

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2022
9. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 51. schůze Poslanecké sněmovny

1. Projednání návrhu na vyslovení nedůvěry vládě České republiky

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2022
9. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 51. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 17. až 19. ledna 2023

Obsah:

Strana:

17. ledna 2023

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Usnesení schváleno (č. 499).

1. Projednání návrhu na vyslovení nedůvěry vládě České republiky

Řeč poslankyně Aleny Schillerové	11
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	17

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	29
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	34
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí a ministra životního prostředí ČR Mariana Jurečky	35

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	42
Řeč místopředsedy vlády a ministra pro místní rozvoj ČR Ivana Bartoše	49

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Jana Lipavského	62
Řeč ministryně obrany ČR Jany Černochové	66

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	81
Řeč místopředsedy PSP Karla Havlíčka	87

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Klára Dostálová.

Řeč místopředsedy PSP Karla Havlíčka	88
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	93

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč místopředsedkyně PSP Kláry Dostálové	93
Řeč poslance Tomia Okamury	96
Řeč poslankyně Barbory Urbanové	101
Řeč poslance Patrika Nachera	103
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	103

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Klára Dostálová.

Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	106
Řeč poslance Roberta Králíčka	106
Řeč poslance Martina Kolovratníka	107
Řeč poslance Romana Kubička	107
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	108
Řeč poslance Huberta Langa	108
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	109
Řeč poslance Romana Bělora	109
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	110
Řeč poslance Roberta Králíčka	110
Řeč poslance Radka Vondráčka	110
Řeč poslankyně Heleny Válkové	111
Řeč poslance Huberta Langa	111
Řeč poslance Michaela Rataje	111
Řeč poslance Roberta Králíčka	113
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	113
Řeč poslankyně Taťány Malé	114
Řeč poslance Martina Kolovratníka	114
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	114
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	114
Řeč poslance Milana Ferance	115
Řeč poslance Richarda Brabce	115
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	115
Řeč poslance Davida Kasala	116
Řeč poslance Huberta Langa	116
Řeč poslance Petra Letochy	117
Řeč poslance Lubomíra Wenzla	117
Řeč poslance Roberta Králíčka	117
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	118
Řeč poslankyně Taťány Malé	118
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	118
Řeč poslance Jiřího Maška	119
Řeč poslankyně Heleny Válkové	119
Řeč poslance Richarda Brabce	120
Řeč poslance Milana Ferance	120
Řeč poslance Lukáše Vlčka	121
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	121
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	121
Řeč poslance Jiřího Kobzy	122
Řeč poslance Lukáše Vlčka	122
Řeč poslance Michala Zuny	122
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	123

Řeč poslance Josefa Fleka	123
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	124
Řeč poslance Jana Volného	124

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč poslance Josefa Cogana	124
Řeč poslance Huberta Langa	125
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	125
Řeč místopředsedkyně PSP Věry Kovářové	126
Řeč poslance Ladislava Oklešťka	126
Řeč poslankyně Věry Adámkové	127
Řeč poslance Milana Ferance	127
Řeč poslance Ondřeje Babky	128
Řeč poslankyně Michaely Šebelové	128
Řeč poslance Roberta Králíčka	129
Řeč poslankyně Lucie Potůčkové	129
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	131
Řeč poslance Roberta Králíčka	131
Řeč poslance Igora Hendrycha	132
Řeč poslance Radka Vondráčka	132
Řeč poslance Jana Volného	133
Řeč poslance Huberta Langa	133
Řeč poslankyně Jarmily Levko	134
Řeč poslance Patrika Nachera	135
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	135
Řeč poslance Karla Raise	136
Řeč poslankyně Jarmily Levko	136
Řeč poslance Karla Raise	136
Řeč poslance Patrika Nachera	136
Řeč poslankyně Jarmily Levko	137
Řeč poslankyně Elišky Olšákové	137
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	139
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	139
Řeč poslance Jiřího Maška	139
Řeč poslance Drahoslava Ryby	139
Řeč poslance Romana Kubíčka	140
Řeč poslance Marka Výborného	140

Projednávání bodu bylo přerušeno.

18. ledna 2023

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Pokračování v projednávání bodu

1. Projednání návrhu na vyslovení nedůvěry vládě České republiky

Řeč ministra pro legislativu ČR Michala Šalomouna	142
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	145
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	145

Řeč poslankyně Taťány Malé	145
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	145
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	146
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	154
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	155
Řeč poslance Aleše Juchelky	155
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	156
Řeč poslance Milana Ferance	156
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	156
Řeč místopředsedy PSP Karla Havlíčka	157

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	158
Řeč poslance Aleše Juchelky	158
Řeč poslance Lubomíra Brože	158
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	159
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	159
Řeč poslance Marka Výborného	159
Řeč poslance Aleše Juchelky	160
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	160
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	161
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	162
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	162
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	162
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	163
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	163
Řeč ministryně pro vědu a výzkum ČR Heleny Langšádlové	163
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	164

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Klára Dostálová.

Řeč místopředsedkyně PSP Olgy Richterové	164
Řeč poslankyně Karly Maříkové	165
Řeč poslance Aleše Juchelky	165
Řeč poslance Huberta Langa	165
Řeč místopředsedkyně PSP Olgy Richterové	166
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	166

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslance Patrika Nachera	167
Řeč poslance Radka Vondráčka	167
Řeč poslance Radka Kotena	168

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Klára Dostálová.

Řeč místopředsedkyně PSP Olgy Richterové	168
Řeč poslankyně Věry Adámkové	169

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslance Patrika Nachera	169
------------------------------------	-----

Řeč ministryně pro vědu a výzkum ČR Heleny Langšádlové	169
Řeč poslance Aleše Juchelky	170
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	170
Řeč poslance Patrika Nachera	171
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	171

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Klára Dostálová.

Řeč místopředsedkyně PSP Olgy Richterové	172
Řeč poslance Jiřího Maška	172
Řeč místopředsedy PSP Karla Havlíčka	173

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslance Jaroslava Foldyny	173
Řeč ministra zemědělství ČR Zdeňka Nekuly	173

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Davida Pražáka	179
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	180
Řeč poslance Josefa Kotta	181
Řeč poslance Jiřího Strýčka	181
Řeč poslance Davida Pražáka	181
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	182
Řeč poslance Karla Smetany	182
Řeč poslance Josefa Kotta	183
Řeč poslance Davida Pražáka	183
Řeč poslance Richarda Brabce	183
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	184
Řeč poslance Aleše Dufka	184
Řeč poslance Karla Smetany	185
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí a ministra životního prostředí ČR Mariana Jurečky	185
Řeč poslance Josefa Kotta	185
Řeč poslance Davida Pražáka	186
Řeč ministra zemědělství ČR Zdeňka Nekuly	186
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	187
Řeč poslance Davida Pražáka	187
Řeč poslance Jiřího Maška	187

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč ministryně pro vědu a výzkum ČR Heleny Langšádlové	188
Řeč poslance Karla Raise	192
Řeč poslance Julia Špičáka	193

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč poslance Julia Špičáka	193
Řeč poslance Karla Raise	193
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	194
Řeč ministryně pro vědu a výzkum ČR Heleny Langšádlové	194

Řeč poslance Radima Fialy	195
Řeč místopředsedy PSP Jana Skopečka	200
Řeč poslance Josefa Fleka	201
Řeč poslance Aleše Juchelky	201

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč předsedkyně PSP Markéty Pekarové Adamové	202
--	-----

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč místopředsedy PSP Jana Skopečka	202
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	202
Řeč poslance Aleše Juchelky	203
Řeč místopředsedy PSP Jana Skopečka	203
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	203
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	204
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	204
Řeč poslance Aleše Juchelky	205
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	205

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Klára Dostálová.

Řeč předsedkyně PSP Markéty Pekarové Adamové	205
Řeč poslance Josefa Fleka	206

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč poslankyně Jany Pastuchové	206
Řeč poslankyně Věry Adámkové	207
Řeč poslance Roberta Králíčka	207
Řeč poslance Jiřího Maška	207
Řeč poslance Radka Vondráčka	208
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	208
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Vladimíra Balaše	209
Řeč poslance Aleše Juchelky	211
Řeč poslance Karla Raise	212

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Vladimíra Balaše	212
Řeč poslance Karla Raise	213
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Vladimíra Balaše	213
Řeč poslance Petra Letochy	213
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	215
Řeč poslance Roberta Králíčka	215
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	216
Řeč poslance Jiřího Maška	216
Řeč poslankyně Jany Hanzlíkové	217
Řeč poslance Huberta Langa	217
Řeč poslance Petra Letochy	218
Řeč poslance Marka Výborného	218
Řeč poslance Jiřího Maška	219

Řeč poslankyně Jany Pastuchové	220
Řeč poslance Josefa Fleka	220
Řeč poslance Martina Exnera	220
Řeč poslankyně Věry Adámkové	222
Řeč poslance Milana Brázdila	222
Řeč poslance Jiřího Maška	223
Řeč poslance Ondřeje Babky	223
Řeč poslance Martina Exnera	224
Řeč poslance Roberta Králíčka	224
Řeč poslance Radka Vondráčka	224
Řeč poslance Josefa Fleka	224
Řeč poslance Jiřího Maška	225
Řeč poslance Huberta Langa	225
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	226
Řeč poslance Martina Exnera	226
Řeč poslance Josefa Fleka	227
Řeč poslankyně Martiny Ochodnické	227
Řeč poslance Jiřího Maška	227
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	228
Řeč poslance Jana Kuchaře	228
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	228
Řeč poslance Davida Šimka	228
Řeč poslance Jana Kuchaře	229
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	229
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	229

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Klára Dostálová.

Řeč poslance Radka Vondráčka	232
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	235
Řeč poslance Víta Kaňkovského	238
Řeč poslance Jiřího Horáka	239
Řeč poslance Jiřího Maška	239
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	240
Řeč poslance Víta Kaňkovského	240
Řeč poslankyně Ivany Mádlové	241
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	241
Řeč poslance Jiřího Maška	241
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	242
Řeč poslance Milana Brázdila	242
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	243
Řeč poslance Martina Kolovratníka	243
Řeč poslance Jiřího Strýčka	247
Řeč poslance Marka Výborného	248
Řeč poslance Martina Kolovratníka	248
Řeč poslance Roberta Králíčka	249
Řeč poslance Jiřího Maška	249

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	254
Řeč poslance Richarda Brabce	257
Řeč poslance Kamala Farhana	257

Řeč poslance Roberta Králíčka	257
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	258
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	258
Řeč poslance Karla Raise	259
Řeč poslance Tomáše Helebranta	262
Řeč poslance Marka Nováka	262
Řeč poslance Roberta Stržíňka	265

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslance Huberta Langa	267
Řeč poslance Lubomíra Brože	278
Řeč poslankyně Lenky Knechtové	278
Řeč poslankyně Karly Maříkové	280

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Vladimíra Zlínského	283
Řeč poslance Viktora Vojtky	287
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	287
Řeč poslance Zdeňka Kettnera	287
Řeč poslance Romana Kubíčka	289
Řeč poslance Jaroslava Bašty	290
Řeč poslance Igora Hendrycha	290
Řeč poslance Kamala Farhana	292
Řeč poslance Oldřicha Černého	293
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	294
Řeč poslance Radka Kotena	295
Řeč poslance Patrika Nachera	296

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč poslankyně Renáty Zajíčkové	305
---------------------------------------	-----

19. ledna 2023

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč poslankyně Renáty Zajíčkové	306
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	306
Řeč poslance Radima Fialy	306
Řeč poslance Marka Bendy	306

Závěrečná řeč předsedkyně PSP Markéty Pekarové Adamové

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
17. ledna 2023
Přítomno: 168 poslanců

(Schůze zahájena v 10.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 51. schůzi Poslanecké sněmovny, všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve jsem vás všechny odhlásila a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Oznamuji, že já budu hlasovat s kartou číslo 27.

Schůzi jsem svolala podle § 84 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Pozvánka vám byla rozeslána v pátek 13. ledna tohoto roku elektronickou poštou.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslankyni Renátu Zajíčkovou a poslance Stanislava Berkovce. Má někdo jiný návrh? Nevidím, že by měl někdo jiný návrh ohledně ověřovatelů.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro navržené ověřovatele? Kdo je proti?

V hlasování číslo 1 dnešního jednání je přihlášeno 102 přítomných, pro 100. Konstatuji, že jsme ověřovateli 51. schůze Poslanecké sněmovny určili poslankyni Renátu Zajíčkovou a poslance Stanislava Berkovce.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci a poslankyně: Andrej Babiš z celého jednacího dne z osobních důvodů. (Potlesk.) Bělíca Josef z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Bělobrádek Pavel z celého jednacího dne z osobních důvodů, Bžoch Jaroslav z celého jednacího dne z osobních důvodů, Carbol Jiří do 15.00 hodin z pracovních důvodů, Dražilová Lenka z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Dvořák Jaroslav z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Faltýnek Jaroslav z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Flek Josef do 14.00 hodin ze zdravotních důvodů, Fridrich Stanislav z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Golasowská Pavla do 13.00 hodin z osobních důvodů, Hájek Martin z celého jednacího dne z osobních důvodů, Heller Šimon do 20.00 hodin z pracovních důvodů, Hrnčír Jan z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Janda Jakub z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Janulík Miloslav z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Jílková Marie od 9.00 do 13.00 hodin z osobních důvodů, Klíma Pavel do 13.00 hodin z pracovních důvodů, Král Václav do 17.00 hodin z pracovních důvodů, Krutáková Jana z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Kučera Michal do 14.00 hodin z pracovních důvodů, Michálek Jakub do 12.30 ze zdravotních důvodů, Nový Miloš z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Olšáková Eliška do 11.00 hodin bez udání důvodu, Potůčková Lucie do 11.00 hodin z pracovních důvodů, Quittová Petra z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Strýček Jiří do 11.30 ze zdravotních důvodů, Štolpa David svoji omluvu stahuje, Vrána Petr od 14.00 do 22.00 hodin z pracovních důvodů, Zborovský Miroslav do 17.00 hodin z pracovních důvodů. (Před lavice poslanců ODS byly mezitím umístěny cedule s texty "Vítejte v práci, pane Babiši – 85 % absence", "Je to kampáááň!".)

Z členů vlády se omlouvají: Černochová Jana do 13.00 hodin z pracovních důvodů, Síkela Jozef z celého jednacího dne z pracovních důvodů a Stanjura Zbyněk do 18.00 hodin z pracovních důvodů.

V souladu s čl. 72 odst. 2 Ústavy České republiky můžeme nyní přistoupit k projednávání jediného bodu pořadu 51. schůze.

1.

Projednáání návrhu na vyslovení nedůvěry vládě České republiky

Skupina 59 poslanců využila svého práva a podle § 84 zákona číslo 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, podala návrh na vyslovení nedůvěry vládě. Prosím, aby se jako první ujala slova zástupkyně navrhovatelů, paní předsedkyně Alena Schillerová, a vás, kolegové a kolegyně, požádám o ztišení, ať můžeme vyslechnout navrhovatelku. Případně přesuňte své rozhovory do předsálí... Ještě jednou vás, kolegyně a kolegové, žádám o klid! Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dobrý den, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Hnutí ANO dnes před Sněmovnu předstupuje s návrhem na vyslovení nedůvěry vládě. Vládě Petra Fialy. Důvody jsou mimořádně naléhavé a daleko přesahují notoricky známé nedostatky kabinetu Petra Fialy, jako je pomalost, nerozhodnost, neschopnost vyvést zemi z krize, chaos ve zdravotnictví, chronický nedostatek důležitých léků, tolerance korupčního jednání nebo roztáčení inflační spirály zvyšováním daní. Rok vaší vlády přinesl nespočet důkazů, že vláda Petra Fialy nejen že není schopna naši zemi vyvést z krize, ale že svými kroky tuto krizi přímo zhoršuje, a navíc ji zneužívá k prosazení svých postranních, ale o to nebezpečnějších zájmů.

Zatímco české domácnosti a firmy padají do červených čísel, protože se musí vypořádat s nejvyšší cenou elektřiny a plynu mezi zeměmi OECD, jejich reálné příjmy se mezitím meziročně propadly o 10 %, lidé nebývale chudnou a historicky omezují svoji spotřebu, je tenhle ekonomický armagedon doprovázen absolutně nejvyšším zadlužováním budoucích generací v historii naší země. Zadlužováním zcela nepochopitelným, protože k němu dochází při současném daňovém ruinování našich občanů prostřednictvím rekordních výběrů DPH, jejíž inkaso přímo úměrně kopíruje nehorázné zdražování všeho, na co se člověk jenom podívá. (Odmilka kvůli silnému hluku v sále.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, je tady stále hluk. Já bych chtěla požádat kolegyně a kolegy, kteří řeší cokoli bilaterálně nebo se prostě mezi sebou baví, zejména teď v levé části sálu, poprosím, abyste se přesunuli do předsálí, abych nemusela jmenovat. Ale platí to samozřejmě úplně pro všechny, ať může paní předsedkyně dále vystupovat. Prosím o ztišení.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji. Nejen že se žalostné výsledky snaží vláda zamaskovat před veřejností účetními triky, které ohrožují legitimitu České republiky nejen u mezinárodních institucí, ale i její pověst u věřitelů, tak toto náročné období vláda využívá k pokusům o omezení svobody slova. Přesněji řečeno, k nastolení cenzury, k ovládnutí veřejnoprávní České televize a k dosazení nedůvěryhodné postavy spojené s korupčními aférami do pozice ministra životního prostředí.

A já teď chci mluvit nejméně o 13 závažných důvodech, proč navrhujeme vyslovit této vládě nedůvěru. Je příznačné, že těchto 13 hříchů stihl kabinet Petra Fialy napáchat za posledních 13 měsíců svého působení. Přečtu je nyní jeden po druhém a následně se jim budu věnovat podrobněji.

Za prvé, historicky největší nárůst dluhu a rekordní výdaje státu. Za druhé, optické vylepšování deficitu státního rozpočtu a nevyčerpání 54 miliard korun z Evropské unie. Za třetí, ztráta příjmů plynoucích z EET a podpora šedé ekonomiky. Za čtvrté, zvyšování daní a podpora hazardu. Za páté, největší chudnutí ze zemí OECD v historii České republiky. Za šesté, nejdražší elektřina a plyn v EU přes kupní sílu. Za sedmé, nedostatečná a pomalá pomoc

firmám. Za osmé, narušení sociálního smíru. Za deváté, chaos ve zdravotnictví a neschopnost zajistit dostatek léků. Za desáté, snaha o cenzuru informací ve veřejném prostoru. Za jedenácté, snaha o ovládnutí České televize. Za dvanácté, nevyřešené a hlavně neřešené korupční kauzy vládních stran. Za třinácté, nevyužití předsednictví v Radě Evropské unie.

Ted' hezky popořádku a podrobně.

Za prvé, historicky největší nárůst dluhu a rekordní výdaje státu. Navzdory předvolební rétorice stran pětikoalice dochází ke zcela bezprecedentnímu nárůstu dluhu. Hovořím o čerstvých číslech Ministerstva financí, která na počátku ledna prezentovala sama vláda, a nemůže na nich zpochybnit ani desetinnou čárku.

Ve volbách jste se zaklínali rozpočtovou zodpovědností, ale ve skutečnosti jste státní dluh zvýšili za 12 měsíců vašeho úřadování o 429 miliard korun. Jde tak o vůbec největší nárůst dluhu v historii České republiky. Ani v období zdravotnické krize, kdy byla uzavřená ekonomika, jsme neměli tak dramatický nárůst dluhu. Každý Čech dluží díky rozpočtově odpovědné ODS za 12 měsíců ministra Stanjury o 41 000 korun navíc. Příští rok hodláte pokračovat obdobným tempem. Takže jak uvádíte ve své strategii, strategii Ministerstva financí, na konci roku 2023 nás zadlužíte bratru 725 miliardami korun.

My si samozřejmě velmi dobře uvědomujeme, že státní rozpočet má strukturální problémy, které je potřeba neodkladně řešit. Ale je potřeba jasně upozornit na rozpor mezi rétorikou ODS o 100 miliardách korun úspor ročně a vyrovnaných rozpočtech do konce volebního období a reálnými výsledky a čísly. Ten rozpor je totiž natolik propastný, že se vlastně ani nedivím, že vaši hlavní starostí je úprava těch marketingových blábolů, které jste si napsali do programového prohlášení vlády a se kterými SPOLU vyhrálo volby.

Není to nikdo jiný než ministr financí ODS Zbyněk Stanjura, kdo zcela objektivně zadlužuje Českou republiku nejrychlejším tempem v její historii. Zatímco Andrej Babiš nebo i já jsme měli přebytkové rozpočty, než vypukla pandemie, vy o úsporách zatím jenom mluvíte a státní rozpočet navíc vesele bobtná. První rozpočet vlády Petra Fialy na rok 2022 zahrnoval výdaje ve výši 1 893,2 miliardy korun. V novelizovaném rozpočtu pro rok 2022 výdaje již přesahují 2 biliony korun. V rozpočtu pro rok 2023 jsou již 2 223 miliard korun. To je nárůst výdajů o 330 miliard korun. Kde je ta údajná snaha o šetření? Není tady žádná snaha o šetření.

Důvodem těchto katastrofálních čísel je například systematicky zcela chybné nastavení energetického stropu, kvůli čemuž státní rozpočet musí nést tíhu výdajů, které mohly a měly jít na vrub energetických společností. Samostatnou kapitolou je zcela neakční a nekompetentní ministr financí, který nebyl schopen iniciovat žádnou úsporu, například v oblasti efektivity státní správy, provozních úspor, digitalizace nebo efektivnějšího vynakládání veřejných prostředků.

Za druhé, optické vylepšování deficitu státního rozpočtu a nevyčerpání 54 miliard korun z Evropské unie. Protože se vám ani vzdáleně nedaří hospodařit podle vašich planých slibů, pomáháte si účetními triky. Abyste neměli deficit na rok 2023 ve výši 500 miliard, tak jste do něj zapoměli započítat 20 miliard na valorizaci penzí, 30 miliard na Státní fond dopravní infrastruktury, 100 miliard na kompenzace za ceny elektřiny. Upozorňuje vás na to už i Národní rozpočtová rada.

Je to mimořádně – opakuji mimořádně – alarmující zpráva, se kterou se nesmím, a otevřu ji a budu žádat, abychom se jí věnovali na rozpočtovém výboru, a zvážíme i podání podnětu na Nejvyšší kontrolní úřad. Státní rozpočet není cár papíru, ale je to zákon roku. Není možné, aby tam už v lednu neseděly desítky miliard. Takové falšování fiskálních výkazů by mohlo ve svém důsledku ohrozit legitimitu České republiky nejen u mezinárodních institucí, ale i pověst České republiky u našich věřitelů. Je to červená čára, kterou dosud žádný ministr financí nepřekročil, a já budu požadovat, aby tyto nesrovnalosti v rozsahu převyšujícím 150 miliard byly Poslanecké sněmovně důkladně vysvětleny.

Nelze nečinně přihlížet, jak rozpočtový proces v rukou pětikoalice ztrácí svůj původní účel a opouští a opouští od zásady věrnosti a pravdivosti rozpočtu. Nezapomínejme, že státní rozpočet je přijat formou zákona. A zákony musí být dodržovány. Jenže pětikoalice již od prvopočátku při sestavování rozpočtu ví, že nebude schopna tento rozpočet naplnit, a to je zcela nepřijatelné. Jsem právnička a pro mě je dodržování zákonů zcela neoddiskutovatelné.

Nebavíme se zde bohužel jen o rozpočtu na rok 2023, ale také o rozpočtu na rok 2022. Již při jeho předkládání, připomínám, jsem na tomto místě tvrdila, že jde o rozpočet marketingový a piárový, nikoliv o rozpočet, který je realistický. A vývoj nám dal za pravdu. Ostatně nejdelší rozpočtové provizorium toho bylo tím nejzřetelnějším důkazem. Navíc toto rozpočtové provizorium přineslo výdaje nižší jenom o 34 miliard a tyto úspory – v uvozovkách – byly v podobě tupých škrťů na růstu platů, na obranu, ve zdravotnictví a na investicích. Ostatně i pan prezident Zeman a váš odborný guru, bývalý poslanec Kalousek, nám v tomto dali za pravdu.

Bohužel v průběhu času se to nezlepšilo, naopak, bylo to o mnoho horší. Novelizovaný rozpočet pro rok 2022, ke kterému jsme vás opakovaně vyzývali, nakonec ukázal rozdíl mezi vaší marketingovou snahou a reálným stavem věcí.

V roce 2022, a čerpám z pokladního plnění Ministerstva financí, nebyly dodrženy plánované investice, a to o 21,6 %, přesto jste vykázali deficit ve výši 360 miliard, a to při meziročním nárůstu příjmů díky inflaci o více jak 137 miliard korun. Ne, a na válku, prosím, se vymlouvat skutečně nemůžete, protože sami přiznáváte, a teď zase cituji ministra financí při pokladním plnění, sami přiznáváte, že její procentní podíl na výdajích nepřesahuje 0,9 %.

No a teď další pecka. Rozpočtové příjmy z Evropské unie nebyly naplněny o 54 miliard korun. Těchto 54 miliard korun z EU mohlo už v loňském roce, tedy v roce 2022, jít do investic, které by se i daňově zhodnocovaly. Nekompetenci a laxností jste zbytečně zvýšili schodek o 54 miliard. Prostě nestihli jste podat žádost o proplacení peněz z EU, přestože projekty už zaplatili čeští daňoví poplatníci. Prostě máte jiné starosti než péči o tyto věci.

V neposlední řadě bych ráda poukázala na výsledek vaší fiskální politiky prostřednictvím zcela objektivního ukazatele, kterým je takzvaný strukturální deficit neboli – teď poučuji všechny, kteří by to náhodou nevěděli – deficit očištěný od vlivů hospodářského cyklu. Strukturální deficit na rozdíl od vaší předvolební rétoriky neřešíte vůbec. Naopak, dokonce vám meziročně roste z 2,9 % HDP v roce 2022 na 3,1 % HDP v roce 2023.

Třetí bod z hříchů vlády Petra Fialy – ztráta příjmů plynoucích z EET a podpora šedé ekonomiky. Jeden z mála předvolebních slibů, který jste splnili, bylo naprosto nerozumné a nelogické zrušení elektronické evidence tržeb. My jsme zavedli EET, abychom daně vybrali a mohli je snižovat. Díky EET jsme vybrali 33 miliard za tři roky, zvýšili mzdy v pohostinství, omezili výplaty na ruku, tím zvýšili odvody a lépe zacílili daňové kontroly. A většina lidí tomu rozuměla. Vy jste EET zrušili, a protože bohužel ne každý poplatník je poctivý, i když souhlasím s tím, že naprostá většina ano, tak daně nevyberete. A proto je logicky musíte zvyšovat. Jednoduché jako facka. Když pojedete na západ od naší země, uvidíte, že dostat účtenku je naprosto normální. Ta vyšší DPH, kterou navrhuje, je ve skutečnosti daň za devadesátkovou logiku ODS. Je to daň za zrušení EET.

Dvoutřetinová většina naší společnosti považovala zavedení EET za pozitivní opatření. Dokonce tento názor v čase zůstal stabilní. Pozitivní pohled na EET byl u veřejnosti zachován i přes neutuchající kampaň současné vládní pětikoalice namířenou právě proti EET.

EET znemožnila nepoctivým podnikatelům podstřelovat cenu, kterou vyžadovala většinová poctivá část podnikatelského sektoru. Skutečný efekt EET byl zřejmý. Bylo jím podstatné a významné snížení administrativní zátěže, a to pro všechny zúčastněné strany. Nyní naopak dochází k opětovnému obnovení nekalé konkurence a šedé ekonomiky. Při

mimořádném propadu maloobchodních tržeb je opětovným problémem cirkulace neoficiálních plateb.

Čtvrtý z hříchů vlády Petra Fialy – zvyšování daní a podpora hazardu. Sledujeme v přímém přenosu lživý předvolební slib, že budete konsolidovat veřejné finance bez zvyšování daní. Červenec 2021 – cituji: "Koalice SPOLU, ODS, KDU-ČSL, TOP 09 se zavázala, že nebude po volbách, když se bude podílet na vládě, navrhopvat zvyšování daní. Jedinou výjimkou je digitální daň, podmínkou je řešení na mezinárodní úrovni, připustil šéf poslanců ODS a pravděpodobný kandidát koalice SPOLU na ministra financí Zbyněk Stanjura." Konec citace, červenec 2021. Realita? Představili jste už dvě daně. Daň z neočekávaných zisků, která bude výlučným příjmem státního rozpočtu. My jsme navrhovali, aby se státní rozpočet v rámci rozpočtového určení daní dělil o tento výnos i s kraji a obcemi, přijat jako pozměňovací návrh k daňovému balíčku, pětikoalice se nedohodla na základních parametrech, sazba daně, či také retrospektivita v jeho účinnosti, propad na burze, a tak dále, sledovali jsme to tady všichni v přímém přenosu, odvod z nadměrných příjmů u energetického zákona, bude se vztahovat na elektřinu vyrobenou od konce roku 2022 do konce roku 2023, bude ji tvořit 90 % rozdílu mezi prodejní cenou a zákonem stanovenou cenou, projednáván v legislativní nouzi. Nesoulad odhadů, odhad MF 85 miliard, windfall tax 15 miliard, odvod cenových stropů, odhad MPO 45 miliard, windfall tax 80 miliard, odvod cenových stropů. Chci poznamenat, že se to míjelo asi týdnem. Potenciální kolize s českým ústavním pořádkem, potenciální rdousicí efekt na tato odvětví.

No a pokračuji dál. Už více jak týden, možná deset dnů, tady ve veřejném prostoru pluje informace, že chcete sjednotit snížené sazby DPH na 13, možná 14 %, což říkají i vaši poradci, že bude mít proinflační efekt, jenom si to s nimi proberte, ať mluvíte podobně. To znamená, chcete zrušit druhou sníženou sazbu desetiprocentní, a dokonce tvrdíte, a to je úplně neuvěřitelné, řekl to teď naposledy v neděli v diskusním pořadu váš ministr financí, že tím daně vlastně zjednodušíte. My vám ty daně zjednodušíme, ať to nemáte tak složité, milí poplatníci. Ať nemáte dvě sazby. Jo, že vám je přitom zvýšíme? To nevádí, ale budete to mít jednodušší. Tak to určitě všichni pochopí. A já jsem si jistá, pane nepřítomný ministře financí, že o takové zjednodušení vám opravdu nikdo nestojí. Zkuste se na to schválně zeptat lidí. Dobrý den, pane Nováku, příští rok nezaplatíte za lítačku 3 650 korun jako letos, ale 4 000 korun. Jo, a tu pětistovku si vlastně připlatíte i za vodu, ale nebojte se nic, všechno je v pořádku, my jsme vás za to zbavili obrovského břímě v podobě třetí sazby DPH. Myslíte tohle vážně? (Potlesk několika poslanců.) Děláte si z těch lidí legraci? Přiznejte, co všechno tím navýšíte! DPH z léků, DPH z vodného a stočného, z tepla, z potravin, z dětské výživy pro děti a tak dále. Mohu pokračovat. Toto všechno zvýšíte.

Jo, a slyším tady, myslím, že to říká pan premiér, že snížíte na potraviny. Tak pozor. Na potraviny máme dnes sazbu 15 %, to znamená tu první sníženou. Dívám se na naše experty na zemědělství, jestli se mnou budou souhlasit. Jestliže tam dáme 14 nebo třeba i těch 13, tak věřte, že si to nechají řetězce. Věřte, že to nikdo nepocítí. A těch 15 % je nejvyšší sazba na potraviny, která v Evropské unii existuje. A pokud zrušíme tu desetiprocentní sazbu, abychom tedy odbřemenili lidem a firmám, tak upozorňuji, že naše snížená sazba bude nejvyšší v Evropské unii. Takhle je potřeba to lidem vysvětlovat, a ne to schovávat za nějaké odbřemeňování od administrativy. To si snad děláte legraci. Jediné, co jste ale snížit chtěli, tak je daň z hazardu. To si tady pamatujeme všichni. A hlavně si pamatujeme to, že to ministr financí veřejně podpořil. Naštěstí pod naším tlakem jste ten návrh vzali zpět.

Pátý z hříchů vlády Petra Fialy – největší chudnutí mezi zeměmi OECD a v historii České republiky. Toto je bod, který cítíme všichni. Propad průměrné reálné mzdy ve třetím čtvrtletí a čtvrtém čtvrtletí meziročně o téměř 10 %. Nejvyšší propad reálné mzdy v historii samostatné České republiky, ale také ze všech zemí OECD. Navíc reálná mzda má klesat také v roce 2023, v roce 2025 již má růst, ale na konci roku 2025 bude průměrná reálná mzda – pozor – na úrovni roku 2018. Navíc toto jsou jenom průměrné veličiny. Část populace je na tom mnohem hůře.

Šestý z hříchů vlády Petra Fialy – nejdražší elektřina a plyn v EU přes kupní sílu. Přes paritu kupní síly máme nejdražší plyn, ale i elektřinu ze všech zemí Evropské unie a to má devastující účinky nejen na české domácnosti, ale také na české firmy. Navíc jsme exportéři elektrické energie, to je férové říct. Také máme většinový podíl v ČEZu. A my se opakovaně ptáme, proč to nevyužíváme?

Sedmý z hříchů vlády Petra Fialy – nedostatečná a pomalá pomoc firmám. Celá odvětví hlásí zásadní problémy, hutnictví, sklářství, pekárství, dominový efekt v ekonomice. S pádem firem se bude zvyšovat nezaměstnanost, která díky politice naší vlády se udržela jako nejvyšší v Evropské unii. Přestože jsme měli zavřenou celou ekonomiku v době covidu, pomohli jsme svými programy toto udržet. V důsledku zvýšené nezaměstnanosti se mohou české domácnosti ocitnout ve finančních potížích a to se ve svém důsledku projeví také na nárůstu výdajů státu a zvýšení rozpočtových schodků. Znovu připomínám, že stále máme nejvyšší nezaměstnanost ze zemí EU. Zase připomínám, znovu, je to dědictví naší vlády, která nenechala podniky padnout ve zdravotnické krizi. A věřím... a měla by být, chci doufat, pětikoalice za tento jeden z posledních pozitiv naší ekonomiky vděčná, protože nízká nezaměstnanost ovlivňuje sociální smír, ekonomické bohatství domácností, ale také příjmy veřejných rozpočtů.

Osmý z hříchů vlády Petra Fialy – narušení sociálního smíru. Dle průzkumu agentury STEM z prosince 2022 přes 80 % domácností pociťuje zdražování, 19 % je dokonce ve značných problémech. Pětikoalice posílá české občany hromadně žádat o dávky. Ale to nemá být přece to správné řešení. Vládnutí pětikoalice ve znamení dobrých rad typu více svetrů, méně topení. Nebo vyjádření předsedkyně Poslanecké sněmovny, paní Pekarové Adamové, že vláda tu není od toho, aby se starala o občany. My jsme pomáhali. Přes veškerou vaši kritiku si to občané pamatují. Zvedali jsme důchody, a to nejen proto, jako to děláte vy, že vám to nařizuje zákon, 15 let starý zákon. Zaplat' pánbůh, že ho máme.

Naštěstí se ještě přijímají naše projekty, které se prosadily v době, kdy jsme měli v této Poslanecké sněmovně většinu. Od roku 2023 se začalo ke starobním důchodům vyplácet výchovné, dávka ve výši 500 korun za každé vychované dítě. A já doufám, že se vám podaří domluvit v rámci pětikoalice a utlumit názory ministra financí, aby se tento úspěšný projekt, který je tak pozitivně vítán, zejména tedy matkami, ale samozřejmě někdy i otci, aby se jakýmkoliv způsobem utlumil.

Minimální mzda, další téma. Zvýšení minimální mzdy o 1 100 korun a zvýšení nejvyšší úrovně mzdy pro první a osmou skupinu absolutně nereflektuje míru inflace a hlavně reálný pokles mezd a zaměstnanců, který, znovu opakuji, je v České republice nejvyšší ze zemí OECD. Minimální mzda, co je jejím smyslem? Minimální mzda má ochránit před chudobou a zároveň má motivovat k práci. Je přece lepší, když ten člověk jde do práce, byť pracuje třeba za minimální mzdu, než když je na dávkách. Prostě pracovat se musí vyplatit. Já chápu a my chápeme složitou situaci zaměstnavatelů, podnikatelů, kteří si vyšší zvyšování mezd často nemohou dovolit, ale to je opět problém, který svou nečinností způsobuje vláda Petra Fialy. Klíčem je včasná podpora firem, ne o tom celý rok, měsíce debatovat, slibovat, vysílat signály. A chci připomenout, že tady opravdu se něco nebývalého stalo, že my máme tady osm typů minimálních mezd v osmi segmentech ekonomiky, říkáme jim takzvané zaručené mzdy, a my zvyšujeme jenom u prvního a u osmého stupně. Nepochopitelné. Takže vzkaz je jasný: Školníci, kuchařky, zdravotnický personál – prostě vám nedáme ani korunu. To je jasný vzkaz této vlády.

Ministr Válek, tak jak to sledujeme, veřejně aktivně diskutuje o plánovaném zpoplatnění zdravotnictví. Celkem má být od plátců vybráno 9,5 miliardy korun, a to nad rámec již placeného zdravotního pojištění. A to dokonce, a to se také budeme ptát, jsme jednali minulý týden se zdravotními odbory a zvažuje se – pozor, milé kolegyně, milí kolegové, jak jsme tady v takových těžkých, skoro porodních bolestech přijali valorizaci plateb za státní pojištění, vzpomínáte si, poté co tato vláda, asociální vláda, vzala zdravotnictví 14 miliard, tak se začíná uvažovat o zpomalení tohoto valorizačního schématu. Takže ještě nezačalo platit, a už

zvažujeme, že bychom to zdravotnictví zase oškubali. No tak proč ne? Tak si to občané připlatí, však jsou na tom dobře.

Ministr Stanjura otevřeně mluví o možnosti zrušení státní podpory stavebního spoření. V době bezprecedentního nárůstu úroků hypotečních úvěrů, viděli jsme to v televizi včera, bylo to na liště v České televizi, jak vzrostly úroky hypoteční a jak naopak ubylo zájemců. Ony si to prostě nemohou dovolit, ty mladé rodiny, nemohou si dovolit vzít hypotéku, protože prostě už neufinancují úroky, které jsou s tím spojené.

Devátý z hříchů vlády Petra Fialy – chaos ve zdravotnictví a neschopnost zajistit dostatek léků. Již na začátku, opakuji znovu, jste ohrozili celý systém zdravotní péče škrty ve zdravotnictví a snížením plateb za státní pojištění. Ano, určitě, až vystoupí pan ministr nebo další členové vlády, tak budou tvrdit, že je na účtech přes 50 miliard. Ale podívejte se na hospodaření, které skončí deficitem. To je důležité. A co dalšího chystáte pro toto důležité, klíčové odvětví, které nás zachránilo v době bezprecedentní zdravotnické krize? Vláda neřeší nárůst, a tady čerpáme, jak se setkáváme se zástupci zdravotnictví, neřeší nárůst provozních nákladů spojených s navyšováním cen energií a ostatních vstupů do nemocnic.

Bohužel je zcela zřejmé, tak jak to slyšíme ze zdravotnictví, že ministr Válek nezvládá současnou situaci. České republice chybí několik desítek důležitých léků. Lidé si pro ně musí jezdit do Polska či do Německa. Vzpomínáte si, když jsme se tady minulý týden snažili zařadit tento bod a vystupovala, tuším to byla moje kolegyně Jana Mračková Vildumetzová a popisovala tady příběh maminky, se kterou se setkala v lékárně, jak držela v náručí bezvládné dítě a stěžovala si jí zoufale, že objíždí městskou hromadnou dopravou, protože nemá auto a nemá, kdo by jí pomohl, objíždí jednu lékárnou od druhé a shání pro své nemocné dítě léky. Já jsem seděla tady v té své první řadě, dívala jsem se na pana ministra a mrazilo mě z toho, jak nezúčastněně, nezúčastněně se tvářil. A to je projev – to je projev asociální a zcela, naprosto necitlivé vlády.

Ministr se k tomu staví způsobem, že máme obvolávat lékárny, a když obvoláme sto lékáren, v některých ty léky nakonec seženeme. To je přece nepřijatelné! Jde z velké části o děti, a kdo má děti nebo vnoučata, tak to přece musí cítit. Musíme cítit s těmi, kteří prostě tento problém řeší, a čekací doby na dětských pohotovostech jsou i osm hodin, a viděli jste ty fotografie, které mezi vánočními svátky létaly po sociálních sítích? Fronty před lékárnami v Brně, v Praze, obrovské, dlouhé fronty. Tohle máte řešit místo zákona o České televizi. To lidi nezajímá. Toto máte řešit! (Potlesk v lavicích hnutí ANO.)

Desátý z hříchů vlády Petra Fialy – snaha o cenzuru informací ve veřejném prostoru. Na Ministerstvu vnitra – jsme se dočetli mezi svátky – vzniká v koordinaci s Úřadem vlády akční plán pro boj s dezinformacemi. Má se zavést nový trestný čin: úmyslné šíření dezinformací. Mají se dotovat nezávislá média, která se na potírání dezinformací budou podílet. Uvidíme, kdo je bude vybírat, asi nějaká nezávislá vládní komise. A vláda si za tím účelem chce platit neziskové organizace. Takže stát si také hodlá vytvořit zákonný nástroj pro vypínání severů, které budou označeny jako dezinformační. Vláda – to jsme se všechno dočetli – chce rozdělit 100 milionů korun svým spřáteleným médiím a dalších 50 milionů neziskovkám, které budou určovat, co se smí a co ne. Úplně otevřeně ministr vnitra mluví o tom, že chce omezovat fungování webů a médií, které píší věci, které se vládě nelíbí.

Já jsem z generace, a hodně z vás, z generace, která si pamatuje, jak byla omezována v minulém režimu svoboda slova. Jak si nemohla média říkat, co chtěla, jak jsme si nemohli my říkat, co jsme chtěli. Jak byli ti, co to dělali, perzekvováni. To si všichni pamatujeme. A pamatujeme si i to, že nejcennější, co přinesla sametová revoluce, byla právě svoboda slova. Nechte si zajít chuť na její omezování. Nechte si zajít chuť na to, abyste umlčeli ty, s kterými nesouhlasíte vy, kteří se neustále pasujete za jediné demokraty v této zemi! (Potlesk z lavic ANO.)

Jedenáctý z hříchů vlády Petra Fialy – snaha o ovládnutí České televize. Zcela zbytečná snaha o ovládnutí České televize, kdy chce pětikoalice ovládnout Radu České televize zvýšením počtu radních České televize tím, že budou voleni také Senátem. Tato nově složená Rada České televize bude následně volit nového generálního ředitele České televize. A já se ptám, proč v období nejvyššího poklesu reálných mezd ze všech zemí EU řeší pětikoalice relativně dobře fungující Českou televizi. Navíc je zcela zřejmé, proč k tomuto kroku pětikoalice přistupuje. Víme proč. Protože zcela ovládá Senát. Ale uvědomujete si, že tímto krokem bude bita jenom Česká televize? Že ve výsledku dosáhnete toho, jenom toho, že Česká televize ztratí u veřejnosti důvěru? A proč? Mají snad pocit poslanci pětikoalice, že je Česká televize tendenční? Že informuje ve prospěch hnutí ANO? Máte ten pocit? Tak proč to děláte?

Dvanáctý z hříchů vlády Petra Fialy – neřešené korupční kauzy vládních stran. Začnu hnutím STAN, které si za poslední rok stihlo zopakovat snad všechny kauzy ODS z devadesátých let. Vrcholem všech kauz hnutí STAN je kauza Dozimetr, kterou jsme tady všichni sledovali v přímém přenosu, která odhalila propojení čelných představitelů STANu včetně členů předsednictva s mafiánskou strukturou Krejčířova muže Michala Redla. Skupina kolem Redla a radního za STAN Hlubučka ovlivňovala zakázky v Praze a rozebírala za bílého dne veřejný majetek. Přisáta byla především na Dopravní podnik. Po všech těchto skandálech hnutí STAN to pokračuje návrhem KDU-ČSL na jmenování Petra Hladíka ministrem. Sami jste tvrdili, že je potřeba vše nejdříve vysvětlit a prošetřit, a od té doby nevíme nic nového, jen uplynul čas a ta kauza mediálně vyvanula. Už neplní titulky novin. Zkrátka a jednoduše řečeno, premiér Petr Fiala se jenom bojí o svou vládu. Jenom se bojí o svoji stoosmičku. To je celé. Ale já chci říct, takto se silný premiér nechová.

A třináctý z hříchů vlády Petra Fialy – nevyužití předsednictví v Radě EU. Ve znamení vyčkávání na evropské řešení se to však projevilo ve snížení životního standardu. České předsednictví promrhalo příležitost pomoci naší ekonomice. Urychleným koncem spalovacích motorů jste šli proti našemu automobilovému průmyslu i proti našim občanům. Kdo vám k tomu dal mandát? Kdo vám dal mandát prodražit naše automobily prostě v tak krátké době? Kde na to ti lidé mají brát? Kdo vám dal mandát k tomu, abyste odhlasovali a podpořili, že emisní povolenky, proti kterým pan premiér tak mohutně burcoval před volbami, to si pamatujeme z veřejných debat, tak že je rozšíříte i na české domácnosti? Nikdo vám nedal tento mandát. Prostě nejen že vy jste proti tomu nebojovali, vy jste to ještě servilně podpořili! (Potlesk z lavic ANO.)

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tímto jsem nastínila základní důvody, 13 největších hříchů, proč hnutí ANO bude hlasovat pro vyslovení nedůvěry vládě Petra Fialy. Vládě, která nepomáhá. Vládě, která neřeší skutečné problémy, která je asociální, která je neakceschopná a která za jediný rok dokázala proměnit Českou republiku z prosperujícího ekonomického tygra v chudnoucí stát, který se propadá v jednom ekonomickém ukazateli za druhým. V zemi, jejíž průmysl chřadne a občané mají strach, co bude zítra. V zemi, kde přestávají platit základní jistoty, ale jedinou jistotou je chaos, korupce, úpadek veřejných služeb, pokles životní úrovně, vysoké daně a rekordní zadlužování. Takovou zemi ale Česká republika být nemusí a nesmí. Občané si dobře pamatují, že vláda expremiéra Andreje Babiše dokázala přesný opak. Zajistila občanům růst životní úrovně, přinesla nižší daně, ekonomickou prosperitu, pokles veřejného zadlužení v době, než nastoupil covid. A co je hlavní, i pozitivní očekávání do budoucna. Přinesla jim naději. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z lavic ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní se táži pana premiéra Petra Fialy, zda má zájem o vystoupení? Je přihlášen, takže to předpokládám. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, někteří z vás se v tomto vypjatém čase rozhodli vyvolat další, v tomto období již druhé hlasování o vyslovení nedůvěry vládě. To minulé bylo taky před volbami,

krátce před volbami, a navíc v první polovině předsednictví České republiky v Radě Evropské unie. Vyvolali jste ho, i když jste říkali, že nebudete v době předsednictví navrhopvat vyslovení nedůvěry vládě. Přesto jste to udělali a teď to děláte krátce před volbami znovu. Nevěřím tomu, že vaším cílem je něco jiného než nějaké mediální představení uprostřed prezidentských voleb, ale nebudu, nebudu vaše jednání hodnotit. Já myslím, že občané si udělají úsudek sami.

Nakonec i svým projevem paní předsedkyně Schillerová ukázala tu bezradnost a zoufalství z toho, že už po třinácti měsících naší vlády je vidět ten propastný rozdíl mezi našimi výsledky ve srovnání s tím chaosem a zmatkem (smích poslanců ANO) a vládou ve prospěch osobních zájmů a střetu zájmů, jaký tu byl před nástupem naší vlády. A je to vidět prakticky ve všech oblastech, o některých se zmíním, ať už je to zvládnutí covidu, energetická bezpečnost, investice do infrastruktury a další a další věci. Naše vláda dokázala za třináct měsíců tu situaci výrazným způsobem změnit přes to všechno, čemu jsme čelili. Ano, dnes je to třináct měsíců, dokonce myslím přesně, od chvíle, kdy naše vláda byla jmenována. Za tu dobu jsme toho zažili víc, než se obvykle stane třeba i za deset let. Uplynulý rok nepochybně změnil Evropu, změnil ji navždy a celou naši zemi postavil před rozhodnutí tak závažná, že by se stala životní zkouškou pro každou vládu. Já jsem přesvědčen, že jsme to zatím zvládli dobře, a proč jsem o tom přesvědčen, o tom budu argumentovat ve svém vystoupení.

Dovolte, abych vám připomenul, čeho se naší vládě k dnešnímu dni podařilo dosáhnout a proč si tedy, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vaši důvěru zaslouží. Kdybych to měl říct krátce hned na úvod, tak si vaši důvěru zaslouží proto, že Česká republika pod naším vedením úspěšně prochází největší krizí, kterou většina z nás zažila, a že navíc ještě zvládneme naplňovat dlouhodobé vize, které jsme vám na začátku naší vlády představili. Ve svém vystoupení se tedy budu soustředit na nejdůležitější výzvy a problémy, které před nás uplynulý rok postavil a které se nám společně s občany České republiky podařilo zvládnout. U každého z těch témat vám stručně připomenou, co jsme udělali pro to, abychom České republice a jejím občanům zajistili co největší jistotu, abychom zároveň co nejlépe investovali do naší společné budoucnosti.

První velké téma, které naše vláda řešila přesně před rokem, byla pokračující pandemie koronaviru. Nešlo o žádný okrajový nebo doznívající problém, ale naopak o největší vlnu nákaz, kterou si české země prošly od začátku pandemie. Já jenom připomenou ta čísla, aby to třeba někdo nezapomněl. My jsme měli až 430 000 aktivních případů za den, zatímco minulá vláda při těch předcházejících vlnách pandemie v tom maximu měla 169 000 případů za den; 460 000 (?) případů za den ku 169 000 případů za den. Tato vlna znamenala dosud nejrozsáhlejší zátěžovou zkoušku pro naše zdravotnictví a v řadě ohledů pro celou společnost. A přesto jsme tuto komplikovanou situaci dokázali řešit. Spolehli jsme se na pravidelné testování ve firmách, podařilo se nám zajistit efektivní očkování, představili jsme štedré, smysluplně nastavené kompenzace pro podnikatele. Ale především, a to je důležité, jsme obnovili, významně obnovili důvěru lidí – důvěru lidí v očkování, důvěru lidí ve zdravotní systém, důvěru lidí v odpovědné řízení státu v čase krize. Tato důvěra byla předtím, jak si určitě všichni dobře pamatujeme, silně otřesena kvůli nekompetenci předcházející vlády. Právě její řízení mělo na svědomí dlouhodobý chaos a bohužel i desítky tisíc zbytečných úmrtí. Naše vláda tento chaos ukončila, zavedla opatření, která přinesla výsledky. Zdravotnický systém, státní instituce, občané i firmy chápali, jaký smysl naše opatření mají a proč je děláme. Zachovali jsme chladnou hlavu a díky tomu jsme nejhorší fázi krize společně překonali. Největší covidovou krizí jsme díky tomu prošli bez chaotických zákazů, bez nesmyslných omezení, bez nefunkčních lockdownů, které by ještě více oslabily naši ekonomiku nebo znejistily naše občany. Nezavírali jsme okresy, neodřízli jsme od zbytku světa žádná města a vesnice, tak jak to za předchozí vlády zažil například Uničov, který jsem nedávno navštívil, nebo Litovel a další a další obce, jenom si na to vzpomeňte. My jsme žádné lockdowny, zavírání okresů, zavírání škol, nic takového nedělali. A přesto jsme se s touto vlnou covidu dokázali

vyrovnat, projít jí s nesrovnatelně menším počtem obětí a škod, než u mnohem menších vln to dokázala předcházející vláda.

Úspěšně zvládnutou vlnu pandemie vystřídala další obrovská vlna, nutnost reagovat na ruský válečný útok na Ukrajinu, který se v mnoha směrech přímo dotýká naší země. Naše vláda měla od začátku jasno v tom, že jedinou možností je stát za Ukrajinou, nabídnout jí pomoc a zvýšit šanci na to, že se Ukrajina ubrání. Ukrajina je země, která je nám v mnoha směrech blízka. Její napadení bylo jednoznačným aktem mezinárodní agrese, a proto bylo naší povinností, i morální povinností, ji podpořit. Pomocí napadené zemi ale zároveň jednoznačně posilujeme vlastní bezpečnost, dlouhodobou bezpečnost České republiky a celé Evropy. Rusko se svými útoky snaží změnit rovnováhu na evropském kontinentu a to ohrožuje přímo i nás a je v našem bytostném zájmu, abychom se těmto snahám postavili. A naše vláda to dělala od začátku a věděla to od začátku.

Naše zapojení do té pomoci má více úrovní. V první řadě je to samozřejmě vojenská pomoc a dodávky vojenského materiálu. Naší vládě se podařilo dosáhnout naprosto výjimečné spolupráce mezi státem, českým obranným průmyslem a našimi spojenci v Severoatlantické alianci a v Evropské unii. Do sbírek na nákup zbraní a dalšího materiálu se zapojilo neuvěřitelné množství firem, spolků, obcí a občanů a to je tady potřeba také s vděčností připomenout. Výsledkem byly dodávky zbraní, logistického vybavení, vojenského, zdravotnického a humanitárního materiálu za miliardy korun. Česká republika od počátku konfliktu patří mezi státy, které Ukrajině dodávají vůbec největší objem vojenské pomoci vzhledem k výši svého hrubého domácího produktu, aniž bychom jakkoliv ohrozili svoji obranyschopnost nebo oslabili vlastní kapacity, možná právě naopak. Celkově šlo o podstatnou a přitom rozumně nastavenou pomoc, která svým malým dílem přispěla k zvrácení průběhu války a pomohla zatlačit Rusko zpět. A díky tomu, že jsme jednali rychle, rozhodně, s přesvědčením, byla naše podpora doopravdy účinná.

U některých kategorií zbraní jsme byli vůbec první, kteří Ukrajině dodali potřebné technologie. A to je také důležité, protože náš úspěch inspiroval další státy a spustil dominový efekt, což při vši skromnosti připočítávám k jednoznačným úspěchům naší vlády. Na to můžeme být hrdí. A musíme v tom pokračovat, dokud Ukrajina bude naši pomoc potřebovat.

A to, co je na té pomoci důležité a co je potřeba také zdůraznit, připomenout a podtrhnout, díky tomu, že většina naší pomoci proběhla na komerční bázi, to znamená, že ostatní země si u českých výrobců objednávaly techniku, kterou následně předávaly Ukrajině, díky této komerční bázi jsme tímto přístupem, těmito kroky masivně podpořili svůj domácí průmysl. Velkou část vojenské pomoci navíc proplatí Evropská unie nebo naši spojenci v Severoatlantické alianci. Naši partneři v Severoatlantické alianci, v NATO, ocenili naši rychlou a účinnou reakci, a proto jsme od nich získali techniku a vybavení pro svou vlastní obranu. Takto ty věci spolu souvisejí a jedině díky dobrým krokům a včasným krokům naší vlády toto teď mohu tady konstatovat. Získali jsme techniku a vybavení pro svou vlastní obranu, zmínit mohu především německé tanky Leopard, jejichž dodávky do České republiky už byly zahájeny, nebo například americké vrtulníky.

Vím, že jsou mezi vámi v této Poslanecké sněmovně lidé, kteří tuto naši pomoc napadené zemi kritizují. Požadují, abychom se snažili zajistit mír, v uvozovkách, jinými prostředky. Já jsem si ale jistý, že ústupky, které bychom dnes učinili vůči Rusku, by se nám v budoucnosti vrátily jako bumerang a následky by byly ještě mnohem horší. Svědčí o tom mnoho příkladů z historie, nejenom té starší historie, ale i té úplně nedávné. Vždyť to dnešní napadení Ukrajiny je do velké míry projevem ruského imperialismu, který Západ nechal zbytečně vyrůst například tím, že nedokázal věrohodně reagovat, silně reagovat, jednotně reagovat na nelegitimní obsazení Krymského poloostrova v roce 2014. A já jsem velmi rád, že po napadení Ukrajiny v únoru loňského roku jsme stejnou chybu neudělali, a jsem hrdý na to, že naše vláda, naše země, naše společnost zaujala od počátku správný postoj.

Česká republika přirozeně podporuje dosažení míru. Uděláme všechno pro to, abychom pomohli nalézt dlouhodobé stabilní řešení, jakmile nastane čas, ale musí k tomu vést taková jednání, která iniciuje vláda v Kyjevě a se kterými bude ukrajinská strana plně komfortní. Jde tady v první řadě o ukrajinskou nezávislost, ukrajinské životy, ukrajinskou půdu a žádná třetí země nemá právo na to, aby se Ukrajině pokusila vnutit takovou podobu příměří, s níž nebude souhlasit. Takže pokud dnes někdo chce, abychom Ukrajinu donutili přijmout takový klid zbraní, který nechce, pokud se někdo snaží lidem namluvit, že kvůli podpoře spravedlivé obrany Ukrajiny či kvůli sankcím proti Rusku ničíme šanci na mír, že zatahujeme naši zemi do války, ten v takovém případě lze a hlavně chce Ukrajině vnutit novou Mnichovskou dohodu. A takový člověk by se měl stydět a vzpomenout si na to, co Mnichov přinesl nejenom naší zemi, ale co přinesl ve svém důsledku i těm signatářům Mnichovské dohody. Pokud se však Ukrajina v nějakém okamžiku rozhodne zahájit mírová jednání, má samozřejmě naši plnou podporu a může počítat s naší trvalou pomocí.

V souvislosti s tím, jak se České republice pod vedením naší vlády daří zvládat dopady války na Ukrajině, bych vám také rád připomněl, že tato válečná krize neměla přímý negativní dopad na české občany – přímý, nepřímý samozřejmě ano. A to je něco, co v této situaci rozhodně nebylo samozřejmé. Velmi dobře to, co říkám, je vidět na tom, jak se česká společnost vyrovnala s vlnou válečných uprchlíků, kteří k nám v průběhu loňského roku přišli a kteří u nás hledali azyl a bezpečí.

Od počátku války se v České republice zatím zaregistrovalo asi 460 000 válečných uprchlíků z Ukrajiny, většinou žen a dětí. Nejde o finální počet těch, kteří by tu teď v každé chvíli pobývali, protože část uprchlíků se mezitím vrátila, ale i tak jde o dosud nejintenzivnější vlnu migrace, uprchlickou vlnu od druhé světové války, vlnu, s kterou my teď máme přímou zkušenost. Naše vláda uprchlíkům poskytla veškerou dostupnou pomoc, kterou jsme od prvního dne – a to je taky důležité, od prvního dne – připravili tak, aby nepředstavovala zátěž pro české občany a firmy.

Toto naše úsilí myslím velmi dobře potvrzuje fakt, že jsme se vyhnuli nejen masivní humanitární krizi, ale i každodenním sociálním problémům. Jenom si připomeňme, že do Česka v jednu dobu denně přicházelo až 17 000 uprchlíků, že bylo nutné operativně řešit nejrůznější potíže, ale přesto můžeme prohlásit, že Česká republika tuto výzvu zvládla pod vedením naší vlády a zvládla ji možná nejlépe v Evropě. Uprchlíky se nám daří začleňovat do naší společnosti, soužití Ukrajinců s Čechy je naprosto bezproblémové a krize nemá negativní dopad na české občany. Za to jsem českým občanům vděčný a chtěl bych jim za obrovskou vlnu solidarity a podpory i z tohoto místa znovu poděkovat.

Výsledky jsou tedy velmi dobré, ačkoliv celkové náklady na tuto pomoc, a to je také dobré připomenout, nepřesáhly, jsou menší než 20 miliard korun. A polovina z této částky šla navíc na kompenzace českým občanům a firmám. Patří sem výdaje pro zdravotní pojišťovny, příspěvky na ubytování pro zúčastněné firmy a solidární domácnosti, a tak dále. To všechno jsou mnohem lepší čísla a mnohem lepší poměr výsledků a nákladů, než jaký jsme na začátku na základě nějakých expertních odhadů i my předpokládali.

To, co je velmi pozitivní, a je to také výsledek dobrého přístupu, dobré politiky a spolupráce mezi vládou, samosprávami a podnikatelským sektorem, firmami, to, co je velmi pozitivní, je, že 100 000, více než 100 000 Ukrajinců si už u nás našlo práci. Tito lidé odvádějí standardně daně a pojištění a přitom jejich příchod na český trh nijak nesnížil nebo nezhoršil vývoj nezaměstnanosti, firmy, s kterými pravidelně hovoříme, jejich zapojení naopak vítají a oceňují.

Není samozřejmě žádným tajemstvím, že Česká republika pomalu naráží na své limity, pokud jde o počet lidí, které u nás můžeme bez problémů ubytovat. Také proto se nyní snažíme využívat relativního zklidnění situace na většině ukrajinského území a zlepšujeme svoji pomoc přímo na místě. A děláme to proto, aby většina lidí neměla důvod z Ukrajiny utíkat. V těsné

spolupráci s našimi partnery v Severoatlantické alianci a Evropské unii dodáváme Ukrajině humanitární a logistické vybavení a snažíme se jí pomoci se stabilizací energetické situace, aby co nejlépe přečkala tuto zimu, aby mohla dlouhodobě fungovat jako fungující, funkční stát.

Zde bych chtěl zmínit například nedávnou dohodu na půdě Evropské rady, kde jsme se shodli na takzvané makrofinanční asistenci pro Ukrajinu. Tento finanční balíček poskytuje Kyjevu dlouhodobou jistotu financování a to je právě důležité pro stabilitu na ukrajinském území a pro to, abychom vytvořili prevenci pro další případnou uprchlickou vlnu. Je úplně jasné, že Ukrajina si v té své situaci může jenom velmi obtížně půjčovat peníze na finančních trzích a evropská pomoc právě zaručuje, aby mohla dál plnit základní funkce státu, které musí poskytovat svým občanům. Ta částka je pro rok 2023 ve výši 18 miliard eur a je to i důležitý výsledek těch různých jednání, která byla vedena pod vedením českého předsednictví v Radě Evropské unie.

Velmi aktivní – a to je zase důležité i z hlediska perspektivy, je to důležité pro naše firmy, pro náš průmysl – velmi aktivní jsme v jednání o poválečné obnově, která zajistí, aby se Ukrajina potom postavila na nohy po skončení války. Tato masivní rekonstrukce – a už se to ukazuje a už ta jednání probíhají a už projekty se spouštějí – tato masivní rekonstrukce se mimo jiné stane obrovskou příležitostí pro naše firmy a naše podnikatele.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, navzdory tomu, kolik zatáček se nám podařilo v tom velmi kritickém a krizovém roce 2022 vybrat, má válka logicky řadu kritických dopadů na český stát a českou společnost, které budou ještě dlouho komplikovat život a na které musíme reagovat. Válečný konflikt a s ním propojená energetická krize pro nás znamenají vysoké ceny energií, respektive cenovou nestabilitu energií, ceny materiálu a nejrůznějšího zboží. Krize znamená také obrovský zásah do dodavatelských řetězců, násobí nejistotu na trzích a prohlubuje některé problémy, které v menší míře začaly už v době covidové krize. Z toho samozřejmě pro naši vládu vyplývají nesnadné úkoly a velké výzvy. A ty jsou asi nejvíce patrné, nejviditelnější, v oblasti energetiky.

Válka naplno ukázala, jak zranitelnou zemí Česká republika byla. Ještě donedávna jsme byli téměř úplně – z 97 % – závislí na ruském plynu. Významným způsobem jsme byli, a osudově závislí, na ruské ropě. Zcela jsme byli závislí na ruském jaderném palivu. A tak bych mohl pokračovat. Proto se z nás z hlediska energetické bezpečnosti stala jedna z nejohroženějších zemí v Evropě. Bylo to zcela zbytečné riziko, to je potřeba říct. Bylo to zbytečné riziko, protože řada zemí, které mají srovnatelné podmínky, jako má Česká republika, nečekala na válku a dávno si odpovědně zajistila dostatečně pestré zdroje energií. Naše mimořádně slabá energetická bezpečnost jde na vrub předcházejících vlád, které nepodnikly nic, aby nás připravily na budoucnost. Kvůli naší závislosti nám reálně hrozilo, že se staneme rukojmím Vladimira Putina v jeho energetické válce proti západu.

Naštěstí jsme se nenechali zastrašit, zareagovali jsme včas, našli nebo odblokovali jsme cesty k bezpečným energiím a dosud podnikáme kroky k tomu, abychom z České republiky udělali energeticky skutečně bezpečnou zemi. Okamžitě po propuknutí krize jsme začali plnit zásobníky na plyn, které se nám před zimou podařilo naplnit téměř na 100 %. Díky zavedení pravidla use it or lose it jsme zajistili, aby žádná z našich kapacit nepřišla nazmar. V zásobnících je dostatek plynu i teď. Minulý týden byly naplněny z 86 %. A poprvé v historii má své zásoby plynu i Správa hmotných rezerv. Je to určitá pojistka pro chráněné zákazníky, kdyby nastal nějaký krizový vývoj. Snažíme se diverzifikovat zdroje zemního plynu tak rychle, jak to v dnešní obtížné situaci jde. Intenzivně jednáme o nových dohodách s exportéry plynu. A tak bych mohl pokračovat. Nakoupili jsme významný podíl kapacity nizozemského terminálu na zkapalněný plyn – 3 miliardy kubíků ročně. V příštích letech pokryjí třetinu spotřeby České republiky. Byl to mimochodem vůbec první terminál na zkapalněný plyn, který v Evropě od začátku války začal fungovat, a jeho zprovoznění je pro nás jedním z důležitých kroků k energetické nezávislosti na Rusku. První terminál – a my jsme dokázali vyjednat kapacitu pro Českou republiku právě v tomto terminálu. Umožňuje nám to všechno, abychom nakupovali

plyn už teď, ještě před dokončením nových plynovodů, které jsou pro transport plynu tradičně potřeba.

Ale ani v této oblasti, v oblasti budování plynovodů a propojení a energetické infrastruktury, na nic nečekáme. Znovu jsme začali připravovat stavbu plynovodu Stork II mezi Českou republikou a Polskem, což byla jedna z věcí, kterou si předcházející vláda nepochopitelně nechala utéct. Tento plynovod významně přispěje k diverzifikaci zdrojů, a to nejen pro Českou republiku. Pokud jde o ropu, připravujeme projekt ropovodu TAL+. A už jsme dosáhli dohody na rozšíření kapacity stávajícího ropovodu TAL, ale připravujeme (nesrozumitelné) TAL+, který nám do budoucna přinese dostatek kapacit pro nákup ropy, která nepochází z Ruska. Projekt během dvou let významně zvýší přepravní kapacity současného ropovodu z Terstu do Ingolstadtu, což by mohlo znamenat, že naše rafinerie v dohledné době budou stoprocentně zásobovány z neruských zdrojů.

Současně se spouštěním těchto klíčových projektů jsme si v rámci Evropské unie vyjednali dočasnou výjimku na dodávku ruské ropy. My jsme si vyjednali řadu výjimek a výhod pro Českou republiku, ještě se k tomu trochu vrátím. Bohužel v tom předcházejícím období se nepodařilo pro české občany v Evropské unii toho moc vyjednat, vlastně skoro vůbec nic. Ale my jsme vyjednali dočasnou výjimku pro dodávky ruské ropy. My jsme odhodlní samozřejmě nahradit ruské zdroje a trváme na sankcích vůči Rusku. Ale vzhledem k tomu, že Česká republika předtím podcenila svou energetickou závislost, tak nám nějakou dobu ještě potrvá, než se úplně zbavíme závislosti na ruských surovinách, takže například provoz ropovodu Družba můžeme ještě využívat po dobu dvou let. To všechno jsme si museli vyjednat. A je to daň za to, že energetická bezpečnost byla minulými vládami trestuhodně zanedbána.

Byli jsme mimořádně aktivní v rámci jednání v Evropské unii. Využili jsme také výhod, které nám poskytovalo naše předsednictví, a podařil se posun v dohodě o energetické platformě, která zlepšuje spolupráci členských států Evropské unie při sdílení plynových zásob nebo při společných nákupech plynu, což je důležité z hlediska dlouhodobé stability, ale také, a to nesmíme podceňovat, bude to mít vliv na snížení ceny plynu. Uzavřeli jsme také bilaterální dohody o solidaritě v případě nouze o plyn. Tady si myslím, že ten největší význam má právě dohoda, kterou jsme uzavřeli s Německem.

Velkou naději vkládáme do jaderné energetiky, bez níž se Česko prostě reálně neobejde. Spustili jsme tendr na dostavbu jaderné elektrárny v Dukovanech, samozřejmě bez Ruska, tendr, který byl několik let nepochopitelně dán k ledu. V rámci evropské taxonomie, a to je další úspěch, jsme prosadili, aby jádro, na kterém je Česká republika významným způsobem závislá a bude závislá, aby jádro bylo do budoucna považováno za bezemisní, tedy i financovatelný zdroj.

A tím se dostávám k tomu, co si myslím, že je mimořádně důležité a co ukazuje, že naše vláda opravdu v otázkách energetiky myslí na budoucnost. Kromě těch věcí, o kterých jsem mluvil, tak jsme novelizací energetického zákona podstatně zjednodušili výstavbu elektráren, které budou vyrábět energii z obnovitelných zdrojů. Budoucnost české energetiky zlepšujeme i řadou dlouhodobých strategických a v kontextu toho, co se tu dělo v minulosti, skutečně odvážných projektů. Můžeme zmínit například plánovanou transformaci ČEZu, jejímž cílem je vrátit státu kontrolu nad některými energetickými zdroji. Daří se nám dělat i projekty ve spolupráci s dalšími partnery, které opravdu míří a předvídají to, co bude důležité v budoucnosti. Připomenu tady třeba Jihočeský nukleární park, pilotní výzkumný projekt, který v České republice uspíší nasazení malých modulárních reaktorů, a ty se pravděpodobně spolu s obnovitelnými zdroji postupně budou stávat jedním ze základů české energetiky. Připravujeme horkovod z Dukovan, který například bude zásobovat čistým teplem město Brno. A tak bych mohl pokračovat.

Celkově jsme tedy nasměrovali naši zemi k úplné nezávislosti na ruských surovinách, také k rychlejší transformaci směrem k jádru a k obnovitelným zdrojům, což je pro naši

energetickou bezpečnost, dostatek energií, dostatek energií za přijatelné ceny v budoucnosti velmi podstatné.

Tady si dovolím položit řečnickou otázku, ale skutečně si ji každý položte a zkuste si na ni odpovědět: Kdy naposledy se česká vláda odvážila doopravdy překročit horizont jednoho volebního období a podniknout podobně podstatné kroky, které České republice zajistí energii a prosperitu i za desítky let? Kdy naposled se něčeho nějaká česká vláda takto odvážila? Už jen díky energetickým projektům, které jsem tu ve stručnosti jmenoval, jsem přesvědčen, že naše vláda toho dělá hodně pro dobrou budoucnost České republiky.

Chci také připomenout, že tato opatření a projekty nejsou jenom výsledkem naší reakce na krizi. Řadu z těch projektů naleznete už v našem programovém prohlášení, které jsme podepsali ještě před válkou a o kterých jsme mluvili dlouhodobě právě proto, že my máme strategii, máme představu a že jsme od počátku věděli, že bez těchto projektů, bez této změny se Česká republika dlouhodobě neobejde. Vývoj událostí nám dal za pravdu, přinutil nás urychlit některé naše kroky. Nemám radost z toho, že nám vývoj událostí dal za pravdu, protože jsou to tragické události, ale myslím, že by bylo spravedlivé nám tento smysl pro realitu a tuto předvídatost připočíst dobru. Protože nehledíme pouze k nejbližším volbám, ale naše vláda, naše vládní koalice má na paměti budoucnost České republiky.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, kroky směrem k energetické nezávislosti by neměly smysl, pokud bychom současně nedokázali zmenšit tlak, který energetická krize má na naše občany, zvláště na ty nejslabší a nejzranitelnější. Proto od začátku myslíme na to, že nikoho nesmíme nechat padnout, a pomoc domácnostem, pomoc firmám, pomoc zranitelným dokonce nadřazujeme nad rozpočtové sliby a nad principy odpovědné fiskální politiky. Netajíme se tím, říkáme to otevřeně. Důležitá je pomoc domácnostem, firmám, zranitelným v této těžké situaci a musí to stát nad našimi rozpočtovými sliby. Jsou to opatření, která pro stát představují zátěž, to není potřeba tajit ani to nějak zlehčovat. Je to zátěž, ale nikdy jsme nepochybovali o tom, že tato opatření jsou jednoduše nutná.

Chtěl bych proto zrekapitulovat i výsledky v této oblasti. Pro loňský rok jsme zavedli takzvaný úsporný tarif. Ten občany chránil, a účinně chránil, jak se ukázalo, před nejhorším zvýšením záloh na energie. Občané díky němu v loňském roce průměrně ušetřili 4 000 korun. Pro rok 2023 jsme zvolili řešení pomocí zastropování cen energií. Řešení, které je mnohem, mnohem rozsáhlejší. Pro domácnosti, malé a střední firmy a veřejné instituce jsme od začátku tohoto roku zastropovali cenu elektřiny na úrovni 6 korun za kilowatthodinu včetně DPH, u plynu na úrovni 3 korun za kilowatthodinu včetně DPH. Následně jsme připravili pomoc a zastropování pro velké firmy. Lidé i firmy na svých fakturách vidí, že jsme jim zatím do konce roku 2023 také odpustili poplatky za obnovitelné zdroje energie, ušetří tím 599 korun za každou megawatthodinu. Snažíme se pomáhat na různých úrovních a neustále také kromě těch opatření, která míří přímo na ceny energií, tak kromě toho také neustále vylepšujeme záchrannou sociální síť tak, aby touto sociální sítí nepropadali lidé, kteří se kvůli válce a jejím dopadům prostě kvůli situaci, za kterou nemohou, dostali do potíží.

Lidem, kteří se ocitli v mezní situaci, skončili třeba u dodavatele poslední instance, to připomínám, to jsme taky hned na začátku museli řešit, dopady krachu Bohemia Energy a dopadu na zákazníky, tak i těm, kteří skončili u dodavatele poslední instance jsme platnost tohoto režimu zkrátili na tři měsíce, aby rychleji mohli uzavřít novou, výhodnější smlouvu na energie. Spuštěním programu Zelená úsporám Light pomáháme šetřit s energií a motivujeme k efektivnímu hospodaření i ty lidi, i ty občany, kteří by si v současné situaci nemohli podobné investice dovolit, ale díky úpravám toho programu, díky programu Zelená úsporám Light, ten program zasahuje mnohem širší, nebo je využitelný pro mnohem větší skupinu občanů.

Rozšířili jsme také příspěvek na bydlení. Zvýšili jsme normativní náklady na bydlení od ledna 2022 a podruhé výrazně od října 2022, takže na příspěvek dnes dosáhne mnohem více lidí. Zjednodušila se i administrativa, zjednodušilo se dokládání nároku na příspěvek, který

mnoha lidem pomáhá unést náklady na bydlení, zvýšila se i ta průměrná částka. Nyní se ta průměrná částka pohybuje kolem 4 700 korun měsíčně. A to je účinná pomoc státu. Občané kromě toho mohou použít další příspěvky – příspěvek na živobytí, na mimořádnou okamžitou pomoc – a ve všech těchto kategoriích sociální pomoci postupujeme maximálně cíleně, s rozmyslem, bez populistických akcentů, prostě tak, abychom pomohli těm, kdo to skutečně potřebují, a zároveň co nejméně přispívali k inflaci, která znehodnocuje veškeré peníze, které občané mají, a tedy i samotné příspěvky. Ceny elektřiny na světových trzích nyní z řady důvodů klesají, což se postupně promítne i do dalšího snížení cen pro koncové zákazníky.

Na uklidnění situace v Evropě, na to, že ceny plynu i elektřiny klesají, mělo jistě vliv i naše právě uplynulé předsednictví v Radě Evropské unie. A to je další výsledek naší vlády, výsledek, u kterého bych se chtěl také zastavit. Řadu věcí, o kterých jsem tady mluvil a které jsem připomenul, se nám totiž povedlo prosadit, vyjednat a posunout kupředu na evropské úrovni, jinak by je nebylo možné udělat. I to počítám mezi velké úspěchy naší vlády. Situaci, do které nás uvrhlo Rusko, totiž nedokážeme vyřešit úplně sami, a kdo to říká, tak neříká lidem pravdu. Když ale zajistíme, aby se na základních otázkách shodla celá Unie, mluvila k Rusku jedním hlasem, což se českému předsednictví povedlo, náš vliv je potom nesrovnatelně větší a snadněji tak dosáhneme toho, co naše země životně potřebuje. Mám velkou radost z toho a jsem hrdý na to, že naše předsednictví v tomto ohledu bylo úspěšné. Mnohem úspěšnější než leckdo, možná kdokoliv, na začátku předvídal.

Dokázali jsme v těch nesnadných dobách unést odpovědnost za celou evropskou sedmadvacítku. Dokázali jsme z našeho předsednictví dostat maximum a sklidili jsme uznání prakticky ze všech stran. Česká republika díky tomu získala zkušenosti, získala kontakty a hlavně, a to určitě nemusím zdůrazňovat, jsme si opravdu vylepšili svou dosud ne úplně dobrou reputaci. Před rokem jsme byli v Evropě považováni za stát, který dokáže jenom čerpat dotace a kritizovat všechny návrhy a nic nedokáže prosadit a nikdo ho moc nebere vážně. Naší vládě se podařilo během krátké doby vybudovat České republice v Evropě kredit, respekt a to teď můžeme využít a také to využíváme k dalším jednáním.

Obecným cílem našeho předsednictví bylo, aby se Evropská unie nedostala do slepé uličky kvůli vnitřním sporům, aby se dokázala naopak soustředit na to nejdůležitější. Na svou bezpečnost, odolnost a konkurenceschopnost v této rozkolísané kritické době ovlivněné válkou. A tento cíl se nám podařilo naplnit, jak ukazují výsledky v jednotlivých oblastech, a především v těch oblastech, které jsme si my sami stanovili jako prioritní.

První prioritou předsednictví byla samozřejmě válka s Ruskem, Ukrajina, její poválečná obnova a zvládání uprchlické krize, respektive dopady války, kterou rozpoutalo Rusko, agrese na Ukrajině a všechny ty věci, které s tím souvisejí. Během našeho předsednictví jsme dokázali udržet jednotný postoj vůči agresorovi. Schválili jsme tři sankční balíčky vůči Rusku a Bělorusku. Zlepšili jsme vymáhání sankcí, omezili jsme vydávání víz Rusům. Zabezpečili jsme spolupráci s Mezinárodním trestním soudem při vyšetřování válečných zločinů. Nadále jsme podporovali Ukrajinu, zajistili jí plošnou pomoc, dlouhodobou jistotu finanční asistence, už jsem tady mluvil o 18 miliardách eur na tento rok, a také perspektivu finanční obnovy.

Nástroji finanční a humanitární pomoci pomáháme lidem přímo na místě. To je důležité. Pomáháme jim přímo na místě, tak aby nemuseli utíkat do dalších zemí. Pokud by však přece jenom shodou okolností a dalšími ruskými agresivními kroky došlo k další migrační vlně, evropský program FAST-CARE zajistí, aby její mnohostranné dopady byly co nejmenší a vše proběhlo pokud možno hladce. Ale to, co hlavně děláme, je, že tou pomocí, kterou koordinujeme navzájem v Evropské unii i s dalšími zeměmi, vytváříme prevenci pro to, aby lidé nemuseli z Ukrajiny utíkat. Všemi těmito kroky posilujeme bezpečnost našich občanů i bezpečnost celé Evropy.

Další prioritou byla energetická bezpečnost, kde jsme pro celou Evropskou unii zajistili dostatek rezerv na aktuální topnou sezónu, dojednali jsme společné nákupy plynu, zastropovali

jsme jeho ceny a dohodli jsme se na solidárních mechanismech mezi státy v případě jeho nedostatku. Díky našemu vyjednávání Evropská unie uvolňuje dodatečných 20 miliard eur na program REPowerEU, který sníží závislost Evropy na ruských fosilních palivech, a Česká republika jenom z tohoto balíčku získá zhruba 17 miliard korun. Omezení naší závislosti na ruském plynu a ropě má přímý vliv na bezpečnost České republiky.

Schválili jsme koordinaci států Evropské unie ve snižování potřeby plynu i elektřiny, urychlili a zjednodušili jsme povolování elektráren, staveb elektráren na obnovitelné zdroje, takže klíčové energetické stavby se teď i díky výsledkům našeho předsednictví postaví rychleji a nikdo je nebude moci bezdůvodně blokovat, jak jsme tomu byli svědky v minulosti.

V oblasti energetiky jsme se samozřejmě soustředili i na zajištění dostatku energií pro naše spotřebitele, zmírňování dopadů jejich cenových výkyvů a celkovou pomoc lidem v krizi. A dělali jsme to se stejným odhodláním a stejně kompetentně, jako jsme k tomu přistoupili na národní úrovni. A i zde jsou výsledky jasné a doložitelné. Cena energií je zastropována, členské státy mají v rukou nástroje, jak mohou svým občanům pomáhat, například nadměrné zisky výrobců energií a dalších odvětví jsou přesměrovány na podporu domácností a malých a středních podniků, tak jak jsme to udělali právě u nás v České republice.

Vzhledem k tomu, jak kriticky Rusko narušuje bezpečnostní situaci v Evropě, se české předsednictví také zaměřilo na zvyšování našich bezpečnostních a obranných schopností. To se týká například kyberprostoru, digitálních technologií, na jejichž fungování je naše společnost, naše ekonomika stále více a více závislá. Bohužel tomu rozumí Rusko a rozumí tomu i další nebezpeční aktéři, a proto v této oblasti podniká celou řadu útoků, a my v poslední době pozorujeme jejich významný nárůst. Zasadili jsme se proto o větší odolnost informačních technologií, které mají vliv na naši komunikaci, mají vliv ale také na fungování nemocnic, bank, pojišťoven a veškeré dodavatelské řetězce v naší ekonomice.

Dosáhli jsme shody na společném unijním postupu proti unijním hrozbám. V oblasti konvenční obrany jsme dosáhli dohody na doplnění vojenských zásob, spolupráci se třetími státy při ochraně vnějších hranic nebo výměny informací mezi bezpečnostními složkami jednotlivých států. A to jsou naprosto zásadní, v současné situaci klíčové nástroje pro naši bezpečnost.

Ruský útok na Ukrajinu i doznívající pandemie covidu výrazně ovlivňují propojenou globální ekonomiku, a je tedy nutné posilovat její odolnost. To byl také náš cíl. České předsednictví na tuto situaci reagovalo mnoha úspěšnými dohodami v oblastech, jako je prohlubování vnitřního trhu, ochrana před nekalými praktikami třetích států nebo právě digitalizace. Dosáhli jsme jednotného postoje členských států k projednání návrhu aktu o čípech. Vzpomeňme si na krizi s čipy, jak je to podstatná věc pro Evropskou unii a Českou republiku konkrétně. Akt o čípech posílí samostatnost Evropy právě ve výrobě této důležité komponenty. Je to skutečně zásadní věc nejenom z hlediska naší bezpečnosti, ale je to také významná příležitost pro rozvoj české ekonomiky směrem k ekonomice s vysokou přidanou hodnotou, a to musí být do budoucna náš zájem.

Rada Evropské unie pod českým vedením schválila souhrnný rozpočet Unie na rok 2023, díky kterému mohou v Česku pokračovat projekty spolufinancované z rozpočtu Evropské unie. V praxi to znamená, že nebudou ohroženy ani důležité infrastrukturní projekty, jako je třeba stavba silnic nebo třeba zateplování budov.

Podářilo se nám vyjednat shodu na velké části balíčku Fit for 55, a to v takové podobě, která nezhoršuje pozici a konkurenceschopnost České republiky a obsahuje řadu záruk. Dosáhli jsme řady ústupků, a to ústupků i ze strany velmi zeleného Evropského parlamentu, a trůufám si říct, že jsme vyjednali mnohem lepší dohodu, než která by vznikla – z hlediska zájmů České republiky – než která by vznikla za následujícího švédského nebo španělského předsednictví.

Jednou z priorit našeho předsednictví byla i ochrana demokracie a odolnost demokratických institucí, kterou v současné době ohrožuje extremismus a také ruské hybridní útoky. Proto jsme se intenzivně věnovali otázkám transparentnosti, politické reklamy, financování politických stran, nadací a dalším a dalším věcem. Ale zahájili jsme také projednávání návrhu evropského zákona o svobodě médií, který zvýší transparentnost vlastnictví médií a posílí nezávislé mediální projekty. Všechny tyto kroky, když se rozumně provedou, a k tomu, aby se rozumně provedly, české předsednictví se snažilo přispět, jsou důležité pro zachování spravedlivé demokratické soutěže.

To, co bych chtěl také zmínit, je, že Česko sehrálo důležitou roli moderátora v té vyostřené debatě o principech právního státu v Maďarsku. Výsledkem je, že jsme přispěli k oboustranně přijatelnému a výhodnému kompromisu. Podařilo se nám odblokovat maďarská veta na některé věci, nebyla to jenom finanční pomoc Ukrajině, bylo to i zdanění korporací a další a další věci, a zároveň jsme pro Maďarsko uvolnili, dosáhli dohody, aby se uvolnila část kohezních fondů. Myslím, že i tato schopnost dosáhnout kompromisu v takto složité otázce ukazuje kapacitu a výsledky českého předsednictví.

Kromě úspěšně uzavřených dohod mezi členskými státy, díky nimž budou evropské země v nejbližší době schopny se starat o svou bezpečnost a adekvátně reagovat na problémy, které nás všechny obklopují, bych tady rád připomenul i skvěle zvládnutou organizační a technickou stránku našeho předsednictví a poděkoval za to všem, kteří se na tom podíleli. Bylo to jasně vidět během tří stovek, tří stovek oficiálních akcí, které v rámci předsednictví proběhly, ať už to byly konference, kulturní akce, kulaté stoly, pracovní jednání, nejrůznější setkání v Bruselu, v zahraničí i napříč Českou republikou. Uspořádali jsme také 14 neformálních ministerských zasedání, tedy jednání, na kterých se ministři členských států dohodli, nebo si připravili dohodu na opatřeních, která významným způsobem potom pomáhají občanům Evropské unie, a tedy občanům České republiky.

Zvláštní význam mělo bezesporu uspořádání pražského summitu, který hostil 44 lídrů zemí z celé Evropy a který byl první akcí evropského politického společenství. Byla to akce, která k České republice přitáhla pozornost prakticky celého světa. Byla to i výjimečná událost z hlediska možnosti vést jednání, která se normálně nevedou, a mohli se tady setkat lidé, kteří se běžně nesetkávají. Zúčastněné země díky summitu v některých případech našly společnou řeč v palčivých otázkách, které se nás ale také bytostně týkají, ať už je to energetická soběstačnost, ochrana hranic, boj s nelegální migrací a další a další věci.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vzhledem k naší současné situaci bych teď rád vybočil z dosavadního rámce svého projevu, v němž jsem se soustředil na to, jaké výsledky, jaké úspěchy má naše vláda za sebou, a dotknu se tématu vysoce aktuálního a dosud neuzavřeného. Jde o problematiku nedostatku některých léků. Na to míří řada dotazů od vás, ale třeba i od novinářů. Je to logické, že výpadky v dodávkách léků vzbuzují oprávněné obavy u rodičů malých dětí, u oslabených pacientů a u spousty dalších lidí. Chceme vás ujistit a já vás chci ujistit, že těmto obavám rozumím a naše vláda dělá všechno pro to, aby se situace co nejdříve uklidnila.

Dostupnost některých léčiv na našem trhu opravdu není dobrá. To asi všichni vidíme, nemá smysl to zakrývat. Jde o celosvětový problém, který se v České republice a v Evropě projevuje výrazně hůře než jinde. Promiňte – neprojevuje výrazně hůře než jinde. Spíše jsme na tom ve srovnání se zbytkem světa lépe, ale výpadky tu jsou a problémy jsou tu taky. Výpadky jsou částečně způsobeny strukturou trhu, protože svět je v této věci závislý na relativně malém počtu výrobců. Dodavatelské řetězce jsou narušené, narušil je už covid. To je ale jen jeden z faktorů. Ten hlavní problém je ale aktuální situace ve světě a to je masivní nárůst respiračních onemocnění po odeznění poslední vlny covidu. Těch onemocnění je asi o 40 % více než před covidem a toto celosvětově způsobilo poptávku, kterou v podstatě nikdo neočekával, ani ti, kteří léky dlouhodobě objednávají, ani samotní výrobci. Plánování výroby přitom řádově trvá měsíce, takže není úplně jednoduché v krátkém čase tu nerovnováhu napravit. Česká republika

navíc prochází chřipkovou epidemií, která má horší průběh než obvykle a tato vlna potrvá minimálně do konce ledna.

Vláda tradičně a standardně, to je taky potřeba říct, léky nezajišťuje, nefunguje tu žádný režim centrálního nakupování a přerozdělování. Ta odpovědnost je na výrobcích, distributorech a lékárnách. Ale navzdory tomu, že standardně to vláda nezajišťuje, ani tradičně to nezajišťovala, tak cítíme povinnost pomoci, a proto jsme taky udělali konkrétní kroky. Ministerstvo zdravotnictví intenzivně jedná s výrobcí a distributory, jednání probíhají i na úrovni Evropské unie. Pan ministr se v tom angažuje osobně. K situaci pravidelně zasedá pracovní skupina složená ze zástupců ministerstva, Státního ústavu pro kontrolu léčiv, České lékárnické komory a distributorů léčiv. Naší snahou je získat léky mimo standardní režim, například od dalších států.

Chci vás ale současně ujistit, že situace, přestože nedostatek léků je, není tak vážná, jak občas můžeme slyšet ve veřejném prostoru. V oblasti antibiotik aktuálně nehrozí, že by pacienti nedostali potřebnou léčbu, protože chybějící přípravky lze nahradit stejně účinnými alternativami a dodávky chybějících léků k nám postupně přicházejí. Minulý týden jsem tady z tohoto místa při interpelacích říkal, že v tomto týdnu dorazí do České republiky dodávka antibiotik. To se také stalo, včera přišla zásoba desetitisíců balení penicilinu. V příštím týdnu očekáváme další dodávku a stejně tak to bude v následujících týdnech. Toto se stalo díky aktivní práci Ministerstva zdravotnictví.

Výrazně se zlepšuje také situace v oblasti dětských antipyretik, i těch v minulých týdnech do Česka přišly statisíce balení. Do konce ledna by měly dorazit další desítky tisíc. Není tedy nutné vytvářet někde doma či jinde zásoby léků, které nevyužijete a pak mohou chybět těm, kdo je aktuálně potřebují. Situaci v oblasti léků se nám daří stabilizovat a musím říct, že to rozhodně není případ všech evropských zemí, které nedostatku léků podobně jako Česká republika také čelí.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pravidelně opakují, a myslím, že tomu každý rozumí, že naše vláda převzala řízení České republiky v nejsložitější situaci, jakou naše země zažila za poslední desítky let. Museli jsme také přehodnotit priority, museli jsme věnovat většinu energie na řešení nových existenčních otázek a těch výzev, které přišly. Ale navzdory krizi a navzdory tomu všemu plníme své sliby a podařilo se nám splnit řadu úkolů z našeho programového prohlášení. Já tady jenom namátkou připomenu některé.

Zajistili jsme masivní investice do dopravní infrastruktury, kde pracujeme s rekordním rozpočtem 150 miliard korun. Posíláme výrazně více peněz na obranu. Konečně směřujeme ke splnění našeho závazku vůči Severoatlantické alianci a úkolu, který máme z hlediska naší bezpečnosti – na vládě jsme také schválili příslušný zákon, který stanovuje minimální výdaje 2 % HDP na obranu. Významně podporujeme školství, strategické vědecké obory, výzkum a inovace. Podporujeme zaměstnanost a flexibilitu práce. Zjednodušili jsme stát, jak daňový systém, tak třeba dotační programy pro malé a střední firmy, zrušili jsme elektronickou evidenci tržeb. Zvýšili jsme transparentnost veřejné správy, posílili boj proti korupci. Předložili jsme novelu zákona o zadávání veřejných zakázek. Využíváme odpovědně finanční zdroje z Evropské unie. Zjednodušili jsme stavební zákon a podnikli jasné kroky ke zkrácení stavebního řízení. Digitalizujeme agendy, kde to má největší smysl, a posouváme ty agendy do 21. století. Stavíme se za otevřený, svobodný internet. Nastavili jsme spravedlivější pravidla zemědělských dotací, podpořili jsme malé, střední a ekologicky hospodařící zemědělce. Vyjednali jsme takové kompromisy v oblasti evropského Green Dealu, které neohrozí české firmy. Restartovali jsme projekt rozšíření jaderné elektrárny v Dukovanech. Získali jsme podíl v terminálu na zkapalněný plyn. A ještě mnoho dalších a dalších slibů a plánů plníme průběžně. Ve všech rezortech jsme nastartovali změny, které povedou ke splnění našich slibů, ke splnění našeho programového prohlášení, v nejbližších letech.

Ano, jsou oblasti, kde cítíme nutnost naše programové prohlášení aktualizovat. Jednoduše proto, že se situace v souvislosti s válkou na Ukrajině prostě změnila. Musíme se přihlásit k větší odpovědnosti za svou obranu, musíme posilovat naši bezpečnost, a to rychleji, než jsme původně plánovali. Čekají nás intenzivní diskuse o tom, jak účinně a co nejrychleji zajistit naši energetickou suverenitu. Musíme do 21. století konečně posunout naši dopravní infrastrukturu.

Musíme a chceme udělat všechno to, na co předcházející vlády neměly odvahu. Nabídnout České republice důchodovou reformu a výrazně modernizovat naše školství. Do budoucna se prostě musíme zabývat tím, abychom naši zemi ještě více posílili, abychom pro ni vytvořili a realizovali vizi, která významným způsobem přesahuje horizont jednoho volebního období. Právě absence takové vize, takové představy, takové strategie a nedostatečná vůle jednat v zájmu státu v minulosti způsobily, že jsme dnes zranitelní. Já a členové mé vlády nechceme, aby se něco takového opakovalo.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, naše vláda za pouhých 13 měsíců své služby této zemi dokázala napravit nebo alespoň zmírnit řadu problémů, kterými Česká republika trpěla. Dokázali jsme se se ctí vypořádat s výzvami, které si ještě před rokem nikdo nedokázal představit, tak, aby občané České republiky pocítovali důsledky krizí a důsledky ruské agrese na Ukrajinu co nejméně. Pomáháme slabším. Nenecháme padnout své občany a nabízíme pomoc i těm, které válka vyhnala z domova a často je připravila o všechno. Zařadili jsme se do čela států, které podporují co nejrozsáhlejší pomoc napadené Ukrajině, jasné vyjádření našich západních hodnot a ostré odsouzení zločinců, kteří je pošlapávají.

A stáli jsme také v čele těch zemí, které prosazovaly společná pravidla na pomoc občanům a firmám v oblasti cen energií, a při tom všem jsme dokázali udržet zodpovědnost za Evropskou unii. Pravidelně jsme nacházeli funkční celoevropská řešení, která si získala všeobecné uznání, a podstatně jsme napravili naši pověst v Evropě a opět si získali respekt našich spojenců za oceánem.

Všechny tyto mimořádné kroky, všechna tato opatření bylo nutné zajistit za situace, kdy jsou naše prostředky omezené, naše informace neúplné a kdy je pozice České republiky zbytečně oslabena krátkozrakými a sobeckými rozhodnutími z minulosti. I přesto jsme se snažili všechna naše řešení připravit zodpovědně, přehledně a pro dobro České republiky a jejích občanů. Zvládáme reagovat na krize, zvládáme tlumit jejich projevy, aby se obyvatelům České republiky co nejméně snížil životní komfort, a současně zvládáme provádět reformy, které nás lépe připraví na budoucnost, aby nás každá další krize zastihla připravenější a zabezpečenější, než jak tomu bylo tentokrát.

Neupírám opozici její právo hlasovat o nedůvěře, ale předkládám, předložil jsem před vás seznam argumentů, který podle mě každý soudný člověk musí brát vážně. Naše vláda je dobrá vláda. Je to vláda, která pomáhá lidem, která pomáhá těm, kteří to potřebují. Je to vláda, která vrací České republice dobré jméno. Jméno, které jí náleží. A je to také vláda, která navzdory všem problémům plní svoje sliby. A proto si, dámy a pánové, zaslouží vaši důvěru. Děkuji vám. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přeji pěkné takřka poledne. Než udělím další slovo s přednostním právem, přečtu omluvy. Od 10 do 17 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Jan Bureš, dále do 18 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Jiří Carbol, od 13 do 14 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Pavel Klíma, do 18 hodin ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Tomáš Kohoutek, od 13.45 do 15.15 z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Ondřej Kolář, do 16 hodin z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Zdeňka Němečková Crkvenjaš, do 15 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Pavel Staněk a do 16 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Pavel Svoboda.

Eviduji zde několik přihlášek s přednostním právem ještě před otevřením rozpravy. Jako první vystoupí pan ministr vnitra Vít Rakušan a připraví se pan ministr Marian Jurečka. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuji vám, vážený pane místopředsedo. Vážený pane premiére, kolegyně a kolegové, vážené poslankyně, vážení poslanci, máme za sebou obrovsky těžký rok. Rok 2022 byl bezprecedentně těžký, nedalo se na něj nikterak připravit a ty události, která nás zastihly jako Českou republiku, byly svým významem neporovnatelné s tím, co vlastně celý evropský prostor v těch poválečných dějinách zažil. A my jsme to zvládli. A teď nemluvím o vládě České republiky. Teď mluvím o občanech České republiky. Teď mluvím o celé České republice, o všech, kteří se na tom podíleli. Vyzdvihujeme úspěchy naší země v minulém roce. Nás všech. V tom nejtěžším roce, který v těch moderních dějinách pamatujeme. Nenechme si pesimismem a špatnou náladou, kterou mnozí v naší společnosti šíří v rámci politického boje, vzít pocit úspěchu. Nenechme si ten úspěch, který má Česká republika za sebou, nikým relativizovat, nenechme si ho nikým znehodnotit.

Naší reakcí na uprchlickou krizi na Ukrajině jsme šokovali celou Evropu. Ten stát uprostřed Evropy, Česká republika, dlouhodobý kverulant a potíživista, najednou ukázal, jak umí být zodpovědný. Najednou jsme ukázali, jak umíme být solidární. Najednou naši lidé v České republice, v zemi, která měla vůči imigrantům odkudkoliv vždycky velmi odtažitý postoj, najednou tito lidé otevřeli svoje domovy. Ubytovali jsme tady v podstatě za tu dobu půl milionu lidí, kteří přišli z Ukrajiny a přehali před válkou. Zvládli jsme to. Zvládli to naši občané, zvládli to naši starostové, naše starostky, zvládli to naši hejtmani a zvládla to i vláda České republiky, která pro to vytvořila ten systém, který má velmi dobrou reputaci v celé Evropě a prostě funguje. Pro mnohé státy jsme sloužili jako příklad toho, jak tuto krizi zvládat.

My jsme ale dokázali ještě něco víc. My jsme v rámci evropského předsednictví dokázali za Českou republikou sjednotit Evropu, sjednotit Evropu v přístupu k Ukrajině, v přístupu k pomoci, která je efektivní, probíhá na místě, probíhá v jednotlivých zemích Evropské unie, a dokázali jsme dokonce přenést těžiště rozhodování v rámci evropských struktur na Východ. Centrální Evropa, východní Evropa ukázala, že není místem kverulantů, ale je místem, odkud mohou vznikat dobrá a kvalitní rozhodnutí, která pomůžou celé Evropě. Ale tohle je možné jenom při kvalitním leadershipu, ne při mikromanagementu, ne při managementu chaosu, ale při kvalitním leadershipu, který prostě Petr Fiala v čele vlády předvedl.

A možná vás to překvapuje, že koaliční partner chválí svého premiéra. Ani to tady nebylo zvykem. Vy jste předjímal jako opozice, že pětikoalice se rozpadne do půl roku, do tři čtvrtě roku, do roka. Ona se nerozpadla. Bude tady 108 poslanců, pokud nejsou nemocní, kteří vysloví vládě Petra Fialy svoji důvěru, protože ta vláda má kvalitní leadership. Má člověka, který nenahrazuje leadership arogancí, řevem, křikem, ale vede tu vládu klidně, a dokázali jsme to všichni i na těch jednotlivých rezortech v době našeho předsednictví Evropské unie. Česká republika ukázala, že umí být leaderem. A skutečný leadership prostě nenahradí fotografie na Instagramu s tím či oním politikem. To je skutečná práce, to je skutečná diplomacie, když sám sebe někdo nazývá diplomatem, to je mnoho hodin jednání, které vedou ke konkrétním výsledkům, které České republice výrazně zvýšily její reputaci v rámci Evropské unie. A na to přece můžeme být pyšní. To je důvod, na který mohou být i občané České republiky pyšní. A znovu říkám, nenechme si brát naše úspěchy. To, co Česká republika v posledním roce dokázala, je něco, co se nám v posledních dvaceti třiceti letech v podstatě nepovedlo. Jsme zemí, která stojí uprostřed rozhodovacích procesů Evropské unie i ve chvíli, když už nemáme předsednickou roli.

Naše vláda je zodpovědná vůči lidem. My se snažíme naše kroky vysvětlovat, někdy nám to jde lépe, někdy nám to jde hůře, ale nejsme k občanům arogantní, neobviňujeme je z ničeho, a dokonce neobviňujeme z ničeho naši opozici, že svolává schůzi o nedůvěře vládě ve chvíli, kdy bychom tady měli jednat o mnoha důležitých věcech. Je to její právo. Je to její jednoznačné

právo a naše právo jako ministrů vlády i jednotlivých vládních poslanců je obhájit naši práci. Obhájit ji před veřejností, protože se rozhodně nemáme za co stydět.

Co se Ministerstva vnitra týče, je potřeba si uvědomit, v jakém režimu my fungujeme. My už fungujeme několik let, i za té bývalé vlády, i za té současné, v režimu toho, že zasedá Ústřední krizový štáb. Za ten celý rok byl jeden týden, kdy nezasedal: 14. února jsme slavnostně rozpustili Ústřední krizový štáb, který byl svolán kvůli covidové krizi, 24. února začala válka a 25. února jsme Ústřední krizový štáb svolávali znovu.

Já vám pouze ukazuji, že z pohledu zákona se ocitáme po obrovsky dlouhou dobu v krizi, kterou je potřeba řešit. A my ji řešíme systematicky a první krok, který jsme na Ministerstvu vnitra udělali, byla revize krizového řízení. V době covidové krize tady tehdejší premiér zřídil Radu vlády pro zdravotní rizika, která vlastně zodpovídala jenom jemu a suplovala to, co je jinak dáno zákonem, to znamená standardní strukturu krizového řízení. To jsme uvedli do souladu a já si troufám říci, že už i na té omikronové krizi, ale i na řízení té ukrajinské krize se to ukázalo. To není zásluha ministra, to je zásluha profesionálů, kteří v našem státě dělají krizové řízení. To je zásluha hasičů, to je zásluha policistů, to je zásluha všech zdravotníků, kteří se na tom podíleli. Ale naší zásluhou je to, že ctíme, že krizové řízení má svůj systém a ten systém nelze nahradit mikromanagementem a chaosem. I tady došlo k výrazné změně a na výsledcích řízení celé krize je to každopádně vidět.

Na Ministerstvu vnitra jsme obnovili sekci pro veřejnou správu. Považujeme Ministerstvo vnitra kromě těch silových složek, které pod sebou má, za místo, které by mělo sloužit samosprávám jako konzultační místo, samosprávám, které potřebují pomáhat a potřebují jednotné a jednoznačné stanovisko, a především aby Ministerstvo vnitra bylo schopno pomáhat i regionům. Protože na regiony nesmíme zapomínat. Nesmíme zapomínat na regiony, kterým se vede hůře než regionům ostatním. Naše země překoná všechny typy dalších krizí pouze ve chvíli, když bude soudržná a když budeme umět podporovat ty regiony, které jsou v téhle době z objektivních příčin méně úspěšné. A samozřejmě i k tomu ty systémové kroky fungování ve struktuře Ministerstva vnitra mají vést. Musíme umět zlepšovat životy lidí i v těch nejdlehlších regionech. Naše vláda není pragocentrická. Naše vláda naopak vidí, i díky mnohé komunální zkušenosti členů vlády, jak se v jednotlivých regionech České republiky žije a že je potřeba pro budoucí prosperitu České republiky právě ty chudší regiony podpořit. Naše vláda nepohrdá venkovem, naopak přichází s mnohými řešeními, která jsou určena proti těm velkým agroholdingům, které dlouhodobě devastují naši krajinu a které se vlastně nechovají ani k venkovu tak, jak by si venkov zasloužil. Ano, všechny tyto kroky naše vláda už v tom posledním roce započala a určitě v nich bude pokračovat. Podmínky pro plnohodnotný život v regionech, to je kvalitní infrastruktura, to jsou ale nejenom silnice a dálnice, ale to je moderní infrastruktura, to je rychlý internet, to je samozřejmě kvalitní vzdělávání v regionech. Proto takový akcent na regionální školství. To jsou věci, které umíme a známe z našich obcí a prosazujeme i z vládní úrovně tak, aby se v každém koutě České republiky dalo žít kvalitně, tak, aby jednotlivé regiony v České republice byly konkurenceschopné.

Na Ministerstvu vnitra jsme se samozřejmě zabývali logicky i těmi složkami, které pod nás spadají. Policie České republiky, reforma dlouhodobě odkládaná specializovaných pracovišť, která definitivně vznikla letos od 1. ledna, která se zabývají terorismem a kyberkriminalitou, tedy tím, co podle veškerých dostupných statistik kriminality začíná hrát stále větší roli. Kyberkriminalita jsou malé podvůdky skrze nejrůznější podvodné e-shopy, ale i obrovská kriminalita nejrůznějších úniků, kdy stát přichází o velké finanční prostředky.

Policistům, hasičům jsme zvýšili platy do tarifů od ledna o 10 %, přičemž u začínajících policistů se jedná dokonce o procent 17, interními změnami v té tabulce. Poprvé se dostal nástupní plat policisty a hasiče v České republice na hodnotu, že začíná trojkou. Uvědomujeme si, že tady samozřejmě ta konkurenceschopnost je velmi těžká v rámci trhu práce, ale alespoň jsme přišli s pozitivním trendem tak, abychom byli schopni nějakým způsobem zatraktivnit tu

policejní a hasičskou pozici pro mladé lidi a abychom zvýšili náborovost v těch dalších letech. To bylo jednoznačnou podmínkou.

Hasičský záchranný sbor poprvé za historii, za tu krátkou novodobou historii, dosáhl plné naplněnosti svých personálních stavů, plné naplněnosti svých tabulkových plánů, které byly stanoveny v personální politice Hasičského záchranného sboru.

Zvládli jsme imigrační krizi ze zemí, jako je Sýrie, zvládli jsme se poprat s přílivem migrantů ze západobalkánské cesty. Udělali jsme k tomu několik kroků. Jeden z nich byl velmi nepříjemný a to bylo znovuzavedení kontrol na slovensko-české hranici, ale my si za tímto krokem stojíme. Byla to jediná možnost, jak ty stovky migrantů, kteří přicházeli někdy v září do České republiky, respektive Českou republikou procházeli, snížit na současný stav, kdy se záchyt migrantů pohybuje v jednotkách denně – ani ne nižších desítkách, ale v jednotkách denně. To opatření bylo nepříjemné, každopádně vyžadovalo i mnohá jednání se slovenskou stranou, která zareagovala tím, že máme společné policejní hlídky na slovenské straně hranice, nedochází potom k rozporům v readmisním navracení příchozích do České republiky. My jsme ochránili bezpečnost obyvatel především ve východní části naší země, reagovali jsme na poptávku hejtmanů a starostů z této oblasti a zvládli jsme zadministrovat celou ochranu hranice úspěšně ve spolupráci s Armádou České republiky a s Celní správou. Samozřejmě že vyhodnocujeme toto opatření, ale každopádně máme jednoznačnou odezvu, že občané České republiky si váží toho, že vláda přišla s rychlou a ráznou reakcí, která vedla k zabezpečení naší státní hranice a zároveň vedla i k tomu, že nebyla uzavřena hranice česko-německá, tady nebyly zavedeny kontroly, byť to samozřejmě ze strany Německa určitý čas také hrozilo. To opatření bude vyhodnoceno a my určitě přijdeme s dalším popisem konkrétních opatření, jak zajistit bezpečnost právě této hranice.

Dalším úspěchem bylo i naše evropské vyjednávání o západobalkánské migrační cestě, kde jsme dosáhli vízové harmonizace mezi některými státy západního Balkánu a zeměmi Evropské unie, což vede k jednoznačnému efektu, že příchod migrantů už na evropský kontinent se snižuje, protože legálně nemohou vstoupit právě do zemí západního Balkánu.

Máme za sebou rok, kdy jsme zvládli ukrajinskou migrační krizi, kterou jsme zvládli velmi lidským, humánním způsobem. Máme za sebou čtyři zákony v rámci lex Ukrajina, tedy těch zákonných norem, které se vztahují k Ukrajině, tak abychom umožnili důstojný život lidem a zároveň zajistili bezpečnost obyvatel České republiky. Přicházíme v nejbližší době s lex Ukrajina 5, který bude stanovovat pravidla sociální pomoci pro další období, pravidla pro ubytování ukrajinských příchozích, a my tady máme velkou jistotu, že ta pravidla budou řekněme přísnější, co se týče majetkového testu, co se týká ověřování jednotlivých žádostí a podobně, a zároveň prodlužujeme dočasnou ochranu na jeden rok, což také bylo jedním z cílů a výsledků českého předsednictví v rezortu Ministerstva vnitra. Od 1. 4. ten systém příchodu a organizace veškeré infrastruktury dozná výrazných změn, ale to bude debata, která nás čeká.

Ani tady si to nenechme ukrást, byl to příběh úspěchu České republiky. Příběh úspěchu na regionální úrovni, na vládní úrovni, příběh velké logistické akce, a tady kromě těch, které už jsem zmínil, musím poděkovat hasičům, musím poděkovat policistům, protože svoji práci zvládli skvěle a ukázalo se, že rezort Ministerstva vnitra má spoustu skvělých profesionálů.

Další věc, které jsme se věnovali a která byla dlouhodobě zanedbána, na kterou minulá vláda nezareagovala v podstatě vůbec, byla záležitost České pošty. V rámci České pošty bylo propuštěno několik stovek lidí na středních manažerských pozicích. Povedlo se nám na evropské úrovni získat takzvanou notifikaci, to znamená kompenzace za službu, což přineslo poště 1,5 miliardy ročně v jejím velmi problematickém cash flow, které dlouhodobě v těch posledních letech má, protože reakce na transformaci pošty, která byla managementem navrhována několik posledních let, byla bohužel v posledních letech nulová. Naše vláda tu politickou vůli má a už na přelomu ledna a února půjde do vlády materiál, který jednoznačně popíše a zadefinuje transformaci České pošty.

A tady jednu významnou poznámku. Transformace neznamená privatizaci. Nikdo nechystá privatizaci České pošty. A transformace ani neznamená menší dostupnost poštovních služeb. Ale pošta jako taková musí být modernější, musí být flexibilnější, musí mít rozčleněny činnosti na ty, které jsou státem objednány a stát počítá s tím, že je zaplatí, a potom činnosti, které mohou generovat zisk, to je logistika, to jsou balíkové služby a mnohé další dodatkové služby, které mají i komerční potenciál si na sebe vydělat. Ale ten krok je nutné udělat. A to je politická zodpovědnost, kterou tato vláda má, i když si uvědomuje, že ta debata bude těžká. Ta minulá vláda, byť pozice pošty je krizová ve všech ukazatelích, posledních pět let neudělala vůbec nic. Dokonce poště nedávala ani garantované finanční prostředky na její provoz a pošta si musela za velmi nevýhodných podmínek půjčovat na komerčním trhu. Tohle musí skončit a naše vláda je na to samozřejmě připravena. Veškeré argumenty k České poště neobstojí, protože objektivní fakt, že minulá vláda či minulé dvě vlády nechaly dojít Českou poštu do stavu, v kterém je v současnosti, to je prostě objektivní a zcela nezpochybnitelný fakt.

Věnovali jsme se obsáhle legislativní činnosti. Kromě zmíněných lex Ukrajina jsme novelizovali zákon o svobodném přístupu k informacím. Opět rest, který nám zanechala ještě minulá vláda. Ve Sbírce vyšel v srpnu 2022, už nám hrozila dokonce pokuta od Evropské komise, protože to implementováno nebylo asi rok po vypršelé termínu. Rozšířili jsme povinnost poskytovat informace na veřejné podniky, jako je například ČEZ. Námi navrhovaná norma byla každopádně cestou k transparentnosti.

Zároveň schvalujeme zákon proti šíření teroristického obsahu on-line. Mnohými se říká, že je to nějaké vypínání webů – žádné vypínání webů to není, tady nikdo nic nevypíná, necenzuruje, pouze Policie České republiky ve chvíli, kdy se jedná o nějaký teroristický útok, má možnost reagovat. A já se tady musím vrátit k tomu, co říkala paní předsedkyně poslaneckého klubu Schillerová, protože ani její kolegyně a kolegové jí neudělali správnou přípravu. Akční plán boje proti dezinformacím (slabikuje:) nepřipravuje Ministerstvo vnitra. Ten materiál nevzniká na Ministerstvu vnitra. Ministerstvo vnitra je jako všechny ostatní rezorty jedním z připomínkových míst. My k tomu dáváme své komentáře. Akční plán vzniká pod Úřadem vlády, zmocněncem panem Klímou, nikoliv na Ministerstvu vnitra. My jsme pouze připomínkovým místem.

A ten toliko diskutovaný zákon o tom vypínání webů, jak se tady zmiňuje, a nějaké cenzuře – tak moje první otázka je, prosím pěkně, kdo a jakým způsobem z této vlády za ten rok naší činnosti něco zcenzuroval? Co jsme kdy zcenzurovali? Jaký názor jsme zakázali šířit? Co jsme vypnuli, co jsme uzavřeli a podobně? Ten zákon, který se připravuje – a mimochodem vůbec není dodělaný a projde tou legitimní politickou diskusí tady, tam patří, v Poslanecké sněmovně a v Senátu, a vy se k němu budete moci vyjádřit diskusí ve výborech, diskutujeme ho s akademickou sférou, diskutujeme ho s neziskovým sektorem, to je prostě něco, za co se nestydíme, s transparentními organizacemi, tak ten zákon má jediný účel: v případě, že bude on-line přítomna informace ohrožující bezprostředně bezpečnost České republiky či nějaké skupiny obyvatel, třeba někdo bude avizovat nějaký útok na určitou poslaneckou skupinu nebo na jakéhokoli obyvatele či skupinu obyvatel v České republice v rámci nějaké předsudečné nenávisti a podobně, v té chvíli má právo zásahu na základě doporučení bezpečnostní komunity někdo, komu ta kompetence bude svěřena. A Ministerstvo vnitra se o ni rozhodně nepere.

Pokud půjdeme slovenskou cestou, máme tady něco jako NBÚ, Národní bezpečnostní úřad, prostě úřad, který v té chvíli vyhoví ostatním bezpečnostním složkám, a reaguje se na bezpečnostní hrozbu. Nikdo nebude mazat nějaké weby nebo vypínat, kde někdo lže. To je nesmysl, dezinterpretace. Já vím, že se ve veřejném prostoru lže a lhát se bude vždycky, někteří politici dokonce lžou i v kampani, někteří politici lžou na své první tiskové konferenci, kterou mají. Ale tohle nikdo nebude žádným způsobem postihovat, mazat, zavírat.

Ten zákon má jeden jediný účel – ohrožení národní bezpečnosti a možnost reakce na ni. Nikoliv potírání nějakých dezinformací. To v tomto zákonu ani není. Vy mluvíte o něčem, o čem nic nevíte, zaměňujete Akční plán boje proti dezinformacím, který nevytváří

Ministerstvo vnitra, a pak je tady nějaký návrh zákona, který má vypnout web ve chvíli, kdy je ohrožena národní bezpečnost. Nikdy jindy. Ne kvůli dezinformaci. Ne kvůli šíření lži. Takové zákonné oprávnění nikdo nechce, protože bychom byli šílenci a blázni. My chceme pouze posílit bezpečnost České republiky v kybernetickém prostoru, nikoliv bojovat tímto zákonem proti tomu, že se někteří lidé rozhodli lhát.

Další novela zákona, kterou předkládáme, je zákon o správě voleb. Navrhujeme jednodenní hlasování, vytvoření volební databáze, snadnější přístup k voličským průkazům.

Novela zákona o sdružování v politických stranách, za kterou nás mimo jiné ve spojení s dalšími zákonnými normami ocenila i Rekonstrukce státu jako ministerstvo, které přispělo k transparentnosti, tak ta už je ve třetím čtení.

Novela lustračního zákona, aby ti, kteří spolupracovali s velmi represivní složkou moci, kterou StB určitě byla, prostě nemohli být v ministerských funkcích, premiérských funkcích, náměstkovských funkcích na ministerstvech. My to považujeme za správné a myslíme si, že ta doba, kdy by se prostě mělo generálně odpustit všem, kteří donášeli na své sousedy, kolegy, kteří poskytovali zpravodajské informace o svých blízkých anebo sousedech, tak ti lidé by prostě neměli být ve veřejných funkcích. A pokud lustrační zákon platí na úředníky, proč by neměl platit na ministry a náměstky?

Zároveň rušíme 10 000 obsolentních právních předpisů, které zaplevelily náš právní řád, a naplňujeme tím naše programové prohlášení, zprehlednění právního řádu. Mimochodem to už je ve Sněmovně v prvním čtení.

Zrušili jsme povinnost datových schránek pro nepodnikající fyzické osoby. To je myslím krok, který ve chvíli, kdy procházíme nejrůznějším typem krizí, ohrožené skupině obyvatel výrazně pomohl a určitě byl i veřejností oceněn.

Připravujeme zákon o vstupu a pobytu cizinců, stejně tak nový zákon o zbraních, zákon o municích, zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Tady mně dovoluňte říci jednu věc. Nikdo v návrhu zákona nesahá na výsluhovost, to se v tomto zákoně vůbec neřeší a je to opět oblíbenou fámou, kterou mnozí šíří.

Zároveň chystáme velkou novelu služebního zákona, komplexní řešení modernizace státní správy a zpřístupnění státní správy pro lidi, kteří mají nějakou expertní úroveň, ovšem doposud nesplňovali ty podmínky, které zastaralý a nemoderní služební zákon v předchozích letech dával jako povinnost.

Revidujeme krizovou legislativu. Tady máme přímo určeno, že tak se stane nejdéle na přelomu roku 2023 – roku 2024, každopádně to bude představeno i poslankyním a poslancům. My chceme připravenost na moderní krize. Chceme připravenost na epidemické hrozby, blackouty, připravenost na pandemické hrozby, připravenost na migrační krize a chceme, aby každá starostka a každý starosta v republice měli krátký checklist povinností, které v té krizi musí udělat, na koho se mohou obrátit a jakým způsobem mohou rychle a efektivně pomoci svým občanům. To je moderní krizová legislativa, která samozřejmě prochází širokým připomínkovým řízením, ale je to i závazek z našeho vládního prohlášení.

Chystáme i nový zákon o obcích, možný vznik společenství obcí a jejich právní subjektivitu, což nás vede k tomu, že nepotřebujeme v rámci České republiky rušit a likvidovat malé obce. To je naše tradice. Malé obce do českého venkova a České republiky patří, ale pokud mohou vytvářet společenství obcí s jasnou právní oporou, spolupráce obcí, sdílení úředních kapacit a podobně, to je cíl, kterým chceme jít.

Zároveň jsme realizovali řadu investičních akcí, které tady teď jednu po druhé nebudou číst, ale určitě zareaguji ještě v diskusi, protože předpokládám, že se tady opoziční experti v bezpečnostní problematice budou jistě vyjadřovat, a reakci si to určitě zaslouží.

Závěrem mi, dámy a pánové, dovoluji říci jednu věc. Česká republika má být na co pyšná. Česká republika má za sebou řadu úspěchů a já bych chtěl poděkovat i občanům České republiky za to, jak byli schopni zvládnout ten krizový rok. Já si uvědomuji, že na ně jsou kladeny obrovské nároky, že ta situace v rámci stoupajících cen, inflace, energetické krize je velmi náročná. Já vám garantuji, že vláda České republiky pomáhala a bude pomáhat všem, aby tuto krizi překonali, proto tady vláda České republiky je, proto přišla s několika svými jasně mířenými projekty, jako byl Deštník proti drahotě a nejrůznější nápočvedná opatření, jakým způsobem čerpat státní pomoc.

Vláda České republiky si uvědomuje, že čeští občané samozřejmě jsou na prvním místě, a proto jim také pomáhá. Ale tahle vláda je vládou hodnot, je vládou, která se ve chvíli, když je tady agresor, který likviduje suverenitu jednoho jiného státu, nebude tvářit, že není potřeba pomoci, že není potřeba v té chvíli pomoci i třeba na úkor vlastního pohodlí, jak předvedli naši obyvatelé, kteří byli schopni přijmout uprchlíky přicházející z Ukrajiny. Byly to většinou matky s dětmi. A já jsem pyšný na to, že naše vláda hodnoty má, že není vládou mravní relativizace, ale je vládou, která je schopna Českou republiku provést i těžkou krizí. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Přečtu omluvy. Jako první se z pracovních důvodů omlouvá od 10.30 do 11.45 pan poslanec Lubomír Brož, dále od 10.30 do 12.30 a následně do 15.30 z pracovních důvodů se omlouvá paní Michaela Opltová. A dále na celý jednací den ze zdravotních důvodů se omlouvá pan Milan Wenzl. (Poslankyně Mračková signalizuje). Já vás paní poslankyně, vnímám, že se hlásíte o slovo, ale jsme mimo rozpravu. (Poslankyně Mračková mimo mikrofon: To je jedno, ale já mám něco v rámci...) To znamená, v tento moment není možné dávat žádné připomínky, žádné faktické poznámky, pouze vznést námitku proti postupu předsedajícího... (Poslankyně Mračková mimo mikrofon: Tu chci.), protože já zde mám přihlášky s přednostním právem přihlášené před otevřením rozpravy. (Poslankyně Mračková mimo mikrofon: Chci vznést námitku.) Chcete vznést námitku proti postupu předsedajícího. Dobře. Máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane místopředsedo. Já, protože teď v tuto chvíli mluvil Vít Rakušan, ministr vnitra, tak jsem se pokoušela, nebo respektive i přes naši předsedkyni jsem se snažila prosadit, protože myslím si, že jednání o nedůvěře vládě je velmi důležité jednání, a chtěli bychom reagovat na vystoupení jednotlivých ministrů. Bohužel v jednacím řádu je jasně napsáno, že pokud se jedná o nedůvěře vládě, tak po rozpravě se přistoupí k hlasování podle jmen. A já nechápu, nebo já bych vás chtěla vyzvat, abyste tu rozpravu otevřel. Pokud to neuděláte, tak samozřejmě si dovoluji dát námitku proti postupu předsedajícího, protože já prostě považuji za férové a demokratické, abych mohla na předřečníka... nebo kdo tady hovoří, abych na něj mohla reagovat. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Já tedy řeknu následující postup a v případě, že budete chtít vznést námitku proti mému postupu, tak tak učiňte. Já zde eviduji a mám zaregistrováno několik přihlášek s přednostním právem ještě před otevřením rozpravy, to je v souladu s jednacím řádem, a tito lidé dostanou slovo tak, jak se přihlásili. Následně potom dojde k otevření rozpravy a tam také registruji několik přihlášek s přednostním právem, ale následně tím, že bude otevřena rozprava, je možné se po vystoupeních hlásit s faktickou poznámkou a reagovat v rámci rozpravy.

To znamená, že já v tento moment budu postupovat tak, že slovo dostane tak, jak jsou přihlášky, nejprve Marian Jurečka, potom pan ministr Vlastimil Válek a další. Ty přihlášky jsou zaregistrovány včetně přijetí, co se týká času, a poté co projdeme přihlášky s přednostním právem před otevřením rozpravy, budeme postupovat tak, jak jsem řekl. V případě, že vznášíte

námítku proti mému postupu, prosím, aby zazněla na mikrofon, a já o ní následně dám hlasovat. Prosím.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Vážený pane místopředsedo, mě samozřejmě mrzí váš postup, protože je to o vás, vy můžete tu rozpravu otevřít kdykoliv, je to v rukou toho, kdo řídí schůzi. A jestliže si opravdu přečtu v jednacím řádu, že po rozpravě se přistoupí k hlasování podle jmen, tak jsem přesvědčena o tom, že všech 200 poslanců má nárok na to reagovat na ty řečníky, kteří tu vystoupí, a že rozprava by měla být otevřena. Chápu, že by měla být otevřena třeba po vystoupení pana premiéra nebo po vystoupení předkladatele, kdo předložil vyslovení nedůvěry vládě, což je naše paní předsedkyně klubu, ale pak si myslím, že by mělo mít možnost reagovat všech 200 poslanců.

Takže v tuto chvíli si dovoluji dát námítku proti postupu, protože i v jednacím řádu je jasně napsáno, že po rozpravě se přistoupí, to znamená, že je na předsedajícím schůze, kdy rozpravu otevře, a já jsem vás požádala, abyste ji otevřel v tuto chvíli, protože bych chtěla reagovat na ministra vnitra Víta Rakušana. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, paní poslankyně. Já registruji vaši námítku proti mému postupu, byť zde musím konstatovat, že jako u bývalé místopředsedkyně Poslanecké sněmovny bych očekával větší znalost jednacého řádu, protože... (Potlesk zprava.) Přednostní práva nejsou trhací kalendář a já nemůžu prostě podle své vůle dávat a otevírat rozpravu, jak mě napadne. Prostě jsou zde přednostní práva, která jsou jasně definovaná svou přihláškou, a já to musím respektovat.

Každopádně zazněla zde námítku proti postupu předsedajícího. Eviduji žádost o vaše odhlášení, já vás všechny odhlásím a požádám vás, abyste se přihlásili svými kartami. Počkám, až se počet ustálí... Je tomu tak.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro a souhlasí s námítkou proti postupu předsedajícího, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 2, přihlášeno je 118 poslankyň a poslanců, pro návrh 54, proti 64. S námítkou nebyl vysloven souhlas a budeme postupovat dál tak, jak jsem avizoval.

Nyní tedy požádám o vystoupení pana ministra práce a sociálních věcí Mariana Jurečku, poté se připraví s přednostním právem, s přednostní přihláškou, také pan ministr zdravotnictví Vlastimil Válek. Prosím pane ministře, ujměte se slova.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí a ministr životního prostředí ČR Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, přeji vám dobré odpoledne. Na úvod musím říct teď ještě krátkou reakci k tomu, co tady před chvílí zaznělo od paní kolegyně poslankyně Vildumetzové Mračkové. Já jsem byl účasten jako poslanec za těch devět let už mnoha hlasování a jednání o vyslovení nedůvěry vládě, ale vždycky bylo postupováno v souladu s jednacím řádem, kdy logika jednacého řádu velí, že je tady možnost mít přednostní práva. V okamžiku, kdy ta se vyčerpají, pak se přechází potom k tomu samotnému jednání a té obecné rozpravě, kdy je možné reagovat a je možné reagovat formou technických. To v tomto případě prostě není možné. A i já jako poslanec jsem v minulosti jasně využíval jednací řád, že jsem prostě včas podal přihlášku do rozpravy, v okamžiku, kdy jsem měl přednostní právo, tak abych byl zařazen v tom pořadí přednostních práv. Takže tuto možnost měli i kolegové, kteří těmito přednostními právy disponují z pohledu řad opozice.

Je samozřejmě škoda, že tady jeden z vašich kolegů, který má to přednostní právo, si v době práce odskočil do fronty na korunovační klenoty, které už, předpokládám, jako premiér v minulosti viděl. Tuto možnost nemá většina občanů této země, kteří dneska plní své

standardní pracovní povinnosti, lékaři, učitelé, dělníci, všechny ostatní profese lidí, kteří normálně jsou v práci a nemohou si ve své pracovní době při plnění svých standardních pracovních povinností odskočit na korunovační klenoty. Myslím si, že to je výsměch nejenom tady této Sněmovně a nerespekt vůči vážnosti tohoto jednání, ale to je i výsměch vůči všem lidem, kteří normálně do práce dneska šli, plní si řádně všechny své povinnosti.

Nicméně ale teď k obsahu té dnešní schůze. Tady na úvod byla paní předsedkyně poslaneckého klubu ANO, paní poslankyně Schillerová, která tady dala určitý výčet kritiky, která zazněla, zazněla z jejího úhlu pohledu a z úhlu pohledu, předpokládám, především poslankyň a poslanců hnutí ANO vůči naší vládě, vůči pětikoaliční vládě, vládě Petra Fialy. A já si dovoluji za rezorty, za které nesu zodpovědnost, na tyto konkrétní výtky reagovat.

Na úvod chci říct, že jsme v situaci, která je nejkomplicovanější, nejsložitější od konce druhé světové války. Naše vláda nastoupila ještě v době, kdy předchozí vláda zde neúspěšně, chaoticky bojovala s covidem, kdy jsme tady šli z lockdownu do lockdownu. A my jsme tehdy jasně řekli, že uděláme všechno pro to, aby už k dalším lockdownům, k dalším uzávěrám škol, k dalším omezením školní docházky nedocházelo, abychom dělali věci, které mají hlavu a patu, které jsou promyšlené. Když jsme nastoupili jako vláda a vládní koalice, tak jsme nechali průběh vánočních svátků, nástup nového roku bez lockdownu. Řekli jsme, jsou tady kroky, které máme dodržovat. Máme tady jasné pokyny, jak chránit zranitelné skupiny obyvatel. A tím jsme se řídili. A to platilo ten celý první kvartál, kdy jsme vlastně byli v situaci, kdy celá pandemie Covid-19 v České republice postupně odezněla. A musím říct, že vlastně hned těch prvních 14 dnů na sklonku toho roku 2021 jsem i já jako ministr práce a sociálních věcí už také předložil konkrétní legislativní návrhy, které vláda projednala a okamžitě na začátku ledna roku 2022 projednala i tato Poslanecká sněmovna. To byl první moment, kdy jsme už reagovali na negativně se vyvíjející situaci, pokud jde o zranitelné skupiny občanů, pokud jde o schopnost uhradit rostoucí náklady na bydlení.

Během ledna jsme znovelizovali zákon o státní sociální podpoře, abychom dokázali navýšit ty takzvané normativy, abychom dokázali pružně v průběhu roku na to reagovat. A to byl stav, o kterém se vědělo od září roku 2021. A tehdejší končící vláda s tím neudělala vůbec nic. Znovelizovala nařízení vlády, které těm lidem prakticky vůbec nemohlo pomoci. Takže my jsme během ledna zvládli tady tuto konkrétní úpravu, která desetitisícům lidí dala šanci, aby zvládli nastupující krizi, vysoké ceny energií, které přišly následně. To byl první moment, který jsme udělali. Během ledna jsme také zmrazili během tří týdnů platy ústavních činitelů, soudců a státních zástupců na rok 2022, abychom i v rámci nějaké solidarity se společností, která se vypořádávala s následky covidu, taky byli do určité míry solidární. Dva roky byly tyto platy zmrazeny.

Nicméně pak přišlo období, které znamenalo nástup Putinových vojsk na Ukrajinu, a logicky s tím i důsledek nárůstu uprchlické krize, která tady začala bezprostředně. Během čtyř dnů začali přicházet váleční uprchlíci na území České republiky. Vítek Rakušan tady popisoval kroky, které udělalo Ministerstvo vnitra ve spolupráci s kraji, s obcemi, s nevládními organizacemi, s dobrovolníky. Všem těmto patří obrovský respekt a poděkování. A prakticky okamžitě se přidaly domácnosti a jednotlivci. Česká republika a naše společnost ukázala, že o těch hodnotách, o kterých se tak někdy často mluví, a v dobách míru a v dobách nekrizových to nejsou vždycky ty hodnoty, které by byly vystaveny té konkrétní zkoušce, tak v tento okamžik naše společnost věděla, na čí straně stojí, komu je potřeba pomáhat, a okamžitě se ta pomoc rozeběhla, ať už řízená organizovaně, nebo i na těch nejnižších úrovních domácností naprosto spontánně.

My jsme jako Ministerstvo práce a sociálních věcí na to zareagovali tím, že jsme okamžitě v průběhu dubna nastartovali solidární podporu domácností – takzvaná sociální dávka v rámci solidární domácnosti. Tedy českým domácnostem, fyzickým osobám jsme jasně dali finanční podporu pro ty, kteří ubytovávají válečné uprchlíky, abychom podpořili jejich solidaritu. Tato dávka byla poprvé vůbec v existenci sociálního systému České republiky plně digitalizovaná.

Udělalí jsme to za tři týdny. Okamžitě s tím také jsme rozjeli tu humanitární dávku, aby lidé, kteří sem přišli bez prostředků, bez domova, s malými dětmi, lidé staří, lidé nemocní, dostali od nás nějakou základní existenční jistotu. Nastartovali jsme humanitární dávku, která ukázala svůj smysl a ukázala to, že ti lidé tu dávku využívali především nejvíce v období května, června, července. Ale pak začala tato podpora klesat, protože i počty žádostí se začaly snižovat s tím, jak tito lidé si dokázali najít práci, dokázali se zapojit do českého pracovního trhu.

A já připomenu, že od začátku této války na Ukrajině se na český pracovní trh zapojilo více jak 171 000 válečných uprchlíků, kteří přišli z Ukrajiny. Jsme země, která nejenom že dokázala poskytnout bezpečí a solidaritu, v přepočtu lidí, kteří k nám přišli, jsme zemí na prvním místě z pohledu válečných uprchlíků přepočtených na počet obyvatel, ale máme i vlastně nejvyšší podíl lidí, kteří přišli z Ukrajiny a začali na našem pracovním trhu pracovat. Teď aktuálně je to přes 90 000 lidí, protože část těch lidí odešla. Ale uvědomme si, že jenom za loňský rok do systému veřejného zdravotního pojištění tito lidé tím, že pracují, pracovali, tak odvedli přes 4 miliardy korun. Když to dopočítáme na celkových odvodech, tak ta částka už bude dneska někde přes 8 miliard korun. Tito lidé pomáhají výkonu české ekonomiky, pomáhají firmám, samozřejmě pomáhají sami sobě a svým blízkým, ale také přispívají do veřejných systémů zdravotního pojištění. A ta bilance je kladná. Tolik zdravotní péče, která by byla vyčerpaná na jejich pomoc, jsme neposkytli. Já to říkám schválně proto – ne že bych z toho měl radost, ne že by to bylo něco, co máme tady dávat na nějaký piedestal, ale proto, když slyším reakce některých opozičních politiků, jak říkají, že tady se pomáhá na úkor českých občanů, tak jenom říkám, že ukrajinští pracující občané pomáhají všem občanům, kteří pracují na území České republiky, všem těm, kteří čerpají zdravotní pomoc. Oni jsou také solidární. Tak abychom na toto nezapomínali.

My jsme také reagovali v rámci Ministerstva práce a sociálních věcí na rostoucí náklady na bydlení, na dopady inflace, na nárůsty cen energií. To znamená, kromě opatření, které platí od začátku tohoto roku, kdy vláda zastropovala ceny elektřiny, plynu pro domácnosti, pro veřejný sektor, malé, střední i velké firmy, tak kromě toho jsme také nastavili systém pomoci, příspěvku na bydlení, který jsme parametricky dopravili během loňského roku. A ten dává základní garanci toho, že domácnosti na nákladech za bydlení nezaplatí více jak 30 % příjmů té dané domácnosti. Ano, do výše normativů. A ten normativ je dneska nastaven velmi vysoko, to znamená, zhruba 85 % žadatelů o tuto formu pomoci, která je testovaná, která je sledovaná z hlediska dokladovaných nákladů i příjmů, tak 85 % těchto žadatelů dostane opravdu podporu v adekvátní výši vícenákladů. Ten strop je tam proto, aby nedošlo k nějakému bezbřehému odstartování nárůstu především cen nájmu.

Když se podíváme na statistická data, tak ta si myslím, že hovoří jasně. V prosinci 2022 bylo vyplaceno 227 000 příspěvků těmto domácnostem. V prosinci 2021 to bylo 154 000. Ten nárůst je tady opravdu výrazný. A celkový počet žádostí za rok 2022 byl 332 000 žádostí. Za rok 2021 to bylo 233 000 žádostí. To znamená, ten nárůst podpořených domácností je zhruba 100 000. Já to neříkám proto, že bychom se měli tady ohánět čísly a říkat, kolik lidí získalo příspěvek na bydlení, ale říkám to jako dokreslení toho, že jsme upravili podmínky pomoci, že jsme tu pomoc zdostupnili, dokázali jsme také umožnit podávání žádostí i o tento příspěvek v rámci on-line podávání žádostí, a že ten stát je tady od toho, že když přijde krizová situace, jako je povodeň, jako je tornádo, jako je požár, jako jsou dopady války v podobě nestabilních energetických trhů a období, kdy krátkodobě vyletí takto vysoko ceny elektřiny a plynu, že ten stát je tady od toho, že dokáže lidem pomoci tu situaci překonat a zvládnout.

A musím říct, že v tomto jsme udělali opravdu velký kus práce. Ano jsem si vědom i situace, která stále není stoprocentní. My z 1,7 milionu našich klientů na úřadech práce, kteří měsíčně přicházejí a žádají o nějakou formu sociální podpory, ať už je to rodičák, přídavek na dítě, příspěvek na bydlení a další, tak u 98 % těchto žadatelů vyplácíme finanční prostředky včas a v zákonných lhůtách. Ano, ta 2 % jsou ta, která pro mě osobně znamenají ještě dotáhnout

některé změny a úpravy v těch procesech Úřadu práce tak, abychom i tato 2 %, která máme po lhůtách, dokázali dostat do těch zákonných lhůt a vypláceli těm lidem finanční prostředky včas.

Netěší mě to, ale také jsem přebral úřady práce v situaci, kdy měly neobsazených více než 450 míst ve státní službě. A tato neobsazenost tady byla několik let předtím, než jsem nastoupil. Přebral jsem úřady práce v situaci, kdy tam nebylo vlastně vůbec nic uděláno v oblasti digitalizace. Jediné, o čem jsme slyšeli ve spojitosti s digitalizací na úřadech práce, tak byly skandály. Nedotažená výběrová řízení a kolabující IT systémy. To se dneska snažíme s tím úzkým týmem lidí, kteří přišli na Ministerstvo práce a sociálních věcí, měnit. Děláme kroky v oblasti digitalizace. Jenom připomenu: solidární dávka byla první humanitární dávka plně v digitálu. Dneska jde 90 % žádostí o humanitární dávky přes digitál. Pak tam máme přídavek na dítě, rodičák a příspěvek na bydlení. To jsou všechno věci, které jsme z digitalizovali během zhruba pěti měsíců. Proč se to nedělo dřív? Na to by měli odpovědět lidé, kteří roky přede mnou vedli Ministerstvo práce a sociálních věcí.

V průběhu loňského roku jsme také jako vláda udělali kroky na pomoc zranitelným skupinám obyvatel. Třikrát se za posledních 12 měsíců zvýšilo životní a existenční minimum. Připomenu: v dubnu 2022 to bylo o 10 %, od července 2022 to zvýšení bylo o 8,8 % a teď od ledna 2023 to zvýšení bylo o 5,2 %. Reagovali jsme na narůstající inflaci, kdy toto zvýšení životního a existenčního minima se nepropisuje pouze do valorizace některých dávek státní sociální podpory či hmotné nouze, ale zároveň rozšiřuje okruh potenciálních žadatelů, kteří o takovou podporu mohou potom žádat a mohou ji čerpat.

A udělali jsme kroky, které v minulosti nebyly obvyklé, kdy by se stát choval klientsky, a to je, že například v případě přídávků na dítě jsme z dat, která jsme měli, viděli, že jsou tady domácnosti, že jsou tady rodiče, kteří by na tuto podporu měli nárok, ale tu žádost nepodali. Tak jsme jim esemesku napsali, že mají tuto možnost, ať ten krok učiní. Protože prostě není to o rozdávání, ale je to o pomoci lidem, o pomoci rodinám, rodičům, o pomoci, které je směřována na děti. A ukázalo se, že na to ti rodiče zareagovali.

A pak připomenu, vláda udělala také další krok v té pomoci, a to byla ta mimořádná pětitisícová podpora, která přišla na přelomu konce prázdnin a začátku školního roku, kdy jasná většina, zhruba 95 % rodičů, deklarovala, že tato pomoc pro ně byla důležitá se startem začátku školního roku. Že to byly peníze, které se jim hodily pro to, aby dokázali své děti vybavit do školy, do školky, aby prostě zvládli nakoupení třeba i jejich vybavy do zušek nebo do kroužků. Takže snažili jsme se opravdu sledovat, které ty skupiny zranitelné potřebují pomoc a v jaké míře, a na to adekvátně reagovat.

Na podzim přišla pomoc v oblasti balíčku, který mířil na osoby se zdravotním postižením. Byl to balíček, který nejenom že zvyšoval příspěvek na mobilitu, ale on ho ještě upravil, kdy tam pamatujeme teď nově i na lidi, kteří jsou závislí na energeticky náročných přístrojích, jako jsou oxygenerátory a podobně, takže tento příspěvek se takto zvýšil na tu částku u té základní mobility, ale je navýšen ještě i pro ty lidi, kteří potřebují tuto podporu a mají ty energeticky náročné přístroje. Roky se o tom mluvilo, podařilo se to zrealizovat teď na podzim tohoto (loňského) roku a od 1. ledna letošního roku tam platí i některé věci, které se týkají vyšší podpory pro lidi, kteří doma potřebují upravit dům z důvodu toho, že někdo z té domácnosti se stal imobilním, aby si mohli nakoupit plošinu, upravit zvedací zařízení na schody. Udělali jsme i úpravu a zvýšení příspěvku na zvláštní pomůcku, aby lidé s hendikepem si tyto zvláštní pomůcky mohli pořídit, protože i u nich se projevilo zvýšení cen.

Takže to jsou kroky, které se reálně odehrály v tom loňském roce. A bylo tady zmíněno v podobě toho, co řekla paní předsedkyně Schillerová – pomoc seniorům. Ano, ta se tady odehrála na základě zákonné valorizace, to já jsem vždycky říkal, že to takto tady je. A ta valorizace výrazným způsobem pomohla zajistit udržení životní úrovně našim seniorům, protože si to zaslouží. Ale je potřeba také férově říct, že jako vláda jsme zdědili rozpočet, který s tím nepočítal. Museli jsme tyto finanční prostředky najít, musely tyto finanční prostředky být

alokovány bohužel i za cenu navýšení dluhu. Ale prostě nelze říkat jednoduše kritiku vůči vládě, že má deficit za loňský rok, a také férově občanům neříci, že to je spojeno s výdaji, které jsme museli udělat i ze zákonných důvodů nebo z důvodů, které tady přinesla válka, vysoké ceny energií, vysoká inflace. Ty peníze směřovaly z velké části opravdu na podporu lidí, domácností. A tak to v těch krizových situacích má být.

Ale co je už věc, která nebyla samozřejmá, tak je otázka výchovného, které je teď od 1. ledna 2023 v účinnosti, a senioři, především právě maminky, které vychovaly nás, produktivní generaci, tak poprvé v historii tohoto státu dostávají touto formou ocenění. I za to, že vychovaly děti, že se vzdaly části své kariéry, za to, že do nich investovaly obrovský kus svého života. A je to téma, které tady dlouho na půdě Sněmovny bylo odmítáno. Já si pamatuju, jak jsme ho v roce 2018 opakovaně navrhovali, já osobně, Pavel Bělobrádek, Marek Výborný, Pavla Golasowská, a pamatuju si mnoho hlasování, kdy to i hnutí ANO, i sociální demokracie smetly ze stolu. Ano, podařilo se to díky podpoře prakticky všech stran napříč celým politickým spektrem na sklonku volebního období roku 2021. Na návrh Romana Sklenáka, ať jsme féroví a korektní. Ale byli to lidovci, kteří za tím roky šli a říkali, že je důležité, aby český důchodový systém, pokud má být udržitelný, aby měl zachován a zakomponován i princip solidarity a odpovědnosti, která oceňuje tu výchovu dětí. Nemůžeme žít v systému, který jediné, co oceňuje, jedinou zásluhovost, že to je to, kolik člověk vydělá v době produktivního života, ale i to, kolik investuje do budoucí generace, která je základem pro fungování nejenom průběžného systému důchodového, ale i pro systém zdravotního pojištění, pro fungování celé společnosti. Pro to, aby nám fungoval pracovní trh a tak dále. Prostě bez dětí ta země nemá budoucnost. Jakákoliv, nejenom Česká republika.

Takže když se na to podíváme z pohledu opatření, která dělala a dělá tato vláda, tak snažíme se velmi dobře vyvažovat mezi potřebnosti pro zranitelné skupiny, zodpovědností za výdaje státního rozpočtu a také i tím, co tady říká opozice, která ve svých návrzích přichází a vlastně rozdala by ten státní rozpočet bezezbytku. Musím říct, že by si měla opozice ujasnit, co vlastně chce. Jestli chodit a říkat, rozdejte tady v těch opatřeních, která loni navrhoval Andrej Babiš a prezentoval je částkou větší než jeden bilion korun – jeden bilion korun, to byl návrh těch mnoha opatření, se kterými Andrej Babiš přišel, pak to začali proškrtávat, začali zjišťovat kolegové, že to není asi úplně reálné a racionální – a mezi tím, jaký má být deficit a jaká má být konsolidace veřejných financí. My se snažíme sledovat obojí. Není to jednoduchá debata, není to ani populární debata, ale snažíme se opravdu, aby ty kroky byly vyvážené, aby směřovaly do budoucna i k zodpovědnosti za ty deficity, které tady případně v této krizové době, bezprecedentně krizové době, s neradostí, ale s nutností musíme realizovat.

Já se nyní dostanu ještě od situace loňského roku a začátku letošního také ke krokům, které plánujeme v roce 2023. Myslím si, že při takovém hlasování je důležité, aby poslankyně, poslanci, ať už jsou z vládního, nebo z opozičního tábora, viděli také nějaký výhled. Tak já musím říct, že za MPSV je pro mě velmi důležité, abychom udělali také i klíčové změny v oblasti sociální a rodinné politiky. Řeknu to jenom v rychlých odrážkách.

Pro mě je důležité, abychom měli kulturu života, ne kulturu smrti. To znamená, abychom umožnili v maximální možné míře péči a pomoc v domácím prostředí. Aby lidé mohli své blízké mít doma, abychom tomu přizpůsobili nastavení sociálního systému. Aby tady byla dostatečná kapacita této podpory. A na tom pracujeme z pohledu legislativních změn i z pohledu financování. Myslím si, že to, kolik lidí dneska umírá v nemocnicích, je nedůstojné společnosti 21. století. Na druhou stranu ale chápu velké množství rodin, které vlastně doposud neměly adekvátní podmínky pro to, aby svého tátu, mámu, dědečka, babičku mohli mít doma a mohli ho doprovodit z tohoto světa v tom domácím rodinném kruhu. A na tom pracujeme, to je pro mě důležité. To je důležité pro tuto vládní koalici. To je zase ta otázka hodnotové politiky v praxi.

Když se podívám na oblast řekněme problematiky rodinné péče, problematiky OSPODů, tady máme velké dluhy z minulosti, protože se v této oblasti neudělalo prakticky nic. A tady

zase v jednoduchosti řečeno je pro mě důležité udělat takové kroky v rámci této vládní koalice, aby co nejvíce dětí mohlo zůstat v rodinách. Aby co nejvíce dětí dostalo náhradní rodinnou péči a co nejméně dětí bylo v ústavní péči. Jasný logický krok, ale zase, připravujeme k tomu legislativní změny, připravujeme k tomu změny z hlediska financování.

A tady jenom připomenu, že jsme během prvního pololetí loňského roku napravili věc, která se tady stala z podnětu i některých poslanců současné opozice, kdy se tady vytvořily dvě kategorie pěstounů a ta jedna měla situaci, kdy najednou významná část jejich finanční podpory byla snížena, a mně psaly stovky pěstounů a říkaly: Pane ministře, jak jsme k tomu přišli? Proč ten návrh pana poslance Juchelky nás dostal do této situace? My se tady zodpovědně staráme o tyto děti, které jsme si třeba vzali z klokánku, a ano, nebylo to zprostředkováno přes krajský úřad, ale proč my jsme pěstouni druhé kategorie? Také tuto nespravedlnost jsme napravili během prvního půl roku v roce 2022.

To jsou důležité změny, které připravujeme a které si myslím, že jsou důležité pro fungování naší společnosti. A vlastně jsou důležité i pro snížení nákladů, protože dneska dítě v ústavní péči nás stojí od zhruba 50 až po 120 tisíc korun měsíčně. Takže to není jenom o tom, jaké prostředí z hlediska výchovy jsme schopni tomu dítěti dát, ale i o tom, kolik nás ta ne úplně ideální výchova – a neříkám, že nejsou tety, které tam nechají srdce a dělají skvělou práci, ale nemůžeme to říct o celém systému, tak si musíme uvědomit, kolik nás to stojí i po té finanční stránce.

Čeká nás důchodová reforma. Já počítám s tím, že během února projednám ty návrhy z hlediska parametrů i těch dopadů se všemi jak vládními stranami, i ze strany opozice, abychom během prvního kvartálu mohli směřovat potom k dohodě a postupu v oblasti přípravy konkrétního paragrafového znění. Obecně veřejnost říká, je to dlouhé roky odkládané téma, ale nemůžeme ho už odkládat dále. Nebude to vždy ve všech oblastech úplně jednoduché, nebude to třeba úplně populární, ale prostě i do tohoto složitého tématu se musíme dokázat vrhnout a posunout ho k udržitelnosti pro nás, pro budoucí generaci, protože pokud bychom neudělali nic, tak generace Husákových dětí by měla extrémně nízké důchody.

Já už jenom stručně v tom čase, který mi tady zbývá, se zmíním ještě ke krokům, které se realizovaly na půdě Ministerstva životního prostředí. Jenom v rychlosti připomenu, s nástupem naší vlády jsme tady měli nedořešenou záležitost od vlády minulé a to byl spor s polskou stranou a dohoda k dolu Turów. A paní ministryně Hubáčková i pan premiér a další členové vlády, jako třeba ministr zahraničních věcí, aktivně vstoupili do toho. Byla tady opakovaná jednání, opakované komunikace s našimi protějšky na polské straně a podařilo se nalézt dohodu. Dohodu, která si myslím, že je základem pro to, aby lidé ve Frýdlantském výběžku měli v budoucnu zajištěn dostatek vody, dostatek zásobování vodou, aby byly ochráněny podzemní zdroje, aby už neklesala hladina spodních vod, abychom řešili emise jak v oblasti znečištění ovzduší, ale například i ty světelné, i ty hlukové. To všechno v té dohodě dneska je a narovnávané ty vztahy tak, abychom opravdu byli schopni vymáhat to právo pro české občany. To se děje. Pomíjím ještě ten benefit, že tady jsou také finanční prostředky, které polská strana vyplácí právě do Libereckého kraje, který bude tyto prostředky investovat právě na rozvoj vodohospodářské infrastruktury.

Pak se také rozeběhly další kroky v oblasti vyhlášení nového národního parku Křivoklátsko, což je jedna z důležitých priorit této vlády, abychom rozšířili plochy chráněných území v České republice. Rozeběhla se také naplno aktivita v rámci Nové zelené úsporám. A tady chci férově poděkovat, myslím si, že Richard Brabec udělal velký kus práce v tom, že celý fond i Nová zelená úsporám funguje velmi dobře, efektivně, racionálně, a paní ministryně Hubáčková se svým týmem navázala na tyto kroky a rozšířila nástroje. Reagovalo se na konflikt na Ukrajině, na růst cen energií, okamžitě během dubna byla zacílena podpora na podporu tepelných čerpadel pro domácnosti. Během podzimu jsme rozeběhli Novou zelenou úsporám Light, která pomáhá lidem s nízkými příjmy, tak aby oni mohli zateplit jednoduše, bez zbytečné byrokracie, vyměnit okna a dveře. Rozeběhla se upravená podpora kotlíkových dotací, kde se

zohlednily nízkopříjmové domácnosti. To jsou všechno důležité věci pro naše občany v době energetické krize. Je to konkrétní pomoc a je to pomoc dlouhodobá. Jsem příznivcem toho, abychom u lidí, kteří mají své domovy nebo byty, jim nevypláceli trvale příspěvek na bydlení a sociální podporu, ale abychom těmto lidem dali šanci udělat technická opatření, že zateplí, vymění okna, instalují fotovoltaiku, tepelná čerpadla, budou v ideálním případě nezávislí. Budou v ideálním případě ti, kteří nebudou potřebovat v budoucnu žádnou státní sociální podporu. To jsou racionální kroky, které jako vláda Petra Fialy, vláda těchto pěti koaličních stran děláme, a uvolňujeme na to finanční prostředky a všechny nutné kapacity, které k tomu jsou potřeba.

Reagovali jsme také zvýšenou podporou na podporu potravinových bank, protože jejich činnost je důležitá. Potravinové banky byly ty, které pomáhaly také zásobovat KACPU, pomáhaly zásobovat i ty, kteří získali nouzové ubytování. Na to se uvolnily finanční prostředky jak z Ministerstva zemědělství, (Ministerstva) životního prostředí i Ministerstva práce a sociálních věcí. A je to konkrétní forma podpory nejenom pro válečné uprchlíky, kteří přišli z Ukrajiny, ale i konkrétní forma podpory pro české zranitelné domácnosti, pro například samoživitele, samoživitelky a další zranitelné skupiny osob.

Závěrem chci také ještě podtrhnout to, že Česká republika i díky práci této vlády, našeho premiéra, si v Evropě, ve světě znovu získává respekt. Znovu nás partneři poslouchají. Zahraniční politika není o tom, na kolik lidí máte telefonní číslo a s kolika lidmi jste se vyfotil. Úspěšná zahraniční politika je o tom, kolik lidí vám naslouchá a kolik lidí je ochotno pochopit vaše priority a akceptovat je, a to je, myslím, rozdíl v nepochopení toho, jak zahraniční politiku chápe Andrej Babiš, který to vnímá jako to, s kým se vyfotí, na koho má mobil, a když se podíváme na jeho výsledky úspěšnosti zahraniční politiky, jeho a současného premiéra současné vlády, tak jsou to dva neporovnatelné světy. Konečně lidé ve světě vnímají českou vládu jako českou vládu, která opravdu umí hájit vlastní zájmy, umí hledat kompromisy a prokázala kompetenci v těžké době řídit Evropu, řídit jednotlivé rady, a myslím si, že to je něco, co je důležité i pro české občany, když také vycestují do zahraničí, tak slyší ocenění toho, jak se Česká republika, česká společnost v této těžké době uměla zachovat, to znamená prokázat, že o hodnotách jenom nemluvíme, ale hodnoty umíme i reálně žít. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Přečtu omluvy. Dnes od 12.45 do 18.30 z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Jan Berki a od 17 hodin do 9 hodin ráno zítřejšího dne z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Milada Voborská.

Další s přednostním právem je přihlášen pan ministr zdravotnictví Vlastimil Válek, ale vzhledem k tomu, že je 13 hodin, tak na základě dohody předsedů klubů přerušuji jednání do 14.30 hodin. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, zdravím vás po obědové pauze a budeme pokračovat v našem jednání. Než dám slovo přihlášenému panu ministrovi Válkovi, přečtu omluvy. Omlouvá se Horák Jiří od 14.30 do 15.30 hodin – osobní důvody, Lacina Jan od 13 do 18 hodin – pracovní důvody, Lochman Ondřej od 14 do 15.30 hodin – pracovní důvody, Oulehlová Renata od 14 do 15.30 hodin – pracovní důvody a Potůčková Lucie od 14 do 15.45 hodin – pracovní důvody. (Poslanec Foldyna mimo mikrofon: Může být schůze, když nás je 57?) Pokud nehlasujeme, pane poslanče, tak můžeme projednávat. (Poslanec Foldyna mimo mikrofon: I ve dvou třeba? Ministr Válek mimo mikrofon z vládní lavice: Ve dvou minimálně.)

Pane poslanče, abychom to neprotahovali, dáme slovo panu ministru Válkovi, který se přihlásil o slovo s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení členové vlády, předstupuji před vás skoro přesně rok potom, co naše vláda získala důvěru. Během posledních dvanácti měsíců se ANO pokouší vyslovit naší vládě nedůvěru už podruhé. V obou případech byla strategie hnutí Andreje Babiše stejná; po nás ať přijde potopa. Nemohu se proto zbavit dojmu, že svolávání schůzí Sněmovny k vyslovení nedůvěry vládě se řídí jen kalendářem majitele ANO Andreje Babiše a jeho podnikatelsko-politickými zájmy.

Asi nikomu nemusím připomínat, že do druhého kola prezidentských voleb zbývají pouhé dva týdny. To mi dovoluňte drobně okomentovat. Česká republika v roce 2023 i v letech, která nás čekají, nepotřebuje chaotu, který hledá inspiraci v Trumpovi a Bolsonaroovi, nýbrž potřebuje ve svém čele státníka. Ostatně byli to právě americký a brazilský exprezident, kteří svou nenávisťou a rozděľující rétorikou zfanatizovali své příznivce natolik, že po neúspěšných volbách zaútočili na parlamenty svých zemí. O nic takového Češi nestojí. Slovům, která jsme slyšeli od Andreje Babiše, jsem příliš nerozuměl. Nejprve slíboval smír a diplomacii, aby následně přišel se žlučovitým projevem zlého a zhrzeného cynika. V zoufalé snaze vyhrát volby za každou cenu se uchýlil k těm nejhorším lžím, pomlouvám a poloprávdám, aby znechutil všechny, kteří chtějí volit jeho protikandidáta. A do té míry, že i místopředseda jeho vlastního hnutí v reakci na to zvažuje odchod z ANO. (Nesouhlasný šum v levé části jednacího sálu.) Nedovolil bych si někomu říkat, koho má volit, nicméně příkopy, které Andrej Babiš dnes ve společnosti hloubí, jsou přinejmenším stejně hluboké jako ty, které vykopal současný prezident Zeman. Troufnu si říci, že Česká republika má po Zemanově desetiletce mnohem na víc. Proto v následujících slovech opomenu, proč chce dnes ANO svrhnout vládu, a vezmu to jako příležitost. Příležitost informovat vás o tom, co se nám za poslední rok na ministerstvu podařilo, a nastínit plány Ministerstva zdravotnictví na následující rok. Také uvedu na pravou míru některé mystifikace, které zazněly zde či v mediálním prostoru a nebyly – diplomaticky řečeno – úplně přesné. Koneckonců rok od získání důvěry je ideální příležitost k rekapitulaci a skládání účtů.

Nyní k samotné činnosti Ministerstva zdravotnictví po třinácti měsících od nástupu této vlády. Téma, které má momentálně nejvyšší prioritu, je řešení nedostatku některých léčivých přípravků. Jde o problém, se kterým se potýká celá Evropa, a rámeček tohoto problému nastínil ve svém vystoupení premiér Fiala. Mám pro vás jednu aktuální informaci. Do České republiky během ledna a února dorazí díky jednání s výrobcem, distributory téměř půl milionu balení antibiotik v různých skupinách a různých šaržích. Dovoluňte mi situaci popsát. Začnu příčinami. Ony tady padly zmínky o příčinách, ale já si to dovoluňte zopakovat.

Zejména v tomto směru dochází i u některých poslanců k jistému zmatení v otázce, co k současné situaci vedlo a jestli s ní Ministerstvo zdravotnictví mohlo snad udělat víc, než momentálně dělá. Celou situaci ovlivňuje kombinace hned několika faktorů. Prvním z nich je výrazně vyšší nemocnost občanů běžnými respiračními a chřipkovými onemocněními, než tomu bylo v roce 2020, 2021, v roce 2019. K tomu se přidaly výrobní problémy. U řady léčiv chybí některé z jejich komponent nebo obalový materiál. Pochopitelně vliv má i covid-19, především situace v Číně, který narušil dodavatelské řetězce, zejména z jihovýchodní Asie, což vede k nedostatku i po celé Evropě. Ale ten nedostatek je v podstatě celosvětový. A samozřejmě nepomohlo ani nedostatečné plánování výrobců. Obvykle svoji produkci plánují s předstihem šesti až osmnácti měsíců, což ale zřejmě všichni zdravotníci v této místnosti vědí. Vzhledem k tomu, že v covidových letech byla nemocnost běžnými respiračními onemocněními výrazně nižší, nedokázali se výrobci připravit na období, kdy sundáme respirátory, uvolníme opatření a vrátíme se k předcházející situaci, tedy takové, kdy na přelomu

roku přichází silná vlna běžných onemocnění, tentokrát znásobená předcházejícími slabšími roky.

Ministerstvo zdravotnictví má ze zákona jen velmi omezený prostor k tomu, aby takovým situacím mohlo předcházet. To je mimochodem jedno z dědictví předchozích vlád, nebo předchozí vlády, která s tím neudělala vůbec nic. Já jsem naopak hned po svém nástupu začal připravovat novelu zákona o léčivech – a je potřeba poděkovat Poslanecké sněmovně, Senátu a koneckonců i prezidentu České republiky, že ji podepsali velmi rychle a schválili velmi rychle –, která nám od 1. prosince loňského roku umožnila zajistit mimořádné dodávky léčiv a především stanovit jejich úhradu ze zdravotního pojištění. Tyto dva kroky, že mohu na základě mé novely, kterou Poslanecká sněmovna a Senát schválily, dovážet na mimořádný dovoz léčiva od 1. prosince loňského roku a stanovit jejich úhradu, jsou velmi silné nástroje, které z žádných mých předchůdců neměl. A já je hned využil. Poprvé 1. ledna pro tablety určené k léčbě covidu a vzápětí pro antibiotika a další skupiny. Těmto přípravkům nebylo předtím možné stanovit úhradu při předepsání na recept, protože standardní mechanismy to neumožňovaly. To jsme změnili. Už zítra půjdu na vládu s další žádostí o stanovení úhrady, a to pro antibiotika, která se nám podařilo pro naše pacienty zajistit z jiných zemí Evropské unie, a budu v tom pokračovat každý týden, každou středu, každou vládu.

U dětského sirupu Nurofen byl a je nedostatek způsoben bohužel v mnoha ohledech i zbytečnou panikou lidí, která často vznikala na základě mediální hysterie. Na jejím základě to vedlo až k nadbytečnému zásobení se, které naopak způsobilo, že k některým potřebným se Nurofen nedostal i přesto, že jsme před Vánocemi zajistili prakticky čtvrtletní – čtvrtletní! – spotřebu. Ještě před Štědrým dnem dorazilo do České republiky 340 000 balení. To je množství, které v předcovidových letech, i když byla největší vlna chřipkových epidemií, stačilo na čtvrt roku. Na čtvrt roku! Dodávám, že v roce 2022 dorazilo do České republiky výrazně více léčiv pro léčbu respiračních onemocnění než v letech 2020 a 2021. My jsme měli malé zásoby, nízkou spotřebu, takže jsme nebyli schopni vykrýt zvýšenou poptávku na konci roku 2022. Ale to vše se daří a bude dařit řešit.

Nyní k tomu, co s tím Ministerstvo zdravotnictví může dělat a dělá. Ještě v prosinci byla zřízena pracovní skupina pod vedením náměstka Jakuba Dvořáčka. Ta je složena ze zástupců Ministerstva zdravotnictví, Státního ústavu pro kontrolu léčiv, České lékárnické komory a velkodistributorů léčiv. Tato skupina monitoruje situaci a pravidelně komunikuje s lékárníky, praktickými lékaři a pediatry o chybějících léčivech a jejich dostupných alternativách. Denně také jednáme s výrobcí i distributory o aktuální situaci a možnostech. Jedná jak náměstek Dvořáček, tak tato skupina, tak já osobně. Jak před Vánocemi, tak mezi svátky jsem jednal s různými distributory a výrobcí prakticky po celé Evropě. Řada z těchto jednání je úspěšná a vedla buď k zajištění mimořádných dodávek, nebo alespoň k urychlení těch plánovaných. Zveřejnili jsme také výzvu pro distributory léčiv k zajištění dodávek antibiotik pro pacienty v ČR v těch skupinách antibiotik, kde byl identifikován hrozící nedostatek, v průběhu měsíce února. Už nyní jsou realizovány první nabídky a očekáváme další a opět půjdeme s využitím toho zákona, který loni schválila Poslanecká sněmovna, který mi umožní tento dovoz schválit a vládou stanovit úhradu.

Garantuji vám proto, že využijeme všechny možnosti, jak zajistit dostatek léčiv pro český trh, byť je nezbytné zdůraznit, že u volně prodejných léčiv má Ministerstvo zdravotnictví minimální prostor k zásahu. Můžeme pouze apelovat na zodpovědné chování občanů a nevytváření zásob.

Vzhledem k celoevropskému rozměru problému jednáme i se zástupci švédského předsednictví i Evropského úřadu pro připravenost a reakci na mimořádné situace v oblasti zdraví, tedy orgánu, který se jmenuje HERA. Jedním z možných řešení na úrovni Evropské unie je například společný nákup léčiv, který dává členským státům při jednání lepší prostor. Je to něco, co jsme prosazovali během našeho předsednictví a dále budeme prosazovat. Je to podle mě ta cesta, která umožní stabilitu trhu v Evropě.

Letos také pošlu do Sněmovny další novelu zákona o léčivech, která omezí krátkodobé výpadky léčiv na trhu v České republice. Novelu připravujeme od května loňského roku. Výrobci léčiv budou mít nově povinnost mít k dispozici pro české občany množství léčivého přípravku odpovídající minimálně dvouměsíční průměrné spotřebě. Tímto zákonem, pokud ho Sněmovna přijme, pokud ho Senát přijme a podepíše prezident, vyřešíme tento problém i pro budoucí časy.

V této oblasti také slyším tvrzení o tom, že ministerstvo situaci podcenilo, že nám snad chybí léky, které jsme poslali na Ukrajinu. Konkrétně o tom mluvila třeba paní poslankyně Mračková Vildumetzová s tím, že nás prý už loni v létě varovala. V první řadě je nutno říct, že jsme nic nepodcenili. Ještě zkraje listopadu jsme byli ze strany Státního ústavu pro kontrolu léčiv ujišťováni jak my, Ministerstvo zdravotnictví, tak i veřejnost, že žádné velké výpadky nehrozí. Okamžitě, když začalo být jasné, že to neseďí, začalo Ministerstvo zdravotnictví jednat.

Paní poslankyně Mračková Vildumetzová, mě zde kárala, že už v létě nás varovala před nedostatkem léčiv, že si to klidně máme vyhledat. Inu vyhledal jsem si to a musím konstatovat, že kraťoučká zmínka o nedostatku Nurofenu v rámci zcela nesouvisejícího výpadku na konci léta, který byl rychle vyřešen, skutečně není varování. Zvláště když se s tím paní poslankyně ani neobtěžovala kontaktovat mě nebo dle mých informací ani kohokoliv relevantního na ministerstvu nebo na SÚKLu. Rád bych připomněl – a je jedno, co tady dneska zazní, protože to s tím nesouvisí – že všech opozičních poslanců si vážím, že jsem za každý jejich podnět rád. Jsem si jistý, že tady není jediný poslanec vpravo nebo vlevo, z opozice nebo koalice, který by mohl říct mně do očí, že jsem s ním nebyl ochoten jednat, že neřeším jeho podněty, že se nesnažím pomáhat. Chápu, že od řady z vás tady zazní velmi tvrdá slova, vím, že je musíte říct. Mně to nevadí. To nic nemění na tom, že si vás vážím jako kolegů, že si vás vážím jako přátel. Prostě takto to dneska bude. Ale vadí mi, když kdokoliv říká, že je podnět, se kterým za mnou přišel, a já na něho nereagoval. To není pravda. Je to lež a všichni to víte!

Zároveň bych rád jasně vyvrátil tvrzení, že dodávky léků na Ukrajinu, která čelí invazi Putinových vojsk, jakýmkoliv způsobem zhoršily dostupnost léčiv pro občany České republiky. To prostě není pravda. Struktury těch léčiv jsem zveřejnil. Nejednalo se o antivirotika, jednalo se o antibiotika. Jednalo se o léky související s válečnou chirurgií, jednalo se o léky na zástavu krvácení, o léky, které umožňují v akutních podmínkách provádět operační výkony, jednalo se o zdravotnické prostředky. Všechny tyto léky byly dodávány mimo dodávky do České republiky. Pokud jsem zjistil, že někteří občané nebo některé organizace začali v lékárnách skupovat léky, tak jsem okamžitě zasáhl a toto jsem zakázal. Prostě není to pravda, a kdo to tvrdí, se buď plete, nebo, což je smutné, vědomě lže.

Chápu situaci pro občany, zejména děti a jejich rodiče. Ta situace nejen že není příjemná, ale je strašná. Já mám čtyři děti, mám půlročního vnuka a představa, že pro ně nemůžu sehnat lék, je něco, co mě v noci budí a co mě děsí. Děsí mě to jako rodiče, děsí mě to jako dědečka, děsí mě to jako lékaře a samozřejmě jako ministra zdravotnictví, který za zdravotnictví odpovídá. Ale mohu tady říct se vsí vážností ctěné Sněmovně a občanům České republiky, že děláme všechno pro to, abychom měli dostatek léků. Jsme v tomto směru v Evropě jedni z nejúspěšnějších. Máme víc než půlmilionové dodávky nad rámec toho, co je běžně nasmlouváno u antibiotik, dovezli jsme 420 000 balení Nurofenu – 340 do 24. prosince, dalších 80 000 v tomto měsíci. Další dodávky léků do České republiky nad rámec toho, co je objednané a nasmlouvané, dostaneme. Ani já si nepřeji, abych musel vidět plačící dítě, které nemá svůj lék. To je prostě věc, kterou bych já přes srdce nepřenesl. Znovu proto opakuji, že zajištění léků pro české občany má absolutní prioritu mě jako ministra zdravotnictví, mě jako lékaře, mě jako otce čtyř dětí, mě jako dědečka.

Momentálně intenzivně jednáme o možnostech dalších dodávek léků i ze zemí mimo Evropskou unii. Musí to být léky bezpečné, ze zemí, kde schvalovací proces je stejně robustní jako v Evropské unii. Proto si velmi vážím úsilí všech, kteří s námi spolupracují, a prosím vás a vyzývám vás k této spolupráci též na zajištění dodávek léčiv pro české občany, pro české

pacienty. Ze srdce děkuji všem lékárníkům, lékařům, kteří jsou v posledních týdnech často v první linii a dělají opravdu maximum pro to, aby se situace zvládla. Za to jim patří velké poděkování.

Stále platí, že v oblasti antibiotik dnes nehrozí, že by se k jakémukoliv pacientovi nedostala léčba, kterou potřebuje. V případě chybějícího primárního předepisovaného přípravku jsou dostupné alternativy. Situaci zvládneme, byť bude ještě dlouho trvat, nebude jednoduchá a není jednoduchá v celé Evropě a bohužel na celém světě.

Dalším tématem je covid-19. Pan poslanec Babiš dnes opakovaně vyhlašuje, jak bylo zdravotnictví jeho prioritou, když byl premiér. No a jak to zdravotnictví vypadalo, si snad všichni pamatujeme dodnes. Byť si přítomní poslanci ANO asi přáli, aby na to lidé zapomněli. Nebudu zmiňovat desetitisíce obětí, ale vzpomeňme na lockdowny, zmatečná opatření měnící se pomalu z hodiny na hodinu. Vzpomeňme na otvírací dobu v obchodech, chaotické situace, kdy premiér rušil to, co vyhlásil pár dnů předtím ministr zdravotnictví, a nikdo pak nevěděl, co tedy platí. A co platilo, to z velké části rušil Nejvyšší správní soud, protože premiér sliboval vzdušné zámky, které nebyly možné. Vzpomeňme na zákaz cestování mezi okresy. Vzpomeňme, jak jsme nemohli opustit vlastní město. Vzpomínáte si na to? Nebo si to fakt už nepamatujete? Neschopnost pomoci pendlerům. Nejděle zavřené školy v Evropě. To byl také ten krok, který nám pomohl situaci zvládnout? My jsme byli ti průkopníci? Vakcín jsme měli dostatek. Vždyť je pan premiér přece dovezl letadlem.

A čím to končilo? Snahou nařídit... (Ozývají se různé protestní hlasy ze sálu.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Omlouvám se, pane ministře. Kolegové, kolegyně, prosím, abyste nepokřikovali na pana ministra a ještě takové hrubé výrazy abyste nepoužívali. Buďte tak laskav, pane poslanče. Děkuji.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: A čím to končilo? Snahou nařídit občanům České republiky pod různými sankčními tresty povinné očkování. Tím to všechno vrcholilo. Vloni do konce března jsme se měli všichni povinně očkovat, nebo velká část z nás. A co málokdo ví, ale Ministerstvo zdravotnictví je takových historek plné, jsou různé zásahy, které šly cíleně na ministerstvo.

Dnes se ukazuje, že ta situace šla zvládat jinak. A my jsme takto postupovali. Když jsem nastoupil na Ministerstvo zdravotnictví, zařekl jsem se, že už nechci žádné uzavírání společnosti a opatření budu rušit hned, jak to bude z odborného hlediska jen trochu možné. Zrušil jsem také to nesmyslné a nevymahatelné povinné očkování proti covidu. Během omikronové vlny jsme ve spolupráci s Hospodářskou komorou a Svazem průmyslu a obchodu zavedli masivní testování ve firmách. To spolu s dobrovolným očkováním a testováním ve školách prokazatelně přibrzdilo vlnu omikronu tak, že jsme ji zvládli bez zahlcených nemocnic, lockdownů, zavírání škol a dalšího uzavírání společnosti a ekonomiky. Spolu s tím jsme velmi rychle zprovoznili eNeschopenku jako automatizovanou službu, což pomohlo právě zaměstnavatelům ve chvíli, kdy měli nakaženého zaměstnance. To vše ve spolupráci s odborníky z Národního institutu pro zvládání pandemie.

Naše vláda se v přístupu k epidemii spoléhala, spoléhá a také spoléhat bude na osobní zodpovědnost občanů, což se nám vyplatilo. Silvestr roku 2021, tedy několik týdnů po tom, co jsem byl jmenován ministrem zdravotnictví, tak díky tomu zůstal svobodnější, než by byl za minulé vlády. A já jsem za to tady sklídl velkou kritiku. Vzpomeňme si na to. Všechna opatření jsme zrušili v několika vlnách během února, března a dubna. Stav pandemické pohotovosti pak byl ukončen 3. května. Během podzimu jsme pak zajistili antivirotika proti covidu-19, v říjnu jsme spustili informační očkovací kampaň, kterou ocenili i mediální experti. Bývalo by mi stačilo, kdyby byla jenom povedená. Nejdůležitější na ní ale je, že měla výsledky. Občany tak nestrašila jako za předchozí vlády, ale ve vhodný čas přišla s pozitivní motivací a vedla

k naočkování statisíců občanů, i díky tomu byl konec roku z hlediska covidu-19 klidný a nemocnice zahlceny nebyly, a během roku 2022 se nám podařilo podat 3 miliony dávek očkování proti covidu-19, aniž bychom to komukoliv nařizovali.

Covid-19 samozřejmě bereme nadále velmi vážně, pečlivě sledujeme situaci v Číně. Čína uvolnila lockdowny, ze dne na den změnila opatření, a protože je neproočkovaná, protože nemá kvalitní vakcínu, tak se tam spustila obrovská vlna epidemie. My sledujeme tu situaci i v rámci Evropské unie a z toho důvodu na tuto situaci reagujeme. Od pondělí 16. ledna pro cestující z Čínské lidové republiky do České republiky zavádíme opatření, které jim přináší povinnost předložit při odletu z Číny výsledek PCR testu nebo antigenního testu v případě, že v této zemi pobývali v posledních čtrnácti dnech více jak dvanáct hodin. Reagujeme tak na doporučení Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí pro státy Evropské unie. Není důvod k panice, ale ostražitost je namístě. Virus mutuje, mění se a my musíme být připraveni.

Nyní bych se chtěl krátce zmínit o onkologii. Já jsem tady napadán, že jsem zrušil stavbu pomníku, nebo totomu, megalomanského onkologického centra v Nemocnici na Vinohradech. To, že to byl absolutní nesmysl, vím nejenom já, ale všichni kolegové zdravotníci v této místnosti. Odborníci se koneckonců shodují, že zrušení tohoto obřího projektu na Vinohradech bylo správné rozhodnutí nejen z medicínského hlediska, ale i stavebního. Reálně to totiž postavit ani nešlo. Navíc Vinohrady, to je traumatologický špitál, je to nemocnice, kde se musí léčit polytraumata, je to traumatologické centrum první kategorie. To, co je tam potřeba postavit, a my to postavíme, je traumatologické centrum. Dům pro tyto pacienty a urgentní příjem.

Tím, že jsem tento megalomanský projekt zrušil, nesmyslný projekt zrušil, ušetřily se miliardy, které půjdou do regionů, protože tam je potřeba, aby ty peníze šly. Je potřeba podpořit jednotlivá regionální onkologická centra. Myslím si, že právě kvalitu péče o pacienty v regionech nesmí ohrožovat nic, a už vůbec ne sobecké plány na budování pražských podniků. Fascinuje mě ovšem na tom, že v době, kdy tento absurdní podnik premiér předchozí vlády vymýšlel, tak ho nezastavil nikdo z jeho zdravotnických expertů, ale ani třeba paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Ta jako bývalá hejtmanka Karlovarského kraje moc dobře ví, jak je v tomto málo dostupná onkologická péče. S tím ale kraj pod jejím vedením a ani vláda za celé ty dlouhé roky, kdy mělo ANO rezort zdravotnictví, neudělaly nic. Sluší se v této souvislosti připomenout i větu, která zazněla z úst premiéra předchozí vlády: Karlovarský kraj je nejhorší kraj historicky ve všem. Chápu, proč to asi může říci populist. Nerozumím však tomu, jak se s tím může smířit tamní dlouholetá hejtmanka.

Ještě větší překvapení pro mě bylo, když jsem se už jako ministr zdravotnictví na zdravotním výboru zaposlouchal do toho, co říkají poslanci hnutí ANO o těchto plánech, o plánech, co mělo být financováno z Národního plánu obnovy. Já si troufnu citovat jednoho z nich: "Já, upřímně řečeno, ač dělám onkologii celý život, tak si pod tím těžko něco úplně reálného dokážu představit. Já mám svou představu naprosto jasnou. Poslal jsem ji bývalému premiérovi, ale ta neodpovídá tedy tomu, co je patrně zamýšleno. Takže to je jedna věc. Ta onkologie mě opravdu trápí a ta efektivita jako taková." To je citace.

No, takže asi tak. Národní plán obnovy byl připravován zejména v roce 2021, takže zaměření jednotlivých oblastí a projektů vycházelo z rozhodnutí minulé vlády. Po mém nástupu do funkce ministra zdravotnictví se mi v něm ve velmi krátké době podařilo ve spolupráce s kolegy na Ministerstvu zdravotnictví provést některé klíčové změny tak, abychom peníze využili efektivně. Původně naprosto naddimenzované projekty, které neodpovídaly potřebám českého zdravotnictví, byly upraveny, aby byly vůbec realizovatelné. Veškeré stanovené milníky a cíle, které jsou nezbytné plnit pro obdržení finanční podpory ze strany Evropské unie, tím pádem mohou být splněny a podařilo se tím pádem eliminovat veškerou kritiku.

V první polovině roku 2022 byla pod mým vedením vypracována také strategie Ministerstva zdravotnictví – Národní onkologický plán do roku 2030. Ten byl vytvořen ve

spolupráci s Onkologickou společností. Všechna její doporučení byla zapracována a v červnu 2022 byl schválen vládou.

Mezi nejvýznamnější investice v oblasti onkologie patří zejména dobudování motolského onkologického centra, které má svoji logiku, protože Motol je bašta dospělé a dětské onkologie, která velikostí odpovídá potřebám pacientů. Nebudou však podporovány pouze investiční projekty, počítá se i s podporou zvyšování kvality preventivních screeningových programů. Tato oblast tady bude zajištěna i pro rozvojové financování na dalších pět let.

Zmiňovaný Národní plán obnovy se nyní nezaměřuje jen na onkologii a na stavbu jedné nemocnice, ale podporuje celou síť komplexních onkologických center, a to – a to je druhá novinka, kterou tady rád sdělím – včetně Karlovarského kraje, který vláda dlouhodobě ignorovala. Já jsem se setkal s hejtmanem, se zdravotním radou, s šéfem zdravotnických zařízení, byla podepsána smlouva a dohoda mezi Fakultní nemocnicí Plzeň a Karlovarským krajem, a já mohu říct, že z Národního plánu obnovy půjde do Karlovarského kraje několik stovek milionů na dobudování onkologického centra v tomto kraji a konečně to nebude poslední kraj v České republice, kde není pro pacienty dostupné PET/CT vyšetření. I tento přístroj v tomto kraji bude a myslím si, že je to pro pacienty z tohoto kraje velmi dobrá zpráva. Je potřeba za to panu hejtmanovi poděkovat a za jeho konstruktivní a velmi rozumné jednání.

V rámci českého předsednictví jsme probrali řadu bodů. Řešili jsme nejenom problematiku Evropy, ale samozřejmě jsme se zaměřili na Ukrajinu a já se pokusím shrnout jenom stručně naše úspěchy.

Za prvé, čeští muži budou mít screening karcinomu prostaty. Pilotní projekt bude připraven již tento rok a spustíme screening karcinomu prostaty. Za druhé, víc než půl milionu pacientů se vzácným onemocněním bude mít lepší přístup ke specializované léčbě a diagnostice své choroby. Půl milionu pacientů České republiky se vzácným onemocněním. Povedlo se dohodnout, že vakcíny proti covidu budou vždycky nejmodernější, nejposlednější, a ne ty, které byly kdysi objednány. Díky nové legislativě se v České republice i napříč Evropskou unií zvýší kvalita a bezpečnost v oblasti látek lidského původu, tedy tkání i buněk a i krve a plazmy. A konečně, zlepši se dostupnost novorozeneckých screeningů.

To jsou zcela konkrétní výsledky naší práce, za tím byly stovky a tisíce hodin jednání, tři velké zahraniční expertní konference, dvě jednání Rady ministrů zdravotnictví Evropské unie, desítky jednání na všech úrovních a obrovské úsilí všech pracovníků Ministerstva zdravotnictví, stálého zastoupení České republiky při Evropské unii. My jsme se domlouvali, my jsme jednali, my jsme konstruktivně problematiku řešili a snažili jsme se dohodnout a dohodli jsme se s ostatními kolegy ministry zdravotnictví z Evropské unie.

Mezinárodní vedení předvedla Česká republika i během už skoro jedenáct měsíců probíhající ruské invaze na Ukrajinu. Jsem hrdý, že česká vláda a občané nečekali na to, co udělají ostatní, ale naopak jsme šli civilizovanému světu příkladem. Vláda, občané i neziskový sektor jsou od samého začátku jedni z lídrů pomoci Ukrajině a uprchlíkům. My jsme přijali několik stovek tisíc uprchlíků, maminek, dětí, kteří přišli o své bratry, o své otce. Nabídli jsme jim špičkovou zdravotní péči, nabídli jsme jim pojištění a oni se nám odvděčili. Řada z nich již dneska pracuje v České republice, řada z nich se stala součástí naší země. I proto jsme přijali řadu opatření a řadu kroků spolu se Světovou zdravotnickou organizací a UNICEFem, které nám finančně v tomto směru obrovsky pomohly, a podpořili jsme tak vznik ambulancí pro děti, ambulancí pro dospělé a z nich má profit i český občan a české děti. Léčiva, která jsme na Ukrajinu vyvezli, tedy 10 kamionů léčiv a zdravotnických prostředků, však byla vždy předem prověřena a nejednalo se nikdy o produkty potřebné pro naše pacienty. Opět opakuji – kdo říká něco jiného, ten lže!

Nyní k tomu, co je hlavním úkolem každého ministra zdravotnictví. Naším cílem je posunout zdravotnictví zase o něco kupředu. Základním kamenem naší vlády je programové

prohlášení. Ve zdravotnické části máme po roce splněnu velkou část slibů, které jsme občanům dali. Nemá smysl vše vyjmenovávat a je to asi zbytečné.

Prosadili jsme navzdory opozici automatickou valorizaci plateb za státní pojištěnce, což je historický krok, který neprosadil žádný ministr zdravotnictví, byť o to mnozí moji předchůdci usilovali. Končí tím ad hoc navyšování rozpočtů a systém zdravotního financování je stabilní a lze se bavit o budoucnosti. Tato valorizace nebude změněna a vláda nemá v žádném případě v úmyslu do této automatické valorizace jakkoli zasahovat.

Stabilizovali jsme systém postgraduálního vzdělávání zdravotníků. Dokončili jsme to, co moji předchůdci začali ve spolupráci s Asociací děkanů, Ústavem pro další vzdělávání, Ministerstvem zdravotnictví, Národním centrem ošetrovatelství a nelékařských zdravotnických oborů. Připravujeme nové vzdělávací programy, jazykové kurzy pro zahraniční zdravotníky a spolupracujeme s patientskými organizacemi. A co je opravdu zásadní, ve spolupráci s Asociací děkanů lékařských fakult, Národním centrem ošetrovatelství a Ministerstvem zdravotnictví připravujeme zcela novou koncepci postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví. Ne změnu vzdělávacích programů, ne změnu atestací, ale výrazné zjednodušení systému, zrychlení akreditací, elektronizaci systému tak, aby to nekonečné a opakující se prodlužování termínů, kdy čekají zdravotnická zařízení na to, kdy získají akreditaci, kdy čekají zdravotníci na to, za budou, nebo nebudou moci jít k atestacím, konečně skončilo.

V oblasti dostupné zdravotní péče velmi pokročilo naše jednání. Ministerstvo zdravotnictví skrze rezidenční místa upravilo finanční toky k podpoře studia především směrem k pediatriím, praktickým dětským psychiatrům, dětským neurologům a praktickým lékařům pro dospělé. Letošní dotace na rezidenční místa reflektuje potřeby českého zdravotnictví nejenom v krátkodobém, ale i v dlouhodobém horizontu. Je třeba říct, že Ministerstvo zdravotnictví pro obor všeobecného lékařství vypisuje 150 rezidenčních míst, což je dosud nejvíc za celé předchozí – za jakékoliv předchozí období. Nikdy nebylo tolik vypsanych míst. V oboru pediatrie pak je to 80 míst pro lékaře, kteří si vyberou obor praktický lékař pro děti a dorost. Všechna tato místa jsou vyhrazena pro lékaře, kteří si tedy zvolí tu variantu pro primární péči. Z toho pohledu tedy zaměříme vzdělávání na pediatrii na primární péči, a navýšili jsme částku měsíční dotace, a to na výši 55 000 měsíčně, tak aby nebyl opravdu problém s obsazováním těchto míst. Díky těmto krokům se nejen ihned zvýší počet rezidenčních míst pro praktické lékaře pro dospělé, pediatriy, dětské psychiatry a dětské neurology, ale v krátkodobém horizontu i počty lékařů v těchto oborech.

V rámci snahy snižovat zbytečné papírování jsme také novelou vyhlášky zrušili povinné periodické pracovní lékařské prohlídky u nerizikových profesí, podobně jak je to naprosto standardně po celém světě. Letos chystáme i změnu zákona, který u nerizikových profesí zruší i povinné vstupní prohlídky. Toto opatření ocenila nejen Hospodářská komora, ale i Svaz průmyslu a dopravy a také školy, kterým tím odpadne spousta papírování i výdajů, které budou moci využít lépe.

Minulý týden se také ve spolupráci s naší poslankyní Martinou Ochodnickou a dalšími poslanci podařilo prosadit zákaz prodeje nikotinových sáček do 18 let. Tím Sněmovna navázala na vyhlášku Ministerstva zdravotnictví, která kromě jiného upravovala i vzhled jejich obalů tak, aby nepřipomínaly obaly od bonbonů a nelákaly tak děti už svým vzhledem.

Tím se dostávám k tomu, co nás čeká v letošním roce. Jednou z hlavních priorit je prevence. Na prevenci a na public health je zaměřeno celé snažení Ministerstva zdravotnictví a je to koneckonců zdravotnický pilíř programového prohlášení vlády. Od 1. ledna 2023 se významně zvýšila možnost přidělu zdravotnických pojišťoven do jejich fondů prevence. Zdravotní pojišťovny tak budou moci disponovat větším objemem prostředků a můžou přispívat svým pojištěncům na více preventivních aktivit, které zlepšují kvalitu jejich života a podporují jejich zdraví, což v konečném důsledku vede ke snížení nákladů na poskytovanou zdravotní péči. Určitě doporučuji všem občanům, aby se informovali u své zdravotní pojišťovny,

jakým způsobem to má nastaveno. Obracete se na své pojišťovny, je to správná cesta. Pojišťovnam jsme navýšili trojnásobně peníze na prevenci, využijte všech preventivních programů, které vám nabízejí. Podpoříme také dietní stravování ve školách, lokální produkci potravin a celkově lepší stravu ve veřejných zařízeních, což je nesmírně důležité a souvisí to s public health.

Letos také předložím reformu české hygienické služby tak, aby došlo k zefektivnění krajských hygienických stanic pod státní hygienickou službou. Do budoucna bude jasná kompetence pro řízení celorepublikových zdravotnických krizí. K tomu se pojí i vhodnější vymezení kompetencí Státního zdravotního ústavu, abychom z něj vytvořili zdravotní ústav západního stříhu. Pandemie covidu ukázala, že je to naprosto nezbytné.

Budu také pokračovat ve výjezdech do českých zdravotnických, sociálních a vzdělávacích zařízení. Už rok jezdím do regionů a bavím se přímo s vedením, se zaměstnanci, s pacienty nemocnic a dalších zařízení. Chci totiž osobně zjistit, kde je tlačí bota a jak jim ministerstvo může pomoci. Od svého nástupu na ministerstvu jsem vyjel do více než 50 zařízení ve všech krajích i v Praze a v nejbližší době se chystám do dalších. Dnes před jednáním Sněmovny jsem byl v Nemocnici svaté Alžběty Na Slupi a měl jsem naplánováno další zdravotnická zařízení, pokud by nebyla mimořádná schůze.

Je samozřejmě celá řada dalších oblastí, ve kterých Ministerstvo zdravotnictví provádí kroky ke zlepšení. Paliativní péče, následná a dlouhodobá péče, což byly donedávna přehlížené obory, jsou ty, na které se musíme zaměřit. Ale věnujeme se dále i reformě psychiatrické péče. Národní rada pro duševní zdraví nově působí pod Ministerstvem zdravotnictví, a to pod vedením uznávaného odborníka a místopředsedy České psychiatrické společnosti profesora Kašpárka.

Abych to shrnul. Ministerstvo zdravotnictví funguje velmi dobře. Spolu se mnou jej řídí kompetentní náměstci a odborné problémy řeší s odborníky.

Dovolte mi na úplný závěr poděkovat všem zdravotníkům a dalším zaměstnancům ve zdravotnictví, včetně zaměstnancům Ministerstva zdravotnictví. Bez nich bychom zdravotnické výzvy uplynulého roku nikdy nezvládli. Děkuji za pozornost a přeji mnoho trpělivosti. Zdá se, že tu spolu dnes nějakou chvilku pobudeme. (Potlesk vpravo.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nejprve, ano, moment pane poslanče, jenom přečtu omluvy. (Hlásí se poslanec Brázdil.) Omlouvá se pan poslanec Horák Jirí, ne, ten naopak bere svoji omluvu zpět. Pan poslanec Kohajda se omlouvá do 10.03 z osobních důvodů. Pane poslanče, dobře. (Poslanec Brázdil ruší přihlášku.) Dobře, budeme tedy pokračovat.

Dalším přihlášeným je pan ministr Ivan Bartoš, který se přihlásil s přednostním s přednostním právem, a poté bude následovat pan ministr Lipavský.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Vážená paní předsedající, vážené ministryně, páni ministři, poslankyně, poslanci, vážení kolegové a kolegyně, sešli jsme se dnes, a tedy pravděpodobně ještě zítra, proto, že opozice vyvolala hlasování o nedůvěře vládě, na což má samozřejmě právo a nikdo ho v tuto chvíli nezpochybňuje a měli bychom ho hájit, neboť je to právě Sněmovna, která kontroluje vládu, jakým způsobem řeší krize, řídí zemi, jak plní svoje programové prohlášení. Když se ale podíváme na to načasování, vždycky se to hlasování trefí do voleb. Poprvé to bylo v září, kdy byly komunální a senátní volby a Česká republika předsedala Evropské unii. To hlasování bylo neúspěšné. A nyní je to v lednu, kdy jsou prezidentské volby, a pan poslanec Andrej Babiš, ale i kolegyně a kolegové se samozřejmě dušují, že to s tím nemá nic společného, že nejde o kampaň, ač je Andrej Babiš jediný prezidentský kandidát navázaný na politickou stranu a právě tato strana schůzi svolává před druhým kolem prezidentských voleb. Náhoda? Já si to

nemyslím. Když něco vypadá, plave a kváká jako kachna, tak je to kachna, a tato schůze tedy je součástí tažení Andreje Babiše v druhém kole voleb a je to schůze, která je za peníze daňových poplatníků a je na úkor naší práce, kterou jsme mohli třeba dnes činit na projednávání výborů v řadě problémů, které skutečně trápí občany této země.

Než se dostane tedy opozice opět ke slovu a možná nám doporučí, abychom situaci řešili po vzoru Maďarska – kde mimo jiné, když se podíváte třeba na čerstvé informace, je skoro pětadvacetiprocentní inflace, potraviny zdražily o půlku – tak si dovoluji shrnout v krátkosti, na čem jsme pracovali a pracujeme jak na Ministerstvu pro místní rozvoj, tak v oblasti digitalizace, protože jedním z pseudoargumentů, proč má být v tuto chvíli jednání o nedůvěře vládě, ačkoliv jsem toto právo rozhodně opozici nikterak neupřel, bylo, že vláda neřeší aktuální problémy, neplní své programové prohlášení, nepracuje pro lidi této země, což je samozřejmě lež.

Já bych se nejdřív podíval na oblast digitalizace, protože je to téma, které se týká nás všech. Je to téma nadrezortní. A já tady nebudu, jak to mívá třeba opozice ve zvyku, kritizovat vše, co dělá druhá strana, a velmi rád ocením, že v oblasti digitalizace v minulém volebním období byly snahy o zlepšení, na čemž jsme se tehdy i za Piráty jako strana opoziční aktivně podíleli. Řešili jsme otázky základní registrů, Czech POINTů, datové schránky, eReceptů, společně jsme pracovali na právu občana na digitální službu, zavádění digitálních technických map a dalších. Nicméně když tato vláda měla přebrat oblasti IT digitalizace a eGovernmentu, byly tak ve značně roztržitěném a z pohledu našich úkolů, které byly dány digitální strategií, neuspokojivém stavu. Takže ačkoliv zde je strategie Digitálního Česka a byly zde naplánovány projekty, které měly dodat občanům služby a sdílená data, řada z těchto strategií byla v danou chvíli skutečně pouze na papíře. Takže naším prvním úkolem bylo zmapovat skutečný stav věci a vybrat si ty oblasti, kde ta práce bude mít nejvýznamnější a nejrychlejší dopad do života lidí.

Kdybych chtěl shrnout asi ty nejdůležitější oblasti, kterým bych se chtěl věnovat, jsou to služby, které jsou určeny přímo občanům k vyřizování jejich agend, jsou to nástroje, které podporují transparentní stát, a jsou to věci týkající se oblasti eGovernmentu, tedy státní správy a digitalizace. Já si myslím, že důležité je říci, a není to nějaká novinka, že středobodem veškerých snah o digitalizaci, o proces digitalizace, je občan České republiky a cílem by mělo být usnadnit komunikaci mezi občanem a státem, odstranit zbytečné a neefektivní mezikroky skrze přehledné nástroje a zvýšit důvěru občanům v to, že je mu stát nápomocný. Když se podívám, co nás čeká v tomto roce, i na přípravné práce, které tomu předcházely, tak cílem by měla být, nebo občanovi by k tomu měla sloužit mobilní aplikace do mobilního telefonu. Její řešení je připravené a bude dodáno v průběhu tohoto roku. Mezi praktické nástroje, a myslím si, že to je zcela zásadní i v evropském kontextu, bude patřit občanský průkaz nebo řidičský průkaz v elektronické podobě a takzvaná digitální peněženka. Prioritou je plná digitalizace nejpoužívanějších služeb napříč rezorty a dotažení sdíleného fondu.

Ještě než jsem se začal věnovat politice někdy před čtrnácti lety při povolání, tak již v té době litala ve vzduchu ta mantra, že to nemají být občané, kteří obíhají úřady, ale mají to být data. Já musím říci, že při té první analýze, jakým způsobem je plněna zákonná povinnost práva občana na digitální službu, tedy moment, kdy všechna ministerstva sdílí svá data a stát nad nimi pouze skládá ty jednotlivé služby, tak musím říci, že ten stav nebyl uspokojivý. Nicméně ve věci posílení sdíleného datového fondu se již mnohé děje a v následujícím roce chceme významně urychlit právě efektivitu sdílení dat mezi jednotlivými rezorty, ať je to kombinace dat Ministerstva práce a sociálních věcí a různých dávkových systémů, tak třeba finanční informace, které v tuto chvíli mají instituce pod Ministerstvem financí.

V neposlední řadě se věnujeme urychlení digitalizace služeb, po kterých veřejnost nejvíce volá. Nejsou to jenom řekněme velké agendové systémy, ať je to digitalizace stavebního řízení, Portál dopravce, ale jsou to v tuto chvíli převážně služby v oblasti Ministerstva práce a sociálních věcí. To zjednodušování těch služeb a využívání již dat, která jsou k dispozici, se

zlepšuje a v dalším roce i v této oblasti hodláme dodat další služby na Portál občana či do jednotlivých agendových systémů a portálů jednotlivých ministerstev.

Já si myslím, že jedna ze zásadních věcí, která pálí Českou republiku, je transparentní stát, a ten stojí na průhledném financování a i veřejném přístupu ze strany státu. My jsme vlastně jeden ze zásadních nástrojů už institucionalizovali, je to v té opendatové novele zákona 106 – práva na informace, kde se jasně ukládá, že veškeré informace, které stát může, a jsou to ty datové sady, bude sdílet napříště ve formátu open data, ve veřejné správě bude tento formát standardem a stát tak splní to, že je transparentní ve svém fungování, transparentní v procesech a transparentní v datech.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Omlouvám se, pane ministře, že vás přerušuji. Kolegyně, kolegové, prosím o klid. Děkuji.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: My nyní vytipováváme další datové sady, které se pak dají používat tak, abychom v naplňování té povinnosti poskytovat data ve formátu open source v následujícím roce výrazně pokročili a plnili tu zákonnou povinnost včas.

Součástí dobré zprávy jsou též transparentní výdaje a zavedení metrik. Když jsem tady vystupoval na začátku loňského roku, a v tuto chvíli nám chybí doplnění – děkuji (za sklenici vody) – a v tuto chvíli nám chybí doplnění už pouze za některé rezorty. My bychom měli vědět, za jaké úkony stát ve výkonu jednotlivých agend utrácí a jak jsou ty služby využívány. Pak totiž ta digitalizace, pokud je správně řízena, je skutečná cesta k úsporám, štíhlému státu a odstraňování byrokracie. Jsou prostě služby a procesy, které v tuto chvíli vyžadují práci mnoha úředníků. My dokážeme vyčíslit, jaké tyto služby mají náklady, a pak už se nebudeme dívat, jak se to dělo historicky na – zde utrácíme peníze za digitální řešení, ale získáváme za ty peníze hodnotu. To je zjednodušení procesů a ve finále úspory, protože tak se dosahují úspory na straně toho štíhlého státu skrze šetření práce úředníků. A když se dívám i třeba na kritizovanou komunikaci skrze datové schránky, byť ta situace není úplně optimální a my bychom chtěli v následujícím období rozšířit umožnění uchovávání těch zpráv po delší časovou dobu a nastavit i lépe ten model, tak skrze datové schránky v komunikaci s podnikateli Česká republika, ten stát, ušetří stovky milionů už v příštím roce na korespondenci, kterou doposud obstarával písemnou formou.

Já si myslím, že asi teď stojí za zmínku až ten třetí důležitý pilíř, a to je ten eGovernment, skutečně digitální státní správa, která, a to si myslím, že je největším neduhem, pokud přistupujete i vy ke službám státu, a dochází tam k významnému posunu, je sjednotit a zpřehlednit služby státu, aby se v nich i klient, ale i úředník, který je obsluhuje, orientoval. Tady je důležitým prvkem nejen nastavení metrik, ale konečně plnění závazků, využívání standardů, které jsou definovány v design systému, postupná migrace těch důležitých institucí pod doménu gov.cz, aby člověk, občan či podnikatel, věděl, že komunikuje na oficiálních platformách se státní správou v prostředí, které bude podobné, které nebude každý pes jiná ves. Iniciativu gov.cz i teď posvětila vláda svým usnesením v těch daných oblastech a budeme v ní pokračovat.

Co si myslím, že je podstatné, a tady vidím dlouhodobý deficit, a bohužel to neukazuje jenom statistika, která vychází ze zahraničí v porovnání, a to je digitalizace a vůbec připravenost České republiky na tu změnu, kterou přineslo 21. století. To téma by mohlo znít – digitalizace a oblast vzdělávání. My sice můžeme mít nástroje, které umožňují digitalizaci, ale jiná věc je, zda je ti, kteří s nimi operují, umí ovládat a občané jí věří a umí se pohybovat v tom digitálním prostředí. A je poměrně šokantní zjištění, a my se k tomu budeme stavět v letošním roce, podle indexu DESI, kdy nejenže zaostáváme v té digitalizaci, ale věřím, že ten trend se nám podaří zvrátit již v tomto roce, ale pouze dvě třetiny občanů v České republice mají

základní digitální vzdělávání a máme zásadní deficity v oblasti speciálních odborných znalostí v oblasti ICT, a dokonce máme nejnižší procento žen v zastoupení v oblasti ICT, v jejich odbornosti a pracovním zastoupení. A i školy, a přiznejme si to, trpí nedostatkem učitelů s příslušnou kvalifikací a ten systém vzdělávání se nepřizpůsobuje dostatečně rychle těm digitálním potřebám.

Evropská unie a všechny státy se přelívají do roku 2023, který nese název Rok kompetencí nebo Year of Skills. Ono to není jen nějaké plané heslo, samozřejmě i spousta financí, které budou uvolňované v programech, kde budou tím významným zdrojem evropské finance, bude mířit k osvojení si digitálních dovedností mezi celou populací nejen v rámci vzdělávání školního, ale i skrze pracoviště, skrze rekvalifikace v systému celoživotního vzdělávání. Pro nás je toto v následujícím roce prioritou, protože ovoce tohoto procesu budeme sklízet až během několika let. Naším cílem je, aby skutečně i v rámci digitální dekády Česká republika za deset let byla připravena na změnu povahy trhu, povahy kompetencí, které jsou potřeba pro to, aby zde byla udržitelná zaměstnanost. A společně s kolegy z dalších rezortů a v mém týmu na kabinetu pracujeme na frameworku, rámci pro digitální vzdělávání, kde chceme zúročit dobrou pozici Česka v oblasti lidského kapitálu, který je hodnocen velmi vysoko, a prostě dotáhnout to i v oblastech digitálních dovedností, nejen v rámci nějakého indexu abychom zastávali dobře příčky, ale reálně zapojit stát, akademické organizace neziskové i soukromé a nabídnout občanům České republiky konkrétní nástroje k rozšíření jejich digitálních kompetencí.

Myslím si, že je to jednak o těch programech, ale je to i o popularizaci digitalizace a nevyužívání témat, která se týkají digitalizace, ke strašení lidí, neboť data, která v tuto chvíli máme k dispozici a jsou dostupná i na webech jednotlivých ministerstev, ukazují, že velmi malé procento lidí v České republice vůbec cítí potřebu se v průběhu svého pracovního života nebo aktivního života dozdělat v kompetencích, které jsou již nyní a budou nezbytné pro další období. Abychom mohli digitalizovat stát, tak samozřejmě potřebujeme i úředníky s detailní znalostí své agendy a zároveň schopné transformačně nad ní uvažovat. Takže vzdělávání úředníků na jednotlivých rezortech, komunikace, školení, obsluha softwaru jsou poměrně zásadní, neboť to je ta stránka ovládnutí, dobrého zadávání, znalosti třeba služeb, které poskytuje v danou chvíli Czech POINT, protože zde stále, stále narážíme na to, že ani v současném rozpoložení ty úřady neumí využívat nástroje, které jsou k tomu určeny.

Jenom k důležitosti tady toho tématu: Podobně jako vláda má Legislativní radu vlády, tak samozřejmě existuje RVIS – Rada vlády pro informační společnost, která poměrně nabobtnala za ty roky a v daných oblastech poměrně ztratila i jakousi akceschopnost. My jsme provedli restrukturalizaci Rady vlády pro informační společnost a otázkám digitálního vzdělávání se věnují hned dva výbory. Je to celý jeden výbor, kde se sdružuje platforma mezioborová pro digitální vzdělávání a další stakeholderi, a je to i výbor, který řeší digitální ekonomiku, protože největší část života lidé tráví v zaměstnání a je to i platforma, vaše práce, zaměstnavatel, kde skutečně je potřeba spojit síly a ty digitální kompetence a ten takzvaný upskill, to znamená zvýšení kompetencí, provádět. Jenom z pohledu třeba Ministerstva práce a sociálních věcí na zvyšování kompetencí v oblasti digitalizace a digitálních technologií od základních znalostí práce z technologiemi přes otázky –

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Omlouvám se, pane ministře, že vás přerušuji. Kolegové, kolegyně – (Sál náhle ztichl.) Tak, tak takhle jestli by to mohlo chvíli vydržet. Děkuji.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Já to asi kdyžtak ukřičím. (Můžete pokračovat.) Tak jenom v oblasti Ministerstva práce a sociálních věcí půjdou z evropských fondů – uvolněno zhruba 6 miliard. Nemalé částky má v tuto chvíli i MPO. A ten rok 2023 bychom měli výrazně – a chystáme se zatlačit na to, aby se pozice českých studentů,

občanů, ale třeba i seniorů, kteří podléhají podvodnému jednání na internetu, aby se zlepšila. Pomoci nám v tom mohou nejen neziskové organizace, ale knihovny a další zařízení, která poskytují informační služby.

Myslím si, že je zásadní pracovat i na té digitální osvětě, kde si myslím, že historicky tomu nebyla věnována pozornost. My budeme v následujících dnech spouštět nové portály, které řeší digitální strategii České republiky, a část, kdy budeme občany seznamovat s již existujícími službami, a jak je využívat a marketovat tyto služby, aby se občané nebáli používat služby na Portálu občana, bankovní identitu a datové schránky. Myslím si, že tam je historicky velký deficit. V tomto roce to narovnáme.

Já bych chtěl možná krátce pohovořit ještě o transformaci digitalizace, neboť to bylo velké téma i zde ve Sněmovně. Ty uvedené priority nebo projekty je reálná dodávka služeb. Ale je to jenom jedna z částí. Když jsme se historicky snažili – a já pak budu trochu citovat i z roku 2018 z úkolu minulé vlády, skutečně v zakotveném rezortismu a s velmi malou úrovní řízení je velmi obtížné v České republice prosazovat či dodávat principy sdílené služby a vlastně nějakým způsobem efektivně tu digitalizaci řídit. My jsme se s poměrně malým aparátem, kterým disponuju na Úřadu vlády, s poradci z občanské společnosti, akademie i komerční sféry, věnovali rok přípravě té digitální transformace. Je poměrně podstatné – a dále se tomuto intenzivně věnuji – skutečně vytvořit podmínky a prostředí pro efektivní jednotnou koordinaci a řízení digitalizace s jasnou kontrolou priorit, ale i finančních toků. A já když jsem zde čelil i kritice, proč tento krok děláme, i když ty náklady, které jsou na první rok Digitální a informační agentury vyčísleny, tvoří navíc ke státnímu rozpočtu asi 150 milionů korun, já bych si dovolil odcitovat úkol minulé vlády z roku 2018 a ten zněl: "Zkoncentrovat IT agendu včetně definování základních standardů platných pro státní správu, centrálního řízení nákladů a architektury a dodávky projektů." Tenhle úkol zůstal nesplněný. Realizovali jsme veškeré přípravné práce v minulém roce – realizujeme tedy až my. Na tomto projektu momentálně pracuje intenzivně 80 lidí z ministerstev, Úřadu vlády, NAKITu, soukromého sektoru a my věříme, že projekt digitální transformace odlepíme v následujícím měsíci od země a DIA začne fungovat. Ostatně Poslanecká sněmovna schválila balíček těch legislativních úprav zákonů ke změně kompetencí a ke vzniku Digitální a informační agentury (agentury), která nejen že pokračuje v tom úkolu, které si stanovila vláda Andreje Babiše v roce 2018, ale opírá se i o programové prohlášení vlády Petra Fialy, kdy skutečně chceme mít centrální autoritu, která má potřebné pravomoce, mandát a je vybavena dostatečnou metodickou, rozpočtovou, ale i legislativní a kontrolní pravomocí, aby byla schopna napříč veřejnou správou prosazovat efektivní, bezpečnou a dlouhodobě udržitelnou digitalizaci, ale zároveň poskytovat kompetence, které se za ty roky, kdy digitalizujeme, z těch samotných rezortů postupně vytratily, protože jeden z největších problémů bývá, že ministerstvo – rezort – vlastně nedokáže ani definovat své potřeby, zadat požadavky na soukromé dodavatele, a potom ty digitalizační projekty se vlečou do vypsaní samotného třeba výběrového řízení nebo veřejné zakázky skutečně roky s nejistým výsledkem, většinou té kombinace špatného výsledku za několikanásobně předražené řešení.

Já si myslím, že kromě toho, že Digitální a informační agentura je významný posun digitalizace na úrovni České republiky v rámci mezirezortní spolupráce, tak je důležité brát ohled i na mezinárodní postavení České republiky. A už nyní jsme navázali vztahy s odbornými týmy napříč Evropou, čerpali jsme potřebné mezinárodní zkušenosti, které jsme zúročili už i v rámci našeho předsednictví Evropské unie, a i v rámci České republiky oslovujeme další významné odborníky a osobnosti. Máme poradní orgán Český digitální tým. Pro nás je podpora ze strany soukromého sektoru nesmírně důležitá a spoustu věcí, které začínají v evropské legislativě, nemá smysl řešit pouze na národní úrovni a zejména ve věcech řízení digitalizace je partnerství s podobnými organizacemi či agenturami v jiných zemích živé. A já věřím, že spolupráce s Dánskem, s Estonskem, s Finskem v letošním roce bude daleko víc než tisková konference nebo jednodenní seminář s Estonci o tom, proč jim ta digitalizace takhle šlape a nám ne, a spousta věcí, které jsme se naučili za ten rok od našich partnerů, a oni některé věci od nás,

třeba ve věcech bezpečnosti a práce NÚKIBu, bude přínosem a aktivně je budeme moct používat i v řešení našich projektů zde.

My jsme vykročili správným směrem. Myslím si, že to dokládá, a bylo to zde zmiňováno již od mých předřečníků, vedení českého předsednictví v oblasti Digitální agendy, a to jak ze strany evropských partnerů, tak i institucí v Evropské unii. My jsme v červenci dojednali dohodu s Evropským parlamentem na podobě digitální transformace od roku 2030, takzvanou Digitální dekádu, která opět určuje, kam se chceme jako Česká republika, kam se chceme jako Evropa posouvat, kde nás to pálí, ať už jsou to nedostatečné kompetence v digitalizaci či otázky velmi špatné koordinace mezinárodních aktivit v oblasti digitalizace, třeba ve sdílení dat pro systémy, přístup jednotlivých partnerů v evropské debatě na platformy, využívání dat pro cizince, kteří se rozhodnou si třeba založit firmu v České republice nebo si sjednávat věci, které jsou rezortní a mají je řešit se státem. O tom všem hovoří Digitální dekáda. Stanovuje cíle. A samozřejmě když jsou stanoveny cíle, tak i tímto směrem se uvolňují evropské prostředky a ta digitální část je v řadě legislativ a v řadě programů, které již nyní řešíme. Ostatně i Národní plán obnovy není zelená tranzice, ale je digitální a environmentální tranzice.

Z těch asi úspěchů, které si myslím, že je třeba zmínit – a já jsem chtěl poděkovat i spolupracujícím lidem u stálého zastoupení, našim diplomatům, kteří možná nejsou ve veřejném prostoru tolik vidět jako ministři, ale odvedli obrovské množství práce a v oblasti Digitální agendy jsou to vlastně první existující pravidla, kde jsme našli vlastně mezi všemi zeměmi sedmadvacítky souhlasné stanovisko k nastavení pravidel pro umělou inteligenci napříč EU, tak i, a to si myslím, že je podstatné, umožnění vzniku té elektronické identity jako možnosti občana a e-Wallet pravidel, kdy budeme moct napříč Evropskou unií fungovat, pokud budeme chtít, s jednou univerzální identifikací, a data, která budeme chtít sdílet a budou použitelná v jiných zemích EU, si prostě ten občan bude nosit a bude s nimi moct disponovat a používat je – nejvyšší dosažené vzdělání nebo třeba když někdo cestuje s domácím mazlíčkem, tak očkování u pejska či kočičky a další, řidičský průkaz a podobně. A já věřím, že v tomhle roce dodáme i tu národní verzi, která bude postavena na základech těch evropských pravidel, abychom to pak v roce 2025 s malými náklady pouze takhle přepnuli, byli připraveni a naši občané mohli využívat veškeré výhody evropské identity, podobně jako jsme si zvykli využívat evropský roaming. A je zde spousta lidí, včetně mě, kteří si pamatují, jaké to bylo předtím, než volání a data v Evropě byly standardizována a nemuseli jsme se bát či říkat zavolej mi zpátky, já v tuhle chvíli jsem třeba někde na jednání ve Španělsku.

Myslím si, co je ještě důležité v oblasti Digitální agendy, že jednotliví ministři a jednotlivé státy EU spolupracovali v otázkách bezpečnosti, ať už to bylo poskytnutí hostingu pro ukrajinské služby státu, které jednotlivé země pomáhaly provozovat, když Ukrajina byla pod kybernetickým útokem, tak jsou to i otázky, které se týkají bezpečnosti na internetu, kde intenzivně spolupracujeme jako plnohodnotný partner, a i díky našemu NÚKIBu, jak v rámci EU, tak NATO. Tolik k digitalizaci.

Já bych jenom shrnul ty priority pro tento rok: zvýšení sdílených dat jednotlivých rezortů, to znamená rozšíření toho sdíleného datového fondu, nad kterým se následně skládají ty služby pro občany. To znamená, že občané nemusí neustále vyplňovat to samé. Ty služby budou jednodušší a povinností něco dokládat by mělo výrazně ubývat, tak jak vybereme, a máme teď devět adeptů na ty služby, které občané používají nejčastěji, tyto bychom měli převést do digitální podoby tak, aby duplicitní poskytování informací již nebylo nutné. Je to potom jednotná doména gov.cz, první kroky, a je to na přelomu 2023, 2024 elektronická peněženka a v ní ideálně občanský průkaz či doklad, že jsem oprávněn řídit motorové vozidlo.

Já bych teď v rychlosti skočil na agendu Ministerstva pro místní rozvoj. Myslím si, že asi nejdůležitějším zákonem, který přišel, a my jsme zde v minulém volebním období vedli spory o to, jak má vypadat rekodifikace stavebního práva, kde my jako tenkrát strany opozice vidíme zásadní problémy, my jsme předložili do Sněmovny novelu stavebního zákona, která byla schválena na vládě jednomyslně. My jsme jasně říkali už v minulém volebním období, že si

nemyslíme, že systém čisté státní správy je správné řešení, že by měly zůstat stavební úřady nebo stavební správa v řízení měst a obcí, a deklarovali jsme i před volbami, že ten zákon budeme novelizovat právě tímto směrem. Kromě toho, že ta transformace by byla nákladná – nebudu tady šermovat různými čísly, na kolik kdo vypočítal, že by ten převod z přenesené působnosti do čisté státní stavební správy byl nákladný – byl zde problém i v lidském kapitálu, neochotě lidí přejít z měst a ze stavebních úřadů do čisté státní správy, a byly zde další objektivně změřené problémy, spisová odluka a podobně.

My jsme připravili věcnou novelu stavebního zákona, odložili jsme účinnost té části a ve spolupráci s Ministerstvem vnitra a s dalšími rezorty a i zástupci měst a obcí v libovolné formaci, ať je to s MO ČR, nebo SMS ČR, či s Asociací krajů, jsme následně představili model, kde zůstává zachován v místě stavební úřad, zároveň zůstává také samostatný speciální úřad pro rozhodování ohledně těch vybraných staveb, takzvaný SOSÚ. Ta věcná novela, a já jsem rád, že v téhle oblasti si můžeme s mojí předchůdkyní Klárou Dostálovou nalít čistého vína – spousta věcí, které jsme i na platformě Sněmovny vyjednali nebo byly v původním návrhu, dávala smysl, jsou určitě správné k vedení a zjednodušení stavebního řízení, ať už to bylo, že to je pouze jedno stavební řízení, nikoliv to dvoufázové, ať je to ten postupný sběr dotčených orgánů a jejich vyjádření k tomu samotnému průběhu, takže forma jednoho rozhodnutí ve finále zůstává zachována. Zůstávají zachovány ty lhůty povolení, apelační princip odvolání i ty fikce, kdy ta doba uběhne, a pokud není rozhodnutí vydáno, považuje se, že je vydáno souhlasné. Toto jsme z rekonstrukce v té naší novele zachovali.

Náš úkol byl připravit novelu stavebního zákona, který vyplývá z programového prohlášení. A tu jsme splnili. Tento návrh prošel ve Sněmovně prvním čtením a mým osobním cílem i celé vlády je nalézt společné řešení, díky němuž stavební řízení bude rychlejší, transparentní, digitální, srozumitelné. Zachováme to jeho ukotvení v území a všechny návrhy, které jdou směrem ke splnění tohoto cíle, vítám.

A já bych ještě jednou chtěl poděkovat Kláře Dostálové i dalším kolegům za konstruktivní jednání. Myslím si, že nakonec nad tím návrhem najdeme širokou shodu, respektive že to i v poměrech Sněmovny přistane s vyšší shodou vládní koalice s opozicí a že se nám v březnu, což už je za dva měsíce, podaří tento zákon projednat v jeho druhém a třetím čtení a konsenzuálně ho potom poslat k projednání do Senátu.

Když jsem hovořil o tom stavebním zákoně, tak my jsme pomocí stavebního zákona reagovali i na energetickou krizi. Nebudeme se teď bavit o tom, co ji způsobilo. Pojďme si říct, že ve finále její nejtěžší dopady byly v důsledku ruské války na Ukrajině, ale i tak Česká republika dlouhodobě lpěla na velkých dodavatelích energie, i v případě, kdy jsme se bavili o individuálních zdrojích, solárních elektrárnách na střechách, tak spíše převažoval ten přístup, že to není individuální nebo institucionální řešení. My jsme proto podpořili v rámci novely stavebního zákona energetické stavby, které využívají obnovitelné zdroje energie, takže úprava dnes platného stavebního zákona, je to přeneseno i do té novely, zcela zásadně usnadňuje instalace, které využívají obnovitelné zdroje, na stavby stávající. To bylo to dilema, jakým způsobem umísťovat solární panely třeba na střechy ať již nějakých rodinných, nebo soukromých objektů, tak i třeba v zastavěné oblasti, kdy je to řešení spíše pro nějaké instituce, kde byly jisté obstrukce ve výkladu, jakým způsobem řešíme změnu vzhledu budovy a další, ale i jsme adresovali umísťování těch řekněme nových výroben elektřiny z obnovitelných zdrojů do území. Je to důležitý krok směrem k levnějším a dostupným energiím pro domácnosti i firmy. Ostatně ten boom zejména v té řekněme sekci individuálního řešení můžeme zaznamenat i v počtu žádostí o připojení do sítě a v počtu instalací.

Tuhle novelu už schválila Poslanecká sněmovna i Senát a její účinnost teď záleží na podpisu pana prezidenta, což já předpokládám, že by to mohlo být již koncem tohoto měsíce nebo začátkem dalšího, pevně v to doufám. A na to bude navazovat, což si myslím, že je taky důležité nejen z pohledu Ministerstva průmyslu a obchodu, který je předkladatelem, ale zejména z pohledu samospráv či sdružení občanů, kteří chtějí řešit svoji energetickou potřebu

nějakým způsobem hromadně, a to budou pravidla pro takzvanou komunitní energetiku, což je dílek do puzzle nebo do nějaké skládačky, který nám tady chyběl a měl by významně podpořit i ty změny, které v oblasti drobné energetiky, fotovoltaiky, jsme již zavedli v novele stavebního zákona, ještě toho starého, a přesouváme to do toho nového.

Já si myslím – a tady opět, není to práce, kterou by asi dodal Bartoš sám za tento rok nebo bez lidí na ministerstvu, ale našlápnuto už jsme na to měli v této oblasti za předchozí vlády. Já musím říct, že jsem velmi rád, že Česká republika se za těch osmnáct let, a víme, jakými různými peripetiemi evropské fondy procházely, jsme se dostali skutečně mezi premianty ve využívání evropských fondů.

V minulém roce už odstartovalo nové programové období 2021–2027 v čerpání EU fondů a od poloviny roku 2022 do jeho konce jsme už vyhlásili 153 výzev s celkovou alokací 286 miliard korun. A to jsou výzvy, které podporují vzdělávání, zdravotní péči, bezpečnou nízkoemisní dopravu, ochranu klimatu a další potřebné oblasti, a mnoho dalších výzev chystáme a budou vypisovány právě v průběhu tohoto roku. Během roku 2022 Česká republika navíc dokončila vyjednání celého strategického rámce pro čerpání podpory z fondů EU patřících do politiky soudržnosti v letech 2021–2027, a stala se dokonce druhým státem EU, který měl schválené zároveň i všechny navazující programy.

Já si myslím, že je to velmi důležité. I v rámci našeho předsednictví jsem byl žádán od komisařů nebo od států, které řekneme jsou v té první desítce, zda jako předsednická země můžeme apelovat na jiné státy, pokud je míček na jejich straně, ať již také uzavřou dohodu o partnerství, ať skutečně projekty, které jsou tou cestou – investiční projekty – z krize, které nám pomohou řešit nejen řekneme problémy běžného dne, potřeba k řešení dopravy, modernizace vzdělávacích institucí, tak i věci, které se týkají současné krize, tak aby ty peníze byly co nejrychleji v rámci těch výzev vypsány a uvolněny a našly své potřebné, což v oblasti řešení jsou samozřejmě obce a kraje, ale ve finále jsou to právě služby pro lidi.

My obdobně intenzivně pracujeme i na zásadních změnách národních titulů, které si již delší dobu zaslouží naši pozornost. Mezi asi zásadní změny patří důraz na strategickou a koncepční aplikaci regionální politiky, kde se snažíme využít inovativní finanční nástroje a další finanční nástroje do dotačních programů. Já teď přepnu z toho úřednického ptydepe. Je to velmi jednoduché.

Ty národní tituly nikdy ve svém objemu nemohou nahradit evropské zdroje, které tvoří významnou část investic v regionech a v územích. Proto by měly být velmi přesně zacíleny, nedívat se na to pohledem rozdělení do tří úrovní krajů – Praha, ty středně rozvinuté a pak tři kraje strádající – ale měli bychom mezi nimi naprosto přesně cílit na jednotlivé oblasti a snažit se skutečně vyrovnávat ty rozdíly. Takže ono to není o tom, že když se někde uvolňují peníze, kterých není mnoho, tak automaticky tím vzniká nárok úplně všech, protože přece neostrouhají, ale měli bychom ty zdroje mířit velmi přesně. A protože jich do budoucna, tak jak Česká republika i třeba v evropské oblasti již nebude čistým příjemcem a poměr se změní, měli bychom umět začít zapojovat řekneme další finanční nástroje, ať už jsou to instituce domácí, národní, rozvojová banka, mohou to být vlastně šablony a nástroje, které používá Evropská investiční banka, skutečně zvětšit ten objem peněz, který za podobných pravidel lze používat jako peníze investiční v rozvoji měst a obcí a zejména v rámci pomoci těm dvěma regionům.

A já jsem tady zahlídl pana hejtmana, Moravskoslezský kraj jede a já jsem za to velmi rád, ale ta situace Karlovarského kraje v rámci těch projektů, i Ústeckého kraje, je vlastně dlouhodobě tristní. A já bych i v následujícím roce, ať už je to přímá dotační politika v rámci národních titulů, či programy, které míří právě na tyto regiony z evropských titulů, tak bych skutečně chtěl, aby ty projekty spíše šly směrem k menším a středním řešitelům a rozprostřeli jsme je do území i včetně pomoci jednotlivým městům a obcím, které mají největší problém v těchto oblastech právě s přípravou projektů do momentu, kdy jsou schopny žádat o nějakou dotaci či finanční pomoc.

Já si myslím, a jenom bych to chtěl zmínit, protože to byla práce spousty lidí na Ministerstvu pro místní rozvoj, nám se podařilo dosáhnout v průběhu našeho předsednictví průlomů při projednávání změn pravidel pro evropské dotace. Tak jak rostly ceny v důsledku inflace, války na Ukrajině, tak projekty, které byly rozpracovány ještě v tom období, v podstatě přestaly mít ekonomické krytí, protože věci se zdražily, nebylo možné je v daném čase ať z důvodů finančních, tak třeba z důvodu nedostatku určité komodity, stavebních materiálů či lidí dokončit. My jsme zahájili ještě před naším předsednictvím... byli jsme ti, kteří iniciovali debatu za Ministerstvo pro místní rozvoj a následně to vlastně došlo až ke schválení Evropského parlamentu, prosazení balíčku, který nakonec nesl název FAST-CARE, kde jsme skutečně zachránili tisíce kvalitních projektů v regionech na celém území Evropské unie, neboť ty státy i po tom velmi volaly. V České republice přímo ohrožených projektů bylo zhruba za 32 miliard korun. Možná bych teď jenom krátce zmínil, v tuhle chvíli vlastně dobíhají. To zpoždění bylo objektivně dáno i třeba z důvodu poměrně ničivého zásahu tornáda, kdy v danou chvíli bylo potřeba rekonstruovat v rámci obcí zasažených tornádem velké množství objektů, jak těch soukromých, tak obecních, kde v danou chvíli jaksí i chyběla buďto materiálová, nebo lidská kapacita stavebních firem, ale dokončujeme i proces pomoci obcím zasaženým tornádem. Reagovali jsme na situaci požáru v Hřensku a spustili jsme – a tam nám po minulém vládě tedy nezbyly peníze a byly tam dodány – pomoc obcím zasaženým povodní, kdy se snažíme reagovat i řekněme na ty domácí situace související se živelními pohromami.

Na jaře minulého roku, kdy zazněl z území požadavek v rámci řešení krize na Ukrajině, která dala do pohybu zhruba 400 000 lidí, zejména matek, dětí, starších, kteří přišli na území České republiky, a nakonec, a to si myslím, že je dobrá vizitka České republiky, soukromého sektoru, krajů, obcí, jednotlivých rezortů, tak se nám podařilo těmto lidem poskytnout dočasné ubytování. Postupně dochází k jakémusi převodu již do standardního režimu, tak jsme připravili program na navýšení kapacit, veřejných ubytovacích kapacit, které měly řešit primárně právě situaci související s lidmi prchajícími z Ukrajiny, kde podpořené byty nebo získané kapacity samozřejmě ve finále potom, až válka jednou skončí, a věřím, že skončí, budou sloužit obcím, ergo kladívko občanům České republiky, jsme spustili tento program. Nakonec ten titul byl čerpán pouze z jedné čtvrtiny, a i přesto vygeneroval nové bydlení pro zhruba 2 000 lidí. Po debatě s městy a s obcemi tento program chceme i v rámci strategie, neboť ta válka stále nekončí, upravit tak, aby pro obce byla atraktivnější, abychom skutečně dokázali i navýšit řekněme ty obecní kapacity, které v tuto chvíli budou sloužit třeba k zvládnutí ubytování lidí, kteří prchají před Putinovou válkou, ale samozřejmě zůstanou v majetku obcí a budou potom sloužit k posílení toho bytového fondu.

My bychom chtěli zároveň ještě otevřít debatu ohledně samotné realizace projektů podpořených z EU, a pokud bude potřeba vzhledem na ten vývoj krize, tak předložit vládě návrh na revizi strategického rámce, a to s ohledem na připravovanou revizi Národního plánu obnovy a podpory v rámci REPower EU, nebo třeba možnosti využití půjčky z nástroje pro oživení a odolnost, přeloženo do řeči vnímání, jak o tom hovoříme, Národnímu plánu obnovy.

Já mám poměrně ještě důležitou agendu, která pravděpodobně mým opozičním kolegům nebude úplně milá, ale myslím si, že to byla důležitá agenda, s kterou jsme se museli poprat hned po nástupu vlády Petra Fialy, která teda skončila nakonec úspěšně – úspěšně pro Českou republiku. V červenci minulého roku došlo ze strany Evropské komise k rozhodnutí, že ono auditní řízení ke střetu zájmů, který se týkal bývalého premiéra Andreje Babiše, Evropská komise uzavřela. A tento krok ukončil víc jak tři roky trvající řízení, během kterého česká strana za minulých vlád tvrdohlavě odmítala přijmout klíčové závěry Evropské komise. Díky tomu, že se nám podařilo všechny ty věci napravit, taky i z mého pohledu, a promiňte mi, že do toho vnesu tohleto osobní, fakt skončila jako nevídaná ostuda mezinárodního charakteru. Protože být označený za stát, který nenakládá s evropskými penězi správně, a ještě to mít postavené na osobě premiéra, byla velmi diskomfortní situace. Závěry Evropské komise vedly skutečně k tomu výkladu, na který jsme upozorňovali již před čtyřmi roky, že skutečně využití pouze

svěrenských fondů, i když to měl předchozí nebo minulý pan premiér Babiš řekněme podloženo nějakými právními analýzami, nikoliv však analýzami, které by měly podle mě váhu názoru jednotlivých rezortů, tak my jsme se snažili to zjištění reflektovat. Apelovali jsme na minulou vládu. A samozřejmě Evropská komise nám položila na stůl podmínky, které Česká republika musí naplnit, aby nebylo ohroženo čerpání evropských dotací.

Ten střet zájmů nás stál spoustu práce. Tuhle energii jsme mohli věnovat jiným tématům. Jenom ty objemy, které se týkaly samotného holdingu Agrofert, byly zhruba okolo 2 miliard korun ročně, včetně tedy ještě... nebo když k tomu ještě připočteme veřejné zakázky. Nyní česká strana díky krokům, které jsme učinili jako vláda, zákonům, které jsme dotlačili do konce, tak Česká republika dodržuje předpisy ke střetu zájmů. Zavedli jsme všechna doporučení. A ze závěrečného dopisu je zřejmé, že Evropská komise tenhle posun k férovému a čistému dotačnímu prostředí oceňuje.

Jinak zákon o střetu zájmů zakazuje, aby společnosti, které ovládá člen vlády, získávaly dotace a veřejné zakázky. To je trošku smutná část toho příběhu, protože například v rámci dotačního programu IROP některé společnosti koncernu v letech 2017 a 2020 dílčí zakázky řešilo, je to zhruba 43 milionů z evropských fondů. A nám i po závěrech, které jsme dostali od finančního controllingu, nezbývá, než na základě toho auditu a všech dostupných stanovisek neproplatit těchto 43 milionů korun z evropských fondů a vlastně spolu s kraji nebo s těmi, kteří čerpali nějakou dotaci, ale měli subdodávku právě z firem, na které se vztahoval střet zájmů, to nějakým způsobem vyřešit a pravděpodobně to skončí vymáháním těchto částek, neboť v tuhle chvíli jsou obce nebo ti řešitelé spíše takovým rukojmím.

Jinak teď poměrně i v té kampani nekampani se diskutuje faktická pomoc v rámci rozvoje regionů. Dlouhodobě si myslím, že ten přístup, který byl za předchozích vlád, nelze hodnotit jako úplně úspěšný, neboť peníze, které jsou určeny na vyrovnávání rozdílů mezi regiony, i když chápu jakýsi pocit férovosti, prostě mají sloužit těm regionům na vyrovnávání těch rozdílů či propadů, ať už je to dostupnost vzdělávání, investice v oblasti vybavenosti nemocnic. A pokud královským výnosem minulá vláda vlastně dorovnala všem ostatním z národních fondů nebo z národního rozpočtu ty prostředky, tak tím vlastně to prohlubování stále pokračovalo. Ta nerovnost samozřejmě regionální nezmizí. Ministerstvo pro místní rozvoj ani objemem těch financí, které spravuje, to nemůže vyřešit v rámci realizace strategie regionálního rozvoje v řádu krátkého období půl roku, rok. Za rok postavíte dům, když máte hodně štěstí. Ale změna, ať už se to týká dostupnosti vzdělávání, kvality vzdělávání, infrastrukturní vybavenosti, to vyžaduje skutečně koordinaci mezi jednotlivými rezorty. A já jsem rád, že jsme připravili, a mělo by se to stát i tento rok, kdy koordinace, kterou má Ministerstvo pro místní rozvoj, dříve byla spíše řekněme formálního typu na principu komunikace ministra či ministryně s náměstkou nebo s rezorty nad dílčími částmi. My bychom toto chtěli skutečně institucionalizovat a podobně, jako například evropské záležitosti se řeší na VEU, tak věci, které mají dopad na rozvoj regionů v nějaké chvíli veskrze pozitivní, nějaké negativní, tak je důležité, aby se toto řešilo mezirezortně. Protože i ve strategii regionálního rozvoje, která míří na ty problémy kvality života v různých oblastech České republiky, tak úřady těch pilířů a cílů, jsou to jiné rezorty, které toto mají na starost, a jsou to třeba kombinace financí jednotlivých rezortů i jejich evropských programů na to, abychom to docílili.

Já samozřejmě jako ministr pro místní rozvoj se snažím, i když ty možnosti byly teď výrazně omezeny právě evropským předsednictvím, navštěvovat ty regiony a i díky tomu, že se nám skrze úspěšné předsednictví teď uvolní ruče, tak v následujícím roce bych chtěl zejména v oblasti těch regionů, u kterých hovoříme zcela otevřeně o jakémisi strukturálnímu postižení, výpadku třeba nějakého pracovního zařazení, nedostupnosti školství, tak skutečně se zaměřit právě na ty strukturálně postižené regiony, hospodářsky a sociálně ohrožená území. Tímto směrem i upravujeme národní dotační tituly, aby právě takováto území zohledňovaly. Zároveň je důležité, a to si myslím, a četl jsem to jako výhradu některých politických komentátorů, je velmi těžké nastavit tu správnou bilanci té prezentace, neboť využívání evropských zdrojů, to

není zásluha ministerstva, to, že jsou dobře zpracovány, formálně správně, a najdou svého uživatele, jistě ano, na to mají rezorty poměrně už zkušený aparát. Ale je to právě evropská politika soudržnosti, třetina rozpočtu Evropské unie, která dává možnost zvyšovat tu kvalitu života v regionech tak, aby občané, kdekoli budou žít v Evropské unii, a tu možnost máme, prostě zakoušeli ty kvality podobné. A já si myslím, že je důležité hovořit o těch úspěšných projektech, Historicky, a já věřím, že se nám to daří obracet, všechno dobré, co se doma stalo, ať už to bylo samo o sobě, nebo prostě tím, že v kraji byl dobrý podnikatel, který byl poctivý a dařilo se mu, anebo to byly evropské peníze, které umožnily třeba nějakou rekonstrukci nějakého nádraží nebo postavení čističky, tak jaksi byla zásluha té vlády či konkrétního ministra daného rezortu, a všechno špatné, co se nepovedlo, byla vina Evropské unie. Já si myslím, že je důležité ukázat, jak právě regionální rozvoj a jeho zdroje financování dávají důvod věřit v ten evropský projekt. A je škoda, že v rámci evropského předsednictví se nám toho nepodařilo ukázat více, ale ty evropské finance právě v těch krajích dělají zásadní změnu.

Já už se budu blížit ke konci. Myslím, že ještě důležitým tématem, a ono trochu souvisí s tím střetem zájmů, je i otázka veřejných zakázek podle pravidel. My se snažíme napravit některé historické chyby. V září prošla prvním čtením v Poslanecké sněmovně novela zákona o zadávání veřejných zakázek, který vlastně dává soulad té legislativy k evropským směrnicím a v několika ohledech napravuje jistý implementační dluh minulé vlády. My jsme zpracovali metodiku i pro zadavatele veřejných zakázek, aby věděli, jak uplatňovat ty mezinárodní sankce, které do toho vnášejí jakýsi prvek toho, kdo by v rámci mezinárodních sankcí a jaké firmy mohly či nemohly se účastnit (nesrozumitelné) veřejného zákona. Spolupracovali jsme na prosazení Magnitského zákona na Ministerstvu pro místní rozvoj a věnujeme se v tuhle chvíli podpoře centrálního nakupování, stejně tak reformě Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a elektronizaci veřejných zakázek i metodickou podporu zadavatelům.

Tady bych chtěl jenom říct, že ten pohled na public procurement nebo na veřejné zakázky by měl být trochu jiný. Když se podíváme na ten evropský standard, tak ve veřejných zakázkách vy prostě máte umět říci, co chcete. Mělo by to být něco nového, něco inovativního, něco, co se posouvá k nějakým trvalým cílům. Prostě nekupovat si za veřejné peníze něco, na co jsme zvyklí, ale kupovat si za ně skutečně to, co chceme. Ať už je to obec, ať už je to ministerstvo, ať už je to kdokoliv. Veřejné zakázky pomáhají prosazovat politiku, která je stanovena i v programovém prohlášení vlády, nejen Ministerstva pro místní rozvoj.

V oblasti veřejných zakázek nás čeká ještě jeden zásadní úkol v nadcházejícím období, to je zpracování a přijetí národní strategie veřejného zadávání České republiky. Ta jasně pojmenovává právě ty klíčové priority, o kterých jsem hovořil by the way. Ty ve veřejných zakázkách tvoří více než 12 % našeho HDP. Takže připravíme rovněž základní teze pro zadávání veřejných zakázek malého rozsahu a budeme se zaměřovat právě i na centrální nákupy státu.

Last but not least, ještě bych se zde chtěl podívat na podporu cestovního ruchu. To odvětví bylo významně zasaženo nejen obdobím covidu, ale i situací, která souvisela s válkou na Ukrajině, protože i velká část klientely, která navštěvovala Českou republiku, byla klientela ruská. Není to pouze otázka lázeňských měst, kde byla i vlastně silná ta rezidentní přítomnost. My bychom chtěli i v následujícím období a vlastně dlouhé roky očekávaný zákon o řízení rozvoje cestovního ruchu po vzoru zemí, jako je Rakousko, Itálie nebo Chorvatsko. Skutečně mít účinný systém financování cestovního ruchu ve věci rozvoj regionů, kvalita života a máme připravený i projekt, který budeme realizovat v rámci Národního plánu obnovy, a to je systém eTurista, který není jenom nějaké klikátko pro turisty, ale chceme nahradit to, co se v tuto chvíli děje a je poměrně obtěžující, je to složitý proces, kdy pomocí papírové komunikace často komunikují organizace, česká policie, statistický úřad, příslušná obec a ten poskytovatel třeba ubytování ohledně ubytování cizinců. A my bychom skutečně chtěli, aby tento proces byl plně automatický, aby se tam potkalo, zadávalo se to pouze jednou, obcím by to umožnilo například lépe vybírat poplatky z ubytování, ale samozřejmě všem těm subjektům by to šetřilo

práci. A jsem rád, že i, ačkoliv to nebylo v plánu, jsme v rámci našeho předsednictví poměrně intenzivně tlačili ke Komisi, takže už jsme se na tom nemohli podílet v dalších procesech.

Ale na závěr i Komise už vydala, vlastně předložila návrh, který se týká sdíleného ubytování, takzvaného Airbnb, a mohli jsme to sledovat ze stavu, kdy to byla skutečně sdílená služba, tak se z toho vyvinula poměrně robustní oblast podnikání v ubytovacích službách a my jsme na to ani jako Česká republika, ani jako města neuměli úplně zareagovat, ať už se to týká srovnání podmínek pro podnikání z pohledu daňových povinností, ale i třeba v rámci sousedského soužití a práv rezidentů, kdy dochází k rušení nočního klidu. Myslím si, že legislativa, která tohleto způsobem řádným upraví, je naprosto žádoucí.

Já jsem chtěl ještě hovořit o rozúčtování tepla (ukazuje plénu písemný materiál), protože vlastně to, že dneska máme tu schůzi k nedůvěře, nám trochu nabouralo program, který tady s Patrikem Nacherem se snažíme řešit. Je to také velká věc, akorát není tak jednoduchá, jak se může z mediálních titulků ukazovat. Tak jak jsme konečně všichni začali řešit, a není to nic, o čem bychom měli žertovat, neboť náklady na energii domácností výrazně vzrostly, a jak dřív bylo řečneme lidem víceméně jedno, jestli jeho byt má štítek A, B, C nebo D, E, E, a teď vidíte na realitním trhu géčka, která vlastně už ani se neobchodují, tak i pokud žijete někde, kde máte centrální vytápění a vlastně řešíte odečty tepla nejen své, ale i v tom celkovém bodu, a jejich rozúčtování, tak ten systém, tak jak je nastavený, je poměrně unfair, ale vůči třeba těm, kteří se rozhodnou šetřit, ale jejich okolí topí jak se říká pánu bohu do oken, nebo vaše poloha bytu prostě neumožňuje čerpat to teplo. My bychom skutečně chtěli, aby se toto napravilo. Je to určeno pojmem – formou vyhlášky, která nutně potřebuje revizi. My jsme to začali řešit hned. Udělali jsme poměrně zásadní analýzu, akorát pracovat pouze jako s metry a s pozicí toho bytu, právě když řešíme energetickou náročnost budov a typologii, není tak jednoduché. My jsme dneska měli mít konferenci a kulatý stůl, kde já jsem chtěl seznámit s výsledky a navrhnout nějakou cestu, která by v danou chvíli sedla těm jednotlivým třeba SVJ. Já jsem to chtěl rozjet už před svátky, ale jestli znáte film Vlastníci, tak dohody na úrovni SVJ nejsou úplně jednoduché a představa, že se s nějakou změnou, která by byla i v danou chvíli šitá možná trochu horkou jehlou, ještě setkávají SVJ a přenastavují nějaká svá pravidla, mi přišlo nežádoucí. Takže naší ambicí je velmi rychle vyřešit otázku rozúčtování tepla a nastavit vyhlášku, která je moderní a reflektuje ty jednotlivé oblasti.

Já jsem si nechal na závěr věc, kterou jako odsadím: řešení krize bydlení. Já si myslím, že to je pro – ať je to bezpečnost, energetika, tak je to jedna z dalších důležitých priorit a podle mě se na to jako nemůžeme dívat, že se vyřeší během roku. Já si myslím, že situace na trhu s bydlením je dlouhodobý problém České republiky, který začal možná po listopadu, následně po privatizaci s tím bytovým fondem, ti soukromí majitelé necht' si s ním nakládají, jak chtějí, ale města a obce z důvodů buďto finančních, nebo důvodů třeba, že náklady na správu bytového fondu se mohly jevit vysoké, ale třeba – a i spoustu kauz jsme zde měli historicky s privatizací bytového fondu, dostali jsme se prostě do momentu, kdy města a obce, které řeší vlastně bytovou politiku, nemají příliš nástrojů, jak k tomu přistupovat. V podstatě jsme si zavařili na poměrně zásadní krizi v oblasti bydlení. Není to problém jenom České republiky. Jsou země, které výjimečně mají dobrý systém, ať už je to Dánsko s podporou družstevního bydlení a robustního fondu na spolufinancování výstavby, to je možná ten lepší případ. Ale problémy s dostupností bydlení má vlastně každá druhá země v Evropské unii nebo Anglie. A ta situace se výrazně, výrazně zhoršuje. Spousta historicky nekonceptních kroků nás postupně přivedla do té situace, kterou je nutno řešit. My jsme se tomuhletomu věnovali vlastně poměrně komplexně celý minulý rok od stavebního zákona, o kterém jsem hovořil, přes zákon o podpoře bydlení až po komplexní řešení krize bydlení pomocí nových programů a finančních nástrojů, kdy bude primárním cílem umožnit obcím investovat a rozpohybovat výstavbu stavebních (?) bytů na obecní a městské úrovni, a to, a příznějme si to, ten trend bude. A je to i třeba otázka generační i směrem k segmentu spíše nájemního či družstevního bydlení, tedy ne a priori tak, jak historicky v České republice je preferováno to bydlení vlastnické.

My té přípravě zákona k podpoře bydlení jsme se věnovali už v opozici, dochází k jeho realizaci. Vlastně prvním krokem, který jsem učinil já v té oblasti, bylo posílení o experty, kteří se té problematice věnují. My jsme zřídili v rámci odboru strategií a analýz oddělení koncepce dostupného bydlení. Nastavili jsme spolupráci s rezorty, primárně s Ministerstvem práce a sociálních věcí, ale i s Ministerstvem financí, Ministerstvem vnitra, a na pracovní ministerské úrovni. A já bych chtěl poděkovat Marianu Jurečkovi, který je spolugestor tohoto zákona, za velmi konstruktivní přístup a spolupráci. A myslím si, že zákon o podpoře bydlení, nikoliv zákon o sociálním bydlení, který pracuje pouze s velmi malým segmentem zhruba 100 000 lidí, ale zde to míří na milion a možná více lidí, kteří v tuto chvíli se dostávají do nějakých problémů, které skutečně nemusíte řešit sociálním bydlením, ale vyžadují speciální přístup obcí, státu. Tak bude to velký úspěch, když se nám to podaří. Já věřím, že i kolegové z opozice, až tento zákon bude projednáván, přijde do Sněmovny, ocení vlastně ty parametry, které... z těch historických pokusů ty dobré jsme do toho propjali. Nyní se pracuje na RIA, na analýze dopadů. Očekáváme, že ji skončíme v březnu tohoto roku a následně v polovině roku předložíme návrh do vlády. Cílem je fakt pomoci zhruba milionu lidí, kteří se v tuhle chvíli nacházejí v situaci buď nějakého nedůstojného bydlení, či jsou tím rizikem ztráty bydlení ohroženi, ať už jsou to třeba finanční nároky nejen na ty samotné nájemní či udržení bytu nebo hypoték, ale i třeba na energie. A uvědomme si, že ta situace, vlastně krize bydlení, má i jiné multiplikační efekty: horší přístup ke vzdělávání, práci a podobně. Opět dodání zákona, a já jsem teď měl možnost o tom i krátce hovořit na setkání s prezidentem Zemanem, je jednou z priorit a měli bychom to v tomto roce dotáhnout. Tak já věřím, že to bude úspěšné.

Zároveň jsme připravili i dva programy, které bychom chtěli pustit v rámci SFPI, tedy Státního fondu podpory investic, a v současné době připravujeme program na regeneraci brownfieldů v návaznosti na Národní plán obnovy. Ten sice řeší ty jiné části, ale vzájemně se doplňují. Ty oba výše uvedené cíle jsou podmíněny schválením finančních prostředků ještě ze státního rozpočtu; 2023 je tam požadavek 2,1 miliardy korun na dostupné bydlení a pak 1,2 miliardy korun na brownfieldy. A my jsme připravili návrh nové komponenty do Národního plánu obnovy pro oblast bydlení s cílem posílit ty investice a do různých forem toho dostupného bydlení a zde plánujeme využití financování v objemu 8,5 miliardy korun. Tak já věřím, že až se bude sestavovat teď ten řekněme update nebo amendment k Národnímu plánu obnovy, tak právě investice do bydlení a do budoucnosti nutných finančních nástrojů své místo najdou a nám se podaří spojit, a není to jeden pilotní PPP projekt, ale skutečně v efektivní synergii ty peníze dotační, peníze vlastní, které mají municipality, soukromý kapitál a zdroje financování třeba z evropských zdrojů. A zároveň se tedy snažíme, a to je možná věc, která souvisí i s těmi regiony, které jsou vnímány jako strukturálně postižené, často se hovoří tím magickým slovem "absorpční kapacita", není v síle malých obcí platit i přípravu těch projektů, ať už jsou to architektonické soutěže, návrh, analýza, změny územního plánu, třeba projekt jako takový, takže bychom chtěli, a to nevím, proč se tak stalo, vrátit do Národního plánu obnovu tu komponentu 4.1, to je ta příprava projektu, zvýšení takzvané absorpční kapacity, tam bychom mířili zhruba na částku 1,5 miliardy korun, abychom dokázali připravovat ty investiční projekty, dát nástroj těm obcím, které nemají ty personální kapacity, a následně ty investice, které budou přicházet jak z evropských fondů, tak ve formě nástrojů, na kterých spolupracujeme i s Ministerstvem financí, skutečně obracet do toho území a mít ten šelmostroj, že ať vezmeme libovolný zdroj financí, tak z toho dokážeme stavět obecní nájemní byty v jejich různé formě, nikoliv pouze bydlení sociální, ale bydlení dostupné pro daleko širší vrstvy lidí.

Asi jsem zde shrnul to nejdůležitější, co se týká – promiňte, že jsem nebyl delší – těch dvou oblastí, které mám ve vládě Petra Fialy na starost. Možná bych je jenom shrnul. Priority jsou bydlení, zrychlení stavebního řízení, zlepšení kvality života v regionech a lepší zadávání veřejných zakázek. Protože to je ten investiční nástroj státu, prosazovat tu politiku, která je udržitelná. V oblasti digitalizace jsou to skutečně základy pro efektivní, důstojné, rozjetí digitalizace, která ve finále ušetří peníze, časy, nervy. Jde o to, mít štíhlý stát, který bude umět sdílet data a řešit vlastně ty životní situace lidí, aniž by je obtěžoval papírováním, byrokracií

a vlastně neustálým dokládáním téhož, či ze strany státu dotazováním a přeposíláním. Já jsem dnes začal tím, kolik nás stojí dnešní schůze Sněmovny. Myslím, že to je podobný důkaz toho, že prostě čas jsou peníze. To platí jak pro stát, tak pro občany, tak pro politiky. Digitalizace je věc, která šetří čas, šetří peníze, všem. Na to se chci v následujícím roce zaměřit. To jsme ostatně slíbili občanům. Věřím, že i ty příklady, které jsem uvedl, ty plány, dokládají, že toto postupně i přes ty obtíže války na Ukrajině, doznívající covidové krize z přelomu minulého roku i té krize řekněme inflační přesto plníme. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji, pane ministře. Přeji vám hezké odpoledne. Než budeme pokračovat v dalších přednostních právech, tak načtu omluvy. Paní poslankyně Potůčková Lucie bere zpět svoji omluvu, kterou měla nahlášenou od 14 do 15.45 hodin z pracovních důvodů. Naopak pan poslanec Richter se od 15.30 do 17 hodin omlouvá z pracovních důvodů.

Jak jsem říkal, budeme pokračovat a s dalším přednostním právem vystoupí pan ministr Lipavský. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Jan Lipavský: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je to rok, co se naše vláda chopila svých povinností, a musím říct, že jsme opravdu nebyli v lehké situaci. Nejprve jsme čelili covidové vlně, kterou předchozí vláda absolutně podcenila, poté vyvolal naprosto nesmyslnou válku Putin proti Ukrajině. Převzali jsme vládu tehdy po trestně stíhaném premiérovi. Dneska již podruhé se snaží opozice vyvolat nedůvěru vůči vládě, a proto se zde scházíme a hovoříme.

Chtěl bych říct, že zahraniční politika je věc, která ze své podstaty přesahuje období jedné konkrétní vlády. Zahraniční politika ze své podstaty přesahuje limity toho, jak je formována stranická politika. Zahraniční politika je něco, co musí být srozumitelné, důvěryhodné a hodnotově pevné. Potom dává smysl a jedná se o skutečnou zahraniční politiku.

Když jsem 17. prosince 2021 nastupoval na Ministerstvo zahraničních věcí, tak jsem si vytyčil pět hlavních priorit: předložení sankčního zákona, také se mu říká takzvaně Magnitského zákon; revize vztahů s Ruskem a Čínou a řekněme to, co můžeme nazvat prozápadní, havlovská, politika – já se za to nestydím to takto nazývat a jsem na to hrdý; digitalizace Ministerstva zahraničních věcí; úspěšné zvládnutí předsednictví v Radě Evropské unie – to předsednictví 2022; a ekonomickou diplomacií.

Samozřejmě v době mého nástupu na rezort jsem netušil, že se Putin chystá na to barbarské tažení proti Ukrajině. Ta válka, které jsme od loňského února svědky, nás všechny velmi zasáhla. Zároveň dokázala ukázat, jak naše vláda je schopná společně pracovat pod tlakem a v krizi.

V únoru jsem ještě před vypuknutím války se slovenským a rakouským protějškem poprvé navštívil Ukrajinu v rámci takzvaně Slavkovského formátu. Po vypuknutí války jsme na mimořádně Radě Evropské unie přijali první sankce proti Rusku. Od té doby se pracovalo na dalších a samozřejmě i Česko tam prosadilo své. Česko dodává a dodávalo humanitární a další potřebnou pomoc postiženým oblastem.

Podruhé jsem se na Ukrajinu vydal v červenci. Musím říct, že mnou doslova otřásl, co jsem po pěti měsících na Ukrajině viděl. Procházel jsem ulicemi zničeného města, viděl jsem na vlastní oči, co dovede válka a co způsobí ruská agrese, která tehdy zdaleka neskončila. Díky odvaze Ukrajiny i naší neustávající podpoře a jednotě Západu se Putinovi nepodařilo dosáhnout jeho cílů. Velikost okupovaného území se od jara zmenšila a já pevně věřím, že se Ukrajině podaří ubránit celé její území.

Válečné zločiny, které Rusko na Ukrajině provádí, nepatří do 21. století. Putin je gangster, nikdy nemá dost a chce víc. Pokud budeme ustupovat Putinovi tak, jak by si to třeba přál tady

Babišův přítel Viktor Orbán, tak víme, jak to přesně dopadne. Všichni víme, že Rusko může za utrpení Ukrajiny i za problémy, kterým čelíme zde v Evropě. Takže ustupovat bojácně Rusku je jako dávat gangsterovi výpalné. Za týden zaklepe na dveře znovu a bude chtít víc. Z toho vyplývá, že zastavit Rusko je v zájmu naší vlastní bezpečnosti a je to naprostá nutnost. Proto hovoříme o tom, že pachatelé válečných zločinů mají stanout před soudem, a nechceme, aby Putin mohl jednostranně diktovat podmínky míru. Samozřejmě nemůžeme ignorovat pozici Ruska, ale zároveň se nesmíme nechat uchláchnout vidinou nějakých mírových konferencí či zdánlivého appeasementu. Nesmíme jednat jako Chamberlain v roce 1938 u stolu s někým, kdo není ochotný jednat.

Mojí další prioritou na Ministerstvu zahraničních věcí po nástupu do úřadu bylo předložení sankčního zákona. Vláda tento zákon 22. června schválila a poslala ho do Sněmovny. Tady bych si dovilil připomenout, že v době války a krize to bylo hnutí ANO, které zavetovalo, abychom ten zákon projednali ve zrychleném režimu a přijali ho v prvním čtení. Nicméně chtěl bych na druhou stranu poděkovat, že tedy i s podporou vašeho hnutí zákon prošel. Ten sankční zákon zajišťuje lepší ochranu lidských práv. Já jsem na něm pracoval už jako poslanec v minulém volebním období. Mám tedy obrovskou radost, že se ho podařilo naplnit, že platí. Ve Sbírce zákonů ho najdeme pod číslem 1/2023 a nyní ministerstvo pilně pracuje na tom, aby byly i přijaty první sankce za Českou republiku.

Když už mluvím o těch lidských právech, tak bych rád připomněl, že loni v květnu Česko nahradilo Rusko v Radě OSN pro lidská práva. Česko se tam věnuje tradičním tématům, jako jsou svoboda médií, svoboda shromažďování či sdružování či podpora spolupráce s nevládními organizacemi. My tam hrajeme aktivnější roli a chceme hrát ještě aktivnější roli v hájení lidských práv. Proto jsme oznámili kandidaturu na předsednictví Rady OSN pro lidská práva, úspěšně jsme vyhráli a pan velvyslanec Bálek je teď jejím předsedou, tento rok předsedáme.

Samozřejmě už to tady několikrát zaznělo, že na začátku července jsme převzali ten pomyslný štafetový kolík od Francouzů a bylo zahájeno české předsednictví v Radě Evropské unie. Musím říct, že to byla právě ta předchozí vláda, která zanechala přípravy v ne úplně dobrém stavu. Především jsme se potýkali s nízkým počtem pracovníků vyčleněných na předsednictví, věc, kterou už naše vláda neměla čas změnit, nicméně jsme dodrželi to, co jsme slíbili, když jsme kandidovali, a předsednictví bylo důstojné. Prosazovali jsme, a velmi úspěšně, české zájmy. My jsme dokázali zareagovat na geopolitickou proměnu a čelili jsme celé řadě výzev a naléhavých úkolů, které jsme jako předsednictví velmi dobře zvládli.

Já bych chtěl říct, že díky intenzivní práci nejen jednotlivých ministrů, ale právě i všech diplomatů, skutečných diplomatů, je Česko v Evropě vidět. Během předsednictví jsme jednoznačně ukázali, že Česko netrpí žádnými komplexy malé země, za kterou nás předchází vláda občas vydávala, a rozhodně jsme neudělali image nějakého ukřižovaného troublemakera. My jsme vysvětlovali velmi účinně naši středo- a východoevropskou perspektivu západoevropským zemím a dávali jsme někdy i poměrně asertivně našim partnerům najevo, jaká je naše pozice a jaké jsou naše bezpečnostní zájmy. To vše jsme činili v době ruské války proti Ukrajině. A myslím, že jsme ukázali, že v demokratické Evropě máme své pevné místo, že umíme vést konstruktivní dialog, že plníme sliby a že platíme za důvěryhodného partnera.

Já si dovlím ještě zopakovat některé významné úspěchy českého předsednictví. Zahájily se přístupové rozhovory s Albánií a Severní Makedonií, Bosna a Hercegovina získala v prosinci 2022 kandidátský status do Evropské unie. Během českého předsednictví v Radě Evropské unie se podařilo vyjednat uvolnění vízového režimu pro Kosovo. Jenom připomenu, že Kosovo podmínky pro vízový režim splnilo už v roce 2018.

Česká republika se během předsednictví výrazně zasadila o podporu napadené Ukrajiny. Podařilo se dosáhnout i na balík makroekonomické finanční pomoci ve výši 18 miliard eur pro Ukrajinu.

Taková věc, která nebyla úplně medializována, ale během našeho předsednictví bylo svoláno jednání Asociační rady mezi Evropskou unií a Izraelem, která se konala po více než deseti letech.

Chorvatsko vstoupí do Schengenu. A například zde v Praze na neformální schůzce ministrů zahraničních věcí na konci srpna se podařilo dosáhnout kompromisu na pozastavení dohody o vízové facilitaci mezi Evropskou unií a Ruskem a právě v návaznosti na tento pražský Gymnich potom baltské státy a Finsko přijaly národní opatření, která vedla k minimalizaci počtu přechodu ruských turistů po pozemní hranici.

Nejednalo se jenom o Rusku a Ukrajině, například se svými protějšky jsem podpořil uvalení sankcí proti Íránu, právě zaměřené na íránské činitele a subjekty, které dodávají drony na Ukrajinu, ale také se podílejí na odporných politických popravách demonstrantů za lidská práva.

Myslím si, že na téma energetických rad tady ve Sněmovně se hovořilo už poměrně dlouho a je to také jednoznačný úspěch českého předsednictví.

Abych nemluvil jenom o Evropské unii a o Ukrajině, rok 2022 byl úspěšný i z hlediska rozvoje transatlantické spolupráce. Spojené státy jsou pro nás strategickým partnerem. Osobně jsem byl ve Spojených státech dvakrát, v dubnu a v září. Samozřejmě my se Spojenými státy kontakt udržujeme i na bázi Severoatlantické aliance. Jednou z priorit českého předsednictví bylo i prohlubování spolupráce mezi Evropskou unií a NATO. Jeden konkrétní dokument byl podepsán teď čerstvě v lednu již za švédského předsednictví, ale bylo to i naše předsednictví, které velmi intenzivně tlačilo na to, aby se ta věc dotáhla do konce. Takže jednal jsem i se svým protějškem Antony Blinkenem, krátce jsem se v New Yorku potkal s celou řadou významných politiků, mezi nimi s Joe Bidenem.

Nezapomínáme na zbytek světa, opomíjené oblasti Indo-Pacifik, která nabývá na strategickém významu. Máme strategii a letos se této oblasti budeme věnovat ještě více. Také vláda schválila strategii pro Afriku.

Mluvil jsem o digitalizaci. Tento rok se samozřejmě bude pokračovat v těchto otázkách. Na rezortu napravují dědictví minulých vlád, kde IT systémy nejsou v úplně dobrém stavu. Z bezpečnostního hlediska je to velkou prioritou. Zřídili jsme na to nově sekci, která se věnuje těmto otázkám. Chtěl bych zdůraznit, že nezvyšujeme počet státních úředníků. Jedná se o reorganizace. Výsledkem, když se tohle všechno povede, bude nová aplikace DROZD pro naše občany, abychom je dokázali informovat a varovat, když budou cestovat do zahraničí.

Další prioritou je i ekonomická diplomacie s důrazem na vědu, výzkum a inovace, protože naše firmy dělají výborné inovace a my potřebujeme tu značku, že je něco z Česka, více prodávat ve světě, propagovat. Na tom pracujeme. Určitě chceme chránit i naše duševní vlastnictví proti krádežím, naše patenty, aby se nedělaly například levné plagiáty v zahraničí. Děláme za tím účelem i různé konference, podnikatelské delegace a tak dále.

Já jsem teď hodně mluvil o tom, co naše vláda dělá, ale myslím si, že je namístě také trošku pohovořit o tom, co naše vláda nedělá. Ono se na to možná zapomíná, ale rok už je docela dlouhá doba, a já když jsem mluvil o tom, že zahraniční politika je o srozumitelnosti, důvěryhodnosti a hodnotové pevnosti, tak bych rád připomněl, jak se vládlo před námi. Protože samozřejmě tato schůzka nevyhnutelně probíhá v době před druhým kolem prezidentských voleb, nemá smysl si nalhávat, že to není ta příčina, proč se dnes zde scházíme, ačkoliv jaksi hlava opozice není přítomna ve Sněmovně a není zde jaksi zastupována paní předsedkyně Schillerovou.

Ta představa Andreje Babiše o zahraniční politice je velmi naivní. Naše vládní představa rozhodně naivní není. My se nedomníváme, že svět je plný přátel a kamarádů, které máte v mobilním telefonu. My si uvědomujeme, že zahraniční politika je tvrdá práce, kde je potřeba získávat systematicky a důvěryhodně a vytvářet důvěryhodné partnerství.

Mě proto poměrně nadzvedlo ze židle použití slova diplomat ve volební kampani, protože si myslím, že to je znevážení, že to je hrubé znevážení práce opravdových diplomatů, nemluvě o tom, jakým způsobem se opřel do vojáků, o tom, že nás zatahují do války. To mi přišlo už vysloveně sprosté. Naše armáda nasazuje životy za naši bezpečnost. A nejen armáda, i všichni příslušníci bezpečnostních sborů, policisté, právě za to berou ty výsluhy, do kterých se prezidentský kandidát navázal v televizní debatě. A naopak, armáda nás před válkou chrání. Víme, že Armádě České republiky navíc dlouhodobě důvěřují tři čtvrtiny obyvatel Česka, a já myslím, že občané vědí nejlépe, kdo chrání bezpečnost České republiky. Takže mě mrzí snaha podkopávat tuto dobrou práci tisíců vojáků a vojaček a všech příslušníků bezpečnostních sborů.

Co to je diplomacie? Diplomacie je umění vyjednávat, je to obratný postup, nejsou to laciné marketingové triky, které se daná osoba snaží přetavit ve svůj osobní prospěch. A já si myslím, že to, co předváděla minulá vláda, po které jsme zdědili i tu zahraniční politiku, že to byla spíš taková agrodiplomacie. Když navštívil Andrej Babiš svého přítele Viktora Orbána v roce 2021, tak záhy poté dostal Agrofert stomilionovou dotaci. Tak by mě zajímalo, o čem se tam bavili. Výsledkem té ekonomické diplomacie předchozí vlády byla již zmiňovaná téměř stoprocentní závislost České republiky na ruském plynu.

Já si myslím, že je důležité, aby Česká republika byla reprezentována osobou, která je srozumitelná, důvěryhodná a hodnotově pevná.

Zmíním ještě dvě takové epizody. Jedna ta epizoda, a tady bych se chtěl vyjádřit za Ministerstvo zahraničních věcí, za vládu, to byla ta návštěva prezidentského kandidáta v Elysejském paláci, kterou opravdu nelze označit jinak než za soukromou marketingovou schůzku, nikoliv za akt diplomacie. Kdyby se jednalo o akt diplomacie, tak v takovém významném momentu bezpochyby bude konzultována česká zahraniční politika, a to se žádným způsobem nestalo. Je pravda, že existovala, nebo byla informace o tom, že to setkání proběhne. Nicméně aby mohly být podpořeny zájmy České republiky – a za zahraniční politiku České republiky je ze svého principu a z ústavy podle zákona odpovědná vláda – tak asi by se musel přijít zeptat, co nás zrovna pálí, co zrovna potřebujeme v Elysejském paláci zdůraznit. Nic takového neproběhlo, žádná konzultace neproběhla a z logiky věci tím pádem se jednalo o marketingovou schůzku, o osobní předvolební PR.

Samozřejmě kdyby pan kandidát přišel a zeptal se, tak by věděl, že Francie stejně jako Česká republika podporuje ten Zelenského desetibodový mírový plán. Česká republika tam hledá i konkrétní body, které by mohla více podpořit, abychom si vybrali nějaký jeden konkrétní bod. Tento desetibodový mírový plán podle našich informací, ale i podle veřejných vyjádření francouzských představitelů podporuje celá G7, tedy i francouzská zahraniční politika, tedy i Macron. Tak nevím, o jakém mírovém plánu tam mohl Andrej Babiš hovořit. A já se obávám, že z těch pár náznaků, které zazněly z těch jeho mediálních výroků, to znělo jako nějaký Mnichov pro Ukrajinu. To mě naprosto děsí.

Když Andrej Babiš mluvil o mírovém plánu, o tom, že chce dělat nějaký summit, tak jsem zavzpomínal, že to nebylo poprvé, on už s takovým plánem jednou přišel. A bylo to za jeho vlády, ministrem zahraničních věcí byl Jan Hamáček. To se moc neví, ono to tak jako prošumělo, byl vydán dokument, oficiální dokument Ministerstva zahraničních věcí, a tam se píše: Nabídka Prahy jako místa konání summitu USA – Rusko. ČR nabízí Prahu jako místo konání summitu Biden – Putin, navázali bychom tak na summit Obama – Medveděv z roku 2009. Prosíme zastupitelský úřad Washington a zastupitelský úřad Moskva o tlumočení této nabídky diplomatickou cestou příslušným místům. – Toto je oficiální dokument Ministerstva zahraničních věcí, to se odehrálo, když byl premiérem Andrej Babiš, a stalo se to 14. 4. Co se stalo o tři dny později? Já vám osvěžím paměť. Proběhla ta slavná tisková konference v odpoledních hodinách, kdy premiér Andrej Babiš oznamuje, že se na výbuších ve Vrběticích podíleli ruští agenti. Pak už to všichni známe, ultimátum, vyhoštění. Nezlobte se na mě, to není zahraniční politika, to je naprostý chaos. Takhle se zahraniční politika nedá dělat. Není to srozumitelné, není to důvěryhodné. Je to úplně nesmyslné.

A proto tvrdím, že Andrej Babiš není žádný diplomat, ale nedůstojný proruský chaotik. (Projevy nesouhlasu poslanců ANO, výkřiky fuj!, bušení do lavic.) Nemá smysl opakovat všechny anabáze, s nákupem Sputniku, s Dukovany, s ruským plynem, to už tady několikrát zaznělo. A jsem proto rád – abych skončil na pozitivní notu – já jsem proto rád, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, že naše vláda se našich úkolů chopila důstojně. Myslím si, že po roce té náročné situace, té válečné situace, je jasné, že plníme naše programové prohlášení vlády, tak jak jsme s ním kandidovali, tak jak jsme jej předložili ve Sněmovně, tak jak jsme s ním získali důvěru. A věřím, že dnes to hlasování ustojíme. Já věřím, a každým dnem na tom pracuji a pracujeme se svými kolegy, že vracíme zahraniční politice prozápadní směr, že jí vracíme důstojnost, kterou si zaslouží, a také hodnotovou pevnost. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad koalice.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji, pane ministře. S dalším přednostním právem vystoupí paní ministryně Černochová. Tak prosím, máte slovo.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Krásné odpoledne, dámy a pánové. Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Možná v úvodu svého vystoupení si trošičku povzdechnu, protože důvěra vládě i nedůvěra vládě je vždycky v Poslanecké sněmovně brána jako svátek demokracie. Máme tady toto hlasování vlastně podruhé, poprvé jsme si říkali o důvěru, dvakrát jsme hlasovali, nebo na váš návrh se projednávala nedůvěra. Mně přijde, že je nedůstojné to, že svolavatelé tohoto hlasování nebo vyslovení nedůvěry naší vládě tady vlastně jsou přítomni pouze v takto zanedbatelném počtu. Pokud jste chtěli slyšet naše vyhodnocení programového prohlášení anebo toho příslušného roku, kdy působíme v našich rezortech, tak proč tady nejste? Měli jste báječnou příležitost nás tady slyšet, dělat si poznámky, ve chvíli, kdy dojde na rozpravu, tak následně s námi o tom diskutovat. A vy tady nejste. Vy si svoláte nedůvěru, a pak nepřijdete do práce. Styďte se! (Výkřiky: Fuj! Potlesk v řadách koalice.)

Přestože jsem jako ministryně obrany hned zkraje roku 2023 předkládala svoje roční působení na Ministerstvu obrany, měla jsem k tomu svolání tiskovou konferenci, chtěla jsem o tom dnes informovat vaše kolegy na výboru pro obranu, který byl svolán, ale musel ustoupit této schůzi. Materiál Rok na obraně, který vypadá takto (ukazuje), je k dispozici na stránkách rezortu Ministerstva obrany, takže každý z vás, kdo touží vědět, jak plním programové prohlášení, má jedinečnou možnost.

Dámy a pánové, když mě Petr Fiala v neděli, respektive v sobotu 18. prosince 2022 (2021) uváděl do funkce ministryně obrany, tak jsem věděla, že chci jako ministryně obrany v prvních dnech představit desatero pro obranu a obranschopnost České republiky. Dovolte mi tedy jednotlivé kapitoly toho desatera rozebrat a sdělit i vám, jakým způsobem jsou tyto kapitoly plněny.

Jak jistě víte, bez rozpočtu není armáda. A za rok 2022 jsme prosadili rozpočet Ministerstva obrany s výdaji ve výši 89,1 miliardy, což je 1,35 % HDP. V programovém prohlášení máme, že chceme mít 2 % HDP do roku 2025. Také víte, protože už vás o tom informoval i pan premiér Fiala, že v těchto dnech připravujeme update našeho programového prohlášení právě z důvodu války, která probíhá v bezprostřední blízkosti naší země a které musíme přizpůsobit některé kapitoly.

Jednou z těch kapitol, kterou musíme přizpůsobit, je samozřejmě i obrana, a to konkrétně, že bychom byli rádi, kdybychom 2 % HDP již dosáhli v roce 2024. Máme k tomu slušně našlápnuto, protože v tuto chvíli vy už víte, že v souladu s prohlášením, stávajícím prohlášením naší vlády, máme ve schváleném rozpočtu částku 111,8 miliardy korun. To je 1,51 % HDP pro rok 2023. Takže opravdu směřujeme tak k naplnění cíle 2 % HDP na obranu v roce 2024, které podporuje jak pan premiér, tak všichni ministři Fialovy vlády. A já bych jim za to chtěla

poděkovat, stejně jako bych chtěla poděkovat všem kolegům v Poslanecké sněmovně, kteří nás v tomto navyšování rozpočtu rezortu Ministerstva obrany podporují.

Zároveň bych vás chtěla ubezpečit, že takové ty věty o tom, že nebudeme ten rozpočet umět vyčerpat, protože v minulosti to nikdy žádný ministr nedokázal, tak tady bych vám chtěla kratičce představit naše hospodaření na rezortu Ministerstva obrany za rok 2022. Ačkoliv jsme loni, v roce 2022, hospodařili na rezortu Ministerstva obrany s nejvyšším rozpočtem v novodobé historii, podařilo se nám vyčerpat téměř všechny přidělené peníze. Jasně tím ukazujeme, že současná obrana umí efektivně čerpat rozpočtové prostředky, že tyto investice do obrany směřují k posílení bezpečí nás všech, tak jak jsme si předsevzali. Rezort obrany v roce 2022 hospodařil s celkovou částkou 92,7 miliardy korun, což jak už jsem říkala, je historicky nejvyšší částka. Navíc zkraje roku vypukla válka na Ukrajině, na kterou bylo nutné bezprostředně reagovat z hlediska obranných akvizic a posilování obrany naší země. Pamatujete si i to navyšování rozpočtu.

Potýkali jsme se samozřejmě s dalšími dopady, neboť konflikt na Ukrajině rozkolísal globální trh s vojenským materiálem, což mělo za důsledek prodloužení dodacích lhůt a bohužel někdy i navýšení cen, protože samozřejmě že i toto vyvolává válka, že jak se vlastně další země, které se obávají nějakého možného konfliktu, tak se snaží dohnat modernizaci svých armád, tak vlastně v tuto chvíli probíhají závody ve zbrojení mezi jednotlivými zeměmi. A já o tom hovořím vždycky jako o frontách, kdo se dříve do nějaké fronty na nějaký vojenský materiál postaví, tak ten má šanci, že ho samozřejmě získá za levnější peníze a dřív než ostatní.

Přes to všechno se z celkové částky 92,7 miliardy korun do dalšího roku převádí pouze 1,9 miliardy, což je o 0,3 miliardy, 0,3 miliardy méně než v roce 2021, kdy tento rezort vedl můj předchůdce. Klesá také procentuální podíl těchto nespotřebovaných výdajů na celkovém rozpočtu, který ještě v roce 2016 tvořil bezmála 8 %. Největší částka, více než 700 milionů korun z nespotřebovaných výdajů, připadá bohužel na špatně nachystané projekty mým předchůdcem v rámci Evropské unie, které bohužel tedy se nevyčerpaly, ale které budou pokračovat i v letošním roce, protože samozřejmě že o ty dotace přijít nechceme. Na druhou stranu v tom rozpočtu nám to zůstalo viset.

U dalších více než 300 milionů jde o problémy na straně dodavatelů, které souvisely s bezpečnostní situací, případně také ještě s pandemií covid-19. 283,7 milionu korun tvoří úspory. Slyšíte dobře, úspory z akvizičního procesu a prostředky, které do konce roku nebyly z objektivních důvodů fakturovány. Dále jde o 280 milionů neakvizičních běžných výdajů vzniklých z devizových plateb v době výhodného směnného kurzu koruny vůči dolaru a euru, to jde de facto o úsporu státních prostředků. Dalších více než 200 milionů připadá na úsporu v oblasti mandatorních výdajů. Tady se konkrétně jedná o příplatky za službu v zahraničí, a to z toho důvodu, že na zahraničních misích ve finále sloužil nižší počet vojáků, než s jakým se původně počítalo a jaké položky prostředky byly rozpočtovány. Výsledek hospodaření za rok 2022 podtrhuje maximální úsilí vlády naplňovat její programové prohlášení, ve kterém se zavázala k urychlení modernizace armády, navyšování výdajů na obranu a jejich efektivnímu vynakládání.

Tolik první kapitola z mého desatera. Pod čarou ještě dodávám, že jsme i ohledně financování a budoucího financování zpracovali zákon o financování obrany státu, který zajistí stabilní plánování a financování víceletých strategických projektů armády, které také v tom dlouhodobém horizontu postrádáme. A nejenom my jako politici, postrádá je hlavně ta armáda, ti vojáci, protože ti potřebují plánovat i s ohledem na to, v jakých mezinárodních uskupeních jsme, tak samozřejmě, že jak se mění bezpečnostní prostředí, mění se i některé bezpečnostní strategie. A my se nově musíme přizpůsobovat těmto hrozbám.

Dále tedy zákon o financování obrany státu by měl zakotvit povinnost státu vydávat na obranu tedy minimálně 2 % HDP a definuje další výdaje státního rozpočtu, které lze do obranných výdajů započítat. Asi nás všechny toto napadne, nebo vás to možná napadlo

i v minulosti, je škoda, že to neděláme dávno, protože obrana není totiž pouze záležitostí Ministerstva obrany, ale i dalších státních institucí, dalších rezortů. A je tedy škoda, že jsme některé položky nezapočítávali už dřív.

Chtěla bych tady zmínit dvojku z mého desatera a tou je realistické plánování a snažší akvizice. Kdyby tady seděl můj předchůdce, pan bývalý ministr Metnar, určitě by se se mnou shodl, že to je obrovský problém vlastně naší armády. Proto jsme předložili legislativní návrhy na zjednodušení obranných akvizic a pracujeme na úpravě vnitřních akvizičních a plánovacích procesů na Ministerstvu obrany. Chceme i vlastně zahájit, a už v tom udělal některé kroky i můj předchůdce, teď vlastně jsme se snažili to posunout zase dál i z úrovně náměstků nebo ředitelů sekcí, revize plánování akvizic a hlavně zajištění životního cyklu. To je totiž něco, co trápilo všechny mé předchůdce, a já pevně věřím, že v tomto volebním období se nám podaří nastavit to, že když budeme pořizovat nějakou významnou akvizici, tak že to bude zajištěné, včetně právě toho životního cyklu.

Urychlili jsme také pořízení nové techniky a zbraní pro armádu tím, že jsme předložili novelu zákona o zadávání veřejných zakázek s ohledem na specifika obranných akvizic. Díky tomu dojde k odstranění hlavních překážek a nedostatků zákona. Tady klademe důraz na to, aby zpracování specifikací obranných akvizic navazovalo na zpracování průzkumů trhu, přičemž starší průzkumy trhu jsou před jejich odevzdáním na akviziční pracoviště aktualizovány. Tady si asi vybavujete, zejména kolegové z výboru pro obranu z minulého volebního období, že se vlastně v minulém volebním období uzavíraly kontrakty podle vlastně průzkumů trhu, které byly někdy až šest sedm let staré, a pak jsme se hrozně divili tomu, proč ten nárůst těch cen je nějakých padesát, šedesát procent. To by se v budoucnu dít nemělo. Proto tedy jsme dali nějaký časový rámeček pro to, abychom průzkumy trhu měli aktuální a neodkazovali se k průzkumům trhu starým šest let.

Modernizace armády – o ní bych tady mohla hovořit možná celé tři dny. Ale zkusím to ve zkratce. Trojka v mém desateru. Na základě armádního doporučení a rozhodnutí vlády jednáme tedy s vládou USA o nákupu nadzvukových letounů páté generace. Vyjednávání bude probíhat do září 2023. Následně výsledky tohoto vyjednávání předložíme vládě, předložíme samozřejmě oběma výborům a budeme o tom diskutovat. Protože tady jsem hovořila o těch frontách. A je skutečně zapotřebí toto rozhodnutí učinit co nejdříve, protože nákup a pořízení nadzvukových letounů zvažuje řada okolních zemí kolem nás. Některé už, některé ty země už v té frontě jsou, a my bychom tedy měli toto rozhodnutí učinit co nejdříve. V tuto chvíli opravdu to není o tom, že bychom říkali jasně, jdeme tedy pouze do tohoto kontraktu. Není to jediná cesta. Proto je vlastně to vyjednávání časově ohraničené tak, abychom měli případně další prostor k vyjednávání i o nákupu třeba s některými jinými subjekty. Ale jak říkám, jednání v tuto chvíli probíhá intenzivně a v září se všichni dozvíme výsledky tohoto vyjednávání.

Bojová vozidla pěchoty. Kdo jste tady delší volební období, opakované další volební období, tak víte, že toto výběrové řízení bylo tady skloňováno i v tom minulém, možná i v předminulém. Protože vlastně když se podíváme do historie debat o pořízení bojových vozidel pěchoty, tak ty sahají, ta historie toho tendru sahá až někam k roku 2010, kdy se vlastně poprvé zmínka o bojových vozidlech pěchoty objevila v Bílé knize o obraně, kterou předkládal jeden z mých předchůdců, pan Alexandr Vondra. No a máme rok 2023 a stále ještě bojová vozidla pěchoty nemáme, byť jsme snad našli světlo na konci tunelu a ta vyjednávání tedy s tou švédskou stranou, probíhá velice dobře. Mimochodem v pátek jsem omluvená z případného jednání Poslanecké sněmovny, protože máme takzvanou Ramstein Group, a na okraji tohoto jednání v Ramsteinu budu mít i velmi důležitou schůzku, bilaterální schůzku právě se švédským ministrem obrany, kde zmíníme i toto téma.

Takže nejdřív jsme se museli vypořádat s tím, co tedy v minulosti kolem bojových vozidel pěchoty bylo. Museli jsme tedy zrušit ten neúspěšný a bezvýsledný tendr, který ještě tedy vypisoval můj předchůdce, a se souhlasem vlády tedy jednáme se švédskou vládou o nákupu vozidel CV90, abychom co nejrychleji pořídili tuto potřebnou těžkou techniku a naplnili svoje

vlastní závazky, nejenom závazky NATO, na vytvoření těžké brigády, ale právě těžká brigáda je i v těch všech našich strategických dokumentech a bez těžké brigády se neobejdeme. Ostatně i válka na Ukrajině ukazuje to, že konvenční způsoby vedení boje jsou stále aktuální. Ale vedle těchto konvenčních způsobů bojů, tedy tou těžkou technikou, samozřejmě přichází nové prvky, ať už to jsou bezpilotní prostředky, nebo i vlastně různé letecké údery.

Jednání o pořízení bojových vozidel pěchoty jsme koordinovali a stále koordinujeme se Slovenskem, které se vydalo stejnou cestou, čímž dosáhneme výhodnějších podmínek. A skutečně bych byla velmi ráda, abych vám tady v brzké budoucnosti mohla říct, že ta cena nebude vyšší, než vlastně byla ta cena plánovaná v nějakých odhadech, a děláme pro to všechno, co můžeme. Byť samozřejmě zmiňovala jsem i to, že vojenský materiál po vypuknutí ruské... vypuknutí války na Ukrajině způsobené ruskou agresí, tak se vojenský materiál bohužel každou hodinu zdražuje.

Mimochodem také s vládou Spojených států amerických jsme se dohodli a jsem za to velmi ráda. Bylo to předmětem těch mých jednání s panem ministrem obrany Austinem jak ve Washingtonu D.C., tak v Praze. Dohodli jsme se, že k těm pořizovaným 12 americkým vrtulníkům systému H-1 získá armáda darem dalších 8 těchto strojů zdarma.

Možná by vás mohlo zajímat, dozvěděla jsem se to včera, asi si vybavíte tu půlmiliardovou pokutu, kterou panu Metnarovi za tu akvizici nadělil Úřad na ochranu hospodářské soutěže. Pan ministr Metnar podal žalobu. Tak teď konečně v tomto nebo v příštím týdnu dojde k projednání té žaloby, a bude tedy otázkou, jestli se podaří získat těch půl miliardy zpátky a jestli se tedy prokáže, že Ministerstvo obrany pod vedením mých předchůdců ten tendr zpackalo, nebo nezpackalo. Každopádně pro armádu je podstatné to, že bude mít vrtulníky. A já jsem ráda, že se mně podařilo společně s mým týmem na rezortu Ministerstva obrany vyjednat těch dalších 8 kusů, Viper, Venom. Držíme tu platformu, která samozřejmě byla tehdy ještě panem premiérem Babišem a panem ministrem obrany Metnarem vyjednána s americkou stranou.

Aktivně na rezortu obrany řešíme problematiku přelomových technologií a umělé inteligence. V rámci sekce plánování schopností Ministerstva obrany například vznikne hub pro implementaci přelomových technologií do prostředí armády. Také pracujeme velmi intenzivně na urychlení nákupu nových a modernizovaných starých kolových obrněných transportérů Pandur pro čtvrtou brigádu rychlého nasazení, takzvanou brnku. Modernizujeme sedmou mechanizovanou brigádu dodávkou tanků Leopard 2A4 darovaných z Německa.

Tady mi dovoluji, abych ještě i touto formou poděkovala odcházející paní ministryni Spolkové republiky Německa, která vlastně se mnou a s mými kolegy, s panem premiérem na úrovni kancléře – se tato dodávka, tento dar 15 tanků Leopard vyjednal. Vlastně naši premiéři se na tom dohodli a my s paní Lambrecht jsme vyjednaly další podmínky. Určitě jste zaregistrovali, že v prosinci těsně před vánočními svátky už jeden tank Leopard 2A4 přijel do Přáslavic. A musím říct, že si velmi vážím toho, že skutečně se tady podařilo touto formou i ocenit Českou republiku za podporu Ukrajině.

Zmiňoval to tady pan ministr zahraničních věcí, že ty země, které možná i přecházejí na jiné, modernější platformy, mají teď i vůli darovat něco zemím, které jako Česká republika ještě stále používají sovětskou techniku, a teď je i příležitost se této techniky zbavit tím, že na Ukrajině odvede svoji službu, ale my si polepšíme v tom, že budeme mít modernější stroje. Mimochodem tanky Leopard – a teď mě mrzí, že tady není Vlastík Válek, protože to je jeho nejoblíbenější tank, vy určitě víte, že pan ministr zdravotnictví rád hraje tankové hry, takže já mu interně říkám Leopard (úsměv v sále), tak Vlastík Válek je naprosto nadšený z toho, že právě tento tank bude ve výbavě naší armády. A musím říct, že tady opět i on mě ubezpečil, nejenom vojáci a nejenom odborníci, ale i lidé, kteří mají rádi tankové bitvy, že je to přesně ten model, který se dá modernizovat právě až do té sedmičky, což je přesně to, co chceme a potřebujeme.

Zahájili jsme akvizici taktického bezpilotního prostředku, který může být vyzbrojen v rámci urgentních nákupů, doplňujeme stále pravidelně municí, děla, kolová vozidla a další systémy – jak jsem říkala, mohla bych tady o tom hovořit tři dny. V rekordně krátké době jsme uzavřeli smlouvu na patnáctiletý pronájem exkluzivního satelitního pásma UHF, což umožní armádě bezpečnou komunikaci na vzdálenost až 10 000 kilometrů. To je mimochodem také něco, co jsme postrádali a co jsme prakticky v rekordním čase s mými kolegy dokázali pořídit.

Víte, já tady představuji vlastně úspěchy naší v uvozovkách nejenom vlády, ale úspěchy celého našeho rezortu. Tohle nejsou úspěchy ministryně nebo náměstka. Tohle jsou úspěchy celého týmu na těch rezortech. A dovoluji mi, abych i touto formou mým kolegům na Ministerstvu obrany poděkovala, protože skutečně to období, které si tam prožívají od toho loňského roku, kdy vypukla válka na Ukrajině, se snažíme dohnat věci, které byly dlouhodobě zanedbávané, a nejenom tedy mými předchůdci z minulých let, ale dlouhodobě zanedbávané. Tady skutečně si musíme všichni politici, kteří v politice působíme delší dobu, jsme zástupci různých stran, různě se ty vlády střídaly, skutečně posypat popel na hlavu a říct, že ta modernizace armády je zanedbaná díky všem vládám, které tady v posledních letech vládly.

V tomto roce mimochodem oslavíme 30 let Armády České republiky, protože když se rozdělila federace, vznikla Armáda České republiky. A skutečně za těch 30 let jsme jí toho moc nenakoupili, a to, co jsme nakoupili, bylo předmětem různých polemik, spekulací, někdy i trestních řízení, soudních pří. A já bych si moc přála, aby skutečně se nám podařilo teď nejenom vojákům nakoupit to, co si zaslouží, ale i ten proces zpřehlednit, ztransparentnit, aby bylo jasné, že když vojáci říkají "víme, co chceme", tak že to tak opravdu je a budou na tom trvat, nebudou třeba i nuceni k tomu, aby museli z některých těch věcí ustupovat, protože ty strategické dokumenty, ať už to je KVAČR nebo jiné dokumenty, které vytváří Ministerstvo zahraničních věcí, a my tam tvoříme tu složku, která se týká obrany, tak tam to nejde tak jednoduše změnit, že z toho něco vyčleníte, změníte a pak najednou v dalším rozpočtu se to objeví. Je to bohužel velmi složitý proces a nějakým způsobem se s tím vypořádáváme a myslím si, že docela dobře a že snad ani opozice nás nemůže kritizovat za to, že bychom se z naší strany nesnažili ty věci, na které dlouhodobě naráželi moji předchůdci, vaši ministři, zejména tedy v těch posledních etapách, kdy tam více než osm let byli ministři za hnutí ANO, tak se s tím potýkali. A myslím si, že sami vidí, že některé věci tedy řešit jdou a jdou řešit i poměrně rychle.

Výzkum, vývoj, inovace. Další bod z mého desatera. Tady prohlubujeme spolupráci státních podniků s českým obranným průmyslem, s univerzitami, s vysokými školami. Vojenský výzkumný ústav v roce 2022 výrazně zvýšil investice do vlastní výzkumné a vývojové infrastruktury a zahájil přípravu dvou velkých infrastrukturních investic. Jedná se o rozšíření a modernizaci laboratorního objektu, sekce chemické, biologické, radiační ochrany, ale i výstavbu multifunkční skladovací a výrobní haly. Jen tak na okraj, v roce 2022 činil objem zakázek spolupráce VVÚ s českým obranným průmyslem cca 1,5 miliardy korun. Velmi úspěšně, a jsem za to ráda, se také rozvíjí spolupráce mezi Univerzitou obrany, VVÚ a dalšími subjekty. Vojenský technický ústav na počátku roku 2022 přijal celkem pět interních výzkumných a vývojových projektů k rozvoji a podpoře nejnovějších zbraňových technologií ve prospěch armády. Můžu za všechny zmínit projekt řídicí systém pro bezpilotní terč s vysokou rychlostí letu a ten už by měl být tedy úspěšně dokončen v těchto dnech.

Dále bych chtěla také představit to, jak plníme v našem programovém prohlášení podporu obranného průmyslu. Dámy a pánové, to je zaklínadlo, které říkají všichni ministři obrany, které říkají všechny vlády, říkáte je i vy, že je zapotřebí, abychom ty těžce nashromážděné finanční prostředky neposílali pouze do vojenského materiálu, který je dodáván v zahraničí. Chceme tedy, aby skutečně na tom profitoval i český obranný průmysl, aby z toho z toho profitovala Česká republika. Protože ve chvíli, kdy český obranný průmysl zaměstnává naše občany, platí tady daně, má tady fabriky, ti lidé tady žijí, tak to samozřejmě má tu přidanou hodnotu další ekonomickou, že se ty finanční prostředky násobí. Není to pouze o daních, ale je to i o tom, že

vlastně tady tyto podniky poskytují nějaké další zázemí pro zaměstnanost. Upřímně řečeno bychom si asi všichni přáli, aby možná míra té nezaměstnanosti byla trochu jiná, protože máme nouzi o zaměstnance. A jsem proto i velice ráda, že se nám podařilo se zástupci ukrajinské strany v rámci toho našeho společného klastru tak domluvit i zaměstnávání některých ukrajinských inženýrů, techniků, lidí, kteří se mohou podílet a mohou participovat i na některých vývojových projektech. A toto se už děje, takže jsme i rádi, že je možné využít i tyto lidi pro to, abychom se v naší vlastní obranyschopnosti, potažmo i v obranyschopnosti jiných států posunuli dál.

Tady bych chtěla zmínit, co se nám už podařilo v té podpoře obranného průmyslu. Podařilo se nám prosadit novelizaci zákona o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, který umožní podporu exportu českého obranného průmyslu prostřednictvím smluv G2G, vláda-vláda. Ten pozitivní dopad na obranný průmysl bude mít i ten zákon o financování obrany státu. Tam jsem už o něm hovořila, nechci to opakovat. Potenciální dodavatelé se budou moci lépe připravit na plánované projekty, protože jak jsem říkala, armáda ty věci plánuje dlouhodobě, má je ve svých strategických dokumentech a nemění se z minuty na minutu.

Jak jsem také zmiňovala, s Ukrajinou je uzavřena dohoda o vzniku společných česko-ukrajinských podniků, takzvaného klastru na výrobu a dodávky vojenského materiálu, což je opět zase něco, co velmi zásadním způsobem pomůže našemu českému průmyslu, protože nejde jenom, pouze o ty lidi, ale samozřejmě jde i o nějaká know-how a o to, abychom my si v naší zemi vytvářeli větší míru soběstačnosti v těch otázkách, které vlastně teď se ukazují, že možná v minulosti měly být řešeny jinak, že třeba některé podniky se neměly převádět ze státu, že měly zůstat ve vlastnictví státu, protože po vzoru i některých zemí, jako je třeba Polsko, které těch zbrojařských státních podniků má poměrně hodně, tak vidíte, jakým způsobem oni jedou. Oni nejenom že pomáhají Ukrajině, ale oni samozřejmě posilují i svoji vlastní obranyschopnost, protože mají Rusa na hranicích.

Finalizujeme dohodu s Ghanou na podporu dodávek pušek CZ BREN 2 a dalšího vojenského materiálu od společnosti Česká zbrojovka, a. s. Obdobná dohoda se připravuje i s Filipínami a tam to je na podporu exportu letadel L 410 NG pro pobřežní stráž. Když jsem byla před vánočními svátky prakticky na jeden a půl dne ve Vietnamu, tak i ve Vietnamu jsme vyjednávali prodej letounů, které vyrábí české firmy, vyrábí je AERO Vodochody. Myslím si, že to je to nejlepší, co můžeme jako ministři dělat – propagovat firmy, naše firmy, dobré firmy, které mají dobré renomé i v zahraničí, tak aby v zahraničí skutečně znova se kladl důraz na to, že Česká republika je zemí, která má velmi schopné lidi, má velmi dobré i know-how na různé věci, které se týkají nejenom výroby. Ale nechceme být tedy jenom nějakými montážníky, ale chceme samozřejmě vymýšlet nové technologie a myslím si, že se nám to daří. A je to skutečně o tom, že je tady celá řada lidí, kteří mají co nabídnout nejenom nám jako rezortu Ministerstva obrany v rámci České republiky, ale firmy, které jsou konkurenceschopné, a my bychom je měli podporovat, což se snažíme dělat.

Novelizací zákona o pojišťování a financování vývozu se státní podporou byla vytvořena speciální kategorie podpory pro takzvané vývozně orientované podniky. Mezi tyto podniky patří většina hlavních národních výrobců vojenského materiálu. Usilujeme také o rozšíření finančních možností České exportní banky k podpoře exportu vojenského materiálu. Taky jenom zopakují, protože bilancují ten rok, jak jste si to přáli. V dubnu 2002 při té návštěvě, mojí první návštěvě Washingtonu D.C., jsem společně s americkým ministrem obrany Austinem uzavřela mezivládní dohodu o vzájemném porizování materiálu a služeb pro účely obrany, která také usnadňuje firmám českého obranného průmyslu proniknout na americký trh. Takže není pravda to, že ten směr je pouze jeden a že pouze v tom zahraničí nakupujeme. Naopak, my se snažíme, abychom do toho zahraničí i exportovali, aby to nebylo pouze o tom importování vojenského materiálu do naší země, ale aby export měl lepší podmínky, než tomu bylo v minulosti, a změnou té legislativy se nám to podařilo.

Dámy a pánové, další bodík z mého desatera je nábor pro 21. století. Tím jsem vlastně, a teď si to trochu vyčítám, možná měla to desatero začít, protože lidé jsou to nejdůležitější, co pro to, abychom plnili všechno to, co máme v těch dalších bodech, potřebujeme. A pokud nebudeme mít kvalitní lidi, pokud nebudeme schopni naplnit naše cíle, které jsou také podle strategických dokumentů do roku 2030 30 000 vojáků, 10 000 příslušníků aktivní zálohy, tak to bude špatné, protože budeme mít sebelepší modernizovanou techniku, ale nebude, kdo by nám na té technice létal, kdo by na ní jezdil, kdo by ji obsluhoval, a to je taky špatně.

Proto prakticky první krok, který jsem na rezortu Ministerstva obrany musela udělat, bylo znovuoživení náborů, protože z nepochopitelného důvodu – nebo možná pochopitelného důvodu, vždyť jsem tady seděla, tak vím, že kolegy z ANO tady vydírali zástupci komunistické strany ohledně navyšování rozpočtu, a můj předchůdce musel někde škrtnat. Ty zdroje hledal bohužel v těch lidech, takže zastavil náborů a my jsme ty náborů museli obnovit, protože jinak bychom nikdy těch 30 000 vojáků v roce 2030 a 10 000 příslušníků aktivní zálohy v roce 2030 nedosáhli. Takže tím, že v roce 2021 došlo ke snížení náborových cílů, jak jsem říkala, bohužel tedy v tomto ohledu můj předchůdce ustoupil tomu tlaku, tak jsem v březnu 2022 musela zvýšit náborové cíle z 1 100 na 1 800 nově přijatých vojáků z povolání.

Snažíme se, a pořád na tom pracujeme, zlepšovat i materiální zabezpečení náborových středisek armády umožňující mimo jiné online komunikaci. A také bude zahájena postupná revitalizace prostředí jednotlivých pracovišť, protože upřímně řečeno, dnešní mladí lidé fungují i tak, že chtějí pracovat v prostředí, které je nějakým způsobem moderní, kde když vejdete do kanceláří, tak si tam nepřipadáte jako v Tankovém praporu. A bohužel to také ještě úplně všude není. Takže pokud chceme rekrutovat mladé lidi, a to nejenom vojáky, nejenom zpravodajce, nejenom vojenské policisty, ale i úředníky na náš rezort, tak jim musíme nabídnout i odpovídající prostředí. A tohle je také velké téma, protože bohužel i ty stavby, které sice možná zvenčí vypadají honosně, se přežily. Některé budovy, které používá armáda, skutečně jsou někdy staré více než 150 let a pořádně se do nich neinvestovalo. A ještě tam vidíte někde pozůstatky socialistického realismu, kde se přes nějaké fresky přemalovávaly nějaké... dávaly se tam nějaké olejové nebo jiné malby a skutečně to prostředí působí nepěkně a mladého člověka do takového prostředí prostě neseženete. Takže to je to materiální zabezpečení, o kterém jsem hovořila.

Během léta chceme spustit náborovou kampaň, která bude vlastně pod virtuálním střediskem, které tvoříme. Už v tuto chvíli běží náborová kampaň – například spojar nové generace. To virtuální středisko je už v nějakých obrysech, je to možná trochu složitější, než jsme si na začátku mysleli. Tady budu doufat, že až budu skládat účty za rok 2023, tak budu moci říci, máme funkční náborové středisko, protože skutečně ta problematika IT věcí není vůbec jednoduchá. A bohužel tedy náš rezort v některých technologiích a v některých systémech také zaostává a v náborovém středisku všechno musí být kompatibilní s tím, co už vlastně na rezortu máme. Jinak nábor v on-line prostředí by měl zahrnovat, a možná si myslím, že to právě může bavit tu mladou generaci, může zahrnovat tréninkový program, může zahrnovat 3D simulace, videohovory právě s těmi náboráři. Protože když se třeba bavíte s těmi lidmi, kteří na začátku měli vůli vstoupit do armády a pak si to rozmysleli, proč si to rozmysleli, tak víte, co vám řeknou? Nám se tři měsíce, pět měsíců, šest měsíců nikdo neozval. My jsme tam psali nějaký e-mail a nám na to nikdo nereagoval. A vy o ty lidi přijdete, protože ti lidé už se vám možná, pokud nejsou vytrvalí a urputní, tak už pak se vám znovu neozvou. Kdežto přes to virtuální náborové středisko vlastně ta komunikace bude moc probíhat on-line, takže budou ti lidé mít proti sobě někoho, kdo jim bude odpovídat na to, co oni potřebují. A já si od toho slibuji, že nám to skutečně pomůže naplnit ty cíle 30 000 vojáků.

Tady také víte už o tom, máme to tady někdy v prvním čtení na příští schůzi snad, předložili jsme novelu zákona, která přináší nové benefity pro vojáky v aktivní záloze, protože aktivní záloha je dnes nedílnou složkou naší armády. Ostatně potřebnost aktivní zálohy se ukázala i třeba teď, když aktivní zálohy aktivně spolupracovaly v rámci ostrahy hranic

z důvodu migrační krize, která se k nám valila ze zemí balkánskou cestou. Tak jenom pro vaši informaci, podařilo se nám vystřídat a nasadit, ostře nasadit, kolem 700 příslušníků aktivní zálohy. To není málo. A když jsem měla možnost s těmi vojáky, a byl tam se mnou i pan poslanec Flek, když jsme měli možnost s těmi příslušníky aktivní zálohy, vojáky, hovořit, tak oni říkali, to je poprvé, kdo nás takto vyvedl. Takže musím říct, že jsme za to byli rádi a že i vlastně tohle je něco, na čem si chceme vyzkoušet právě nasaditelnost příslušníků aktivní zálohy. Ale protože příslušníků aktivní zálohy je také málo a chceme, aby jich bylo víc, tak musíme přidávat benefity.

Pro příslušníky aktivní zálohy dáváme náborový a stabilizační příspěvek, dáváme tam možnost využití materiálu a služeb armády mimo povolání, proplácení nákladů spojených s nasazením a tak dále. Už teď jsme vlastně nějakým rozkazem ministryně a náčelníka Generálního štábu dali možnost, aby vojáci v aktivní záloze využívali rezortní a armádní sportoviště, což se doteď také nedělo. Jsou to možná pro někoho maličkosti, ale pro ty lidi, kteří mají normální civilní povolání a prakticky ve svém čase se věnují tomu, že se chtějí vycvičit pro to, aby byli nedílnou součástí Armády České republiky, aby skutečně v případě, že bude zapotřebí, tak byli nasazeni a pomáhali, tak já to беру, že je naše povinnost těm lidem zajistit nějaké důstojnější prostředí i podmínky pro to, aby tedy když už jsou dvakrát občany, tak aby z toho měli nějaký benefit.

Spustili jsme, a také si od toho slibujeme, že se možná někdo rozhodne po absolvování, že bude vojákem z povolání, tak jsme spustili stipendijní program pro středoškoláky zaměřený na profese, které armáda dlouhodobě postrádá. Zatím se tedy jedná o pilotní projekt, který po vyhodnocení budeme rozšiřovat. Také pracujeme na stipendijním programu pro studenty vysokých škol. A vůbec i téma vysokého školství, které je pod naším rezortem, vy víte, že máme Univerzitu obrany, máme školu v Moravské Třebové, střední školu a vyšší odbornou školu, máme střední a vyšší odbornou školu v Sokolově. A tady samozřejmě také chceme získávat studenty do těchto našich škol a chceme hlavně, aby ti úspěšní absolventi skutečně do té armády nebo k ozbrojeným silám nastoupili.

Příprava občanů k obraně státu – ta hrozná zkratka POKOS, možná už jste si na ni zvykli, jak už tady jsem s humorem několikrát říkala, armáda zkratky miluje a má je prakticky všude. Myslím si, že každý nový ministr první měsíc neví, o čem jeho kolegové hovoří, protože oni hovoří právě v těch zkratkách, takže pak si necháte udělat nějaký poznámkový blok, kde je máte popsané. Takže POKOS je příprava občanů k obraně státu. Je to projekt, který také už má nějakých deset, možná už dvanáct let za sebou. A trošku i díky covidu, tady rozhodně z toho neviním mého předchůdce, byl upozaděný, protože prostě tak jak celkově náš stát stagnoval v hodně věcech, ve školách se normálně neučilo, tak ani POKOS nemohl fungovat. Znovu jsme nastartovali systém přípravy občanů k obraně státu. Tak jenom teď za poslední rok 2022 máme o 85 % větší nárůst prezentací POKOSu na školách. Ale ano, to číslo je zavádějící, protože v minulých letech nemohlo být prezentováno nic, protože přece jenom na POKOS ta on-line výuka úplně nejvhodnější není.

Zahájili jsme pilotní projekt v Moravskoslezském kraji, to určitě může zajímat kolegy z tohoto regionu, na zapojení externích pracovníků z řad vojáků v aktivní záloze a bývalých vojáků z povolání, včetně vojáků se statutem válečného veterána, do POKOSu a plánujeme rozšíření tohoto projektu do všech krajů. Musím říct, že skutečně Moravskoslezský kraj je v tomto ohledu naprosto ukázkový region ohledně náborovosti, ohledně zapojení i škol a všech institucí do těchto projektů. Já za to moc děkuji. Myslím si, že to je na nějakou hlubší sociologickou studii, proč tomu tak je. Jestli prostě tím, že to byl region, kde bylo hodně horníků, havířů, kteří když se zavíraly doly, pak ti lidé přecházeli třeba sloužit státu v rámci armády, nevím. Každopádně skutečně, když studuji náborové cíle v jednotlivých regionech, tak Moravskoslezský kraj má vždycky největší úspěšnost v nábořech. Asi dobrá práce. Děkuju.

Armáda ve spolupráci s rezortem obrany v roce 2022 zorganizovala bezmála stovku branně vědomostních soutěží s účastí kolem 6 000 žáků. Zajistila přes 130 projektových dnů na

školách s účastí přes 16 000 žáků. A vyškolila, prosím, tomuto číslu věnujte pozornost, protože je ohromné, vyškolila v oblasti POKOSu přes 1 200 učitelů. Taky naši vojáci se snaží i ve svém volném čase i během svého zaměstnání navštěvovat letní dětské tábory. A musím říct, že tady jich jenom prostě v rámci POKOSu bylo na tři desítky. Myslím si, že je to fajn. Na jednom z nich jsem se v létě byla podívat. A i za tuto aktivitu děkuji.

Posilujeme pracoviště zaměřující se na POKOS, připravujeme další opatření pro ještě užší spolupráci rezortu se spolky a zájmovými svazy. To je vlastně i také nějakým předmětem našich debat v rámci chystané legislativy a určitě v tomto ohledu také ještě máme co dohánět. Samostatnou kapitolu mého desatera tvoří veteráni a tradice. Vy víte, že ještě jako komunální politička, jako starostka Prahy 2, jsem spouštěla projekt oslava Dne válečných veteránů 11. listopadu, protože mě vždycky hrozně mrzelo, že probíhají v naší republice akce jenom na některých místech v tento den a jenom pro zvané. Já jsem si vždycky strašně moc přála, aby ty akce měly nějaký spontánnější charakter. Aby opravdu i mladá generace, lidi, kteří vlastně nepamatují základáky, nepamatují základní vojenskou službu, kdy bylo úplně běžné potkávat vojáky v ulicích – žiju celý život v Praze, tak v ulicích Prahy – tak vlastně mají jedinečnou možnost se právě s těmi vojáky nebo obecně s příslušníky ozbrojených sil na těchto akcích setkat. Tehdy jako starostka jsem vlastně začala dělat Den válečných veteránů na náměstí Míru. Ostatně, kde jinde by se měl slavit Den válečných veteránů než na náměstí Míru? A musím říct, že ta akce má každý rok vyšší a vyšší návštěvnost.

Já bych chtěla poděkovat všem ministrům obrany, kteří vždycky buďto přišli oni nebo jejich náměstci, takže i vlastně z rezortu Ministerstva obrany to mělo dlouholetou podporu. A tady bych chtěla moc poprosit třeba i vás poslance z různých regionů: Zkuste v tomto smyslu motivovat vaše hejtmany, vaše starosty, vaše primátory. Protože Vítkov je určitě úžasné místo, úžasné pietní místo, kam všichni hrozně rádi chodíme. Na druhou stranu na ty pietní akty se tam nedostane úplně každý. A pokud vlastně máme v mladé generaci vychovávat a budovat v tom pozitivním slova smyslu nějakou úctu k tradicím, nějakou úctu ke stáří, nějakou úctu k lidem, kteří něco dokázali, tak si myslím, že to je jedinečná příležitost. Pak by se možná nestalo, že by na billboardech bylo to, co tam je.

Připravujeme zřízení nového komunitního centra pro válečné veterány v Táboře a plánujeme rozšíření těchto center do dalších regionů. Trošku mě mrzí, že tady nesedí teď pan kolega Metnar, který je z Moravskoslezského kraje a se kterým jsme ještě při mém nástupu do pozice diskutovali otázku právě vybudování toho komunitního centra v Moravskoslezském kraji. Ještě on vlastně vyjednával nějaký objekt, který ale... bohužel ta finanční náročnost toho objektu, rekonstrukce toho objektu je obrovská, takže tady bych chtěla ubezpečit, že rozhodně jsem nezapomněla na slib pana bývalého ministra vybudovat v Moravskoslezském kraji komunitní centrum. Tento kraj si to bezesporu zaslouží jako jeden z prvních už vzhledem k tomu, co jsem tady říkala před malou chvílí, ale jdeme tedy jinou cestou, snažíme se tam najít nějaké prostory třeba k dlouhodobému pronájmu. Pokud některý ze starostů, hejtmánů, poslanců bude o něčem vědět, tak budu za to velice ráda. Moji kolegové teď intenzivně hledají a jednají prostřednictvím krajských vojenských velitelství o tom, abychom tedy nějakou možnost těchto prostor měli. V budoucnu bychom chtěli, aby byla v každém kraji, ale teď tedy se nejsnadnější zdá ten Tábor, a hned jak to půjde a najdeme nějakou možnost v Moravskoslezském kraji, tak chceme být i tam.

Pracujeme na revizi systému péče o válečné veterány a vytvoření chybějících sociálních programů zejména pro novodobé válečné veterány, jejichž počet roste. Zrovna dneska měl být výbor pro obranu, kde jsem měla představovat vlastně novou vizi nového ředitele odboru pro válečné veterány, pana plukovníka Speychala. Měl připravenou velmi kvalitně udělanou prezentaci, včetně nějakých časových úseků, kdy co chceme udělat, a bohužel tedy tím, že nejednáme, nemohl jednat výbor, protože jedná Sněmovna, tak se to musí odložit. Každopádně o to nepřijdete. Já to beru jako velké téma, protože je zapotřebí pečovat nejenom o ty

druhoválečné veterány, kteří nám bohužel odcházejí prakticky každý týden, ale i o ty novodobé válečné veterány, kteří naopak přibývají zase. Alespoň tak to vidím, i když to podepisuji.

Tady také moje představa by byla, že třeba lidé, kteří odcházejí z armády, dostanou jasný seznam toho, na co mají nárok, co mohou, oč mohou žádat. Protože bohužel jsem zjistila, že to tak nefunguje, že vlastně oni tu informaci při tom, když jim dávají ten v uvozovkách výstupák, tak nemají informaci o tom – pokyvujete, takže taky to je i vaše zkušenost – že vlastně nedostanou tu informaci, že by měli požádat o to, aby měli status válečného veterána, že by mohli třeba i být součástí aktivních záloh a nemuseli by opakovat nějaké zdravotní testy a jiné věci. Tohle prostě všechno jsou věci, které chceme taky udělat a vlastně zvýšit těm lidem nějakou informovanost. Chceme udělat i apku, protože – teď odešel Ivan Bartoš, ale určitě by to rád slyšel v rámci digitalizace – protože i třeba věci, které jsou spojeny s nějakými sociálními fenomény, bohužel spojenými s tou náročnou službou, kterou vojáci mají, jako je posttraumatický syndrom, který si odnáší i z některých misí, nebo rozpadající se rodinné vztahy, tak chceme vlastně, abychom i pro tyto lidi byli servisní organizací pro to, aby se měli, kam obrátit, dostali jasné informace a vlastně my jsme těm lidem tímto způsobem mohli vrátit to, že skutečně přísahali na to, že jsou za nás, za nás všechny, tady připraveni nasadit i svůj vlastní život. A že po těch letech, která si odsloužili v armádě České republiky, na ně ten stát nezapomene a že je nehodí přes palubu. Tohle je ten náš hlavní cíl s panem plukovníkem Speychalem, který chceme realizovat.

Zřídili jsme – protože o ty veterány se musí někdo starat, a vy víte, že je poměrně složité sehnat lidi do sociálních služeb, sehnat lidi vůbec do služeb, takže to, že se snažíme i v tomto ohledu nějakým způsobem motivovat naše zaměstnance, to je prostě holá nutnost – takže jsme zřídili i nový druh ocenění pro ty, kteří se dlouhodobě věnují péči o válečné veterány, a určitě ti lidé si to ocenění bezesbýtku zaslouží.

Ti z vás, kteří ještě jste neměli možnost navštívit Armádní muzeum na Žižkově, které je pod Vojenským historickým ústavem, tak to prosím udělejte, vezměte tam svoje rodiny, děti, vnuky. Je to opravdu úžasné. Ta stavba vyhrála v roce 2022 Stavbu roku a expozice obsahuje přes 7 000 exponátů. Je i interaktivní. Takže vedle toho, že tam velmi rádi chodí učitelé se svými žáky, tak si tam vlastně najdou svoje i ostatní milovníci historie, nejenom té vojenské, protože je to tam skutečně velmi přehledné a vlastně tam, když procházíte tím muzeem, tak si uvědomíte, kolik toho máme za sebou. Že opravdu to, že se nám někdo snaží namluvit, že jsme malá nevýznamná země, že jsme neměli hrdiny, není v žádném případě pravda. Tam ty hrdiny uvidíte. Běžte se na ně podívat a běžte se jim poklonit.

Celý rok jsme důsledně pečovali o připomínání významných výročí osobností naší vojenské historie, udržování vojenských tradic, symbolů. Víte, že v loňském roce jsme si připomínali 80. výročí operace Anthropoid. Tady vlastně bych chtěla poděkovat i kolegům z Ministerstva kultury, protože speciální celoroční projekt Atentát 80 let na webu Vojenského historického ústavu jsme právě dělali společně s panem Lukešem a s panem ministrem kultury Baxou. Dělali jsme celou řadu akcí, výstavu Nikdy se nevzdáme v Národním muzeu, dělali jsme právě tu rekonstrukci a znovuotevření Národního památníku, kterou jsme směřovali k tomu výročí, a celou řadu pietních aktů. Dokonce jsme i měli, ne v Resslově ulici, protože tam by to moc nešlo, ale v blízkých Zítkových sadech jsme měli i symbolický seskok parašutistů, pak samozřejmě zádušní mše v kostele svatého Cyrila a Metoděje v Resslově ulici. A to si myslím, že také je zapotřebí pořád opakovat a pořád i mladé generaci připomínat, kdo byli ti muži z operace Anthropoid. A nejenom muži, protože těmto mužům, kteří samozřejmě byli stateční a odnesli to ztrátou svého života, pomáhala celá řada dalších lidí. Byli to lidé, muži, ženy ze všech koutů naší republiky a tam si myslím, že ani jejich odkaz nesmíme zapomenout. Nejenom ta jména, která teď známe, ale vždycky jsem se snažila, abychom pátrali po dalších osobnostech z této éry, abychom jim třeba dělali i pamětní desky a nějakým důstojným způsobem si je připomínali.

Při příležitosti 105. výročí bitvy u Zborova – víte, kde je Zborov. Zborov je na Ukrajině a vlastně to výročí připadá na konec června a my jsme se rozhodli s mými kolegy, že ve velmi úzké skupině do Zborova pojedeme, protože bylo 105. výročí a chtěli jsme i tímto symbolickým aktem vyjádřit úctu našim legionářům, lidem, kteří tam padli, a lidem i na Ukrajině, kteří se o ten náš památník starají. Pevně věřím, že i vlastně ten nový ředitel odboru pro válečné veterány dá i trošku nový směr péči o ta pietní místa, o válečné hroby, protože skutečně na Ukrajině těch pietních míst a válečných hrobů máme celou řadu, a je tedy zapotřebí o ně pečovat a budeme doufat, že je Putinovi fanatici nezničí, pokud už některé nezničili. Takže jsme byli u Zborova, uctili jsme tam památku legionářů a chceme v tomto ohledu se starat tedy intenzivněji o hroby v zahraničí, které máme a které připomínají odkaz našich hrdinů, vojáků. Rozšiřujeme a prohlubujeme péči o válečné hroby, památníky nejen v České republice, ale i v zahraničí. Podařilo se nám konečně po více než deseti letech opravdu vyjednat to, že máme všechna potřebná razítka, papíry pro Památník Sokolovo. Sokolovo, myslím, že 8. března, teď ve 23. roce bude slavit vlastně 80. výročí a tady je velmi dobré říct, že děkuji zástupcům ukrajinské strany, ministrovi kultury Ukrajiny i ministrovi obrany Ukrajiny za to, že po té naší návštěvě s panem premiérem v Kyjevě prakticky bezprostředně začali pomáhat s vyřizováním všech těch potřebných povolení a ten památník se tedy bude moci začít stavět.

Převezli jsme ostatky pana generála Františka Moravce z USA zpět domů do jeho rodné Čáslavi. Určitě právě v roce výročí operace Anthropoid to rezonovalo ještě mnohem více, ale říkáme všichni díky bohu, říká to i rodina. Ta americká rodina nás na té poslední cestě pana generála ze Spojených států doprovázela a samozřejmě kolegové z výboru pro obranu byli na tento pietní akt pozvaní a myslím si, že to bylo velmi důstojné a že i takové věci, byť po tolika letech, jsou potřebné. A jsou potřebné nejenom pro tu symboliku, ale i proto, abychom skutečně mohli říkat, že jsme jako země civilizovaná v tom, že se staráme o odkaz našich předků a lidí, kteří za naši zemi bojovali a zemřeli.

NATO, Evropská unie, zahraniční spolupráce. Hodně věcí z našeho předsednictví už tady řekl pan ministr zahraničních věcí Lipavský. Já se tedy budu věnovat okrajově Alianci, což je další bod v mém desateru. Tady finalizujeme bilaterální dohodu o spolupráci v oblasti obrany s USA, takzvanou DCA, která umožní intenzivnější spolupráci mezi českými a americkými ozbrojenými silami. V průběhu našeho českého předsednictví v Evropské unii se podařilo ustavit a spustit vojenskou zahraniční misi na podporu Ukrajiny. Zároveň jsme se aktivně podíleli na jednáních o zajištění finančních prostředků na vojenský materiál pro Ukrajinu skrze Evropský mírový nástroj. Mimochodem, také občané to málo vědí, zmíním to, že vlastně ta naše pomoc Ukrajině, ta se nám bohatě vrací, protože skrze právě ten Evropský mírový nástroj dostaneme zpátky celou řadu finančních prostředků za vojenský materiál, který jsme na Ukrajinu poskytli.

Co se nám ještě povedlo v rámci českého předsednictví z toho ranku oblasti obrany. Tak tam se nám podařilo vyjednat kompromis členských států, na jehož základě bude ustaven program společných nákupů za účelem náhrady urgentních vojenských potřeb vynaložených na pomoc Ukrajině. Zase opět zkratka – zkratku nemilují jenom naši vojáci, ale asi vojáci z celého světa, protože ta zkratka je EDIRPA, název vlastně té dohody. Česká republika posunula jednání směrem, který by měl v rámci tohoto nástroje zajistit i prostor pro nákup z třetích zemí. Takže to nebude zase, že si tady dvě velké země budou řešit svoje zakázky, ale že se vlastně do toho projektu může zapojit těch zemí více, po čemž jsme volali a bylo to vlastně i v naší prezentaci. Když jsme se stávali předsednickou zemí, tak vlastně na všech těch jednáních jsme říkali, že to je ten cíl, kterého chceme dosáhnout.

Úspěšně jsme také pokračovali v implementaci takzvaného Strategického kompasu Evropské unie, který byl schválen v březnu 2022. Po velmi náročném – a tady bych opravdu chtěla moc a moc poděkovat mým kolegům z rezortu Ministerstva obrany, zejména Tomáši Kopečnému, Radce Konderlové a Aleši Vytečkovi – po náročném vyjednávání tedy nám konečně schválila Rada Evropské unie pod našim předsednictvím finální podobu takzvaného

Hybridního toolboxu Evropské unie. Je to zastřešující nástroj určený na pomoc členským zemím čelícím nepřátelským hybridním aktivitám. Ty mohou mít podobu dezinformačních kampaní, kybernetických útoků, zpravodajských a vlivových operací, ekonomického nátlaku či jejich kombinace.

Už skoro jdeme do finále. Teď jsem v rámci desatera vlastně u zahraničních operací. Zmiňovala jsem tu ukrajinskou. Vy víte, že vlastně jsme schvalovali mandát jednak v rámci Evropské unie, ale že jsme schvalovali i výcvik ukrajinských vojáků na území České republiky. První turnus proběhl velmi úspěšně. Ti lidé jsou skutečně velice motivovaní. Byl se tam s námi podívat i pan hejtman Olomouckého kraje, za což mu děkuji. Myslím si, že ta spolupráce mezi těmi samosprávami v tomto ohledu se velmi osvědčila, že na počátku, kdy tady prostě probíhala šílená dezinformační kampaň, co se tam děje, tak se to všechno vysvětlilo a situace se opravdu zklidnila. Já za to všem zástupcům samospráv i těm poslancům z příslušných regionů děkuji, protože skutečně se tam nedělo vůbec nic než to, co se běžně děje ve vojenském výcvikovém prostoru.

Dámy a pánové, předložili jsme novelu Ústavy České republiky, která umožní vládě krátkodobé vysílání vojáků do zahraničí za účelem ochrany života a zdraví, či v případě ohrožení majetkových hodnot nebo bezpečnosti České republiky, a to při zachování kontrolní role Parlamentu. Vy víte, že o tom tady v pátek probíhala obsáhlá debata. Já jsem skutečně připravená v rámci výborů, v rámci druhého čtení, tady ten návrh podrobněji s vámi diskutovat, včetně důvodů, které vlastně vedly k předložení toho návrhu pana ministra Stropnického, vašeho ministra, i vlastně dalších ministrů vaší vlády, kteří vždycky tento návrh podporovali. To, že se teď k němu otočili zády, si spíš vysvětluji tím, že se tady blíží nějaké prezidentské volby, druhé kolo prezidentských voleb, a že prostě některé věci bohužel tedy teď proto, abyste získali některé voliče z konkurenční SPD, tak musíte upozadit. Tak to prostě je. Jsem člověk, který vždycky říká věci na rovinu a nazývá věci pravými jmény. Takže budu jenom doufat, že po těch prezidentských volbách, ať už dopadnou, jak dopadnou, tak se v klidu vrátíme k projednání návrhu této normy, dáme tomu náležitou důstojnost, protože se jedná o ústavu, a budeme o tom diskutovat. Předem vám děkuji za věcnost té debaty a jsem připravena tu debatu moderovat.

V mimořádně krátké době jsme vysíláním vojáků také reagovali na potřebu posílení východní hranice NATO a vytvoření nového mezinárodního bojového uskupení na Slovensku, kde jsme se zároveň ujali významné role velící země. Tohle jsem si mimochodem uvědomila dneska, když jsem dávala tiskovou zprávu, že se nám podařilo vyjednat pro pana generála Koláře, že on se vlastně stává velitelem MFO, což je ta mise na Sinaji, kde také dlouhé roky máme naše zástupce. Takže tady je opět další Čech, který je schopen se prosadit v těch zahraničních operacích jako velitel, a to považuji za obrovský úspěch. Za obrovský úspěch považuji i to, že jsme ve velmi složité situaci, která je v Sahelu, zvládli odlídrovat misi Evropské unie, EUTM, že jsme tam byli schopni i prostřednictvím našich speciálních sil působit v rámci operace Takuba, která skončila v červnu loňského roku. Mise EUTM tedy odchodem našich vojáků a předáním velení Španělům skončila na konci loňského roku.

Tady si jenom povzdechnu a budu doufat, že se opět tedy situace v tom regionu nějakým způsobem zklidní. Protože my se teď zaměřujeme všichni hodně na tu východní část od našich hranic, ale bohužel ten svět není bezpečnější nikde a speciálně v Sahelu vidíme, že padají jednotlivé vlády, že skutečně ten region je velice nestabilní. Jestli někdo z nestability toho regionu profituje, tak to je Čína a Rusko, ať už prostřednictvím Wagnerovy skupiny, nebo samozřejmě i díky tomu, že se tam vedou i nějaké dohady s Čínany. Jak jsem říkala, po důsledném uvážení jsme ale museli ukončit působení vojáků v té výcvikové misi EUTM v Mali, protože tato mise se proměnila v něco jiného, než proč jsme tam šli. Měli jsme za to, a já jsem vám to slibovala, když jsme tady schvalovali mandát, že když budeme posílat naše vojáky do zahraničních operací, tak je budeme posílat tam, kde to má nějaký efekt. Tady prostě v tuto

chvíli jsme tu efektivitu neviděli, protože ta mise pod Evropskou unií byla v roce 2022 trošku jiná než před těmi lety, kdy ještě můj předchůdce navrhoval, abychom do této mise šli.

Také děkuji za to, že už jste mi tady dvakrát schvalovali mandát. Jednou to byl ten velký, pak to byl ten malý. V tom velkém mandátu na působení sil a prostředků rezortu v zahraničních operacích do roku 2024 máme jednak tedy prostředky na posílení východního křídla NATO a usnadnění krátkodobého pobytu spojeneckých vojáků v České republice. Tady bych se na chvíli ráda zastavila, protože skutečně jsem měla možnost opakovaně navštívit naše vojáky ve slovenské Lešti a jsem na ně hrdá. Jsem hrdá na to, že i v těch podmínkách, které nebyly úplně ideální, už jsme i se slovenskou stranou vyjednali to, aby tam byly důstojné unimobuňky, aby bylo zajištěno ubytování, abychom se skutečně posouvali i v nějakém – a teď nechci říkat komfortu. To není o komfortu, jsou to vojáci, ale je o tom, aby skutečně měli ty podmínky důstojné jedenadvacátého století. Moc děkuji slovenské straně, že nás upřednostnili, a teď už vlastně i naši vojáci bydlí v těch našich nových ubikacích.

Určitě tato mise posilování východního křídla bude předmětem i jednání v rámci Severoatlantické aliance. My vlastně před sebou máme v rámci Severoatlantické aliance velký summit ve Vilniusu, kde budeme doufat, že třeba už Švédsko a Finsko budou součástí Severoatlantické aliance. Ale uvidíme, protože ještě pořád tam chybí ten podpis maďarský a turecký. Mimochodem tureckého pana ministra obrany jsem měla dneska na návštěvě Prahy, byl na rezortu. Vedli jsme bilaterální jednání. Samozřejmě jsme se dotkli i tohoto tématu, které je pro ně velmi senzitivní, protože je čekají volby, jak sněmovní, tak parlamentní.

Byl schválen i takzvaný malý mandát na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích do konce roku 2024 a na pobyt příslušníků ukrajinských ozbrojených sil na území České republiky za účelem výcviku do konce roku 2023. Tady je tedy hlavním účelem tohoto mandátu zvýšení podílu České republiky na výcviku ukrajinských vojáků a naše zapojení do nově zřízené výcvikové mise Evropské unie pro Ukrajinu. Jak jsem říkala, první turnus odjel, žádné problémy tam nebyly.

Na okraj, v tom malém mandátu jsme ještě schválili také pokračování české účasti ve výcvikové misi NATO v Iráku. Také, a to je novinka, posilujeme účast vojenské policie v misi KFOR v Kosovu. Kdo z vás sleduje trošku tento region, tak mi dá určitě za pravdu, že je důležité, abychom tady měli své zástupce, protože vlastně i přes tuto oblast je poměrně početný příval migrantů právě tou balkánskou cestou. Cílem této mise vojenských policistů by byl i monitoring těch tras, zamezování různého pašování čehokoliv, zbraní, drog, ale i samozřejmě obchodování s lidmi.

V rekordním čase jsme byli schopni prodloužit nasazení našich stíhačů vyslaných na obranu vzdušného prostoru pobaltských států v momentě, kdy to nejvíce potřebovaly. Air Policing se vždycky schvaluje na nějaké období, pak se tam vlastně točí ty další země, které v tom projektu Air Policingu jsou, tady se prostě některé země dostaly do nějakých problémů, že měly více vojáků třeba v jiných operacích, a opět jsme tady ukázali, že jsme jako NATO jednotní a že si pomáháme, že spolupracujeme, že jsme si vědomi toho, že ta situace není jednoduchá v žádné z našich zemí a že si budeme vycházet vstříc i v těchto potřebách. Stejně tak jsme vyšli vstříc potřebě Slovenska o dočasnou pomoc s ochranou vzdušného prostoru a od září 2022 do konce roku 2023 hlídáme společně s Polskem jejich vzdušný prostor.

Zmiňovala jsem příslušníky aktivní zálohy, takže tady bych zmínila, že kromě hranic nově příslušníci aktivní zálohy se stále více a více zapojují do operačního nasazení v zahraničí. Tady bych zmínila Litvu a zmínila bych Slovensko.

Dámy a pánové, to bylo moje desatero. Vlastně v té publikaci, kterou jste si měli možnost přečíst, a možná, kdybyste si ji přečetli, tak byste nekritizovali naši vládu, že vám neskládá účty z programového prohlášení, protože já jsem skutečně ty účty složila veřejně a chtěla jsem je složit veřejně i dnes na výboru, vy jste mi to znemožnili svoláním této schůze, tak aspoň ty účty skládám tady a vůbec mi to nevádí, tak vlastně jedenáctým bodem mého desatera je pomoc

Ukrajíně, protože když jsme dávali dohromady programové prohlášení, tak jsme samozřejmě nevěděli, co se stane z 24. na 25. února, a snažíme se a snažit budeme uzpůsobit té pomoci i některé další věci, které na rezortu děláme. Takže jsme zvládli pomoci Ukrajině nejen materiálně, dodávkami munice a zbraňových systémů za více než 4,5 miliardy. A tady znovu zmíním a prosím, aby to opravdu bylo vámi slyšeno, že z této částky 4,5 miliardy velkou část získáme zpět jako kompenzaci právě z fondů NATO a Evropské unie v rámci toho takzvaného Evropského mírového nástroje.

Samozřejmě o tom, že jsme poskytli přístřeší statisícům ukrajinských uprchlíků, především ženám, dětem, dávali jsme další humanitární pomoc, o tom tady hovořili moji předchůdci, nechci vás tímto dál zatěžovat a opakovat se. Každopádně patříme k předním poskytovatelům vojenské pomoci Ukrajině. Naše dodávky zbraní a vojenského materiálu mají velký podíl na tom, že ruská armáda byla na řadě míst, díky bohu, nucena k ústupu. Kromě pomoci státu – a teď se zase vracím k tomu tématu z desatera, podpora českého obranného průmyslu – tak posílají zbraně na Ukrajinu i čeští zbrojaři a občané.

Mimochodem, tohle opravdu je kuriozita, že se občanská společnost i tímto masivním způsobem zapojuje sbírkou po stokorunách, tisíci korunách vlastně do nákupu zbraní pro Ukrajinu. Chtěla bych poděkovat a ocenila jsem zástupce organizací, které to dělají, ocenila jsem je rezortním vyznamenáním, že skutečně přišli s touto myšlenkou a dokázali strhnout miliony lidí k tomu, že tam posílají příspěvky. A posílají je dál. Mimochodem, teď se bude konat dražba některých věcí a výtěžek z této dražby opět půjde na vojenský materiál na Ukrajinu. Náš rezort se do toho zapojuje tak, že vlastně uděluje licence a koordinuje ty věci, protože je samozřejmě zapotřebí, aby všechno probíhalo legálně, aby všechno mělo patřičná licenční povolení, je to přece jenom vojenský materiál, nelze s vojenským materiálem nakládat nějak nezodpovědně. Takže tady, jenom abyste měli přehled, tak například ukrajinské ambasádě v Praze poslali dárci opravdu už si myslím něco kolem 2 miliard korun. Česko je asi první zemí na světě, kde se občané České republiky složili na tank, aby ho poslali proti Putinovi. Ten tank se jmenuje Tomáš a pořád na Ukrajině jezdí a pevně věřím, že ještě dlouho jezdit bude, protože i já jsem na něj přispěla.

Export českého vojenského materiálu na Ukrajinu, tohle může zajímat ekonomy, bývalou paní ministryni financí, dosahuje přes 47 miliard korun, což je, jenom pro to srovnání, v roce 2021 to bylo 14 miliard korun. Samozřejmě se snažíme, abychom v tomto ohledu byli jako rezort rychlí a vstřícní v tom, že licenční povolení netrvaly čtvrt roku, ale trvají v rádech týdnů, což si myslím, že je také důležité pro to, aby to fungovalo rychle, a zase se nám to samozřejmě vrátí na daních, na zaměstnaných lidech, na penězích, které budou v regionech, kde ty firmy mají své podniky, fabriky.

V našem rezortu jsme poskytovali ubytování stovkám uprchlíků. Dělal jsem si pro sebe takovou statistiku. Na začátku to bylo nějakých myslím až 1 000 míst, která jsme dávali do toho systému, který byl pod Ministerstvem vnitra. V průměru jsme ubytovávali nějakých 600, 700, když vlastně to bylo v tom nejhrošším období začátku války, a teď už to je nějakých stabilně 350, 400 lidí. Jsou to zejména maminky s dětmi nebo staří muži. Tady si myslím, že také jsme se i v rámci našeho rezortu ty lidi snažili zaměstnat, takže třeba i řada z těch maminek je někde už dneska zaměstnaná a pomáhá třeba v nějakých jídelnách nebo dělá prostě věci, které můžou tady teď v České republice na ten krátkodobý azyl dělat.

Naše pomoc Ukrajině významně posílila renomé České republiky u partnerů v NATO a Evropské unie, velmi pozitivně ji vnímá také Ukrajina, což nám otevírá cestu pro zapojení našich podniků do poválečné obnovy. O tom tady hovořil pan premiér Fiala a určitě o tom bude hovořit i pan ministr průmyslu a obchodu Síkela, případně další kolegové.

Dámy a pánové, než skončím tady tu vlastně moji bilanční řeč, kterou jsem si původně chystala na dnešní výbor pro obranu, tak mi ještě dovoluňte využít té příležitosti, že tady dneska s vámi takto můžeme být a takto si užívat svátku demokracie, jakým bezesporu je hlasování

o nedůvěře nebo i o důvěře vládě. Já jsem prostě nadšená, zažívám si to tady už asi za těch dvanáct let, co jsem v Poslanecké sněmovně, podesáté, po jedenácté. Vždycky se hrozně těším na ten moment, když pak tady vstávají jednotliví kolegové a říkají "pro návrh", "proti návrhu". Líbí se mi na tom i to, že vlastně se znovu poznáme, protože řadu z kolegů, které pak poznávám na těch chodbách, a jsme tady rok, tak tady opravdu ještě se neznáme úplně všichni osobně, tak vlastně jsem mile překvapená, že to je můj kolega nebo kolegyně z Poslanecké sněmovny. Takže já si to užívám, já jsem tady s vámi ráda,

Dovolte mi ale využít ještě té příležitosti pro to, abych tady řekla jednu věc, a vůbec se teď nechci pouštět do nějakých komentování nějakých voleb prezidentských kandidátů. Ne. Jenom bych chtěla, a myslím si, že je důležité, aby to tady zaznělo, aby tady zaznělo stanovisko velmi renomovaného ústavního právníka k těm různým spekulacím, kdo jak mobilizuje, svolává, nesvolává, vyhláší války. To, co vlastně teď žije tím veřejným prostorem a co opravdu hraničí, nebo je za hranicí dezinformací. Dovolte mi tedy tady před vámi všemi přečíst stanovisko ústavního právníka pana Kysely, který se k tomu poměrně jasně vyjádřil, tak aby to tady jednou zaznělo a všichni věděli, jak to je, aby o tom nikdo nespekuloval, nikdo tady neděsil občany České republiky, že tady prostě po volbách někdo bude mobilizovat někoho. Vždyť je to nesmysl. Proč se straší lidi? Nedělejme to prosím, veďme ten politický souboj korektně. Můžeme se tady hádat o některé věci, jako jsou 2 % HDP, jestli v roce 2024, 2025, 2026, ale prosím, nestrašme občany České republiky nějakou válkou. Nestrašme je mobilizací. Nestrašme je věcmi, které nemůžou nastat, protože byť třeba někdy máme pocit, že by ta ústava mohla být mnohem preciznější, že by některé věci v ní měly být explicitněji napsané, tak ona je dobrá, ona opravdu ty věci obsahuje poměrně jasně. Takže dovolte mi přečíst stanovisko pana Kysely.

Na okraj aktuální debaty o prezidentovi mírovém a války chtivém – to má v uvozovkách – za prvé: Český ústavní pořádek vůbec neobsahuje institut vyhlášení války, takže prezident republiky nás do ní nemůže zatáhnout. Žádný.

Za druhé: Česká ústava zakotvuje válečný stav pro případ našeho napadení nebo plnění spojeneckých závazků. O válečném stavu však rozhodují obě komory Parlamentu absolutní většinou hlasů. Je to tedy ta absolutní většina v přepočtu 101 poslanců a 41 senátorů. Prezident republiky v tomto rozhodování žádnou roli nemá. Žádný prezident.

Za třetí: Česká ústava také upravuje možnost vysílat naše ozbrojené síly do zahraničí, respektive i přijímat cizí ozbrojené síly na našem území. Rozhodování o tom však opět přísluší oběma komorám Parlamentu, případně ve vyjmenovaných situacích vládě. Prezident republiky nemá žádnou roli ani v tomto rozhodování. Žádný prezident, ani stávající, ani budoucí.

Za čtvrté: Prezident republiky sice rozhoduje o mobilizaci, avšak jednak na návrh a se souhlasem vlády, jednak jen za válečného stavu, a o něm rozhodl Parlament. Opět samostatně tu pravomoc prezident žádný, ani současný, ani budoucí, nemá. Takže nestrašte lidi.

Za páté: Velitelem Armády České republiky je náčelník Generálního štábu, kterého prezident republiky jmenuje a odvolává na návrh vlády. Prezident republiky armádu neřídí, byť je vrchním velitelem ozbrojených sil. Větší vliv má pouze prezident republiky, pouze na Hradní stráž, ovšem i tu Hradní stráž řídí náčelník Vojenské kanceláře prezidenta republiky. Takže opět ta pravomoc je úplně jasně daná.

Za šesté: Objem finančních prostředků na provoz a vyzbrojování ozbrojených sil určuje zákon o státním rozpočtu, který připravuje vláda a schvaluje Poslanecká sněmovna. Tady víme, že do Senátu nechodí. Prezident republiky jej může nanejvýš tak vetovat a i to je poměrně neobvyklé vzhledem k výrazným dopadům na činnost vlády a státu vůbec, ale to se stát může. Ale tak je to standardní veto, které se může přehlasovat.

Za sedmé: Prezident republiky jmenuje a povyšuje generály. Schvaluje základní vojenské řády nebo propůjčuje vojenským útvarům prapory. To však nemá žádný vliv na to, je-li ten prezident stávající nebo budoucí mírotvůrce, nebo válečník.

Shrnutí, dámy a pánové, a prosím, věnujte mi ještě minutu pozornosti. Náš ústavní pořádek ani právní řád jako takový nesvěřuje prezidentu republiky žádné kompetence, jimiž by mohl zatáhnout Českou republiku do války, i kdyby si to nakrásně přál.

Já vám přeju hezký večer dnešního svátečního dne. (Déletrvající potlesk z koaličních řad.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já děkuji pěkně. (Pokračuje potlesk.) Děkuji. Ještě načtu došlé omluvy. Srdečně zdravím, načtu došlé omluvy. Omlouvá se Jan Berki od 18.30 do 9 hodin z pracovních důvodů, Aleš Dufek od 19 hodin bez udání důvodu, Pavel Kašník od 18 do 9 hodin ze zdravotních důvodů a z ministrů Jan Lipavský od 17.30 hodin z pracovních důvodů a Vlastimil Válek od 16 do 18 hodin z pracovních důvodů. Tím by byly vypořádány omluvy.

Další přihlášený s přednostním právem je pan ministr Martin Kupka. Prosím, ujměte se slova.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem přesvědčen, že tak jako ostatní vládní kolegové, tak já pochopitelně také plně respektuji právo opozice vyvolat hlasování o nedůvěře vládě. Chtěl bych ale zároveň říct, že tady přece jde zjevně o něco jiného a nikomu nevysvětlíte, že je to jinak. Tady jde prostě o to, abyste podpořili kampaň svého šéfa. Budiž, my se samozřejmě tady popereme o to, abychom co nejpečlivěji složili účty ze svého ročního působení. To pochopitelně uděláme, ale fakt, že tady na podporu svého šéfa svoláte jednání o vyjádření nedůvěry vládě a on pak navíc ani nepřijde do práce, tak to už, řekl bych s majorem Terazkym, je víc než absurdní. To je smutné.

Pojďme ale k rezortu dopravy. Já zvažuji, jestli v té podrobnosti se budu věnovat každému kilometru vystavované silnice, železnice a dálnice, anebo se omezím na úseky. Pokládám ale za důležité začít něčím, co paní předsedkyně Schillerová označila ve svém třinácteru za jedno z pochybení vlády – že jsme nevyužili české předsednictví. Opak je pravdou. A vy to víte, a také proto se snažíte jenom tímhle divadelním vystoupením ukázat na svoji slabost.

České předsednictví v oblasti dopravy přineslo nejenom České republice, ale i Evropě dohodu ohledně sítě TEN-T. Co znamená síť TEN-T? Jasně určení, do čeho v následujících letech v rámci celé Evropy půjdou finanční prostředky, do výstavby jakých infrastrukturních projektů bude investovat Evropa. A tady se řeší nejenom klíčové dopravní stavby silniční, ale také železniční, kde Evropa se snaží splatit dluh zejména v příhraničních úsecích, a to na území celé Evropské unie. Pro Českou republiku je to ale zásadní příležitost. Díky českému předsednictví máme šanci, jasný příslib zajistit financování pro klíčovou výstavbu vysokorychlostních tratí napříč Českou republikou pro spojení Berlína, Prahy, Brna a Vídně, ale také pro budování dalších důležitých úseků vysokorychlostních tratí, které propojí další česká města, a také pro to, abychom dokázali co nejlépe zapojit celou tu síť vysokorychlostních spojení do zbývajících částí, i regionální železniční spojení. To je významný krok. A přispěli jsme k tomu, že se v rámci Evropy podařilo také domluvit další pokračování rozvoje sítě směrem na Ukrajinu a do Moldavska jako nejenom vyjádření podpory a solidarity se zemí, kterou sužuje v tuto chvíli agrese Ruska, ale také proto, abychom vytvořili podmínky pro obnovu té země a pochopitelně také zapojení českých a obecně evropských firem.

Ale zmíním, že téma dopravy není jenom silniční, železniční doprava, ale je to také vesmírný program. České předsednictví dokázalo dovést do finále na konec dialogu dohodu o megakonstelaci komunikačních družic IRIS2. Co to znamená? Znamená to poměrně mnoho.

Znamená to průlom v tom, jakým způsobem bude mít možnost Evropa do budoucna využívat satelitních datových spojení. Věc klíčová proto, že může zajistit bezpečná spojení, může zajistit strategické informace, tak jako to poskytují například v současné době americké systémy v místech válečných konfliktů. Umožní to samozřejmě také zajistit kvalitnější datová spojení do míst, kam v tuto chvíli třeba nevedou optická vlákna. Bude to znamenat významný rozvoj internetu věcí. Bude to znamenat další posun v tom, jak bude moct Evropa rozvíjet svoje informační systémy a komunikovat napříč vládami, napříč státy a jak bude poskytovat datová spojení lidem v nejrůznějších místech Evropy a Evropské unie. To je docela významný krok.

Zároveň, bavíme-li se o vesmírném programu, udělali jsme všechny potřebné kroky k tomu, aby zastoupení EUSPA, tedy Evropské agentury pro vesmírný program, která sídlí v Praze, aby tady své aktivity mohla dál rozvíjet, což přináší nejenom důležité kontakty do České republiky, ale samozřejmě znamená to další posílení prestiže českých firem, které se podílejí na vesmírném programu, byť se o tom tolik nemluví, ale je to věc stejně velmi důležitá.

Zpátky k tématu běžné dopravy, ať se vrátíme z vesmíru. Chtěl bych také zmínit, co všechno se právě v oblasti dopravy podařilo udělat na pomoc dopravcům, na pomoc firmám, když tu zaznívalo, že vláda lidem nepomáhá. Tak já zmíním několik zcela konkrétních kroků důležité pomoci. To nejpodstatnější – podařilo se zabránit tomu, aby se na českých pumpách odehrávala dramata podobná Maďarsku, aby docházela nafta, aby docházel benzin a lidé, kteří se potřebují dostat z místa A do místa B, aby se báli, jestli se jim to podaří, nebo se jim to nepodaří. Dneska už můžeme sledovat vývoj cen na pumpách příznivě a dostáváme se blízko k hodnotám, které na benzinových čerpacích stanicích byly před rokem, a to bez dramatických otřesů, které by samozřejmě celý trh poškozovaly.

Ale zmíním ještě další klíčovou pomoc, například zrušení silniční daně pro vozidla do 12 tun. Zmíním zároveň slevu na spotřební dani, která platila po tři měsíce pro benzin i naftu a v současné době dál platí pro naftu a bude tak platit do konce letošního roku. Důležitá pomoc všem dopravcům, kteří čelí konkurenci okolních států. Významná pomoc i pro ekonomiku, protože to pochopitelně znamenalo toto důležité odvětví držet opravdu nad vodou.

Co chci zároveň zmínit, abych nezůstal jenom u silniční dopravy, tak je to pochopitelně pomoc všem železničním dopravcům, a to v odpuštění POZE na celý rok. Podařilo se to dovést do finále, v krátkém čase se budou vyplácet finanční prostředky, tedy vratka všech těch úhrad zaplacených za POZE. Dokonce se podařilo zajistit finanční prostředky pro úhradu POZE, tedy poplatků za obnovitelné zdroje energie, ještě za rok 2021. Předchozí vláda sice slíbila dopravcům, že na to pomyslí, ale ve výsledku ve svém rozpočtu žádné takové peníze nepřipravila. Byla to tedy další významná pomoc v tom roce, který byl opravdu pro všechny velmi složitý.

Dostávám se k dalším důležitým bodům, které se týkají těch změn, které se podařilo prosadit ku prospěchu lidí v rámci evropského předsednictví, a to je poměrně často zmiňovaný zákaz prodeje vozidel se spalovacími motory po roce 2035. Je totiž důležitým výsledkem českého předsednictví, že se tam podařilo prosadit dvě důležitá opatření, dvě podstatné výjimky. Jednak že se ten zákaz nebude vztahovat na spalovací motory spalující nová syntetická paliva bez negativních vlivů na životní prostředí. Pro ně to tedy platit nebude. A zároveň podotýkám, že v současné době probíhá velmi intenzivní vývoj syntetických paliv, a to nejenom pro letecký průmysl, ale pochopitelně i syntetické nafty a syntetického benzínu. A zároveň je tam druhé důležité opatření, že Komise bude muset v roce 2026 vyhodnotit, zda je automobilový průmysl, ale pochopitelně i společnosti v jednotlivých evropských státech, jestli jsou připravené na tu změnu, která by se měla rýsovat po roce 2035. To je další důležitá změna, kterou se podařilo prosadit v rámci českého předsednictví.

A konečně Euro 7. Obávaná norma, proti které jsme stáli, protože ji pokládáme pořád za nedomyšlenou, nešťastnou. Podařilo se v rámci českého předsednictví prosadit odložení účinnosti pro nákladní automobily a budeme teď vyvíjet další aktivity, aby se podařilo

významně proměnit podobu Eura 7. Zmíním, že vláda v tomto směru také přijala jasné usnesení, které odmítá tu současnou podobu Eura 7, protože by ta aktuální podoba mohla vážným způsobem ohrozit automobilový průmysl nejenom v České republice, ale i v dalších státech Evropské unie. A bude to jedna z důležitých agend pro nadcházející měsíce.

Významná věc – investice do dopravní infrastruktury. My jsme startovali s rozpočtem 127 miliard korun Státního fondu dopravní infrastruktury a podařilo se ve výsledku dospět až k číslu 130 miliard korun. Podařilo se tedy o 4 miliardy navýšit finanční prostředky, které směřují do dopravní infrastruktury. Věc, kterou Česká republika nezbytně potřebuje, potřebuje ji pro posílení ekonomiky, potřebuje ji také proto, abychom splatili historický dluh v nedostatečné, nedostavěné dálniční a železniční infrastruktuře. To jsou konkrétní čísla, která i v té složité době přispěla k tomu, aby se ekonomika mohla nadechnout. A nejenom to, že jsme víc proinvestovali v loňském roce, ale podařilo se také připravit rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury ve výši 150 miliard korun, tedy o dalších 20 miliard korun více, na letošní rok, s rozšířením dalších investičních aktivit jak Správy železnic, tak Ředitelství silnic a dálnic, tak také Ředitelství vodních cest. Míříme k tomu, aby v té nejsložitější době se dál dařilo rozvíjet investiční aktivity, otevírat další příležitosti díky snazší dopravě na území České republiky, ale pochopitelně také díky zakázkám, které díky tomu mohou probíhat jak na silniční, tak na železniční infrastruktuře. To jsou klíčové zprávy.

A pojďme se na to podívat také optikou cestujících, optikou řidičů. Co to znamenalo v minulém roce z těch klíčových projektů? A nijak nezastírám, že všechny ty projekty se připravovaly v předchozích obdobích, že na nich pracovali mí předchůdci a že na nich pracovali v mnoha případech i předchůdci mých předchůdců. A teď v tom aktuálním období pochopitelně pracujeme na tom, aby i další generace ministrů dopravy měly možnost rozvíjet silniční železniční infrastrukturu. To nijak nezastírám. Ale chci zdůraznit, že díky tomu, že finanční prostředky se podařilo zajistit, tak to mimo jiné znamenalo dokončení modernizace klíčového úseku na čtvrtém železničním koridoru. Výsledek je, že se dnes dostanou lidé z Prahy do Tábora za necelou hodinu. A už ukazatel naplňování jízdních řádů za ten první měsíc od 10. prosince ukazuje, že to opravdu ve většině případů platí, že ícěčkem se svezete z Prahy do Tábora pod jednu hodinu.

Výsledek? Výsledek je důležitý, protože to znamená významné zjednodušení cestování. Ale ukazuje se, že přesně to otevírá, o čem je řeč, o čem je řeč i v případě vysokorychlostních tratí, to jest, že zkrácení té dojezdové doby otevírá lidem nové příležitosti, nové příležitosti pro jejich zaměstnání, pro jejich studium, pro vyvíjení nejrůznějších aktivit, ale třeba také pro to, aby mohli snáz hledat třeba i byt, který bude pro ně dostupný. Řada lidí v rámci změny právě dopravy pak může hledat cestu k tomu, aby si pořídila byt třeba díky zkrácení dojezdové doby i dál od Prahy. To je taky jedna z významných zpráv z hlediska modernizace železniční sítě.

Ale nebylo to jenom to. Podařilo se zároveň dokončit důležitý úsek modernizace železniční trati mezi Poříčany a Velimí na klíčovém dopravním železničním spojení mezi Prahou, Pardubicemi, Českou Třebovou a Olomoucí. Je to zároveň jeden z nejvytíženějších uzlů, na kterém se pořád pracuje a pořád se pracovat bude. V letošním roce se podaří dokončit další důležitý úsek mezi Ústím nad Orlicí a Brandýsem nad Orlicí. Tím by mělo významně ubýt starostí na české železnici.

My jsme v tom minulém roce zažili mimořádná zpoždění na celé železniční síti. Jaké v té době bylo jiné možné řešení? Zastavit stavby a spustit provoz na těch výlukách? No to by nepochybně znamenalo mnohem závažnější problémy. Bylo jasné, že musíme dokončit všechny ty stavby a že prostě musíme v tomto směru strpět i větší nespolehlivost sítě. A také jsme se za to cestujícím omluvili a zároveň přislíbili, že v letošním roce se právě na větší spolehlivost na železnici daleko víc zaměříme. A stalo se to jak v podobě úpravy hodnotících kritérií pro fungování Správy železnic, tak pro fungování Českých drah. Managementy obou společností poznají přímo na svých výplatách, jestli se jim daří zajistit větší spolehlivost sítě, jestli lépe koordinují výlukovou činnost, jestli se jim daří sledovat právě spolehlivost jednotlivých

součástí celé dopravní infrastruktury tak, abychom ve výsledku dokázali cestovat na české železnici ve správný čas bez zbytečných zpoždění a spolehlivěji. To bude nepochybně test letošního roku. Ale klíčové systémové kroky se v tom minulém roce podařilo podniknout.

Zmiňuji-li se o tom hlavním koridoru, tak upozorním také na dokončení klíčové modernizace mezi Brnem a Blanskem, kde se od prosince loňského roku jezdí a kde už v tuto chvíli není ten takzvaný bezkolejný nebo nickolejný provoz, ale lidé tam znovu mohou využívat vlaky. Také na dalších úsecích pracujeme, aby se podařilo modernizovat síť. Také v letošním roce se rozběhnou klíčové dopravní stavby, například mezi Karlštejnem a Berounem, budeme dál pokračovat i v obnově jednotlivých železničních stanic.

Další důležitá zpráva je, že v loňském roce se podařilo upravit 233 železničních přejezdů, které jsou teď bezpečnější a které by měly také zabránit zbytečným nehodám na střetu silnice a železnice.

Posuneme-li se ze železnice na dopravní infrastrukturu – nejvýznamnější zpráva předchozího roku kromě dokončení dalšího klíčového úseku D35 mezi Časy a Ostrovem, tak se podařilo zahájit dlouho odkládanou výstavbu klíčového úseku D1, poslední scházející úsek u Přerova, a od toho okamžiku už se daří připravovat tu stavbu, aby se po zimě mohla rozběhnout opravdu na plné obrátky.

Zmíním ale další klíčové stavby, ke kterým jsme se znovu posunuli blíže. Měli bychom už v letošním roce začít se stavbou příhraničního úseku D11. Klíčová stavba, která propojí českou a polskou dálniční soustavu. Poláci už k hranicím dojdou o dva roky dříve, my to nemůžeme zkrátit při nejlepší vůli více, ale v tom minulém roce se podařilo podniknout kroky pro to, aby opravdu ta stavba v letošním roce začít mohla. Stejně tak se podařilo zahájit výstavbu dalšího úseku D6 v letošním roce, v krátkém čase v následujících měsících začneme s výstavbou dvou dalších úseků na D6. V tom minulém roce pokračovala výstavba velmi svižně na D4 a pokračovala také, byť to tam bylo mnohem složitější, výstavba D3 v té jižní části u Českých Budějovic a v letošním roce bychom měli pokračovat s přípravou dalších úseků tak, abychom ideálně v roce 2025 mohli dojít dálnicí až k česko-rakouským hranicím. To by byla další podstatná zpráva pro zjednodušení dopravy.

Nestaví se ale jenom na dálnicích a zmínil jsem jenom namátkou několik úseků, mohl bych zmiňovat další úseky D55, D49. Měl bych zmínit zprovoznění obchvatu Frýdku-Místku, na který se čekalo dlouho a který teď slouží lidem alespoň v polovičním profilu a od poloviny příštího roku by měl v tomto úseku už fungovat plnohodnotný provoz ve všech čtyřech jízdních pružích. Zároveň se ale podařilo začít se stavbou klíčových obchvatů měst, například Jaroměře, a několik obchvatů se dokončilo – Olbramovice, také průtah, obchvat Mělníkem či Církvic. To všechno byly klíčové stavby. To, co nás čeká v letošním roce, je nejenom příprava těch rozběhnutých projektů. Měli bychom v letošním roce dospět také k projednávání chybějících částí Pražského okruhu a přichystat pokračování středočeské části dálnice D3. To všechno jsou klíčové výzvy.

Nezbytná podmínka k tomu je zajistit financování. Už jsem se o tom zmiňoval – rekordní rozpočet SFDI. Ale podtrhnu důležitou věc. Zároveň jsme otevřeli možnost využití dalších finančních prostředků a dalších finančních nástrojů. Pro období, které nás čeká, věc naprosto nezbytná. Mluvíme o tom, že bychom měli začít s výstavbou vysokorychlostních tratí. Aniž bychom připravili zároveň možnosti, jak to financovat, se dál nepohneme. Spustili jsme jednání s Evropskou investiční bankou. Ale kromě toho, že jednáme o těchto konkrétních evropských penězích, tak se chceme otevřít další možnosti vydávání dluhopisů, a to ať už z pozice Ministerstva financí ve prospěch dopravní infrastruktury, tak také na úrovni Státního fondu dopravní infrastruktury. A jednáme o dalších možnostech, připravujeme další projekty PPP, například pro důležité části dálnice D35, ale i na železnici pro úsek Nemanice–Ševětín či pro částí nového železničního spojení mezi centrem Prahy, Letištěm Václava Havla a Kladnem. Když jsem to zmínil, dobrá zpráva – před několika dny jsme začali s výstavbou další klíčové

části toho nového železničního spojení na letišti, a to mezi pražskými Bubny a Výstavištěm. Zároveň se rozběhne na plné obrátky stavba úseku mezi Kladnem a Kladnem-Ostrovec na jaře letošního roku.

Zmínil jsem silnice, železnici, je samozřejmě čas zmínit také vodní dopravu. Čeká nás otevření 12 přístavišť, která budou moci využívat lidé, kteří se vydají na české splavné řeky. A pochopitelně už od toho loňského roku urychlujeme přípravu vodního stupně Děčín, kdy se ukázalo, že je možné kompenzovat právě ty zmíněné bahnité náplavy a vegetaci, která na nich vyrůstá.

Zmíním i leteckou dopravu, která sehrála významnou roli i na samotném začátku konfliktu na Ukrajině, kdy to byla Česká republika, která spolu s Polskem iniciovala uzavírání vzdušného prostoru nad Evropskou unií pro letadla ruských leteckých společností jako jasný signál, že s agresí Ruska na Ukrajině nesouhlasíme a že to v žádném případě nehodláme strpět ani tolerovat. Česká republika v tomto směru patřila mezi ty, kteří s tím návrhem přišli jako první. Zároveň bych chtěl zmínit, že Řízení letového provozu dokázalo navíc i spolu se zvládnutím leteckého provozu směrem na Ukrajinu v souvislosti s pomocí armádě zajistit také obnovu letových cest po covidové krizi. A díky charterovým letům se podařilo v průběhu letošního léta významně oživit leteckou dopravu nad Českou republikou, což je pochopitelně také jedna z klíčových pozitivních zpráv.

Klíčovou roli v přípravě výstavby gigafactory v Líních bude pochopitelně hrát jak železniční, tak silniční infrastruktura, bez toho ta továrna vzniknout nemůže. Nebudu tady zmiňovat, jak velký význam má pro dopravu, jak velký význam má pro automobilový průmysl, pro to, abychom dokázali udržet výrobu automobilů v České republice. Zmíním ale to, že z hlediska dopravní infrastruktury by nutně znamenala urychlení modernizace železničního spojení mezi Plzní a česko-bavorskou hranicí, znamenala by nepochybně také urychlení projektů mezi Plzní a Prahou. Mám tady na mysli zejména tachlovický tunel, protože bude potřeba zajistit vyšší kapacitu železniční dopravy pro pohyb nákladu z té případné gigafactory. Zároveň to bude znamenat vybudovat nezbytnou infrastrukturu v tom samotném území. A tady chci zároveň poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě těch důležitých předpokladů pro to zajistit nezbytnou infrastrukturu.

Další významný bod v dopravě je digitalizace. Od loňského roku funguje Portál dopravy, který umožňuje celou řadu dalších agend si obstarat z klidu domova. V tomto směru je rezort dopravy jedním z těch, které jsou na čele digitalizace v České republice a české veřejné správě. Podíváte-li se na portál dopravy – a dnes k tomu můžete využít přístup přes datovou schránku, přes elektronický občanský průkaz nebo také přes bank ID, které v České republice má už více než 5 milionů lidí, a i to umožňuje například snazší obstarání řidičského průkazu, jehož platnost končí, nebo v okamžiku, kdy jej ztratíte nebo si jej potřebujete pořídit rychle.

Pro ten další rok chystáme další klíčové novinky. A bavíme-li se o úlevě z hlediska zbytečné administrativy a byrokracie, tak se podařilo prosadit zákon, který znamená prostě škrtnutí velkého technického průkazu jako zbytečného papíru navíc, s tím, že počítáme s další digitalizací i samotné registrace vozidel, tak aby v budoucnu nebylo nutné vážit ani cestu na samotný úřad. A zjednodušení se odehrává už dnes, respektive bude se odehrávat po prvním březnu, kdy v případě, že jste doplatili leasingovou smlouvu, tak si nebudete muset pořizovat evidenční kontrolu a jet zbytečně na STK. A stejně tak jsme prodloužili platnost té evidenční kontroly oproti současnému měsíci na jeden rok. To jsou všechno klíčové signály, které naplňují příslib vlády, že bude odstraňovat zbytečné papírování, že bude odstraňovat zbytečná razítka a bude se snažit připravit lidem lepší podmínky pro to, aby zvládli fungování se svými administrativními povinnostmi s co nejmenšími náklady jak časovými, tak finančními.

A zmíním poslední klíčovou kapitolu a to je bezpečnost silničního provozu. Určitě nechci, aby to byla popelka. Víte, že vláda na začátku letošního roku schválila zákon o silničním provozu, který budeme mít možnost za chvíli projednávat, ale předcházela mu velmi složitá

debata v uplynulém roce, kdy se podařilo spolu s odborníky, spolu s autoškoly, spolu s Policií České republiky připravit takové úpravy zákona, který by významně zjednodušil bodový systém, který by učinil celý způsob silničních pravidel přehlednější a srozumitelnější a zároveň přinesl klíčové důležité podmínky pro další rozvoj větší bezpečnosti na silnicích, který představuje opatření L17, tedy možnost řídit vozidla od sedmnácti let pod dohledem mentora, nebo také řidičák na zkoušku.

A důležitá statistika. V minulém roce nepochybně i díky celé řadě aktivit BESIPu, Ministerstva dopravy se podařilo snížit počet nehod na českých silnicích, respektive počet lidských obětí. Pokud chceme dál postupovat v tomto trendu, znamená to i v letošním roce posílit ty konkrétní kroky a pochopitelně s tím předloženým návrhem novely zákona o silničním provozu udělat tady v Poslanecké sněmovně další kroky dopředu. (V sále je velký hluk.)

Slíbil jsem, že to představení jednoho roku a jednoho měsíce v české dopravě bude co největší, bude jasným složením účtů. Věřím, že se to v té půlhodině podařilo zvládnout. Ano, byl to relativně úsporný čas, ale tak to v dopravě má být, my se snažíme časy zkracovat, tak věřím, že těch třicet minut stačilo k tomu, abych vám představil ty nejpodstatnější změny. Věřím, že po všech těch krocích, po všech systémových změnách v rezortu dopravy bude možné pokračovat intenzivně v rozvoji dopravní infrastruktury, že bude možné zajistit dopravu bezpečnější, že bude možné dál pokračovat v digitalizaci agend. A pokládám za klíčové také to, aby se podařilo opravdu všechny ty kroky činit pro českou veřejnost v dopravě v celém rezortu mnohem srozumitelnější a přívětivější. Ty změny už jsou patrné a budou v budoucnu ještě viditelnější.

Já bych se rád ještě zmínil o jedné významné věci, která v nadcházejícím roce bude dopravu provázet. Já jsem zmínil přípravu několika klíčových dopravních staveb. Zmínil jsem Pražský okruh, zmínil jsem také pokračování přípravy střeďočeské části dálnice D3, zmínil jsem pokračování D11, to, že začneme se stavbou D6. Je to možné jenom díky opravdu intenzivní práci investorských organizací v oblasti dopravy. Je to možné díky legislativě, která přeje mnohem víc rozvoji dopravní infrastruktury. Ale jedna věc je zcela zásadní – a tady se chci jasně ohradit proti kritice opozice. Tato vláda je připravena s odvahou vstupovat do těch klíčových projektů a investovat do nich finanční prostředky a hledat dobrá řešení i proti odporu těch, kterým silniční stavby anebo železnice povede za humny. Ukazuje se, že bez téhle odvahy, ale zároveň ochoty hledat ta dobrá řešení, se nemáme šanci posunout dál. A klíčovou zprávou je, že všechny ty zmíněné projekty se chystají, že v nich pokračujeme, a pokračujeme v nich rychleji, že je ten vývoj znát i v regionech a že odezva české veřejnosti na snahu této vlády investovat a nabídnout tímto způsobem i jeden z receptů na řešení krize, to znamená opravdu poctivě investovat do věcí, které Česká republika potřebuje a které budou znamenat další klíčovou podporu české ekonomiky, to, aby se mohla odrazit a růst dál. Zmiňoval jsem bezpečnost v silniční dopravě jako klíčovou podmínku, na železnici, to znamená významné investice do ETCS, do evropského zabezpečovače.

Tolik velmi stručný vhled do toho, co všechno přinesl rezort dopravy pro českou veřejnost. Z toho výčtu je naprosto zřejmé, že česká vláda pomáhá lidem v České republice, že česká vláda na ně myslí a že je schopna realizovat klíčové projekty, které pomohou i české ekonomice, že neděláme unáhlené kroky, ale že směřujeme k tomu, abychom dokázali ten rezort velmi rozumným způsobem rozvíjet.

A já si na závěr svého stručného vystoupení dovoluji předložit procedurální návrh, který vychází z návrhu všech pěti koaličních klubů, a to abychom jednali po 21. hodině, a to až do dnešních 24 hodin. Děkuji za pozornost i za podporu všech rozumných aktivit v rezortu dopravy. (Potlesk vpravo.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Děkuji za vystoupení i za procedurální návrh. Já jsem již zagongovala a přivolala kolegyně a kolegy z předsálí, abychom se s tímto návrhem předneseným jménem pěti koaličních klubů vypořádali. A už se ustalují počty, takže... (Zaťukání kartou do lavice.) Odhlášení, ano, vnímám. Všechny odhlašuji. Prosím, přihlaste se ještě svými identifikačními kartami.

A nyní zahajuji hlasování o procedurálním návrhu na jednání po 19., 21. až do 24. hodiny. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 3 hlasovalo 139 poslanců a poslankyň, pro 136, proti nula, což znamená, že toto bylo přijato a my budeme hlasovat až do dnešní... budeme jednat, pardon, jednat až do dnešní půlnoci dle tohoto výsledku hlasování.

A nyní na základě dohody předsedů všech poslaneckých klubů, jak mi bylo sděleno, je dohodnuto, že bude otevřena rozprava, kde já jenom musím zdůraznit, že se musím optat, zda není námitka někoho, kdo byl přihlášen s přednostním právem před otevřením rozpravy. Vzhledem k dohodě to nepředpokládám, ale pro jistotou. Není tomu tak, takže rozprava je tímto otevřena.

Dalším přihlášeným je pan ministr Bek, který se ale omlouvá. A já tedy využiji tohoto, abych načetla došlé omluvy. Omlouvá se pan poslanec Ivo Vondrák od 19 do 9 hodin z osobních důvodů a právě od 19 hodin pan ministr Mikuláš Bek z pracovních důvodů. To je tedy nyní vypořádáno.

Dále byl přihlášen pan ministr Pavel Blažek, toho také nevidím přítomného v sále. Ano, vnímám omluvy i dalších ministrů, takže stahují. Ptám se pana ministra Nekuly, Baxy – stahují, pan ministr Balaš taktéž, paní ministryně Langšádlová taktéž. A pan ministr Šalomoun. A stahuje taktéž, předpokládám, i pan ministr Stanjura. (Hlas mimo mikrofon.) Nyní stáhl svou přihlášku i pan předseda Okamura, jak bylo právě řečeno.

Tím se dostáváme k přihlášeným místopředsedům také. A nyní je tedy na řadě dle pořadí přednostních práv pan předseda Havlíček, pan místopředseda Havlíček, což tedy nyní... tato přihláška byla uplatněna.

Já předávám řízení schůze a přeji klidný průběh večera. Prosím, předávám panu místopředsedovi slovo. Faktické mohou být až k znění toho, co bylo proneseno v rámci otevřené rozpravy. Prosím. Můžete se ujmout slova.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dovoluji, abych i já vystoupil v rámci tohoto jednání Sněmovny a vysvětlil důvody, proč se domnívám, že by tato nekompetentní vláda měla skončit, a pokud neskončí, to znamená, pokud dojde k přehlasování, aby členové vlády alespoň předtím reagovali, zdůvodňovali a představili další kroky. Doposud to možné nebylo a já jsem rád, že byla zahájena fakticky rozprava, a těším se na diskusi. Případně bych byl rád, když se bude hlasovat, aby poslanci vládní koalice, to znamená 108 poslanců, pokud zde všichni budou, zcela jasně sdělili svým voličům, tím, že podpoří tuto vládu, že souhlasí s tím, jak to tato vláda dělá a že tato vláda dělá to, co činí, dobře. Já si to totiž nemyslím a pokusím se vysvětlit, proč nejsem tohoto názoru.

Za prvé proto, že Česká republika se stává jednou z nejdražších zemí Evropské unie v přepočtu na kupní sílu. Je třeba připomenout, že nejvyšší cena elektřiny a plynu v Evropské unii přes kupní sílu je právě v České republice nejvyšší. Hovořím za prosinec roku 2022 u obou komodit. Máme zde nejvyšší nárůst ceny elektřiny v celé Evropské unii a je to o 62 %, přičemž podotýkám, že ostatní země rostou o přibližně 2 až 8 %, myslím tím ostatní země okolo České republiky, všichni naši sousedi. To je podle Eurostatu. (Hluk v sále neustává.)

Máme nejvyšší pokles reálných mezd ve všech zemích OECD a máme čtvrté nejvyšší náklady na energie na celkové náklady na domácnost, a to za celý rok 2022. I to je tedy důvod...

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Pane místopředsedo, já se moc omlouvám, že vám skáču do řeči, ale prosím o klid v sále. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. I to je důvod, proč se takový počet domácností dostává v České republice do chudoby. Abych byl přesný, mám rád čísla, ještě před rokem a půl to bylo 10 %, nyní už je to přes 20 % a očekává se, že v tomto roce to může být na konci až ke 30 %. Logicky vše je spjato s nebývalým růstem energií. Ano, rostou i v jiných zemích Evropské unie, ale jak už jsem zde ukázal na číslech, v České republice jenom v oblasti elektřiny je to několikanásobně více než v ostatních zemích, a to navzdory tomu, že vyrábíme elektrickou energii, že ji vyrábíme levně a že jí máme přebytek.

Dovolte, abych v tomto bodě rovněž vyvrátil celou řadu nepravd, anebo nesprávných údajů, které zde použil ve svém proslavu pan premiér Fiala.

Za prvé. Bylo zde sděleno, že zde máme plné zásobníky, a naznačeno to, že v minulosti tomu tak nebylo. Přesná čísla. Ano, souhlasím s vámi, pane premiére, v roce 2022, aby to bylo férové, sděluji, na začátku topné sezóny, protože to je jediné relevantní údaj, pak se samozřejmě vyprazdňují podle toho, jaké je počasí, bylo 95 % plynu v zásobnících RWE, беру ty nejdůležitější zásobníky, které jsou. Ano, 95 %. V roce 2021 to bylo 85 %, čili o 10 % méně, před válkou a v roce 2020 to bylo 99 %. Čili je patrné, že ty zásobníky, které mimo jiné neplní vůbec vláda, ale plní je jednotliví obchodníci, se plnily mezi 85 až 99 % v těch letech minulých.

Dále jste uvedl, pane premiére – zajistili jsme diverzifikaci zdrojů v rámci jaderného paliva. Ano, máte pravdu. V minulém roce došlo konečně k tomu, že se ku jadernému palivu dodávanému z Ruska, hovoříme o Temelíně, umožnilo dodávat i ostatní paliva. Nicméně to byl tříletý proces, který jsme zahájili my, a to právě z důvodu bezpečnosti energetické, kdy se tři roky testovalo to, jestli je možné dodávat i jiný typ paliva. A nakonec po těch třech letech testování se dospělo k závěru, že vedle ruského paliva se bude do Temelína dodávat ještě palivo ze Spojených států Westinghouse a Framatome z Francie. Jenom podotýkám, že ten Framatome je de facto ten ruský, ale to není podstatné, podstatné je to, že tento proces jsme zahájili my, vy jste ho pouze dotáhli, což je dobře a za to je třeba poděkovat.

Dále. Zajistili jsme nezávislost na ruském plynu. Tak tady bych jenom dodal jednu věc. Tu jste nezajistili vy, pane premiére. Nezávislost na ruském plynu zajistily zejména země Evropské unie, které jsou u moře a které začaly budovat terminály, které začaly budovat infrastrukturu LNG. Proč ji nebudovaly před rokem 2021? O tom se můžeme dlouze přit, diskutovat, v každém případě jedním z těch důvodů bylo to, že to ekonomicky nevycházelo, protože LNG plyn byl velmi drahý. Proto se zde toto nebudovalo a proto Německo si vytvářelo závislost na ruském plynu.

Kdybych byl úplně přesný, tak do České republiky naši odběratelé nekupovali plyn z Ruska, kupovali plyn z Německa, ale ať jsme objektivní, ano, v tom Německu se to míchalo tak, že tam byl převážně plyn ruský, protože logicky do německých trubek ústily zejména trubky z Nord Streamu 1, případně z Jamalu. Takže vytváření evropské nezávislosti na ruském plynu znamená i to, že budeme i my více nezávislí na ruském plynu. Stejně tak bych vyvrátil tu nepravdu o takzvaném norském plynu, který k nám v zásadě nikdy neproudil, a to proto, protože se právě v těch německých trubkách smíchal s plynem ruským. A to ještě bych podotkl jednu věc:.. Od roku 2002 o tom, odkud budeme brát plyn, bohužel nerozhoduje stát, ale díky opoziční smlouvě o tom rozhodují komerční subjekty, protože v roce 2002 se zde zprivatizovalo úplně vše, co se týká plynu, od přepravy přes distribuci, obchod s plynem a tak dále.

Dále jste pane premiére, prohlásil – zajistili jsme nezávislost na ruské ropě díky tomu, že se zvyšují kapacity TAL. Ano, máte pravdu, s tím se začalo už v roce 2014. A nakonec jste ještě sdělil, že jste zajistili výstavbu jádra. Udělali jste jednu jedinou věc, a to je, že tendr, který jsme kompletně připravili po všech stránkách, investiční model, finanční model, zákon a tak dále, dva roky se na tom pracovalo, tak jste odeslali – respektive udělala to společnost ČEZ – všechny dokumenty pro jednotlivé potenciální dodavatele, kteří na to pochopitelně reagovali, a je dobře, že už máme nabídky správně.

Takže já jenom tím ukazuji ty polopravdy, které se ukazují, kterak se s tou energetikou zahýbalo. V zásadě vše, co jste řekl, jsme zahájili my, ale netvrdím, že jste dokončil některé věci chybně, špatně, můžeme se bavit o tom, že něco bylo pozdě. Ale poprosil bych, aby to bylo příště přesnější a aby vám pan ministr průmyslu případně dával údaje, které jsou relevantní. Takže to je k těm cenám.

Bohužel ta situace ohledně cen energií, a nejenom energií, a z toho vyplývající pochopitelně i inflace je do značné míry v důsledku toho, že nefunguje Deštník proti drahotě. Nezlobte se na mě, pane premiére, ale to, co jste zde zmiňoval, jsou fráze. Obecně tvrdíme a tvrdíte – nenecháme nikoho padnout. To zní hezky, ale velmi dobře víte, že to je nereálné.

Dále. Opět celá řada polopravd, kdy se do Deštníku proti drahotě, který připravila vaše vláda, což vám nebereme, zařazuje valorizace mezd. Valorizace mezd je automatická, a nebýt naší vlády, která valorizace zajistila v té výši, ve které jsou, tak to zdaleka nebude tolik, kolik to je. Ale to je, připustíme, polopravda.

Bohužel na jaře, když jste představili Deštník proti drahotě, když jste ukazovali těch 100 miliard, tak jste jaksi opomněli sdělit to, že to není to, kolik se proplatilo, ale kolik se možná proplatí, a to včetně roku 2023. Taky proto jsme byli vždy v těch nejhorších příčkách ve smyslu podpory ze všech zemí Evropské unie. Takže když se podíváme na ta fakta a nebudeme se dívat na marketingový deštník, tak co uvidíme? Domácnosti, co se týká podpory, tak zejména mohly čerpat příspěvek na bydlení, čili to je ta sociální podpora. Pomímám těch třináct čtrnáct dokumentů, před kterými jsme varovali. Ale co je podstatnější – víte, kolik lidí na to dosáhlo? 4 % domácností. 4 %. Já jsem zde záměrně říkal, že 20 % domácností je na hranici chudoby a blíží se to ku 30 % v tomto roce, takže tady si myslím, že ten výsledek je zřejmý.

Energetický úsporný tarif, vzpomínáme si, jak se zde připravoval jakožto vlajková loď vládní podpory? Jak dopadl, víme. Jen co byl zahájen, po třech měsících byl ukončen. Zaplat'pánbůh, že mimo jiné z toho důvodu, že se přešlo na zastropování, což chválíme, protože to bylo i po velkém tlaku opozice, a nejenom opozice, ale například i profesních svazů a tak dále, myslím tím podnikatele. Bohužel výše toho zastropování byla a je vysoká. Upozorňovali jsme na to a nyní si myslím, že se to začíná potvrzovat i s ohledem na to, jaké jsou současné ceny.

Co je horší, když už jsem zde zmínil ty firmy, tak firmám se prakticky nepřipravila podpora vůbec žádná. Nerozumím, pane premiére, tomu, co jste zde říkal, kterak podporujete firmy a podnikatele, kterak jste je podpořili v takzvané postcovidové době. To přece nemůžete myslet vážně? My jsme firmám přerozdělili 370 miliard korun přímé i nepřímé podpory ve dvou letech. Vy jste za první půlrok neudělali v rámci postcovidové podpory vůbec nic, ačkoliv byly ještě vypsány programy, několikrát se měnily, nakonec se něco spustilo s půlročním zpožděním, ale budiž a zaplat'pánbůh za to, že alespoň něco se v tom udělalo. Ale v oblasti energetiky jste neudělali vůbec nic. Abych byl přesný, přišli jste se schématem záruk, o které projevíly zájem jednotky firem – logicky, protože za 7 % si nikdo nebude půjčovat na energie.

Pak jste přišli s odpuštěním plateb za obnovitelné zdroje, což je dobrý krok, který jsme navrhovali mimo jiné od začátku tohoto roku, nicméně přišel pozdě, a to je od října, a bohužel už ve výši, která je takřka pod rozlišovací schopnost pro firmy, někde okolo 3 % z jejich výdajů na energie to bude činit. A teprve zastropováním jste konečně odšpuntovali ten problém. A ano, od 1. 1. 2023 je možné, že firmy mohou využívat i zastropování na té úrovni, která byla

nastavena z našeho pohledu velmi vysoko. Ale to už je věc druhá. Ale já tím jenom chci říct, že v roce 2022, protože zastropování je od roku 2023, jste pro firmy v energetické krizi neudělali nic. Vůbec nic.

Takže když se na to podíváme, co je výsledkem? Růst inflace, protože inflace je dána mimo jiné i nákladovými faktory u firem. To je ta takzvaná nákladová inflace. A pochopitelně velká nekonkurenceschopnost tuzemských subjektů, což se začíná projevovat tím, že ty subjekty odcházejí z trhu. Nikoliv proto, pane premiére a nepřítomný pane ministře průmyslu, že by firmy byly neschopné, nikoliv proto, že by něco dělaly špatně, ale protože v okolních zemích tu podporu dostaly. Tak to je naše zásadní výtka.

Třetím důvodem, proč se domníváme, že tato vláda by měla skončit, a proč jí vyslovíme nedůvěru, je to, že v rámci svého předsednictví, a teď záměrně říkám v oblasti energeticko-klimatické, netvrdím, že v těch ostatních oblastech to bylo úplné fiasko, v něčem to bylo lepší, v něčem horší, chci být objektivní, ale v klimatické oblasti jednala tato vláda zcela proti zájmům České republiky, a co hůře, proti v uvozovkách politickému mandátu, který tato vláda dostala od občanů. Já už jsem zde na minulém vystoupení četl do slova a do písmene, co máte v programovém prohlášení, co jste slíbili v době předvolební, co jste slíbili v době, než nastalo předsednictví České republiky v rámci zemí Evropské unie s ohledem na klimatické cíle a dopady do ekonomiky. Naprosto proti tomu, co jste řekli, jste zvedli ruku pro to, aby byl konec spalovacích motorů v roce 2035, což bude znamenat, že porostou ceny automobilů de facto již od současné doby, logicky, protože z něčeho se to zaplatit musí.

Naproti tomu, co jste sdělili v rámci přístupu k emisním povolenkám, jste v čele pelotonu zajistili to, že se rozšíří emisní povolenky i na domácnosti. Přeloženo do češtiny, že domácnosti budou platit vyšší poplatky za emise, ty, které vytápějí fosilními palivy, a ty, které využívají auta na spalovací motory. Jinými slovy, 3 až 6 korun navíc za litr benzínu. A uvidíme, kolik to bude za ten plyn, ale na průměrnou domácnost 5 000 korun zatím předběžná kalkulace. Současně jste snížili množství emisních povolenek na trhu, což bude v důsledku znamenat, že jejich cena vzroste, což je kudla do zad všem podnikům, které pochopitelně s emisními povolenkami nějakým způsobem pracují. Fakticky to znamená, že tyto podniky zdraží svoje výrobky. Logicky se tím opět vytvoří tlak na zvýšení cen energií. A opět to bude proinflačního charakteru. Nemluvte o tom, že jste odsouhlasili bezemisní budovy od roku 2027, respektive 2030, podle toho, jestli jsou veřejné, nebo obytné, což vytvoří tlak na cenu výstavby, a to přibližně v současných cenách o 10 %.

Takže opět, jaký je výsledek? Proinflační, zdražování, ohrožení průmyslu, ale zejména, a to mě mrzí nejvíce, nevyužili jste šanci utlumit některé nereálné zelené plány v Evropě. Já uznávám to, že to není jednoduché. A uznávám i to, že jste tam byli pod velkým tlakem. Ostatně Frans Timmermans, hlavní propagátor zelené ideologie v celé Evropě, eurokomisař Frans Timmermans, vás velmi pochválil. Myslím si, že to je jasný výsledek vašeho působení v rámci Evropské unie. Vy jste udělali totiž pravý opak než to, co jste udělat měli. Místo abyste přibrzdili tu expanzi k zeleným cílům, tak vy jste ji urychlili. Ano, vy jste urychlili dekarbonizaci. A já tvrdím, že to bylo navzdory tomu, nebo že to bylo proti mandátu, který jste dostali od našich občanů.

Čtvrtým důvodem, který nevádí jenom mně, ale vádí i celé řadě našich obyvatel, občanů, navštívili jsme víc jak 300 míst za poslední půlrok, a musím říci, že obava o určitou formu cenzury zde začíná růst. A možná že mi řeknete, ale ona to nebude nakonec ta cenzura, tak jako to navrhl náš vládní zmocněnec. My s tím úplně nesouhlasíme. Věc jedna je, proč si ho tedy zřizujete? Ale to, že to byl šrapnel na konci minulého roku, kdy se přišlo s akčním plánem, nebo jakýmsi návrhem dokonce, který obsahoval změnu zákona, který začal vytvářet rozdíly mezi jednotlivými médii a sortýrovat média, ta uvědomělá a ta neuvědomělá, přičemž ta uvědomělá média, která takzvaně nešíří dezinformace, budou dostávat speciální dotaci ve výši 100 milionů korun, a ta média, která takzvaně šíří dezinformace, aniž by se jasně řeklo, jak se to pozná, ta půjdou rovnou před soud, protože se změní zákon. A abychom tomu dali ještě třešničku na dort,

tak neziskovky – dobře slyšíte, neziskovky – které budou dohlížet na to, aby se uvědoměle psalo, dostanou 50 milionů korun ročně. No to přece nemůžete myslet vážně? Rozumím tomu, že poté, co vypukla panika, tak vláda zatáhla za ruční brzdou, shodila to na vládního zmocněnce, který mimo jiné pracoval předtím v jedné z těch neziskovek, ale to bych mu ani tolik nepodsouval, a začala zde vytvářet dojem, že vlastně toto není vláda a že se o tom bude jenom jednat. Ano, právě proto by se o tom mělo jednat mimo jiné i na půdě Parlamentu, protože tohleto považuji za velmi důležitou věc.

A nedivme se, že Česká republika, která prožila desítky let v době totalismu, je velmi citlivá na jakoukoliv zprávu, co se týká cenzury. I když to možná nebylo myšleno prapůvodně úplně špatně, protože si uvědomuji, že boj s dezinformacemi není jednoduchá věc. My jsme to prožívali rovněž v době covidové. Na druhou stranu nikdy jsme si nedovolili v době covidové jít na to tímhle způsobem. A vždycky si uvědomme prosím jednu věc, že míra dezinformací je vždycky v přímé úměře tomu, jak vláda dokáže či nedokáže komunikovat. Protože vláda má celou řadu nástrojů, má na to dostatek finančních zdrojů, má na to dostatek personálních kapacit, aby vysvětlovala, co je dezinformace, co není dezinformace, aby vysvětlovala to, co je podle ní nebezpečné. Ale dělat to touhle formou, se domnívám, že je to nejhorší možné. Proto je to další z důvodů vyslovení nedůvěry této vládě.

Pátým důvodem je rozšiřování počtu úřadů, a já tvrdím, politických nominantů na jednotlivé úřady. Kdybych si chtěl rýpnout, tak řeknu, že moji práci dělají dneska tři ministři a mají k sobě šest politických náměstků. Já neměl ani jednoho. Určitě byste mi to vrátili a řekli byste ano, tak jsi neměl dělat dvojministra. Budiž. Ale to, že devět lidí dělá práci jednoho, to prostě normální není. Ale já tu spíš dokresluji jinou věc a to je to, že okamžitě poté, co jste uchopili moc v této zemi, jste si přidali tři ministerské úřady, vytvořili jste si ke každému ministrově dva politické náměstky. Ano, na to jste měli právo, i když my jsme toho nevyužívali. Ale co hůře, změnili jste si zákon, což bude znamenat expanzi a kobercový nálet politických náměstků, z mého pohledu už skoro politruků, na jednotlivé rezorty, a upozadili jste kvalifikované odborné náměstky. Totéž bude platit samozřejmě i u klíčových organizací, které jsou v režimu služebního zákona.

Ale vytváříte nové úřady. Digitální informační agentura, dalších 300 lidí. Rozkutálí se nám tam celá řada specialistů informačních systémů, technologií a tak dále. Já netvrdím, že je to věc, která by se měla podceňovat, ale v této době 300 lidí, nová digitální agentura. Toto musíte vysvětlit vašim voličům, Zejména když jste říkali, kterak se bude šetřit a jak se budou spíše redukovat počty úředníků a jak se budou spíše secvakávat dohromady jednotlivé úřady. Děláte přesně pravý opak.

Dalším důvodem je to, že se zvedají daně. A co ještě hůře, hospodářství se nahrazuje účetním přístupem. Daně zvyšujete navzdory všem slibům. A teď, ať jsem objektivní, já bych to v určité fázi i pochopil. Jsme v mimořádné době. Co ale nelze pochopit, že celou řadu těchto kroků děláte opravdu za hranou. Typickým příkladem je to, jakým způsobem jste vydrbali do slova a do písmene s minoritními akcionáři společnosti ČEZ. A to není nic ve smyslu toho, že bychom byli s nimi kamarádi. Já jsem s nimi taky svým způsobem válčil, ale bylo to úplně kvůli něčemu jinému. Bylo to kvůli strategickému pohledu na to, jestli máme budovat jádro, či nemáme budovat jádro. Ano, s panem Šnobrem jsme měli ostré střety. Chápal jsem ho, on do značné míry chápal možná i nás, ale ve finále jsme na to šli z mého pohledu korektním způsobem. Jakožto majoritní akcionář sedmdesátiprocentní jsme chtěli, aby se budovalo jádro, a dělali jsme pro to maximum. Nikdy bychom si nedovolili odrbat akcionáře tak, jako to udělala tato vláda, a to tím, že je zatíží více jak 90%. A to ještě se můžeme bavit o tom, jak jsou ty daně koncipovány. A že jsou podle našeho názoru velmi na vodě, možná i za hranou s ohledem na to, jestli to bude uznáno našimi soudy a jestli to bude akceptováno Evropskou unií, že to je v souladu s tím, jak se nastavil režim takzvané windfall tax a těch odvodů z mimořádných příjmů. Byla o tom tady dlouhá diskuse.

Nelíbí se nám to, jak jsou daně a jejich koncepce ve smyslu windfall tax a právě té daně z mimořádných příjmů dneska koncipovány ve smyslu toho, jak vysoké budou. Je v tom zmatek, ale i to bych možná pochopil. My jsme v tom taky v covidu neměli úplně jasno, prostě netušili jsme přesně, kdo co odvede. O to více nás překvapuje to, když vidíme, jak se bude kompenzovat, protože ani tam není jasno. Ne snad z pohledu toho, jak se bude vyvíjet cena energií, ale z úhlu pohledu toho, jak se na to dívá Ministerstvo průmyslu a Energetický regulační úřad. Jenom v těchto dvou úřadech je rozdíl 40 miliard korun, ale to zde už říkala paní předsedkyně Schillerová.

Velmi se nám nelíbí to, jakým způsobem se čachruje v rámci Státního fondu dopravní infrastruktury. To, že zde pane premiére pochválíte, že máte maximální rozpočet ve výši 151 miliard korun, je chvályhodné, ale musíte to doříct. A to je to, že jste na to alokovali ze státního rozpočtu o 30 miliard méně, než je tento rozpočet, dokonce méně, než jsme alokovali my, a že těch 30 miliard korun řešíte jednoduše tím, že si je půjčíte a půjčku překlopíte na Státní fond dopravní infrastruktury. Zjednodušeně řečeno, zadlužujete rezort dopravy a jeho organizace na několik let dopředu, protože to budete opakovat v dalších letech. Díky tomu, že ta půjčka, která je, není 30 miliard, ale je na úrovni 150, 170 miliard z Evropské investiční banky. Nic proti té půjčce, pokud se rozhodnete, že si budete levně půjčovat, já to беру. Ale má si půjčit Ministerstvo financí a nemá to dále překlápět na Státní fond dopravní infrastruktury. Případně to máte přiznat ve schodku státního rozpočtu. Ale zadlužovat do budoucna Ministerstvo dopravy a ještě to srovnávat s tím, že to je podobné jako PPP projekt, je nefér, protože to není PPP projekt, který je v úplně jiném režimu s ohledem na to, kdo ho spravuje a kdo ho nespravuje. Takže je to danajský dar Ministerstvu dopravy.

A můžeme dále se bavit, jak je to v té daňové politice. A řekla to tady naprosto správně paní předsedkyně Schillerová. Na jednu stranu zvyšujete daně, a to tvrdím, že je to dost na vodě, protože nakonec stejně zjistíte, že ty daně vám zaplatí jeden jediný subjekt zejména, a to je společnost ČEZ, troufám si tvrdit, že to bude 80 až 90 % z těch příjmů, ale na druhé straně rušíte EET, připravujete se o 14 miliard korun a děláte to navzdory podnikatelským svazům, asociacím, komorám. Navzdory tomu, že to je moderní digitální nástroj, se stáváme první zemí v celé Evropské unii, která ruší digitální vztah mezi obchodníkem a státem. A to my jsme byli ti, kteří zajistili to, že jsme byli jednou z prvních zemí, která to zaváděla. Tak to určitě vejde do dějin; 14 miliard pryč, a potom se divíte, že vám peníze chybí.

Když to zrekapituluji, to vaše hospodaření, a přičtu k tomu ještě to, že jste naplánovali do roku 2025 1 200 miliard schodku – 1 200 miliard – a všimněte si, že vám nevyčítám úplně těch 1 200 miliard, já vám vyčítám něco úplně jiného. Vyčítám vám to, že v době krize jste se nám smáli, v době krize jste nás kritizovali, když jsme měli schodek mimo jiné podobný, jako jste udělali vy v tomto roce, nebo v tom roce minulém, abych byl přesný. Tvrdili jste, jak přijdete a vyřešíte to mávnutím ruky, 80 miliard najdete. Nenašli jste nic! Máte schodek úplně stejný. Ale nám jste se smáli.

A chtěl bych vidět, jak je to u vás v době růstu, jak to bude. Počkejme si tedy, jestli zde ještě budete jako vláda. My jsme totiž v době růstu hospodařili tak, a byla to ministryně Schillerová a předtím ministr Babiš, myslím tím ministr financí, kdy v tom součtu mezi roky 2014 až roku 2019 nestoupl státní dluh. Byl na přibližně stejné úrovni. Bylo to necelých 1,7 bilionu korun. Ale s ohledem na to, že rostl hrubý domácí produkt, jsme tím pádem snižovali zadluženost z nějakých 43, 44 % až na 29 %. To byl výsledek vládnutí v době růstu. A nezpochybňujte to, jak se to udělalo, že se to někde zašvindlovalo. Nikdo nic nešvindloval. Vaši ministři mohli činit podobné kroky, jako činila vláda, respektive ministr financí Babiš a později Schillerová. Neudělali jste nic. Ale prokazatelně jsme ten dluh nezvýšili. Uvidíme, jak to bude u vás v době růstu, ale zatím to tak tedy rozhodně nevypadá.

A můžeme se bavit dál. Můžeme se bavit o tom, že zde je nedostatek léků. Můžeme se bavit o tom, že vám krachuje Česká pošta. Vůbec nechápu, že zde pan vicepremiér Rakušan oslavně sděluje, kterak poštu konsolidovali a jak ji dávají dohromady, jak to všechno předtím

bylo špatně, jak ji mají pod kontrolou. Pane ministře, máte ji téměř v insolvenční. A můžete se vymlouvat na cokoli, ale vy jste správce, vy za to zodpovídáte a vy dostáváte tento klíčový institut České republiky do kritické situace. Jsem zvědav, jak to budete řešit. A to se vůbec nezmiňuji o tom, že tam děláte zmatky s vedením společnosti. Jednou ho odvoláte, pak uvidíme, jestli ho zase nevezmete zpátky, a tak dále. Znáte tu aféru Dozimetr, určitě vám to něco říká. Takže můžeme takhle pokračovat a ukazovat jednu věc za druhou.

Ať jsem férový, netvrdím, že všechno je vaše vina. Netvrdím, že za všechno nesete sto procentně vinu, a uznávám, že to vůbec nemáte jednoduché. My jsme to taky neměli jednoduché. Ale troufám si tvrdit, že my jsme komunikovali. My jsme se nechovali přezíravě. My jsme se snažili všechno vysvětlovat a šli jsme do toho s určitou pokorou. Já u vás tu pokoru nevidím. Tvrdím tedy, že jste vládou promarněných příležitostí. To jste promarnili zejména v rámci předsednictví Evropské unie. Snažil jsem se na celé řadě věcí zdokumentovat to, že jste vládou vysoce nekompetentní, v té hospodářské činnosti už to takřka nemůže být horší. A bohužel, bohužel jste i vládou elitářskou. Ty, kteří se vám nelíbí, tak je nazvete proruskými šváby, nazvete je proruskými trolly. A když ani to nezabere, tak to prostě nejsou demokraté. A dokonce ani ti kandidáti na prezidenta s výjimkou těch tří, které jste si vybrali, tak ti ostatní z vašeho pohledu nebyli těmi správnými demokraty. A to je důvod, proč jsme se rozhodli vám vyslovit nedůvěru. Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji a s faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Foldyna. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Já to mám, musím rychle, protože mám na to dvě minuty. Pan Havlíček tady reálně zkritizoval vystoupení české vlády. Jedno snad zapomněl říct nebo zdůraznit, že vystoupení českého premiéra si jednou lidé budou pouštět jako vystoupení Milouše Jakeše na Hrádečku. Český premiér nám tady zdůrazňoval, kolik máme plynu, že ho máme dost. Mluvil neustále dokola, kolik máme plynu v zásobnících, máme ho dost. Ani jednou nám neřekl, kolik ten plyn bude stát. Kolik bude stát v Děčíně, ve Varnsdorfu, v Rumburku? Kolik zaplatí za to ten koncový zákazník? Na to pan premiér vůbec zapomněl. Slovo "dost" je o ničem. Přátelé, ministři české vlády nejčastěji používali ve svých vystoupeních o své činnosti slova: Ukrajina, Evropská unie, Spojené státy, Babiš, na toho abych nezapomněl, Babiš, a na konci byla Česká republika. No, jestli si takhle představujete skládání účtů? Snad s výjimkou pana ministra dopravy Kupky, který tady velmi srozumitelně a jasně mluvil o svém rezortu a mluvil o konkrétních věcech. Ale přátelé, dost máme v České republice i třeba vozů Ferrari. Ale málokdo v něm jezdí. Aby to s tím plynem nebylo jako s tím Ferrari. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Další faktickou zde nevidím, takže můžeme přejít k dalšímu přednostnímu právu a to je paní poslankyně, místopředsedkyně Sněmovny Klára Dostálová. Máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Vážený pane místopředsedo, vážená kolegyně, kolegovo, děkuji za slovo, a dovoluji, abych také se zmínila, vážený jeden člene vlády. Dnes tady za hnutí ANO před Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky předstupujeme s návrhem na vyslovení nedůvěry vládě. Ty důvody jsou již dnes zcela zřejmé, já je připomenou a následně se budu podrobněji věnovat v rozpravě tématům, která jsou mně jako stínové ministryni pro místní rozvoj nejbližší.

Vážení kolegové, vláda Petra Fialy dosáhla za předcházejících pár měsíců pár zcela nelichotivých prvenství. Máme nejenom nejvyšší pokles reálných mezd v samostatné historii České republiky, ale dokonce nejvyšší pokles reálných mezd ze všech zemí OECD. Máme

nejdražší cenu elektřiny a plynu v kupní síle ze všech zemí Evropské unie, a to jsme exportéři elektrické energie. Máme pětikoalici, která je údajně dle jejích vlastních slov oslavována v Bruselu, ale zcela ztratila důvěru svých občanů. Máme dlouhodobě jednu z nejvyšší měr inflace ze všech zemí Evropské unie, přes 80 % domácností pociťuje zdražování, 19 % je dokonce v zásadních problémech. Ve zdravotnictví nás pětikoalice posouvá rovnou do časů nedostatkové ekonomiky, kdy po svých známostech a pod pultem dnes nesháníme mandarinky, ale léky pro naše děti a vnuky. Pokud nám tato pětikoalice něco zcela jasně odprezentovala za posledních rok, tak je to přesně to, jak nemá vládnutí v naší zemi vypadat.

Má první a zcela zásadní připomínka směřuje k oběma koalicím. Obě tyto koalice hnutí ANO před volbami jak na běžícím páse vyčítaly, že jsme rozpočtově nezodpovědní, že máme příliš vysoké výdaje, že moc, znovu opakují, že moc pomáháme českým domácnostem a firmám. To bylo vytýkáno vládě Andreje Babiše. Ano, v závěru naší vlády jsme museli přistoupit k navýšení vládních schodků, zdůrazňuji, že po dlouhodobém poklesu relativního zadlužení, které tak trochu všichni z pětikoalice opomíjejí. Toto navýšení zadlužení však mělo své důvody. Dostali jsme se do bezprecedentní situace světové pandemie, kterou předtím žádná vláda na světě v takovém rozsahu neřešila, kdy jsme museli zachraňovat nejenom české firmy před bankrotem, ale hlavně lidské životy. Na druhou stranu, a zcela objektivně, se nám podařilo a udrželi jsme nezaměstnanost na nejnižší úrovni ze všech zemí Evropské unie. To je něco, z čeho žije i tato asociální vláda, na čem nemá vůbec žádné zásluhy.

Čemu však zcela nerozumím, je, že tyto koalice, které se tak oháněly výroky o rozpočtové odpovědnosti, svou nekompetentností, laxností a nezodpovědností zvýšily schodek státního rozpočtu o 54 miliard. Ano, 54 miliard. To je přesně ta suma, o kterou jaksi tato vláda zapomněla požádat orgány Evropské unie, takzvaně certifikovat projekty, a z těchto projektů následně nestihla zinkasovat finanční prostředky z evropských peněz. Padesát čtyři miliard. Přestože tyto peníze již zaplatili čeští daňoví poplatníci. Jenom pro pořádek, abychom skutečně byli féroví, tak je potřeba uvést, v jakém stavu jsme tyto evropské prostředky předávali této vládě my, naše vláda, vláda Andreje Babiše. Tak za prosinec, jsou to čísla za prosinec 2021, kde víte, že v prosinci 2021 byla jmenována nová vláda. Proplaceno v žádostech příjemců bylo 487,7 miliardy korun. Stav finančních prostředků vyúčtovaných v žádostech o platbu, tyto žádosti dávají dohromady takzvané ty řídicí orgány neboli ty orgány, které spravují ty jednotlivé operační programy, ze kterých čerpáme peníze na projekty, tak bylo ve výši 444,6 miliardy korun. Stav finančních prostředků v žádostech, takzvaná ta certifikace, to znamená, o kolik jsme požádali Evropskou komisi k proplacení – 445,7 miliardy korun. Je tedy zcela zřejmé, že zatímco rozdíl mezi vyúčtovanými žádostmi, platbou a certifikací, byl za naší vlády v plusu – jedna miliarda korun. A bylo to proto, že tehdejší ministryně financí paní Alena Schillerová po nás doslova dupala každý měsíc, abychom skutečně dávali ty žádosti k proplacení, aby to nebylo na vrub státního rozpočtu. A tato vláda? Padesát čtyři miliard sem, padesát čtyři miliard tam. Chová se, jako kdyby byl státní rozpočet v nějakém dobrém stavu, že tyto peníze nepotřebuje. To je pro mě skutečně zcela nepřijatelné.

Druhá má zásadní připomínka směřuje k trhu nemovitostí a k bytové krizi, kterou současná pětikoalice zcela nezvládá, ale naopak ji prohlubuje. Vládní pětikoalice 13. května 2022 schválila roční odklad účinnosti stavebního zákona. Přitom náš stavební zákon, který skutečně byl rekonstrukcí stavebního práva v České republice, byl oceněn zákonem roku. Je to zákon, který reaguje na poptávku podnikatelů i běžných občanů. Nový stavební zákon měl zajistit rychlejší stavební řízení a to je jedno z hlavních úzkých hrdel, která tu dnes máme a která nám prodlužují bytovou výstavbu. Ceny nemovitostí se dle Českého statistického úřadu ve třetím čtvrtletí 2022 meziročně zvýšily o 16,6 %. Také došlo k navýšení indexu cen, takzvaných nákladů nemovitostí obývaných vlastníky, a to více než o 17 %. To, že rostou ceny nemovitostí, je i v důsledku nízké výstavby. To, že se nestaví, je v důsledku toho, že byl odložen náš stavební zákon. Dokud se pětikoalice nevzpamatuje, k poklesu cen bytových nemovitostí nedojde. Ale i já bych zde chtěla být fér a skutečně bych chtěla ocenit to, že alespoň vlastně na

principu stavebního práva, protože pětikoalice chystá novelu stavebního zákona, tak se rozhodla spolupracovat s opozicí, a to je potřeba ocenit. Věřím tomu, že stavební právo v České republice dojde k nějaké dohodě, protože opravdu pro všechny stavebníky, ale i velké firmy, protože si musíme uvědomit, že díky tomu opravdu nepěknému prostředí stavebního práva v České republice se nám začínají vyhýbat i investoři, a to určitě není dobrá známka pro konkurenceschopnost České republiky. A podle mě žádná další nová vláda by neměla neustále otevírat stavební zákon, protože tady skutečně pak už nejde o stabilitu prostředí jako takového.

Ještě mi dovoluňte pár včerejších čísel. Dle České bankovní asociace za celý rok 2022 poskytly banky a stavební spořitelny hypoteční úvěry v objemu 197 miliard korun, což představuje celoroční meziroční propad kolem 60 %. V meziročním srovnání za prosinec 2022 byl propad hypotečních úvěrů ve výši 82 %. Navíc ještě úroková sazba a skutečně nově poskytnuté hypoteční úvěry v prosinci opět vzrostly na 5,98 %. Tady již, vážení kolegové, nemluvíme o poklesu, ale mluvíme o zastavení hypotečního trhu.

V této situaci současná vláda podporuje zvyšování úroků jako lék na vysokou inflaci, ale čeští občané nemají kde bydlet. Oni skutečně potřebují, abychom se alespoň zabývali tím, že DPH na stavební práce bude na nule, nebo že skutečně budeme inflaci řešit i pomocí jiných měnových nástrojů, než je jenom zvyšování úrokových sazeb.

Milí kolegové, v předvolební kampani jste opakovaně mluvili o výstavbě dostupných a sociálních bytů, dokonce jsme všichni na vašich tiskových konferencích zaznamenali, že máte v plánu postavit 100 000 nových bytů. Tak se ptám, kde jsou ty byty, kde jsou jakékoliv plány na výstavbu. Máte čtvrtinu vašeho funkčního období za sebou a zatím nevidím žádný výkres, žádný návrh, žádnou položenou cihlu. Jediné, co vidím, je neřešení bytové krize, odklad stavebního zákona, zastavení programů na MMR, které se výstavbou zabývaly. Dokonce v těchto zastavených programech si mohli mladí lidé požádat o takzvaný družstevní podíl, protože všichni tady pořád mluvíme o družstevní výstavbě. Ale to, že mladí lidé nedosáhnou ani na ten družstevní podíl, už současnou vládu a současnou pětikoalici nezajímá. Vytváří se vzduchoprázdno v oblasti bytové výstavby.

My jsme se neustále tady zabývali tím, že pětikoalice hodlá změnit své programové prohlášení vlády. No, já musím říct, že se tomu moc nedivím. Protože já jsem si dala práci, protože mně je samozřejmě gesčně velmi blízká kapitola Ministerstva pro místní rozvoj, tak tady bych chtěla jenom ukázat všem, že samozřejmě když budu listovat programovým prohlášením vlády, tak všude uvidíte kolonky nesplněno. (Ukazuje materiály do sálu.) Tam opravdu není zatím splněno skoro nic.

Dokonce když jsme se zabývali i tou problematikou bydlení, tak se říkalo, že brownfieldy z toho Národního plánu obnovy půjdou na bydlení. No samozřejmě že nepůjdou. Výzva se vlastně teprve připravuje, jde zhruba o 2,8 miliardy, ale žádná výzva zatím není. Tam se čeká až teď v průběhu roku, což ale paradoxně opravdu přidělá vrásky na čele obcím a krajům, které jsou potenciálními příjemci z této výzvy. Protože se málo říká to B – a už to tady naznačoval pan Havlíček. Prostě je potřeba doříct to B a to je to, že všechny ty projekty musí být zrealizované do konce roku 2025 a vyúčtované nejpozději do poloviny roku 2026, kdy tento program končí. Takže my v roce 2023 ani na takto významné výzvy nemáme peníze, nemáme ani metodiku na to, jak ty projekty zpracovat, a to se skutečně nacházíme v roce 2023. Kde je soutěž, kde je veřejná zakázka a tak dále? To znamená, obce skutečně budou mít velký problém, aby tyto programy naplnily.

Musím konstatovat, že pětikoalice neřídí tuto zemi, neplní své sliby, že Sněmovny udělala v podstatě politické kolbiště, byť jsme všichni skládali slib, že budeme pracovat zejména v zájmu našich občanů. Bylo by fajn, kdybychom všechny ty problémy, které naši čeští občané mají, byli schopni řešit společně, kdybychom byli schopni spolu komunikovat, kdybychom se tady akorát neválcovali. Tak to by skutečně čeští občané ocenili. Zatím k tomu ale nedochází. Důsledkem toho a důkazem toho je i dnešní jednání o nedůvěře vlády, kdy jsme zatím

zaznamenali jenom plamenné projevy jednotlivých ministrů. Chápu, že se potřebovali pochválit, ale myslím, že čeští občané to vidí jinak. Proto taky v průzkumech si vláda Petra Fialy nevede zrovna dobře. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, paní poslankyně. Dalším z přihlášených je pan předseda Tomio Okamura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dnes tady ve Sněmovně jednáme o návrhu na vyjádření nedůvěry Fialově vládní pětikoalici. Vláda Petra Fialy ztratila poslední zbytky důvěry drtivé většiny české veřejnosti a měla by ihned podat demisi. Tato vláda zčásti úmyslně a zčásti jen prostou hloupostí a profesní neschopností naprosto neuvěřitelně škodí naší zemi, našim občanům, našim firmám. Zcela úmyslně a naprosto zbytečně Fialova vláda připravila ekonomiku o stovky miliard, o které přišli konkrétní lidé, rodiny, staří lidé, ale také firmy a živnostníci, z nichž mnozí zkrachovali.

Poslanci hnutí SPD budou samozřejmě hlasovat pro nedůvěru vládě Petra Fialy. Část veřejnosti stále váhá uvěřit tomu, že vláda ožebračuje zemi naprosto úmyslně, přestože jsme už mnohokrát poukázali na to, jak vláda bezostyšně parazituje na drahotě a inflaci. Proč jsou předražené energie a vláda s tím absolutně nic celý rok nedělala, aby nakonec přišla s extrémně vysokým stropem a systémem, který opět nahrává spekulantům a vysává státní kasu? Proč nevadí předražené potraviny? Přitom máme dražší ceny než v okolních zemích.

V prvé řadě Fialova vláda čerpá extrémní, rekordní příjmy ze zvýšeného výběru DPH, tedy daně z přidané hodnoty. V druhém sledu ožebračení občanů jak České republiky, tak Evropy považují ve Fialově vládě za nejlepší cestu, jak nás donutit přijmout Green Deal Evropské unie. Logika je zřejmá. Po celá léta šílený unijní plán na zrušení tradiční výroby energie neměl šanci, protože ty energie byly poměrně levné a vždy levnější než takzvané obnovitelné zdroje, tak Brusel ve spolupráci s národními vládami začal usilovně pracovat doslova na tom, aby lidé a firmy na ty levné energie neměli, a nejlépe také, aby ty levné energie neexistovaly. Tak v Bruselu přitlačili zástupci jak současné Fialovy vládní pětikoalice, tak, vážené dámy a pánové z hnutí ANO, také vaši zástupci. Víme, že mnozí z vás se před parlamentními volbami v naší republice od Green Dealu jakoby naoko distancovali, aby vám nebylo voličů. Ale opak je pravdou. Ano, v České republice kážete vodu, a v Bruselu lijete víno po sudech. Vaši zástupci v Bruselu společně šílený Green Deal aktivně pomáhali vymyslet a také ho prosadili.

Současná Fialova vláda v čase svého symbolického a ostudného loňského předsednictví v Evropské unii navíc nejen souhlasila s rozšířením emisních povolenek i na domácnosti a dopravu, čímž zásadně finančně poškodí naše občany, ale pomohla mu na svět. Vicepremiér a předseda KDU-ČSL Marian Jurečka přivítal dohodu s tím, že změny na trhu s emisními povolenkami podle něj pomůžou také ochránit konkurenceschopnost průmyslu tím, že Evropská unie dokáže pravidla uplatnit i na zboží dovážené ze třetích zemí. Přeloženo do češtiny, všichni, jak česká vláda, tak zbytek Bruselu, jsou si vědomi toho, že emisní povolenky zdraží výrobu v Evropě, že zdraží zboží a sníží konkurenceschopnost. Jejich plán spočívá v tom, že levné zahraniční zboží pomocí daní a cla zdraží tak, aby bylo stejně drahé jako to evropské. To je, v uvozovkách, krásný ambiciózní plán na celoevropské zdražování. Je skutečně absurdní, že ho hájí ministr sociálních věcí a předseda KDU-ČSL Marian Jurečka. Pan – já bych mu dal přezdívku ministr zdražování – Jurečka opominul zásadní věc. Evropské zboží sice podražením dovozu v Evropě zčásti ochráníte, ale na celosvětové úrovni české a evropské firmy končí. Tedy ty, co v Evropě a České republice zůstanou. Jak víme, stěhování velkých firem, a tím i zaměstnavatelů z Evropy pryč už začalo.

Nečekejte, že stejně šílené nápady budou prosazovat třeba Američané. Tak jako dnes, tak i zítra se nejen vykašlou na emisní povolenky, ale bez ostychu budou zboží a suroviny dovážet

odkudkoliv, sankce nesankce. Uvažují rozumně jen pro vlastní národní zájem. Vlastní byznys je jim bližší než děravý evropský kabát, respektive děravý unijní kabát.

Rozšíření emisních povolenek na silniční dopravu prosazené Fialovou vládou v praxi bude znamenat, že si motoristé v každém litru benzínu a nafty připlatí za povolenku. Netuším proč. Ale koncem loňského roku začaly zlevňovat pohonné hmoty a opravdu byla naděje, že se alespoň zčásti sníží inflace a dražota. Na dopravě je totiž závislé veškeré zboží, a nejen to, takže namísto aby naše vláda podpořila pokles cen pohonných hmot, udělá pravý opak. Pomůže prosadit řešení, které – a to je, dámy a pánové k neuvěření – pohonné hmoty, a tím i veškeré zboží zdraží. To by bylo opravdu neuvěřitelné, kdybychom neznali skutečnou motivaci Fialovy vlády – zlikvidovat českou ekonomiku a české domácnosti.

Tečkou k tomu můžou být debaty o nedostatku základních léků, který způsobila také nečinnost vlády. O tom hrozícím nedostatku základních léků se už vědělo delší dobu, ale ani premiér Petr Fiala, ani ministr zdravotnictví Vlastimil Válek z TOP 09 celou záležitost neřešili. Takže Češi jezdí nakupovat léky do Polska, například Nurofen. V Polsku je, u nás nebyl. To je opravdu neuvěřitelná záležitost, co tady předvádí Fialova vláda. No, když vidím představitele vlády, jak se potí u kamionů naložených léky zdarma pro Ukrajinu, když vím, že vláda prosadila pro ukrajinské migranty zdravotní péči zdarma, zatímco naši občané nemohou sehnat a zaplatit zubaře, tak je jasné, že při tomto přístupu Fialovy vlády pak musí jak péče, tak léky pro české občany chybět.

Komu ku prospěchu? ptali by se kriminalisté. Kdo bohatne? Evropští spekulanti, americké a ruské energetické firmy. A kdo chudne? My, naše země, naši lidé, naše firmy. Máme přebytky laciné energie a současně ji lidem a firmám vládou ovládaná firma prodává za nejdražší ceny v Evropě. Komu ku prospěchu a komu ku škodě? ptám se.

Tato vláda poškozují zájmy naší země. Tato vláda nehospodaří s péčí řádného hospodáře: Tato vláda okrádá vlastní občany a firmy. To je první zlá zpráva. Ta horší je, že tahle neschopná vláda se rozhodla naši zemi zničit naprosto a definitivně, a to nejen tím, že v pokleku před Bruslem v rámci sankcí a Green Dealu likviduje ekonomiku, ale vzala si evidentně do hlavy, že nás zatáhne do války, a to zcela proti naší vůli, proti vůli většiny občanů této země. Skutečně věřím, že až na pár fanatiků si u nás válku nikdo nepřeje, a to ani ti, co Rusy nesnášejí.

Fialova vláda nás chce do války zatáhnout za každou cenu a i bez souhlasu Parlamentu. Premiér Petr Fiala a ministryně obrany Jana Černochová z ODS chtějí prosadit rozšíření práva vlády vysílat vojáky do zahraničí na maximálně 60 dnů bez souhlasu Parlamentu a také pobyt cizích vojsk na našem území. Toto rozšíření se má konkrétně týkat možnosti vlády učinit tak i v případě ochrany života a zdraví, ohrožení majetkových hodnot nebo bezpečnosti České republiky, zatímco dnes je možné pouze v rámci mírových a záchranných operací při živelních pohromách. A vláda Petra Fialy toto chce rozšířit v podstatě na jakékoliv zahraniční operace.

Hnutí SPD při projednávání těchto změn ústavy a ústavního zákona o bezpečnosti České republiky minulý týden ve Sněmovně navrhlo jejich zamítnutí již v prvním čtení, ale bohužel naši poslanci byli jediní, kteří pro toto zamítnutí hlasovali. Poslanci hnutí ANO k tomuto návrhu vyhýbavě vyjádřili zdrženlivý postoj. Vláda protlačila v prvním čtení zákon, který jí umožňuje vyslat vojáky v podstatě z jakéhokoliv důvodu bez předchozího odsouhlasení Sněmovny. To má zvrácenou logiku. Projednání vyslání našich vojáků ve Sněmovně by vzbudilo odpor veřejnosti, a vláda se proto rozhodla zatáhnout nás do války tak, aby to předem nevzbudilo odpor. Ano, v momentě, když vláda vyšle české vojáky do boje s Ruskem, staneme se válčící stranou a už s tím nikdo nehne. Rusko v reakci na to přesunulo iskantery na běloruské hranice a tyto rakety už dnes jsou schopné zasáhnout území Moravy. Bez ohledu, co si kdo myslí, platí tu zcela zásadní fakt. Jakékoliv rozšíření války směrem do Evropy je prostě špatně. Proto SPD jasně říká jako jediný subjekt ve Sněmovně, že nechceme válku, ale chceme mír a mírová jednání.

Taková situace, to znamená eskalace války, vyhovuje Spojeným státům, které si přejí mít vyčerpané Rusko i vyčerpanou Evropu, obojí zároveň, která bude zcela závislá ekonomicky na USA. A sami Američané do té války nepůjdou.

Fialova vláda nás nejen zatahuje do války, ale připravujete i další nepřijatelné návrhy. Připravujete zákon, kterým chcete zavést cenzuru, trestně stíhat za vládě nepohodlné názory a informace a ze státního rozpočtu financovat provládní propagandu. Pod vedením Petra Fialy z ODS a ministra vnitra Víta Rakušana, to je předseda hnutí STAN, vypracoval Úřad vlády a Ministerstvo vnitra plán takzvaného boje proti dezinformacím. Ovšem nikde není specifikováno, co ty dezinformace jsou. Tento plán mimo jiné obsahuje možnost trestního stíhání šířitelů vládě nepohodlných politických názorů a informací, odstřížení některých názorově opozičních webů od reklamy a finanční podporu v řádu až 150 milionů korun ročně ze státního rozpočtu, tedy z peněz všech daňových poplatníků včetně voličů opozičních stran a hnutí, provládním médiím a politickým neziskovým organizacím. V první polovině letošního roku by pak měl v rámci tohoto projektu vzniknout zákon umožňující Fialově vládě zablokovat vybrané internetové stránky a trestně stíhat takzvané šíření dezinformací, aniž by bylo jasné definováno, co dezinformace je a co dezinformace není.

Jinými slovy, současná vláda hodlá za peníze všech občanů budovat síť vlastních propagandistických médií a trestně stíhat opoziční politické názory včetně věznění jejich nositelů. To by byl konec svobody a demokracie. Ze strany vlády Petra Fialy a ODS se tak jedná o bezprecedentní útok na svobodu slova, projevu a myšlení, který nemá od roku 1989 obdoby. Jde bez přehánění o zavádění totalitních praktik, které jsou v rozporu s demokratickým charakterem našeho státu, v rozporu s českou ústavou i s Listinou základních práv a svobod, která je její součástí a ve které se mimo jiné v článku 17 uvádí, že cenzura je nepřípustná. Hnutí SPD proti této připravované vládní totalitě hlasitě protestuje a bude svobodu a demokracii před současnou vládou hájit ze všech sil, všemi legálními demokratickými prostředky.

Fialova vláda chce lidem zvýšit daně a zdražit vodné a stočné, jídlo, pivo, léky, ubytovací a stravovací služby, knihy, noviny či hromadnou dopravu. Vláda ohrožuje firmy i domácnosti. Vládní koalice se chystá výrazně zvýšit sazby daně z přidané hodnoty, DPH, ostatně už jsme to četli v mainstreamových médiích. A to zvýšení té daně z přidané hodnoty má být u mnoha druhů zboží a služeb včetně mnou jmenovaných důležitých položek denní spotřeby pro všechny občany. Dle vyjádření ministra financí a místopředsedy ODS Zbyňka Stanjura by namísto dosavadních dvou snížených sazeb DPH, ty jsou dnes 10 a 15 %, ty snížené sazby, měla od příštího roku platit pouze jedna snížená sazba ve výši 13 a 14 %. Vláda dokonce zvažuje i přesun některých služeb, například kadeřnické služby, ze snížené sazby do té nejvyšší, 21procentní, což samozřejmě zvýší cenu kadeřnických služeb. V důsledku sloučení dvou snížených sazeb, těch 10 a 15 %, do jedné, by došlo mimo jiné ke zdražení vodného a stočného, léků, jídla a čepovaného piva v restauracích, ubytovacích a stravovacích služeb, knih, novin či hromadné dopravy a tak dále. Toto navrhované opatření, které je dalším popřením předvolebních slibů stran vládní pětikoalice v případě jeho přijetí, a Fialova vláda to plánuje, tak závažným způsobem poškodí ekonomickou a sociální situaci českých domácností a ohrozí i existenci mnoha firem, živností a pracovních míst.

Hnutí SPD tento opakovaný vládní útok na úspory a peněženky českých občanů zcela zásadně odmítá. Jsme kategoricky proti zvyšování daní českým občanům a nikdy nepodpoříme tento způsob vylepšování katastrofální bilance státního rozpočtu. Naší cestou je výrazné omezení zbytných státních výdajů, například odvodů prostředků do Evropské unie či předražených armádních nákupů a na straně veřejných příjmů pak například zdanění dividend vyváděných nadnárodními korporacemi z České republiky do zahraničí.

Pojďme dál. Fialova vláda nás chce enormně zadlužit u Evropské unie. Nenechme vládu, aby náš stát zadlužila jako Řecko. Vláda Petra Fialy z ODS chce ještě více zadlužit Českou republiku, když vážně zvažuje přijetí úvěru v objemu 100 až 150 miliard korun od Evropské komise. Ministr financí Zbyněk Stanjura z ODS s tímto záměrem souhlasí. Mělo by se jednat

o peníze na financování energetických projektů a plnění environmentálních závazků. Půjčka by měla mít splatnost 30 let a byla by úzce vázána na konkrétní podmínky. My nemáme nic proti energetickým projektům a environmentálním závazkům, ale kdyby se seškrtyly zbytné výdaje, o kterých jsem hovořil, tak není potřeba si brát takovou půjčku. Půjčka by měla mít splatnost 30 let a byla by úzce vázána na konkrétní podmínky. Podle Ministerstva financí je důležitým aspektem plánované půjčky, podle samotných úředníků Ministerstva financí, kterým evidentně ministr financí nenaslouchá, je důležitým aspektem plánované půjčky značné měnové riziko, které je vždy spojeno se zápůjčkami v cizí měně, a z něj vyplývající dopady na finanční stabilitu českých veřejných rozpočtů.

Hnutí SPD s tímto dalším plánovaným vysokým úvěrem nesouhlasí zejména proto, že jeho příprava probíhá mimo standardní proces a pravidla státního rozpočtu a bez parlamentní kontroly. Považujeme za nepřijatelné krátce po schválení zákona o státním rozpočtu na rok 2023, kde vláda si prohlášovala deficit, navýšení zadlužení České republiky o 295 miliard korun, což je samo o sobě rekordní, tak tento deficit chce vláda prakticky obratem navyšovat o dalších 50 %. Jde o projev neuvěřitelného hazardérství Fialovy vlády, která před volbami lhala, když slibovala občanům snížení státního dluhu. Fialova vláda nás vede na cestu podobnou Řecku, kdy bude náš stát totálně zadlužený a totálně závislý na Evropské unii a globalistických finančních institucích.

Fialova vláda odmítá pomáhat našim občanům, město Přerov díky vládnímu programu opravilo 15 bytů pro migranty z Ukrajiny. Ejhle, když se pomáhat chce, tak to jde. Tisíce našich důchodců, ale i českých samoživitelek či chudých rodin žijí na ubytovnách, protože pro ně sociální bydlení není a nebude. A naopak, aby Ukrajinci měli zdravotní pojištění zdarma, politici z vládní pětikoalice zvažují naopak Čechům zdravotní péči zpoplatnit, aby se na ty Ukrajince vydělalo. Já neříkám nepomáhat skutečně potřebným, naopak, ale tímto způsobem, kdy se miliony českých občanů dostávají do ekonomických a sociálních problémů, tak to rozhodně dělat nelze.

Fialova vláda hazarduje s budoucností naší země a vede ji do katastrofy. Na každého Čecha připadá již nyní za Fialovy vlády průměrný dluh 275 000 korun. Hospodaření českého státu za vlády koalice ODS, TOP 09, KDU-ČSL, STAN a Pirátů skončilo v loňském roce se schodkem ve výši neuvěřitelných, ovšem je to tak, 360,4 miliardy korun. Celkový státní dluh tak vzrostl už na hrozivých 2,895 bilionu korun. Na každého Čecha tak připadá průměrný dluh v objemu 275 000 korun. Vláda přitom původně na loňský rok plánovala rozpočtový deficit ve výši 280 miliard korun. Na podzim jej však novelou zákona ještě navýšila, a to přesto, že oproti roku 2021 loni vzrostly příjmy státního rozpočtu zejména vlivem vyššího výběru DPH o 137 miliard korun, protože jak se zdrazilo, vysoká inflace, kterou Fialova vláda neřeší, tak se vybralo více DPH, takže to není díky nějaké pozitivní činnosti vlády, je to naopak díky negativní činnosti vlády, ale místo aby vláda ty peníze přesunula českým občanům, tak dělá pravý opak.

No a v letošním roce plánuje vláda Petra Fialy hospodařit se schodkem 295 miliard korun. Realita ovšem může být výrazně horší, protože podle odhadu ekonomických expertů vláda nevybere na mimořádné dani, takzvané wind fall tax uvalené na energetiku, rafinerie a banky, ani zdaleka tolik, kolik si naplánovala. A to si ještě ministr financí Zbyněk Stanjura z ODS plánuje v letošním roce vzít u Evropské unie ten další úvěr ve výši až 150 miliard korun. Jak jsem říkal, tak jde ze strany vládní pětikoalice o naprostý hazard s budoucností hospodářství a sociální stability České republiky se všemi představitelnými katastrofálními důsledky a to hnutí SPD odmítá.

Kvůli nečinnosti Fialovy vlády rostou ceny potravin v České republice prakticky nejrychleji v Evropě. Potravin a spotřební zboží jsou levnější v Polsku a v Německu než v České republice. Současná vláda se podle prohlášení jejího premiéra Petra Fialy staví negativně k případnému snížení DPH na potraviny. Přitom máme nejvyšší DPH na potraviny ve střední Evropě a jednu z nejvyšších vůbec v Evropě, to znamená 15 %, zatímco sousední státy mají 10 % a méně, anebo dokonce dočasně nulu jako v sousedním Polsku. Proto také Češi

ve finále jezdí nakupovat do Polska, kde je vlastenecky smýšlející vláda. Současná vláda Petra Fialy tak vědomě rezignovala na jakoukoli snahu pomoci občanům s astronomickým růstem cen základních životních potřeb. Přitom většina evropských států již dávno učinila kroky ke snížení cen základních potravin, kombinace snížení DPH až na nulovou sazbu a zastropování cen, včetně všech sousedních států České republiky. Důsledkem nečinnosti Fialovy vlády je až nedůstojný stav, kdy jsou čeští občané z existenčních důvodů nuceni ve velkých počtech jezdit nakupovat do Polska či Německa, kde jsou potraviny a další spotřební zboží výrazně levnější než u nás doma.

Příčinou vysokých cen potravin v České republice je i to, že současná vláda, opět jako jediná v Evropě, nijak nepomáhá domácím zemědělcům a potravinářům s vysokými cenami energií, které máme nejvyšší v Evropě, meziročně plus 67 % nárůst, což je nejvyšší v Evropě. Takže i v tom mezinárodním srovnání Fialova vláda totálně selhává. Takže ty výmluvy premiéra a ministrů, které pořád slyšíme v médiích, jak všechno dělají dobře a jak je situace těžká, je lež a nesmysl, protože ve srovnání se všemi evropskými zeměmi má Česká republika nejvyšší meziroční nárůst cen energií, a to o 67 %.

Kvůli nečinnosti vlády tudíž rostou ceny potravin v České republice prakticky nejrychleji v Evropě, výrazně více, než je průměrná míra inflace. V některých případech, mouka, mléko, oleje, tuky, meziročně o více než 50 %. Mimochodem i ta inflace je vysoce nadprůměrná v České republice ve srovnání s průměrem v Evropské unii. Jde o jeden ze základních důvodů propadů životní úrovně našich domácností a o neomluvitelné selhání nekompetentní pětikoaliční vlády Petra Fialy z ODS, která by prostě měla podat demisi.

Již milion českých občanů žije pod hranicí chudoby, jejich počet výrazně vzrostl za dobu působení současné vlády. Pokles reálných mezd je v České republice nejvýraznější ze všech členských států Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, OECD, tedy tam jsou v podstatě všechny evropské vyspělé státy. A dle údajů pravidelné zprávy Poverty Watch, což je evropská síť proti chudobě, žije již milion českých občanů pod hranicí chudoby a další milion je pak chudobou ohrožen. Čeští občané chudnou ještě rychleji, než je průměr v Evropské unii, vychází z těchto údajů. A v Evropské unii se v posledních letech rychle prohlubují mnohé ukazatele bídy, mimochodem. Ale Česká republika chudne rychleji, než je průměr v Evropské unii. A opět je to záležitost vlády Petra Fialy.

Počet českých domácností, když se dále podíváme na ty údaje, tak počet českých domácností s příjmem pod hranicí chudoby vzrostl z 9 % v průběhu roku 2021 na současných 17 % za vlády Petra Fialy. V exekuci je přibližně 9 % občanů z celkové populace, to znamená každý desátý v podstatě, a v některých chudších regionech jde dokonce až o 16 % občanů, 16 % občanů.

Zmíněná zpráva dále uvádí, že celých 25 % českých domácností si nemůže dovolit bez zadlužení náhlý výdaj kolem 10 000 korun. Průměrná česká domácnost nyní vydává 48 % svých příjmů na bydlení a potraviny a u nízkopříjmových domácností jde pak až o plných 70 % jejich příjmů. Odpovědnost za tento stav nese jednoznačně vláda Petra Fialy z ODS, která na jedné straně svou politikou přímo způsobuje zdražování všech základních životních nákladů a potřeb a na straně druhé odmítá jakkoliv pomoci českým občanům se zmírněním jeho dopadů.

Důsledkem škodlivé politiky české vlády je i to, že naši pracující občané čelí nejvyššímu meziročnímu poklesu reálných mezd, a to minus 8,9 %, mezi zeměmi sdruženými v Organizaci pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, OECD. Takže opět i v tom mezinárodním srovnání Fialova vláda zcela selhala a selhává.

Takže opět to zopakují, že nějaké výmluvy Fialovy vlády na to, jak je to těžké a v jak těžkou situaci nás uvedlo Rusko nebo Ukrajina nebo já nevím bůhví kdo, tak to je lež. Protože další, už druhý parametr jsem uvedl, že ve srovnání i s tím evropským srovnáním, mezinárodním srovnáním, je na tom Fialova vláda nejhůře, jak tady dopadáme v České

republice. To znamená, ať za to může ten nebo onen, je zcela jasné, že Fialova vláda je jedna z nejneshopnějších, ne-li nejneshopnější v Evropě vůbec.

Již téměř jeden milion českých seniorů má problém s nedostatečnými příjmy a s úhradou nákladů na své základní živobytí. Získat sociální dávku jako přechodnou pomoc od státu je pro ně velmi obtížné. Podle studie projektu Neviditelní až 889 000 českých občanů patří mezi takzvané neviditelné seniory, tedy mezi osoby, které dlouhodobě nezvládají hradit své živobytí, ale současně propadávají systémem státní sociální pomoci hlavně kvůli jeho složitosti, obtížné dostupnosti a neinformovanosti ze strany úřadů. Téměř 50 000 seniorů je v exekuci. Nelze se smířit s tím, aby senioři po celoživotní poctivé práci živořili v nedůstojných podmínkách a dlužích, anebo podstupovali ponižující procedury žádostí o sociální dávky. Podle hnutí SPD je v případě seniorů v první řadě potřeba přijetí zákona o minimálním důchodu ve výši aktuální minimální mzdy pro všechny, kdo splnili zákonné podmínky věku a doby důchodového pojištění a rovněž o nastavení spravedlivé valorizace důchodů, která by nediskriminovala nízkopříjmové seniory. Poslanci Fialovy vládní pětikoalice nám ale tyto naše návrhy opakovaně blokuji s tím, že je odmítají projednat.

A za této situace, v době, kdy guvernér České národní banky Michl prognózuje počátkem příštího roku inflaci ve výši 20 %, se Fialova vláda rozhodla zvýšit minimální mzdu o pouhých 6,8 % a základní složku důchodů jen o 140 korun. Míra asociálnosti a neschopnosti Fialovy vlády nemá v moderních českých dějinách obdoby. A hnutí SPD bude nadále z opozice využívat všech politických možností, aby škodlivé působení Fialovy vlády skončilo. Tahle vláda nehájí zájmy našich občanů. Je to vláda, která ve jménu cizích zájmů je ochotná likvidovat jak vlastní ekonomiku, tak vlastní občany. Je to vláda, která tu nemá co dělat. Hlasování o nedůvěře je téměř poslední naděje, jak Fialovu vládu odvolat a zabránit ekonomické i válečné katastrofě.

Vážení kolegové a kolegyně z vládní koalice, vy, kteří jste si uchovali zdravý rozum, zamyslete se nad tím, co vaše vláda dělá a připravuje, a zvažte, zda vám svědomí dovoluje ji v jejím konání podpořit. Nejde jen o politické škody, které vám to způsobí, ale jde o nedozírné ekonomické škody, které tato vláda páchá, ať už jde o riziko války, do které nás všechny chce zavléct tato nejnepopulárnější vláda v dějinách našeho státu. I protektorátní vláda měla větší podporu občanů než vláda Petra Fialy a to o něčem svědčí. Protektorátní vláda kolabovala s Němci, protože musela. Tato vláda kolabuje v neprospěch občanů s cizími mocnostmi, protože sama chce. Nic nechutnějšího si, dámy a pánové, už představit nelze. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A vzhledem k tomu, že zde v tuto chvíli nevidím žádná další přednostní práva, tak můžeme se pustit do debaty v rámci obecné rozpravy. A už vidím, že přichází k pultíku paní poslankyně Barbora Urbanová, a já jí tímto dávám slovo.

Poslankyně Barbora Urbanová: Děkuji moc, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vážená paní ministryně, milí kolegové, já začnu osobně. Já jsem poslankyní přesně 464 dnů, to jsem musela přepsat, protože jsem myslela, že budu mluvit až zítra, takže tady mám 465, no nevádí. Nicméně je to 464 dnů stejně jako někteří další nováčci tady. A za tu dobu jsme tady opakovaně čelili pochybnostem opozice a demonstraci těchto pochybností. V rámci mimořádných schůzí jsme tu slýchávali, kdo má mít jaké schopnosti k tomu, aby vedl tuhle zemi, i jak by její vedení mělo či nemělo vypadat. A já jenom dodávám, že já osobně to považuji za naprosto legitimní a vyjadřuji se k tomu poprvé. Mám totiž po té době, kterou jsem tu zatím strávila, a musím říct, že jsem ji poctivě věnovala práci, pocít, že je potřeba, aby tady zaznělo hned několik věcí.

První z nich – a slibuji, že budu stručná – a ta nejdůležitější za mě je ta, že my, kteří tady společně sedíme, můžeme ze svých pozic ovlivnit, jak naše země vypadá. Je naprosto iluzorní

tvrdit, že opozice nic nezmůže, a já doufám, že si to opravdu všichni uvědomujeme. Příkladem budiž agenda, které se já osobně věnuji, tedy celospolečenský problém domácího násilí. Musím tedy vyzdvihnout opoziční kolegyni Táňu Malou, která založila podvýbor pro problematiku domácího a sexuálního násilí. Ano, je pravda, že my v tom podvýboru spolu často nesouhlasíme. Často dlouho diskutujeme a určitě máme trochu jinou představu o finálním řešení problémů, případně o jejich rychlosti, které k tomu podvýboru k řešení náleží. Ale tvrdit, že se nic neděje a nic se nemění, to by byla rozhodně lež.

Když se podíváte hlouběji do toho problému, je skutečně úžasné, že to vypadá, že se prosadí jednotná definice domácího násilí do občanského zákoníku. A on to nebude jenom signál, že na tom problému, který se podle různých průzkumů a analýz může týkat až pětiny Čechů, vládě, lidem, kteří tuto zemi řídí, a opět já do toho zahrnují i nás, poslankyně a poslance, že tedy na tom problému záleží. Bude to taky jasná zpráva o tom, co domácí násilí je, že to nejsou pouze případy, kdy jednomu z domácnosti teče krev. Jsou to taky případy, kdy jeden z partnerů tomu druhému bere peníze, kdy ho psychicky týrá, kdy pod pohružkou vyžaduje sex či využívá společné děti k tomu, aby druhého vydíral. Týkat se to může jak žen, tak mužů, seniorů a dětí. Za mě osobně je to obrovský posun v této problematice, ale uvědomuji si, že jenom definice a jenom jeden zákon nestačí a stačit nebude. Mám takovou mapu, která znázorňuje, s čím vším se tu skutečná oběť domácího násilí musí potýkat. Pokud to stát zvládne, stane se přeživší mnohdy i hrdinou, který o svém zážitku dál mluví a pomáhá tím i dalším.

Náš systém je zatím poměrně nepřátelský a obětem nepomáhá, často mají pocit, že je až zneužije. Zjistí od nich všechny informace, kdo co komu dělal, kdo co komu říkal, jak se u toho tvářil. Zjišťují, co jsou zač, a přitom zároveň zvažují, co mají na sobě a zda vypadají inteligentně, jako kdyby inteligence souvisela s tím, zda můžete nebo nemůžete být obětí domácího násilí. Tímto procesem si každý přeživší musí projít, ale není příliš přátelský a spousta z těch malých věcí, spousta z těch malých problémů, které vidíme, se dá v tomto procesu upravit. I na tom se chystáme pracovat. A já necítím ani od jednoho z dotčených ministrů, že by jim na tom nezáleželo. A to je právě to, co je pro mě rozhodující a proč důvěru této vládě, pro důvěru nejenom hlasuji, ale tentokrát tady pro ni i mluvím. Na lidech jim záleží. Ta snaha, jak vyřešit neřešitelnou rovnici, když svobodu prostě neprodáte za levnější plyn a další generaci nenecháte zadlužený stát, je obrovská. Tuto snahu, tuto vůli pomoci ale komplikuje to, že se zatím ve státním aparátu nepracuje s propojenými registry, s propojenými daty o lidech v této zemi. A já si tady nebudu rejpat, kdo tady byl minulých osm let u vlády.

Dalším příkladem budiž to, že se Ministerstvo práce a sociálních věcí nevykašlalo na rodiče předčasně narozených dětí. Ti díky novele zákona, který jsme tu schválili už v červnu, mají nárok na příspěvek na dopravu, takže životní situace, kdy dojíždíte za svým miminkem na neonatologii často, ne-li denně, do vzdálené nemocnice, se aktivně řeší. Že je to málo peněz? Že se to neděje? Pokud si to někdo myslí, pojďme to vylepšit. Ty dveře na Ministerstvu práce a sociálních věcí byly pro mě už před třinácti měsíci, kdy jsem tam kvůli tomu poprvé byla, otevřené, a to nejsem poslankyně ze stejné strany, jako je pan ministr Jurečka.

Co tím teď chci říct? My všichni tady máme obrovské možnosti, jak ovlivňovat naši zemi a to, jak vypadá. Nejsem vždy přesvědčena o tom, že je všichni tady využíváme. Často mám pocit, že problémy se tady jen předkládají a házejí přes pultík na odpovědné lidi. V televizi se dohadujeme jako šílení – a opět, funguje to jako prostor, kde se předhazují problémy k řešení místo toho, aby se ta řešení nabízela. A stejně to nakonec skončí prostým porovnáváním toho, co kdo kdy kde udělal a pokazil. A přitom, jak jsem říkala na začátku, my už jsme tady pro mě téměř neuvěřitelných 464 dnů, kdy místo hořekování, kňučení a vzájemného obviňování můžeme pro lidi skutečně něco dělat. Já se snažím velmi nejen v rámci problematiky domácího násilí, nejen s předčasně narozenými dětmi, ale také pohnout se zákony, které mohou pomoci naší předlužené společnosti. I tady vidím vůli spolupracovat z opozičních lavic – zdravím pana kolegu Nachera, prostřednictvím pana předsedajícího. Podporu u ministrů, kterých se tato

agenda týká, cítím. Témata máme společná i s některými opozičními poslanci, to už jsem říkala. Tak tedy pojďme spolupracovat. Moc děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji paní poslankyni. Vidím zde jednu faktickou. Pokud platí, tak potom pan poslanec Patrik Nacher. Máte dvě minuty.

Poslanec Patrik Nacher: Tak děkuji, pane místopředsedo. Já jsem se k té faktické přihlásil ještě předtím, než mě ocenila paní poslankyně, protože jsem se chtěl přihlásit, že jsem chtěl ocenit ten příspěvek a projev, protože jsem po dlouhé době slyšel někoho z koalice, kdo neútočí na opozici, kdo tam vyzdvihne nějaké jasné téma, něco obsahového, skutečně za čím tady jde, jak já tady zdůrazňuju třeba tu ochranu spotřebitele, a proto jsem se přihlásil, abych to ocenil. Aby to dneska nebylo jenom o té zákopové válce, ale i o tom, že člověk má někdy pochválit někoho na té druhé straně, když si myslí, že to takhle má tady zaznít na ten mikrofon. A to, jak vystoupila Barbora Urbanová, je v kontrastu s tím, jak nás tady někteří ministři, a to mě zase naopak mrzí, osočili, že my svoláme tuto schůzi a pak neposloucháme. A já bych tady chtěl využít slova Zbyňka Stanjury, vašeho ministra financí, který mi na můj dotaz, jestli mě slyšel, nebo ne, když jsem jednal o rozpočtu, řekl, že nemusíme být v tomto sále, a přesto vás slyšíme, protože ten přenos tady jde do všech místností, do všech kanceláří, dokonce i do všech restaurací. Takže třeba já, a věřím, že většina kolegů, jsme poslouchali projevy a příspěvky ministrů této vlády a nemuseli jsme být v této místnosti. To jsou slova vašeho ministra financí. Tak prosím, abychom se tady navzájem v tomhle nečastovali, já si také odpustím tu část svého projevu, až na něj dojde řada někdy, nevím kdy, protože v momentě, kdy začali vystupovat opoziční poslanci, tak tady zase není nikdo kromě pana ministra vnitra, nikdo z vlády, a tím bychom se nikam nedostali. Takže ještě jednou děkuji své ctěné kolegyni Barboře Urbanové.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já děkuji za zkonstatování atmosféry a poprosil bych dalšího, kdo je řádně přihlášený, a to je pan poslanec Ondřej Lochman. Máte slovo.

Poslanec Ondřej Lochman: Pěkný večer, vážení kolegové, vážené kolegyně. Tak kdybych slyšel Patrika Nachera takhle mluvit i předtím, než ta schůze byla svolána, tak jsem možná ten projev psal jinak. Teď to bylo takové příjemné, milé. A já mám samé reakce na to, co jsem slyšel, o všech hříších, které ta vláda provedla, tak se snad Patrik Nacher nebude zlobit, že to někdy bude i jízlivé.

Každopádně vážení kolegové, vážené kolegyně, máme zde další jednání o nedůvěře vládě a po pěti měsících již podruhé. Chtělo by se mi tak cimrmanovský říct, jestli to není málo, vážená odcházející paní kolegyně Schillerová (poslankyně Schillerová se po zaslechnutí svého jména krátce vrací do sálu), jenom dvakrát za pět měsíců, prostřednictvím předsedajícího, hlasování o nedůvěře. Překvapivě toto hlasování vyšlo zase před volbami a zase to dopadne potvrzením toho, že tato vláda má důvěru této Sněmovny. Mohli jsme tu společně pracovat, společně připravovat zákony, ve čtvrtek máme výbory. No bohužel. Nicméně je velké štěstí, že další volby tady máme až za rok a čtvrt, někdy na jaře předpokládám, v roce 2024, tak doufám, že na dalších schůzích budeme konečně společně pracovat a nebudeme tu jenom řečnit.

Zástupci opozice udávali důvody, proč schůzi svolali, a je na tom krásně vidět, jak někdy umí ohýbat informace a především jak si vykládáte věci po svém. Například české předsednictví je za mě, a neslyšel jsem to jenom z jedné strany, tedy z této, ale od veřejnosti, veliký kus dobré práce naší vlády. Je to práce na tom, že tato republika získala znovu respekt. (Poznámka poslance Králíčka mimo mikrofon, smích zleva.) Ano, pane, prostřednictvím předsedající, Králíčku. Sami jsme byli společně s kolegou Králíčkem několikrát v zahraničí v rámci PS NATO a sám vnímal, jak třeba ve Velké Británii nebo v Madridu na summitu

PS NATO respekt Česká republika opravdu nyní má za svůj postoj v té současné krizi i za to, jakým způsobem dokázala vést předsednictví v Radě EU.

Pojďme se tedy podívat, proč tato vláda má moji důvěru a proč má důvěru této Sněmovny, no a proč bude mít i důvěru této Sněmovny po tomto jednání. Již zmiňované evropské předsednictví. Začneme tedy čísly, co už proběhlo a co během toho předsednictví proběhlo: 50 formálních zasedání Rady Evropy, 1 500 jednání pracovních skupin, dvoudenní pražských summit, 14 neformálních rad EU, 314 akcí v ČR. Toto jsou výsledky předsednictví České republiky v Radě EU, a to se bavíme o číslech. Ale krom čísel se také musíme podívat na kvalitu. A třeba jen to, že ministři dokážou odpovídat novinářům i svým partnerům z Evropy v několika jazycích, je velmi dobré pro to, aby se rychle domluvili, no prostě to nebylo o tom "we will see", ale bylo to "we know, how to do it".

Česko je konečně tedy vnímáno jako důvěryhodný a schopný partner. A ta největší změna – vláda nevystupuje chaoticky. (Poslankyně Schillerová mimo mikrofon: Určitě ne. To si zaslouží potlesk. – Potlesk zleva.) Děkuji za potlesk kolegům z opozice, je milé, že na sebe takto umíme reagovat.

Podarilo se uzavřít dohody o spojenectví, která zprvu se zdála nemožná, a díky čemuž se také podařilo zajistit dostatečné zásoby plynu, solidární dohodu v případě nedostatku plynu – a takhle bych mohl mluvit dále.

Když se podíváme na uspořádání summitu Evropského společenství v Praze, tak toto se stalo historickou událostí. Já jsem přesvědčen, že až se budou psát knihy historie za dalších třicet, čtyřicet let, tak toto, že to proběhlo v Praze a v tomto formátu, bude zmiňováno. Prostě Evropská unie pod taktovkou České republiky ukázala, že se nerozdělí a že bude bojovat společně proti ruskému agresorovi, že to zvládne. A Česká republika má na tomto opravdu lví podíl – a tedy i role této vlády během předsednictví v Radě EU.

Když jsem zde mluvil o těch dojednaných dohodách, musíme se podívat i na energetiku. Energetická bezpečnost byla a je prioritou této vlády a byla i hlavním tématem českého předsednictví v Radě EU. Naše vláda bojovala za to, aby se povedlo zajistit dostatečně plynu, dostatečně energií, uspořádala pět mimořádných rad pro energetiku, kde v září ministr Síkela vyjednal zavedení dočasného stropu na energie v rámci Evropské unie. Mimochodem cena plynu na evropských burzách stále klesá. Uskutečnilo se osm setkání ministrů pro energetiku a dohody zde uzavřené následovaly legislativní úpravy, které jsou vtělovány do legislativy jednotlivých členských států.

Výkony českého předsednictví jsou proto vysoce hodnoceny. A určitě můžete, a to právem, vyčítat této vládě mnoho věcí, ale pojďme společně pracovat na tom, že když se něco opravdu povede a přinese to dobrý obraz naší republiky v rámci Evropy, ve světě, tak je potřeba to ocenit. Podařilo se také přijmout řadu klíčových nástrojů pro omezení prudkých výkyvů ceny energií na burze, zastropování nadměrných zisků pro výrobce elektřiny a realizaci společných nákupů zemního plynu a solidaritu v případě fyzického nedostatku této energie. Plán REPower EU vyzval k postupnému ukončení závislosti na Rusku z hlediska fosilních paliv a představil cesty, jak dosáhnout významného snížení importu z Ruska již v tomto roce. Evropa tedy již má plán, jak společně nakoupit 13,5 miliardy metrů krychlových plynu. A nařízení usnadňuje koordinaci mezi státy, obchodníky a optimální využití dostupné plynové infrastruktury.

Chceme zde hlasovat – nebo tedy někteří zde chtějí hlasovat a vyjádřit nedůvěru vládě. A já se tady můžu i zeptat, co udělala vláda minulá na poli bezpečnosti energetiky. Když jsem se díval jako člen hospodářského výboru i na to, co se stalo za minulých osm let třeba například pro bezpečnost a takzvanou segmentaci zdrojů energetiky, tak toho mnoho tato vláda dobrého nezdělala. Třeba ropovod TAL. Dostatečnou kapacitu stále nemá a zůstalo to pouze na papíře a dalo by se i říct takovou už známou větou klasika – kde je rozšířený ropovod TAL? Mohla bych ho vidět? No, není a nebyl. Tato vláda ho nezdělala. Takzvaný TAL, tedy Transalpinský

ropovod, nemá dostatečnou kapacitu a jedním z těch důvodů byla třeba výměna vedení ve společnosti MERO a tak dále. Já tu nicméně nechci říkat všechny detaily, ale fakticky ač to vypadalo, že tato republika si zaslouží jiný zdroj například ropy, nikdy se tomu tak nestalo. A když se podívám na dnešní vládu, tak ministr Síkela vyjednal v Německu navýšení kapacity ropovodu TAL, a tím do budoucna zajistil kroky k zajištění částečné energetické nezávislosti našeho státu. Takže vidíte, jde to.

Kdybychom se dívali na jinou komoditu, a to plyn, tak se můžeme podívat na plynovod Stork II, který vede z Polska. No, tedy na Slovensko, k nám ještě nevede. Když jsem se díval na to, co bylo zmíněno v médiích, tak již za Sobotkovy vlády byl cíl snížit nezávislost na Rusku po okupování Krymu. To byla jedna z priorit, ale bohužel opět se nic nestalo. Tedy projekt se nechal usnout, samotné Polsko přestalo jevit zájem a ten plynovod zde není. Já zase nepůjdu do detailů, jenom konstatuji, že není. No a když se podívám zase na mediální tisk z posledního půl roku, tak jsem si našel například, že tato vláda to samozřejmě řeší a že premiér Fiala v září začal jednání s Polskem o obnovení spolupráce na tomto plynovodu.

Kdybychom se tedy měli podívat, co po sobě... nebo co převzala tato vláda, jakou energetickou bezpečnost, tak toho mnoho není. Je to tedy především závislost na energiích z Ruska. A dobře, byly sakra levné, ale ono tuto cenu je potom potřeba taky jednou zaplatit. A to se nám zde nyní stalo. To, že předvídavost tady nebyla, to, že bezpečnost energetická nebyla zajištěna.

Pokud se podíváme na obnovitelné zdroje, a to je vizitka celé naší republiky, dnešní podíl obnovitelných zdrojů v rámci EU, tak Česká republika je pátá. Ale ne od jedničky, pátá odspodu. Když se podívám na to, co se povedlo této vládě z hlediska takzvaných OZE, tedy obnovitelných zdrojů, tak minulý měsíc jsme zde schválili zákon o podpoře výstavby obnovitelných zdrojů a ministr Síkela připravuje návrh zákona o komunitní energetice. Aby byl výčet kompletní, co se týká energií, určitě bychom se mohli podívat na to, že je vyjednáno... no, jádro jako bezemisní zdroj energie, to je taky zásluha této vlády, a byl zahájen tendr na dostavbu Dukovan. Na rozdíl od svých předchůdců jsme do toho tendru ovšem nepřipustili firmy ze států, které by mohly být bezpečnostním rizikem pro Českou republiku. Našel jsem si, že Andrej Babiš prohlásil, že bylo chybou Sobotkovy vlády, že nedokončila tendr na dostavbu Temelína. Bohužel se dá říct to samé o něm.

To je tedy moje porovnání mezi těmi dvěma vládami, to hlavní.

Kdybychom se dívali na rozpočet, bylo by toho rozhodně mnoho. Já bych se nyní ještě zastavil u toho, že kromě energetické bezpečnosti, kterou tato vláda zdědila bez infrastruktury, bez zajištění dostatečných zdrojů, dostatečných energií z různých zdrojů, tak jste nám radili, abychom také jednali především jako kolegové v Maďarsku. Já jsem se díval na to, jaká je nyní inflace v Maďarsku, a je 24,5 %. A to nám bylo dáváno jako vzor za to, jak máme stropovat, za to, jak se máme dívat na pohonné hmoty. Mimochodem, poptávka po pohonných hmotách v Maďarsku dnes o téměř 30 % převyšuje denní kapacitu čerpacích stanic. Jsme zpátky – tedy ne dnes, ale jsme zpátky zhruba tři týdny, a maďarští řidiči tak museli tankovat i v okolních státech nebo shánět energie jinak. Poptávka po benzínu se tedy zdvojnásobila. Pokud bychom se podívali na ceny, já jsem se díval na ceny pohonných hmot, to jste nám tu často vyčítali. V listopadu jsem zde paní kolegyni Vildumetzové, která není přítomna, ukazoval graf, že ceny pohonných hmot klesají. Ona se mi tu vysmála, že tomu tak není a nebude, nicméně pokud se podíváme dneska na Maďarsko a dneska na Českou republiku, tak v Maďarsku je benzín dražší o 2 koruny, vycházím z tabulek na kurzy.cz, každý si to můžete porovnat. Ten nárůst tam byl i o 10 korun v přepočtu, téměř za vteřinu po tom, co se maďarská vláda rozhodla stropování ukončit. Orbánova taktika v Maďarsku se tedy vymstila, nezvládli ji a inflace je tam mnohem vyšší než u nás. To je doporučení, jak se chovat, tedy to jste nám dávali: trochu chaosu, trochu populismu, ono to bude fungovat.

Když jsem dal toto celé porovnání, tak bych chtěl říct, že už jen za to, že tato vláda pracuje systematicky, bez chaosu, slušně, dokázala v rámci předsednictví v Radě EU přesvědčit, že Česká republika je důstojným, schopným partnerem, tak už jen za to si vláda zaslouží důvěru a minimálně ze strany opozice trpělivost a nevyvolávání těchto schůzí každých pět měsíců řekněme, ono to je spíš čtyři a půl, a to do toho nepočítáme vánoční prázdniny. Krom toho bych chtěl také zmínit, že tato vláda v bezpečnosti energetiky – a na tom se doufám s kolegy shodneme, i když tu zazněla z mých úst silná kritika toho, jak to připraveno není – za ten rok, za těch třináct měsíců v bezpečnosti energetiky a v zajišťování různých zdrojů energetiky pro Českou republiku udělala mnohem více, než se stalo za poslední roky. Toto jsou ty důvody, a jeden z mnoha důvodů, proč tato vláda má důvěru a proč – a jsem přesvědčen o tom, bude mít důvěru i dnes večer, dnes v noci, záleží, jestli skončíme třeba zítra, nebo pozítří, každopádně po této schůzi.

Vážený kolegové, děkuji za pozornost a doufám, že zde budou diskuse, kterým se můžeme věnovat, a věřím, že se brzy dostaneme taky k zákonům, na kterých máme pracovat, protože těch nás čeká opravdu mnoho, stejně jako práce ve výborech. Pěkný večer.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo několik faktických poznámek. Jako první paní poslankyně Balaščíková. A než jí předám slovo, tak načtu omluvy. Omlouvá se paní Jana Berkovcová od 14.30 ze zdravotních důvodů. Omlouvá se paní Mračková Vildumetzová Jana od 20.15 z rodinných důvodů. A omlouvá se pan ministr Šalomoun Michal od 20 hodin z osobních důvodů.

Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Margita Balaščíková: Dobrý večer, kolegyně a kolegové. Já bych chtěla reagovat na svého předřečníka. Pan kolega prostřednictvím vás, paní předsedající, je velmi milý člověk, nicméně kdybyste to nebyl právě vy, tak bych to snad i považovala, to vaše vystoupení, za urážku. Česká republika má respekt v zahraničí. Pane kolego, já myslím, že asi nevíte, jak se dělá zahraniční politika. Já jsem tedy ještě za celý svůj život nezažila, že bych se někde dočetla, že na nějakém summitu nebo politickém jednání jedna země druhé řekla – vy to děláte špatně. Víte, ono se to řekne spíš možná, když jsou ti premiéři nebo prezidenti kamarádi, tak se spíš řekne – ty, tohle nebylo úplně dobré. Ale dobře, je to váš romantický názor na to, jak děláme zahraniční politiku.

No a vy jste tedy řekl, že jste chtěli spolupracovat, řekli jste – společně pracovat pojďme. Kdyby to tak bylo, kdyby to byla pravda, tak by se nikdy nemusel stát dnešní den. My bychom tohle nevyvolávali. A řekla jsem to i v médiích. Já jsem tu byla a vím, jak jsme reagovali. My jsme reagovali na vaše postoje, na to, jak jste se chovali, jak někteří vaši zástupci se tomu ještě smáli. A naše paní předsedkyně klubu nás uklidňovala a říkala i, že vlastně vyvoláme reakci, že to budete vy zneužívat, že je to jakýsi aktivistický náš program na podporu našeho kandidáta na prezidenta. To byla reakce na vaše chování, byla to reakce spontánní. Na tom trvám, všichni mí kolegové to vědí. Vědí, jak jsme se na klubu o tom bavili, a bohužel i ti, kteří se vyjádřili z našich lavic třeba proti kandidatuře našeho kandidáta, tak i ti zvedli ruku, aby se dnešní den vyvolala nedůvěra vládě. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. A další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Králíček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robert Králíček: Vážená paní předsedající, pane ministře, paní ministryně, kolegyně, kolegové, já musím reagovat na vystoupení mého předřečníka. Já myslím, že jeho vystoupení zapadlo do dalších vystoupení ministrů a místopředsedů a vládní poslankyně. Já tomu rozumím, bylo to vystoupení plné urážek a dehonestace. Rozumím i tomu, že se těšíte

a předpokládáte, že na Hrad vyhraje váš kandidát. On se uzavře kruh. Kruh se uzavře v tom, že pětikoalice bude ovládat Hrad, Senát, Poslaneckou sněmovnu, Prahu a kraje. A vládu, samozřejmě. Omezíte nám slovo ve Sněmovně vašim návrhem jednacího řádu tak, aby opozice nemohla mluvit, nebo jí to omezíte na maximum. A pod rouškou boje proti dezinformacím budete regulovat informace. Budete mít totální moc. Totální moc nad touto zemí. Budete ji válcovat, stejně jako válcujete opozici v Poslanecké sněmovně. Ale neměl byste zapomenout, že stále skoro tři miliony vás nevolily. A já pevně věřím, že tito lidé vám to jednou dají důrazně najevo. A já si stoupnu do čelných řad.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. A další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Kolovratník. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. No, já musím na Ondru Lochmana reagovat. A musím říci, že popuzeně jako místopředseda hospodářského výboru, kde jsem víc než osm let, pane kolego. A do této chvíle jsem si, prostřednictvím paní předsedající, Ondřeje Lochmana jako předsedy podvýboru pro dopravu vážil jako kolegy, který se zajímá o dopravu, věnuje se dopravě a snaží se ji řešit. Ale prosím, pane kolego, když už vám vaši marketeři ze STANu dají nějaký text, tak než ho začnete číst, tak si ho zkuste ověřit a neztrapňujte se tady na plénu Poslanecké sněmovny.

To vystoupení bylo absolutně trapné a komické. A budu konkrétní. Když se chlubíte za STAN úspěchy pana ministra Síkely, že sem přinesl zákon o komunitní energetice a tak dále – ten zákon tady měl být v létě. To jste slibovali někdy na jaře, že to tady bude do prázdnin. Přinesli jste to na konci roku a je to pozdě, už to mohlo půl roku fungovat. Když se chlubíte, pane poslanče, taxonomií a jádrem, tak tuhle věc nezařídila tato vláda, to zařídili vaši předchůdci, hnutí ANO, Andrej Babiš a Karel Havlíček, a vyjednali jsme to, že jádro je uznáváno v taxonomii Evropskou unií alespoň dočasně. Vy jste měli příležitost pracovat na tom, aby bylo jádro uznáváno dlouhodobě a trvale. Neudělali jste v tom absolutně nic. Když tady, pane kolego, mluvíte o ropovodu TAL, o plynovodu Stork – opět prosím něco si o tom načtěte. Poláci Stork nechtěli. Nebylo to na nás, bylo to na nich. A vy jako opozice v té době jste s námi souhlasili, že ty energie, ať už je to ropa, nebo plyn z Ruska, že jsou levné, že fungují, že zkrátka je to nějaký zdroj energie a infrastruktury, kterou tady máme. Nikdy, nikdy jsme od vás neslyšeli to, že bychom něco měli změnit.

A když už chceme jít do té historie – ještě mám pět vteřin – tak byl to váš koaliční partner ODS, která rozprodala v devadesátých letech infrastrukturu našeho státu. (Předsedající: Čas, pane poslanče.) A teď, teď ty následky sbíráme všichni. Společně s vámi.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. A jako další je přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Kubíček. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vaším jménem k panu poslanci Lochmanovi. Já si ho velmi vážím a jeho práce v hospodářském výboru je vidět, nicméně několik dezinformací, které tady proběhly. Byla to dostavba Temelína. A víte, na čem skončila dostavba Temelína? Na způsobu financování, na ničem jiném. Tenkrát nebyl žádný odpor a rozpor oproti tomu, jestli se má soutěžit včetně Ruska, nebo ne. Druhá věc. Když se soutěžily Dukovany, tak už bylo přece předtím rozhodnuto o tom, že bude Rus z tendru vyřazen. To se nestalo za vaší vlády, to už bylo předtím.

Co se týká ropovodu Stork, ten skutečně skončil na polské straně jejich nesouhlasem k tomu, aby fungoval. A seděli jsme v tom hospodářském výboru všichni a já si velmi dobře pamatuji, a byli to především členové KDU-ČSL, jejich podpora levného plynu byla naprosto bezprecedentní v té době. Já jsem byl jeden z mála, který křičel o nějaké diverzifikaci a o tom

rozdělení jednotlivých zdrojů. A pokud si pamatuji, tenkrát má ctěná kolegyně, prostřednictvím pana předsedajícího, Berenika Peštová, která tam chodila z pozice náměstkyně ministryně životního prostředí, to z mé strany slyšela mnohokrát, kdy jsem varoval před zařazením plynu jako bezemisního zdroje.

Pak tu máme ještě několik takových drobností. Co se týká ropy, přebytku ropy, teď byla nějaká reportáž, a nikdo asi nebude podsouvat Jankovi Kroupovi, že by nadřžoval hnutí ANO, a bylo zjištěno, že mnoho ropy protékající těmito ropovody je původem z Ruska, akorát má jiné razítko, jinou zemi vytěžení, a nějakým způsobem se tady dostává i přesto, že jsou zavedené určité sankce. Já si myslím, že je třeba opravdu i nezapomínat na solární tunel. My jsme tady nebyli v té době, kdy se začaly utrácet neskutečné peníze za nesmyslné projekty fotovoltaické energetiky. A musím končit, já bych toho měl víc. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. A jako další je přihlášena paní poslankyně Peštová a pak se z místa hlásí pan poslanec Lang. Paní poslankyně, vaše dvě minuty. Máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Já děkuji za slovo. Já bych chtěla zareagovat na pana poslance Lochmana, i když teď asi zřejmě řeší něco důležitějšího, prostřednictvím paní předsedající. Už neřeší, dobře, děkuji. V každém případě, když jste tady říkal, jak tato vláda nejedná chaoticky, tak já jsem tady několikrát vystupovala a myslím si, že jste tady u toho byl taky a slyšel to, jakým způsobem jsou zde přijímány zákony. Jakým způsobem, ne řádným legislativním procesem, ale jakým způsobem jsou zde načítány, to znamená, přes poslance nebo jsou to senátní iniciativy a tak dále. V každém případě řádný legislativní proces tam neprobíhá. To znamená, nejde to do mezirezortního připomínkového řízení, ani vnitřního, ani mezirezortního, nejde to na Legislativní radu vlády, ani do komisí Legislativní rady vlády. Několikrát jsem tady držela v ruce to, co jsme tady dostali v den ráno, když jsme ten zákon měli probírat. Bavím se o energetickém zákonu, který byl několikrát novelizován. Bylo to několik pozměňovacích návrhů, ke kterým jsme měli uzavřít během několika dalo by se říct hodin stanovisko, a my jsme vůbec nevěděli, co budeme projednávat a co je meritem věci a těch pozměňujících návrhů.

Takže mi neříkejte o tom, že tato vláda nejedná chaoticky. Jedná neskutečně chaoticky. A vy to musíte vědět taky, protože jste členem hospodářského výboru, a já jsem na tom hospodářském výboru seděla a byly tam k tomu velké diskuse. Ale času na to bylo velice málo.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. A jako další z místa se s faktickou hlásí pan poslanec Lang. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji, pane paní předsedající. Já také se chci připojit tady ke kolegům z pravé strany spektra. Máme 20.48 hodin a vidíte, že jsme tedy opravdu rádi, že jste nás pustili do rozpravy. Kdyby ta rozprava byla spuštěna dříve, třeba po vystoupení pana premiéra a po vystoupení ministrů, jako byla ministryně obrany, jako byl pan ministr vnitra, jako byl pan ministr zahraničí, tak určitě byste se dozvěděli, co je důvodem toho, proč my svoláváme tuto mimořádnou schůzi o vyjádření nedůvěry této vlády, a během vašich třinácti měsíců vlády už je to podruhé. Je to z toho důvodu, kolegové, že my nemáme žádné fňů a kňů, jak se teď začíná používat. My nekňučíme, my nefňukáme.

My jenom chceme předkládat svoje návrhy a využili jsme celé spektrum možností, které jsme měli. Chtěli jsme zařazovat body do programu schůzí. Měli jsme několik mimořádných schůzí. Nic z toho jste nám neumožnili. Prostě vaše dominantní postavení, vás 108 poslanců, kteří spolu držíte v té vaší pětikolce, neumožňuje vlastně opozici vykonávat řádně svoji práci. My máme velké spektrum našich voličů. Naši voliči se na nás obracejí. A chceme řešit také

v rámci možností své věci. A to, jestli tady pobrekáváte, že nemáte plněny vaše nějaké kvóty, že jste prakticky neschválili skoro žádné zákony, to je váš problém. A vy byste si to měli s námi nějakým slušným způsobem domluvit a vyříkávat, a ne nás takto tady přejíždět.

Dneska jsme opravdu neměli možnost vystupovat. Já sám budu přihlášen do řádné rozpravy zítra. Ale kdybychom otevřeli rozpravu dříve, což nechápu, že jste nám teda milostivě vlastně na naší schůzi, kterou jsme vyvolali k nedůvěře vládě, dovolili otevřít rozpravu až po sedmi hodinách, kdy jsme tady vlastně poslouchali, jak je to všechno výborné, jak je to ideální, logicky, protože samozřejmě média to nějakým způsobem snímají, vy jste si to odříkali na zprávy. A dneska kam jsme se dostali? Zůstala vám tady jedna paní ministryně (Langšádlová) a všichni ostatní ministři odkráčeli pravděpodobně domů. Děkuju. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Mám zde další faktickou poznámku – paní poslankyně Ožanová. Paní poslankyně, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážená jediná paní ministryně, pokud se dívám, ano, počet je správný. Já jsem se domnívala, že budu reagovat, poslouchala jsem kolegu Lochmana velmi pozorně, domnívala jsem se, že budu reagovat na dopravu. Nicméně k tomu nedošlo. Takže budu reagovat na energetiku. Víte, ta chvála energetiky, pana ministra Síkely, jak všechno dělal dobře a jak je to všechno skvělé... Víte, já si pamatuju na jeden moment z hospodářského výboru, kdy jsme měli schvalovat v legislativní nouzi další z energetických zákonů a já jsem požádala velmi nespisovně, když jste chtěli, ať už hlasujeme o těch pozměňovacích návrzích, že si je chci aspoň přečíst. To si pamatuju, to bylo pro mě velmi zajímavé – protože jaká spolupráce? Vy jste chtěli po opozici a i po vlastních lidech, ať zvednou ruku pro něco, co nikdo neměl k dispozici a nikdo nečetl, jenom proto, že to dalo ministerstvo. Prosím vás, takhle spolupráce, nejen spolupráce, takhle práce ve Sněmovně vypadat nemá. Poslanec má právo vědět, o čem hlasuje, byť je koaliční. Vy jste to tehdy nedali přečíst ani koaličním poslancům. Takže takhle vypadá ta práce skvělého pana ministra Síkely. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Pokračujeme v obecné rozpravě, do které je přihlášena paní poslankyně Voborská. Paní poslankyně není přítomna. Další na řadě je pan poslanec Bělouš. Než vám dám slovo, ještě načtu jednu omluvu. Omlouvá se od 17 hodin pan Richter z rodinných důvodů.

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Bělouš: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, poslanci a poslankyně, mám krátký příspěvek, ale myslím, že to musí zaznít, s tím, že jsem se chtěl prostřednictvím paní předsedající obrátit na pana předsedu Okamuru a vrátit se k 10. lednu, kdy tady v polemice o svobodě slova, kdy jsem celkem chápal, že asi není úplně jednoduché vytvořit právní normu, která by bránila moderní stát před šířením hoaxy a fake news, najít takovou normu, která by zároveň respektovala zásady svobodného šíření názorů, svobody slova a tak dále. Nicméně tady zazněla od pana předsedy Okamury slova: Ale prostě to onálepkují, jako to dělal Goebbels a jako to dělali nacisti. A nezlobte se na mě, já vůbec nechápu, jak může někdo využít tuto terminologii na půdě demokratického státu, a ještě na půdě Poslanecké sněmovny. A proti tomu jsem se chtěl důrazně ohradit.

Kromě toho bych doporučil těm, kteří mají tendenci v této polemice používat takové názory, aby se podívali například na zákon na ochranu republiky, je to zákon č. 50/1923 Sb. A tam zjistíte, že ten zákon byl poměrně velmi striktní. A zajímalo by mě, jestli by někdo našel odvahu nazvat první republiku republikou goebbelsovskou nebo notabene nacistickou.

A tady se dostávám k podstatě věci, a to je kultura politická, a k definici toho, co je to teda urážka. My asi jsme schopni jaksi definovat, co je to urážlivé slovo ve smyslu argotické, lidové mluvy nebo toho, co říkají popeláři nebo lidská spodina. Ale nezlobte se na mě, také existují urážlivá slova kulturněhistorická. A slovo nacistický prostě nemá zaznít na půdě Poslanecké sněmovny. A to mě velmi rozčiluje kvůli mně, a věřím, i kvůli všem kolegům z vládní koalice, ale do jisté míry je potřeba o těchto věcech hovořit i ve smyslu ochrany členů opozice, protože to se může stát i vám, že vás bude někdo srovnávat s nacisty. Proti tomu se velmi ohrazuji a chci poprosit, aby v budoucnu každý, kdo řídí toto jednání, a zazní tato slova, upozornil mluvčího, že taková slova se prostě na půdě Poslanecké sněmovny říkat nebudou.

Já sám za sebe jsem připraven, pakliže se to bude opakovat – a musím říct, že pan Okamura slovo nacistický nepoužil poprvé, použil ho za tu dobu, kdy jsem měl sílu a chuť poslouchat jeho nekonečné výlevy, nejméně třikrát. A nevím, proč bychom nemohli v této situaci využít jednací řád Poslanecké sněmovny, který v § 13 přesně říká, jak se má postupovat. A můžeme postupovat i tím, že já velmi rád jako uražený podám návrh mandátnímu a imunitnímu výboru, aby konal.

Úplným závěrem chci ovšem říct ještě jednu věc. Chtěl bych poděkovat hnutí ANO za mimořádně vzácnou příležitost promluvit v rámci situace, která je skutečně bezprecedentní, kdy Poslanecká sněmovna byla vmanévrována do toho, aby se stala součástí marketingového plánu, jehož cílem je zvolit slovenského Berlusconiho za českého prezidenta. To je vpravdě bizár. Děkuji. (Náhlý hukot v levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Vaše vystoupení vyvolalo faktickou poznámku. Prosím k pulťku paní poslankyni Peštovou. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Tak hezky to začalo a tak jste to musel dokončit tedy. (Potlesk z lavic ANO.)

Nechápu, proč ten Babiš vám prostě furt leží v žaludku. Vy si bez něj nedokážete ten den představit? On je řádně omluvený. Nevidím kolegu, který mluvil, omlouvám se, už ho vidím, pardon, omlouvám se. On je řádně omluvený. Kdyby tady byl, tak zase budete mít řeči, že dělá kampaň. Když tady není, tak vám to zase vadí, tak si tady dáte aspoň jeho fotku. Vždyť vy nejste normální! To už přece není normální tohleto! (Potlesk z lavic ANO.) My vám nestačíme? Vždyť je nás tady 72, nebo 71 bez něj. Tak vám snad stačíme jako opozice? Nebo ne? Děkuji. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. A další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Králíček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robert Králíček: Děkuji. Nebudu dlouze hovořit. Já bych jenom panu poslanci a ke kolegům ze STANu, až tady budou mluvit o tom, že je někdo osobní, že tu někdo někoho uráží, že ta debata je nekonstruktivní, tak si jenom uvědomte, kdo to začal.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. A další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Vondráček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Já jsem to poslouchal z kanceláře a neslyšel jsem ten konec, co zmiňuje paní kolegyně Peštová, takže já vás mám jenom hezkého, pane kolego, prostřednictvím paní předsedající. (Smích v sále.) Já jsem slyšel jenom tu výzvu k lepší politické kultuře. K tomu já se samozřejmě přidávám. Ale v přátelském duchu, už tady něco pamatuju. Tady stál Miroslav Kalousek a na nás tady ukazoval prsty a říkal, že jsme nacisti

a Andrej Babiš je führer. Takže pracujme na té kultuře. Ale opravdu já si pamatuju věci... A můžeme si o tom dlouho povídat. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášená paní poslankyně Válková. Paní poslankyně, vaše dvě minuty, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Tak já myslím, že na neformálním setkání před Vánoci, kde jsme se setkaly s poslankyněmi napříč politickým spektrem, jsme se shodly na tom, že my většinou tedy hovoříme tak, aby to toho druhého neuráželo. Dneska jsem se o tom opět přesvědčila.

Jinak mně se taky ten začátek velmi líbil, že máte důvěru v mandátový a imunitní výbor, pane poslanče, prostřednictvím paní místopředsedkyně. obraťte se na nás, my to jistě rádi posoudíme, pokud se vás to tak dotklo. A ten dovětek mě speciálně od vás také velmi překvapil. Ten asi tedy na tom mandátovém a imunitním výboru probírat nebudeme, protože předpokládám, že z naší strany taková potřeba nebude. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji a z místa s faktickou se hlásí pan poslanec Lang. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji. Já bych tady pro pana kolegu, který také velice krásně začal. Myslel jsem, že tady máme tu novou, lepší, jak oni říkají, politickou kulturu. Prosím vás, když už tady hovoříte o panu Andreji Babišovi, on měl asi podle vás tu smůlu, že se narodil v Bratislavě za Československa. To znamená, on má slovenskou národnost, ale v roce 1993, když se rozdělilo Československo a mohli si lidé zvolit, jak Slováci české občanství, tak Češi slovenské občanství, tak se rozhodl, že se stane státním občanem České republiky. Prosím vás, tak už nechte si nějaké takovéhle dehonestující věci, že tady je jakýsi Slovák, slovenský Berlusconi! To souznění vůbec těch dvou vět je totální blbina! Není to žádný Slovák, je to český státní občan, který má právo kandidovat v prezidentských volbách, byť se vám to nelíbí. Pravděpodobně nevím, co budete říkat za 14 dní, kdyby ve druhém kole pan Babiš uspěl a stal se prezidentem České republiky. A Berlusconi je Ital! Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji a jsme zpátky v obecné rozpravě, do které je přihlášen pan poslanec Rataj. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michael Rataj: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové poslanci, dovoluji, abych i já se dnes na zasedání Poslanecké sněmovny vyjádřil na adresu vlády Petra Fialy, která má za sebou jeden rok fungování ve velmi pohnuté době. Chci tímto vystoupením také odpovědět občanům, kteří mi v posledních dnech zasílali e-maily s prosbou, abych si při hlasování o důvěře vládě Petra Fialy zachoval svou čest, hlasoval v zájmu občanů České republiky a dodržel tak slib, který jsem občanům dal. Mohu nejen tyto pisatele ubezpečit, že budu hlasovat v souladu se svým svědomím a poslaneckým slibem, a to také zde odůvodním proč.

Opoziční hnutí ANO 2011 odevzdalo v pátek 13. ledna návrh na konání mimořádné schůze Poslanecké sněmovny, symbolicky v den prvního výročí vyslovení důvěry vládě poslanci vládní koalice. Aniž by se pro tento pokus hnutí ANO pokusilo získat Stranu přímé demokracie Tomia Okamury, bude vláda čelit vyslovení nedůvěry již podruhé v relativně krátké době. Důvody takového kroku, které předkládali lídři hnutí ANO v uplynulých dnech médiím, považuji za veskrze zástupné. Uváděné argumenty jsou jako vždy úmyslně zkresleny

a vyznačují se značnou mírou neobjektivitu, především ovšem postrádají patřičnou sebereflexi. Jediným skutečným důvodem konání mimořádné schůze Poslanecké sněmovny před druhým kolem prezidentských voleb je snaha o rozpoutání bouře ve sklenici vody v čase, kdy zakladatel a stávající předseda hnutí ANO Andrej Babiš kandiduje na prezidenta České republiky a v souboji se svým protivníkem ztrácí. Udělat z prezidentských voleb referendum o vládě, které by vyburcovalo i nevoliče k protestní volbě, a odradit mediální snůškou pseudopravd od účasti ve volbách voliče politického soupeře, to je jediná možná cesta, jak získat aspoň malou naději na agrofertizaci nejvyšší politické funkce v zemi.

Ale pojďme k tomu, kam tento marketingový pokus shodit vládu v době, ve které je stabilita České republiky křehkým střípkem stability celé Evropské unie, v důsledku směřuje. Opoziční hnutí ANO se snaží vytvářením negativního obrazu práce vlády Petra Fialy – vzpomeňme zde často užívaný slogan: špatně, málo, pozdě – využít k posilování vlastních volebních preferencí a ke strategické přípravě na další parlamentní volby. Existuje řada variant budoucího vývoje na politické scéně, ale dlouholetý koaliční nepotenciál hnutí ANO na celostátní úrovni dává tušit, že případný pokus o sestavení vlády po vítězství v dalších parlamentních volbách, vycházíme-li ze současných volebních preferencí, by v případě menšinové vlády měl výrazně větší šanci na úspěch s podporou prezidenta republiky. Také proto, že otevřená spolupráce s SPD není pro významnou část voličů hnutí ANO akceptovatelná. Shrnu-li to, pro budoucnost hnutí ANO je poměrně zásadní, aby se jeho předseda stal příštím českým prezidentem. V opačném případě by totiž mohl nastat úpadek a jistě by došlo i na přeskupování, případně štěpení celého hnutí ANO, které ještě pořád stojí a padá s osobou svého předsedy.

Rád bych se ale konečně dostal k realitě posledního roku. Pokud bych měl tento rok srovnat s předchozími dvěma lety, kdy celý svět sužovala pandemie COVID-19, nelze vynechat energetickou krizi, dvojcifernou inflaci a vojenskou agresi Ruska na Ukrajině, která vedla k migrační vlně, jaká tady nebyla od druhé světové války, tedy faktory, se kterými se nepotýkala žádná z předchozích českých vlád od roku 1993. To je bohužel objektivní fakt ovlivňující ekonomickou a společenskou situaci občanů naší republiky. Vláda Petra Fialy byla a je nucena čelit výzvám, které přináší tento nezvykle turbulentní čas. Výčet přijatých opatření a úspěchů vlády Petra Fialy zde uvedla celá řada předcházejících řečníků, počínaje premiérem této země. Pokud to stručně shrnu, i přes nutnost čelit aktuálním výzvám byly ve všech rezortech nastartovány změny, které mají vést k realizaci vládních programových cílů. Vláda se přitom stále učí. Nikdo učený z nebe nespádl. Co je ovšem zásadní, nepomáhá si omezováním ani svobody pohybu, ani svobody projevu. Věřím, že až se situace stabilizuje, skončí válka na Ukrajině, naše země sklídí první plody práce na zvýšení energetické nezávislosti naší země na ruských surovinách; až zkrotíme inflaci, budou výsledky práce vlády Petra Fialy pozitivním překvapením pro řadu dnešních kritiků, kteří se nechali pomýlit či svést rétorikou jejich odpůrců.

Před vládou Petra Fialy stále stojí spousta práce a my koaliční poslanci z hnutí STAN o tom samozřejmě dobře víme. Jako starostové měst a obcí nejsme zvyklí planě slibovat, neplnit program a nedotahovat rozpracované záležitosti. A stejný přístup uplatňujeme i v parlamentu. Ačkoliv naše práce v Poslanecké sněmovně možná není vidět tak jako v komunále, myslím, že se oprávněně můžeme již pochlubit úspěchy, které jsme poctivě odpracovali a jež zde byly zmíněny našimi poslanci a ministry. Pochopitelně budeme pracovat vytrvale dál, protože systémové změny nelze provést za několik měsíců, aniž by nehrozilo riziko, že v budoucnu napáchají více škody než užitku.

Osobně mám za to, že je nezbytné zeštíhlit státní správu a odbourat byrokracii, snížit mandatorní výdaje a konečně připravit deset let slibovanou reformu penzijního systému. Je nutné se zamyslet nad daňovými výjimkami a zavést progresivní zdanění závislé činnosti, vrátit reformovanou daň z koupě či prodeje nemovitosti. Bolestně se ukázalo, že energie jsou klíčovými komoditami, a proto je mimo jiné nezbytné transformovat akciovou společnost ČEZ na státní podnik. V oblasti sociální politiky je nutné, aby hmotná pomoc lidem v sociální nouzi

nebyla poskytována plošně, ale adresně dle skutečné ekonomické potřeby rodin a jednotlivců, tedy efektivněji. Věřím, že v rámci postupující digitalizace agend Ministerstva práce a sociálních věcí a jemu podřízených organizačních složek státu se i nadále bude postupovat mílovými kroky vpřed a v blízkém časovém horizontu dokončíme rozpracované záležitosti řešené tímto rezortem už několik volebních období.

Přestože činnost vlády hodnotím se snahou o určitý odstup, podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, zdůrazňuji, že při hodnocení její činnosti nesmíme zapomínat na omezení způsobená jednak objektivními skutečnostmi, jednak legislativním procesem jako takovým.

Vláda postupuje rozvážně, nikoliv zbrkle, jak často opozice populisticky požadovala a požaduje. Ostatně neznámým prostorem v pološeru také neproběhnete, ale půjdete s nejvyšší opatrností a rozvahou. Neplatí přímá úměra: rychlé řešení rovná se nejlepší řešení, jako například v záležitosti zastropování ceny pohonných hmot. Jak to dopadlo v Maďarsku nebo Polsku, které nám opozice dávala příkladem, jsme zjistili o pár měsíců později.

Dovolte mi, abych na závěr z tohoto místa poděkoval především všem občanům této naší země za jejich odhodlání překonat těžké časy, za pomoc lidem v nouzi, za jejich trpělivost, důvěru a podporu. V návaznosti na to, co jsem ve svém příspěvku zmínil a co zmínili mí předřečníci, konstatuji, že zejména s ohledem na to, v jak komplikovaném období vláda Petra Fialy vede naši zemi, zvládá svou roli vcelku dobře, a proto budu hlasovat proti návrhu opozičního hnutí ANO 2011. Děkuji za vaši pozornost.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Pane poslanče, vaše vystoupení vyvolalo celou řadu faktických poznámek. Jako první se přihlásil pan poslanec Králíček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robert Králíček: Vážená paní předsedající, já musím zareagovat. Právě jste byli svědky toho, jak vypadá politika hnutí STAN. Projev plný nenávisti a urážek. Pane poslanče Rataji, prostřednictvím předsedající, jste ubohý lhář a šířitel dezinformací. (Potlesk v levé části jednacího sálu.) Stále mluvíte o tom, že odagrofertizujete Českou republiku, abyste ji zaredlovali. A za mě: radši na Hradě slovenský Berlusconi než na vnitru český Kaliňák! (Výkřiky a potlesk v levé části jednacího sálu.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Jako další s faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Peštová. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Tak já děkuji za slovo. Tentokrát nemohu říct, že to hezky začalo. Ono už na začátku to byl hnojomet tedy neskutečnej. Takže nezačalo to hezky. A ten konec jsem si připadala jak na XIV. sjezdu KSČ. Vrátila jsem se zpátky do dob nazpátek. Všechno krásný, všechno růžový a jenom ty ostatní to dělají jinak, než to děláme my. Takže opravdu poprosím opozici, nebo pardon vládnoucí koalici, vezměte si ty vaše příspěvky, vyškrtněte už si toho Babiše, ten tady není. Ten tady není. Takže já chápu, že jste dostali úkol. Úkol zněl jasně: muž s koženou brašnou nesmí projet. (Smích a potlesk v levé části jednacího sálu.) Ale on tady není. On tady není. Takže je to zbytečné si ho brát do úst. Takže pokud něco máte, pojd'te to šít do nás, ale zbytečně – tady máte obrázek (ukazuje na Babišovy portréty před řečnickým pultíkem), vezměte si obrázek a opravdu, zapomeňte na Babiše. Zapomeňte dneska na Babiše. Děkuji. (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Malá. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Tat'ána Malá: Hezký dobrý večer. Pane kolego, vy jste to úplně celé popletl. (Smích v levé části jednacího sálu.) Oni vám ti občané v tom mailu nepsali, abyste hlasoval pro důvěru. Oni tam psali, že jste tuhle zemi přivedli cugrunt, že to je katastrofa, to, co děláte. Já ty maily dostávám také a já vás v těch adresátech vidím. Tak prosím vás, abyste to zítra nepopletl. Proti důvěře. (Potlesk v levé části jednacího sálu.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další přihlášený je pan poslanec Kolovratník. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. No přátelé, já bych se na pana poslance Rataje nezlobil. On vystupuje za ten rok počtvrté tady na mikrofonu. Je to stále nováček a chápu, že ty texty, které marketáči hnutí STAN napsali, přečíst takhle skoro napoprvé je těžké. Máme pro to pochopení. (Smích v levé části jednacího sálu.) Ale pane poslanče, příště, než sem na mikrofon půjdete, je vidět, že Ondra Lochman měl trochu větší zkušenost, že už tady párkrát byl, zkuste si ty řádky trochu proškrtat a upravit. Když mluvíte o těch křehkých peříčkách demokracie evropské a podobně, když mluvíte o tom, že tady my hrajeme tu předvolební opoziční kampaň, tak si nejdřív poslechněte, co jsme vám říkali, co vám tady přednášela ve skvělém projevu Alena Schillerová na začátku dnešního dne. Ty argumenty, co vám chceme říct, o co vás žádáme a o čem s vám chceme diskutovat. Pak, pane poslanče, možná i při tom pátém nebo šestém vystoupení po roce tady ve Sněmovně budete znít trochu víc důvěryhodně. Bohužel teď se vám to nepovedlo. Díky.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji a další přihlášená je paní poslankyně Pastuchová. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, paní předsedající. Tak já jsem ráda, že jdu až teď s faktickou, protože můžu reagovat na dvě vystoupení. Opožděně na pana poslance Bělora, tuším, že se tak jmenuje, není tady ještě, já jsem ho tady u pultíku ještě neviděla. Ale došla mi jedna věc. Takže občan, který se narodil na Slovensku a nyní má českou státní příslušnost, absolutně nemá šanci v této republice se hlásit na post prezidenta nebo na nějakou jinou pozici. Takže oni jsou pro vás jiní. To je tedy i moje maminka, která se narodila na Slovensku, má české občanství. A vy jste je prostě vyřadil. Vy jste je vyřadil, protože to jsou Slováci.

Další věc na pana kolegu Rataje, kterého si vážím jako kolegy v sociálním výboru. Ale víte, podívejte se na seznam. Dnešní schůzi pozorně poslouchám, opravdu, vystoupení členů vlády, i když tady třeba nesedím, chodím se projít. A teď budeme poslouchat zhruba 17 poslanců vládní koalice, jak je ta naše vláda úžasná, všechno zvládla, v takové zemi se musí s takovouto vládou žít úplně perfektně. Ale vážení, vážená vládo, ona tu není už žádná paní ministryně, omlouvám se, já bych v takové republice hrozně ráda žila. Ale nemluvte příště o svých fantaziích, jak by se tu mělo žít, ale mluvte přímo o České republice. A ta teď takhle tady nežije. (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Další je přihlášená s faktickou poznámkou paní předsedkyně Schillerová. Paní předsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Pán je politolog, zřejmě – (Smích v levé části sálu) – myslím, prostřednictvím paní místopředsedkyně, myslím pana poslance Rataje, já vás vidím poprvé – protože pán už ví, co bude po volbách, jaká tady vznikne vláda, s jakou podporou, on ví, co hnutí ANO hrozí, že se rozštěpí, když by náhodou Andrej Babiš odešel na Hrad. No, pane poslanče Rataji, prostřednictvím paní místopředsedkyně,

já si myslím jako zástupce strany, která dala této zemi Dozimetr a Slepíčáka, se starejte hlavně o budoucnost hnutí STAN. (Potlesk a smích v levé části jednacího sálu.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. A další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Feranec. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, paní předsedající. Členové vlády nejsou. Dámy a pánové, zazněla tady kritika pana Rataje. Já musím říct, že mě jeho projev velmi pobavil. Já jsem se skutečně celkem upřímně zasmál, protože mně to přišlo jako takový pokus o stand-up, jako když někdo chce parodovat ty projevy z toho XIV. sjezdu. Ta dikce, ta slova. Jsem si zapsal některá: sklízíme plody práce (bouřlivý smích v levé části sálu), někteří se nechali pomýlit a svést (potlesk v levé části sálu). Fakt mi to připomnělo prostě, jestli to měl být pokus o stand-up vystoupení, parodie skutečně na závěry XIV. sjezdu, tak to perfektně padlo jako. Mně se to skutečně líbilo. A pochopitelně ta otázka: a komu tím prospějete? (Výbuch smíchu a potlesk v levé části sálu.) To jsme viděli v nějakém filmu. Ne, tak já děkuji panu kolegovi. Chápu, že je devět hodin, jsme unavení. Mě to skutečně velmi pobavilo a osvěžilo to tuto naši debatu. Děkuji. (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času a další je přihlášen pan poslanec Brabec s faktickou poznámkou. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Richard Brabec: Děkuji za slovo. No vidíte, kolegyně kolegové z opozice i z koalice, o co jste přišli, že jste nám ty faktické poznámky uznali až teď. (Smích v sále.) Ta zábava už tady mohla být mnohem dřív a nemuseli jste kvůli tomu odcházet. Já si myslím, že z takhle zábavné debaty by málokdo odešel. Já jsem se díval, protože také jsem neznal pana kolegu Rataje, já jsem zjistil, že on má regionální kancelář v Chocholeuskově ulici. (Pobavení.) To se omlouvám, ale jenom mi to na něco odpovědělo.

Ale já jsem taky byl překvapen tou dikcí, také jsem si myslel, že ta slova už najdu jenom v nějakých análech, o tom pomýlení a o tom, jak je potřeba nastartovat ty změny v těch jednotlivých rezortech. Ale jasně, já si myslím, že kolegové by měli být vlastně vděční, i ti nováčci, za tu debatu, protože oni se tady ostřílí. Ono je něco jiného být zpravodajem nějakého zákona, něco jiného je být tady přímo potom vystaven i tomu tlaku. Takže já taky musím říct, že jsem byl překvapen tím, jak jste nám, hnutí ANO, říkal až otcovsky, možná starostlivě, na co si máme dávat pozor, aby se nám to nějak nevymstilo. Já taky vždycky, když slyším STAN, tak si taky vzpomenu na Dozimetr a šifrované telefony. Takže si myslím, že by tam u tohohle si každý měl řešit ty problémy doma, které má, skutečně. Já si myslím, že si asi poradíme i bez toho.

Ale navážu na to, co říkal i kolega Feranec. Bylo to osvěžení v této relativně pokročilé době. Děkujeme za to. A já si myslím a doufám, že jak bude doba přibývat, tak ještě uslyšíme nějaké další favority. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji za dodržení času a další je přihlášen pan poslanec Lochman. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Lochman: Pěkný večer, vážení občané. Já vám doporučuji se podívat na tyto kolegy. Připomnělo mi to základní školu, když se stádo začíná smát někomu, dělá si z něj srandu a říká si, jací my jsme dobří, jaký on je horší, pojd'me ho pourážet, pojd'me si trošku zakádrovat a pojd'me se mu posmát, protože my si myslíme, že jsme lepší. Říká se tomu

šikana! Ale ještě člověka, který vám tady přesně řekl, že on děkuje lidem za to, že v tuto složitou dobu dokážou být trpěliví a dokážou ji přestát.

A místo toho, aby v této Sněmovně – já jsem tady pouze rok, já tady vidím lidi, kteří jsou z různých stran a jsou tady dlouho, teď za ANO 2011 – tak tato Sněmovna stojí za den 3,5 milionu. (Hovoří velmi hlasitě.) Vy místo toho, abyste se tady bavili o tom, co lidi potřebují, o tom, že jste nedokázali zajistit, jak už jsem říkal, dostatek energií dříve, abychom tu měli nějakou energetickou bezpečnost, tak se tady bavíte na účet někoho jiného, a ještě si vymýšlíte, urážíte ho. Připadáte si jako ti, kteří tady jsou nějakí hodnotitelé lidí.

Milí vážení přátelé, pojd'me se vrátit tam, kam tato Sněmovna patří. Pojd'me se bavit o věcech, které jsou důležité pro občany této země, a ne že budete využívat tento čas a tuto půdu pouze pro to, abyste se tady bavili na nějaký cizí účet. A ještě člověku, který dle svého svědomí se rozhoduje, jak vlastně se vším naloží, jestli opravdu ta vláda má jeho důvěru, přesně to zvažuje, poděkuje lidem. A co vy? Vy si tady hrajete hrátky místo toho, abyste se věnovali práci jako poslanci, tedy práci pro lidi, které tady zastupujeme! (Poslanci hnutí ANO buší do lavic.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Kasal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já bych se rád obrátil vašim prostřednictvím na oba předchozí řečníky, jak pana poslance Lochmana, tak pana poslance Rataje. Děkuji, že jste mně nahrál, pane poslanče. Já bych vám chtěl říct k těm plodům vaší práce a k tomu, co jste říkal o tom zesměšňování, a abychom tady něco konali. Tak mně vysvětlíte plody vaší práce, že po 30 letech – já 30 let pracuji ve zdravotnictví – tak za 30 let jsem nezažil to, co zažívám poslední rok, kdy nemáme léky, kterými můžeme léčit. A nejenom ambulantně. Já zvažuji, co budu dávat dětem na oddělení, abych mohl pokračovat v ambulantní péči. Není to vůbec žádná legrace. Něco jiného jsou velká města a něco jiného jsou menší města. Protože to, co dorazilo do Prahy, tak to už my máme dva měsíce. Nejenom že nejsou antibiotika celkově, ale nejsou oční kapky. Jestli chcete, pane poslanče, tak si to můžete najít na SÚKLu, tam to je, a můžete to říct lidem. Ti lidé to tak mají a jsou v tom dennodenně. Takže to je ten váš úspěch, o kterém jste se ani jeden nezmínil. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Lang. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji, paní předsedající. Já jsem původně chtěl hovořit k něčemu jinému, protože se mi udělalo trochu špatně, když tady kolegové zprava ze STANu říkali, že to dělají dobře a že v té práci chtějí pokračovat. No potěš pánbůh. Ale to, co tady pan Lochman předvedl. Prosím vás, pane kolego, nekřičte tady na nás, nejsme malé děti. Jestli si ve vašem klubu, ve vašem STANu, takhle po sobě vyřváváte, tak prosím vás to nezanášejte sem, na půdu Poslanecké sněmovny, když tady tak chcete kádrovat.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Prosím, oslovujte se mým prostřednictvím. Děkuji.

Poslanec Hubert Lang: Prostřednictvím paní předsedající. Chápu, že máte dneska velké ambice, že máte tu stoosmičku, že máte ministra vnitra, že máte tedy šifrované telefony někde mezi ponožkami, který zvoní panu Gazdíkovi, že jste tam pomalu vymřeli po přeslici a po meči. Ale prosím vás, nekádrojte nás. To mě úplně šokovalo, to vaše vyjádření, že vyjádření

opozičního poslance je šikana. Když opoziční poslanec tady řekne nějaký svůj názor, tak je to šikanózní vůči vám? Vy to nezvládnete? Když to nezvládnete, tak složte mandát, běžte dělat starostu, nebo odkud jste přišel, a nemusíte v té Sněmovně být. Nikdo vás tady nedrží.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Letocha. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Petr Letocha: Dobrý podvečer, vážená paní předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové. Tady je hezky vidět, že jste se v podstatě těšili na tu část, kdy přijdou poslanci za hnutí STAN chránit, respektive obhajovat úkoly vlády, které zvládla. Alespoň my si to myslíme. Je úplně legitimní, že opozice na to má jiný názor. Ale je pravda, že jsem proslov pana poslance Rataje slyšel ve své kanceláři, kde jsem se také připravoval na proslov, který možná za chvíli bude, a že jsem se tedy nestačil divit, co se tady potom spustilo. Je opravdu vidět, že jste byli jako natěšení na tuto debatu. Ale upřímně, dělat si srandu už i z ulice, na které má poslanec poslaneckou kancelář – a já se přiznám, já tam tu kancelář mám taky. To budeme tedy paušalizovat ty lidi, kteří tam bydlí, že to něco znamená, že jsou na ulici Chocholoušková? Opravdu se česká Sněmovna k tomuhle sníží? Já vím, že ta atmosféra, která tady byla, tomu napomáhala. Ale věřím, že jestli se podíváte zpětně na ten záznam k tomu, co se tady před chvílí stalo, že možná ani vy se nebudete úplně usmívat.

Ale mám pro vás dobrou zprávu. Je nás přihlášených ještě dost. Takže tu svou náplň a tu svou energii budete moci využít ještě ve faktických poznámkách a jistě i ve vlastních proslovech, protože je nás pořád docela dost připravených. Ale prosím, zachovejme důstojnost české Sněmovny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Wenzl. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lubomír Wenzl: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já k panu poslanci Ratajovi, vašim prostřednictvím. Já nechci nějakým způsobem urážet, to už vůbec ne. Ale mě zaujala v tom jeho projevu ta pasáž, kdy mluví o tom, jak vláda vlastně až, až, až – potom to bude "ružové", potom bude "dobře".

K panu poslanci Lochmanovi, zase vašim prostřednictvím. Zmínil to teď i pan poslanec Letocha, vašim prostřednictvím, když se podíváme na pořadí přihlášených. Ano, tato mimořádná schůze byla svolána na základě žádosti klubu hnutí 2011 a kromě přednostních práv do této doby nikdo nevystoupil. Tam by právě zaznělo to, na co se chceme vlády, premiéra a ministrů ptát. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji za dodržení času. Jako další je přihlášen pan poslanec Králíček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robert Králíček: Takže podle hnutí STAN, pana Letochy a pana Lochmana, vy nás urážet můžete. Možná si pan Letocha, prostřednictvím paní předsedající, mohl pustit i projev pana Bělora. Byla to snůška urážek a dehonestace hnutí ANO. (Hovoří velmi důrazně.) Ale to vám nevadí. Ale my když si dovolíme říct něco proti vašim poslancům, tak nás hned uklidňujete, a vraťme se ke konstruktivní věci. A když tady pan Lochman říká, že dnešní den stojí 3,5 milionu, nebo 3,9, tak vy ho zdržujete. Vy jste nás nepustili ke slovu, vy si tady děláte, co chcete! Vy jste novodobá totalita!

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Peštová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo. Já nebudu tak rozvášněná. Také bych chtěla zareagovat na pana poslance Lochmana. Já si vás také vážím velice, ale to, co jste tady řekl, je velká nepravda. To, že my bychom vás šikanovali... Kdybyste to řekl obráceně, že vy šikanujete nás, tak tomu bych rozuměla. Když si vezmete, tak my tady načítáme body – nejsou načteny. My se snažíme svolat mimořádnou schůzi – neschválíte nám program. Dneska svoláme schůzi, hnutí ANO svolá schůzi, kdy vám chce, nebo vládě chce vyjádřit nedůvěru – a ve finále to končí tím, že vás tady skoro musíme prosit, abyste otevřeli rozpravu, protože jste si tam dali všechny svoje ministry s přednostními právy, a kdybyste neotevřeli rozpravu, tak my tady budeme sedět do rána, nebo respektive do dvanácti hodin, a poslouchat ty chvalozpěvy. Takže to je celá pravda. Takže to není o tom, že my bychom šikanovali vás, ale vy šikanujete nás.

Je škoda, že tady není pan premiér. Já bych se ho ráda zeptala, on je politolog, ať mi poví, jak se má opozice bránit a jak má využít svého ústavního práva. Ona má právo předkládat zákony – nebyl tady ani jeden. Všechno berete, byť tam ty zákony jsou načteny v systému pod nějakým číslem, vaše tam přijdou až poté, stejně se berou vaše zákony, naše tam zůstávají, opoziční okénko už nebylo, ani nepamatuju, interpelace za minulý rok – z těch osmnácti jich bylo deset. Vždyť to je šikana od vás, to není šikana od nás. A pak se nemůžete divit, že malinko jsme prudrnější. Ale každá akce vyvolává reakci. Nic jiného se tady neděje. Já chápu, že nás tady chcete moralizovat, ale měli byste si nejdříve zamést před vlastním prahem.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Malá. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Taťána Malá: Mě to fakt nebaví sem chodit, ale prostě musím. Vrátila bych se úplně na začátek, když se otevřela tady ta rozprava. Mluvila Bára Urbanová, která mluvila naprosto konstruktivně, k věci, v pohodě. Myslím si, že i ty faktické poznámky, které na ni potom reagovaly, byly naprosto slušné, namístě. Myslím si, že to má nějakou úroveň.

Zkuste se zamyslet nad tím, kdo tady s touhle řečnou debatou a rétorikou začal. Vy jste totiž neuvěřitelní demagogové. Vy když dostanete svoji vlastní medicínu, kterou jste nám tady naordinovali, tak to umíte vřeštět, ale když nedej bože se ozveme my, tak tady vyskočíte. Pan kolega Letocha, prostřednictvím paní předsedající, tady málem dostal infarkt, ale že vy tady mluvíte o Berlusconi a podobné věci, to my máme snášet? Jako opravdu se zkuste nad tím fakt zamyslet.

Já o tom budu mluvit ve svém příspěvku, který tady potom budu mít, ale já jsem to už probírala s některými vašimi kolegy. V minulém volebním období my jsme byli v koalici a my jsme schvalovali vaše návrhy, vaše body jednání. Minulý týden, co se tady odehrálo, to byla prostě katastrofa. My navrhujeme bod jednání o tom, že nejsou prostě léky k dispozici pro děti, a vy to normálně prasácky, pardon za to slovo, prostě zamáznete jenom proto, že to navrhla opozice. Jako tak co od nás čekáte? Že tady budeme s vámi zacházet v rukavičkách? Vždyť je to prostě katastrofa. A ti lidé to vnímají a oni zvolili nás stejně jako vás.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Ožanová. Paní poslankyně, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, vážená paní předsedající. Vážená paní ministryně. Možná už to zapadne. Já jsem chtěla reagovat na kolegu Lochmana, vašim prostřednictvím, paní místopředsedkyně. Tady se bavilo o tom, kolik stojí jeden den ve Sněmovně. Víte, já si

také pamatuju, že během dnešního dne požádala naše kolegyně Vildumetzová Mračková o to, aby byla již dříve otevřena rozprava, aby nebyla pouze přednostní práva. Pamatujete si, jak jste se jí vysmáli? Že to přece ne, že je hloupá, že si nepamatuje, že když byla místopředsdkyní, že nezná jednací řád. Najednou to šlo, rozpravu otevřít. Tak prosím vás, teď se omlouvám – Patrika Nachera nevidím. Dvojí metr Patrika Nachera? Ano, stojí to hodně. Ale prosím vás, jestliže je to jednání o důvěře vládě, měla by mluvit jak koalice, tak i opozice. Děkujeme, že jste nám milostivě dovolili mluvit aspoň po sedmé hodině. Ale myslím si, že vzhledem k tomu, jaký měla návrh naše kolegyně, i tak to bylo velmi nekorektní. Mohli jsme tak ihned reagovat. Já si tam píšu připomínky, sedím tady, na ministry, například ministra dopravy, zahraničních věcí, abych mohla reagovat na jejich vystoupení. Píšu si to. Takhle jsem se jich mohla zeptat ihned na ty věci, které oni říkají. Promiňte, ale vy svým dnešním jednáním jste omezili svým způsobem demokratickou rozpravu, která by měla v této Sněmovně být. Já jsem chtěla ihned ministrům klást věcné otázky. Mám tam opravdu věcné dotazy, ale bylo mi to znemožněno. A tady potom budete říkat, kolik stojí jeden jednací den, když napřed uděláte vlastní exhibici?

Místopředsdkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Mašek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, to, že nám tady bylo argumentováno panem kolegou Lochmanem, prostřednictvím paní předsedající, že to stojí 3,5 milionu na den, a bylo nám to vyčítáno, že vlastně tady chceme vyslovit nedůvěru vládě, tak je to ale, pane poslanče prostřednictvím paní předsedající, důsledek toho, že vy nás skutečně v té Sněmovně nepouštíte ke slovu. Vy nám nedovolíte zařadit body. Vy jste řekl, že bychom ten čas měli věnovat problémům občanů této republiky. Zhruba tak jste to řekl. Ale o to my celou dobu bojujeme. Mně to od vás přijde farizejské, takový důvod tady vůbec uvádět. A nechávám stranou, že jste na nás tady řval.

Padaly tady předtím připomínky, že pan Okamura tady zmínil goebbelsovské metody, že někdo tady zmínil v nadsázce jednání takové zase to pozitivní, všeobjímající, že jsme jako na XIV. sjezdu KSČ, to druhé už pamatuju. Ale já bych vás připodobnil, a je to tedy možná moje představa, že to bylo takové stalinistické, útočné vystoupení: my vám to prostě nandáme, a vy jste tady od toho, abyste opravdu, jak to říkala paní předsdkyně TOP 09, šouपालi nohama. Ale já bych chtěl říct, že právě vy, zástupci STANu, byste měli řešit především svoje problémy, a ne nás tady všechny poučovat. Děkuji.

Místopředsdkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou je přihlášena paní poslankyně Válková. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuju. Milé kolegyně, milí kolegové, neexistují jenom negativní příklady. Mezi vámi existují a fungují a pracují i lidé, kterých si jistě nejenom vážíme, ale můžeme s nimi spolupracovat. Já jsem byla, jak někteří z vás možná zaznamenali, v debatě Otázky Václava Moravce v neděli s panem ministrem spravedlnosti Blažkem, vaším prostřednictvím, paní místopředsdkyně, i když bych to nemusela říkat, bohužel tady není, a i když máme na řadu věci rozdílné názory, tak určitě jsme se tam nehádali, bylo to důstojné, dívalo se na to asi 450 000 lidí, měli jsme veskrze pozitivní odezvu. A já mu ráda pomůžu s novým trestním řádem, až ho pošle do Sněmovny, protože si myslím, že nezáleží na tom, že si ten zářez třeba udělá on za ODS, ale záleží na tom, že ten nový trestní řád potřebujeme, potřebuje ho hodně lidí. A myslím si, že proto tady od toho jsme.

Takže je první moje poznámka, že tam byste měli hledat příklady. A koneckonců my je tam hledáme, ta spolupráce navázána je na velmi konstruktivní bázi. A pokud se tedy samozřejmě pustí do prostoru výraz, jako je šikana, tak já si kladu otázku, jestli jste to myslel

jako v tom trestněprávním smyslu slova. Nakonec jsem to zavrhla, že to asi ne. Takže doporučuji přečíst si velmi dobré publikace našeho známého psychoterapeuta pana doktora Michala Koláře o šikaně, definici šikany, jak léčit šikanu, různé formy šikany, společenství k prevenci šikany. To jsou tedy určitě publikace, které by si někteří z vás měli prostudovat. A jsou i zajímavé, čtivé a srozumitelné. Nejsou to vědecká díla. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Brabec. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Richard Brabec: Děkuji za slovo. No, já myslím, že ti z vás, kteří mě znají delší dobu, tak víte, že já jsem člověk v zásadě vlídný, veselý, a pokud nejsem něčím napaden, tak obvykle neútočím. (Pobavení v sále.) A také mě proto docela zarazila ta reakce pana kolegy Lochmana, vaším prostřednictvím, paní předsedající. Protože je přece úplně normální, že pokud servírujete nějakou medicínu, a vy ji servírujete a já to nepovažuji za špatné, vy jste koalice, my jsme opozice, já jsem si tady zažil tu opačnou pozici, tak ji také ale musíte strpět, že si také musíte zobnout občas. Já jsem tady zažil pana Kalouska, já jsem tady zažil dnešního ministra, který tady dneska není, pana ministra financí, tehdejšího šéfa klubu poslanců ODS, pana Stanjuru, a další a další velmi dobré útočníky, kdy my jako ministři jsme samozřejmě museli odpovídat, a někdy to byly velmi nepříjemné věci. A musím vám říct, že to prostě je součást práce toho politika. To znamená, já jsem spíš v šoku, že vy to berete – já myslím, že tady neřekl někdo něco sprostého, ano, omlouvám se všem obyvatelům Chocholouškovy ulice, ale já myslím, že pro Čechy, když někdo řekne Chocholoušek, vždycky se mu vybaví docent Chocholoušek z filmu Jáchyme hoď ho do stroje, už to jinak nebude, to není žádná urážka. Ale přečtete si prosím znovu stenozáznamy těch vystoupení kolegů poslanců a naše reakce. Já si myslím, že to je opravdu jenom akce a reakce. Proto já jsem v šoku, že vy to berete jako nějakou urážku a tady občanům prostě říkáte – podívejte se na ně, jak my tady vlídní, hodní, a oni na nás prostě jsou zlí a to my si nezasloužíme. Pojd'me si říct, jak to je. Prostě jsme v jiné pozici, ale stále máme vůči sobě respekt. A to prostě určitě máme.

A jenom na závěr panu poslanci Letochovi, prostřednictvím paní předsedající. My jsme nečekali na to, abychom mohli dávat připomínky, komentáře k vám, ale k vládě. (Předsedající upozorňuje na čas.) Ale bohužel takovou šanci jsme nedostali, proto to dostáváte za ně. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Kolovratník. To je omyl, dobře, děkuji. Další s faktickou, pan poslanec Feranec. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Vážená paní předsedající, páni členové vlády, dámy a pánové, když jsem říkal, že první vystoupení pana Rataje mě trošku pobavilo, tak musím říct, že z vystoupení – to, co říkal pan Lochman, z toho šel mráz. Já skutečně z toho jsem cítil mrazení. Co si to dovoluje poslanec vystoupit? Jak si to představuje? Vystoupení poslanců že je šikana! Jak to, že jsme svolali – málem, málem – že jsme vůbec svolali jednání o důvěře vládě. Ten dělnický chleba tady utrácíme! Mně skutečně z toho šel mráz. A vůbec to není vtipné a spíš jsem z toho smutný. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Vlček. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Lukáš Vlček: Paní předsedající, děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, pane ministře, kolegyně, kolegové, já bych tu debatu také prosím poprosil vrátit trochu na zem. Slibuji, že Vlček nebude útočit na Brabce, abychom nějakým způsobem tu debatu opravdu udrželi v nějaké rovině důstojnosti. Myslím si, že vás můžu všechny ubezpečit za své kolegy, a tím se jich zastat, že my všichni máme v úctě toto plénum a plénum Poslanecké sněmovny. Všichni jsme přesvědčení demokraté, abychom si uvědomili, že řekněme toto vrcholné plénum má svoji úctu a musí ji i nějakým způsobem udržet.

To znamená, pojd'te tu debatu vrátit zpátky. Já si myslím, že si nemůžeme tady vyčítat to, že zde jednotliví ministři vystupovali. My chápeme plně právo hnutí ANO, aby tuto schůzi svolalo. Vy zároveň musíte respektovat i právo ministrů, aby byli schopni tu svoji práci tady obhájit, a myslím si, že to bylo velmi důležité, aby tu práci tady obhájili. Respektovali jednací řád. To si myslím, že asi nemůžeme také vyčítat. To znamená, pojd'me tu debatu vrátit zpátky. To, že na sebe reagujeme, je úplně přirozené. Nemůžeme si vyčítat tedy to, že ta debata tady fyzicky neprobíhá. Ona tady probíhá, a že to probíhá ve tři čtvrtě na deset, tak probíhá ve tři čtvrtě na deset. Vždyť je to jedno. Od toho jsme tady. Jsme za to lidmi placeni. Můžeme si tady vyčítat, jestli to stojí nějaké prostředky, nebo nestojí. Prostě to je daň za demokracii jako takovou. A my všichni jsme na to připraveni. Zrušili jsme své programy na následujících několik dní, zrušili jsme například jednání výboru pro životní prostředí, na které jsme byli připraveni zítra, dneska jsme zrušili nějaké komise. Ale prostě tak to je, tak to respektujeme. My jsme tady připraveni těch několik dní strávit tou debatou jako takovou. To znamená, pojd'me se zpátky vrátit na zem a v té debatě pokračovat. Děkuji za slovo.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času a další s faktickou poznámkou je přihlášená paní poslankyně Ožanová. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji. Vážená paní předsedající, navážu na bezprostředního předřečníka. Ministři nic neobhájili! Nenechali jste nám klást otázky tím, že jste neotevřeli rozpravu. My jsme se nemohli doptat na některé věci, které uváděli ve svých projevech. Až se zítra budu za 24 hodin ptát, nikdo si to nebude pamatovat. Prosím vás, tomu říkáte obhájení práci tím, že znemožníte opozici dotazy? To myslíte vážně? Toto je demokracie? Z vašeho pohledu ano, z mého pohledu ne!

Připomněla bych ještě jednu věc. Náš klub obdržel návrhy na změnu jednacního řádu této Sněmovny. Vážení, opravdu teď vzhledem i k tomu, co se dneska děje, jaké se navrhuje omezení vůbec opoziční práce a všechno, já teď nevím, jestli jsem ve Sněmovně, která touží po demokracii bez ohledu na to, kdo je v jejím vedení, ale domnívám se, že skoro ne, protože návrhy, které chtěly omezit vystoupení a podobně, chtěly omezit svým způsobem i interpelace. Ano, už vím, jak by to dopadlo. To vidím dneska: sed'te, nic neříkejte, nemáte právo vůbec na nic. Prosím vás, nevyčítejte nám, že jsme chtěli klást dotazy. Neříkejte, vraťte se a buďte nad věcí. Prosím vás, já nad věcí prostě nejsem. Chtěla jsem klást dotazy a nemohla. A neříkejte mi, že to je správné! Ne, není! Diskuse v parlamentu je akce – reakce. Tento Newtonův zákon už tu někdo citoval, vraťme se i k fyzice. Ano, akce – reakce. Dovolte nám klást dotazy. Nemuseli bychom tu být tak dlouho a ušetřili bychom ty peníze, o kterých hovořil, vaším prostřednictvím, paní předsedající, pan poslanec Lochman.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou je přihlášená paní poslankyně Pastuchová. Paní poslankyně, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, paní předsedající. Tak já vašim prostřednictvím pro pana poslance Vlčka. My jsme vůbec nenadávali, že tu vystupují ministři, ale podívejte se,

vystupovali celý den, pak už to nešlo v televizi, takže v sedm jste nám dali slovo, ale podívejte se, není to zvláštní, že prvních 16 poslanců je z vládní koalice? A my, když jsme se... Já jsem se podívala na přihlášení, já nevím, především doma a už vás tam bylo šestnáct, sedmnáct. Takže náš první poslanec z opozice se dostane k pulťíku jako sedmnáctý a všech těchto šestnáct poslanců před námi nám bude říkat úplně to samé, to, co jsme tady poslouchali od devíti do sedmi do večera od každého ministra.

Takže bude chválit, bude samochvála, bude. A náš sedmnáctý poslanec do padesátého třetího, možná se tam někdo z vás ještě vrtne, tady budeme mluvit do prázdného sálu, do prázdného ministerstva (ukazuje do vládních lavic), nikoho se nemůžeme ptát, protože už asi někde spinkají. Takže nepřijde vám to zvláštní, že na této – ano, pane ministře, teď jste přišel – že na této – už se střídáte tak pěkně, aby tu někdo seděl vždycky, a že tam je šestnáct nebo sedmnáct poslanců? Já jsem se hlásila především a jsem dvacátá první. Mně to nevadí, já budu mluvit třeba o půlnoci, ve čtyři ráno, mně to je jedno. Ale nepřijde vám to zvláštní, že mluví ministři a pak sedmnáct vládních poslanců? (Potlesk z lavic opozice.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Z místa se s faktickou poznámkou hlásí pan poslanec Kobza. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, paní předsedající. Vážená paní ministryně, vážený pane ministře, vážení kolegové, vážené kolegyně, já bych rád tady poděkoval panu kolegovi Lochmanovi, prostřednictvím paní místopředsedkyně, protože jeho projev, který jsem slyšel, mně je 67 let a už to hodně pamatuju, tak mě vrátil do mého mládí na střední školu, protože stejné projevy já jsem slyšel v roce 1972, 1973 za nejtvrdí normalizace u nás. Takže děkuji za ten dech toho mého mládí na střední škole. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Tak děkuji. A vyvolalo to další faktické poznámky. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Vlček. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Lukáš Vlček: Děkuji za slovo, paní předsedající, a děkuji za slovo, vašim prostřednictvím, vůči paní kolegyni Pastuchové. A já vám nerozumím. Ti lidé to berou velmi poctivě, moji kolegové. To, že se přihlásili včas, je – přihlásili se včas, mohli jste se přihlásit dřív jak oni. Oni se přihlásili proto, aby zdůvodnili své rozhodnutí, proč chtějí dát důvěru vládě Petra Fialy. A to je jejich právo. Stejně jako je to vaše právo, tak oni mají ta samá práva, všichni máme v této místnosti stejná práva a povinnosti. To, že byli dříve, jim nemůžeme nikterak vyčítat. Oni tu svoji práci berou velmi zodpovědně, já jim za to děkuji, vážím si toho. A tak to prostě je. Děkuji za slovo.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Zuna. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Michal Zuna: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já chci reagovat na několik výstupů. Jako první, tak si dovolím okomentovat, vašim prostřednictvím, poznámky nebo výstup paní poslankyň Peštové a Malé, kdy tady zaznělo, že jsme nepustili vůbec žádný zákon k projednání zde v Poslanecké sněmovně z návrhu opozice. A zaznělo tady číslo nula, absolutně nic. Tak já jenom, jestli si dobře pamatuju, tak minulý týden jsme projednávali ve druhém čtení návrh poslanců pana Nachera, Králíčka, paní Válkové a dalších, návrh zákona řešící občanský soudní řád, který bude projednáván i ve třetím čtení.

A dále bych rád reagoval i na paní poslankyni Ožanovou, vašim prostřednictvím, která zmínila, že my jsme dnes omezili právo mluvit, právo reagovat na výstupy, které tady byly

předtím, na výstupy ministrů. My jsme nic neomezili. Vždyť vlastně my jednáme v souladu s jednacím řádem. A jde o naprosto totožnou situaci, kdy opozice navrhuje v rámci například změn pořadu schůze změny nebo zařazení nějakých bodů a opoziční poslanci s přednostními právy, ať už je to pan Okamura, který třeba tady někdy vystupuje šest hodin, nebo pan Babiš, který vystupuje tři hodiny, a my na to taky jako řadoví poslanci nemůžeme reagovat. A ta situace je naprosto totožná, úplně stejná, nic jsme neomezili. Jednáme v souladu s jednacím řádem.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou je přihlášená paní poslankyně Pastuchová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Pastuchová: Jenom krátce, prostřednictvím vašim. Pane poslanče Vlčku, ale já jsem neřekla, že si nevážím práce vašich kolegů poslanců z koalice. Já jsem řekla, jestli to někomu nepřijde zvláštní, že prvních šestnáct nebo sedmnáct poslanců je v seznamu jako první, že by všichni naši poslanci, nás sedmdesát dva, se nepřihlásilo? To jsem tady ještě, a jsem tady dost dlouho, že by sedmnáct prvních poslanců po vládě – já jsem řekla jenom, že to je zvláštní. Já jsem nikoho nenařkla, že by se nepřipravoval. My jsme se taky připravovali a dopovíme si to zítra, pozítří. Vždyť v pohodě, vždyť jsme tady rádi.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Flek. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Josef Flek: Děkuji. Vážení kolegové, vážená vládo, já bych se chtěl krátce... (Smích a potlesk v sále. Ve vládní lavici sedí pouze jeden ministr.) ... krátce bych se chtěl vyjádřit. Ano, jsem taky nováčkem, tak možná proto ta chyba, jak jste to tady zmínili, těch nováčků nás je tady větší množství.

Ale kolegové z hnutí ANO vědí, že se snažím spolupracovat na té úrovni opravdu profesionální, ať je to zdravotnictví, ať je to obrana, ať je to podnikatelské prostředí. Jsou, byly momenty, kdy jsem se snažil podpořit i hlasování. Tamhle – zrovna se dívám na pana doktora, vašim prostřednictvím, Maška, kde jsme řešili předčasné důchody pro záchranáře. Ta spolupráce je, opravdu si myslím, širokospektrální.

A jenom co jsem chtěl říct, i když jsem nováčkem, a bylo to tady několikrát řečeno, že nemáte možnost se ptát ministrů. I když já jsem tím nováčkem, já naše ministry opravdu nešetřím. Když něco potřebuji, tak si je odchytím a opravdu apeluji na určité věci, které se mně buď nelíbí, nebo pokud jsou tam věci, kterým nerozumím a potřebuji je s nimi probrat, tak opravdu tady sedí, sedí tady každé jednání Sněmovny a není problém se s nimi pobavit nebo si s nimi promluvit o té problematice, která je potřeba. Nikdy se mně nestalo, že by mě nějaký ministr odmítl, ať je to ministr školství, ať je to ministryně obrany, ať je to ministr průmyslu a obchodu, opravdu vždycky to bylo bezproblémové jednání. Takže opravdu nechápu, nechápu, z jakého důvodu můžete tvrdit, že nemáte možnost se s nimi pobavit, že nemáte možnost se ptát. Jako když tu možnost máme my všichni ostatní, tak mě zaráží, že opozice tuto možnost nemá.

Co se týče toho, já bych chtěl reagovat v krátkosti i na paní – (Čas, pane poslanče.) Omlouvám se, děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášená paní poslankyně Ožanová. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Vážení kolegové, nevím, jestli opravdu posloucháte. Já jsem se chtěla ptát na plénu Sněmovny. Ne někde v zákulisí. Chtěla jsem se ptát na to, co tady dneska říkali a s čím třeba nesouhlasím.

Další věc, pan poslanec Zuna – neřekla jsem, že to bylo v rozporu s jednacím řádem, ale že tady byl takový drobný návrh paní Vildumetzové Mračkové, aby se rozprava otevřela dřív. A tomu jste nevyhověli. Je třeba občas poslouchat, co i ta opozice říká. Takže o tom to bylo. Prosím vás, stačilo být takhle korektní.

Já si úplně přesně nepamatuju, jak to bylo v minulém volebním období. My jsme byli v koalici. A neumožnili my jsme náhodou zipování tehdejší opozici, aby mluvil jeden koaliční, jeden opoziční? To tehdy ta koalice udělala, kde bylo to ANO, aby právě dostali možnost všichni. Bylo by dobré se zeptat i vašich pamětníků, tak to bylo. A domnívám se, že to opravdu přispělo i ke korektnosti, i k rychlejšímu jednání. A jestli jste tu nebyli, já bych vám přála proslovy vašich kolegů. Přála bych vám – podívám se na hodinky, kdo chce jít na oběd, může jít, máte tak dvě hodiny čas. Tohle řekl jeden z řečníků a začal číst. Takže prosím vás, nic zvláštního se neděje. Jenom prostě vy vidíte jednu věc a zapomínáte tady, že je nějaká historie, i historie vašich kolegů. A opravdu mě pobavilo, když jste hovořili tady k vládě, k jednomu chudákovi panu ministrovi, který tady zbyl a kroutí tady tu službu. Pane ministře, vás můžu přímo oslovovat, přeju vám hodně štěstí a trpělivosti.

Poslankyně Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Volný. A já se s vámi pro dnešek loučím a předávám řízení schůze. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Kolegové, kolegyně, zdravím paní předsedkyni. Je mi ctí, že mě bude řídit. A vás, kolegy, taky. Já mám dvě poznámky. Tady na pana kolegu Vlčka prostřednictvím paní předsedkyně. Vy byste se tam měli mezi sebou, kluci, domluvit. Vy tam furt špitáte, ale když jeden z vás, pan Vlček, tady řekne, že je vlastně šikovnost, že se tam nahlásilo sedmnáct vašich poslanců a že bylo před námi v těch přednostních právech patnáct vašich ministrů, no má pravdu. Já to nemůžu vymluvit a tak to prostě je. Tady se mluvilo sedmnáct... nebo osm hodin, a nikam jsme se nedostali. Ale jak může váš poslanec chvíli předtím říct "stojí to 3,5 milionu a díky vám se vyhodí z okna"? To přece takhle nejde.

A druhou věc, jsem zvědav, jestli pan místopředseda Bartošek se zítra omluví mojí kolegyni paní Vildumetzové za to, že řekl, že nezná jednacím řád, i když byla místopředsedkyně. Ona dobře znala, protože on mohl tu rozpravu povolit už předtím. Nechtěl, nic se neděje. Má na to taky právo. Ale to, že ji urazil a řekl, že nezná zákon, aby za pět hodin se to stejně povolilo, je dost unfér a měl by se za to omluvit. Děkuju. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: S faktickou poznámkou je nyní přihlášen pan poslanec Flek a připraví se pan poslanec Cogan. Stahuje, ano. Pan poslanec Flek stahuje. Pan poslanec Cogan. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Josef Cogan: Krátce reaguji. Tady bylo řečeno, a tady minule při vyslovení nedůvěry byla vlastně ta zipová metoda, ale je třeba říci, že všichni jako chápou, kdo jsou soudní, že tato schůze je pouze jenom čisté zneužití Poslanecký sněmovny před druhým kolem. A pokud tady bylo řečeno, že se někdo třeba přihlásil dřív, tak to byla reakce na to, vy už jste hlásili dopředu, jak svoláte tuto schůzi. Přemýšleli jste, jak pomoci svému kandidátu. A to, že jste to jakoby hlásili a pak podali a pak vlastně kolegové od nás k klubu se přihlásili, protože řekli ano, my se jakoby vyjádříme. Vy jste to avizovali, že to v pátek podáte, a v okamžiku, kdy to systému bylo, tak se prostě přihlásili. Nic víc na tom není. A tady jim to vytýkat, že to je zvláštní? Prostě se jako přihlásili, řekli, že se vyjádří. Vy tady obstrujete z toho roku minulého,

tak možná tři čtvrtiny času jste měli jakoby pro opozici. A teď jste z toho strašně hotový jakoby, že jich tady vystupuje tedy šestnáct za sebou. Mně to nepřijde nějak jako hrozné, že jsme měli šestnáct přihlášek našich lidí, kteří se jenom normálně přihlásili do rozpravy. Nic víc. Spontánně. No a? (Potlesk vládních poslanců.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Lang, připraví se pan poslanec Babka.

Poslanec Hubert Lang: Děkuju, paní předsedající. No já už tady asi počtvrté nebo popáté z pravé strany spektra slyším, že tato mimořádná schůze byla svolána proto, abychom my podpořili pana Babiše ve druhém kole prezidentských voleb. My, prosím vás, jsme o tom tady vůbec nemluvili. Já z naší strany, to se stoprocentně vsadím na stenozáznam, tady nezaznělo o tom ani slovo. Vy o tom pořád mluvíte, pořád dokola, dokola, pořád se snažíte připravit, teď je to hezké slovo, ten narativ, že my jsme si to vymysleli. My jsme se do toho trefili. Tady jste tisíckrát slyšeli.

My jsme se o tom bavili na našem klubu. Máme dostatečnou sílu, abychom to svolali. Že to vyšlo zrovna teď, to vychází proto, že jste nám nedávali žádnou jinou možnost, jak prosazovat svoje návrhy, jak něco říkat tady na plénu Sněmovny, protože všechny schůze, které jsme to svolávali, tak byly zamáznuté. A že to vyšlo zrovna teď na druhé kolo prezidentských voleb, to je pravda, ale my jsme toto nikdy neřekli. A pan Babiš tady ani není, je řádně omluven právě z toho důvodu, protože kdyby tu byl, tak tady nebudou ty fotky, ale bude vás tady třikrát tolik a budete tady jeden za druhým, Babiš, Babiš, Babiš, Babiš.

My nejsme žádný produkt pana Babiše. My jsme svébytné hnutí, svébytní poslanci a jsme stejně zvoleni jako vy. A takové řeči, tak to dokažte. Dokažte mi, přijďte sem na pultík a dokažte mi, že my jsme to svolali schválně proto, abychom podpořili pana Babiše v druhém kole. Já jenom doufám, že to občané vidí a že si udělají sami vlastně představu o tom, kdo a jak je demokrat a kdo a jak se snaží tu demokracii pouze ohnout! Děkuju. (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dále paní poslankyně Pokorná Jermanová s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Dobrý večer, kolegyně, kolegové paní předsedkyně. Já bych chtěla jednu věc. Já jsem se tady hlásila asi čtyřikrát a čtyřikrát jsem se odhlásila z té faktické debaty. Ale nedá mi to a musím reagovat tady na pana kolegu Cogana. Já z toho tedy hotová nejsem. Protože tohle je prostě parlament. Já respektuji i to, že používáte jednací řád, tak jak ho používáte. To je v pořádku, nikdo ho nezlomil, nikdo ho neporušil. Ale to, co mi tedy vadí na té diskusi, která tady proběhla, je to, že vám vadí, že vás někdo uráží, anebo že si z vás někdo případně udělá legraci. Dokonce jste to nazvali šikanou.

Já si musím vzpomenout, co tady všechno běželo. Co běželo i jinde na jiných půdách. A my už jsme, hnutí ANO je zvyklé na váš výsměch, na vaši šikanu. A existuje jedno přísloví, které je platné po celé dlouhá a dlouhá léta. Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá. Takže to tak je. Pojďme se s tím smířit a pojďme opravdu diskutovat o tématech, která nás zajímají a která jsme mohli prodiskutovat minulý týden v rámci řádné schůze, kdy my jsme tady načítali body, o kterých jsme chtěli hovořit. A kdyby tady vystoupil pan premiér a řekl ano, já vnímám, že vás tyto body zajímají, pojďme ten bod jeden zařadit, pojďme se tomu věnovat, tak jsme tady vůbec dneska nemuseli být. Děkuju. (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vracíme se do rozpravy. Nyní je s přednostním právem přihlášena paní místopředsedkyně Kovářová. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, paní poslankyně Ožanová, prostřednictvím paní předsedkyně, nás vyzvala, abychom my pamětníci připomenuli, jak to chodilo v těch posledních letech. Já tady nechci vzpomínat na to, jakým způsobem nás, mě osobně, moje kolegyně a některé poslance urážel váš předseda Andrej Babiš. Na to bych nerada vzpomínala a nebudu tady ani citovat. Také si dobře vzpomínám na to, jakým způsobem se postupovalo proti opozičním poslancům, když přednášeli svoje návrhy na program, které většinou nebyly schváleny. Když přednášeli svoje pozměňovací návrhy, které většinou byly odmítnuty. Já sama za sebe musím říci, že jsem na rozdíl od některých opozičních kolegů byla celkem úspěšná, že některé pozměňovací návrhy mi procházely, ale například pozměňovací návrhy do rozpočtu, tak to bylo opravdu velmi zřídká.

Na druhou stranu ale musím říct, že jsem to nevnímala, jako že by se mi dělo něco opravdu zlého, protože jsem vnímala, že koalice má ve Sněmovně většinu a opozice menšinu. Že koalice má právo navrhnout zákony, opozice má právo obstruovat. Ale vždycky, a to tvrdím, ať je v koalici kdokoliv, koalice, vláda musí mít právo nechat schválit své návrhy zákonů, a to z toho důvodu, že má nějaké programové prohlášení a to programové prohlášení musí plnit. A tak to prostě chodí, ať už je v koalici ten, či onen.

Čili já říkám, pracovat v opozici je velmi těžké, velmi náročné. Je to o diskusi a nesmíte se bát odmítnutí. Zažila jsem ho mnohokrát, ale nikdy jsem se nevzdala. A také si myslím, že ty věci, které prošly, většinou to tedy bylo bez podpory hnutí ANO, tak stály za to, anebo dokonce hnutí ANO pak naše, když to řeknu, protože to bylo někdy s kolegy, naše pozměňovací návrhy či novely zákonů podpořili, ale bylo to velmi zřídká.

Čili ještě jednou opakuji, koalice musí mít možnost schvalovat své zákony, opozice může obstruovat, tak to zkrátka chodí, když má někdo většinu a když má někdo menšinu. Je to samozřejmě o diskusi. Vzpomínám si velmi dobře, když už jsem tedy tím pamětníkem, jak probíhala diskuse, která šla tedy mimo sál, mezi tehdejšími předsedou panem Faltýnkem a předsedou (klubu?) ODS Zbyňkem Stanjuro. Myslím si, že tam vesměs k určité dohodě docházelo. Samozřejmě že tu nechyběly přestřelky. Přestřelky byly dost často vtípné, a tak si myslím, že mohou být ostré, ale že by to mělo být bráno s nadhledem. Toto konstatuji. Není to jednoduché, být v opozici, ale musím říci, že to není jednoduché ani v koalici. A tím myslím práci poslance. Práce poslance je rozdílná, když jste v koalici, pracujete jiným způsobem, než když jste v opozici. Každý si na to chvilku zvyká, ale myslím, že jedno bychom měli mít společné, a to posunout tuto republiku, vyvést ji z krize.

Na závěr bych chtěla okomentovat, proč byla svolána tato schůze, a prosím o prominutí, ale prostě nechci říci, že je to ve mně jako v koze, ale říct to zkrátka musím. Je jasné, že prezidentská kampaň vašeho vůdce opozičního jede na plné obrátky, to myslím, že chápu, a v zásadě je to v pořádku. Jsem si však jistá, že v pořádku není, aby mu Parlament dělal v této kampani stafáž. Děkuji za pozornost. (Potlesk vládních poslanců.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: S faktickou poznámkou je nyní přihlášen pan poslanec Okleštěk a následuje paní poslankyně Adámková, faktické poznámky. Prosím.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, Věruška se mně strašně pěkně, prostřednictvím paní předsedající, poslouchala. My jsme tady spolu už něco odkroutili, a kdyby vám pověděla, jaké byly výpady z tehdejší opozice, co dokázal kolega Stanjura, kolega Kalousek a jim podobní jiní předvádět právě jako opoziční práci, to by se mladí kolegové teprve divili, kdyby viděli tu změť urážek,

keré třeba pouštěl pan Kalousek vůči předsedající Jarce Jermanové v jejích začátcích. To si asi nikdo nevzpomenete. A podívejte se, jak my jsme byli tolerantní, když nastoupila tady ta reprezentace vedení Sněmovny, a z nikoho jsme si žerty netvořili. Nedělali jsme si z nikoho srandu.

Tato schůze byla svolána proto, ne že je nějaká prezidentská kampaň. Byla svolána proto, že jsme se pokoušeli dlouhodobě upozorňovat na problémy, které máme, které máme v České republice, a snažili jsme se ty problémy dostat nějakým způsobem na jednání této Sněmovny. Bohužel vy jste neměli ani tolik odvahy, abyste alespoň jeden jediný bod zařadili. Pak se divíte, že jsme svolali schůzi. My jsme se na to téma radili hodně dlouho na našem klubu a nakonec tento názor, že svoláme schůzi, zvítězil. Co vás napadlo první, zřejmě podle sebe soudím tebe, že budeme dělat nějakou PR akci tady nebo propagaci pana předsedy Babiše. Nejvíc zaznívá Babiš právě od vás, od koaličních poslanců. Vždyť vy pro něho děláte to nejvíc. Vy to tady protahujete, to je bomba. My bychom si vás měli na rukou nosit. (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Čas, pane poslanče. Vypršel vám čas. Nyní je přihlášena paní poslankyně Adámková s faktickou poznámkou, následuje pan poslanec Feranec. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji mi jenom drobnou glosu ke ctěné kolegyni, které si velmi vážím, paní Kovářové. Za prvé děkuji za její tón, který byl klidný a byl jasný. My nemáme žádný problém s tím, pracovat jako opoziční poslanci. Chraň pánbůh, víme velmi dobře, jak ta práce vypadá. Velmi si vážíme všech zásadních názorů, které jsou k progresu, ale v žádném případě nemůžeme přijmout osobní osočování, které se tady děje opakovaně, to si myslím, že je úplně pod úrovní poslanců, které se nám děje z koaličních stran, zejména od mladších kolegů. A chtěla bych jenom říci, aby si uvědomili jednu věc, a to je, že tady máme různé politické názory, a to je v pořádku. A když se podíváte po jednotlivých stranách, tak upřímně, my tam jsme trochu před vámi, to je třeba si uvědomit, protože samozřejmě ta situace taková je. Čili nám vůbec nevádí jiný názor. V žádném případě.

Ale prosím, nechte si ty edukační pohovory o tom, jestli tedy něco můžeme, nebo nemůžeme. My můžeme, tak jak to řekla paní kolegyně Kovářová. A je to i naše práce. Jsme zodpovědní svým voličům, kterých, opět opakuji, po jednotlivých stranách bylo výrazně více než vašich, to je třeba si uvědomit, máme stejná práva tady vystupovat. Neděláme tam žádné osobní invektivy, což bohužel tedy se z vaší strany stává. Není to důstojné poslance. Vyčítejte nám politické věci, hovořme tady o tom, co je rozdílné. To je naše práce z obou dvou stran, ale nechte si ty osobní výpady.

A jinak musím znovu říci, že pan předseda Babiš tady není. Není tady ani proto, abyste právě neříkali, že si tu dělá jakousi kampaň. Nedělá si žádnou kampaň. Není tady, tak buďte tak laskavi, hovořte věcně. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za dodržení času. Nyní následuje pan poslanec Feranec a připraví se pan poslanec Babka.

Poslanec Milan Feranec: Vážená paní předsedkyně, pane ministře, dámy a pánové, i já navážu na to, co říkala paní kolegyně Kovářová, proč byla svolána tato schůze. Protože existuje něco jako ústava, která předpokládá možnost vyjádření nedůvěry vládě, protože existuje jednacím řád, který stanovuje postup. To je první záležitost.

Druhá záležitost. Dneska jsme tady dvanáct hodin. Už jste si mohli všimnout, že tady pan Babiš není. Já rozumím, že jste si připravovali projevy, a cedule tady byly, vítejte. Už to tady

není. Vy jste to měli připravené, on do toho hodil vidle, že nepřišel. Ale po dvanácti hodinách jste si toho mohli všimnout. A jak říkám, jednací řád nám to umožňuje. Možná připravíte změnu jednacího řádu, například tam stanovíte, že nedůvěru můžou vyvolat jenom koaliční poslanci. Ale zatím to tak není, tak proto jsme tady. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je připraven pan poslanec Babka s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Ondřej Babka: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já jsem taky několikrát chtěl reagovat, nicméně jsem se udržel. Ale potom co vystoupila paní místopředsedkyně, tak já bych jí za ten její projev, pokud by skončila o větu dřív, i zatleskal. Nicméně když tady pan kolega Cogan vašim prostřednictvím mluvil o soudnosti a o tom, proč byla svolaná tato mimořádná schůze, tak ve mně to taky je. A musím říct, že buď mám tři možnosti, že buď tu soudnost kolegové nemají, nebo si holt jenom vytáhli tu nejkratší sirku, aby toto jednání co nejvíce zdrželi a nás tak posunuli na co nejdelší čas, anebo mají kolegové ve STAN tak velké máslo na hlavě a tak velký problém ve vládě, že tady musí chválit vládu, protože takovéhle mazání medu kolem úst, jako tady zaznělo prvních deset minut z úst ministra Rakušana a z prvních příspěvků poslanců ze STAN, jsem tady ještě nezažil. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vracíme se do rozpravy. Já využiji času k tomu, abych načetla nové omluvy. Feranec Milan se omlouvá od 22.15 do 9.00 hodin ráno ze zdravotních důvodů. Válková Helena od 22.00 hodin z osobních důvodů. Nyní vystoupí paní poslankyně Šebelová, která je přihlášená, a připraví se pan poslanec Vojtko.

Poslankyně Michaela Šebelová: (Vytahuje si zpod pultíku stupínek.) Já jsem maličká. Dobrý večer. Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já mám na úvod dvě přiznání. Za prvé jsem z Ostravy, z Moravskoslezského kraje, a mám také poslaneckou kancelář na té slavné ulici. A jsem navíc členkou zdravotnického výboru, tak věřím, že to je dvakrát vtipné. (Potlesk vládních poslanců.)

A druhé přiznání. Svůj projev, který bude krátký, jsem si psala sama. Pokusím se vejít do čtyř minut. Ráda bych se také vyjádřila k navrženému bodu programu, tedy vyslovení nedůvěry vládě České republiky, a věřím, že byť jsem koaliční poslankyně, tak mám na to právo. Budu hlasovat proti tomuto návrhu, neboť vláda má mou důvěru. A to například proto, že jsme Česku vrátili respekt v Evropě, že nás vrátila tam, kde Česko leží geograficky, tedy do skutečného srdce Evropy. Pozice, kterou naši ministři a diplomaté během českého předsednictví vybudovali, nám všem usnadní práci do budoucna. Jsme nyní po letech vnímání jako země, která umí obratně vyjednávat. To nám v budoucnosti umožní lépe prosazovat naše zájmy, což bude mít i přímý dopad i na život nás občanů České republiky přímo zde.

Osobně to pociťuji i v rámci delegace do Rady Evropy. A ono se to opravdu děje, nejsou to vymyšlené příběhy, kde když si kolegové z jiných zemí, například z Dánska, všimli, že mám placičku Czech Republic, tak se hned k českému předsednictví vyjadřovali velice pochvalně. A díky tedy za dobré jméno v zahraničí. Zase můžu být snadněji hrdou Českou.

A na evropské půdě je potřeba ocenit dosažení shody na cenovém stropu pro plyn, velmi nelehký úkol a na začátku téměř nesplnitelná mise. Evropa má zejména díky vytrvalosti a vyjednávacím schopnostem našeho ministra Jozefa Síkely balíček opatření, který nám všem pomůže se připravit na příští zimu a uchránit naše občany a naše firmy před extrémními výkyvy cen.

Z rezortu ministra vnitra Víta Rakušana je pak jistě dobré připomenout úspěšné dokončení vstupu Chorvatska do Schengenu. Věřím, že cestou do této oblíbené destinace

mnoho Čechů, Moravanů a Slezanů ocení, že nebudou muset trávit čas a hodiny na hraničním přechodu.

Z oblasti zdravotnictví za prvé oceňuji, že vláda v souladu se svými sliby postupovala vůči pandemii covidu-19 transparentně a připravovala systémová opatření, která nebyla měněna ze dne na den. Chtěla bych zde zdůraznit, že nebylo zavedeno povinné očkování proti onemocnění covid-19, čehož se značná část občanů obávala. Naštěstí zbytečně.

Za druhé bych chtěla vyzdvihnout, že se konečně podařilo schválit automatickou valorizaci plateb za státní pojištění. Jde o jeden z klíčových bodů programového prohlášení vlády v oblasti zdravotnictví, jehož cílem je především udržení dostupnosti a kvality zdravotní péče v dalších letech. Systém je tak daleko více předvídatelný, což je pro jeho udržitelnost zásadní.

V neposlední řadě by chtěla ocenit lidskost pana premiéra Petra Fialy, který se více a více ukazuje jako člověk, který dokáže vést dialog, který umí seztvat k jednomu stolu i letité odpůrce a rivaly, což nám dokázal již při mnoha příležitostech, naposledy při oslavách třicátých narozenin naší České republiky. Mimo jiné i tato jeho nesmírně důležitá schopnost mi dává naději do budoucna a děkuji mu za to. Děkuji všem členům vlády za jejich práci a přeji jim hodně sil a odhodlání do té další. Mám pocit, že se z té politiky vytrácí lidskost. Nezapomínejme na to, že i ministři jsou lidé. A já jim kladu na srdce, aby mysleli na své zdraví. Aby zdravě jedli, aby se vyspali, aby si nebrali k srdci některé zlé věci, které se v éteru šíří, aby se šli občas projít na čerstvý vzduch a aby si místo chlebičku dali pohybovou svačinku, protože vážení, jenom zdravý politik může dělat zdravá rozhodnutí. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk vládních poslanců.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Načtu omluvu pana poslance Viktora Vojtky, který se omlouvá od 22.25 hodin do 23.30 z osobních důvodů. Pan poslanec je nyní tedy omluven, ale zároveň i přihlášen, takže předpokládám, že jeho přihláška propadá. Ale s faktickou se přihlásil ještě nejdříve pan poslanec Králíček. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Robert Králíček: Vážená paní předsedkyně, mně to nedá. Já mám jenom krátkou, krátkou poznámku na moji předřečníci, tak jenom za mě. Já jsem se vždy cítil, že naše republika je ve středu Evropy. Jen abyste věděla.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ještě příště mým prostřednictvím. Vy jste mluvil přímo k kolegyni, mělo by to být – dobře, tak předpokládám, že známe jednací řád všichni.

Nyní je přihlášena paní poslankyně Potůčková v rozpravě, prosím, a následuje paní poslankyně Levko. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lucie Potůčková: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, ráda bych zde za tímto pultíkem vysvětlila, proč věřím této vládě. Dovolte mi však začít nejprve drobným historickým exkurzem a komparativní čistě faktickou analýzou, čas od času proloženou drobnými, byť doufám, že ne urážlivými sarkasmy. Nebudu hovořit, jak tady, prostřednictvím předsedající, vždy ráda zmiňuje vážená předsedkyně klubu ANO, hlasem pohádkového vlka, protože ten, jak známo i malým dětem, ve všech pohádkách vždy na konci někoho sežere. Ale na upozornění mediálních odborníků se budu tedy snažit mluvit pomaleji, než jsem obvykle zvyklá.

Naše vláda složená ze zástupců pěti koaličních stran a vedená Petrem Fialou získala důvěru této ctěné Sněmovny 13. ledna 2022, tedy o pár dnů přesně před rokem. A zde přijde

ten návrat do minulosti, na niž se velmi často zapomíná, a to je samozřejmě přirozeně v povaze lidské, protože je dobré vytěsnit vše špatné a nepříjemné.

Přenesme se tedy do letních měsíců roku 2019. Andrej Babiš je u pomyslného kormidla ve Strakově akademii přesně rok, protože jeho vláda získala důvěru Sněmovny 18. července 2018. Zde je důležité poznamenat, že jeho vláda byla složena pouze ze dvou subjektů: hnutí ANO a ČSSD, nikoliv z pěti demokratických a svébytných a poměrně, občas poměrně tvrdohlavých uskupení. Už při hlasování se tato vláda musela opřít o hlasy komunistů. A nyní, kdy je tedy vláda opřená, řečeno slovy Jiřího Kodeta z Pelíšků, o rudé noky, můžeme se podívat, co se odehrálo v jejím složení během tohoto jediného roku jejího exekutivního působení.

Jako první odstupuje ministryně spravedlnosti Taťána Malá, která rezignovala ještě v červnu roku 2018 před vyslovením důvěry vládě. Pamatuje si ještě někdo na Petra Krčála, který vydržel na postu ministra práce sociálních věcí celkem tři týdny? Po relativním klidu přichází vražedný duben, kdy 8. dubna 2019 rezignuje ministr dopravy Dan Ťok. Vprostřed měsíce odchází ministr spravedlnosti Kněžínek. A tím nám tento aprílový ministropád nekončí, jelikož vzápětí následuje ministryně průmyslu a obchodu Marta Nováková, která se proslavila mimo jiné tím, že při setkání se zahraničními investory nechala na žádost velvyslance Čínské lidové republiky v podstatě vyvést z jednání zástupce Tchaj-wanu. Aby toho nebylo málo, v květnu začíná značně nedůstojná taškařice na postu ministra kultury, kdy ministru Staňkovi je nařízen odchod, který ovšem prezident nepřijímá, a navrhován je pan Šmarda. A celá tato blamáž trvá celé léto 2018 až do jmenování ministra Zaořálka.

A proč to všechno připomínám? Sečteno a podtrženo, během jediného klidného roku vprostřed ekonomické konjunktury, bez jakékoliv krize ve vodách mezinárodních či v českých luzích a hájích, se během jednoho roku vystřídal ve vládě šest ministrů. Nemluvím zde o tom, kolik z nich odešlo dobrovolně a z vlastní vůle a kolik jich bylo takzvaně odejito.

V této naší vládě během téhož období odešli dva ministři. Jedna ministryně z osobních zdravotních důvodů a druhý sám na základě vlastního rozhodnutí, aby jakkoliv neohrozil integritu vlády.

A nyní k hlasování o nedůvěře vlády. A to je tedy, dámy a pánové, rovněž politicky zajímavý příběh. Během prvního roku vlády Andreje Babiše došlo k celkem dvěma hlasováním o nedůvěře. Zde bych tedy velmi ráda podotkla, že opozice vyvolala během celého funkčního období Andreje vlády Babiše pouze dva tyto akty, které jsou nástrojem k odstavení vlády od moci. Ano, došlo k tomu doopravdy pouze dvakrát a z toho ani jednou v době covidové nebo jakékoliv jiné krize.

První hlasování proběhlo 23. listopadu 2018, a to kvůli kauze Čapí hnízdo, s níž souvisel údajný únos Andreje Babiše mladšího na Krym. Nedůvěra tedy vyslovena nebyla, ale došlo k jiné politické lapálii, kdy poslanci koaliční – opakují, koaliční, ČSSD – při hlasování opustili sál. Jakou důvěru si dokáže vybudovat premiér u svých vlastních koaličních poslanců, když mu při nejdůležitějším hlasování odejdou z místnosti a dají tak najevo, co si o spolupráci s ním vlastně myslí?

Podruhé vyvolala opozice hlasování o nedůvěře také přesně po roce jako teď, 27. června 2019, mimo jiné na základě masových občanských demonstrací a evropského auditu premiérova střetu zájmů. I tentokrát vládní koalice tolerovaná komunisty hlasování ustála.

Pro srovnání uvádím, že během jediného roku vlády Petra Fialy došlo k hlasování o nedůvěře již dvakrát. Poprvé 1. září jako dárek k narozeninám panu premiérovi a podruhé tedy dnes. Jednou během českého předsednictví v Radě Evropské unie navzdory slibu a čistě za účelem narušení mezinárodního postavení České republiky a podruhé dnes před druhým kolem prezidentské volby. V obou případech se celá Evropa nachází v bezprecedentní situaci, kdy na jejích hranicích probíhá ostrý válečný konflikt. To myslím o konstruktivnosti opozice leccos vypovídá, byť se samozřejmě jedná o legitimní demokratický instrument.

A proč věřím naší vládě? Protože je nejen úspěšná a dokáže s klidem a bez chaosu, ale samozřejmě s chybami zvládnout bezpečnostní krizi, a to jak uprchlickou, tak i energetickou, a vybudovala si svým konzistentním jednáním velkou a pevnou důvěru svých partnerů v EU a v Severoatlantické alianci.

Protože zvládá umění kompromisu, protože je daleko a daleko obtížnější hledat kompromis mezi pěti subjekty, kde musí velmi často ustoupit ego jednotlivých aktérů a je třeba naopak zdůraznit společné hodnoty a cíle.

Protože prokázala jednoznačnou odvahu a její premiér se jako jeden z prvních mezinárodních politiků vypravil do Kyjeva a svou osobní návštěvou tak jednoznačně podpořil Ukrajinu napadenou ruským agresorem.

Protože si dokáže udržovat vnitřní důvěru a působí konzistentně. Její ministři se vzájemně nenapadají, neosočují, nepomlouvají a neponižují. Premiér nikomu neříká – nestyď se, řekni jméno. Celkově vystupuje důstojně a kompetentně a i v nepříjemných situacích dokáže držet pohromadě a nenaskakuje na mediální honby nebo nepoložená obvinění.

Protože dokáže prosazovat i za cenu, a přiznávám se, pro všechny z nás fyzicky a psychicky náročných obstrukcí zákony, které podporují základní zásady právního státu, což je (nesrozumitelné) a já jsem za to ráda. A zde musím na druhou stranu upřímně přiznat, že některé z těchto legislativních aktů byly velmi kvalitně rozpracovány a připraveny předchozí garniturou. Slovo důvěra, a to vnější i vnitřní, je základním kamenem, tmelem každé vlády. Je odvozeno od slova víra a věřit. A ano, od stejného slova je odvozeno i jiné slovní spojení, a to je svěřenský fond, což je zase slovní spojení, které zná důvěrně předseda hnutí ANO.

Tedy na závěr. Mou důvěru tato vláda má. Já děkuji opozičním poslancům, že nám vyvoláním této mimořádné schůze dali příležitost ji takto veřejně znovu podpořit a našemu premiérovi a ministrům důvěru potvrdit. Děkuji za pozornost všem zbylým přítomným v sále a i posluchačům v kuloárech a restauracích.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vaše vystoupení vyvolalo několik faktických poznámek. Nyní je přihlášena paní poslankyně Peštová s faktickou poznámkou a následuje pan poslanec Králíček. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Berenika Peštová: Já děkuji, paní předsedající, za slovo. Já tedy děkuji, že jste krásně shrnula minulé volební období. Rozumím tomu, nechápu, co má společného s tímto. Teď se bavíme o této vládě, která, jak vidíte, tady nesedí. Ale já mám takovou poznámku, jsem si napsala. Vy jste tam krásně řekla: rudé mloky. Rudé mloky. Můžete mi vysvětlit, co to jsou ti rudí mloci? To je... KSČM máte na mysli, ano? Takže to je KSČM a to jsou ti komunisti a to je ten komunist, kterého taky budete volit tedy, to je taky rudý mlok, jo? Tak to jsem se chtěla zeptat. A potom, když už tedy hodnotíte a říkáte, kdo je demokrat a není demokrat, která strana je demokratická a není demokratická, prosím vás, mohla byste mi vysvětlit, proč těchto pět stran je demokratických a minule ta koalice, kde byla dvě uskupení, nebyla demokratická? Kde je ten rozdíl tedy? Jestli byste byla tak hodná. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Opět poprosím oslovovat se prostřednictvím předsedající. (Hlas mimo mikrofon.) Oslovovala. Nebudeme si tady hrát na to, kdo oslovuje nebo ne, ale toto už opravdu nešlo chápat jinak. Nicméně nyní je přihlášen pan poslanec Králíček s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Hendrych. Prosím.

Poslanec Robert Králíček: Já bych se chtěl předem veřejně omluvit paní předsedkyni, že minule měla pravdu, já jsem kolegyni oslovil. Takže ještě jednou se omlouvám veřejně, že

jsem udělal chybu, nicméně teď tedy oslovím paní poslankyni Potůčkovou prostřednictvím paní předsedkyně.

Já se přiznám, že úplně nevím, jak začít, protože vás nechci urážet a dehonestovat, tak jak to děláte vy, ale já jenom nevím, kam až se svými projevy vlastně chcete zajít. My, aniž bychom dostali prostor pro jakoukoliv kritiku vaší vlády, tak vy jste ještě předtím, než jsme měli možnost vás kritizovat, začala kritizovat předchozí vládu. To znamená, vy jste zaútočila. A já jsem překvapen tím, že vy jako demokratické hnutí a demokratická starostka, jak to o sobě píšete, že ani nepřijímáte kritiku. Vy, pokud byste tu kritiku přijala, bavila se o ní konstruktivně, ale vy zaútočíte protikritikou minulé vlády. Takže my se tu bavíme a chceme říct náš názor na současnou vládu a jediné, co vy uděláte, tak ještě předtím, než vůbec nám dovolíte milostivě vůbec tady tu kritiku přednést, tak radši dopředu zkritizujete tu vládu.

A vážená kolegyně, my jsme tu důvěru, prostřednictvím paní předsedkyně, my jsme důvěru v předsednictví vyvolali zejména proto, koho jste jmenovali do čela rozvědky – člověka problémového. A to byla ta poslední kapka. A my nebudeme mlčet, pokud si tam dosazujete lidi napojené na pana Redla. To prostě nešlo! A dneska že máte nějakou mantru, že to máme jako předvolební kampaň – tak tu nešířte dezinformace. Váš ministr vnitra proti nim bojuje a vy za jeho zády je tady šíříte!

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Hendrych a připraví se pan poslanec Vondráček. Prosím.

Poslanec Igor Hendrych: Děkuji, paní předsedkyně, za slovo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, já mám stručný dotaz prostřednictvím paní předsedkyně k paní poslankyni Levko. Nerozumím tomu, proč tady hovoří o ministrech sociální demokracie, kteří byli... (Hlasy z pléna.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: To byla paní poslankyně Potůčková.

Poslanec Igor Hendrych: Potůčková. (Hlasy z pléna.) Tak se omlouvám tedy, došlo k záměně... Proč hovoří o výměně ministrů, kteří byli členy sociální demokracie jakožto koaličního partnera ANO v tehdejší vládě, když tady sociální demokracie dneska není? A je celkem standardní, myslím si, v jakékoliv době, že jakákoliv koaliční strana si může vyměnit ministra, jak chce, na základě svého uvážení, přestože je to strana menšinová. Myslím si, že by to takhle fungovalo i u vás. Kdyby se předseda vaší strany rozhodl, že vymění ministra, který je nominován vaším hnutím, tak by do toho asi pan premiér nemluvil, protože v rámci udržení koalice se prostě takové věci nedělají. Takže to šlo úplně mimo mě, tahle poznámka. Nerozumím tomu, proč se bavíme o sociální demokracii. A možná právě proto, že dělali takové věci, jaké dělali, že odcházeli ze sálu a nedrželi koaliční smlouvu, tak to jeden z důvodů, neříkám jediný, ale jeden z důvodů, proč tady třeba dneska nejsou. Takže já jsem tohle nepochopil.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je s faktickou poznámkou přihlášen pan poslanec Vondráček a připraví se pan poslanec Volný. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Já jsem došel po zralé úvaze k závěru, že dneska už to opravdu tady nevyřešíme, a tak můžu vystoupit i já se svou faktickou poznámkou. Moje paní předřečnice Potůčková mně připomněla moje první setkání s Václavem Klausem starším, když mi říkal: Vy jste z toho ANO, vy nemáte žádný program. Ale ODS taky ne. Ti

mají jeden program – nanebevzetí Petra Fialy. A já jsem teď pochopil, jak to tenkrát myslel, a už se to šíří i do jiných stran.

A teď ještě k druhé části vašeho vystoupení, tam, kde jste mluvila o tom předchozím volebním období. Ano, tam ta nedůvěra byla dvakrát. A já bych jenom chtěl opravdu zdůraznit, že tady motivem této schůze je opravdu něco jiného, a to že jsme nebyli jaksi připuštěni k tomu, abychom projednávali ty body, které nás zajímají. Opravdu už nám to zkuste věřit. Já jsem přesvědčený, že kdybychom měli možnost nějaké mimořádné schůze nebo bychom se domluvili, že středu odpoledne věnujete opozici, tak jak jsme to dělávali v minulých obdobích, tak jsme tady nemuseli stát.

Všimněte si, že relativně to ty diskutující baví, že ten parlament prostě potřebuje někdy upustit páru a že to je o tom, že ta demokracie je diskuse. Netvrdím, že jsme tady intelektuálně úplně na té nejvyšší úrovni, na jaké můžeme být, když si navzájem odpovídáme, ale ono to k tomu parlamentu patří. A v těch zahraničních parlamentech, třeba v tom britském, tam si umí pěkně naložit. A prostě dají tomu ten prostor. My jsme ten prostor neměli, a proto vám chci říct, že tahle schůze není o té nedůvěře vládě a není to o tom počítání. Já mám prostě jednu jedinou obavu, že jak koalice nadužívá mimořádné schůze v tomto volebním období, my máme 51. schůzi a většina je mimořádných, tak už takový náznak byl při té první nedůvěře. Měli jsme nějaký rozhovor s Janou Černochovou. Byl bych prostě nerad, aby došlo k nadužívání těch schůzí o nedůvěře. Já vás prosím, abyste umožnili politickou a korektní (upozornění na čas) demokratickou diskusi. Děkuju. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: A skutečně to baví poslance, protože je přihlášen pan poslanec Volný s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Jan Volný: Děkuju, paní předsedkyně, já budu velice krátký, stručný. Původně jsem nechtěl vystupovat, protože jsem počítal, že vystoupí tamhle pan kolega ze STANu, nicméně on nevystoupil, musím vystoupit já. Když jsem poslouchal paní kolegyni Potůčkovou, tak ze svých 10 minut řekla půl minuty nebo možná minutu toho, co bych býval očekával, co tady prezentovali, že se chtějí přihlásit k tomu, že budou hlasovat proti vyjádření nedůvěry vládě. Jinak devět a půl minuty mluvila úplně o něčem jiném a mluvila o tom, jak ta minulá vláda byla špatná, jak to dělala špatně. Já jsem čekal, že tady vystoupí pan kolega ze STANu a řekne, paní kolegyně, stojí nás to 3,5 milionu, uklidněte se! Bohužel nevystoupil. Děkuju.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je přihlášen pan poslanec Lang s faktickou poznámkou, zatím poslední s faktickou poznámkou.

Poslanec Hubert Lang: Děkuju, paní předsedající. K paní kolegyni Potůčkové, prostřednictvím vás, paní předsedající. Na mě to nepůsobilo vůbec důvěryhodně, ten váš projev. Tam jsem viděl prostě projev, který jste četla celý z papíru, pravděpodobně připravený od nějakého píaristy hnutí STAN, do toho jste jakoby vtipně zakomponovala nějaké své vsuvky o nějakých rudých mlócích. Já vím, také ještě existuje třeba Zelený Raoul, že ve vašich řadách máme zeleného mloka, což je pan Michálek, který prostě provedl něco na zeď francouzské ambasády v loňském roce a psal o tom Blesk. Na mě to prostě nepůsobilo vůbec důvěryhodně. Jestli jste si myslela, že to bylo rádoby vtipné, tak mně to tedy nepřipadalo. A vidím tady evidentně, že prostě máte tady v té vaší pětikoalici nějaké služby, takže dneska je tady nějaké stanové městečko, který (?) tady vystupuje, jeden poslanec za druhým. A opravdu se zdržujeme vzájemně. Vy tady pořád říkáte, kolik to stojí milionů, teď je tady obslužný personál, ochranná služba a podobně, a pak se tady dozvídáme... Já jsem rád, jsem poslanec hnutí ANO v současné době, v minulém volebním období jsem nebyl, mohla jste nám úplně rozkomentovat ty celé předchozí čtyři roky, případně co bylo kde k obědu na jedničce, na čtyřce, jak probíhaly vlády,

kdy vlády nebyly. Možná jestli máte tyto informace nějak, tak byste mi je mohla případně ještě upřesnit. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vracíme se do rozpravy. Paní poslankyně Levko, následuje paní poslankyně Olšáková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jarmila Levko: Vážená paní předsedkyně, vážení ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, neodradilo mě ani to, že to je dnes takové – cituji – prudrnější. Řeknu vám, co mám na srdci, a předesílám, že mi to nepsalo žádné marketingové oddělení.

Hned v úvodu chci říci to, co je podstatné. Tato vláda má moji důvěru. (Potlesk koaličních poslanců.) Děkuji. Opozici, která dnešní hlasování o nedůvěře vyvolala, by se slušelo trochu soudnosti. Když poslouchám diskusi tady ve Sněmovně nebo i vyjádření opozičních poslanců v médiích a podobně, tak mi z toho vyplývá jediné, že podle nich by dobrá vláda měla navyšovat výdaje na zdravotnictví, na sociální dávky a důchody, na platy zaměstnanců, na investice, na všechno. Zároveň by ale měla snižovat schodek státního rozpočtu, tedy ideálně by měla mít vyrovnaný státní rozpočet, a zároveň by měla snižovat daně, a to všechno pokud možno ihned. Tak já myslím, že člověk nemusí být žádný Einstein, aby pochopil, že tohle prostě není možné. Předchozí vláda navyšovala výdaje a snížila daně. A kam jsme došli? Zanechala po sobě doslova rozvrácený rozpočet. Obří výdaje v letech 2020 a 2021 zdaleka nebyly jen prostředky na pomoc lidem a firmám, kteří dočasně nemohli pracovat kvůli pandemii. Minulá vláda fatálně navýšila mandatorní výdaje a cesta zpět je složitá.

Vláda Petra Fialy převzala zem v zuboženém stavu a krátce poté vypukla válka na Ukrajině, která přinesla migrační vlnu, energetickou krizi i růst cen. Fialova vláda zvládla tuto bezprecedentní krizi bez většího chaosu. Zvládla ohromný příliv uprchlíků, zvládla zajistit dostatečné zásoby plynu, pomohla lidem s cenami energií. A to, co je důležité, a už to tu dnes zaznělo a já to musím zopakovat, že vláda zvládla předsednictví v Evropské unii na jedničku, a výrazně tím zvýšila prestiž naší republiky a za to se moc ráda. Zkrátka ať se vám to líbí, nebo ne, tato vláda řídí a reprezentuje naši zemi daleko lépe než chaotická vláda předchozí.

Chtěla bych tu ale zmínit a podtrhnout ještě jednu věc. I přes bezprecedentní krizi se daří posouvat i řadu věcí, které byly léta odkládány. Jako dobrý příklad zmíním přípravu zákona o veřejné kulturní instituci, který je nutný pro modernizaci správy a financování kulturních institucí a volá se po něm už více než 20 let. Řešení slibovala i minulá vláda. Měla to i ve svém programovém prohlášení, ale neudělala pro to nic. Jako bývalá ředitelka divadla sleduji vývoj dlouhodobě a teď poprvé, musím říci, mám víru hraničící s jistotou, že tato vláda bere transformaci kultury vážně a že zákon bude v tomto roce Sněmovně předložen. Děkuji za to panu ministru Baxovi i panu premiéru Fialovi. Těší mě také, že se řeší důchodová reforma, rozpočtové určení daní, respektive revize přerozdělování mezi jednotlivé kraje a obce, že se provádí revize nepotřebných zákonů a další věci.

A na závěr mi dovoluji jednu poznámku, která vlastně velmi souvisí s tou předchozí diskusí, která tu byla. Největším problémem této vlády podle mého názoru je to, že nemůže řešit problémy této republiky dostatečně rychle a efektivně, protože Poslanecká sněmovna nefunguje, tak jak má. Zřejmě kolegové z opozice zaujali strategii věčných obstrukcí s cílem blokovat a znesnadňovat vládě přijímání zákonů. Abychom si tedy dobře rozuměli, já tím v žádném případě neříkám, že opozice nemá právo diskutovat i dlouze, věcně k projednávaným bodům. Opozice nepochybně má právo vyjádřit svůj názor, ale nemá právo trvale blokovat jednání Sněmovny, protože tím znemožňuje vítězům voleb vládnout a prosazovat svůj volební program. A promiňte mi to, ale nemohu se ubránit dojmu, že dnešní, během půl roku již druhé vyjádření nedůvěry vládě, ještě v době prezidentských voleb, k této taktice patří. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců vládní pětikoalice.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vaše vystoupení vyvolalo faktické poznámky. Nejdříve pan poslanec Nacher a následuje paní poslankyně Ožanová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Já jsem myslel, že už dneska vystupovat nebudu, ale teď mě to trochu přinutilo. Za prvé, pokud jde o ty obstrukce, vážená paní kolegyně, prostřednictvím paní předsedající, já si tady vzpomenu, že třeba bod EET jsme tady přijímali v minulém volebním období rok. Rok jste to tady obstruovali. Rok! A my jsme jako koalice měli tu sílu, že jsme nikdy, až na jednu výjimku tuším, nejeli přes noc. Prostě jsme respektovali, že ten den skončí v sedm nebo v devět hodin. Vám se tady podařilo rok to natahovat. Rok a půl u některých, ano třeba stavební zákon tuším, ale teď se bavím o EET. My jsme to jednou zablokovali, tuším v pátek, pak ještě jeden den, a vy už jste z toho nervózní, že dochází k obstrukcím. Ne. Když se podíváte na počet hodin, které jsme strávili těmi zákony, tak je to přibližně stejné. Rozdíl je v té koncentraci. Vy jste to šikovně díky naší otevřenosti rozprostřeli na celý rok, zatímco vy tím, že říkáte "necháme je unavit, ať tady řeční přes noc", tak tím to vlastně zkoncentrujete do jednoho dvou dnů a působí to samozřejmě jinak. Ale když se podíváte na počet hodin, tak je to přibližně stejné. Ale přijde mi tohle hrozně nefér právě, to, co děláte vy.

Pokud jde o ty vaše příspěvky, já jsem aspoň rád, že ten váš příspěvek měl nějaký obsah, protože to, co jsem slyšel předtím, tak to bylo zase – teď je to populární – kňourání, fňukání, stěžování si na předchozí vládu. Ne, teď je to hlasování o nedůvěře této vládě, ne té předchozí. To jste si, kolegové, spletli. A pokud jde o ten váš přístup, tak připomenu, že ta předchozí vláda i přesto, že tady byla covidová krize, tak snižovala daně, ne zvyšovala. Snižovala. Dokonce jednu úplně zrušila, kterou ty předchozí vlády zvyšovaly. Mám tím na mysli daň z převodu nemovitostí. Takže to fakt není pravda.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Paní poslankyně Ožanová s faktickou poznámkou, následuje pan poslanec Rais.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážení dva ministři, já bych chtěla jenom vašim prostřednictvím paní poslankyni Levko říct, že došlo ke snížení počtu jednacích dnů a hodin v minulém roce. V předchozím volebním období byl šestitýdenní cyklus. Když to řeknu, dva týdny Poslanecká sněmovna, jeden variabilní, což je také Poslanecká sněmovna, dva týdny výborové a poslanecký týden. V minulém roce jste zavedli, že ten variabilní týden vypadl, což byly ty jednací dny, kdy se může jednat o zákonech, a navíc vypadlo odpoledne ve středu. Snížil se ve skutečnosti, prosím vás, to je normální matematika, enormně se snížily počty jednacích dnů a hodin, a pak se nedivte, že se zdá, že se nedá všechno projednat. Je pravdou, že došlo k poučení – kdyby tu byli kolegové z KSČM – z krizového vývoje, nyní už je zařazen ten variabilní týden, aby se zvýšil počet jednacích dnů. Takže jenom k tomu, co vy jste uváděla, bych chtěla říct, že je třeba také se podívat na to, proč dochází k některým věcem, proč se neprojednává...

Na druhé straně já teď možná budu hovořit i proti sobě, svým kolegům i vám všem. Souhlasím s kolegou Markem Bendou. Víte, naše někdy menší aktivita by byla prospěšná této zemi, protože méně zákonů, ale kvalitnějších by bylo vhodnější. Takže tady musím, bohužel, tady souhlasím s koalicí.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní následuje pan poslanec Rais s faktickou poznámkou a připraví se paní poslankyně Levko.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. Na předcházejícím příspěvku, který jsem celkem pozorně poslouchal, mě tam upoutalo takové povzdechnutí, že vláda Petra Fialy převzala stát nebo vládu ve zuboženém stavu. Já si myslím, že by bylo korektní, kdyby minimálně části lidí jste také sdělili, a to právě té pedagogické veřejnosti, že vláda Andreje Babiše jako jediná splnila sliby, které jim před čtyřmi lety dala, co se týká navýšení průměrného hrubého platu, což dneska zatím vaše vláda nedělá. Přestože to je jedno z mála kvantitativních vyjádření, které v tom programovém prohlášení vaší vlády je, tak zatím tak nečiní. A pokud mám informace od odborníků, tak to vypadá, že ani činit nebude moct, minimálně letos. Takže ten zubožený stav spočívá v tom, že my jsme splnili to, co jsme řekli, kdežto zatím to vypadá u vás, že ta platová pozice vlády Petra Fialy nebude tak ideální, jak je. Takže bych byl rád, aby ty informace byly v podstatě vyvážené, aby tady nebylo jenom brečení o tom, jak je to všechno špatné. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: S faktickou poznámkou nyní vystoupí paní poslankyně Levko. Prosím.

Poslankyně Jarmila Levko: To je skutečně jenom faktická pro pana poslance Patrika Nachera, vaším prostřednictvím. Já jsem právě říkala, že jste daně snižovali. (Nesrozumitelná reakce poslance Nachera.) Ano. Tak jenom že pan poslanec říkal, že jsem říkala, že ne. Já jsem říkala, že jste snižovali. To je v pořádku.

A ještě tedy, když už jsem tady, co se týče toho zuboženého stavu, tak tím jsem měla na mysli stav veřejných financí. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Rais z místa. Prosím.

Poslanec Karel Rais: Tak já se domnívám, že platy v rezortu školství jsou v podstatě víceméně mandatorní nebo semimandatorní výdaj, takže to patří do těch veřejných financí také. Proto jsem o tom mluvil. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní pan poslanec Nacher s faktickou poznámkou.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Snad naposled dneska. V tom případě se omlouvám, to jsem tedy špatně slyšel. V tom případě ale je to ocenění. Já to беру jako ocenění, protože my jsme tedy jednu daň zrušili, je to ta daň z převodu nemovitostí, dneska daň z nabytí nemovité věci, a to jsme hlasovali, tuším, určitě minimálně s ODS z opozice, možná s TOP 09. Pak zrušením superhrubé mzdy se snížila daň z příjmu fyzických osob o sedm procentních bodů. To jsme hlasovali také s ODS, vaším koaličním partnerem, aby bylo jasno, abyste neřekli, že my. Takže i přestože jsme snižovali daně, tak se zvyšovaly platy ve veřejném sektoru, což přece chcete i vy. Kdykoliv jsem s někým od vás v televizi, tak oceňujete jedou hasiče, jednou policisty, záchranáře, ale oni z toho ocenění z televize ty své faktury nezaplatí. Takže přece jste všichni i vy rádi, vy máte přece v programovém prohlášení takové ty přísliby, které jdou podle mě napříč politicky – 130 % průměrného platu že má mít učitel a podobně. To mají přece všichni. To znamená, že ta předchozí vláda navyšovala platy a snižovala daně, tak to mně přijde, jako že to je ocenění. Takže já nevím, co je na tom ke kritice.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Paní poslankyně Levko chce reagovat s faktickou poznámkou.

Poslankyně Jarmila Levko: Už naposled. To nebyla ani kritika, ani ocenění. Já jsem vlastně v tom úvodu hovořila o tom, že zároveň navyšovat výdaje, snižovat daně a snižovat schodek rozpočtu prostě nejde.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vracíme se do rozpravy. Paní poslankyně Olšáková je nyní přihlášená a následuje pan poslanec Letocha. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Eliška Olšáková: Dobrý večer, vážená paní předsedkyně, vážený pane ministře, vážené kolegyně poslankyně, kolegové poslanci. My jsme se tady dnes sešli na mimořádné schůzi, která je svolána k vyslovení nedůvěry vládě. Ráda bych využila možnosti, kterou mám, a řekla několik slov o této vládě a uvedla důvody, proč tato vláda má mou důvěru.

Současná vláda nastupovala do rozjetého rychlíku končící pandemie a jejích dopadů, srovnávala se s vysokým schodkem státního rozpočtu, vzrůstající inflací a vysíleným zdravotnictvím a především s počáteční energetickou krizí, která v České republice odstartovala krachem Bohemia Energy. Už tento výčet je zběsilý, ale aby toho nebylo málo, začala válka na Ukrajině a vláda se musela velmi rychle vyrovnat s přílivem uprchlíků a jejich zajištěním, což zvládla opravdu dobře, přestože si to možná ani nechceme přiznat. Nezvedla se nám ani kriminalita, vlna nenávisti, ani nemáme problém s ubytováním a začleněním přichozích. Mohla bych jistě dál pokračovat o všem, co se této vládě povedlo, ať už to byly škrty v rozpočtu, které snížily výdaje, ale nezvýšily nezaměstnanost, tedy lidé nepřišli o práci, naopak i přesto se podařilo navýšit platy příslušníků bezpečnostních sborů nebo například došlo k navýšení úhradové vyhlášky v sociálních službách, díky čemuž budou klienti sociálních služeb pobývat v důstojných podmínkách. Podařilo se ustálit ceny pohonných hmot, zvýšila se minimální mzda i starobní důchod, bylo zrušeno EET a naopak zřízena Digitální a informační agentura a připraven antibyrokratický balíček, který usnadní podnikatelům život. Výčet bych mohla zakončit velkým úspěchem, který mělo české předsednictví v Radě Evropské unie. Možná je pro některé tento bod příliš vzdálený od našich domácích problémů, ale díky perfektně zvládnutému předsednictví se Česká republika v zahraničí vrátila opět na pozici respektovaného partnera. A to si myslím, není málo, uspět v evropském měřítku, kde je laťka mnohem výš než doma.

Já bych ovšem chtěla vypíchnout hlavní téma, které je pro mě zásadní, pro mě jako poslankyni, předsedkyni Sdružení místních samospráv, ale také jako bývalou starostku, a to je energetika. Tato vláda bohužel zdědila hříchy předchozích vlád. To už tady určitě bylo zmiňováno. Omlouvám se, že to zopakuji. V zásobnících nebyly zásoby plynu, společnosti jako Bohemia Energy nebyly dostatečně regulovány a kontrolovány a jejich zákazníci nebyli dostatečně ochráněni. Nebyla zde podpora obnovitelných zdrojů a stále jsme se orientovali na fosilní paliva a jejich nákup z nespolehlivých zdrojů.

A to nejzásadnější, předchozí vláda absolutně nepodporovala komunitní energetiku. Já taky opět tady předejdu faktické poznámce určitě, která by nastala, že naše vláda slibovala, že zákon o komunitní energetice přijde v polovině loňského roku. Ale musím říct, že zde máme dvě netransponované evropské směrnice, které měly být dávno přijaty, a to byla směrnice – do 31. 12. 2020 měla být transponována směrnice o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a do 30. 6. 2021 směrnice o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů. Umožnit fungování energetických společenství znamená v každém státě soběstačnou společnost. A to je strategický krok suverénního a demokratického státu – nebýt závislých na jiných, v našem případě konkrétně na Rusku. Samozřejmě by mělo být prioritou transponovat včas a nevystavovat svou zemi sankcím ze strany Evropské unie. A mimochodem, tyto dvě směrnice nejsou jediné, které nebyly včas transponovány.

Já bych zde ve svém vystoupení chtěla také vyzdvihnout sílu našich občanů, našich malých firem, středních podniků. Abychom tady si uvědomili taky, že stát tvoří lidé, a ti občané

dokázali, že některé kroky této vlády, neskutečně na ně umí hbitě zareagovat, a to nejen v oblasti energetiky, ale taky v oblasti uprchlické krize, kdy se i lidé zapojili do pomoci s příchozími uprchlíky.

Já bych, protože jsem ze Zlínského kraje, tady zmínila jenom pár údajů z našeho Zlínského kraje. Ve Zlínském kraji žije 550 000 obyvatel, kde působí 66 000 živnostníků, kteří díky své pracovitosti přežili nejen covid, ale snaží se přizpůsobit i energetické krizi, o čemž svědčí třeba i některá čísla, která poskytla solární asociace. V loňském roce bylo ve Zlínském kraji připojeno 2 500 fotovoltaických elektráren z celkového počtu 34 000 o celkovém výkonu 280 MW peak. Tady bych chtěla srovnat rok 2021, kdy bylo zapojeno 9 321 s výkonem 63 MW. Já bych se nechtěla dlouho zdržovat u Zlínského kraje, protože vím, že čas je drahý a že jste se tady přihlásili do rozpravy taky. Ale chtěla bych zde zmínit i fungování z podniků, kde fungovaly klastry, kde společně nakupovali, zmínit práci energetické zlínské agentury, která nejenže zajišťuje servis Zlínskému kraji, ale také obcím a pomáhá jim se s touto situací vypořádat. Tento přístup je samozřejmě v celé České republice, nejenom ve Zlínském kraji, a protože působím ve Sdružení místních samospráv, mohla bych zde uvádět spoustu příkladů obcí, které se s energetickou krizí vypořádávají a snaží se jí předcházet. Je vidět, že naši občané nejenže jsou schopni se o sebe postarat, ale jak se ukázalo za covidu, že jsou taky připraveni přijímat změny a smysluplněji využívat a nakládat s energiemi.

Také bych zmínila energetické zákony. Přijali jsme několik energetických zákonů. Ten největší, ta velká novela energetického zákona, nás čeká teď v dalších měsících. Tato vláda se snaží občanům cestu k soběstačnosti maximálně ulehčit například tím, že snižuje byrokracii v povolování malých obnovitelných zdrojů do 50 kW, a to hned dvakrát – jak v případě získání licence, tak v otázce stavebního povolení, které již nebude třeba. Občané, kteří se chtějí o sebe postarat, by neměli být limitováni nesmyslnou byrokracií a stát by jim měl podávat pomocnou ruku, zjednodušovat proces, a ne jim házet klacky pod nohy.

Já bych ještě v pár bodech zmínila, co se vládě v energetickém odvětví podařilo.

Povedlo se zavést úsporný tarif. Nárůst cen energií se promítal také do dodávek tepla domácnostem, a proto vláda přišla s novým programem, ve kterém mohou teplárny žádat o podporu, aby nepřenášely zdražování na zákazníky. Na program je připraveno 17 miliard korun. Ve spolupráci s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže bude v průběhu ledna 2023 požádáno o notifikaci u Evropské komise. Vláda ovšem nemyslí jen na domácnosti, kterým zastropovala ceny, ale tuto možnost vyjednala i na úrovni Evropské unie také malým a středním podnikům a po dalším vyjednávání a legislativním procesu bude možno zastropovat ceny energií také velkým podnikům. Předběžně se počítá se stejnou výší jako u zastropování pro domácnosti a malé střední podniky – tedy 6 korun za kWh silové elektřiny a 3 koruny za kWh plynu. Jak je tedy vidět, nejde jen o domácnosti, které jsou z pohledu pomoci a ochrany na prvním místě, ale vláda také myslí na malé a střední podniky, a dokonce i na ty největší. Aby jim bylo pomoci, vyjednává podmínky podpory s Evropskou komisí a řeší notifikace.

A poslední bod, který mám tady poznamenaný. Vláda během našeho předsednictví dojednala dohodu o emisních povolenkách, která zahrnuje všechny priority, které si stanovila do rámcové pozice ještě předchozí vláda v roce 2021. A je až zarážející, že za tento krok je současná vláda kritizována opozicí, tedy těmi, kteří rámcové pozice stanovovali, přičemž se nemají rozhodně za co stydět, výsledná dohoda je férová a přinese historicky nejvíce peněz na zelenou modernizaci. Do roku 2030 půjde 850 miliard korun, které bude možné použít na podporu domácností, firem, obcí a dalších. V praxi to znamená peníze na podporu zateplování a obnovitelné zdroje energie, komunitní energetiku a zelenou modernizaci průmyslu a tepláren.

Dámy a pánové, nemyslím si, že by tato vláda nekonala a neměla výsledky. Naopak. Bohužel, kromě ztížených podmínek, které zažívá díky krizi na Ukrajině a energetické krizi, se snaží vládnout a dotahovat resty a nedodělky předchozí vlády, což nakonec může působit, že nekoná, či nekoná dost rychle a efektivně. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: S faktickou poznámkou je nyní přihlášena paní poslankyně Pastuchová, následuje paní poslankyně Ožanová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji paní předsedkyně. Já jenom, vaším prostřednictvím, nevím, jestli jsem dobře rozuměla tomu, čím začala paní poslankyně Olšáková, že vaše vláda převzala zdravotnictví vyčerpané. Teď se chci zeptat, jestli finančně – pak nechápu, proč vzala vláda 14 miliard. A jestli myslíte vyčerpané zdravotníky, tak s tím musím souhlasit. Ale vy jste řekla "vyčerpané zdravotnictví", takže jsem nevěděla, jestli finančně vyčerpaní zdravotníci – s tím souhlasím. Pokračuje to i dál a já jim všem děkuji ještě jednou, že všechno zvládají, protože teď ty fronty na pohotovostech a následně, že se tam ti pacienti vracejí, protože v jedné lékárně nejsou antibiotika, tak musí jezdit zpátky nebo se vrací na pohotovost, ať jim lékař napíše nějakou alternativu, tak ti zdravotníci toho už mají na těch pohotovostech taky dost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Následuje faktická poznámka paní poslankyně Ožanové a připraví se pan poslanec Mašek. Prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, vážená paní předsedkyně. V projevu zaznělo, že této vládě děkujete za zvýšení starobních důchodů. To jako vážně? Zákonná valorizace je zásluhou této vlády? Ne, to opravdu není. Je to stanoveno zákonem a starobní důchody se zvýšily automaticky. Tak prosím vás, podívejte se do svého projevu, prostřednictvím paní předsedkyně. Opravdu za starobní důchody může to, že v zákoně je, že se valorizují, a ne že by to byla zásluha této vlády. Bylo by dobré, pokud si připravuji takovýto projev, být přesný a exaktní.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je tedy přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Mašek. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji, bude to kratší. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já také k paní poslankyni Olšákové, vaším prostřednictvím. Prostě, že jsme předali vyčerpané zdravotnictví – my jsme od roku 2018 do roku 2021 do toho zdravotnictví dali o 200 miliard více – čili z 330 na 530 miliard. Takže to zdravotnictví bylo bohatě nadotované a činilo to ze státního rozpočtu vzestup ze 7,5 % národního důchodu na 10 %. My jsme se dostali do první ligy v rámci Evropy. A to, co s tím zdravotnictvím děláte vy, tak vy ho skutečně teď vyčerpáváte, a pokud budete pokračovat tímhle způsobem, tak nejste schopni to zdravotnictví udržet v tom rozsahu, v jakém jsme my ho předávali.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dále je s faktickou poznámkou přihlášen pan poslanec Ryba, zatím poslední faktická. Prosím, máte slovo. A prosím o klid!

Poslanec Drahošlav Ryba: Vážená paní předsedkyně, já jdu taktéž s faktickou poznámkou a chtěl bych reagovat na vystoupení paní poslankyně Olšákové, vaším prostřednictvím. Víte co? Velmi oceňuji to, že váš proslov byl klidný, že váš proslov byl věcný, a také to, že v něm nezaznělo ani jednou jméno pana Andreje Babiše. Ale nemůžu souhlasit s řadou věcí, které jste měla ve svém proslovu. Nebudu rozebírat celý ten proslov, na to bych neměl ani čas, ale pokusím se aspoň o dvě připomínky.

Jedna se týká českého předsednictví. Ono je snadné se nechat pochválit od těch, komu jdu na ruku. Vy jste hovořila, že všechno je v souladu s tím, co chtělo ANO. Já tedy jsem se teď, protože jsem tady první období, jsem tady něco přes rok, takže nevím, jak přesně zastávalo hnutí ANO v předchozím volebním období, jaký směr, ale rozhodně nechtělo emisní povolenky pro domácnosti. To jsem se tedy ujišťoval u několika poslanců. V žádné strategii ANO nebylo mít nebo zavést emisní povolenky pro domácnosti.

Tou druhou věcí, která tady padla a kterou bych chtěl zmínit, jak se vláda vypořádala s imigrační vlnou, nebo vlnou, která přišla z Ukrajiny. Ono to tak může vypadat navenek, ale v podstatě s tou vlnou se vypořádali hejtmani, s tou vlnou se vypořádali hasiči, policisté, zdravotníci a hlavně občané, protože tam byla obrovská vlna solidarity. A těm patří poděkování. Už méně trošku vládě, protože toho chaosu tam bylo také dost! Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: S faktickou se hlásíte, pane poslanče? (Ano.) Tak máte dvě minuty.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Tak já ještě něco ke své předřečníci ohledně těch energií. Já vím, že to dostala napsáno. Nevím tedy o tom, že by byla taková odbornice na energie, jinak by tady s námi hodně diskutovala. Tam bude hodně problémů. Tam bychom byli rádi, když přichází komunitární energetika, aby nám vláda představila své projekty, své plány, tak abychom mohli být nápomocni. My v tomto případě nechceme dělat obstrukce, nechceme v žádném případě házet vládě klacky pod nohy, ale byli bychom rádi seznámeni s tímto obsahem, protože pokud je mi dobře známo, tak na to, abychom dělali obnovitelnou energii, musíme vlastně zabezpečit i ty pevné zdroje při jejich výpadech. Ono to není tak úplně jednoduché. A dostáváme se dneska i do situace, kdy připojení fotovoltaik na střechách, což je poměrně jednoduchá záležitost, naráží na vyvedení výkonu, protože rozvodové soustavy jsou poměrně zaostalé, staré, s malým výkonem a bude třeba udělat velkou investici. Já jsem na jedné konferenci slyšel, že to udělají ti distributoři, ale bez pomoci státu to nebude možné. Já bych potom velmi přivítal, kdybychom do této diskuse a přípravy byli zapojeni, tak abychom mohli podat pomocnou ruku. Myslím to upřímně, není to myšleno v tom, že to budeme nějakým způsobem brzdit, ale rádi bychom znali ten obsah, tak abychom mohli upozornit na dílčí nedostatky. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je s přednostním právem přihlášen pan předseda Výborný. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážený pane ministře, já myslím, že vnímám tu velmi živou debatu, která se zde už řadu hodin vede ohledně důvěry naší vlády, nicméně v rámci zachování fyzického i duševního zdraví a zachování cti této Sněmovny chci oznámit, že na základě dohody všech zástupců všech poslaneckých klubů navrhuji, abychom přerušili jednání této schůze, a to do zítřejší deváté hodiny ranní. Děkuju pěkně a přeju vám všem dobrou noc.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Já ještě načtu došlou omluvu. Pan poslanec Liška se omlouvá od 12 hodin z pracovních důvodů.

A nyní tedy na základě vyslovené dohody všech předsedů poslaneckých klubů přerušuji naše jednání této schůze, a totiž do středy 18. ledna 9 hodin, tedy do zítřka do 9 hodin ráno. Přeji vám dobrou noc.

(Jednání skončilo ve 23.15 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
18. ledna 2023
Přítomno: 189 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, přeji vám krásné dobré ráno. Zahajuji druhý jednací den 51. schůze Poslanecké sněmovny. Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás všechny odhlásím a prosím, abyste se přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Adámková Věra do 10.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Babiš Andrej celý jednací den z osobních důvodů, pan poslanec Babka Ondřej od 9 hodin do 10 hodin z osobních důvodů, pan poslanec Bělíca Josef celý jednací den ze zdravotních důvodů, pan poslanec Bělobrádek Pavel celý jednací den z pracovních důvodů, pan poslanec Berki Jan od 9 hodin do 18.30 z pracovních důvodů, paní poslankyně Berkovcová Jana do 13 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Bžoch Jaroslav celý jednací den z osobních důvodů, paní poslankyně Dražilová Lenka od 9 do 12 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Dubský Tomáš od 9 hodin do 16 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Dvořák Jaroslav celý jednací den ze zdravotních důvodů, pan poslanec Fridrich Stanislav celý jednací den ze zdravotních důvodů, pan poslanec Hájek Martin celý jednací den z osobních důvodů, pan poslanec Janda Jakub celý jednací den z rodinných důvodů, pan poslanec Janulík Miloslav celý jednací den ze zdravotních důvodů, pan poslanec Kobza Jiří do 12 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Kovářová Věra od 9 hodin do 12.30 z pracovních důvodů, paní poslankyně Krutáková Jana od 12 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Kučera Michal od 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Lacina Jan do 13.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Letocha Petr do 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Liška Petr do 12 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Quittová Petra celý jednací den ze zdravotních důvodů, pan poslanec Štolpa David celý jednací den – osobní důvody, paní poslankyně Válková Helena do 10 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Wenzl Milan celý jednací den ze zdravotních důvodů.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Bek celý jednací den z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Lipavský Jan do 14 hodin z pracovních důvodů a nakonec pan ministr průmyslu Síkela Jozef celý jednací den z pracovních důvodů.

Pan poslanec Štolpa ruší omluvu. Ještě jedna omluva dorazila, paní poslankyně Potůčková Lucie od 9.30 do 10.30 z pracovních důvodů.

Nyní budeme pokračovat v projednávání návrhu na vyslovení nedůvěry vládě České republiky.

1.

Projednání návrhu na vyslovení nedůvěry vládě České republiky

Nacházíme se v přerušené rozpravě, do které se přihlásili následující poslanci. S přednostním právem nyní vystoupí pan poslanec Radim Fiala. Pan poslanec se vzdává své přihlášky. Tak dalším přihlášeným s přednostním právem je pan poslanec Michálek. Také není. Poté je tu přednostní právo paní místopředsedkyně Richterové. Není přítomna v sále. Další přihlášenou je paní předsedkyně Markéta Pekarová Adamová. Není přítomna. A pak je tu pan

ministr Michal Šalomoun, který přítomen je, a já mu tím dávám slovo. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr pro legislativu ČR Michal Šalomoun: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já bych vás chtěl seznámit vlastně s aktivitou naší vlády na poli legislativní činnosti. Samozřejmě že legislativní činnost je jedním z nástrojů vládnutí, kterou vláda hojně využívá, a koneckonců z četnosti využívání tohoto nástroje se dá nějakým způsobem usuzovat na to, že vláda opravdu nesedí se založenými rukama, tak jak je jí někdy spíláno, že nic nedělá, že tomu tak v zásadě není.

Ta legislativní činnost se v zásadě dá rozdělit do tří oblastí podle těch právních aktů, které se přijímají. Jednak jsou to zákony, pak jsou to nařízení vlády a vyhlášky. A zde je možné učinit určité srovnání v zásadě s předchozí vládou. Zákony samozřejmě schvaluje Parlament, nicméně vláda má právo zákonodárné iniciativy, je takřkajíc dominantním hráčem v tomto poli, koneckonců na to má vlastně aparát, aby její návrhy zákonů byly kvalitní. A vzhledem k tomu, že naše vláda trvá zatím jenom třináct měsíců, předchozí vláda trvala podstatně déle, tak by bylo asi nejlepší udělat to nějakým průměrným způsobem. Tak ve volebním období, v 8. volebním období, roku 2017 až 2021, vláda ročně přijala 88,75 zákonů, tedy zhruba 89. My jsme prozatím přijali nebo navrhli, připravili návrhy k zákonům v počtu 99. Je to třináct měsíců, pokud to přepočítáte na ten rok, tak je to nějakých 91. Takže opravdu je to zhruba srovnatelné. Fialova vláda má tedy o něco větší roční průměr. Nicméně tam, kde už to vychází podstatně jinak, tak jsou to nařízení vlády, kde předchozí vláda průměrně vydávala 66 nařízení vlády ročně, a my jsme v roce 2022 vydali 104 nařízení. Takže je vidět, že i ta legislativní činnost v nařízeních byla větší. Co se týká vyhlášek, tak průměrem minulé vlády bylo 155 vyhlášek. Nejsou to samozřejmě vyhlášky vlády, ale těch jednotlivých ministerstev. A naše vláda ve statistikách má za rok 2022 178 vyhlášek.

Chápu, že tohleto je statistika kvantity, což ještě nemusí vyloženě odpovídat kvalitě. Nicméně na kvalitu můžeme usuzovat podle toho, jestli jsou využívány, eventuálně jak jsou využívány ty vládní procedury, které mají v zásadě zkvalitnit právní regulaci, což je jednak využívání Legislativní rady vlády, eventuálně jejích pracovních komisí, eventuálně využívání nebo vůbec provádění hodnocení dopadů regulace, takzvané procedury RIA.

Pokud se podíváme – ještě musím uvést, že Legislativní rada vlády je vlastně poradním orgánem vlády v oblasti legislativní činnosti. Ona vznikla už na základě kompetenčního zákona z roku 1969, kdy předsedou Legislativní rady vlády má být člen vlády. V historii je to vůbec fungování vlád polistopadové. Je to tak, že buďto je ministr spravedlnosti předsedou Legislativní rady vlády, nebo je to někdo jiný, pak se ta jeho pozice označuje různě, jako ministr pro legislativu, ministr bez portfeje a podobně.

Každopádně se ukazuje, že je asi vhodnější, aby předsedou Legislativní rady vlády byl jiný člen vlády než zrovna ministr spravedlnosti, protože předseda Legislativní rady vlády může takřkajíc přivírat oči nad průběhem legislativního procesu a může udělovat výjimky třeba z hodnocení dopadu regulace nebo i z připomínkového řízení a rozhoduje o tom, jestli ty materiály budou projednávány velkou Legislativní radou vlády, nebo eventuálně jenom nějakými komisemi, nebo zda se to obejde bez toho. Opravdu situace nás někdy nutí zejména z časových důvodů, abychom tyto výjimky udělovali, a je asi vhodnější, aby právě předsedou Legislativní rady vlády byl někdo jiný než ministr spravedlnosti, protože z dílny Ministerstva spravedlnosti přicházejí poměrně zásadní věci. Většinou jsou to vlastně novely občanského práva ať už hmotného, nebo procesního, nebo i trestního a tam je opravdu žádoucí, aby tyto procedury byly dlouhé a řádně prodiskutované.

Pokud se podíváme do historie na počet zasedání Legislativní rady vlády, tak v roce 2017 to bylo 14 zasedání, v roce 2018 10, v roce 2019 16, v roce 2020 16 a v roce 2021 9. My jsme měli v roce 2021 21 zasedání a rovněž proběhlo 94 jednání pracovních komisí Legislativní rady

vlády, kterých je aktuálně 9. Mám tady sice i statistiky, co projednala jednotlivá komise, ale toho vás ušetřím. Nicméně chci zdůraznit, že klíčová legislativa, kterou vláda připravuje a která pak vlastně odchází do Parlamentu, tak je projednávána tou velkou Legislativní radou vlády a jsou to opravdu zásadní věci, ať už to byl třeba whistleblowing, stavební zákon, koneckonců veškeré změny ústavy, pokud tedy jsou. Prozatím vlastně vláda nachystala dvě změny, jedna se týká změny ústavy ohledně vysílání vojáků, kterou jste tady měli tuším minulý pátek. Další změna se týká volebního zákona a je vlastně o tom, že volby do obecních zastupitelstev i do Senátu se v průběhu pořád termíny přibližují k létu, takže by se mělo jednoznačně stanovit, že tyto volby by se měly uskutečňovat první týden v říjnu. Pak to byla celá právní úprava sankčního zákona z dílny Ministerstva zahraničí a mnohé další.

Pokud se podíváte na účast předsedů Legislativní rady vlády na zasedáních, tak já mám účast asi 95 %. Prozatím jsem byl na 21 zasedáních z 22, což je největší účast předsedů Legislativních rad vlády, kteří byli ve funkci alespoň na deset jejich zasedání, protože když byl někdo předsedou Legislativní rady vlády pouze krátce a měl pouze tři až čtyři zasedání, tak opravdu byl na všech, pak má stoprocentní účast. Ale byli i tací předsedové, kteří třeba nikdy na Legislativní radě vlády nebyli, což se týká vlastně fungování Legislativní rady vlády, kvality spíše z legislativního pohledu, nicméně další procedura ke zkvalitnění legislativy je vůbec provádění hodnocení dopadu regulace. Pokud se podíváme, třeba to zhodnotíme z plánu legislativních prací vlády, tak tam jsou detekovány práce ať už na návrzích zákonů, nebo návrzích vyhlášek, nebo nařízeních vlády, kde je povinnost udělat hodnocení regulace, a postupem doby lze vysledovat určitý vzestupný trend, že nutnost zpracovat RIA dřív byla třeba kolem 40 % a dnes se posouváme někam mezi 50 a 60 %.

V rámci vyhodnocování dopadů regulace se v současné době pokoušíme dotáhnout proces ex post hodnocení dopadů regulace, kdy tento záměr začala již předchozí vláda, to se tedy úplně nepodařilo dotáhnout do konce. Aktuálně ten materiál je trochu revidovaný. V tomto úsilí jsme tedy v zásadě nepolevili a aktuálně je ten materiál vlastně v připomínkovém řízení, kde se dohaduje, jak bude ex post hodnocení dopadů regulace probíhat. V zásadě jsou to otázky o tom, jestli by se to mělo dělat jako u každého tisku, což se zdá úplně nerealizovatelné, tak spíš u nějakých důležitých zákonů, nebo ani ne zákonů, spíš oblastí regulace jako takových, ať už jsou regulovány jedním zákonem, nebo více zákony.

V tomto ohledu bych ještě zmínil, že vlastně vzniklo na Úřadu vlády oddělení legislativních analýz, které by mělo přispět vlastně, nebo napomoci, k řádnému procesu hodnocení regulace. Měl by to být jakýsi servisní orgán i pro ministerstva, zejména pro ty pracovníky, kteří se hodnocením dopadů nějakým způsobem věnují, aby opravdu regulace byla založena na datech, aby se z toho procesu hodnocení regulace nestal nějaký strašák a vlastně se nedělala až tak trošku zbytečně v momentě, kdy ta regulace je napsána, ale aby v podstatě předcházela vůbec vyhotovování právních předpisů a úvahám, kam se ta regulace vlastně povede. Toto oddělení, teď vzniklo devět nových míst, ale nejsou to nová místa, vlastně tato nová místa vznikla takříkajíc dohodou s jednotlivými ministerstvy, že oni se uskromnili o jedno místo a to se potom přesunulo na Úřad vlády, kde by z toho mělo vzniknout, nebo už vlastně vzniklo toto oddělení legislativních analýz, které aktuálně spolupracuje s některými ministerstvy jednak na regulaci krátkodobých pronájmů Airbnb, na věcném záměru zákona a podpoře cestovního ruchu, návrhu zákona o podpoře bydlení, o kterém mluvil třeba pan ministr Bartoš. a koneckonců i na revizi krizové legislativy. Dále se vlastně toto oddělení věnuje i detekování a přesvědčování ministerstev v té oblasti, kterou jsme nazvali antibyrokratické balíčky, kdy jsme schválili prozatím první balíček, kde bylo detekováno několik oblastí, z nichž už ministerstva některé ty věci splnila. Mluvil tady o tom i ministr zdravotnictví Vlastimil Válek, co se týkalo zrušení lékařských prohlídek u nerizikových profesí. Další část toho antibyrokratického balíčku v zásadě zpracovává Ministerstvo financí ohledně novely zákony o účetnictví. Jde třeba o to zrušení povinného účtování a danění v korunách.

Nedílnou součástí legislativní činnosti je adaptace práva Evropské unie, která v zásadě je realizována dvěma základními nástroji. Jednak jsou to směrnice, které se opravdu musí do právního řádu vtělit tím, že se celá ta regulace udělá na národní úrovni, nebo jsou to nařízení, kde sice existuje právní text, který je přímo aplikovatelný a pak národní státy ho mají pouze realizovat, nicméně praxe je poměrně složitější a opravdu přímá aplikovatelnost nařízení je poslední dobou trošku problematičtější, protože ze strany těch textů nařízení se objevují obraty jako členské státy zavedou, členské státy stanoví a podobně, takže stejně musíte v legislativní oblasti přijmout nějakou právní regulaci a samo se to nezařídí.

Jako příklad toho může sloužit – minulý pátek jste tady měli zákon o teroristickém obsahu, který vlastně je doplňkový zákonný protikus k tomu, aby to nařízení o teroristickém obsahu vlastně vůbec fungovalo, že většinou musíte i díky vlastně ústavním předpisům národních států, které říkají, že státní moc je možno vykonávat jenom na základě zákona, čímž se vlastně myslí kompetence nějakých orgánů, takže když nařízení stanoví, že ten stát má něco udělat, tak vy musíte vydat zákon, kde řeknete, který ten orgán to bude dělat, a zpravidla v nařízeních jsou ještě úkoly členským státům, že musí stanovit nějaké sankce, které jsou odrazující, tak pak musíte rozparcelovat jednotlivé povinnosti, které tam jsou, a přiřčenit k tomu nějakou sankci. Což jsou vlastně nařízení, kdy Evropská komise, pokud potom vede nějaké řízení s členským státem, tak je to takzvané věcné řízení, že vlastně to nařízení nějakým způsobem, ta jeho realizace v tom členském státu, úplně nefunguje.

Těch řízení se vede několik. Nicméně tato řízení z hlediska, pokud primárně nejsou tak nebezpečná, jelikož na začátku je vlastně spor o to právo, jak to vlastně v tom členském státu funguje, a pokud rozsudek toho soudního dvora, kam se ta věc může dostat, potom ten rozsudek je v zásadě deklaratorní a říká, že je teda v tom členském státu něco špatně, a pak to musíte opravit. A teprve když to neopravíte, tak dostanete pokutu. Nicméně Komise už se dala slyšet v tom, že už bude poměrně přísnější a bude poměrně hbitější. My zas na to reagujeme tím způsobem, že u těch nařízení je problém, že vlastně není žádná transpoziční lhůta. Ono najednou začne platit a vy už na to máte být nachystaní, což by ta Komise také měla prostě zohledňovat při přípravě té regulace. Takže to jsou takové jako polemiky s Evropskou komisí.

Nicméně to, co je podstatně náročnější nebo z hlediska fiskálního možná i nebezpečnější, tak to je problém přijímání evropských směrnic, kdy tam ta řízení o tom, že jsme je nepřijmuli, takzvaná notifikační řízení, že nemáme přijaty, vlastně notifikovány, oznámeny do toho systému Evropské komise, tak může znamenat, že tu pokutu v zásadě dostanete mnohem rychleji, kde ta Komise u soudu neprokazuje to, že vy máte něco uděláno špatně, ale vlastně to prokazování je, že jste to nenotifikovali. A vy jste to nenotifikovali, protože to nemáte vůbec. Tam ty pokuty jsou poměrně citelné. Když jsme přebírali vládu, tak jsme vlastně zjistili, že ten stav byl, že nebylo řádně notifikováno, ale vlastně přijato do našeho právního řádu, 36 směrnic. Dneska se to teda výrazně zlepšilo. Aktuálně jsme na nějakých 15 směrnicích, kde samozřejmě ono to nabíhá, ale něco se ubírá. Tím tiskem nebo tím návrhem zákona nebo tou směrnicí, která je teď vlastně v největším skluzu, tak je aktuálně whistleblowing.

Pak bych chtěl ještě krátce zmínit, že v legislativní činnosti to není všechno, co jsem tady uváděl. Vláda někdy vstupuje i do řízení u Ústavního soudu, kdy soud vystupuje jako negativní zákonodárce a může některé, ať už zákonné, nebo podzákonné, předpisy zrušit. Je to právo vlády do těchto řízení vstoupit. Za dobu existence naší vlády to bylo devět řízení. Ta řízení jsou vyvolána většinou buďto 41 poslanci, nebo 17 senátory. Eventuálně soud, když rozhoduje nějaký případ a zjistí, že musí použít právní předpis, který není ústavně konformní, tak může vyvolat toto řízení, a pak se tam vláda může přihlásit. Vlastně z těch devíti řízení možná pro vás bude asi jako nejzajímavější, že jedno řízení bylo vyvoláno i současnými poslanci opozičními, a bylo to v zásadě řízení, které se týkalo novely pandemického zákona. Byl to vlastně první střet koalice a současné opozice u Ústavního soudu, kdy – možná si pamatujete tu rozjitřenou atmosféru – kdy vládě bylo spíláno, že zavádí covidovou totalitu a podobně. Nicméně Ústavní soud řekl, že to tomu tak není, a tento návrh odmítl.

Takže to je ve stručnosti to, co bylo uděláno v legislativní činnosti, a opravdu toho nebylo málo. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji, pane ministře. Další s přednostním právem – respektive máme tady faktické poznámky. První faktická poznámka, paní poslankyně Pastuchová Jana. Paní poslankyně, prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, pane předsedající. Děkuji panu ministrovi, že nám tady řekl podrobně svoji náplň práce, ale já myslím, že občany České republiky tohle vůbec nezajímá. A za druhé, teď nevím, jestli jste to myslel dobře, nebo špatně v tom, že jste nám tady vyčíslil průměrnou statistiku své práce a řekl jste, že vaše vláda za těch 13 měsíců vydala víc vyhlášek a nařízení. A teď já nevím, jestli je to správně, nebo špatně, protože kolega Benda z ODS, vaším prostřednictvím, říká, že méně je někdy více. Takže nevím, jestli to mám brát jako pozitivní, nebo špatnou zprávu.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji, paní poslankyně. Další s faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Ožanová. Paní poslankyně, vaše dvě minuty. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére a teď i – použiji množné číslo – páni ministři. Pane ministře, vás mohu oslovovat přímo. Mně ve vašem shrnutí chyběla jedna zásadní věc pro dnešní jednání, včerejší a dnešní, možná i zítřejší jednání, a to je, kolik stojí chod vašeho ministerstva. Vaše ministerstvo neexistovalo v minulém volebním období, proto to srovnání je docela složité s předchozí vládou, ale víme, že ministerstvo řídíte, že má nějaké výdaje, že přibralo nějaké zaměstnance. Tato statistika mi chyběla.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou, paní poslankyně Malá. Paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Taťána Malá: Krásné dobré dopoledne. Pane ministře, někdy miň je víc. To vaše ministerstvo, to sedmnácté ministerstvo, které tady bylo zřízeno, oni vám to místo zřídili právě proto, abyste na tu Legislativní radu vlády chodil. Takže chlubit se tím, že máte 95% účast, to už by byl fakt vrchol, kdybyste tam ani nechodil.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji za dodržení času. Poslední faktická poznámka, paní poslankyně Peštová Berenika. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já tedy budu věčná, já do vás nepůjdu v žádném případě nějak tvrdě. Mě spíš zajímalo, já jsem bedlivě poslouchala, a vy jste se zde zmínil o tom, že bude zřízen nový odbor, nebo oddělení, nebo komise – teď se omlouvám, to mi uniklo. A to by vlastně ve své podstatě mělo být něco obdobného tomu hlídání RIA, nebo aspoň tak jak jsem to pochopila. Říkám, omlouvám se, já jsem vešla trošičku později, takže to bych docela chtěla vysvětlit, protože samozřejmě každé ministerstvo, které předkládá zákon, tak musí jej tedy zpracovávat. A chtěla bych vědět, co bude konkrétně náplní toho nového odboru, který vznikne, jestli bude hlídat ty RIA, které budou vznikat, nebo jestli bude hlídat to, jestli ty zákony, nebo respektive to, co je transponováno, není nad rámec toho, co má být transponováno. To je jedna věc.

Pak samozřejmě souhlasím s tím, že těch zákonů nebo těch transpozic, které se musí dělat, tak je přehršle. Než dojde k transpozici jedné směrnice, tak už přichází druhá směrnice, takže většinou se ani nepotkají. Tak v tom opravdu s vámi souhlasím, protože příklad třeba RED I, RED II, RED III, jak šly za sebou. A než to stačíte transponovat do našeho práva, tak vlastně se to míjí ve své podstatě. A to, co bych vlastně vytýkala tomu chrlení těch jednotlivých směrnic, je, že to vnáší takovou tu nestabilitu, že by měla přece jenom být nějaká stabilita. To znamená, po dobu třeba pěti let nebude přijato, a ne že po dobu pěti let budou další a další směrnice. Vlastně ve své podstatě ten druhý sektor ani neví, co bude následovat, protože už se vymýšlí zase něco jiného.

A chtěla jsem se zeptat ještě jednu otázku. Vy máte legislativní plán prací. Tak by mě zajímalo, kolik zákonů tato vláda, které si vlastně dala do toho legislativního plánu prací, přijala a kolik bylo nadstandardně přijato. (Předsedající: Čas, paní poslankyně.) To znamená, že nebyly v tom legislativním plánu prací. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. To byla poslední faktická poznámka. Vracíme se do rozpravy, do které je s přednostním právem přihlášen pan ministr kultury Baxa. Pane ministře, prosím.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, paní ministryně, milé kolegyně, milí kolegové, dovolím si zahájit řekl bych terminologií, která přísluší mému rezortu, a tudíž bych rád řekl, že jsem opravdu nikdy nechtěl být hercem v kampani pana poslance Babiše, ale jeho volební štáb tomu tak chtěl, a tak jsme tady my všichni na této zcela zbytečné schůzi, na níž se poslanec Babiš naoko pokusí shodit vládu, přestože dobře ví, že se mu to nepodaří.

Ale, dámy a pánové, samozřejmě na to má opozice podle ústavy právo, aby podobné show pořádala. Ale když se jako ministr kultury vrátím k divadelnímu názvosloví, tak musím říct, že tady vzhledem k pravému důvodu svolání této schůze vlastně sledujeme cosi, co bychom mohli nazvat svým způsobem absurdní divadlo.

Na straně druhé bych rád ale volebnímu štábu pana poslance Babiše poděkoval, protože kvůli jeho snaze stát se za každou cenu hlavou státu mám nyní příležitost vám představit, co jsme všechno na Ministerstvu kultury za poslední rok dokázali odpracovat. Tak tedy pojďme společně do světa kultury, která, jak já rád říkám, spojuje. A protože kultura spojuje, tak se mimochodem tolik liší od předvolební kampaně pana poslance Babiše.

Dámy a pánové, rezort jsem před rokem zdědil nikoliv v nejlepším stavu. Česku hrozily pokuty za pozdní zavádění některých norem, k jejichž přijetí jsme se zavázali. A mimochodem asi za minulé vlády se zase tolik nemakalo, když k téhle nemilé situaci došlo. Ale já tu nejsem proto, abych jen rekapituloval resty předchozího kabinetu, proto spíše představím, jak jsme českou kulturu vyvedli z časů covidu a jak pracujeme na její podpoře v dnešní obtížné době. Dovolil bych si tedy začít určitým ohlédnutím za covidovým obdobím.

Když jsem koncem roku 2021 nastoupil na Ministerstvu kultury, dělo se tak v době vrcholící covidové vlny, což dnes už se trochu zapomíná, ale bylo to velmi podstatné. Čelili jsme v té době jednak slibům předchozí vlády, že poskytne další covidové podpory, na které se mimochodem odkazovali všichni aktéři působící v sektoru kultury. Jen jaksi nebylo našimi předchůdci nic připraveno a čelili jsme také riziku dalšího uzavírání kulturních aktivit. Čelili jsme tomu ovšem velmi úspěšně a podařilo se nám zajistit kompenzace pro kulturní aktéry. Díky vyjednávání mého ministerstva s Ministerstvem průmyslu a obchodu a s Ministerstvem financí se podařilo prostředky najít a směřovaly především těm, jichž se týkala zejména ta omezení z podzimu 2021, to znamená především pořadatelů velkých kulturních akcí.

Co bylo ale ještě důležitější, a to bych rád tady zdůraznil, je to, že jsme splnili svůj slib, že nebudeme řešit epidemickou situaci lockdowny a zavíráním kultury. Naopak Ministerstvo kultury díky úzké spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví a díky zapojení kulturních aktérů do této problematiky, kdy jsme prokázali, že kultura není rizikovým prostředím, bylo otevření kultury velmi rychlé, mnohem, mnohem rychlejší, než se tak dělo v předchozích covidových vlnách, a letní sezóna roku 2022 mohla už po uplynulých dvou letech proběhnout bez jakýchkoliv omezení, což bylo pro covidem postižené kulturní aktéry zcela zásadní.

Zdalo se tedy, že tím, jak covid postupně ustupoval, vyřešení kompenzací pro kulturu přijetím novely rozpočtu na rok 2022 – který, ten původní návrh, připravila minulá vládní administrativa zcela nerealisticky – nastane čas standardně pracovat. Nicméně museli jsme pak ze dne na den čelit dalším neočekávaným výzvám, které jsme nemohli ovlivnit, tedy především dopadům Putinovy agrese vůči Ukrajině. To vše s sebou neslo nové náklady, které jsme nemohli předvídat – kapacitní, rozpočtové – a proto bych se rád věnoval v další části svého vystoupení rozpočtu Ministerstva kultury.

Ministerstvo kultury nikdy neoplývalo množstvím finančních prostředků. My jsme si toho byli velmi dobře vědomi a v rámci státního rozpočtu máme v programovém prohlášení naší vlády, že se chceme postupně blížit jednomu procentu státního rozpočtu, výdajů státního rozpočtu na kulturu. K tomu nás čeká ještě kus cesty, ale myslím, že si nevedeme špatně. Rozpočet kultury je poddimenzovaný léta, možná desetiletí. Mimochodem Ministerstvo kultury samotné je úřad, který má 300 zaměstnanců, asi nejméně ze všech ministerstev. Nicméně jsme sice úsporní, ale velmi efektivní. Jsme si ale samozřejmě vědomi, že efektivita a úsporný modus, ve kterém my pracujeme na našem úřadě, neznamená, že i celá kultura nemůže (může?) být pomyslně živa ze vzduchu. Proto rozpočtová vyjednávání pro rok 2023 se nesla v tomto duchu, v duchu přiblížit se cílům v programovém prohlášení a především podpořit kulturu samotnou.

Schválený rozpočet je schválený, vznikal ve velmi složité době, kdy Evropa čelí inflaci, dramatickým nárůstům cen energie, dopadům Putinovy agrese. Naše vláda si je vědoma, že je zapotřebí pomoci. A v případě mého ministerstva jde o podporu kultury a kulturních aktivit v celém Česku, nejen tedy o naše vlastní organizace.

S rozpočtem svého ministerstva pro rok 2023 jsem spokojen a považuji ten výsledek za velký úspěch. Ale nechci hovořit o úspěchu svém. Chci zdůraznit, že rozpočet Ministerstva kultury pro letošní rok je znamením toho, že vláda považuje kulturu za svou prioritu. Budeme v letošním roce tedy hospodařit s částkou, která je i při zohlednění covidových roků v absolutní hodnotě nejvyšší, jakou kdy mělo Ministerstvo kultury k dispozici. Je to 18,5 miliardy korun, včetně výdajů dle zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi. Mimochodem v roce 2022 rozpočet mého ministerstva byl 15,23 miliardy korun. Jde tedy navýšení o jednu pětinu.

Podívejme se na sedm vybraných oblastí, které nejlépe ukážou onen zmiňovaný prioritní přístup naší vlády ke kultuře. Jsou to body klíčové pro zachování kulturní služby. A samozřejmě jsou a vždycky budou předmětem velkých diskusí kulturních aktérů takzvané zřizované i nezřizované oblasti kultury i zde ve Sněmovně. Ale jsem si vědom, že toto je velmi důležité, a jsem určitě kdykoliv připraven takovou debatou vést.

První prioritou je financování příspěvkových organizací mého ministerstva. Když se vedou diskuse o financování kultury, tak ve veřejném prostoru se často hovoří o onom zmiňovaném jednom procentu. A někdy zůstává trochu schováno nad tím, že prioritním úkolem Ministerstva kultury a každého ministra je zajištění provozu, financování investic těch několika desítek organizací, které my máme, a to především z toho důvodu, že zejména v některých oblastech se jedná o klíčové státní instituce, nejvýznamnější svého druhu: Česká filharmonie, Národní galerie, Národní muzeum, Národní divadlo. Instituce, které prostě stojí na špičce svého žánru, a tudíž se jim stát musí velice intenzivně věnovat.

Musím také přiznat, že po svém nástupu na ministerstvo, byť jsem byl řekl poměrně znalý té situace, tak jsem byl až překvapen, jak toto někdy zůstává schováno v pozadí a jak se vždycky

hovoří o podpoře vnější, nezřizované kultury, což je jednoznačně důležité, ale prostě plnění úkolů vůči našim vlastním institucím je jednoznačně zásadní záležitostí každého ministra, nebo by mělo být. Mimochodem my těch organizací máme 32 a patří do nich nejenom ty, které jsem zmínil, ale určitě bych chtěl říci alespoň tu – nebo ne alespoň, chtěl bych určitě zmínit tu největší z nich, což je Národní památkový ústav, který se stará o více než 100 památkových objektů po celé zemi, a všechny ty další zmiňované.

Nám se podařilo zajistit pro letošní rok navýšení o 300 milionů korun, které má sloužit k tomu, aby se zvládly rostoucí ceny energií, i dalších 300 milionů na promítnutí desetiprocentního zvýšení platů. I to je velmi důležité téma, protože co se týká zaměstnanců v oblasti kultury, tak tam skutečně ty jejich platy nedosahují takové výše, která by v mnoha ohledech si určitě pro tyto zaměstnance... nebo kterou by si zaměstnanci zasloužili. Tak i toto je dokladem toho, že vláda vnímá odměňování zaměstnanců v kultuře jako jednu ze svých priorit. Celkově tedy směřuje na provoz našich příspěvkových organizací 6,24 miliardy korun.

Druhou prioritou, kterou bych rád v této souvislosti zmínil, je program státní podpory profesionálních divadel a stálých profesionálních symfonických orchestrů a pěveckých sborů. Ten program bude dotován o 100 milionů více, než které byly alokovány ve schváleném rozpočtu v roce 2022. Je to podpora, kterou považuji za velmi důležitou, v případě některých organizací, které jsou z ní podporovány, dokonce za životně důležitou, protože tak jak se v naprosté většině případů týká divadel a filharmonii, zjednodušeně řečeno, zřizovaných obcemi a krajskými samosprávami, tak jsou případy, kdy ta situace je tíživá a kdy ten státní příspěvek má naprosto zásadní roli. Celkově to tedy bude 400 milionů korun v letošním roce.

Třetím prioritním okruhem našeho zájmu je podpora rozmanitých kulturních aktivit nezřizované kultury, na niž dopadají, nebo převážně nezřizované kultury, na niž dopadají důsledky celkové neutěšené, nelehké situace válečné, dopady rostoucích cen energie vlastně vůbec nejtíživěji, protože tyto instituce nemají za sebou zřizovatele, který by jim v této situaci poskytl tu základní podporu. V letošním roce na tuto podporu bude směřovat více než 800 milionů korun, což je o 167 milionů korun více než v loňském roce. Jedná se o takovou tu základní podporu ministerstva, která vlastně umožňuje v těch jednotlivých žánrech a oblastech klíčovou podporu nejenom jednotlivých projektů, ale i organizací.

Další prioritou je rozvoj kulturního a kreativního sektoru prostřednictvím Národního plánu obnovy a fondů Evropské unie. Jedná se o finanční prostředky z EU v celkové výši 2,4 miliardy korun, mix prostředků na dobíhající projekty Integrovaného regionálního operačního programu a realizace iniciativ Národního plánu obnovy, o němž budu ještě hovořit. Ale chci tady podtrhnout jednu důležitou věc. To, že se jedná o evropské peníze, neznamená, že se jedná o peníze, které do mého rezortu směřují automaticky. Nebýt celkového restartu toho systému přípravy Národního plánu obnovy, tak bychom tyto prostředky nikdy nedostali a nikdy by do kultury nesměřovaly.

Pátou prioritou je záchranná obnova kulturních památek. V roce 2022 nebyly vyhlášeny některé dotační programy. My jsme se k nim i přes tuto obtížnou situaci vrátili, takže v letošním roce na podporu kulturního dědictví, zejména památek samotných, míří 713 milionů korun.

Šestou rozpočtovou prioritou jsou filmové pobídky. Tady se jedná o naprosto zásadní věc, protože díky nastavení systému, ke kterému se ještě dostanu, tak se nám podařilo ten systém rozběhnout. Ještě v roce 2022 k těm původním 800 milionů korun směřovalo zhruba 570 milionů korun, takže jsme dosáhli už v roce 2022 téměř 1,4 miliardy a od roku 2023, od letošního schváleného rozpočtu, směřuje na filmové pobídky 1,4 miliardy korun. Je to důležitá zpráva pro český audiovizuální a filmový trh.

Poslední prioritou, kterou bych rád v rámci své informace o rozpočtu zmínil, jsou investiční prostředky určené na kulturní infrastrukturu. Jde o finance nad rámec běžných priorit ministerstva a jsou určeny pro to, aby se dlouhodobé sliby konečně přetavily v realitu.

Kolegyně a kolegové, já v této kapitole zdůrazním dvě investiční akce, které jsou svým rozsahem poměrně malé, ale z důvodů, které určitě vyplynou z toho, co řeknu, naprosto zásadní.

Začneme realizací rekonstrukce Památníku ticha, tedy nádraží v prostoru území Holešovice-Bubny. Z nádraží Bubny byly během druhé světové války, během holokaustu, vypravovány transporty s několika desítkami tisíc rasově označených obyvatel z Prahy, ale nejenom z Prahy, do ghatt, odkud většina z nich zamířila do koncentračních a vyhlazovacích táborů a velká většina z nich se nevrátila. Toto místo bylo zanedbané a v průběhu následujících tří let dojde k rekonstrukci tohoto historicky významného místa investicí ve výši 30 milionů korun. Je jednoznačně naší povinností vybudovat významný památník obětem šoa a je to dluh, který je třeba splatit. Chtěl byl ale v té souvislosti zmínit jeden z drobných příkladů toho, co v mém rezortu vlastně jakoby nečekaně se musí řešit. Památník ticha se stal příspěvkovou organizací Ministerstva kultury za minulé vládní administrativy takovým dost nezvyklým způsobem, kdy můj předchůdce, ministr kultury Luboš Zaorálek, tehdy na jakési naléhání tehdejšího premiéra nechal založit státní organizaci Památník ticha. S tím já naprosto souhlasím, že tato státní organizace vznikla, protože si určitě takovou státní formu zaslouží. S čím ale rozhodně souhlasit nemohu, je neuvěřitelné provedení této operace. Dámy a pánové, na novou příspěvkovou organizaci nedostalo Ministerstvo kultury tehdy ani korunu – ani na provoz, ani na tu samotnou investici, a nedostalo ani žádná tabulková místa. Takže přes velmi četná vyjednávání, která tehdejší zaměstnanci ministerstva a ministr vedli s panem premiérem, s paní ministryní Schillerovou, nepřišlo nic. Takže obsazení Památníku ticha vzniklo odebráním peněz i tabulkových míst jiných příspěvkových organizací mého ministerstva a to opravdu u takové organizace nelze považovat za profesionální a zodpovědný přístup. S důsledky těchto chyb bojujeme dodnes, nicméně já jsem si jist tím, že díky všem krokům, které jsme v minulých měsících přijali, bude moci pan ředitel Štingl investici za 30 milionů korun v následujících letech zvládnout za podpory mého ministerstva i týmu Národního muzea, které bylo určeno k tomu, aby této věci napomohlo.

Další významnou investiční akcí pro následující období je vybudování památníku romského holokaustu v Letech u Písku. Je to jedno z nejtemnějších míst našich dějin, je to místo v Letech u Písku, kde stál romský koncentrační tábor, a musíme zdůraznit tu neblahou skutečnost, že genocida českých a moravských Romů a Sintů patří k jedněm z nejdůsledněji provedených genocid druhé světové války. Znovu to chci podtrhnout a zdůraznit proto, že tato genocida byla dlouhodobě opomíjena, a dokonce bagatelizována. Svědčí o tom i to, jak dlouho trvalo, než se přikročilo k demolici ostudného vepřína, raději používám ten adekvátní termín prasečáku, který na místě koncentračního tábora vyrostl v sedmdesátých letech. Stát areál v roce 2018 vykoupil, bylo to za minulé vlády – v tomto případě chci jednoznačně zdůraznit, že to byl správný krok – a náklady, které jsme... v letošním roce bychom měli přistoupit k výstavbě, nebo k uskutečnění celého toho památníku jako takového. Podařilo se v roce 2022 ušetřit za náklady na demolici díky v tomto ohledu příznivé situaci na stavebním trhu a podaří se tu věc uskutečnit celou.

Jenom si dovolím zmínit, že když v červenci loňského roku v Letech ten moment, symbolická demolice prasečáku začala, cítil jsem tehdy velkou potřebu se omluvit jménem vlády České republiky za všechny politiky, kteří v uplynulých letech historii Letů u Písku ignorovali, zlehčovali nebo znevažovali. A chtěl bych v tomto případě jmenovitě poděkovat panu ministru Danielu Hermanovi, který se velice významně v minulé vládě zasazoval za výkup vepřína a podařilo se mu jej prosadit.

Náklady na stavbu návštěvnického centra s expozicí, revitalizací místa a pietních úprav se budou pohybovat okolo 100 milionů korun. Otevření předpokládáme v letošním roce. Vedle státního rozpočtu důležitou roli v kofinancování této věci hrají takzvané Norské fondy. Znovu zdůrazňuji, je nedílnou součástí mé agendy nejenom naplňovat tyto investiční akce, ale propojovat je zpřítomňováním minulých událostí a minulých dějů, jakkoli to nemusí být někdy

úplně příjemné, protože to jsou kapitoly našich dějin, na které rozhodně nemůžeme být pyšní, ale o to důležitější je si je připomínat.

Posledním projektem, který bych chtěl zmínit v souvislosti s financemi na letošní rok, je to, že v rámci státní podpory investic jiných investorů v oblasti kultury vedle již zajištěných finančních prostředků na rekonstrukci Janáčkova centra v Brně nově do tohoto pomyslného seznamu zařazujeme Dům kultury města Ostravy, neboli nový koncertní sál z dílny Studia Steven Holl, architekt z New Yorku. Jedná se určitě o projekt s velkým mezinárodním přesahem a vysokou uměleckou přidanou hodnotou. Na tento projekt stát poskytne 600 milionů korun v letech.

Nicméně, dámy a pánové, toto jsou tři akce, kde finanční rozsah je v kontextu investičních výdajů státního rozpočtu malý. A musím říci, že mnohem méně povzbudivý stav panuje u investičního programu směřovaného vůči našemu vlastnímu kulturnímu dědictví, tedy investičním projektům mého ministerstva. Je zde problémů celá řada.

Považuji za velkou chybu, že v minulých letech se politické vedení mého rezortu málo věnovalo aktualizaci těch jednotlivých projektových dokumentací a příprav, takže výsledkem je to, že řada projektů má dnes v tom národním kulturním dědictví v investičním programu alokovány naprosto nedostačující finanční prostředky. Prostě proto, že se za poslední roky zásadně zvedly ceny stavebních prací, materiálů a tak dále, všichni tu situaci známe. Ale moji předchůdci nikdy nezadali jasnou aktualizaci těchto projektů, to se musí uskutečňovat v současné době, a důsledkem je to, že zdaleka finanční prostředky v tomto investičním programu nepokrývají ani ty nejzákladnější potřeby. My v současné době pracujeme na jejich revizi, stanovujeme priority.

Hlavní prioritou, o níž jsem rozhodl, je výstavba depozitáře Národní galerie v pražských Jinonicích. Loňská havárie ve Veletržním paláci, kterou se naštěstí díky důsledné realizaci havarijních plánů podařilo beze škod zvládnout, ukazuje, že je absurdní a neudržitelné, hlavně neudržitelné, že naše klíčová paměťová sbírkotvorná instituce, Národní galerie, nemá adekvátní podmínky pro uložení svých sbírek, a proto jako priorita bude stanovena právě výstavba depozitáře Národní galerie. Máme v řadě našich organizací zásadní investiční projekty. Novou scénu Národního divadla, pražskou Invalidovnu, Středoevropské fórum v Olomouci, budoucí revitalizace Veletržního paláce a řada dalších. A je úkolem mým, abychom dokázali přesvědčit vládu o tom, že je zapotřebí zajistit nemalé investiční prostředky na tyto akce.

Co říci závěrem této části, která se věnuje rozpočtu? Liché jsou kritické hlasy, které tvrdí, že kulturu tato vláda nepovažuje za významnou prioritu. Popravdě řečeno, jsem potěšen tím, že těch hlasů je stále méně a méně, protože čísla na letošní rok hovoří zřejmě. Je zjevné, že kultura není v očích vlády pouze jednou z malých kapitol. Investiční i provozní prostředky i prostředky věnované na vnější podporu toto ukazují a určitě bude naším cílem pokračovat tak, abychom naplnili to, co je v programovém prohlášení vlády. Já se snažím být také v úzké komunikaci se samosprávami, které věřím budou... nebo podporují a budou pokračovat v podpoře kultury na své úrovni. Věřím i ve větší podporu mecenášů, abychom naplnili to, jak jsem zmiňoval, že kultura spojuje.

Nyní bych se, dámy a pánové, věnoval problematice filmových pobídek. Hovořil jsem o nich ve svém vystoupení v kontextu financí. Nyní si zaslouží podrobnější věcné vysvětlení. Filmové pobídky a filmový průmysl je klíčovou prioritou naší vlády. Mimo jiné z toho důvodu, že, zjednodušeně řečeno, je Česko v tom dobré. Jsme opravdu dobří. Filmový průmysl, filmoví profesionálové, kteří v této branži v Česku působí, jsou velmi vyhledávaní a úspěšní a i z toho důvodu jsme považovali po nástupu na ministerstvo tento segment za zásadní. Nicméně situace, ve kterém se nacházela veřejná podpora filmového průmyslu na počátku roku 2022, byla tedy nanejvýš neutěšená. Zjednodušeně tedy řečeno, filmové pobídky byly zastaveny. Měly před sebou obrovský dluh na poměry filmových pobídek a neexistovala cesta, podle níž bychom ten systém, nebo která by se jevila jako cesta k otevření toho systému.

Problém byl nejenom v absolutním nedostatku peněz, ale také v tom, že se málo reflektovalo to, jak se trh v této oblasti proměnil. Systém filmových pobídek, který jsme znali dosud, se prostě přežil, požadavky zahraničních produkcí v průběhu času strmě stoupaly, audiovizuální trh prošel dramatickými změnami. Namísto podpory výroby filmů dnes převažuje výroba seriálů pro jednotlivé platformy. A Ministerstvo kultury prostě tento fakt systémově zanedbalo. Z toho důvodu, když nebyl dostatek peněz, se najednou systém stál nepředvídatelný a investoři začali uvažovat o tom, že by Česko opouštěli. My máme mimochodem tu hranici filmových pobídek v porovnání s některými evropskými státy nižší, ale oněch našich 20 % výrazně vyrovnává to, že jsou tady filmoví producenti zvyklí na profesionální práci, skvělé lidské zdroje, přehledné prostředí, a proto tady byli ochotni investovat do doby, než se začalo ukazovat, že ten státní model podpory tohoto průmyslu přestává fungovat.

Bylo tedy zapotřebí vyřešit, jakým způsobem se tento systém má znovu uvést v chod, jak pokrýt závazky z minulosti a jak dospět k dobrému řešení. Klíčovou roli tady sehrála Asociace producentů v audiovizu. Díky jejímu představiteli Vratislavu Šlajerovi, jeho kolegům a intenzivním vyjednáváním a datům, která nám oni poskytli, jsme získali dobrý podklad pro vyjednávání s vládou. A já jsem velice rád, že se toto podařilo. Zvýšili jsme tedy rozpočet na pobídky na necelých 1,4 miliardy korun v roce 2022 a s podporou ve výši 1,4 miliardy korun počítáme pro letošní rok i ve výhledech let dalších. Ale změnili jsme systém. Provedli jsme prostřednictvím novely zákona o službách platform stanovení stropu ve výši 150 milionů korun. Ten byl důležitý proto, kdy třeba jedna seriálová řada byla schopná nakonec odčerpat řádově set milionů korun, několik stovek milionů korun. Dnes je ta výše stanovená na 150 milionů korun, ale je to jenom nějaké meziřešení. V současné době se připravuje novela zákona o audiovizu, ve které budu hovořit ještě v problematice legislativy.

Jenom připomenu, že tedy máme cíleně směřovat nejenom k podpoře filmových pobídek, ale i dalších oblastí kinematografie. Jenom zrekapituluji, teď je první příležitost to udělat, ta jednotlivá čísla. Zavedení stropu na projekt a fixace rozpočtu vedly k tomu, že když Státní fond kinematografie v letošním roce pobídky otevřel, tak přijal při rekordním rozpočtu rekordní počet žádostí o registrace. Je jich celkem 153. Je to skvělá zpráva pro audiovizuální průmysl i českou ekonomiku.

Intenzivně pracuje poradní skupina pro transformaci Státního fondu kinematografie na Státní fond audiovize. Jsou do ní zapojeni všichni aktéři a znovu se ukazuje, jak je v tomto případě důležité vést odbornou diskusi se všemi, kterých se změny týkají, aby následně nedošlo k tomu, tak jako se stalo předtím, že i přes varování o zadrhávajícím se systému se nic neudělalo a výsledkem bylo začátkem roku 2022 úplné zastavení toho systému.

Pozitivní výsledky už se samozřejmě zase dostávají. Mimochodem segment filmového průmyslu velmi přispívá k postcovidovému oživení sektoru služeb, k propagaci Česka jako atraktivní turistické destinace. Každý z vás by si při sledování nějakého podpořeného filmu najednou vybavil, že to místo zná. Není to zdaleka jen Praha. Když tady vidím v sále svého kolegu poslance Marka Ženíška, tak on se mimochodem zasloužil o výrazné navýšení peněz, které vydává třeba Plzeňský kraj na podporu filmových pobídek, když byl náměstkem pro kulturu v Plzeňském kraji. Takže i ta regionální podpora filmového průmyslu hraje svou roli.

Chtěl bych poděkovat při této příležitosti nejenom kolegům ve vládě, kteří toto vnímali jako důležité, ale především panu ministrowi Zbyňkovi Stanjurovi, kdy on sám osobně i jeho úřad přispěli k tomu, že se našlo to dílčí řešení systémové a že společně pracujeme i na tom řešení budoucím.

Velmi očekávaným byl, dámy a pánové, Národní plán obnovy. Tady musím zdůraznit jednu pozitivní věc. V době, kdy se Národní plán obnovy připravoval, tak se mému předchůdci na Ministerstvu kultury podařilo zařadit do Národního plánu obnovy poměrně významnou komponentu kultury, ale bohužel další kroky nenásledovaly. Když jsem přišel na ministerstvo a seznámil jsem se s reálným stavem přípravy Národního plánu obnovy, tak mě ovládly

poměrně velké obavy, které postupem času narůstaly, protože fakticky nebyl nastaven politickým vedením ministerstva z minulého volebního období systém, jak tyto pobídky čerpat. Zřídil jsem řídicí výbor, ustavil jsem nějakou základní matici, ve které se tyto procesy naplňují, a podařilo se nám v roce 2022 systém rozběhnout. Výzvy běží, kulturní obec z nich čerpá peníze. Bohužel na sklonku působení vlády Andreje Babiše zmizely z původních 7,4 miliardy téměř 2 miliardy. Tehdejší vicepremiér Havlíček je převedl z rezortu kultury do jiné oblasti. Jsou to peníze, které se už bohužel do oblasti kultury vrátit nemohou, ale i těch 5,5 miliardy korun je částka, která bude znamenat pro oblast kultury velice významný přínos, a to nejenom, to chci podtrhnout, v té částce jako takové, ale také v oblastech, které je možné z Národního plánu obnovy podporovat, což se v předchozích letech v takové míře zdaleka nedalo činit, ať už je to mobilita umělců, podpora kreativního průmyslu a další.

Finanční prostředky Národního plánu obnovy tedy mohou pomoci institucím i jednotlivcům kulturního a kreativního sektoru a také jsou regionálně rozprostřeny díky třeba opatření pro regionální kulturně kreativní centra. V roce 2022 v květnu už byly rozděleny první finanční prostředky. Jenom zrekapituluji, že v rámci té takzvané komponenty, to znamená, to je ten název programu pro mé ministerstvo, tak je v něm pět samostatných oblastí, takzvaných iniciativ, kde jsou prostředky k dispozici a kde jsou vypisovány výzvy: statut umělce a umělkyně, rozvoj regionálního kulturního a kreativního sektoru, digitalizace, kreativní vouchery a legislativní reforma. Čtyři výzvy již máme uzavřeny. V prosinci byly vyhlášeny další dvě výzvy – takzvaný design credits, kdy v rámci iniciativy kreativní vouchery chceme v roce 2023 uplatnit 1 000 voucherů v hodnotě 200 milionů korun a celkově 3 000 voucherů za 600 milionů korun pro toto období jako celek, které mohou zásadně pomoci především malým podnikatelům v kulturním a kreativním sektoru – design, reklama – v tom, co umíme velice dobře. Pět výzev je aktuálně v procesu hodnocení. Nejvýznamnější témata vedle kulturní mobility pro letošní rok a rok nadcházející je rozhodně rozvoj velkých kulturních a kreativních center v regionech, velice podstatná věc – a mimochodem, tam je to základní, nebo ta základní suma, s níž se operuje, téměř 3 miliardy korun – a samotná digitalizace. Pro letošní rok je připraveno 11 výzev a program řekl bych běží naplno.

Poslední z toho segmentu, o kterém chci hovořit podrobněji, je legislativa. Je to záležitost, která s mým ministerstvem nebývá tak běžně spojována, ale já jsem si uvědomil, a to už v předchozím období, kdy jsem působil zde ve Sněmovně jako předseda podvýboru pro kulturu, že otázka mediální, kulturní legislativy, protože to jsou ty dvě základní oblasti, jimž se můj rezort věnuje, byla podceňována. A to tady nesouvisí s tím, jaká byla vláda předtím. To je prostě obecně věc taková, kdy se tak jakoby mělo za to, že těch několik zákonů, které moje ministerstvo má ve své gesci, tak jako nějak funguje a jsme rádi, že se nemusíme věnovat obtížné debatě ve Sněmovně.

Já jsem začátkem roku 2022 zdědil tři důležité návrhy zákonů, které byly transpozicí evropských směrnic, z nichž dva byly tak zanedbány, že nám opravdu reálně hrozily pokuty v řádech desítek milionů korun, a moc si tedy neumím představit, kdo by nesl zodpovědnost za to, že naše země má platit pokuty 70, 80, 100 milionů korun prostě proto, že někdo nepředložil včas tento návrh, ty návrhy do Sněmovny a že je Sněmovna neprojednala.

Takže my jsme se tomu věnovali velice intenzivně a provedli jsme je legislativním procesem. Chci zdůraznit, že v těchto všech třech případech vždy díky vyjednávání napříč Poslaneckou sněmovnou, za podpory poslanců opozice i koalice, za to jsem vděčný a vyplácí se to. Jsou to zákony, které jsou ve svých oblastech, které regulují, důležité a je dobře, když se na nich poslanci shodnou. Novela autorského zákona, transpozice evropské směrnice o službách platform a sdílení videonahrávek a zákon o vstupu a dovozu některých kulturních statků na celní území Evropské unie. V tuto chvíli informace do příslušných orgánů Unie odeslány, pokuty zažehnány.

Já jsem ale rozhodl o tom, že máme poměrně ambiciózní vlastní legislativní plán. To znamená, ty návrhy zákonů, které nemáme předepsány v kontextu toho, že se jedná

o transpozice, ale které se týkají vlastně našich vlastních legislativních iniciativ. První velkou skupinu tvoří novela mediálních zákonů. Jedná se tedy o takzvané malé novely zákonů o České televizi a o Českém rozhlasu, které umožní zapojení Senátu do voleb Rad České televize a Českého rozhlasu. Je to naopak téma, které vyvolává poměrně velkou diskusi. Vidím, že velice zpozorněl pan kolega Aleš Juchelka, ale nejenom on. Ne asi na všem se shodneme, ale myslím si, že je to novela velmi důležitá, protože zvyšuje stabilitu a odolnost veřejnoprávních médií.

Pevně věřím, že třeba v tom samotném principu zapojení Senátu se se všemi poslanci nemůžeme shodnout. Zaznívají tady názory, se kterými já naprosto nemohu souhlasit, typu o nízké reprezentativnosti Senátu, na straně druhé si myslím, že v dlouhodobém hledisku, a proto vlastně se tyto novely chystají, to rozmělnění potenciálních politických vlivů na volby rad bude sloužit všem ku prospěchu, především veřejnoprávních médií jako samotných. Ale čeká nás velká diskuse v této oblasti na výboru při třetím čtení, tak určitě tam bude patřit i tato detailní diskuse.

Když jsem hovořil v množném čísle o novelách mediálních zákonů, tak mám na mysli to, že vedle této malé novely v současné době se intenzivně připravuje i takzvaná velká novela zákonů o České televizi a Českém rozhlasu, kde jejím hlavním úkolem je zajištění udržitelného hospodaření těchto veřejnoprávních médií. Těch cest je povícero, my především chceme směřovat k redefinici koncesionářského poplatku. Jenom zmíním to, že jak se často volá po pouhém zvýšení koncesionářských poplatků s argumentem na to, že inflace tu stávající výši znehodnotila, tak samozřejmě v těch absolutních číslech je to pravda, tak ale jako jsem hovořil u filmových pobídek o tom, jak se dramaticky proměnil filmový trh, tak tady to platí taky tak. Úplně zjednodušeně řečeno je prostě pryč doba, kdy třeba televizní vysílání České televize bylo v uvozovkách konzumováno pouze prostřednictvím televizních přijímačů, dnes se prostě běžně zejména některé věkové kategorie od televizí odvracejí a sledují veřejnoprávní vysílání prostřednictvím internetu. Takže i to by se mělo nějakým způsobem zohlednit v té platné legislativě. Ale chceme se zabývat samozřejmě i dalšími věcmi, jako je jsou nějaké technologické úpravy a podobně.

Velmi důležitým legislativním počinem, který chystáme, je velká novela audiovizuálního zákona. Má zásadně změnit filmové pobídky, nebo jejich podobu. Chceme, aby už v první polovině letošního roku tento návrh zákona byl v mezirezortním řízení a výsledkem aby byla celková transformace Státního fondu kinematografie.

Úplnou novinkou je zákon o veřejné kulturní instituci. Velmi jsme pokročili po desetiletích přešlapování v jeho naplňování. Je to zákon, který velmi významně může pomoci zejména některým kulturním institucím v některých regionech, kdy není vůle různých úrovní samospráv především k společnému zřizování těchto organizací prostě proto, že k tomu nejsou adekvátní právní formy, a veřejná kulturní instituce tomu rozhodně může napomoci. Jedná se především o iniciativu Asociace profesionálních divadel, ale myslím si, že je tato budoucí právní forma VKI možná pro instituce dalšího typu.

Chystáme také dílčí novelu zákona o památkové péči, novelu zákona o některých druzích podpory kultury, zavedení statutu umělce, novelu knihovnického zákona, takzvanou trojnovelu. Fakticky veškerou legislativu, kterou má můj rezort ve své gesci, chceme nějakým způsobem novelizovat, změnit, protože podle mě čas už k tomu nadešel a v některých případech se opravdu ta doba, kdy tyto zákony stály stranou, neúnosně prodlužuje.

Tolik tedy, kolegyně a kolegové, k těm hlavní oblastem mého působení. Měl jsem původně připravené ještě další části, které se věnují oblasti památek i dalším, tak je už teď zmíním pouze výčtově. Jenom připomenu, že kromě finanční podpory obnovy památkového fondu jsme byli úspěšní na poli zápisu do seznamu UNESCO, program Nositelé tradice lidových řemesel byl zapsán do prestižního mezinárodního Registru osvědčených postupů pro zachování nemateriálního kulturního dědictví lidstva UNESCO. Tradice vorařství byla zapsána

na Reprezentativní seznam nemateriálního kulturního dědictví lidstva UNESCO a v roce 2022 se uskutečnil několik let připravovaný projekt, velké zasedání generální konference Mezinárodní rady muzeí ICOM, kdy k nám dorazilo téměř 3,5 tisíce odborníků z muzeí, galerií a kulturních odvětví ze 123 zemí světa a byla přijata nová definice muzea. Také jsme přijali metodiku k fotovoltaiickým systémům – v rámci tedy památkové péče, abych byl přesný. Věnovali jsme se připomínání minulosti. Připomněli jsme si 80 let od provedení vojenské operace Anthropoid, nejenom Národní muzeum, ale i další instituce myslím velice nejenom důstojně, ale také edukativně, didakticky připomněly tuto klíčovou kapitolu našich moderních dějin. Vzpomněli jsme také na dvousté výročí narození Gregora Johanna Mendela.

Můj rezort se také významně věnoval podpoře velice poškozeného a cíleně poškozovaného kulturního dědictví a kultury Ukrajiny. 29. června jsem navštívil ukrajinský Lvov, kde jsem podepsal deklaraci, v níž jsme se připojili k tomu, že je zapotřebí Ukrajině pomáhat. Činili jsme tak, několik milionů korun směřovalo na obnovu nebo na podporu kulturních institucí na Ukrajině. Podpořili jsme také vysílání Radia Ukrajina v Česku, byl jsem v intenzivním kontaktu s Oleksandrem Tkačenkem, ukrajinským ministrem kultury, a chceme v tom pokračovat dále.

V rámci předsednictví, rád bych zmínil, jsme naplnili hlavní prioritu předsednictví v této oblasti, přijetí pracovního plánu Evropské unie pro kulturu na léta 2023 až 2026, uspořádali jsme několik odborných konferencí památkové péče, summit o evropském kulturním dědictví pořádaný organizací Europa Nostra, odbornou konferenci na téma mediální a autorskoprávní regulace a samoregulace.

Mohl bych, dámy a pánové, pokračovat, nicméně svůj dnešní repertoár jsem pomalu vyčerpал. Popravdě řečeno, aplaus od opozičních kolegů nečekám, ale slibuji, že pokud mi zatleskáte, tak se sem už znovu nevrátím, protože děkovačku za tento kus, doufám, panu poslanci Babišovi a jeho volebnímu štábu vystaví příští víkend sami občané naší země. Dámy a pánové, děkuji za pozornost. (Potlesk zprava a několika poslanců z řad ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo jeden potlesk a tři faktické poznámky. Nicméně než k nim přistoupím, načtu dvě omluvy. Pan poslanec Richter Jan se do 12 hodin omlouvá z rodinných důvodů, paní poslankyně Válková Helena od 10 hodin do 12 hodin z pracovních důvodů.

A nyní přejdeme k faktickým poznámkám. Jako první dostane slovo paní poslankyně Pokorná Jermanová. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Vážení kolegové, vážený pane ministře, páni ministři, paní ministryně, já na to vystoupení pana ministra Baxy musím reagovat. Pane ministře, já vás zklamám. Já vás zklamám, a to v tom, že vy tady říkáte, že nechcete být herec v kampani Babiše. Ale pro mě jste herec v roli ministra kultury. A o tom, jestli dobrý, nebo špatný, to si udělá každý závěr sám. Za mě to s tou kvalitou úplně tak dobré není.

Já budu velmi rychlá, mám jenom dvě minuty, tak se omlouvám za velmi takové strohé poznámky.

Vy můžete za to, že kulturní rezort, divadla, kina a tak dále, se na začátku loňského roku ocitl ve velmi těžké situaci. Velmi dlouho vám trvalo, než jste zavedli kompenzace. Chci jenom říct, že doba covidu nevrcholila v roce 2021, ale v roce 2020. Takže vy jste přišli a covid už pomalu končil. A ono to tady zaznívá celou dobu, tak jenom si to trošku ujasněme, dejme si to do kontextu. Ale tím nechci nějakým způsobem říkat, že jste byli v lepší situaci, než byla vláda minulá.

Co se týče rozpočtu. Když jste přišel na Ministerstvo kultury, tak jste seškrtnali návrh rozpočtu připravený minulou vládou s tím, že jste říkali, jak je to špatné, jak je to hrozné. Ke

konci roku, nebo v létě jste upravovali rozpočet a ty peníze, které jste vzali, tak jste je tam zase vrátili. Tak to jenom abychom si řekli, jak to v realitě bylo.

To, co já považuju za velmi zásadní, je to, že se nestaráte o to hlavní, co v kultuře je, a to jsou pracovníci v kultuře. Deset procent navýšení, a to sám víte, při výši jejich platů je v podstatě nic. Já bych očekávala, že vystoupíte s nějakou strategií, kterou máte připravenou, se kterou půjdete na pana ministra... (Předsedající: Čas, paní poslankyně.) No, takže já si to pak nechám na svůj projev. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Další s faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Připraví se Aleš Juchelka. Paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, měla bych dotaz na pana ministra kultury – tady jste, pane ministře, ano. Vy jste hovořil o mnoha památkách, do kterých půjdou finanční prostředky prostřednictvím Ministerstva kultury, a nezmínil jste tady jednu velmi důležitou památku, která je v Karlovarském kraji, a to jsou Císařské lázně. Já si troufnu říct, že oprava Císařských lázní, kterou nezačal nikdo za posledních 20 let a začali jsme ji my v roce 2019, je druhou nejvýznamnější opravou po Národním muzeu, kterou také začala minulá vláda v roce 2015 a dokončila ji v roce 2018. To, že se konečně opravují Císařské lázně v Karlovarském kraji, je úžasné. Podařilo se to dotáhnout, že se opraví tak, jak jsou. Ve výběrovém řízení zvítězil zhotovitel za 840 milionů. Když přišla tato částka, byla velmi už v tu dobu vysoká, tak jsem oslovila ministryni financí, v tu dobu paní Alenu Schillerovou, která na tuto opravu památky dala 50 % prostředků. Dala to samozřejmě ze státního rozpočtu, 450 milionů. Nové vedení kraje v čele s hnutím STAN přišlo, že tam uděláme koncertní sál pro symfoniky. Vy to moc dobře víte. Je to skvělý nápad. Já s tím souhlasím. Symfonicí budou mít kde koncertovat. Ale navýšil se rozpočet na 1,5 miliardy. A já bych se vás chtěla zeptat, kolik na to tedy od té doby přidala vaše vláda, jestli to bude taky těch 50 %? Tak jestli byste mi na to mohl odpovědět. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Juchelka. Vaše dvě minuty.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc, pane předsedající. Jsem samozřejmě vděčný panu ministrovi Baxovi, který jako jeden z mála ministrů měl tu odvalu a předstoupil tady před plénem Poslanecké sněmovny a nechal reagovat nás opoziční poslance svými faktickými poznámkami, protože včera takováto praxe nebyla a všichni se nějakým způsobem vymluvili, nedali vůbec prostor opozici a jako jeden muž vstali a odešli z pléna Poslanecké sněmovny. A samozřejmě víme, co se tady potom večer odehrávalo. Takže za prvé moc děkuji za to, že jste získal tu odvalu, abyste nám mohl nějakým způsobem odpovídat na naše reakce.

Bohužel, co se týká té České televize, tak na tom se samozřejmě neshodneme. Já to tady, a právě proto je to skvělé, že můžu na to reagovat a uvádět věci na pravou míru. Je to poměrně jinak. Stačí si položit jenom dvě otázky: Proč nepočká celá ta změna s radami, s volbou do rad a s volbou generálního ředitele na velkou novelu zákona o České televizi, která se připravuje v tomto roce? Protože je to programové prohlášení vlády, tak to samozřejmě splníte v tomto volebním období. A proč nemůže být například účinnost té malé novely zákona, pokud vám nejde o ovládnutí veřejnoprávních médií, od 1. 1. 2024? Jsou to dvě úplně jednoduché otázky, na které samozřejmě nemůžete odpovědět jasně a zřetelně, poněvadž kdyby to takhle bylo, tak byste samozřejmě potvrdil má slova, a tím je potvrzujete, protože se u toho budete vytáčet.

A poslední půlminutu věnuji samozřejmě dezinformacím. Vy jako ministr kultury a obecně jako vládní představitel a ten, který má vedle sebe svého kolegu vládního zmocněnce

právě pro média a pro boj s dezinformacemi pana Klímu, jste zodpovědný za to, co se de facto v této vládě chystá. A chystá se skutečně sešňorování médií jako takových. Vedle těch veřejnoprávních vám chybí do toho puzzle soukromá (Předsedající: Čas.), a tak to děláte právě zákonem o dezinformacích.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Čas. Děkuji. Další s faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Pokorná Jermanová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nečekala jsem, že to bude tak brzo. Nicméně bych chtěla říct, pane ministře, komunikace se samosprávami vám moc nejde, protože krajské organizace dostávají dopisy, které se úplně nezakládají na pravdě, anebo dostávají informace, které jsou mylné. Týká se to zejména ohledně zákonů o veřejných kulturních institucích. Tam z ministerstva vycházejí různé informace a různě se tříští.

Co se týče filmových pobídek, je určitě dobré, že se v nich pokračuje, to všichni víme. Chtěla bych říct, že nejenom Plzeňský kraj, ale také Středočeský kraj mohutně podporuje filmové pobídky. Určitě jste viděl film Jan Žižka, byl jste na jeho premiéře, tak ten byl financován ze zdrojů Středočeského kraje, a dovolím si říct za mého vedení, a tam jsme také zavedli filmovou kancelář, takže děje se to napříč samosprávami.

Co se týče komunikace ohledně zákonů, zákon o veřejně (veřejných) kulturních institucích já považuju za velmi důležitý zákon, potřebný zákon. Ale to, co považuju za nežádoucí, je to, že vylučujete některé aktéry z komunikace. Při tvorbě zákonů vytváříte určité malé skupiny, které vám vyhovují, a ty předkládají hotové věci třeba odborovým zástupcům, což nepovažuju vůbec za správné.

A co se týče mediálních zákonů, já se s vámi shodnu, že i tyto zákony se po určité době přežijí. Ale já tyto zákony považuju za zákony, na kterých je potřeba najít shodu napříč politickým spektrem. A vy takto nečiníte. Co se týče zákona o České televizi a Českém rozhlase, si myslím, že by to určitě počkalo do té velké novely. Opravdu to zavání tím, že chcete velmi rychle dosadit do pozice ředitele České televize vám spřízněného člověka. A nikomu to v tuhle chvíli nevymluvíte. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Feranec. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, dámy a pánové – snad pan ministr neodchází? Já mám dotaz k tomu, co jste říkal. Vy jste se tam zmínil o potřebě redefinice koncesionářských poplatků a mluvil jste o tom, že stále větší část společnosti vlastně sleduje i ČT nejenom standardně přes přijímače, ale i přes sociální síť. Chápu to teda tak, že přemýšlíte o rozšíření okruhu poplatníků tohoto poplatku? Asi ano. A potom, a to by mě teda celkem jako zajímalo, jestli se můžete krátce vyjádřit, jakým způsobem, to znamená, každý uživatel internetu, který má možnost se podívat na nějaké to iVysílání, by platil nově koncesionářský poplatek? Je to celkem jako zásadní změna. Tak jenom bych rád, jestli jsem to pochopil správně? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Následuje faktická poznámka pana ministra Baxy. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Děkuju. Budu kratičce reagovat. Když zmiňovala paní poslankyně Pokorná Jermanová ten covid – paní kolegyně, prostřednictvím pana místopředsedy, já jsem vlastně v prvních týdnech na ministerstvu zažil to, že chodili kulturní

aktéři v rámci on-line konferencí a říkali, tak kdy začnete vyplácet ty dotace, ty covidové podpory? Protože předchozí vláda říkala, pan ministr Zaorálek, že jsou v rozpočtu. Nebyly. Tak to je to úplně jako jednoduché konstatování. A vlastně se to muselo začít jako vyjednávat znovu. Opravdu se mě regulérně ptali, tedy paní ministryně Schillerová, pan tehdejší vicepremiér Havlíček říkali, vyplaťte nám ty dotace, na které jsou alokované peníze. Nebyly. Tak to jenom na téma toho, co bylo třeba udělat.

Co se týká mediální legislativy, kolega Juchelka mi určitě odpustí, když si diskusi o malé novele ponecháme na výbor na třetí čtení.

Ale chci reagovat na to, co říkal pan poslanec Feranec. Koncesionářský poplatek se nikdy nebude platit na osobu. Vždycky se jedná o koncesionářský poplatek definovaný za domácnost. To je důležité. Jestli se to stane touto cestou, jak vy jste říkal, ještě nevíme, je to jedna z variant. My těch možností máme více. Funguje tato cesta třeba v Německu nebo v Rakousku. Možná k tomu nepřistoupíme. Ale určitě nepřistoupíme na to, kolegyně, kolegové, to já tady rovnou říkám, když vy jste předložili tady ten zákon, který osvobozuje seniory od koncesionářského poplatku, tak to my určitě nepodpoříme, protože jak říkají Britové zjednodušeně, nelze mít vajíčko a jíst omeletu. To znamená, udržet vysílání veřejnoprávní televize a připravit ji o hlavní zdroj příjmů je nemožné. Tak to jenom k té redefinici koncesionářského poplatku.

A ohledně debat k samosprávám. Ono to bude asi tím, paní poslankyně Jermanová, že vy máte také jenom informace z jedné strany, protože díky tomu, jak jsme komunikaci zvládli... (Předsedající: Čas, pane ministře.) ... tak se třeba rozběhl Národní plán obnovy.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Další s faktickou poznámkou vystoupí pan místopředseda Havlíček. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ano. Dobrý den. Pane ministře, vy jste tak naznačil, že Ministerstvo průmyslu a obchodu byli ti zlí. Tak já bych jenom chtěl připomenout, že v rámci Národního plánu obnovy ještě za nás jsme pro váš sektor na rozvoj kulturního a kreativního průmyslu připravili 7,4 miliardy korun, což ze 180 miliard tedy rozhodně není malá částka. A v každém případě jste mohli v tomto roce, pokud se vám tam třeba něco nelíbilo, myslím tím v minulém roce, si to ještě dopravit.

Druhá věc je ta, že je třeba připomenout k těm covidovým podporám – nebýt Ministerstva průmyslu a obchodu, tak by nepřežily desetitisíce umělců, podniků, podnikatelů. Přetáhli jsme je na nás, měli jsme tam na ně zdroje, vytvořili jsme programy COVID – Kultura, tuším, jedna až čtyři. Komunikovali jsme s nimi. Nebylo nám to samozřejmě blízké ve smyslu toho, že jsme úplně detailně neznali jejich problematiku, potkávali jsme se s nimi a troufám si tvrdit, že jsme je zachránili. Poté ta covidová podpora v roce 2022 měla pokračovat na Ministerstvu průmyslu a obchodu. Neměli jste se s tím trápit, stejně jste tam tomu nerozuměli. To neříkám ve zlém, to je prostě realita, protože ono se do značné míry jednalo o obchodní aktivity, byla to malá divadla, umělci, umělkyně, spolky, byli to různí organizátoři kulturních akcí, a na Ministerstvu průmyslu jsme počítali s touto podporou, všechno bylo vypsáno a měli jsme na to i dostatečnou rozpočtovou rezervu. Navíc jste si rozpočet přepracovávali kompletně vy, takže jste si tam v klidu mohli zahrnout jakoukoliv podporu. Bohužel za mnou jako za poslancem potom chodili kulturní činitelé celé první pololetí roku 2002, že jste je hodili přes palubu, a to je škoda.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já děkuji za dodržení času. Srdečně zdravím a mám tam přihlášenou s faktickou paní poslankyni Balašíkovou. Ano, pan poslanec Juchelka se pak připraví následně. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Margita Balaščíková: Dobrý den, kolegyně a kolegové. Já nekladu otázky, jenom bych udělala tady drobné zpřesnění. Pane ministře, vy jste úplně v začátku svého proslovu řekl, že jste nezavírali koncertní sály, že jste nedělali lockdowny. Já bych jenom chtěla říct, že ten, kdo čelí poprvé a je první, kdo musí čelit po dlouhé době něčemu takovému, tak někdy i dělá chyby. My už jsme to ke konci taky nedělali a vy jste, prosím pěkně, vy jste to nemuseli dělat, protože opadala ta vlna – za prvé. A za druhé jste se poučili i z některých věcí. A jenom bych ráda připomněla, že to dělali mnozí. A byl tady strach z toho, co napadlo svět. Takže prosím buďte korektní a pak nás nebudete nutit vystupovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji za dodržení času. A nyní pan poslanec Juchelka.

Poslanec Aleš Juchelka: Já děkuji moc. Já jenom navážu na pana ministra Baxu. Opravdu si probereme samozřejmě před třetím čtením v Poslanecké sněmovně na volebním výboru veškeré záležitosti týkající se novely zákona o České televizi a Českém rozhlase, ale také vás samozřejmě na volební výbor i všechny a veřejnost zvu 2. 2., kde budeme probírat právě také ten připravovaný skandální zákon o dezinformacích, o tom, co vláda připravuje. V tuto chvíli můžu říct, že jsme pozvali samozřejmě i Ministerstvo vnitra i pana vládního zmocněnce Klímu, pozvánka odejde během dnešního dne nebo příštího týdne. Poněvadž je to opravdu skandální. Sto milionů dát médiím, která jsou poslušná a která budou kvůli těm penězům muset být poslušná, je skandální. Vybrat neziskový sektor – a dát, zadotovat ho 50 milionů – který bude hlídat ve veřejném prostoru ty správné informace a ty nesprávné dezinformace, ať si o tom můžeme myslet cokoli, je skandální. A samozřejmě příprava změny trestního řádu ohledně dezinformací, abychom měli nějakým způsobem strach a cenzuru v naší demokratické společnosti – a hodnotou, velkou hodnotou každé demokracie je svoboda slova – je taktéž skandální.

První stupeň cenzury, první stupeň cenzury je autocenzura. A v tuto chvíli už ji tady máme. V tuto chvíli už všichni občané, poslanci, média a novináři mají svou vlastní kontrolku blikající, co mohou a co nemohou říkat, co je a co není mainstream, co jde po proudu a co jde proti proudu, protože jim to vždycky přináší problémy, minimálně, minimálně velikánská hate speech.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já děkuji. Opravdu, faktické mají reagovat na průběh rozpravy. Nyní je pan poslanec Lubomír Brož přihlášen a potom paní poslankyně Pokorná Jermanová se může připravit. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lubomír Brož: Děkuji. Pane ministře, já mám také několik připomínek k vašemu vystoupení. Mně tam chybí – a tím nemyslím jen to vystoupení, tam možná nějaké věci můžou zaznít, ale i ve vaší práci – nějaká koncepce, nějaká vize pro oblast kultury, něco nového, co jste sliboval před volbami koneckonců. My jsme se setkali v některých debatách před volbami, padala tam spousta zajímavých nápadů neotřelých. Nic z toho prostě nepřichází a to mě trošičku, trošičku mrzí, protože my lidi, co se kulturou zabýváme a věnujeme se jí, se dokážeme na spoustě věcí nakonec shodnout a i my jsme dokázali podpořit.

Já jenom vezmu namátkou nějaké daňové asignace nebo například snížení vstupného do příspěvkových organizací, například do Národní galerie, muzeí pro mládež do patnácti nebo osmnácti let. To je třeba myšlenka, která padala před volbami, všichni jsme si pokyvovali, jak je to zajímavé, protože nejde jen o to, že máme – teď budu dávat příklad Národní galerie, ale platí to na všechno ostatní – fantastické sbírky a výstavy, ale někdo tam musí do toho přijít. A nemůže to být jen pro těch horních deset tisíc. Ale hlavně si myslím, že bychom kulturní hodnoty měli zprostředkovat a umožnit mladým lidem.

Co se v tuhle dobu vrátit k tomu? Dobře, vláda nechce zvýšit příspěvek rodičovské dovolené, ale uvědomme si dneska, když jde rodina do Národní galerie na nějakou sbírku, dva dospělí, dvě děti, tak za to dají 800 korun. Pokud je jeden z rodičů na rodičovském příspěvku, který se jim nezvedá, dneska inflace, veškeré náklady se zvedají, tak si to méně a méně lidí může dovolit. Máte na to prostředky, aparát, dala by se udělat analýza, co ve chvíli, kdy se tohle stane, by to znamenalo na příjmech, kolik vůbec těch mladých chodí do těchto příspěvkových organizací. Takže já bych vás chtěl vyzvat i k tomuhle, abyste se nebránil novým příspěvkům a abyste přišel s novými myšlenkami. Věřte, že pokud to budou dobré a zajímavé věci, my je určitě podpoříme. (Předsedající: Čas.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Děkuji a nyní paní poslankyně Pokorná Jermanová se svojí faktickou, připraví se paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Já využiji ty dvě minuty na dotaz na pana ministra. Pane ministře, jak se stavíte k tomu, že pan ministr Stanjura chce v podstatě zdražit vstupné do divadel tím, že budeme hýbat s těmi sazbami DPH? Já si myslím, že to je další hřebíček do rakve, další hřebíček do rakve financování kultury. Já vím, že se smějete. Určitě ředitelé těch divadel a příslušných organizací se také smějí, když uvidí, jaký propad v těch rozpočtech budou mít.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová a připraví se pan předseda Výborný následně. Prosím.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Já děkuji za slovo. Já jsem viděla přicházet pana Bartoška, pana místopředsedu, tak jsem myslela, že se jde přihlásit s faktickou, že se mi jde omluvit za ten jeho výrok, který tady včera měl, že se nemohla otevřít rozprava. Všichni jsme věděli, že ve dvanáct hodin to nešlo a v sedm hodin to šlo, kdyby uvedl důvod, že tedy nedošlo k dohodě předsedů poslaneckých klubů. Ale je to vždy o předsedajícím, je na něm, kdy se rozprava otevře.

A já opravdu považuji za velmi neférové a chtěla bych tady teď vyzdvihnout pana ministra kultury, že přesně takto to mohlo vypadat, že jsem mohla reagovat na ministra vnitra bezprostředně, asi bych se pak už do té rozpravy nepřihlásila. Myslím si, že je to tak správně a že to mohlo být daleko efektivnější jednání. Chtěla bych na pana ministra kultury – protože moje kolegyně paní Balaščíková říká, že neklade otázky, já jsem tu otázku tady položila, vy jste mi na ni neodpověděl. Já bych byla hrozně ráda, kdybyste mně řekl, kolik současná vláda dala finančních prostředků do Karlovarského kraje na obnovu Císařských lázní. Je to otázka velmi jednoduchá a byla bych moc ráda, kdybyste mi na ni odpověděl. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A konstatuji, že pan ministr je již delší dobu přihlášen v pořadí. Nyní pan předseda. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, když jsem se hlásil se svou faktickou, tak jsem netušil, že to spojím i s reakcí, vašim prostřednictvím, na paní kolegyni Mračkovou Vildumetzovou. Omlouvám se, musím zopakovat slova pana místopředsedy Bartoška a zastat se ho. Řekl to naprosto správně. Bohužel, neznáte jednací řád. A já vám řeknu ten důvod. Ty přihlášky s přednostním právem členů vlády byly podány s jasným písemným dovětkem, že to je přihláška s přednostním právem před otevřením rozpravy. Přesně v souladu s jednacím řádem. A kdyby tu schůzi řídil kdokoliv, i vaši místopředsedové, tak by museli postupovat úplně stejně. Tak jenom na vysvětlenou, pokud jste

tuto informaci nedostala, tak vám ji říkám. Takhle to je a nešlo postupovat jinak. My jsme se skutečně večer dohodli i s vaší předsedkyní paní Alenou Schillerovou a postupovali jsme od večera potom jinak. Ale večer to bylo po dohodě předsedů klubů. Předtím nešlo postupovat jinak.

Ale já jsem se hlásil, chtěl jsem zareagovat svou faktickou poznámkou, vaším prostřednictvím, na pana kolegu Juchelku. Já jsem velmi rád, že pan předseda a volební výbor si téma dezinformací, které patří k velkým hybridním hrozbám, vzal za své a že se tím výbor bude zajímat. Jenom mě mrzí, že tady pan předseda evidentně zneužívá k politickému střetu něco, co není pravda, a já ho vůbec nepodezírám z toho, že by to nevěděl. On to samozřejmě moc dobře ví. Žádný zákon o dezinformacích neexistuje, není napsán. Vláda to téma otevřela, ale není doprojednáno ani na té odborné, ani na té koaliční politické úrovni. Takže je jistě dobře, že se tím budete zabývat, tím tématem, že si pozvete vládního zmocněnce, pány ministry na jednání výboru, od toho jsou výbory skutečně určeny, k tomu jsou určeny. Nicméně pane předsedo, neříkejte tady něco o tom, že vláda má napsaný zákon... (Předsedající: Mým prostřednictvím.) A že tady bude dávat náhubky nebo něco podobného, protože to není pravda. Moc děkuji za korektní diskusi tady na půdě Poslanecké sněmovny.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Ještě jednou poprosím – oslovovat mým prostřednictvím. Děkuji. A nyní pan poslanec Juchelka. Prosím, dvě minuty.

Poslanec Aleš Juchelka: Ano, já moc děkuji. Já samozřejmě budu reagovat i na pana poslance Výborného, svého ctěného kolegu, vaším prostřednictvím. Víte, my jsme se mezi Vánocemi dozvěděli kusé informace o tom, co vládní zmocněnec pro média připravuje. A myslím, že to znejistilo nejen všechny poslance, kteří skutečně ctí demokratické hodnoty, ale taktéž to znejistilo novinářskou obec, která skutečně se snaží ty informace dávat objektivně, vyváženě, tak, jak to ona sama vlastně cítí a jaká je jejich profesní čest. To si musíte vyřídit tam u vás, poněvadž v tuto chvíli, když ty informace – a byly skutečně skandální – vyšly na světlo světa, tak okamžitě tiskový mluvčí Úřadu vlády pan Smolka bral zpátečku a říkal: Ne, ne, ne, ne, všechno to, to, co, jak říkáte teď v tuto chvíli vy, pane poslanče Výborný, je jenom pracovní verze a tak dále. Jenže ono se to jakoby poprvé takhle netvářilo. Poprvé to bylo, že prostě pan Klíma má tady materiál. Ten materiál předkládá na vládu a ta by ho měla schválit, protože tak to je. Takže samozřejmě, já jsem rád, že právě pod tlakem veřejnosti, pod tlakem opozice i pod mým tlakem se tady toto změnilo, tady tento názor, a můžeme o tom začít konečně diskutovat. Ale to, co vyšlo jako fakta, 50 milionů, 100 milionů, trestní řád a tak dále, ne zákon o dezinformacích, to se omlouvám, tak to jsme skutečně mohli číst, to skutečně nebylo vyvráceno. A samozřejmě že toto jsme mohli v tom takzvaném pracovním materiálu najít. Samozřejmě já to chápu a chápu vaši argumentaci, ale vy jste ti, kteří začali s tím, aby pošlapávali, jak říkám, tu jednu z velkánských hodnot demokracie a to je svoboda slova. A když máme teď tady ten první autocenzurní stupeň, tak bychom měli být právě my všichni demokraté o to citlivější.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. A nyní je čas pro pana ministra a jeho dvě minuty na řadu otázek. Prosím.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, já jsem rád, že oceňujete to, že jsem připraven tady diskutovat, ale já se tedy už budu muset omluvit, abych se připojil k jednání vlády. Tak jenom v rychlosti tři reakce.

Já jsem se, paní poslankyně Pokorná Jermanová, prostřednictvím paní místopředsedkyně, neusmíval situaci, že by se mělo zdražovat vstupné. Já chci zdůraznit, že v žádném případě nechci spekulovat o nějakých návrzích, které probíhají, vždycky se vyplácí komentovat teprve

rozhodnutí a vést ta příslušná jednání. Já jsem se, paní poslankyně, usmíval – já to tedy nerad říkám, ale řeknu to – bohužel tomu, že jako tradičně ve vašem vystoupení něco nebylo správné prostě proto, že třeba příspěvkové organizace mého ministerstva jsou ve své hlavní činnosti osvobozeny od DPH. Takže jakákoliv zvýšení činnosti by se jich netýkaly. Já to jenom podotýkám, že se na mě obracíte jako na ministra, tak to chci doříct.

Co se týká dotazů paní poslankyně Mračkové Vildumetzové. Ministerstvo poskytlo podporu 400 milionů na Císařské lázně. Tu podporu považuji za finální. Ministerstvo financí za působení paní ministryně Schillerové... Bohužel paní ministryně Schillerová a vaše vláda zapoměly na naplnění jiného důležitého závazku. Pan ministr Ilja Šmíd v první polovině roku 2018 podepsal memorandum o podpoře té koncertní hale v Ostravě. A já jsem rozhodl, že projekt, na kterém mimochodem participuje město Ostrava, v jehož čele stojí primátor za hnutí ANO Tomáš Macura, a Moravskoslezský kraj, v jehož čele stojí hejtman za ANO pan profesor Vondrák, podpoříme částkou 600 milionů korun, která nebyla z vaší strany naplněna. Takže tento unikátní projekt podpořen nebyl, tak já to splácím. A bez jakýchkoliv politických souvislostí. Jenom to dodávám, ale považoval jsem za potřebné dodat tuto věc. A chci jenom upozornit, že paní poslankyně Levko pořádá seminář o veřejné kulturní instituci, tak paní poslankyně... (Předsedající: Čas.) ... Pokorná Jermanová, určitě tam přijdete a budete klást dotazy.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A nyní tedy prostor pro faktickou, pro reakci na průběh rozpravy, pro paní poslankyni Mračkovou Vildumetzovou. Připraví se paní poslankyně Pokorná Jermanová. Prosím.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Tak já v tuto chvíli poslední reakci. Děkuji za odpověď. Odpověď je, že tato vláda dala na Císařské lázně do strukturálně postiženého regionu, kterým je Karlovarský kraj, na obnovu národní kulturní památky nula korun. To je odpověď a to je fakt. Já bych jenom chtěla říct, že Karlovarský kraj má v rámci rozpočtu, v rámci daňových příjmů dostane zhruba 3 miliardy. Pokud bude muset dávat 1 miliardu ze svého rozpočtu na obnovu této národní kulturní památky, tak to bude mít obrovský dopad na občany, protože nebudou finanční prostředky na další oblasti, jako je sociální oblast, zdravotnictví a tak dále. Myslím si, že se k tomu tato vláda měla postavit čelem a měla tam dát další finanční prostředky, když se tedy přišlo s nápadem, že se tam ještě udělá unikátní koncertní sál.

V tuto chvíli mi dovoluje ještě reakci na pana Výborného. Musím říct, že hovořil relativně korektně. Docela i ten tón musím nějakým způsobem pozdvihnout. Ale pane předsedo, vy moc dobře víte, proč byly ty přihlášky a proč tam bylo napsáno... (Předsedající: Mým prostřednictvím.), že se přihlásíte, prostřednictvím paní předsedající, s přednostním právem. (Hovoří velmi důrazně.) Ten důvod byl ten, že naše paní předsedkyně klubu za vámi šla a řekla, že pokud už je vás tam tolik přihlášených, tak aby se udělalo zipování, to za prvé. A za druhé, abyste otevřeli rozpravu! A vy jste hledali cestu... (Předsedající reaguje na zvýšenou hlasitost vystoupení, poslankyně již pak hovoří klidněji.) ... jakým způsobem to obejít. A tu cestu jste našli tak, že jste odevzdali předsedající schůze lístečky, na které jste napsali, že se přihlašujete s přednostním právem před otevřením rozpravy. Hledali jste prostě cestu, jakým způsobem tu rozpravu neotevřít. Já to považuju za neférové a myslím si, že ta rozprava prostě měla být otevřena. A pořád si stojím za tím, že je to na předsedajícím.

A poslední reakce, paní předsedající, když jste mě teď napomenula. (Předsedající: Vypršel vám čas, můžete se...) Vypršel mi čas, přihlásím se znovu a budu reagovat na váš postup.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já bych velmi poprosila o jaksi i při emočně vypjatých projevech o udržení nějaké mírnější hlasové intenzity.

A nyní s faktickou paní poslankyně Pokorná Jermanová. Připraví se pan ministr Baxa.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Pane ministře, já samozřejmě vím, že vaše příspěvkové organizace jsou osvobozeny od DPH. Ale v systému existují jiné organizace, které soukromě podnikají. Jsou to komerční divadla, komerční koncertní sály a další galerie a tam se jich to výrazně dotkne. Takže tak to je.

A co se týče toho semináře. Já se zúčastním a rovnou říkám, že 1. března chystám svůj seminář, kde budou všichni aktéři, kde nebude selektivní výběr účinkujících, vystupujících, a kde si o tom vašem tajném zákonu, o kterém je spousta, spousta mlhy a žádná realita, velmi rádi s vámi podiskutujeme. Doufám, že přijmete naše pozvání. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji jak za čas, tak za klidný průběh. Nyní pan ministr, vaše dvě minuty.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Děkuji. Když tady říkala paní kolegyně Mračková Vildumetzová, že tato vláda byla u strukturálně postiženého Karlovarského kraje a tak dále, tak já říkám, že tato vláda v oblasti kultury do strukturálně postiženého Moravskoslezského kraje dá 600 milionů korun na podporu výstavby koncertního sálu v Ostravě. Tak abychom porovnali jednotlivé výdaje.

A paní poslankyně Pokorná Jermanová, prostřednictvím paní místopředsedkyně, já jsem už na závěr svého předchozího příspěvku nemohl dořict to podstatné. Paní poslankyně Levko dělá odborný seminář o veřejné kulturní instituci, kde zazní všechny podstatné informace. A co se týká toho, jak vy říkáte, takzvaného tajného návrhu zákona, tak jenom připomenu, že se před Vánocemi konalo na mém ministerstvu téměř tříhodinové zasedání, nebo přes dvě hodiny, zasedání tripartity, kde především zástupci odborových organizací velmi detailně kladli dotazy, které směřovaly k tomuto návrhu zákona. Následně poslali velký písemný materiál, který my budeme vyhodnocovat a využívat. Tak jenom k tomu, aby se tady nebudil dojem o té tajné informaci.

Já úplně ctím, paní poslankyně, vaše právo vystupovat k mému rezortu, diskuse k tomu patří, ale vždycky prostě vám tam někde chybí kousek toho dořčení, jenom takový ten kousek pravdivého doplnění tam někde chybí, já to ctím a vždycky na to rád budu reagovat.

Děkuji, kolegyně a kolegové, za tuto diskusi.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já děkuji i za dodržení času. Nyní paní předsedkyně Alena Schillerová, pak je přihlášen, opět s faktickou, pan poslanec Zlínský. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. I já oceňuji, pane ministře, že jste jediný z členů vlády, oceňuji to, který má tu odvalu a reaguje tady na nás, takže to je potřeba podtrhnout.

Abych to rychle zvládla, co se týče Karlovarského kraje, Císařských lázní, všechno, co řekla Jana Mračková Vildumetzová, je naprosto v pořádku, ale i ten koncertní sál v Ostravě byl v nějakém pořadí a ty peníze alokujete tak, jak jsou momentálně potřeba. To znamená, že když se tam připravovala projektová dokumentace, šla tam nějaká menší částka, ale počítali jsme v nějakém výhledu. To nemůže být přece tak, že budete vytloukat klín klínem, ale musíte pokračovat v těch nastartovaných projektech a prostě holt si poradit, tak jako jsme si museli poradit my.

A ještě k tomu DPH. Já bych raději samozřejmě diskutovala s ministrem financí, ale on měl být na Ecofinu, jak mi říkal v pátek, a nakonec se tady večer objevil, až bylo po diskusi, a ani nevystoupil. Ale to DPH samozřejmě bude velký problém a oni se na vás začnou obracet, protože už dneska mají obrovské problémy soukromá divadla, kina a tak dále, lidé nechodí, začínají šetřit. A jestli jim dáte ještě tu ránu, že půjdou z desetiprocentní sazby já nevím kam, asi na dvacet jedna, tak to si myslím, že bude skutečně konečná. A stejně to budete řešit, i když to jde primárně za ministrem financí. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Pan poslanec Vladimír Zlínský, připraví se paní poslankyně Pokorná Jermanová. Prosím.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Já bych se tady rád vyjádřil k tomu dezinformačnímu narativu. Já už jsem tady interpeloval pana premiéra ohledně této otázky a velmi mě zajímala odpověď na to, kde vlastně končí ráj svobody slova a začíná dezinformační peklo. Zatím jsem se tedy odpověď na tuto otázku nedozvěděl. A myslím si, že dokud na toto nebude odpovězeno, tak jakékoliv dohady o tom, co to je dezinformace a co není, jsou zcela zbytečné.

A pak druhá věc ohledně toho, že vláda na ničem takovém nepracuje, jako je zákon ohledně dezinformací. Já tedy neumím vyprávět vtipy, tak já se omlouvám, to by nevyznělo dobře, ale najdete si na internetu od Vladimíra Jiráňka vtip, který se jmenuje Chrousti. Když se na ten kreslený vtip podíváte, tak si přečtěte, jak to nakonec dopadlo, že chrousti už byli téměř studení. Pak pochopíte, že by tam ta souvislost s tou současnou situací ohledně toho, že vláda nepracuje na žádném zákoně o potlačování dezinformací, jestli tam není nějaká souvislost s tím vtipem. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. S faktickou paní poslankyně Pokorná Jermanová, poté paní ministryně. Prosím.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Pan ministr musel odejít na jednání vlády, ale já předpokládám, že si to určitě poslechne, že to slyší. Já musím říct, že asi vezmu zpět svoje slova na úvod, že je herec v roli ministra kultury. Já si myslím, že je ochotník, a ještě k tomu velmi mizerný. Už jsem se setkala na jednání s ním kolikrát, že když nemá argumenty a překrucování faktů v jeho podání nestačí, tak přicházejí osobní invectivy.

Pane ministře, nejste tady, ale posílám to do kuloárů. Mě neurazíte, protože já za sebou mám zkušenosti. A to, že říkám pravdu, to se vám nelíbí, s tím já žít umím, ale určitě ty urážky nebo nějaké naznačování, co se týče mých znalostí, zkušeností nejsou namístě.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji také za dodržení času. Nyní paní ministryně Helena Langšádlová. Prosím.

Ministryně pro vědu a výzkum ČR Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Určitě každému z nás záleží na svobodě slova a svoboda slova, to, co kde zazní, je opravdu jeden ze vzácných prvků demokracie. Ale je potřeba si uvědomit i to, co se děje na sociálních sítích, jak fungují algoritmy, jak jsou zneužívána data a jakým způsobem působí cílené šíření některých informací a co to dělá s naší společností. Proto tento problém je opravdu definován jako jedna z hybridních hrozeb. Když jsem tady před několika lety již hovořila o působení Ruska v této oblasti, tak opravdu je prokázáno, tam byly trollí farmy, které cíleně dobře cílily na naši společnost. A dneska když se podíváme na informace, jak byly podporovány i demonstrace, které byly na podzim, z čínské strany, tak lze hovořit o tom, že

některé dezinformace a jejich šíření mohou mít charakter vojenských operací, nejenom v České republice, ale i v dalších demokratických zemích.

Já to nechci nijak demonizovat, ale pokud si neuvědomíme to, co se okolo nás děje a jaký vliv to má na naši společnost, tak to bude mít nesmírně destruktivní dopady. Ale samozřejmě prvním krokem musí být výchova k mediální gramotnosti, občanské vzdělávání, ale předpokladem pro řešení je vůbec o problému hovořit, popsat ho a být si vědomi, čemu dneska čelíme, protože to je realita. Řeší se to i na úrovni nejenom Evropské unie, ale i Severoatlantické aliance. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času a za faktickou reagující na průběh rozpravy. Nyní je pan poslanec Zlínský a avizují, že posléze jsem se s faktickou přihlásila já a předám potom na chvíli řízení kolegyni. Prosím, pane poslanče, máte své dvě minuty.

Poslanec Vladimír Zlínský: Děkuji za slovo. Co se týká těch algoritmů, že nějakým způsobem ovlivňují veřejné mínění, to bych podepsal. Teď je samozřejmě otázka, kdo rozhoduje o tom, jakým způsobem se ty algoritmy budou používat. Nebude to zajisté jenom záležitost nějakých čínských nebo ruských vlivů, ale uvědomme si, kdo ovládá hlavní sociální sítě. Takže se na to podívejme i z tohoto hlediska.

Já bych jinak byl velmi opatrný v tom říkat, že nějaké demonstrace řídila Čína. Pro mě je to překvapení, to se dozvídám poprvé. Bylo nám řečeno, že demonstrace jsou proruští trollové, tak jsem předpokládal, že to spíš řídí Rusové, nikoliv Číňané. Samozřejmě, když takové informace slyšíme, tak by se to mělo doložit nějakými konkrétními důkazy. A pak se samozřejmě můžeme o tom nějakým způsobem podrobněji bavit. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou je přihlášená paní místopředsedkyně Richterová. Prosím, máte slovo, paní místopředsedkyně.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Velice děkuji. Využívám této možnosti reagovat na průběh rozpravy a děkuji za to umožnění paní kolegyni. Protože mě se to prostě velice osobně dotklo. Před několika lety, kdy o mně byla šířená přímo osobně s mou fotografií se smyšleným lživým citátem lež. Tohle je prosím případ dezinformace, případ, který nakonec ve finále, bylo to o smyšlených bytech pro migranty, se nějakým způsobem promítl i do předvolební kampaně šéfa největšího opozičního hnutí zde ve Sněmovně. On i po volbách pan poslanec Andrej Babiš přiznal, že to s těmi migranty do chalup byla tak trošku věc z říše fantazie. Ne tak trošku, to byl úplný výmysl.

Já jsem minulý týden vyhrála pravomocně soud proti tomu, aby nebylo možné šířit lži o lidech, s paní, která o mně šířila tu naprostou smyšlenost. Věděla to, bylo to vědomé a bylo to velmi nebezpečné. Ty výhrůžky násilím, vulgarity, opravdu věci, nepřála bych to vůbec nikomu, jsou totiž něco, co se znásobilo se sociálními sítěmi. Ale bylo to přítomné vždy, vždycky se míchaly nějaké vášně na základě nepravd. Jenom bych připomněla v minulosti už také známý fenomén veřejného davového lynče. Takže lži a dezinformace mohou spouštět takové věci.

Ta klíčová věc je: lež není názor. Já tedy chci každého prosím povzbudit k zamýšlení se – když šíříte informace, zda je máte ověřené. A když se tady bavíme o nějaké abstraktní svobodě slova, abychom si uvědomili, že je to i velmi konkrétní věc. Odpovědnost za to, co říkáme, a také odpovědnost za to, že se svobodou se zároveň pojí i odpovědnost. (Předsedající: Čas, paní místopředsedkyně.) Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Maříková. Paní poslankyně, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já bych reagovala na paní ministryni Langšádlovou a zároveň i na paní místopředsedkyni Richterovou. Nezaměňujme lež a informaci posunutou v čase, prosím vás. Nikdo neschvaluje určitě paní místopředsedkyně, prostřednictvím paní předsedající, aby se šířily na sociálních sítích lži a to, aby vám nebo komukoliv jinému někdo vyhrožoval. Pokud je to prokazatelná lež, nazýváme to lež. Ale já vám teď uvedu příklad. Včera na CNN Prima News vystoupil pan profesor Prymula a otevřeně tam mluvil o tom, jak virus covid-19 pochází z laboratoře. Já si pamatuju před dvěma lety, když tohle někdo řekl, tak byl nazýván minulou vládou a dalšími odborníky, že je těžký dezinformátor. Takže nazýváme věci pravými jmény. Pokud jde o lež, nazýváme ji lež, nikdo určitě neschvaluje, aby někdo o někom šířil někde na sociálních sítích lži a vyhrožoval mu. Ale pokud tu informace nemůžeme podložit, jestli je pravdivá, nebo nepravdivá, pak ji nemůžeme nazývat dezinformací. Je to pouze informace posunutá v čase, tak jako to bylo v tom případě, který jsem tady uvedla za příklad. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Juchelka. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Moc děkuji. Jenom ke ctěné, které si velmi vážím, paní místopředsedkyni Richterové. Paní místopředsedkyně, vy v médiích používáte vždycky ty informace, které se nějakým způsobem posunou. V tuto chvíli čelíte občanskoprávní žalobě jedné z organizací, o které jste šířila lež a dezinformaci na CNN Prima News, prokazatelnou. Neověřila jste si to. Stejně to tak udělala paní ministryně Langšádlová, která se za to omluvila, protože měla tu výšku a ten nadhled a omluvila se za to, že to dezinformace byla. A vy jste tady toto šířila, to je první věc.

Druhá konkrétní věc. Vy sama jste šířila na svém Twitteru dezinformaci o tom, zdali se bude wind fall tax platit, nebo neplatit za rok 2022, a pražská burza se zhoupla o 31 miliard korun. Vy jako jeden z nejvyšších ústavních činitelů jste tady tento Twitter, nebo tento tweet prostě a jednoduše použila bez jakéhokoliv rozmyslu, bez jakéhokoliv bych řekl nadhledu a úcty k nějakým informacím jako takovým. Prostě a jednoduše jste udělala zmatek na pár hodin na pražské burze. Takže pokud tady vy nějakým způsobem adorujete za to, abychom mluvili vždycky pravdu a abychom nelhali, abychom ty informace neposouvali, tak bych byl moc rád, a opravdu si vás vážím, abyste nedělala to samé a nenaskakovala vždycky na to, co někde uslyšíte, a přeposíláte to. Víte proč? Protože jste opravdu váženou místopředsedkyní vážené Poslanecké sněmovny a nesluší se to. Nejste jedna z dezinformátorek, tak prosím vás jim nenaskakujte a nebuďte jí.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Lang. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji, paní předsedající. Také bych chtěl reagovat na paní místopředsedkyni Sněmovny, paní Richterovou. Když se tady hovoří o nějakých dezinformacích a šíření nějakých narativů, tak ověřená informace z Twitteru vašeho koaličního partnera, člena pražské ODS, známé to postavy, Pavla Novotného. Já bych to ocitoval, protože to je opravdu zajímavé, aby si udělali lidé představu, jaké máte koaliční partnery, když nás tady různě moralizujete. (Čte z mobilu.) Mně by nevadila mobilizace a posílání našich synů na Ukrajinu. Sám jsem se hlásil a pomáhal, jako se snažili a snaží pomáhat všichni slušní a normální lidé. Tak je válka – říká, tak je válka – a sousedi si mají pomáhat. Já být (bych)

voličem (voliče) Andreje Babiše za Ukrajince okamžitě vyměnil. Takže on říká – já bych voliče Andreje Babiše, to znamená dva miliony českých občanů, okamžitě vyměnil za Ukrajince nebo za osmnáctileté Syřany přicházející s iPhony, nebo případně i za vrahy. Krásné vyjádření. Krásné vyjádření koaličního partnera. A zajímala by mě opravdu reakce, když tady hovoříte o tom, že někdo tady šíří nějaké dezinformace. Toto je ověřená informace z dnešního Twitteru. Pan Novotný to poté stáhl, protože zjistil, že přestřelil, ale samozřejmě už to žije svým vlastním životem. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášená paní místopředsedkyně Richterová. Prosím.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Ještě bych ráda jednou zdůraznila to, o co jde – že lež není názor a často se vyjeví až právě po dlouhých letech soudních tahanic, jak to přesně je. Já jsem teď zažila ukončení jedné takové soudní pře, kde se prostě jasně prokázalo a soud i vyslovil, že je to velice nebezpečné, když někdo lži a dezinformace šíří. Prokázalo, že o mně byla šířena lež. A co chci zdůraznit, bohužel v těch sociálních sítích je velice časté, že se takové věci dějí, včetně výzev k násilí, včetně věcí, které by v osobním kontaktu byly nemyslitelné.

Chci ještě upozornit na to, že bohužel té naprosté lži, kterou vlastně šířil předseda hnutí ANO v rámci své kampaně před parlamentními volbami ohledně nějakých migrantů do chalup, zdůrazňuji, že to byla naprostá lež a výmysl, i to po volbách sám uznal, že této lži uvěřilo zhruba 45 % Čechů. Tak to vyšlo v jednom průzkumu. Takže téměř polovina národa. Na tom chci zdůraznit, to jsou šílené věci.

Naopak to, že se někomu nelíbí nějaká věc, co o něm řeknu já. Já jsem naprosto v souladu s tím, že chci, aby to opět také prošlo soudním dokazováním. Jenom jsem přesvědčená o tom, že jsem neřekla vůbec nic špatného, že mi prostě záleží na tom, abychom zůstali liberální společností, společností, kde je možný názorový střet, a společností, kde se nesmazává rozdíl mezi politickým zápolením a šířením naprostých lží o protivnících. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Zlínský. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. My se trochu motáme v kruhu, protože pořád mně není jasné, jak rozlišit záměrnou lež od toho, když člověk se splete z důvodu toho, že nemá dostatek informací, že prostě nemá kapacitu mentálně, aby to pochopil nebo přijal ty informace. Kde je ta hranice, jak ji najít? A pak je otázka, jestli teda tyto lidi pak začít trestat, protože pak dojde k tomu, že si tady vytvoříme, řeknu to možná nadneseně, jako brutálně autocenzuru, že lidi budou mít strach cokoli, co nebudou mít stokrát ověřeno, uveřejnit. Já si myslím, že to zásadním způsobem postihne nápaditost a kreativitu, která bohužel někdy se vyvíjí způsobem nevhodným, ale zas na druhou stranu někdy se vyvíjí vhodným.

Co se týká paní místopředsedkyně Richterové, já se přiznám, že když občas v té mé sociální bublině vidím výpady proti ní, tak mně je to taky z duše nepříjemné a odporné. Takže k tomuto bych se přihlásil, že i sám jsem vystaven takovým útokům. Jako politici si na to musíme zvykat, i když je to velmi těžké. Takže v tomto bych řekl, že jako politici to máme náročné a musíme mít vyšší odolnost, jak by nám řekla Evropská unie. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Tak děkuji za dodržení času. Vracím se k řízení schůze. Děkuju moc mojí kolegyni. A nyní s faktickou pan poslanec Patrik Nacher.

A dále je přihlášen pan poslanec Radek Vondráček. Tak Patrik Nacher je v sále, již se blíží. Vaše dvě minuty.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já jsem to poslouchal pozorně a zas mi to nedalo, abych nereagoval, protože víte, že to téma boje s dezinformacemi a nástup cenzury, že se mu tady věnuji. Dokonce jsem chtěl zařadit informaci vlády vlády k tomu, co připravuje, bohužel jste to nezařadili na program. Interpeloval jsem pana premiéra. To byla historicky první písemná interpelace v tomto volebním období.

Ale vy jste mi, paní místopředsedkyně, nahrála. Vy jste přece tady dala příklad, že jste se soudila. Takže vlastně ukazujete to, že ten systém funguje. Tady přece nikdo nehájí to, aby se tady šířily lži, prokazatelné lži. Když někdo šíří lež, vy se bráníte, můžete žalovat, můžete podat trestní oznámení, ochranu osobnosti proti pomluvě a podobně. Dostanete se k soudu a vyhraje. V pořádku. O mně se šířilo, že jsem někde nabral roušky v centrálním skladu, to bylo na Facebooku. Představte si, a pak jsem je rozdával v domovech seniorů. Ne, já jsem je koupil a tam jsem je pak rozdával. A někdo si to vymyslel. Já jsem podal trestní oznámení poprvé v životě. A víte, co řeklo státní zastupitelství? Že my jako politici máme snést určitou míru i lži, protože jsme ve veřejném prostoru a jsme veřejní činitelé. Takže dokonce tam to byla jasná lež, a přesto jsem neuspěl. Vidíte, a to je jasná věc. Ale vy jste důkazem toho, že to lze. A tady já jsem si našel – a že už na to platí současné paragrafy a zákony. Já jsem tady našel sedm let starý váš, jako Pirátské strany, názor – Piráti ke zřízení útvaru boje proti dezinformacím: Ministerstvo pravdy nechceme. Tak bych se chtěl zeptat, kde najednou je ten posun, kde Pirátům najednou tohleto nevadí, že tady bude ministerstvo pravdy? Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Tak děkuji i za dodržení času. A konstatuji, že se nám tady spustila taková úplná přívalová bouře faktických, takže já jenom aby každý věděl, jak je v pořadí. Nyní pan poslanec Vondráček, potom pan poslanec Radek Koteň, Aleš Juchelka, následně se hlásím já a poté paní poslankyně Věra Adámková. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Radek Vondráček: Tak děkuji za slovo. Já jsem jeden z těch, kterého také to téma zajímá, takže samozřejmě ta debata mě přitáhla z mé kanceláře. A já jsem chtěl poděkovat paní místopředsedkyni za to, co tady řekla. Já se ztotožňuji s tím, co říkala, že lež není názor, opačně – názor není lež. A já bych byl hrozně rád, kdyby ještě si našla chvílku a zopakovala to, až tady bude pan ministr vnitra, a kdyby mu to řekla. Protože navazuji na to, co tady před chvílkou řekl Patrik. Jestliže Piráti zastávají tento názor, bylo by dobré, kdybyste to v té koalici šířili a kdybyste se jasně vymezili.

Já jsem minulý týden několikrát žádal o zařazení takovýchto bodů. Chtěl jsem právě vidět jednoznačný názor jednotlivých koaličních stran na to, jak se staví k tomu plánu, že se bude utrácet, že je potřeba minimálně 150 milionů, že se ustanovují různé týmy proti šíření dezinformací, které vlastně ve své podstatě budou ovlivňovat veřejné mínění. A protože jste nám ten bod nezařadili, tak je to jeden z těch hříchů, které tady říká naše paní předsedkyně, které vedly k téhle schůzi.

Vy jste potom taky říkala, že svoboda slova je abstraktní věc. No, ano i ne, protože my ohrožení svobody, svobody slova cítíme každý den a není to zas tak abstraktní kategorie. Já bych chtěl říct, že je to především kategorie právní a je to především kategorie, která je regulována Listinou základních práv a svobod a poměrně mnoha rozhodnutími Ústavního soudu a Evropského soudu pro lidská práva. A ta Listina není jenom deklarací, ale právě závazným dokumentem, který konstatuje, že každý člověk má právo na šíření názoru jakýmkoliv technickým způsobem. To znamená, bojujeme proti lžím. Mně se to moc líbilo, co jste říkala. A prosím, řekněte to panu Rakušanovi. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. A nyní pan poslanec Radek Koten.

Poslanec Radek Koten: Dobrý den, vážená paní předsedající, dámy a pánové. Já jsem na tom podobně jako Radek Vondráček, tedy přitáhlo mě to z kanceláře sem za pultík, kde jsem tedy poslouchal všechny předchozí projevy.

O mně časopis Reflex napsal svého času, kdy tady byly hony na čarodějnice, aby náhodou Radek Koten nebyl předsedou výboru pro bezpečnost, tak tehdy Reflex o mně napsal, že jsem rudý konzistentní komunistický řezník. Teď si to představte, jak se na to dívali mí známí, mí kamarádi a podobně. Nebylo z toho samozřejmě nic pravda, protože nejsem ani řezník, ani jsem nebyl nikdy v komunistické straně, ani nejsem rudý, ani nejsem proputinovský, jak se o mně říkalo, a dokonce jsem dostal prověrku na stupeň tajné. A přesto jsem byl obviňován, že jsem konspirační teoretik, že šířím lži a podobně. Takže kde je ta hranice mezi pravdou, anebo nějakým tím přesně stanoveným vládou názorem? Já si myslím, že pravda, a to už tady říkal nějaký politik kdysi dávno, pravda je vládou povýšená lež.

Takže jak tomu tedy máme rozumět? Budeme bojovat proti dezinformacím. Nyní se tady dozvídám v přímém přenosu, že vlastně za demonstrace na Václavském náměstí napřed mohli prorušit trollové, nyní to tedy organizovala Čína. Já tedy nevím, kdo tady lže a kdo tady tedy vydává rozporuplná stanoviska. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Tak děkuji. Nyní s faktickou poznámkou je přihlášená paní místopředsedkyně Richterová. Paní místopředsedkyně, prosím.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já ještě jednou děkuji za umožnění věcného vystoupení. A opravdu už věřím, že naposledy, jenom shrnu, o co jde.

Žijeme ve společnosti v době, kdy je prostě možné, aby šéf jednoho významného politického hnutí šířil úplnou lež, o které po volbách přizná, že věděl, že jsme to s tou fantazií asi trochu přehnali, jak to bylo v tom citátu, který uvedl třeba Respekt. A té lži uvěřilo zhruba 45 % občanů naší země, 45 % voličů. Proč tohle zdůrazňuju? Protože jsme v situaci, kdy takhle silný dopad tyhle věci mají. Myslím, že vy to úplně všichni víte. A pak se stanou občas chvilky, kdy někdo opravdu šíří něco úplně čistě osobního, a pak je možné se bránit.

To, co se stalo mně, bych opravdu nepřála vůbec nikomu. Šlo o to, že ke smyšlenému výroku byla přilepená moje fotka, moje jméno a šířilo se to s tím opravdu osobním. A když jsem požádala o stažení, protože já jsem vždycky zastávkyně slušného jednání a osvěty, tak vlastně k tomu stažení nedošlo, ale došlo k opětovnému šíření a ještě ke zveřejnění takového otevřeného, velmi útočného dopisu opakujícího ty lži. Proč toto říkám? Že to nebylo pouhé šíření lži a smyšlenky, ale opravdu velmi těžká situace takového řekla bych až útoku právě ze strany té části dezinformační scény. A proč se takto nazývá? Protože to je potom opravdu koordinované. Je to něco, co znamená opravdu těžké situace. A znamená to ohrožení svobody slova. Že se pak lidé budou bát říkat věci, co nejsou po chuti právě této části. A zrovna u té paní, která napadla mne osobně – ona se prohlašovala za ambasadorku Doněcké republiky. (Upozornění na čas.) Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. A nyní je s faktickou poznámkou přihlášená paní poslankyně Adámková. Pak se připraví pan poslanec Nacher, paní ministryně Langšádlová, pan poslanec Juchelka a paní poslankyně Peštová. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážená vládo, nebo části vlády, vážené dámy, vážení pánové, musím říci, že zejména má předřečnice řekla věty, které jsou pravdivé. Já jsem ráda, že je řekla, jenom bych chtěla dodat, že opravdu bych si přála, aby se všem měřilo stejným metrem. Protože nejprve, jak jsme tady slyšeli z toho citátu, jsme neměli mít ministerstvo pravdy, v momentě, kdy se to ve vší úctě – a nemá se to, stojím za vámi, že to byla velmi těžká situace – dotkne někoho jiného, než tedy je současná opozice, tak je to najednou špatně a musí se s tím pracovat. Já bych byla velmi ráda, kdybychom si uvědomili, že dezinformace může být o každém, také jsme si to zažili sami před dvěma lety, je to velmi nepříjemná situace. A tady slyšíme od paní místopředsedkyně – já jí dávám za pravdu – že tedy tam je nějaký výrok soudu, který ukázal, že zrovna byla v právu. A já tedy chci apelovat na všechny, ano, žijeme v právním státě a věřme tomu. Proč se tady dovídám víceméně pod čarou, že ten jeden soudní výrok má relevanci, ale soudní výrok, který byl vynesena nedávno, tak už se musí zpochybňovat, nebo se říká, že kdoví, jak to bude? Takže ano, dezinformace je špatně, musíme se bránit v případě, že to je osobní, ale prosím pěkně, tak věřme soudům a výroky soudu tedy považujeme pro všechny za stejné. Mám trošku pocit, že se to v poslední době zejména v mediální scéně neděje, ale mám bohužel ten pocit a slyším to tady, že tomu tak trošku začínají naslouchat i někteří poslanci, a to by mě velmi mrzelo, protože všech svých kolegů si chci vážít. Takže ano, věřme soudům a věřme jim v každém případě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A nyní s faktickou pan poslanec Patrik Nacher, poté se připraví paní poslankyně Helena Langšádlová, poté pan poslanec Aleš Juchelka, paní poslankyně Peštová. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, paní místopředsedkyně. Tak je vidět, že tohleto je skutečně téma, které zajímá poslance, takže na to reagujeme. Já jsem to předtím úplně celé nedopověděl, tak jsem si to rozdělil, aby to bylo strukturované, na různé položky. Dezinformace o politicích, dezinformace obecně o společenských otázkách. Tak když to vezmu – dezinformace o politicích. Vy víte, že jsem se vás třeba v tom veřejném prostoru já zastal v tom vašem sporu. Nicméně tohleto se pak děje téměř všem, jak dnes a denně čtu různé dezinformace, lži o tom, nevím, například že mi tady někdo připravil projev, nebo kolegovi, který ho tady četl. Nebo že je člověk placen z Agrofertu a tak dále. To prostě je na denním pořádku. Tohleto je na denním pořádku, jsou to lži, jsou to dezinformace. Já jsem si dovolil jenom jednou využít tedy těch možností se obrátit na státní zastupitelství, to bylo, když už to šlo skutečně přes čáru, ohledně kradení roušek. Ale jenom říkám, že tohleto se děje skoro každému. Samozřejmě záleží na té míře a ta rozhoduje. Ta byla u vás překročena velmi výrazně a nikdo to nehájí. Ale pak jsou to takzvané dezinformace o nějakých společenských otázkách, o nějakých tématech. A tady se jasně ukazuje, že ty věci se vyvíjejí, že to, co ještě před rokem byla dezinformace, tady o tom už někdo mluvil, třeba o tom covidu, a kde to vzniklo, tak se teď ukazuje, že to je pravda. A stejně tak je to i o některých věcech, které se třeba dějí na Ukrajině, nebudu tady ty situace připomínat, které na začátku vypadaly, že jsou jasné, a pak se ukázalo, že to je trochu jinak. A tady jde prostě o to, aby politici konzistentně prostě hájili tu svobodu slova v tomto případě. Prostě to hájili. A mně vadí ten váš nekonzistentní postoj. (Předsedající upozorňuje na čas.) Nic více, nic méně.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A nyní paní ministryně Helena Langšádlová, připraví se pan poslanec Aleš Juchelka. Prosím, vaše dvě minuty.

Ministryně pro vědu a výzkum ČR Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Já si myslím, že si musíme upřesnit některé pojmy. Něco jiného je názor a tam bychom měli mít vzájemný respekt k odlišnému názoru. A já vás mohu ujistit, že mám respekt k názorům druhých. Ale něco jiného jsou fakta. Mezi taková obecně známá fakta je – Země je kulatá. A neexistují

alternativní fakta. Problém je, že v tom prostoru někdy už se rozšiřují informace, které odporují faktům, a hovoří se o alternativních faktech. Alternativní fakta nejsou. A i když si bude část populace myslet, že je Země placatá, tak je kulatá. To jsou fakta a neexistují alternativní fakta a je potřeba rozlišovat pohled, názor a fakta.

Já mám velké porozumění pro to, abychom se bavili, jaké to má dopady na životy každého z nás. Rozumím i tomu, čím si procházela paní místopředsedkyně. Je to dobrý příklad, a jsme uprostřed prezidentské kampaně, ale já jsem tady opakovaně chtěla upozornit na to, že sociální sítě pracují a jsou podporovány algoritmy. Ty pracují s mnoha daty a poznatky o každém z nás, ty informace se šíří mnohdy mnohonásobnou rychlostí a jsou opravdu dobře cíleny. A dneska nastupují i nové technologie, umělé inteligence, deepfake, a opravdu musíme výrazně posílit mediální gramotnost a musíme si uvědomit, jakým nástrojem se sociální sítě stávají a jaké to může mít dopady na naši společnost, i to, že opravdu část toho obsahu, jak se šíří, není podporována jenom z České republiky a opravdu to může být nástrojem hybridního působení, tak jak se o tom v mnoha dokumentech hovoří. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já děkuji i za dodržení času. A nyní pan poslanec Aleš Juchelka, připraví se paní poslankyně Berenika Peštová. Prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Já také děkuji. Já budu mluvit tady, prostřednictvím paní místopředsedkyně, k paní místopředsedkyni, poněvadž to její svědectví ohledně celého toho jejího soudního procesu je skutečně, tak jak říká Patrik Nacher, dáno tím, že to funguje. A to, co vy jste tady přesně popsala, tak to vy jste přesně udělala jedné neziskové organizaci. To znamená, že vy jste ji promluvila na CNN Prima News, oni vám poslali dopis, abyste se omluvila, což paní Langšádlová udělala, vy ne, a nechala jste to dojít tak daleko, až do občanskoprávního sporu. A ten pravděpodobně prohraje, protože se váš názor neopírá o žádná fakta, byla to prostě a jednoduše pouhopouhá lež. A pokud tady mluvíme, a paní ministryně Langšádlová o tom hovořila jako o alternativních faktech, tak je třeba doplnit ten obraz, který tady šíří paní místopředsedkyně Richterová, a to například jsme byli svědky u mě, kdy koalice SPOLU dala na své sociální oficiální sítě dehonestiční koláž mé osoby, dehonestiční koláž osoby Patrika Nachera, dehonestiční koláž osoby paní poslankyně Schillerové. Určitě si vybavujeme, když jsme u těch alternativních fakt, kdy koalice SPOLU oficiálně před komunálními volbami, ani ne před rokem, nebo před rokem a něco, vyvěsila billboardy, fakeové, hnusné, lživé, odporné billboardy, kde přirovnávala Babiše k Putinovi. A to vy tady neříkáte, proč tady najednou, protože to je pravděpodobně z vašeho stejného názorového ranku, nekritizujete dekomunizaci, když vidíme jejich odporný billboard Gustáv Husák, Andrej Babiš. Jako to jsme se opravdu posunuli skutečně tak, že vy tady budete hájit jenom tu jednu stranu a tvářit se strašně spravedlivě, ale sama to děláte? (Potlesk z lavic hnutí ANO.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Jsme v poměrně kuriózní situaci. Prosím, paní poslankyně Berenika Peštová, pan poslanec Patrik Nacher, pak pan poslanec Zlínský, následně jsem se přihlásila já. Prosím.

Poslankyně Berenika Peštová: Já děkuji za slovo. Já jsem ráda, že vy jste, paní předsedající, dospěla k tomu zdárnému cíli. Já jsem také podala trestní oznámení, už je to nějakých asi osm let, na moji osobu (?), když jsem byla nařčena jako opoziční zastupitel, že uplácím zastupitele. V té době jsem vykonávala funkci náměstka ministryně životního prostředí. Policie všechno vyšetřila, dala mi za pravdu, státní zastupitelství mi dalo za pravdu a teď začal ten kolotoč na těch soudech. Prvoinstanční soud mi dal za pravdu, dostala jsem se k druhoinstančnímu soudu, což byl krajský soud, a tam už začala ta mašinérie těch advokátů, že jo, samozřejmě protahování času, krajský soud to vrátil zpátky prvoinstančnímu soudu. A světe, div se! Uběhlo sedm let – sedm let! – a já žádnou omluvu nemám. Sedm let – lež, která

o mně byla řečena do médií, do novin, reportéři si na tom udělali svoji kariéru. Já jsem měla pohovor se státním tajemníkem, kdy jsem se musela obhajovat, že jsem nic takového neudělala, jako státní úředník, nejvyšší státní úředník. Tak kde je ta spravedlnost? Jak je možné, že vy jste k té spravedlnosti došla a já po sedmi letech jsem se dostala k tomu, že je promlčeno? Na shledanou.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní je přihlášen pan poslanec Patrik Nacher a poté pan poslanec Vladimír Zlínský. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Ono za ty dvě minuty se to moc nedá stihnout, tak já zkusím ještě z jiného úhlu pohledu. Podle mě to, co vy teď prožíváte, paní místopředsedkyně, tak vlastně popisuje, že ta současná situace, že to funguje. Někdo o vás lže, vy ho dáte k soudu, vyhrajete. Vy o někom lžete, to vypadá, Aliance pro rodinu vás vybídne k omluvě, vy se neomluvíte, oni vás dají k soudu. Uvidíme, jak to dopadne. Takže tady v praxi vidíte, že to vlastně – a vy jste vlastně krásný příklad, že jste na obou dvou stranách v této chvíli – že to funguje, že ten systém funguje. A nám nejde o nic jiného než chtít po vládě, co tam vlastně chce rozšiřovat. Co tam chce rozšiřovat ve vztahu k těm dezinformacím? Protože jak vidíte, tak ten systém, když to jde přes čáru, tak funguje. Někdy pomalu, třeba v mém případě moc ne, ale já to i přesto překousnu.

A ten druhý moment, co mi tam vadí, je, že Piráti ještě v roce 2016, když tady byla ta iniciativa podobná, tak mluvili o tom, že to je ministerstvo pravdy a že s tím nesouhlasí. Co se od té doby změnilo, že najednou s ministerstvem pravdy, v uvozovkách, souhlasíte? Já konzistentně jsem proti tomuhle bojoval vždycky, bez ohledu na to, jestli jsem byl koaliční poslanec, nebo teď opoziční. V tom je totiž ta stálost toho politika. Že jsou některé principiální věci, za kterými má být bez ohledu na to, jestli je vládní politik, nebo opoziční. (V levé části sálu je velmi hlučno.) A to bych já potřeboval docela vysvětlit, ten posun z hlediska ministerstva pravdy.

A poslední poznámka, názor, fakta, na ministryni Langšádlovou. No ale kdo to určí, paní ministryně, názor – fakta? Já když budu kritizovat třeba vládu, že podle mě nečiní dost v energetické politice (Předsedající: Čas, čas prosím!), tak zase dostanu nálepku, že jsem proruský troll.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, děkuji. Evidentně i ty dvě minuty jsou krátké. Poprosím, je tady dost hlučno, takže poprosím opravdu kolegyně a kolegy, máme tu živou diskusi, to je v pořádku, ale veďme ji před mikrofonem. Ještě chvilinku počkejme, ať se to tady ztiší, ať má pan kolega prostor. Děkuji. Prosím.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Já si dovoluji reagovat na paní ministryni Langšádlovou, vašim prostřednictvím. Jednak teda zmíním ten problém té placatosti nebo kulatosti Země, což je poměrně jednoduchý fakt, který je široce přijat. Bohužel naše současná realita je poměrně hodně komplexní, takže z toho důvodu se v tom nedokáže mnoho občanů nějakým způsobem orientovat a pak z toho vznikají omyly a dejme tomu dezinformace. Tak to je reakce na tuhle věc.

A pak ještě bych chtěl reagovat na druhou věc a to je to hybridní působení. Já samozřejmě důkazy nemám, protože nepracuji v tajných službách, jen můžu pozorovat, co se děje na sociálních sítích. Ale nemyslím si, že hybridně působí Rusko, Čína – hybridně působí všichni. Všichni, kteří mají data, všichni, kteří mají algoritmy, a všichni, kteří mají ty kanály, jakým způsobem ovlivňovat populaci, kterou chtějí nějakým způsobem manipulovat. Takže nalijme si čistého vína. Blížíme se, nebo už žijeme v nějaké datové společnosti a ten, kdo vlastní data, v podstatě nám je odebere, nějakým způsobem pomocí umělé inteligence je zpracuje. A pokud

zná psychologii davu, psychologii společnosti, tak dokáže celkem efektivně manipulovat s touto společností tak, aby dosáhl svých cílů. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji a další s faktickou poznámkou je připravena paní poslankyně a místopředsedkyně Richterová. Připraví se pan Mašek. Paní místopředsedkyně, prosím.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuju moc. Vážené kolegyně, kolegové, já se snažím prostě k tomu přistupovat tak, že v naprosté většině případů je u lži, smyšlenek, věcí, co nejsou pravda, možné si to vyříkat. Ale pak nastanou situace, kdy zjistíte, a myslím, že se to stalo mnohým z vás, a stejně tak se to stalo mně, že prostě někteří lidé neberou názorovou diskusi a vlastně stále a dál a dál chtějí šířit ty lži. A to je ten problém. Takhle byla šířena o Pirátech lež, co se týče nějakých absurdních migrantů do chalup – já jenom zdůrazňuji, že to byla absurdní lež, ale uvěřila jí téměř polovina národa. A takhle, bohužel, funguje řada už nyní i ne úplně dalekých zemí. A já tady zdůrazním jednu věc: Měli jsme kulatý stůl, odborné slyšení k Maďarsku, informačnímu prostoru v Maďarsku, kde už téměř 500 soudních sporů prohrála média státní, anebo obecně provládní, protože prostě šířila lži o různých lidech. A já tady chci zdůraznit, že ale o těchto omluvách a prohraných sporech se téměř nikdo nedozví. A i když tady dnes legitimně se vede debata o tom, komu všemu se stala újma a cítil se poškozen – a já dobře vím, že ten můj případ byl výjimečný v tom, že opravdu tam docházelo k jakémusi stupňování těch lží, takže na základě toho došlo k tomu, že soud uznal tu oprávněnost, nebo aspoň se tak domnívám, že uznal tu společenskou nebezpečnost – tak jenom chci upozornit, nikdo tady podle mě si není nějak široce vědom toho, že právě třeba v nedalekém Maďarsku už se dezinformace šíří i ve státních médiích nebo napojených na stát. (Předsedající: Čas!) A i když to soudy uznají, tak to nic nemění. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Mašek. Připraví se pan místopředseda Havlíček. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Jiří Mašek: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, já bych se chtěl tady vyjádřit ve vztahu k těm dezinformacím. Každý jste tady mluvili o svých příbězích, o tom, kolik vám to vzalo let života, kolik vám to vzalo nálady a podobně. Já bych chtěl připomenout jednu věc, která tady byla zmiňovaná také, a to byla otázka vyvěšení toho billboardu, kde byl zobrazen Gustáv Husák a Andrej Babiš a bylo tam řečeno, vlastně tento člověk prezidentem, bylo tam pošlapáno právo Slováka, občana České republiky, kandidovat na prezidenta. Za tím stojí spolek Dekomunizace.cz. A já bych chtěl připomenout, že tentýž spolek stál za tou koláží na Ministerstvu vnitra, dlouho tady diskutovanou, a že přiznal pan Rakušan, že s tímto spolkem spolupracoval, a i ve spolupráci s tehdy ustavenou skupinou KRIT, o které jsme ještě nic nevěděli, která měla sledovat a ovlivňovat názory, názorové hladiny ve státní správě. Čili je to problém, který sahá, bohužel, mnohem výš. Problém, který ukazuje na tuto provázanost, kterou pan Rakušan jako ministr silového ministerstva přiznal. A přiznala to i Dekomunizace.cz, která řekla, že opravdu tu koláž tehdy vytvořila pro ministra vnitra.

A já se ptám na to a budu chtít od pana ministra odpovědět, jestli tato spolupráce nadále pokračuje, protože pak se to dostává úplně na jinou hladinu. Pak to není dezinformace jednotlivců na facebookích, ale potom je to organizovaná akce z pozice Ministerstva vnitra. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. A dále se hlásí pan místopředseda Karel Havlíček a z místa pan poslanec (Foldyna).

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ano, dobrý den. Tak celá řada z poslanců zde uvedla nějakou dezinformaci, která se jich týkala. Se mnou se taky veze jedna zásadní dezinformace už několik let. Nejenom se mnou, ale dokonce s mým psem, protože na internetu koluje koláž, fotomontáž mé fotky s mým psem, a on tam drží v zubech takovou destičku a tam je napsáno "Pomoc! Venčí mě ve tři ráno." se zjevnou narážkou na to, že vstávám brzy. Což je dezinformace, protože já ho venčím ve 4.30. (Smích v sále.) Mě se to dotýká, dotýká se to mého psa, dokonce do takové míry, že ten pes už z toho ani nespí. Takže já jsem rád, že vlastně vláda zavádí tenhle ten dezinformační model toho postihování, protože podle vlastně toho vládního návrhu by širitel té dezinformace v tuto chvíli měl být postaven před soud, z čehož já mám radost. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za něco mezi faktickou a žertem. A nyní prosím – pan poslanec Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. Já bych chtěl mluvit k vám, paní místopředsedkyně. Teď nevím vůbec, jak se to teď má dělat, abych to řekl, abych se vás nějak nedotkl. Vy tady argumentujete neustále Maďarskem. Vy tady neustále argumentujete Maďarskem a panem Orbánem. Kdo určuje, co je a co není pravda? Nedávno se říkalo, že v Maďarsku není žádný benzin ani nafta. Já jsem projel celé Maďarsko ze srbských hranic až po slovenské a na dálnici všude nafta byla i benzin. Žádné takovéhle... Kdo určuje? Sorosovské nadace to určují, kdo má pravdu, nemá pravdu? Co je to? Vy se neustále navážíte do Maďarska a do Orbána – a na čem stavíte to, co je a co není pravda? Kdo vám to říkal? Lež se dá vyvrátit jenom pravdou a ne institucemi a nějakými neziskovkami, které jsou placeny kdoví odkud. Prostě tady běží oboustranná dezinformační a informační kampaň a tu lze porazit jedině pravdou. A já bych se vás chtěl zeptat, kdo vám řekl, že v tom Maďarsku lžou? Jak jste na to přišla?

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji, a protože už nemáme žádné další přihlášené do téhle rozpravy, tak poprosím dalšího a to je pan ministr Zdeněk Nekula, aby po tomto tematickém bloku navázal svým vystoupením s přednostním právem. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Zdeněk Nekula: Vážená paní předsedající, milé poslankyně, ctihodní poslanci, jen krátce na úvod: kdo si počká, ten se dočká. Takže došlo i na mě.

Je tomu zhruba rok, co jsem stál u tohoto pultíku, abych vám řekl, čemu se plánuji ve funkci ministra zemědělství věnovat. Od té doby musel čelit rezort mnoha výzvam v rámci potravinářství, zemědělské produkce, vodního hospodářství, lesního hospodářství a podobně, o kterých blíže pohovořím později. Dneska jsme zde proto, že se opozice pokouší vyjádřit nedůvěru vládě. Té vládě, jejímž jsem členem. Té vládě, která byla v důsledku rozhodnutí předchozí vlády postavena před velmi složitou situací. Té vládě, která aktuálně řeší jednu z nejhorších inflací v historii Česka a která musí každodenně hledat řešení, jak pomoci nejpotřebnějším. A právě tato vláda bude muset nyní odložit řešení problémů našich občanů a vypořádat se s tímto návrhem opozice, který přišel shodou okolností v mezivolební době pro volbu nové hlavy státu, kam se přihlásil i lídr opozice.

Na úvod si dovoluji ještě jednou připomenout, že jako vláda jsme tuto zemi přebírali ve stavu obrovského růstu zadlužení státu, digitalizace byla prováděna letargicky, správa věcí veřejných byla zanedbaná, populismus byl povýšen z politického směru na hnutí až téměř na sektářskou víru. Ano, v takovém stavu jsme převzali vedení této země po době, kdy vládl zde nepřítomný poslanec pan Andrej Babiš.

Při přípravě dnešního vystoupení jsem se díval do podkladů, které jsem měl před rokem k dispozici. Bylo to jako číst historické knihy. Všude energetická krize a z toho pramenící inflace. Jak se nám ten svět změnil. Některé priority byly upozaděny, jiné, nové se však objevily.

Tak to prostě v životě chodí. Než přejdu k rekapitulaci jednotlivých bodů programového prohlášení vlády, kterým vás, milé poslankyně a vážení poslanci, provedu, že naše vláda v rezortu zemědělství plní, co slíbila, dovolím si nejprve malé zemědělsko-ekonomické zarámování.

Možná si pamatujete, že před necelým rokem jeden z agropotravinářských magnátů děsil zdejší veřejnost tím, že chleba bude stát 200 korun a kdoví, jestli bude a co všechno se stane. Rok se s rokem sešel, a hle, vidím, že chleba stojí zhruba 45 korun v obchodech. Ano, není to málo, to nepochybně. Ale máme zde v meziročním srovnání patnáctiprocentní inflaci, takže cena je bohužel v relaci a k žádnému výstřelu do výšin k 200 korunám za chleba nedošlo. Ano, máme zde výrazné zdražení mléčných výrobků, mouky, pečiva, trochu méně zdražení se projevuje u masa, ale jako kapitola všeobecně jsou potraviny v čele žebříčku rostoucích cen. Radost mi to vůbec nedělá. Nezapomeňme však, že zde máme jiného rekordmana v růstu cen, a to je zemní plyn, potažmo elektrickou energii, kde máme, nebo jsme v průběhu loňského roku měli násobky předloňských cen, a příchod tohoto roku za pomoci příznivějšího počasí znamená prudký pokles spotových cen energií. Trh pomalu opouští panika, která zde byla a která prokazatelně šroubovala cenu energií nahoru. To se postupně začne promítat do poklesu cen potravin. Naše vláda ceny energií pro podniky i domácnosti zastropovala. Každý potravinář i zemědělec tak nyní ví, s čím může počítat, a to po velkou část loňského roku nešlo. Proč to říkám? Všichni vidíme, kam se nyní dostává cena pohonných hmot. Podobný vývoj čekám i u cen zemědělských komodit a potravin. Od začátku roku leží spotová cena energií hluboko pod vládním stropem, takže výrobní kalkulace musí vycházet a objevuje se zde prostor pro zatím mírný pokles cen. Držme si palce, ať to pokračuje i nadále.

Shrnu-li tedy loňský rok, tak zločinná ruská agrese vůči ukrajinskému národu vyvolala na evropském potravinovém trhu paniku. To se jako pokaždé v historii projevilo v cenách. Dnes nás ona panická přírážka opouští, protože vidíme, že přes veškerou snahu zahnat Evropu do kouta se to Putinovi nepodařilo a zjevně nepodaří. My si dokážeme poradit i bez jeho plynu a situace se začíná zklidňovat. A to vše jsme překonali bez zásahů do DPH u potravin, a neneseme tak na svých bedrech náklady nevybraných daní, které postihly rozpočty Polska, Maďarska či jiných zemí. Ukazuje se, že naše reakce byla správná. V panice jsme zachovali chladnou hlavu, pomohli jsme potřebným adresnou sociální pomocí a se zásadními kroky jsme počkali na dobu, kdy se situace zklidní. Tímto postupem jsme odvrátili nedozírné následky zbrklé reakce.

A nyní pojďme ke konkrétním bodům našeho programového prohlášení. Slíbili jsme, že zvýhodníme ekologicky hospodařící zemědělce a menší firmy. A stalo se. Zvýšili jsme podíl redistributivní platby u přímých plateb z 10 na konečných 23 %, což znamená větší podíl menších farmářů na celkové podpoře. A není to jen o této velké systémové změně. Činíme řadu dalších, menších kroků. Pro příklad uvedu, že jsme u projektů financovaných z unijních zdrojů Ovoce a mléko do škol zavedli povinný, minimálně desetiprocentní podíl produktů z ekologického zemědělství. K větší podpoře sektoru pomáhá i to, že podíl kofinancování zdrojů z Programu rozvoje venkova jsme zvýšili na 65 %, a jsme tímto unikátní jak v rámci historie ČR, tak i mezi ostatními členskými státy. Vytváříme podmínky pro menší farmy, ale nejen pro ně, aby preferovaly ekologický způsob výroby a tento se jim i finančně vyplácel. Trh zde je a my v podpoře budeme pokračovat.

Podobně postupujeme i u investičních dotací. V rámci letošního roku poprvé zavedeme, že žadatel o investiční dotaci z Programu rozvoje venkova či u Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu bude muset prokázat, že nejméně 30 % z příjmů pochází ze zemědělské výroby, a to dokonce i na úrovni propojených podniků. Naše podpora musí jít tam, kde zemědělství, lesnictví či rybářství tvoří podstatnou část ekonomické činnosti.

Spolu s tím průběžně pracujeme na snížení byrokratické zátěže. Jsme si vědomi toho, že zahlcenost papíry omezuje čas na vlastní podnikání. Proto v rámci nám daných mantinelů z Evropské komise neustále revidujeme požadavky na kontroly a dokladování tak, aby bylo

zajištěno hospodárné nakládání nejen s unijními prostředky, ale zároveň jsme žadatele neobtěžovali více, než je skutečně nezbytné.

Ruku v ruce s tím jde větší digitalizace rezortu. Věřím, že na konci tohoto funkčního období již bude zřejmé, jak podstatné kroky jsme v tomto směru učinili. Pro příklad dejme LPIS, jeden ze základních informačních nástrojů pro výplatu zemědělských dotací, případně Portál farmáře. Nejen že chceme, aby byl více automatický a údaje, které si systém sám může získat z jiných zdrojů, nechtěl po žadateli, ale zároveň chceme, aby jej zemědělci využívali i pro svou činnost a kontrolu výnosů a podobně. Již nyní pomocí Portálu farmáře odchází automaticky hlášení na Český statistický úřad. A pokračujeme dál.

Další důležitou součástí naší strategie je omezení využívání různých chemických prostředků při farmářením. Precizní zemědělství má jasnou budoucnost a dnes ještě více než kdykoliv předtím. Dříve jsme totiž tlačili na zemědělce, aby svou spotřebu pesticidů a hnojiv omezili, a tím pomohli ochraně půdy, ochraně vody, ochraně živočichů. Dnes růst cen chemických prostředků, který je způsoben prudkým růstem ceny energií, způsobil, že sami zemědělci po takovém omezení volají, protože chtějí, aby ušetřili. A my jsme připraveni jim pomoci. Podpoříme jejich investice do technologií precizního zemědělství. Věřím, a klidně se s vámi vsadím, že letošní pokles prodejů různých hnojiv a pesticidů, potažmo jejich aplikace na půdu a rostliny, bude výraznější než případný pokles produkce. V tomto směru jsme byli aktivní i v rámci předsednictví v Evropské unii. V rámci Zelené dohody jsme rozjeli proces, na jehož konci bude výrazné omezení používání těchto prostředků do roku 2030, ale férovým způsobem. Půdu chceme chránit i tím, že její podíl spadající do režimu ekologického hospodaření bude kontinuálně růst. Dnes jsme na 16 % výměry půdy evidované v LPISu. Do roku 2027 máme cíl tento podíl zvýšit o 5 procentních bodů na konečných 21 %, tedy zhruba na jedné pětině zemědělské půdy se bude hospodařit v souladu s principy ekologického hospodaření. To je míra, která byla dlouho iluzorní, a je to nesporný úspěch této vlády, která svou péči o životní prostředí a o další pokolení skutečně myslí vážně.

Řešíme zavádění biopotravin do veřejného a školního stravování a odběru potravin z nejbližšího okolí škol, což vyplývá z Akčního plánu ekologického zemědělství do roku 2027. V rámci zákona o potravinách se podařilo novelizovat i zákon o zadávání veřejných zakázek, a to takovým způsobem, který přispěje k uplatnění místních potravin od místních výrobců na trhu České republiky. Jde nám také samozřejmě i ochranu půdy, na níž se neohospodaří v rámci ekologických schémat. Snížili jsme například velikost půdního bloku na 10 hektarů u erozně silně ohrožených půd. Definitivně se tak na našem území rozloučíme s nekonečnými lány polí.

Ministerstvo zemědělství podporuje moderní technologie a postupy nejen v podobě precizního zemědělství v rostlinné výrobě, ale i v oblasti živočišné výroby. V roce 2022 se podařilo zajistit genotypování u historicky nejvyššího počtu zvířat. To umožňuje zvýšit efektivitu šlechtění zvířat. S pomocí tohoto nástroje se tak českým chovatelům daří snižovat množství antibiotických léčiv používaných v chovech, a tím výrazně přispívat ke snížení antimikrobiální rezistence i v humánní populaci. Česká republika je se spotřebou antibiotik 50 mg na jednotku produkce výrazně pod průměrem Evropské unie. Česká spotřeba antibiotik v živočišné výrobě je díky našim chovatelům a podporám Ministerstva zemědělství třikrát nižší, než je tomu například v Itálii, Maďarsku nebo Španělsku.

Do budoucna bude podpořena výstavba nových bioplynových stanic a produkce biopaliv druhé generace. Bioplynové stanice primárně zpracovávají odpadní suroviny, jako je hnůj, kejda, rostlinné zbytky, biologicky rozložitelný komunální odpad, kaly z čistíren odpadních vod a také samozřejmě technologicky nezbytný podíl cíleně pěstované biomasy. Bioplynové stanice produkují bioplyn, který po úpravě na biometan může sloužit jako obnovitelná náhrada importovaného zemního plynu. Pro suroviny pro výrobu bioplynu byla směrnicí Evropské unie o obnovitelných zdrojích zavedená kritéria udržitelnosti. Nutnost urychlit rozvoj výroby biometanu jako substitutu zemního plynu z Ruska vyplývá mimo jiné ze strategie Evropské komise REPower EU a z novelizované směrnice Evropského parlamentu a Rady

o obnovitelných zdrojích energie a je podpořeno také taxonomií Evropské unie pro oblast energetiky. A stejně jako řada z vás, tak i já jsem přesvědčen o tom, že éra závislosti na Rusku v oblasti paliv je definitivně pryč. Proto budeme intenzivně pracovat na tom, aby i naše zemědělství podalo svou pomocnou ruku a stalo se tak jistým zdrojem určitého podílu spotřeby paliv na území České republiky. Nikdy není pozdě začít a dnes jsme o to víc v tomto směru odhodlaní, když vidíme zruďné činy a válečné hrůzy na Ukrajině způsobované naším kdysi dominantním dodavatelem fosilních paliv. Ne, rozhodně nechceme platit peníze do měšce, který financuje zvěrstva a své vlastní lidi posílá na téměř jistou smrt.

A pojďme nyní od půdy ke krajině. V centru našeho zájmu jsou i pozemkové úpravy. Jejich prostřednictvím do krajiny přivádíme větrolamy, snižujeme náchylnost půdy k erozi, snažíme se o zadržování vody v krajině, obnovujeme polní cesty a další. Vzpomeňte si, když jezdíte po naší krásné zemi, že se tu a tam objevuje nové stromořadí, nová vodní nádrž na potoce. To všechno je prakticky odraz pozemkové úpravy, za kterou stojí právě náš rezort, a je za tím práce mých kolegů, práce, kterou neděláme pro sebe, ale děláme ji pro naše děti, tak abychom jim mohli naši zemi předat v lepším stavu, než v jakém jsme ji obdrželi od našich rodičů.

Pro příklad – jen loni jsme do pozemkových úprav investovali 2 miliardy korun. Ale chceme víc, a proto se snažíme a vám předložíme návrh novely zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, kde velká část odvodů za vynětí půdy ze zemědělského půdního fondu půjde přímo na financování takových pozemkových úprav. Tedy pokud už musíme půdu jednou provždy vyjmout ze zemědělského hospodaření, pak chceme, aby peníze za její odnětí sloužily výhradně pro zlepšení stavu jiné zemědělské půdy. Nechceme, aby se jednoduše rozptýlily ve státním rozpočtu.

Podobně se musíme podívat na další dědictví komunistického režimu a to jsou meliorace. Dnes, v době postupujícího sucha, jsou v našich polích stále funkční meliorační zařízení, která nám tak důležitou vodu stále odvádějí z pole pryč. Je to s podivem, ale stále to funguje. A my musíme tyto meliorační sítě znovu zmapovat, zjistit jejich funkčnost a tam, kde vážně poškozují půdu, proti nim účinně zakročit. Jinak vydáváme z jedné ruky peníze na zadržování vody v krajině, a přitom z druhé ruky nám utíká voda a my jen nečinně přihlížíme.

Spolu s Ministerstvem životního prostředí pracujeme na tom, aby průmyslový a rezidenční rozvoj České republiky šel primárně směrem k brownfieldům a půdám těch nejnižších kvalit. A zde připouštím, že musíme ještě přidat. Musíme vyřešit historické právní problémy, které jsou často s těmito brownfieldy spojeny. Tyto problémy nám totiž mnohdy znemožňují využít tyto lokality, které jsou jinak vhodné pro zamýšlenou činnost. Chci věřit, že naši vnuci už pojem brownfield budou znát jen z historických pramenů.

Náš rezort dále podporuje i potravinové banky, které se výrazně loni zapojily do pomoci těm nejpotřebnějším a nejohroženějším. Podporujeme potravinové banky v rámci národního dotačního programu 18. V loňském roce byla vyplacena podpora v objemu téměř 100 milionů korun, z toho 89 milionů korun na provozní náklady a cirká 11 milionů korun na investice. Pro rok 2023 již byly přijaty žádosti o dotační podporu ve výši 102 milionů korun. Věřím, protože na to máme alokované prostředky, že bude stoprocentní pokrytí. Co to znamená? V první řadě podporujeme další pilíř nefinanční sociální podpory. V druhé řadě pomáháme v maximálním zužitkování vyrobených potravin. Ty, u kterých se blíží konec upotřebitelnosti, jsou předávány do potravinových bank a nekončí tak v odpadu.

Poté co bývalý dvojministr pan Havlíček z hnutí ANO po desítky měsíců blokoval schválení novely zákona o významné tržní síle, jsme tuto novelu úspěšně provedli legislativním procesem. Významným způsobem jsme tak zvýšili ochranu slabších subjektů na trhu, které se tak snadno nebudou stávat terčem špinavých praktik velkých kolosů. Naším cílem je nastavit podmínky tak, aby chování na trhu bylo férové a nedocházelo na něm k nekalým praktikám. Ty totiž vždy nakonec odnáší zákazník. Proto jsme nastavili pravidla tak, aby byl obchodní vztah

v celém potravinovém řetězci transparentní. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže nyní může konečně kontrolovat celý řetězec od zemědělce přes potravináře až po obchod.

A nyní prosím obraťme svou pozornost k životadárné tekutině, a to je voda. Vodní hospodářství je tradičně jedním z pilířů našeho rezortu a s postupující dobou nabývá na důležitosti. Dlouhodobě podporujeme revitalizaci rybníků, výstavbu malých vodních nádrží, dobudování vodovodů, kanalizací, čističek odpadních vod, ale v souladu s dlouhodobými koncepcemi připravujeme i výstavbu velkých vodních nádrží. Nejdále jsme nyní v přípravě vodního díla Vlachovice na Zlínsku, na které okolní obce již několik desetiletí toužebně čekají. Probíhají výkupy potřebných pozemků, předprojektová příprava a související práce. V této souvislosti se připravuje vládní materiál pro schválení použití železniční vlečky na přepravu materiálu pro výstavbu vodního díla Vlachovice včetně financování. Chceme využít toho, že do oblasti budoucí hráze vodního díla fyzicky vede dnes již úředně zrušená železniční vlečka, která původně sloužila pro tamní nechvalně proslulé vojenské sklady Vrbětice. Maximální množství materiálu tak bude na stavbu tohoto vodního díla přiváženo po železnici. Dalšími nádržemi v přípravě jsou vodní díla Skalička na Bečvě, Senomaty a Šanov na Rakovnicku a vodní nádrž Kryry na Lounsku, tedy nádrže v jedné z nejsušších oblastí naší země.

Lesní hospodářství se stále potýká s následky kůrovcové kalamity, která na další desítky let změnila ráz naší krajiny. Jemnou útěchou je, že kůrovcová kalamita zvolna ustupuje a jednotlivým majitelům lesních porostů v čele se státním podnikem Lesy České republiky se daří přes různé problémy obnova vykácených porostů. Samozřejmě využíváme této příležitosti a namísto původních smrkových monokultur či porostů s převahou smrku ztepilého nyní vysazujeme mnohem pestřejší skladbu stromů tak, abychom se vrátili ke správné lesnické praxi a zejména nové porosty učinili odolnější vůči takovým pohromám, jako je například invaze zmíněného lýkožrouta smrkového. Dnes nám k tomu pomáhá i prudký růst výkupní ceny jednotlivých sortimentů dřeva, které jak státnímu podniku, tak i obecním i soukromým vlastníkům finančně konečně pomáhá pokrýt ohromné náklady spojené s obnovou porostů. Je však třeba mít na paměti, že situace vlastníků lesů je značně obtížná. Proto mohu konstatovat, že se nám výrazně zadařilo v obnově porostů. Opět převažovala plocha zalesněná listnatými dřevinami, a to za výrazné podpory Ministerstva zemědělství.

Za našeho předsednictví v Radě EU se podařilo dosáhnout politické dohody o prevenci odlesňování. Rada Evropské unie pod naším vedením, Evropský parlament a Evropská komise se dohodly na znění nařízení, které má zajistit, že při výrobě produktů získávaných z kávy, kakaa, palmového oleje, sóji, hovězího masa, dřeva a kaučuku nebude docházet k odlesňování nebo znehodnocování lesů.

Dále reflektujeme energetickou krizi. Státní podnik Lesy České republiky reagoval na vzrůstající zájem o palivové dříví kvůli prudkému růstu cen plynu a elektřiny a prodával ho veřejnosti ve všech regionech, za rok 2022 v celkovém objemu více než 300 000 kubíků.

Zohledňujeme i situaci v myslivosti. Novela zákona o myslivosti je v plánu legislativních prací na letošní rok, takže s ní rozhodně počítáme. Mimo jiné se plánuje zavedení elektronického informačního systému, který by měl přispět k zjednodušení administrativy a komunikace spojené s výkonem práva myslivosti, a to jak na straně uživatelů a držitelů honiteb, tak orgánů státní správy myslivosti. Cílem novelizace je především přispět k efektivní kontrole a dozoru při plnění plánu a chovu spárkaté zvěře a přispět tak k optimalizaci jejich početních stavů, a tím i snížení škod způsobených zvěří na obnovovaných lesních porostech. V přípravě je také novela lesního zákona, která bude reagovat na aktuální výzvy v lesním hospodářství, zejména potřebu adaptovat naše lesy při probíhajících klimatických změnách.

Dále se chci dotknout i fungování podřízených organizací a také národního podniku Budějovický Budvar. Ten v loňském roce zaznamenal významnou ztrátu odbytu na ruském trhu v důsledku válečných sankcí, ale tuto produkci byl schopen umístit na jiných trzích. Protiruské sankce tedy neměly významný negativní vliv na jeho hospodaření, což už se ale nedá říci o vlivu

růstu cen energií a dalších vstupů na hospodaření národního podniku. I přes tato negativa však národní podnik je stabilní a jeho zisk bude příjmem státního rozpočtu.

Prostřednictvím Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu byla českým a moravským zemědělcům, lesníkům a nově i potravinářům poskytnuta podpora v celkové výši 2 670 000 000 korun, což je částka, která překonala i dosud rekordní rok 1997. Fond a jeho podpory jsou primárně zaměřeny na malé a střední podniky, kterým se snaží svými programy zajistit podporu jejich podnikatelské činnosti. O smysluplnosti takové podpory hovoří vysoký multiplikační efekt. V průměru je to zhruba 6,5násobek a u programu Zemědělec dokonce 13násobek. Nezanedbatelnou roli hraje PRGLF i v oblasti finanční podpory pojištění. Za zmínku stojí i úspěšnost žadatelů o podporu z PGRLF, která téměř dosahuje 92 % a svědčí o oblibě programů PGRLF i jejich účelnosti.

A nyní se chci krátce věnovat produkci jednotlivých zemědělských komodit. Přestože agrární trh s komoditami musel čelit obtížným podmínkám spojeným s válkou na Ukrajině, podařilo se zajistit potřebné zásobení trhu agrárními a potravinářskými produkty. Podařilo se zvýšit dovoz komodit z Ukrajiny do Evropské unie, kterými jsou obiloviny, rostlinné tuky a oleje a olejnatá semena. Dále například produkce pšenice v České republice byla loni o 4,5 % vyšší než v předcházejícím roce a produkce ječmene vzrostla o téměř 7 %. Nárůst sklizně byl zejména u kvalitních ozimých odrůd, kde byl meziroční růst ještě vyšší, u pšenice o více než 7 % a ječmene téměř 15 %. Soběstačnost Evropské unie v olejninách je pouze 60 % a Ukrajina je největším vývozcem slunečnicového oleje na světě. Proto je dobře, že se v České republice v roce 2022 produkce olejnin zvýšila, jmenovitě produkce slunečnice byla téměř o 9 % vyšší, produkce řepky téměř o 13 % a u sóji až o 27 % více.

Nejvýznamnější živočišnou komoditou v České republice je mléko a chov dojníc. Dlouhodobě se jen mléko podílí více než polovinou na tržbách živočišné produkce. V České republice držíme objem produkce při současně vynikající kvalitě. Česká republika patří také k několika málo zemím Evropské unie, kterým se podařilo v roce 2022 v těch obtížných podmínkách na trhu s krmivem zvýšit výkup mléka. Data ukazují, že tuzemský nákup vzrostl meziročně o zhruba 1,5 %, zatímco produkční velmoci v Evropské unii, jako je Německo a Francie, snížily produkci zhruba o 1 %. Rovněž se nám zvyšují celkové stavy skotu. Podle soupisu hospodářských zvířat byly stavy meziročně vyšší o téměř 15 000 kusů. Výroba hovězího masa bez vývozu živého skotu se zvýšila téměř o 6 %.

Evropská komise v březnu loňského roku rozhodla o uvolnění mimořádné podpory sektorům zemědělské výroby nejvíce zasažených dopady války na Ukrajině. Výběr odvětví, která mají mimořádnou podporu dostat, byl v kompetenci jednotlivých členských států. V České republice ji dostaly tyto sektory, které dlouhodobě považujeme za klíčové a důležité, a to jsou producenti mléka, chovatelé prasnic, kuřat chovaných na maso, pěstitelé jablek a konzumních brambor. Česká republika dostala na mimořádnou podporu 270 milionů korun z Evropské unie a naše vláda využila možnost spolufinancování této pomoci v maximální možné míře 200 %. To umožnilo celkem vyplacení mimořádně 810 milionů korun pro domácí producenty.

Úspěšně se zvýšil i vývoz řady komodit. Z rostlinných komodit vzrostl podle dat výrazně zejména vývoz zmíněné pšenice a olejnatých semen. Meziročně se zvýšil finanční příjem z jejich vývozu o více než 7 miliard korun na celkových téměř 16 miliard korun, z toho finanční výnos z vývozu pšenice byl o 42 % vyšší. Z živočišných komodit jsme dokázali zvýšit zejména vývoz mléka, skotu a drůbeže, díky nimž se zvýšil meziroční příjem o další 3,3 miliardy korun na celkových téměř 13 miliard korun, z toho finanční přínos z vývozu mléka byl meziročně vyšší o 37 %.

Významnými riziky pro naše chovy jsou dlouhodobě různé choroby. Dovolují si připomenout, že na naše území se pomalu sune epidemie prasečího moru z Polska. Naše dozorové orgány, zejména Státní veterinární správa, jsou proto v pozoru a vyvineme maximální

úsilí pro eliminaci škod. V tomto využijeme všech zkušeností, které jsme získali před několika lety s bojem při výskytu prasečího moru na Zlínsku, a věříme, že se nám podaří zamezit infekci chovu. Bohužel však přes veškerá opatření se nám nepodařilo zamezit zavlečení ptačí chřipky a její rozšíření na území našeho státu.

Jeden z letošních případů se týká velkochovů na Tachovsku. I přes maximální snahu majitele farmy a zaměstnanců a za významné podpory Státní veterinární správy se nepodařilo zabránit rozšíření nákazy do všech hal postiženého provozu. Pro Českou republiku to znamená dočasnou ztrátu významného podílu produkce vajec na úrovni zhruba 16 %. Kromě postiženého velkochovu musely být desítky tisíc zvířat utraceny i na jiných farmách a v malochovech. Je to pro mě velmi smutná záležitost, které přikládám velkou váhu.

Osobně se zasadím o to, abychom společně s odborníky v oblasti SONOS zanalyzovali příčiny a cesty šíření letošní vlny ptačí chřipky a pro další sezonu využívali taková opatření, která budou zárukou minimalizace rizika výskytu ptačí chřipky. Ale neseďme s rukama v klíně. Pro postižené chovy se připravuje finanční kompenzace vzniklých ztrát tak, aby produkce vajec mohla být co nejrychleji obnovena v původním rozsahu. Ve spolupráci s Ministerstvem financí je připraven kompenzační balíček, který nutně potřebují naši producenti vajec.

Aktivní a naprosto transparentní v této problematice jsme i vůči našim zahraničním obchodním partnerům. Náš zcela otevřený přístup a informování o stavu a přijatých opatřeních se promítá i do mezinárodní reputace České republiky. Jenom dvě země, a to je Singapur a Hongkong, uplatnily restriktivní opatření vůči našim importům do těchto dvou destinací. V případě ostatních exportních destinací je náš systém veterinárního dohledu zárukou bezpečnosti a garance pro export našich produktů a zvířat.

Dámy a pánové, mohl bych pokračovat hodiny, ale nechci. Jsem přesvědčen, že zdejší Sněmovna se má v této chvíli, kdy našim občanům prudce rostou životní náklady a bezpečnost Evropy je znovu na úrovni studené války, raději intenzivně věnovat smyslupnějším tématům. Opakovaný pokus o vyslovení nedůvěry naší vládě je divadlo se zbytečnou ztrátou času, neboť jako vláda máme důvěru všech našich poslanců. My to víme, vy to víte. A přesto neváháte ztrácet čas řečením a tváříte se, že to je jen váš boj za lidi. Není. Je to jen zoufalá snaha udržet šanci na prezidentský mandát Andreje Babiše. Sdílím zděšení některých politických komentátorů a politologů z projevu poslance Andreje Babiše po prvním kole prezidentských voleb. Ano, tam jsme viděli tu ubohou strategii. Vyděsit, naštvat, rozvrátit, pourážet. A co bychom z toho mohli použít? Zhola nic. Já jsem ze slušné rodiny a chovám úctu k ostatním, ale takové zvyky nehodlám přejímat.

Děkuji vám za pozornost a přeji vám i České republice jednotu, prosperitu a úspěch do dalšího období. Ještě jednou děkuji. (Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, přeji pěkné odpoledne. Já vám děkuji, pane ministře. Vaše vystoupení vyvolalo tři faktické poznámky. Nejprve pan poslanec David Pražák, potom paní poslankyně Margita Balaščíková a potom pan poslanec Josef Kott. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec David Pražák: Dobré poledne, paní ministryně, páni ministři, dámy, pánové. Já jsem rád, že došlo na zemědělství. My jsme se s panem ministrem vzájemně těšili na vystoupení už včera, na které nedošlo, ale i dnes jsme se potkali ráno. Já bych trošku si myslel, že aspoň pan ministr zemědělství vynechá některé ty invektivy vůči prezidentské volbě a tématům, které tady padaly, ale bohužel věřím tomu, že to tak asi musel mít. Ale já bych se chtěl věnovat věcem, které tam dneska padly, nebo které dneska padly hned na začátku. Asi to nestihnu v těch dvou minutách, ale určitě se potom přihlásím ještě znovu.

Vláda plní, co slíbila. DPH u potravin. No já právě nejsem úplně přesvědčený o tom, co jste říkal, pane ministře, že jsme nesnížili u některých potravin, tak jak jsme to chtěli my, u základních potravin snížit DPH, že vy jste to neudělali a že to je správně. Protože hromada českých občanů jezdila právě kvůli tomu, že Polsko mělo nižší cenu potravin a mělo i nulovou DPH, jezdila nakupovat do Polska. Takže ten výsledek pro náš rozpočet byl takový, že ty peníze nechávali v Polsku. To je jedna věc.

A druhá věc. Samozřejmě když vy jste DPH nesnížili, pak jste ty peníze z těch lidí vycucali v těch potravinách a v těch cenách, které se zvedly. Vy jste tady už někdy v červenci nebo v létě prostě říkal, že podle vašich informací do čtrnácti dnů začnou ceny potravin klesat. Víte sám, že to nedopadlo. Já jsem to ani nějak nikde moc jakoby neakcentoval, že to tak není. Ale i dnes všichni vidíme, kam se ty ceny dostaly. Dostaly se tam díky tomu, že vlastně – nebudu říkat, že vy jako ministr zemědělství, ale vláda nepomohla a neudělala pro zemědělce v loňském roce vůbec nic. Nepomohla k tomu, aby ty ceny těch hnojiv, které byly čtyř- až pětinasobně vyšší, aby jim nějakým způsobem pomohla. Chtěli jsme, aby se dostalo zemědělství do kritické infrastruktury státu, kdyby náhodou došlo k tomu, že by byl problém s naftou. Nepomohla ani s nějakým zastropováním cen nafty. (Předsedající: Váš čas.) Nechci tady... Aha, to bylo rychlý. Tak já se přihlásím znovu. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Přihlaste se případně s další faktickou poznámkou. Děkuji. Nyní paní poslankyně Margita Balaščíková a připraví se pan poslanec Josef Kott. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Margita Balaščíková: Tak ještě jednou dneska dobrý den, kolegyně a kolegové. Pane ministře, nevím, který Hans Christian Andersen z Ministerstva zemědělství vám to psal, ale mohl by se dát do psaní opravdu téhleté literatury a pobavit občany. Já to tady mám postupně, budu tady vystupovat víckrát.

Já jsem říkala na jaře, že se budou zvedat ceny, vy jste říkal, že to nebude hrozné. Pak se tedy to ukázalo, že hrozné to je. Vy jste v létě uklidňoval všechny, že se to spraví, že už nám klesají ceny na burzách. Já jsem říkala, že ne, a napsala jsem článek, který jsem nazvala Utěšitel z Těšetic, protože pan ministr bydlí v této obci. Protože on všechny utěšoval, jak to bude krásné. Nepotvrdilo se to. Nýbrž já bych se vás ale chtěla zeptat – vy jste řekl, že chleba stojí 45 korun. Tak já bych se vás chtěla zeptat, kde ten chleba za těch 45 korun kupujete, jestli je to ten tvrdý pro ty králíky, co chodím kupovat já do naší Jednoty, nebo co to je za chleba. Protože normální chleba o váze 2,5 kg se opravdu pohybuje kolem 100 korun. Jenom tak mezi námi, já tedy chodím nakupovat skoro každý den, takže mám ty ceny v malíčku. Nenazvala bych to mírné zdražení, protože opravdu máme velmi vysoké zdražení. Vy jste sice řekl, že rekordman v růstu cen je plyn a energie, OK, ale ten se promítá právě do toho zvyšování cen potravin, takže když mírně klesá, ono ještě dlouhou dobu potrvá, než se to projeví v těch cenách. A jako ministr zemědělství byste měl vědět, že léta se tady ceny nezvedaly, drželo se to dolů, zemědělci to sanovali z různých jiných činností a teď to určitě se nebude vracet na zpáteční ceny, s tím bych určitě nesouhlasila.

A to, co jste nám tady na začátku popisoval, to se netýkalo zemědělství, to se týkalo všeobecně, vy jste se snažil ukázat na různé věci (Předsedající: Váš čas.) a nevyužil jste čas o zemědělství.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Josef Kott a připraví se pan poslanec Jiří Strýček. Prosím.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já se budu snažit vystoupit jako ten zoufalec, tedy jak říkal pan ministr, ale také si myslím, že jsem ze slušné rodiny. Nicméně to, co tady padalo, tak samozřejmě je vždycky půl pravda, protože ceny výrobků do konce roku samozřejmě nemohly růst, protože ty obchodní řetězce mají udělané buď půlroční, nebo roční smlouvy. A ty roční smlouvy nebo půlroční smlouvy končily buď v listopadu, nebo v prosinci. Takže to není zásluha nikoho jiného než těch obchodních řetězců, které ty své dodavatele, byť oni měli nákupní ceny už úplně jiné, tak ty ceny podrželi.

Kdybyste si odpustil ty invektivy na ty agrobarony a na ty špinavé praktiky těch velkých firem, tak to vaše vystoupení беру jako zcela kompetentní a vyvážené, ale jsou některé věci, které tedy nejsem schopen přejít.

Precizní zemědělství. Já jsem dělal ve firmě, která precizní zemědělství zaváděla v roce 1998, takže tohleto není nic nového pod sluncem, co se tady snaží teď ministerstvo udělat. Samozřejmě silné společnosti, ať jsou to velké, nebo malé, ale jsou intenzivní, tak si s tím poradí, ale ty ostatní prostě precizního zemědělství nikdy, nikdy nemůžou využít. A věřte mi, že vím, o čem mluvím. Mluvil jste tady o spotřebě hnojiv a chemických prostředků, že se vsadíte, že nebude vyšší. No samozřejmě nebude vyšší, protože v loňském roce firmy měly prodáno a věděly, za jak vysoké ceny budou prodávat a jak nízké vstupy mají. V letošním roce je to přesně naopak. Obrovské vstupy a nikde není napsáno, jak budou realizovat svoji produkci. Takže já se s vámi sázet nebudu, protože v tomto máte samozřejmě pravdu. Ale zase to není to, že by se o to postaralo Ministerstvo zemědělství.

Produkce olejin, tam je pořád stejná výměra. Akorát že když se urodí o půl tuny víc na té výměře, tak to dělá ten vámi zmiňovaný objem. (Předsedající: Váš čas.) Já se přihlásím ještě jednou. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Strýček, připraví se pan poslanec David Pražák. Prosím.

Poslanec Jiří Strýček: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, prostřednictvím pana předsedajícího, já budu velmi krátký, možná by mohli využít ten můj čas i mí kolegové, ale mě zaujala na vašem projevu jedna věc. Vy jste tady sdělil, že vaši vláde důvěřuje 108 koaličních nebo vládních poslanců. To je sice pravda, ale vy jste si ještě, pane ministře, neuvědomil, že vaši vláde nedůvěřuje 70 % obyvatel této země.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec David Pražák, připraví se pan poslanec Josef Flek, potom paní poslankyně Margita Balaščíková. Všechno faktické poznámky. Prosím.

Poslanec David Pražák: Ještě jednou, dobrý den. Možná to bude ještě vícrát. Chtěl bych se jenom vrátit k tomu, co pan ministr říkal vlastně na začátku. Začalo to větou, že programové prohlášení plní. První věta, kterou on řekl, že mají v programovém prohlášení: účinněji budeme podporovat malé začínající ekologické zemědělce. To má pravdu, to tam máte. Ale vy tam máte napsáno a střední, jako střední zemědělce. A ty jste právě poškodili tou redistributivní platbou, kterou jste vymysleli. Ty jste úplně vynechali a ti tady tvoří nějakých 65 % produkce všeho v České republice.

A když jste říkal, že chcete podporovat bioplynové stanice. Dobré, fajn, ale čím ty bioplynky nakrmíte? Dneska jsme trochu prokaučovali podle mě předsednictví v Evropské unii, protože Evropská komise nám nařizuje některé věci, jako je zákaz podzimní orby. Nařizuje nám, co a jak budeme kde moct mít. A vy říkáte, že budeme kvůli erozi mít menší lány. Definitivně se rozloučíme s lány, jak jste řekl. To ano. My se ale definitivně rozloučíme i s tou produkcí.

Protože to, co teď je v návrhu – a abych byl férový, měli jsme to na zemědělském výboru probírat a budeme to určitě probírat v budoucnosti – tak je to, že Česká republika nám zčervenala a víceméně v kukuřiční výrobní oblasti se nebude pěstovat kukuřice, v řepařské se nebude pěstovat cukrová řepa. A je možné, že v bramborářské oblasti nebudou brambory a naši studenti se budou jezdit koukat do Výzkumného ústavu rostlinné výroby na Ruzyni do genobanky, jak vypadá vlastně brambor. To je výsledek toho, jak vy říkáte, že jste evropské předsednictví zvládli. To je podle mě, toto, průšvih a je potřeba se k tomu vrátit. Ale věřím tomu, že na zemědělském výboru a nějakých podvýborech se dostaneme třeba k něčemu rozumnému. Ale tohle to je podle mě problém.

To samé s tou administrativou. Zatím jsem nikde nezaznamenal jako zemědělec, ale možná to je i tím, že pro vás snížení administrativy je i to, že třeba sejmete 2 miliardy v národních dotacích. Když nebudete mít peníze v národních dotacích, tak samozřejmě nebudete muset administrovat. To je pravda. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní tedy paní poslankyně Margita Balaščíková, připraví se pan poslanec Karel Smetana a potom pan poslanec Josef Kott. Všichni s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Margita Balaščíková: Ještě jednou dobrý den. Takže vy jste řekl, že jste zajistili férový přístup. Tak jestli jste něco, pane ministře, nezajistili v tom EU, ten férový přístup. Celých 30 let si zemědělci stěžují. Po vstupu do EU se ten férový přístup ještě zhoršil. A vy jste tomu nasadil korunu tím, že jste ani nechtěl absolutní hodnoty u pesticidů a hnojení, tím, že jste prostě dokument o společné zemědělské politice, na kterém se tady dělalo několik měsíců, spíš let, jste prostě změnil, aniž jste se ptal ostatních, takže vy jste to totálně podtrhl!

Co se týká vody, no promiňte, chlubit se vodním dílem Vlachovice, které teda udělala Babišova vláda, když on byl ministrem financí, byl to první výjezd té vlády do Zlínského kraje, a my jsme měli největší připravenost tohoto vodního díla, tak to už mě teda přijde opravdu za vlasy přitážené. A můžu říct, že jste se cizími činy chlubil od samého začátku vašeho projevu. To stejné je teda kůrovcová kalamita. V době, kdy byl ministrem váš člen pan Marian Jurečka, jsem pana Szóráda upozornila, že by měl začít pěstební činnost, že by se s kůrovcem mělo něco udělat. Byla jsem radní na Zlínském kraji za zemědělství a životní prostředí. Tam jsme udělali projekt podpory malým vlastníkům lesa na boj s kůrovcem, který pak převzalo Ministerstvo zemědělství. Tak si prosím aspoň ověřte, co děláte, či nápady a úspěchy kradete a čím se vlastně tady chlubíte!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Karel Smetana, připraví se pan poslanec Josef Kott, potom David Pražák. Všichni faktické poznámky. Prosím.

Poslanec Karel Smetana: Hezké odpoledne, dámy a pánové. Rád bych zareagoval na svého předřečníka pana Pražáka. Ten tady zmínil, že pan ministr neudělal, nebo respektive vláda neudělala nic. Já bych chtěl tady vypíchnout ty důležité věci, které v projevu pana ministra zazněly. Kofinancování Programu rozvoje venkova na 65 %, až 200 miliard korun v programovacím období, 831 milionů korun, mimořádná pomoc ohroženým sektorům českého zemědělství. Mimořádná pomoc půdního rolnického garančního fondu ve výši 750 milionů korun.

Teď bych rád zareagoval na paní Balaščíkovou. Máte pravdu, možná chleba dvouapůlkilový stojí 100 korun. My běžně kupujeme spíše chleba o velikosti 1,2 kilogramu a tam se ta cena skutečně pohybuje, jak mluvil pan ministr. Takže tak jenom na dovysvětlenou. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní tedy vystoupí pan poslanec Josef Kott, potom pan poslanec David Pražák, Richard Brabec a další s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Josef Kott: Ještě jednou děkuji za slovo. Já bych teda dokončil to, o čem jsem tady chtěl hovořit. Ta protierozní opatření jsou skutečně obrovský problém. Obrovský problém. Protože díky tomu, jak je nastaven systém orby, tak skutečně na Vysočině, jestli nedojde k výraznému posunu – a vím, že s tím mají problémy nejenom velcí, jak zde mluvil pan ministr, ale všichni, všichni ti malí, kteří tam dělají okopaniny, všichni s tím mají problém – takže jestli nedojde k nějakému výraznému posunu, tak se ty brambory skutečně na Vysočině jako v regenerační oblasti přestanou dělat. To je první záležitost.

Druhá záležitost týkající se mléka, o které jsem tady ještě nebyl schopen mluvit. Cena mléka přece není daná zpracovateli a obchodními řetězci v České republice. Tam tu cenu udělal německý koncern, kam vlastně družstvo to mléko dováží. A jestli čeští zpracovatelé platí 13,40 nebo 13,80 a Německo platí 15,60, tak potom je to dané touto záležitostí.

Poslední záležitost, o kterém tady pan ministr mluvil, a za což děkuji, tak je záležitost týkající se ptačí chřipky, která prostě se Evropou každý rok nějakým způsobem valí, ale letošní rok je opravdu kritický. To, že Česká republika byla soběstačná z nějakých 82 %, teď sám řekl, že v podstatě ten chov na Tachovsku je minus 16 %, tak já bych se velice přimlouval za to, a myslím si, že to je na pořadu dne, abychom se začali zabývat tím, že budeme řešit zákaz klecových chovů slepic. Protože to, co jsme tady udělali, si nemyslím, že je správné, a víceméně to poškodilo pouze, pouze české producenty vajec. Děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, pane poslanče. Nyní tedy pan poslanec David Pražák, potom Richard Brabec, paní poslankyně Margita Balaščíková a další. Prosím.

Poslanec David Pražák: Ještě jednou děkuji. Budu pokračovat v tom, co jsem předtím pozastavil. Nebudu kritizovat úplně všechno. Samozřejmě třeba zákon o zadávání veřejných zakázek, který jsme spolu poupravovali, a můžou se tam využívat lokální potraviny při tom zadávání veřejných zakázek, je dobře. Chválím i tu podporu potravinových bank. Já jenom se cítím trochu jakoby skeptický v tom, že my se schováváme trochu za to, co nám Evropská komise zakazuje a nařizuje. A v tom jsem řekl, že si myslím, že jsme to prokaučovali při tom předsednictví v Evropské unii. Myslím si, že jsme na ty věci možná mohli tlačit v tom zemědělství trochu víc. Já totiž se bojím toho, že se za to budeme schovávat s vidinou toho, že vlastně to, co se nám tady omezí, zakáže a znemožní, tak se sem prostě doveze zvenku. Já jsem přesvědčený o tom, že čeští zemědělci bez rozdílu velikosti, malí, velcí, ale jsou schopni produkovat bezpečné kvalitní české potraviny. Myslím si, že bychom měli dělat všichni všechno pro to, abychom jim ty klacky pod ty nohy neházeli a naopak se jim snažili v té jejich produkci pomáhat. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní tedy pan poslanec Richard Brabec, připraví se paní poslankyně Margita Balaščíková a pan poslanec Aleš Dufek. Prosím.

Poslanec Richard Brabec: Děkuji za slovo. Dobrý den, kolegyně kolegové, vážení členové vlády a členky, členky a členové vlády. Já se jenom tady krátce zmíním o jedné věci, která už tady byla okrajově řečena, a to je politika Ministerstva zemědělství, pokud se týká zdržování vody a především velkých vodních nádrží.

Je trošku paradoxní, že to říkám já, protože já jsem byl ten, kdo se hádal ať už s Marianem Jurečkou, když byl ministrem zemědělství, nebo i s Mirkem Tomanem, když byl ministr zemědělství, o tom, jak je ten správný poměr podpory výstavby velkých vodních nádrží. Tedy nejenom těch vodárenských pro pitnou vodu, ale i těch, které mohou sloužit pro další účely, to znamená třeba vodu pro zemědělce, vodu pro rekreační účely a tak dále, a tak dále. Protože dobře víme, že nebýt dneska vltavské kaskády, tak bychom měli docela velký problém, o Želivce ani nemluvě. Proto mě už od začátku překvapilo programové prohlášení vlády, a bohužel v tomto případě tedy naplňováno, které podceňuje výstavbu těch velkých vodních nádrží. My jsme myslím tam hodně toho udělali. Dohodli jsme si tenkrát mezi rezorty, že rozšíříme seznam těch území, která jsou nějakým způsobem zablokována pro výstavbu velkých vodních nádrží. A jsem přesvědčen, že ta současná politika vlády a v tomto případě Ministerstva zemědělství o tom, že bude jenom v naprosto nezbytných případech, kritických případech z hlediska pitné vody, podporovat tu stavbu vodních nádrží velkých, tak to já považuju, řekneme z toho vizionářského pohledu, za chybnou. Setrvačnost toho rozhodnutí je samozřejmě mnoho let, to se nám vrátí. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní paní poslankyně Margita Balaščíková, připraví se pan poslanec Aleš Dufek. Prosím.

Poslankyně Margita Balaščíková: Nechci být jenom ošklivá. Ano, kolega už vás pochválil, já se k tomu přidám. Že jste, pan tedy kolega předešlý, neudělal jste úplně všechno špatně, ale musím říct, že je toho tak zoufale málo, že se těžko vzpomíná, co to vlastně bylo.

Významná tržní síla. K tomu se mně chce říct – aspoň něco. Ale děkuji aspoň za to něco.

Co se týká byrokracie, no tak sorry, ale bylo školení ve Zlínském kraji a tam i ti malí pochopili, že tedy asi si budou muset na to někoho najmout, protože už to nezvládnou. Ale to je váš pohled. Já vám říkám, co přináší praxe.

Africký mor prasat, zase v mém krásném kraji. Byli jsme první, kdo s tím zatočil. Takže budu ráda, když se opravdu poučíte z toho, co my jsme tam dělali, protože po bývalém vašem panu ministrovi, já jsem ráda, že tady teď sedí a může to slyšet, jsem ještě Tomana prosila, aby to, co se naslibovalo, aby se vyplatilo. Jen tak mezi námi.

A co se týká meliorací, tak byl to zase váš pan váš pan ministr zemědělství Jurečka, se kterým, když jsme to tam řešili, zákon o melioracích, který to nechal být. A vy to teď zvedáte jako velkou otázku. Dávno jsme mohli být za horami. Nejsme. Ale k Neumětelům, tam utíkáme určitě. Kdoví ale, jak pak dopadne ten pád, až skočíme z té skály.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Tak já vám děkuji. Nyní pan poslanec Aleš Dufek. Připraví se pan poslanec Karel Smetana a potom pan ministr Marian Jurečka. Prosím.

Poslanec Aleš Dufek: Já v podstatě bych se chtěl pana ministra zastat. Je to můj stranický kolega, já ho vnímám po dobu celého roku a vnímám ho jako člověka erudovaného a pracovitého. Je trochu pro mě problém – já zase odborník nejsem, jako na zemědělství. Jsem z krajského města Zlína, což je město, byť tady v Praze ho mnozí považují za venkov, ale skutečně Zlín je město. Takže nejsem tak jako úplně zběhlý tady v těchto věcech. Oceňuji to, že připomínky v podstatě vás jako opozice byly z větší části odborné, to jsem – to ještě takhle dokážu vnímat a oceňuji tenhle přístup. Ale vyjma jedné věci, vyjma připomínek, výroku pana mistra z léta loňského roku ohledně ceny růstu potravin. Víte, to je tak strašně velký problém, něco predikovat v této době, že si netroufá podle mě nikdo z nás, kdo je realista, predikovat, co bude za půl roku, co bude za rok, co bude za dva roky. Takže prosil bych, abychom tohle panu

ministři nepředhazovali, protože ta doba byla skutečně specifická. A nikdo z nás není prorokem a nikdo z nás vlastně tehdy nevěděl, co bude.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan poslanec Karel Smetana, připraví se pan ministr Marian Jurečka. Prosím.

Poslanec Karel Smetana: Já bych ještě rád zareagoval na předřečníka, pana kolegu Kotta, vašim prostřednictvím, pane místopředsedo, k těm klecovým chovům. Vzpomeňme si, kdy k tomu zákazu došlo. Bylo to za předchozí vlády. A my jednoznačně podporujeme evropské řešení, tak aby to nepoškodilo české chovatele.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan ministr Marian Jurečka. Připraví se pan poslanec Josef Kott. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí a ministr životního prostředí ČR Marian Jurečka: Já si dovolím zareagovat na několik věcí. Mě ty diskuse baví v okamžiku, kdy jdeme do té minulosti a člověk u té minulosti byl velmi aktivní a byl tehdy také v dobré koaliční spolupráci tady s kolegy, kteří z opozice to dnes kritizují, tak si velmi rád jako dovolím ten exkurz.

Já myslím, že z pohledu opatření v rámci strategie VODA – SUCHO, je to naše společné dítě s Richardem Brabcem, my jsme to odstartovali v roce 2014. Ta strategie je nosná, aktuální, ta se vlastně naplňuje. Velká část těch věcí se naplnila. Některé věci samozřejmě jsou pro tuto vládu i pro budoucí vlády, protože to jsou věci, které se nestihnou ani za čtyři, ani za osm let. To je myslím v pořádku. Nikdo neříká, že jediné řešení jsou velké nebo střední vodní nádrže. Je potřeba ta opatření dělat vyváženě podle potřeby, podle potřeby vodohospodářů, agrárního sektoru, průmyslu a tak dále. To si myslím, že se také děje podle mě poměrně vyváženě. Není tam nic, na čem by v minulosti nebyla shoda mezi rezorty MZe a MŽP.

Pokud jde o věci kolem meliorací, tak my jsme ten projekt připravili, aby došlo k celkové inventarizaci všech melioračních soustav, aby byly digitálně zakresleny do katastrálních map, aby byly vkládány do katastru a aby se v rámci tohoto projektu také připravil návrh opatření, kdy některé pozemky nemusí být potom už meliorovány. Některé mohou být naopak využívány v rámci melioračních soustav, které mohou sloužit k zavlažování, a může to nějakým způsobem logicky dobře fungovat. Na tom projektu jsme spolupracovali i s týmem Intersucha a s kolegy z CzechGlobu.

Já jsem byl, když jsem skončil na ministerstvu, potom opakovaně za svým nástupcem, tehdy ještě panem ministrem Milkem, a prosil jsem ho, aby tento projekt nehodili do šuplíku, ale aby se na něm pracovalo. Bohužel, a to nemůžu za to já, že za ty čtyři roky už potom ten progres další nebyl. A ano, my teď vlastně – pan ministr Nekula navazuje na to, co jsme vlastně připravili během mého působení na ministerstvu a co se nepodařilo dotáhnout, protože už na to nebyl čas. Jenom ta samotná pasportizace bude trvat klidně dva tři roky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan poslanec Josef Kott, připraví se pan poslanec Richard Brabec – s faktickými poznámkami. Prosím.

Poslanec Josef Kott: Děkuju za slovo. Souhlasím s tím, co tady říkal kolega Smetana. Je to pravda, minulá Poslanecká sněmovna tady skutečně naskočila na populistické vyjadřování vlastně části společnosti. A udělali jsme něco, co sem přinesli v podstatě dneska koaliční partneři Piráti s tím, že my budeme ta vlajková loď, která tady zakáže jako první v Evropské unii klecové chovy. Já jsem stále přesvědčen o tom, že to nebylo dobré řešení. Ukazuje se to

jak u současné situace ptačí chřipky, protože veterinární správa vydala 12. 12. opatření na zákaz vypouštění drůbeže mimo uzavřené objekty. Týká se to jak vlastně velkochovů, tak i malochovů. Já přiznávám, že i vlastně tehdy koaliční poslanci se zavírali do klecí na Malostranském náměstí a demonstrovali to utrpení zvířat. Je to názor. Nicméně já stále říkám, že jestli nebudeme mít pod kontrolou výrobu ať už vajec k jídlu, anebo násadových, že to je špatně.

A já jsem poděkoval panu ministrovi za to, že sehnal finanční prostředky na odškodnění farem, které musely vybit drůbež. V loňském roce to myslím bylo nějakých 178 milionů, letos jenom ten první chov bude víc jak 200 milionů, nebo 220 milionů. A já jsem za to rád. Nicméně řekl jsem to, co jsem řekl, že si myslím, že bychom mohli provést revizi toho zákona, protože Evropská unie určitě neudělá, že všechny země, všechny státy budou se chovat stejně, jako jsme si nastavili my od roku 2027.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec David Pražák.

Poslanec David Pražák: Já už jenom krátce. Já jsem rád, že pan ministr tady dneska vystoupil, že jsme si to mohli tady vypovědět, (nesrozumitelné) skoro tři čtvrtě hodiny, akorát mě malinko mrzí, že asi není žádná další reakce zpátky. Možná by to chtělo toto ještě trošku – jak to mám říct? – přidat k tomu. Jinak děkujeme za to, že jste vystupoval i stejně jako váš kolega ministr kultury, protože si myslím, že takhle to mělo vypadat včera, mohli jsme být úplně někde jinde.

Já jsem se odhlásil z toho seznamu, už nás tam je jenom 45, protože si myslím, že některé věci jsem si tady dneska řekl, a nebudu v tom pokračovat dál, protože nevěřím tomu, že tady všichni vydržíte, nebo jako ministři vydrží, kteří už vystoupili. Ale opravdu ještě jednou děkuji za to, že jsme si takhle mohli některé věci říct aspoň my mezi sebou, to už je jedno, ale možná by ta reakce pana ministra také stála za to. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Pan ministr se hlásí se svou faktickou poznámkou a bude reagovat. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Zdeněk Nekula: Děkuji za slovo. Jsem rád, že jsem takhle vyzván. Já jenom jsem si udělal takovou lehkou statistiku. V druhém pololetí, kdy jsme byli předsedající zemí a já jsem v podstatě řídil všechny rady ministrů zemědělství v Bruselu, takže jsem byl více na cestách, tak jsem si udělal porovnání, kolikrát jsem v druhém pololetí vystupoval zde já a kolikrát třeba zde nepřítomný pan poslanec Babiš. Já jsem vystupoval 17krát, pan nepřítomný poslanec Babiš 12krát. To jenom na dokreslenou.

Tak v krátkosti reakce, nakolik jsme pomohli, nebo nepomohli zemědělcům či středně velkým zemědělcům. To, co tady zaznělo jak ode mě, tak od pana poslance Smetany – 810 milionů mimořádná krizová pomoc plus 750 milionů. Velice rychlá pomoc, zemědělci byli první ze sektoru národního hospodářství, kteří dostali cílenou pomoc v rámci té loňské krize. A pro letošní rok vlastně počítáme s tím, že jsme navýšili hned zkraje roku rozpočet PGRLF na 2 miliardy korun. Proč? Protože je tam největší multiplikační efekt a PGRLF svou strukturou programu je zaměřen zejména, nebo čerpají zejména podniky střední velikosti.

K silně erozně ohroženým oblastem. Je potřeba se na to podívat i z toho pohledu, s bývalou ministryní životního prostředí jsme se domluvili, že ta účinnost bude odložena až od roku 2024, a to cíleně, abychom dokázali během letošního roku přenastavit pravidla hry, abychom dokázali eliminovat erozi v krajině v těch silně ohrožených oblastech a na druhou stranu nezablokovali nebo výrazným způsobem neomezili zemědělskou produkci. Pracujeme na tom. (Předsedající upozorňuje na čas.) A předpokládám, že během prvního pololetí budou

zemědělci mít dostatek informací, a to řešení je již na cestě. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo tři faktické poznámky. Nejprve paní poslankyně Margita Balaščíková, potom pan poslanec David Pražák a následně Jiří Mašek. Prosím.

Poslankyně Margita Balaščíková: Ještě jednou dobrý den. Ono se říká mluví stříbro, mlčí zlato. A vy jste mě, pane ministře, vyprovokoval tím, že opravdu vy bez toho Babiše nemůžete žít. Já už jsem nechtěla vystupovat, už jsem se na vás zase dívala růžovými brýlemi, ale nakonec musím. Vy jste tady řekl větu, že celé tady to dění, co se tu dnes děje, je proto, abychom tady dělali PR tomu, kdo tu není, a řekl jste větu: Máme důvěru našich poslanců. My to víme, vy to víte. A já vám zase řeknu, že my víme, že kdyby dnešní hlasování bylo tajné, tak nám tady pan Bartošek, promiňte, možná udělá poslední zvonění.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan Bartošek mým prostřednictvím, ano? (Pobavení.) Děkuji vám. Nyní pan poslanec David Pražák a potom pan poslanec Jiří Mašek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Pražák: Asi opravdu naposled. Jenom já, pane ministře, to kvituji a děkuji za tu erozi. Ale jenom bych chtěl upozornit na to, že my na to nemáme celý rok 2023. My to potřebujeme vědět v létě, na konci léta, když se kupují hnojiva, kupují se osiva a dělají se nějaké plány, osevní plány. My to potřebujeme opravdu vědět v létě. Ne jako to bylo teď, že vlastně v listopadu hromada zemědělců volala, ptala se, jak to bude. Byli nejistí, co vlastně budou moct dělat po Novém roce, nebudou, co bude zakázané, co bude povolené. Takže opravdu do konce léta by to chtělo mít vydefinováno, co bude moct být možné a co ne. Do konce roku už ne. To už bude pozdě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a další faktická poznámka – pan poslanec Jiří Mašek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já se omlouvám, jsem neználek v oblasti zemědělství, nicméně trochu mě vyprovokoval příspěvek pana kolegy Kotta, prostřednictvím předsedajícího, a jeho dotaz na ty klecové chovy. Jsem lékař a něco vím o chřipkových epidemiích. Pravda, ne v té veterinární sféře, nicméně teď když evidujeme opakovaně vybijení velkého množství těch ptáků, kteří jsou chováni nějakým způsobem, tak já osobně považuji ten klecový chov, ke kterému jsme přistoupili tak aktivně, k jeho zrušení, možná neaktivněji, jestli to není aspoň částečně k přehodnocení, protože z medicínského hlediska šíření té chřipky, s tím je potřeba počítat každý rok a asi u těch klecových chovů pochopitelně se tomu dá lépe zabránit než u nějakého volného chovu pod nějakými rádoxy sítěmi venku a podobně. Takže můj dotaz je, jestli v tomto přece jenom nedojde k nějakému přehodnocení a k tomu odchodu od klecového chovu v nějakém delším časovém horizontu, protože já v tom vidím za sebe možnost vlastně toho, že dojde k nedostatku v soběstačnosti právě s výrobou třeba vajec i toho drůbežního masa a že se to může výrazným způsobem promítnout do cen a do dostupnosti. Takže jenom na to bych chtěl od pana ministra odpověď, jestli se v takovýchto souvislostech uvažuje, anebo jestli čekáme, jak to příroda zařídí a jak budou přicházet ty chřipkové epidemie. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Přečtu omluvy. Od 12 do 18 hodin ze zdravotních důvodů se omlouvá paní poslankyně Lenka Dražilová. Na celý

jednací den z důvodu zahraniční cesty se omlouvá pan poslanec Jan Hrnčíř. Od 11 do 12 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Michal Kučera a od 14 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Jan Lipavský.

Máme 12.57 a já zde mám dvě přednostní práva, nejprve paní ministryni Helenu Langšádlovou a potom pana předsedu Radima Fialu. Dávám návrh s postupem. Na základě dohody předsedů poslaneckých klubů by měla být přestávka od jedné hodiny do dvou hodin na oběd s tím, že bych přerušil jednání už teď, aby paní ministryně nemluvila pouhé tři minuty a nepřerušoval jsem její projev, a po přestávce na oběd by dostala čas na celý projev. Jestli nikdo nevznášíte námitku proti postupu, v tom případě děkuji a přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do 14.00.

(Jednání přerušeno ve 12.58 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.00 hodin.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pokračujeme v projednávání návrhu na vyslovení nedůvěry vládě České republiky. Jenom připomínám, že jsme v rozpravě. S přednostním právem je přihlášena paní ministryně Helena Langšádlová. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro vědu a výzkum ČR Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně a páni poslanci, dovoluji mi prosím v tuto chvíli několik slov o vědě a výzkumu. Věda, výzkum jsou prioritou naší vlády a tím důvodem je to, že úroveň vědy a výzkumu má zásadní vliv na to, jak se bude vyvíjet naše hospodářská politika, ale i na to, jak se nám daří a bude dařit řešit významné společenské výzvy, které jsou před námi.

Někdy se říká podle studií, že více než jedna polovina hrubého domácího produktu na hlavu mezi jednotlivými zeměmi se dá vysvětlit kvalitou lidského kapitálu. A kritickou součástí tohoto lidského kapitálu jsou lidé ve vědě. I proto se do budoucna vedle budování infrastruktury musíme podstatně více než doposud zaměřit právě na lidi ve vědě, a to ve spolupráci s Ministerstvem školství i jednotlivými výzkumnými organizacemi. Jak jsem říkala, jednou z mých priorit jsou lidé ve vědě a tou druhou prioritou je podpora excelence. Chci rozvíjet některé nástroje, které již máme, nebo i zavádět nové. Je zřejmé, a k tomu se ještě vrátím, že nevyužíváme celého potenciálu, například zdrojů Evropské unie ERC grantů. Že musíme navýšit projekt program ERC CZ, Expro nebo Junior Star. Byla bych velmi ráda, abychom jednotlivé výzkumné organizace i v metodice hodnocení, a to v modulu 2, hodnotili i podle toho, jestli mají některé z excelentních grantů včetně ERC CZ, a další nástroje musí být posílení korelace výsledků hodnocení z financování s institucionální podporou DKRVO.

Jak jsem říkala, věda, výzkum, inovace mají zásadní vliv na hospodářský růst, budování ekonomiky s vysokou přidanou hodnotou i na řešení veřejných politik, avšak pouze za předpokladu fungujícího transferu, to je zhodnocování a využívání výsledků vědy, a proto je i transfer jednou z mých priorit. Chci podpořit řešení otázek transferu i v novém zákoně, který připravujeme v současné době, ale i posílit hodnocení transferu a aplikovaných výsledků vědy v modulu 1 metodiky hodnocení. Zásadní je však i změna paradigmatu. Když člověk navštíví pracoviště v Izraeli, Belgii a v dalších zemích, tak tam je rozsah transferu, spolupráce mezi státem a vědeckými organizacemi, mezi průmyslem a vědou, podstatně intenzivnější. U nás je potřeba změnit paradigma. Velmi často se setkávám se zástupci vysokých škol či Akademie věd, kteří říkají no, my ten transfer raději neděláme, protože by nás někdo mohl nařknout, že nejednáme s přístupem řádného hospodáře. A my to paradigma musíme změnit. My musíme říct, pokud máte výsledky vědy, výsledky vašich skvělých vědců a nevyužíváte ty návrhy, které by šly transferovat, tak nejednáte s přístupem správného hospodáře. Protože v těch zemích, kde vidíme rozvinutý transfer, jsou nakonec i tyto aktivity významným příjmem výzkumných organizací.

Abychom hovořili o legislativní úpravě transferu, tak je nutno říct, že v tuto chvíli jsem přesvědčena, že lze transfer dělat, a pracoviště, jako je ÚOCHB nebo CUIT a další, v tom akademickém prostoru i za stávající právní legislativy transfer provádí. Ale také naslouchám tomu, co říkají představitelé univerzit a Akademie věd, že potřebují vyšší právní jistotu. Proto, jak jsem říkala, bude transfer jedním z témat připravovaného zákona. Chci k tomu přispět i tím, že budeme upravovat související zákony a budeme vyzdvihovat i dobrou praxi, a na tom už pracujeme. Například jsme dělali velkou konferenci s Transferou a s dalšími subjekty.

Pro doplnění této oblasti bych chtěla uvést, že z veřejných zdrojů šlo na podporu výzkumných organizací, univerzit a Akademie věd už půl miliardy korun na vybudování transferových center, ale ne všechna pracoviště je dobře využila. Víím, že forem transferu může být celá řada a některé docela dobře fungují. Je to smluvní kolaborativní výzkum. Ale tím úskalím, tím, kde opravdu máme ještě velký potenciál, je transfer v podobě zakládání spin-offů nebo prodeje licencí. To je opravdu velmi často rizikové, protože to může být transfer výsledku základního výzkumu, jak to vidíme třeba v Izraeli na Weizmann institutu. To mohou být velmi průlomové návrhy, které nemáme jistotu, že uspějí potom na trhu. Proto je velmi důležité, abychom vytvořili komplexně prostředí, které bude nejenom příznivé, přehledné a motivující, ale je nezbytné, aby ty výzkumné organizace, které budou transferovat, měly k dispozici i rizikový kapitál jak ze soukromých zdrojů, tak ale i za podpory státu. Jen pro porovnání s velmi srovnatelným Rakouskem, tam právě vědeckých spin-offů vzniká ročně asi čtyřnásobek. A je to opravdu škoda, že v této oblasti nejsme aktivnější. V tuto chvíli vyhodnocujeme i další nástroje, které se využívají v Evropě. Dala bych příklad Holandsko, kde dokonce na podporu vědeckých spin-offů musí povinně nějaký podíl svých investic dávat penzijní fondy. Ale určitě najdeme i další nástroje. A já bych chtěla slíbit, protože to je jedna z cest využití potenciálu naší kvalitní vědy, že chci tuto oblast výrazně rozvíjet.

Ráda bych zmínila ještě jednu oblast a to je transfer z vědy a výzkumu do veřejné správy. Poznatky vědy by měly mít větší vliv na tvorbu veřejných politik. My bychom měli přijímat rozhodnutí založená na informacích, na datech. A zase. Vidím spoustu zemí, kde se využívá potenciálu vědců k tvorbě veřejných politik výrazně. Musíme posílit tu spolupráci z obou stran. Musíme posílit spolupráci na straně státu, který musí více definovat potřebu ve vztahu k vědecké komunitě, ale i na straně vědecké komunity, aby více při zadávání různých úkolů myslela na využití pro tvorbu veřejných politik právě tak, abychom přispívali poznatky vědy při řešení těch výzev, které jsou před námi.

Takže v tuto chvíli bych se chtěla vrátit ještě k bodu, který se týká toho, co je před námi, čemu budeme čelit a k čemu nám musí naši vědci přispět. Každý, kdo něco dělá, tak musí mít stanoveny priority. V případě České republiky jsou to priority orientovaného výzkumu, které v oblasti zejména aplikovaného výzkumu stanovovaly oblasti, na které by měl být kladen důraz. Ale za stávající situace to bylo 176 jednotlivých priorit. Všichni víme, že ve chvíli, kdy máme 176 priorit, že je to příliš, a proto jsme společně s Radou vlády v tuhle chvíli začali pracovat na nových prioritách orientovaného výzkumu.

Prvním krokem je definice těch výzev, které jsou před námi. A co tomu je? Je to určitě změna klimatu, to je určitě velká výzva, velké téma, ale i vysoká odpovědnost k budoucím generacím. Musíme reagovat jak na straně mitigace dopadů změny klimatu, tak na straně adaptace na tyto změny. A protože jsem organizovala konferenci s Akademií věd právě na toto téma, tak vím, že naši vědci mají mnoho výsledků, které nám pomohou řešit tuto velkou výzvu.

S tím možná souvisí i energetická transformace. Probíhá samozřejmě v souvislosti s Green Dealem už řadu let. Ale stávající situace, kdy jsme byli enormně závislí na ruském plynu, tak je zřejmé, že naši energetickou transformaci a kroky, které s tím souvisí, musíme akcelarovat. A zase, Rada vlády udělala analýzu výsledků aplikovaného výzkumu v této oblasti, má celou řadu doporučení a návrhů pro Ministerstvo průmyslu a obchodu. Zase jsem přesvědčena, že jsou to naši vědci, kteří nám tuto nesnadnou výzvu mohou pomoci řešit.

Další z oblastí, která je před námi, je stárnutí populace. To, že se dožíváme vysokého věku, to, že se prodlužuje doba dožití, je určitě nesmírně pozitivní jev. Je to díky našemu skvělému zdravotnictví. Ale současně dojde k demografickým změnám. Bude se zvyšovat podíl lidí, kteří budou v důchodovém věku, oproti těm, kteří budou v pracovním procesu. Budou se zvyšovat nároky na naše zdravotní a sociální systémy a musíme být na tuto otázku připraveni. A zase jsou to naši vědci, kteří nám mohou pomoci i tuto výzvu řešit.

Neméně důležitými oblastmi je připravenost na výzvy, jakými jsou a byla krize spojená s koronavirem. Proto i v novém zákoně nastavujeme mechanismy, aby věda, výzkum mohly podstatně rychleji reagovat na ty výzvy, které přicházejí někdy velmi nečekaně. Samozřejmě s tím, co jsem hovořila, souvisí i celková transformace ekonomiky, digitalizace, zavádění nových technologií, jako je umělá inteligence, kvantum, ale nakonec i jedna z výzev, která je před námi, a to je zachování důvěry v právní stát a demokracii jako takovou. Všechny tyto výzvy, které budeme řešit a řešíme, musíme řešit ve spolupráci s našimi vědci napříč obory a jenom tak to zvládneme řešit. V této souvislosti bych chtěla ocenit Akademii věd, která již od roku 2014 rozvíjí Strategii AV21 právě na podporu řešení aktuálních společenských výzev, a to promyšlenou formulací výzkumných programů založených na spolupráci oborů a institucí napříč jednotlivými pracovišti. Já jsem velmi ráda, že takto prozíravě, i takto prozíravě Akademie věd již dlouhodobě nabízí pomoc a podporu veřejné správě a celé společnosti při řešení zmíněných výzev.

A nyní mi dovolu, abych řekla několik slov k rozpočtu. Možná pro kontext, podle výsledků rozpočtu za rok 2021, protože pozdější data nemáme, tak se Česká republika v oblasti financování vědy nachází na třináctém místě. Je to někde uprostřed pelotonu a určitě je naší rolí, abychom posílili financování vědy a výzkumu.

Co se týče rozpočtu na rok 2022 a 2023, vycházeli jsme ze střednědobých výhledů připravených ještě předchozí vládou. V obou letech se podařilo navýšit tyto prostředky, a to v roce 2022 o 700 milionů, které směřovaly především na posílení institucionální podpory DKRVO pro Akademii věd a vysoké školy, a v roce 2023 to bylo asi 850 milionů také z velké části na posílení institucionální podpory, která by například měla směřovat na podporu excelence, na podporu práce s lidskými zdroji. Ale vím, že ta situace byla velmi náročná, že jsme měli vysokou inflaci, že jsme všichni řešili vysoké ceny energií. Ale i proto i pro výzkumné organizace došlo k zastropování cen energií a to byl další výdaj státního rozpočtu ve výši 2,5 miliardy, který však nenajdete samozřejmě v té kolonce věda, výzkum. V tuto chvíli probíhá jednání k rozpočtu na rok 2024. Jak jsem říkala, usiluji o posílení institucionálního financování tak, jak nakonec bylo domluveno už za předchozí vlády v memorandu mezi vysokými školami, Akademií věd a státem. Ale současně musíme hovořit o podpoře excelence, posílení transferu, o ochraně duševního vlastnictví, vyšší provazbě financování výzkumných organizací s hodnocením, ale třeba i podílu studentů polytechnického vzdělávání, jak je v dokumentu uvedeno.

Základní otázkou je však také využívání takzvaných komunitárních zdrojů. Komunitární zdroje jsou peníze, které jdou z Evropské unie, nejsou však alokovány pro jednotlivé státy. A tady bych chtěla říci, že bez ohledu na to, která vláda je u moci, tak jsme dlouhodobě velmi neúspěšní ve využívání těchto zdrojů napříč jednotlivými oblastmi. V případě vědy a výzkumu hovoříme především o programu Horizont. Když se podíváme na to čerpání, tak je opravdu mimořádně nízké, ty objemy jsou velmi nízké ve srovnání s jinými státy. Uvedu některé příklady. A proč je pro nás velmi důležité využívat tyto zdroje? Nejenom proto, že nám pak chybí, je to velká škoda zejména u některých programů, ale i proto, že operační programy, tak jak je známe ještě v tomto programovacím období, do budoucna nebudou. A podávání žádostí, hodnocení těchto projektů je trochu jiné. My musíme udělat všechno pro to, abychom zvýšili účast v těchto programech. Například tím, jako to dělali Španělé nebo Portugalci, kteří vlastně tu strategii postavili na tom, že nominovali více hodnotitelů, a to byla cesta, jak vlastně potom

zvýšili svou úspěšnost. Protože Evropská komise podporuje to, aby i ti hodnotitelé sdíleli tu svou dobrou praxi s budoucími žadateli.

V případě vědy, výzkumu jsem říkala, že je to program Horizont, a v rámci toho programu bych zmínila především ERC granty na podporu excelentního výzkumu. Chtěla bych uvést, že srovnatelné Rakousko, opět nechci zmiňovat země, které jsou ještě výrazně úspěšnější, ale srovnatelné Rakousko v předchozím programovacím období získalo 246 ERC grantů a Česká republika pouze 46. To je opravdu velký potenciál pro zlepšení a myslím si, že je to nevyužitá příležitost. Určitě je dobře, abychom dále rozvíjeli program ERC CZ pro ty, kteří úspěšně požádali o ERC grant, avšak nebyli uspokojeni z hlediska počtu žadatelů. Budu ráda, když společně s panem ministrem školství navýšíme prostředky do tohoto programu i v budoucích letech tak, aby tito úspěšní vědci dostali podporu i na národní úrovni. Nakonec je to jeden z těch nástrojů podpory excelence, jak jsem již zmiňovala.

Při porovnání struktury finančních zdrojů rozpočtu s ostatními evropskými zeměmi, protože velmi často sleduji ta data napříč Evropou, tak je naprosto zřejmé, že musíme výrazně posílit soukromé zdroje do vědy a výzkumu. My nezaostáváme tak v těch veřejných zdrojích, ale soukromé zdroje do vědy, výzkumu jsou u nás výrazně nižší než v těch nejvyspělejších zemích. Musíme toho tak dosáhnout především podporou a hledáním nástrojů nepřímé podpory. V současné době pracujeme na vyhodnocení toho jednoho jediného nástroje, který máme, a to jsou daňové odpočty. Z toho naprosto jasně vyplývá několik věcí, že ta účinnost je větší u malých a středních firem. Je naprosto zřejmé, že je velký problém při zpětné kontrole poskytování této podpory a že velmi často je zpochybňována i ta podstata, jestli opravdu byla uplatněna na výzkum, vývoj.

Tam bychom se mohli inspirovat v zemích, kde vlastně definice toho, co je výzkum a vývoj, nedělá finanční úřad, ale jiná entita ve státě. To je jedna z oblastí, o kterých hovořím s panem ministrem financí. Ale je to v tuto chvíli jediný nástroj nepřímé podpory a měli bychom mu vyjádřit podporu a měli bychom hodnotit kladně, že ho firmy využívají, byť tam dochází právě k poklesu, a proto ta deklarace podpory je důležitá.

Současně musíme hledat další nástroje na nepřímou podporu investic do vědy a výzkumu. V programovém prohlášení vlády máme reinvestice výnosů. Obecně struktura České republiky je daná zčásti i tím, jak před třiceti lety v devadesátých letech procházela transformace ekonomiky, máme tady hodně zahraničních firem a je logické, že tito investoři vyvádějí výnosy. V zájmu nás všech musí být, aby reinvestovali do české ekonomiky, a musíme hledat nástroje vyšší motivace do reinvestic právě do vědy a výzkumu, protože to je právě ta cesta na posilování ekonomiky s vyšší přidanou hodnotou. Samozřejmě, že zásadní podpora do oblastí vědy a výzkumu plyne i z Národního plánu obnovy, zejména z komponenty 5.1 a 5.2, a to ve výši 8,2 miliardy korun, a o dalším navýšení prostředků z Národního plánu obnovy jednáme. Nezanedbatelné samozřejmě jsou v tuto chvíli ještě i zdroje z operačních programů, zejména OP JAK a OP TAK, které jsou ročně přibližně 8 miliard korun.

Jak již jsem zmínila, za jednu z největších priorit považuji podporu lidí. Ani sebevětší investice do výzkumných infrastruktur nám bez souběžné podpory lidských zdrojů ve vědě nezajistí to, abychom v této oblasti byli úspěšní. A právě proto, jak jsem říkala, budu usilovat o navýšení institucionální podpory, aby mohly jednotlivé výzkumné organizace dělat odpovědně svou personální politiku. V této souvislosti však musím zmínit některá data Českého statistického úřadu. Za posledních deset let se navýšil počet lidí ve vědě o 30 %, a to jak na vysokých školách, tak na Akademii věd. Opravdu je zde velká odpovědnost jednotlivých výzkumných organizací v tom, aby podporovaly opravdu ty nejlepší, zejména mladé vědce, a aby se chovaly velmi zodpovědně i ve své personální politice. Co řešíme s Radou vlády, je to, že hledáme další nástroje na posílení sladování profesního a rodinného života, podporu mobility, návratové politiky, protože i v těchto oblastech ještě máme velký prostor pro zlepšení.

Jsem velice ráda, a děkuji panu ministrovi, že jsem mohla být spolugestorem novely vysokoškolského zákona, který by měl zvýšit nejenom úroveň stipendií, ale i úroveň práce s doktorandy. Současně jednáme i s Ministerstvem práce a sociálních věcí o tom, aby pozice doktorandů, a zejména tedy doktorandek, se zlepšila i v tom, aby jim byly přiznávány příspěvky v mateřství, protože v tomto jsou naše doktorandky hendikepovány, případně aby jim byla uznávána, pokud řádně dokončí doktorandské studium, tato doba alespoň částečně jako pracovní praxe, když například nastoupí do práce ve státní správě. Jsem ráda, že v tuto chvíli s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy budeme řešit i výzvu, která spočívá v diskusi o zavedení průmyslových doktorátů. Budeme mít v nejbližších dnech schůzku se zástupci jak firem, tak vysokých škol, protože to je dobrá praxe, která se v mnoha zemích Evropy uplatňuje, která povede k větší provázanosti spolupráce firem a vysokých škol a možná potom i druhotně třeba právě k posílení transferu a uplatnění absolventů.

Jak jsem uvedla, v současné době připravuji nový zákon, nový zákon o výzkumu, vývoji, inovacích a transferu znalostí a technologií, který již vedle zmíněných otázek transferu, práce s lidskými zdroji, priorit orientovaného výzkumu řeší i otázky nastavení funkčních, přehledných koordinačních mechanismů v našem velmi roztržitém systému podpory vědy, kdy víte, že peníze na vědu, výzkum jdou do patnácti kapitol státního rozpočtu. Hovoříme i o snížení administrativní zátěže. Věřím, že se nám to opravdu podaří, protože administrativní zátěž nás trápí snad ve všech oblastech, vědu a výzkum nevyjímaje. Říkala jsem, že chceme, aby zákon umožňoval i rychlou reakci v krizových situacích, vyšší vyhodnocování nástrojů podpory vědy, výzkumu, ale i jejich dopadu. My musíme jednotlivé programy, ne projekty, ale jednotlivé programy po jejich ukončení, jejich dopady lépe vyhodnocovat, abychom měli jistotu, jaká je efektivita vynakládaných prostředků a jaké jsou skutečné dopady v těch jednotlivých oblastech. Stejně tak musíme více prověřit a vyhodnotit efektivitu vynakládaných prostředků na aplikovaný výzkum. Nový zákon bude řešit i otázku etiky ve vědě a ochranu bezpečnostních zájmů státu při vědě a výzkumu,

Na závěr bych chtěla zmínit, že jsme se s mým týmem podíleli na formulaci a dojednání Chips Actu jako důležitého evropského nástroje na posílení strategické autonomie v této oblasti i na posílení spolupráce s Tchaj-wanem v oblasti vývoje čipů. Chtěla bych uvést, že otázka strategické autonomie je jednou z velkých výzev nejenom pro Českou republiku, ale i pro celou Evropskou unii. Viděli jsme to na čipech, viděli jsme to na 5G sítích, dnes na lécích. Opravdu je potřeba velmi zvažovat ty kritické oblasti, kde musí být vybudovány kapacity na evropském kontinentu, případně ve spolupráci s blízkými spojenci. Za priority, jak již jsem zmínila, považuji i do budoucna podporu excelence, podporu lidských zdrojů ve vědě a transferu technologií. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, paní ministryně, a máme zde v tuto chvíli dvě faktické poznámky. Jako první se přihlásil pan poslanec Rais a hned po něm pan poslanec Špičák. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Já mám několik poznámek. Řada věcí se mi líbila, ale byla obecná, takže to považuji trochu za problém, asi by se to tady mělo zkonkretizovat. Jednak tedy rád slyším, že velká novela zákona o vědě a výzkumu přijde do Parlamentu, ovšem slyším to už poměrně hodně dlouho. Bylo by dobré, kdybyste se mohla zavázat, že to tady třeba do čtvrt roku bude, protože to jsou základní věci, kde řadu těch dílčích záležitostí typu poměr institucionální peníze versus peníze třeba ty soutěžní, kde by byly jednoznačně řešeny, a tady je shoda s Akademií věd v tom smyslu, že si myslíme, že je málo dostávat 20 % z celkové částky do instituce, která zajišťuje samozřejmě jakousi ministabilitu pro ty vědce, a 80 % zbývajících prostředků se musí soutěžit. Asi by bylo rozumné to narovnat. Anebo bych aspoň docela rád slyšel váš názor, protože vy jste mluvila jenom obecně, že je potřeba to spravit. Tak jde o to, jakým způsobem to změnit. Zatím je to tedy 80 ku 20.

Potom považují za důležité ty instituce, co mají centra excelence, tak to už je deset roků, tam je nutné prostě udělat obnovu těchto prostředků, protože za špičkovým technickým vybavením přijdou špičkoví lidé, světoví. Teď se dívám na čas, asi to nestihnu.

Myslím si, že by bylo dobré diskutovat o mimo EU penězích, nakonec tak jak jste mluvila, tady je obrovská spolupráce s Asií, s Izraelem a toto není vůbec v podstatě kryté. Čili asi by bylo dobré se bavit o zdrojích, ke kterým se můžeme dostat tímhle způsobem. Prostě mít jistotu...

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane poslanče, už vám vypršel čas, já se omlouvám.

Poslanec Karel Rais: Já se ještě přihlásím, ještě mám jeden nebo dva body. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: S faktickou je přihlášen pan poslanec Špičák.

Poslanec Julius Špičák: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, bylo řečeno, že věda je priorita. Když se podívám po sále, tak ten sál reflektuje, jestli je priorita, nebo není, že ano? Mohl bych mluvit nekonečně dlouho. Mám tady pouze dvě minuty. Musím říct, že paní ministryni vůbec nezávidím její misi. V podstatě je to skutečně čistě určitá politická mise, která nemůže mít žádný praktický dopad. Ten problém je tak komplexní a tak roztržštěný, že změny se nemůžou udát jinak než pod silným politickým diktátem, a proto na mé skromné doporučení se stal před pěti lety tedy předsedou Rady vlády pro vědu a výzkum tedy premiér, a proto tehdy nakonec vznikla, Karle, prostřednictvím paní předsedající, i s tebou jako určitý tedy signál a impuls Country for Futur, protože tady byl ten silný politický signál. My se můžeme nekonečně dlouho bavit o jednotlivostech, ale pokud to nebude mít ten silný, politický, brutální apel, tak prostě zkrátka věci nenastanou. A já tedy si dovolím říct pouze úplně dva naprosto základní principy. Pokud nenavážeme výsledky ve vědě na kariérní postup a kariérní motivaci, tak se věci nikam nehnou. A věda podobně jako špičkový sport se nedá dělat bez cizinců. Pokud my brutálně nebudeme hodnotit výzkumné organizace podle počtu zahraničních pracovníků, a to i na vedoucích místech, nemáme šanci pohnout výzkumem dopředu. Upozorňuji, že na Max Planckově institutu je 30 % vedoucích pracovníků cizinců a 60 % zaměstnanců. Pokud nepůjdeme touto cestou, nemáme šanci. A je třeba upřednostnit výzkumné ústavy před slovnými univerzitami a akademiemi jednoduše proto, protože jejich organizace je jednoduchá a dají se jednoduše státem ovlivnit.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pane poslanče, váš čas na faktickou poznámku vypršel.

Poslanec Julius Špičák: Autonomie univerzity tomu brání. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní je s faktickou poznámkou přihlášen pan poslanec Rais, následuje pan poslanec Zlínský. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Já navážu na to, co říkal kolega Špičák, a to se týká právě obnovy těch technických prostředků, těch center excelence. Naprosto souhlasím s tím, že tam je potřeba, aby tam přišla zahraniční krev.

Pak jsem tam ještě měl, nebo kladl bych dost velký důraz na to, získat nějaké mimo EU finanční prostředky na to, aby byla ta spolupráce s asijskými zeměmi, zejména s Koreou nebo pak se střední Asíí, to znamená ten Izrael, který prostě tady poměrně dost je rozvinut víceméně na bázi dobrovolnosti nebo nějakého osobního zájmu.

Zaujala mě ta část, co jste hovořila o daních a úlevách na těch daních. Jenom bych připomněl, asi by to bylo dobré, protože už také leccos pamatuji, ještě před 15 lety tady byl docela dobrý pokus, daňové úlevy, tehdy to dělal, myslím, že byl ministrem financí Kuba, pan doktor Kuba, dotáhli jsme to tehdy jako školští představitelé s nimi do jakéhosi závěru. Akorát se zjistilo, že to bylo malé, že ta dotace, nebo přesně řečeno ta daňová úleva mohla být velká. To bych doporučil, protože to byla politická záležitost z pohledu děkanů, prorektorů.

A potom je potřeba se bavit o těch stipendiích doktorandů, s tím samozřejmě souhlasím, ale je to potřeba vidět v celém kontextu financí, o tom bych chtěl potom mluvit v tom samostatném přihlášení, v té mojí samostatné přihlášené části. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za dodržení času. Nyní poprosím pana poslance Zlínského a následuje paní ministryně Langšádlová. Zatím faktické poznámky. Prosím.

Poslanec Vladimír Zlinský: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, já už tedy dneska vystupuji popáté, ale dovolím si zmínit jenom jednu věc. Vzhledem k vystoupení paní ministryně, tam zaznělo, že – nebo tak jsem to já pochopil, že se nám nějakým způsobem vlastně rozpadá postupně ten globalizovaný svět. Já bych to vypíchl, tuto myšlenku, a měli bychom si uvědomit, že to nebude vůbec jednoduchý proces, a měli bychom to domýšlet do důsledků, co to bude znamenat pro nás, jaké výroby se budou muset zpátky do České republiky, případně do Evropy, a jak se na to připravit. Tak já jsem chtěl jenom zmínit tady tohle, že to považuji za nesmírně důležité. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní tedy vystoupí s faktickou poznámkou paní ministryně Langšádlová.

Ministryně pro vědu a výzkum ČR Helena Langšádlová: Děkuji za připomínky, určitě na některé z nich budu reagovat. Za prvé, ne u všech organizací je institucionální a účelová podpora v poměru 20 ku 80. Rozumím tomu, že je potřeba zvýšit institucionální podporu, ale je potřeba to opravdu provazovat i s hodnocením a s podporou excelence a těmi dalšími kroky, které jsem zde již zmiňovala.

Co se týče novely zákona, shromáždili jsme podněty od jednotlivých aktérů. V tuto chvíli máme záměr už částečně s paragrafovaným zněním a začínáme diskusi nad tímto návrhem. Určitě předložíme následně Sněmovně.

Chtěla bych říci, že hovořit v případě vědy a výzkumu o politickém diktátu ve chvíli, kdy tam máme mnoho velmi autonomních a suverénních aktérů, jako je Akademie věd a vysoké školy, opravdu není podle mě namístě. Musíme ty věci řešit ve spolupráci. Já věřím, že i zástupci vysokých škol, Akademie a další vnímají ty nedostatky současného systému. Chápu, že například účast kvalitních zahraničních pracovníků může být jedním z indikátorů kvality pracoviště, ale bála bych se opravdu jenom říci více zahraničních pracovníků – vyšší kvalita. Protože to je potřeba opravdu provazovat i s tím, jak kvalitní zahraniční pracovníci by to případně byli.

Ano, já podporuji spolupráci s Jižní Koreou, Izraelem, Japonskem a s dalšími významnými subjekty.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vracíme se do rozpravy, ale než dám slovo dalším přihlášeným, zkusím načíst omluvy, které tady mezitím došly. Berki Jan se omlouvá od 18.30 do 9 hodin z pracovních důvodů. Dufek Aleš od 14 hodin do 15.30 z pracovních důvodů, Vondrák Ivo od 15 hodin do 9 hodin ráno z pracovních důvodů a pan ministr Šalomoun Michal od 18 hodin z pracovních důvodů.

Nyní už je připraven vystoupit pan předseda Radim Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, jsem rád, že zrovna předsedáte, protože než začnu svůj projev, tak se samozřejmě chci věnovat této situaci, kterou tady vidíme kolem sebe.

Vážená vládní koalice, vy jste ze schůze o nedůvěře vládě udělali frašku. Já to nepamatuji za tu historii, aby se stalo to, co se stalo, nebo to, co se tady děje, tam vidím 20 lidí, tady 8 lidí, tam 5 lidí, takže schůze o nedůvěře vládě, která rozhoduje o tom, jestli tato vláda bude pokračovat v České republice, nebo ne, tak vlastně je zorganizovaná tak, aby se nic nedělo. Za mnou sedí jeden ministr (Balaš), jestli se nemýlím, ten, který si vytáhl nejkratší sirku. Pane ministře, to není nic pejorativního. (Ministr reaguje mimo mikrofon.) Jasně (směje se), já vím, že jste tady rád. Má tady nějaký ministr službu, protože tady je povinnost nějakého ministra, aby tady seděl. Takže prostě se nám nedůvěra vládě scvrkla na vyprávění a projevy ministrů, kteří tady říkají 16 hodin, jak je všechno v pořádku, vlastně vznikla jenom taková malá panika a my jako vláda vysíláme signály, že je všechno v pořádku, nic se neděje. Akorát nějak jako lidi nemají prachy, ceny potravin nám rostou, ceny bydlení jsou v pytli, vlastně jenom taková malá panika, ale jinak bychom rádi vyslali ty signály, že je všechno v pořádku.

Ještě jednu důležitou věc. Vy, pánové z koalice, a dámy, pardon, vy, demokrati z demokratických stran, jste včera ani neotevřeli rozpravu, aby na ty projevy ministrů, jak je všechno úžasné, krásné, skvělé, prostě nemohl nikdo reagovat. Takže tomu říkáte demokratická parlamentní diskuse o důvěře či nedůvěře vlády? To je fraška! Ale my si na to počkáme, paní předsedající. Vy jste to udělali záměrně tak, já jsem se do té diskuse přihlašoval – to je můj osobní pohled na to – já jsem se do té diskuse přihlašoval už před možná deseti dny prostřednictvím své asistentky. Samozřejmě jsem byl první včetně Tomio Okamury přihlášený k té diskusi. (Poznámka z pléna.) Jasně, ale přihlašoval jsem se velmi brzo, nikdo tam přihlášen nebyl.

Najednou se dostávám prostě na řadu až někdy druhý den, přitom mám přednostní právo, přede mnou mluvili úplně všichni z vládních řad, a mluvili proto, aby řekli, jak je situace krásná, úžasná, ohromná a jak se v této zemi všichni máme dobře.

A teď já pomalu přejdu k tomu svému projevu, kdy chci říci, že se zas nemáme tak dobře, že nám lidi píší, vám určitě píší také, říkají vám, něco dělejte. A to je přece naše povinnost jako opozice vám říci, že to děláte blbě. A děláte to hodně blbě, protože kdybyste to dělali alespoň průměrně, tak ti lidé nebudou tak křičet a nebudete mít důvěru 20 % společnosti této země. Pouze 20 % společnosti a občanů této země. Takže něco prostě děláte blbě. A to, co nám tady vykládáte, jak je všechno skvělé. Dokonce teď jsem nad tím přemýšlel, když tady mluvila paní Langšádlová, a dva profesori z řad opozice jí tady kladli otázky, tak my ani nemůžeme vědět, kdy ministryně pro vědu a výzkum bude řečnit, kdy bude mluvit, aby se ti lidé mohli připravit, protože to na žádné tabuli není. My jsme ani nevěděli, který ministr bude první, který druhý, který pátý, a vy jste ani neotevřeli rozpravu, abychom na ně mohli reagovat. Je to prostě katastrofa. Děláte z toho frašku a já si takto parlamentní diskusi o nedůvěře vládě prostě nepředstavuji. Diskuse je otázka – odpověď. Ale u vás je diskuse odpověď, odpověď, odpověď, odpověď, odpověď, pak dlouho, dlouho nic, pak nějaká možná dvouminutová otázka k faktické poznámce, protože jinak bychom se k tomu slovu nedostali vůbec.

Teď mi dovoluňte, abych vám tady sdělil z pozice opozice, v jaké jsme úžasné situaci, my, občané České republiky, za rok vaší vlády.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, působení každé vlády a každou vládu samotnou je nejlepší hodnotit věcně, racionálně, na základě konkrétních argumentů s použitím relevantních zdrojů a s jejich uvedením, s takzvaným zazdrojováním. Protože jinak, a to už jsem si zvykl, že se mě pořád v médiích ptají – odkud to víte? Z internetu – no dobře, a kdo je zdroj? Nemáte zdroj, tak jsou to jenom řeči, kecy s prominutím. Tak já se budu snažit, abych ty věci, které tady budu tvrdit, abych je i odzdrojoval, abyste věděli, že s vysokou pravděpodobností se nejedná o žádnou dezinformaci, ale že je to prostě pravda a nic než pravda, na základě jasných měřítek a faktů, na základě konkrétních výsledků v těch oblastech, na které má činnost vlády přímý vliv. A já se teď tím budu řídit, ostatně snažím se o to vždy a většinou je to lepší a srozumitelnější způsob argumentace než pouze způsob vybičovaných emocí, nekonkrétních tvrzení, i pro posluchače a občany, a já doplňuji, i než vysílání nějakých signálů.

Tak tedy, za dobu působení Fialovy vlády, Petra Fialy samozřejmě, vzrostla příjmová chudoba v České republice téměř o 100 %. Týká se nyní každé šesté domácnosti. Počet domácností s příjmem pod hranicí chudoby vzrostl o 9 % koncem roku 2021 na celkových 16 %. A to se jedná dle dat projektu Život k nezaplacení, na němž spolupracují Český rozhlas, veřejnoprávní médium a společnost PAQ Research, o stav v létě loňského roku, takže je velice pravděpodobné, že v současné době je situace v tomto ohledu ještě o něco horší.

Nejvíce ohrožení příjmovou chudobou jsou dle této analýzy samostatně žijící senioři, ti mají malý důchod a nejsou schopni poplatit všechny náklady na život tak, jako když žijí jako senioři a jsou například dva. Dále jsou to otcové samoživitelé a matky samoživitelky. Dalších 16 % českých domácností má podle tohoto průzkumu nízké příjmy a úspory, které jim vydrží maximálně na jeden měsíc. Takže první argument, že to není tak krásné, úžasné, skvělé, tak jak nám tady pan premiér a všichni ostatní ministři vyprávěli. U samostatně žijících seniorů vzrostla příjmová chudoba dokonce od listopadu 2021 do května 2022 o 40 procentních bodů. Z výzkumu dále vyplývá, že momentálně se nachází 43 % samostatně žijících seniorů v příjmové chudobě. 43 %, to je skoro polovina seniorů, kteří žijí samostatně a jsou v příjmové chudobě. U rodičů samoživitelů je to zhruba polovina. To je velmi tristní vizitka působení této vlády. A opakují, bylo tomu tak po půl roce jejího fungování.

Současná situace přináší vážné sociální ohrožení pro rizikové skupiny, konstatoval před časem rovněž předseda české pobočky Evropské sítě proti chudobě a sociálnímu vyloučení Karel Schwarz. Česká republika má dle jejich analýz již nyní kolem milionu lidí, kteří žijí v chudobě, což je plná desetina obyvatel. Desetina obyvatel České republiky žije v chudobě. A prognózují, že tento počet bude vzhledem k ekonomicky nepříznivé situaci ještě dále narůstat. A já se teď musím vrátit k tomu slavnému projevu pana premiéra: nenecháme nikoho padnout. Tak pane premiére, první milion obyvatel České republiky tady na vás čeká. První milion, a bude se to horšit. Kde jste, pane premiére? Možná v Bruselu.

Česká republika má navíc tu zvláštnost, že stejně velká skupina, tedy další milion lidí, je chudobou akutně ohrožena, což není v Evropské unii zcela běžné, doplnil Karel Schwarz z české pobočky Evropské sítě proti chudobě a sociálnímu vyloučení.

Zaznamenali jste někdy, že by se představitelé současné vlády těmito alarmujícími analýzami zabývali, že by je citovali a zároveň oznamovali, jaká opatření přijali a příjmovou, aby tyto neblahé sociální trendy zvrátili? No proto jsme tady přece, proto se hlásíme k nedůvěře vládě a vysvětlujeme vládě, proč tady stojíme. Nás se ptají novináři i ministři a někteří vládní poslanci: proč to děláte, všechno je přece skvělé? Není. Tady jsou jasná data a argumenty.

Podle Karla Schwarze je také potřeba prověřit, zda je všem skupinám obyvatelstva zaručen alespoň minimální příjem. Víme, že tomu tak není. Některé důchody jsou například velmi nízké a mnoho lidí sociálním systémem bohužel propadává. To je na prahu roku 2023 něco naprosto neslýchaného.

My z SPD na to upozorňujeme už léta, je to jasně dohledatelné, a hlavně jsme navrhli už desítky legislativních změn, které by tento stav napravily, zejména právě co se týká pomoci nízkopříjmovým důchodcům – nastavení důstojného minimálního důchodu, zvýšení základní složky důchodu, spravedlivý mechanismus a způsob valorizace důchodů. Všechny tyto návrhy tady ve Sněmovně již více než rok leží a vládní koalice blokuje jejich projednání. Samozřejmě SPD už poslalo do Sněmovny více než 40 návrhů, 40 návrhů zákonů. Vládní koalice zrušila opoziční okénko, takže jsme možná projednali za ten rok a půl jedno čtení jednoho návrhu. Takže nula, nula. Prostě opozice, jak říká správně paní předsedající, má sedět v rohu a šoupat nohama. Ale my se tím řídit nebudeme. A přitom koalice sama žádné vládní návrhy zákonů v této oblasti dosud nepředložila a ani nevnímáme ony pověstné signály, o kterých jsem tady mluvil, že by je v nejbližší době připravila. Což je pro ty lidi samozřejmě něco hrozného. A samozřejmě nepíší jenom nám, píší i vám, abyste s tím něco dělali.

Opakuji, pane premiére, milion žije aktuálně pod hranicí příjmové chudoby a další milion je tím akutně ohrožen. Jestli to chcete obejít a nenechat je padnout, už abyste si vyšel.

Pravidelná zpráva Evropské sítě proti chudobě, tzv. Poverty Watch, upozorňuje v případě České republiky i na několik dalších varovných čísel. V exekuci je přibližně 9 % občanů z celkové populace. V některých chudších regionech až 16 % občanů, tedy jedna šestina. Z toho se jedná o 50 000 starobních důchodců. Plných 25 % českých domácností, tedy celá jedna čtvrtina, si nemůže dovolit náhlý výdaj 10 000 korun. To znamená, když se vám pokazí pračka, myčka nebo topení, kotel nebo něco takového, tak oni prostě nemají na to, aby to opravili nebo si koupili nový přístroj. Těmto rodinám, které žijí, jak se říká, od výplaty k výplatě, pak reálně hrozí, že by v důsledku byť krátkodobého výpadku či snížení jednoho příjmu v rodině, například v souvislosti s nemocí či úrazem, mohli přijít o bydlení.

Pane premiére, upozorňuju, mohli by přijít o bydlení. A opět, jak na to reaguje vláda? Kde je slibovaný zákon o sociálním bydlení? Kde je revize a reforma nemravného systému exekucí? Kde nic tu nic. A situace se jenom zhoršuje. A to nejsou nějaké umělé statistiky a strohá čísla. To všechno jsou těžké osudy milionů skutečných lidí a kvůli nim tady dnes stojíme. Ne proto, abychom tady něco protahovali nebo proto, abychom tady poslouchali o tom, jak je všechno krásné, úžasné, skvělé.

A další alarmující údaje ohledně bydlení ze stejného zdroje. Oproti předloňskému podzimu, tedy těsně před nástupem této vlády pětikoaliční, zaplatí nyní příjmově velmi slabé domácnosti za náklady spojené s bydlením o 1 900 korun více. Osaměle žijící důchodci o 1 600 korun více. Průměrná pražská domácnost pak vydá za bydlení o 2 700 korun více než předloni na podzim. Sumárně průměrná domácnost nyní vydává 48 % svých příjmů na bydlení a potraviny. Takzvaně příjmově chudé domácnosti pak plných 70 % svých příjmů, pane premiére. Jenom abyste věděl, co vás v následujících letech čeká.

A podobná statistika uveřejněná na serveru iDNES.cz z prosince 2022. Takže vidíte, že si to nevymýšlím, ale cituji z veřejně dostupných zdrojů: Vážné finanční problémy má v současnosti celkově již 1,3 milionu našich občanů. Takže pane premiére, tady už se to zvedlo. Už ne milion, ale 1,3 a je to rychle po sobě, takže vám to stoupá. Už abyste si vyšel a pomohl jim, aby nepadli, jak jste říkal v tom projevu, (těm,) kteří ještě navíc ve velké míře propadávají špatně fungujícím systémem sociální podpory a sociální pomoci hlavně kvůli jeho složitosti a také kvůli nedostatku pracovníků na úradech práce, kteří jsou přehlceni, a jejich obrovské přetíženosti.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pane poslanče, já se velice omlouvám a opravdu nestandardně vás přeruším. Ale já tady mám jedno sdělení.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji vám, abych vás informovala, že na galerii pro hosty je v tuto chvíli přítomna delegace Pražské asociace vojenských a leteckých přidělců akreditovaných v České republice vedená prezidentem asociace, podplukovníkem

Jörgenem Markwarzenem, která je zde dnes na návštěvě výboru pro obranu, takže dovolme, abychom přivítali. Vám se velice omlouvám, pane poslanče, budete hned následně moci pokračovat. (Potlesk v sále.)

Děkuji a ještě jednou se vám omlouvám a můžete pokračovat ve svém projevu.

Poslanec Radim Fiala: I já samozřejmě vítám delegaci, ale paní předsedající, nic to nezmění na tom, co tady říkám, že ta vláda to prostě dělá špatně, pomalu a blbě. (Potlesk a smích zleva.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: To ani nečekám, to opravdu nečekám a rozhodně pokračujte dále.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Já budu pokračovat. Odborníci na sociální politiku a sociální práci rovněž potvrzují zde nepřehlednost a nefunkčnost systému žádostí o sociální dávky a nízká informovanost ze strany vlády a správních úřadů vládou řízených jsou dvě největší překážky, které drží statisíce českých občanů v pasti chudoby. Toto vše je odpovědnost vaší asociální vlády, pane premiére. Kde je to slibované zjednodušení žádostí o dávky? Kde je ona vámi vzývaná digitalizace? Co udělal ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka za rok ve funkci pro nápravu tohoto stavu? Samozřejmě, kdyby tady byl, tak bude vysílat signály a bude nám říkat, jak všechno je úžasné, skvělé a jak všechno funguje. Ale jak vidíme tady z toho, co vám, cituji, tak nefunguje. Jak řeší situaci kolabujících úřadů práce, které ve stávajícím personálním obsazení nemohou absolutně stíhat mnohonásobný nárůst žádostí o sociální dávky a lidé na jejich výplatu musejí čekat až několik měsíců? Co poradí těmto lidem, kterým nikdo nedá odklad na splátku půjčky, na platbu nájemného a podobně.

Ještě jednu věc tady při té příležitosti chci říct, co je výsledkem politiky liberální demokracie. Výsledkem politiky liberální demokracie je to, že všichni občané budou na dávkách a všechny firmy na dotacích. Ale zkolabuje z toho státní rozpočet. To je přece špatně. Prostě ekonomika této země a systémy – my neodstraňujeme příčiny těch problémů, ale řešíme důsledky tím, že těm lidem dáváme sociální dávky. Přece to je katastrofa, když lidé chodí do práce, pracují plnohodnotně, a ještě si musí chodit pro sociální dávky, aby uživili rodinu a měli na bydlení a na léky. To je prostě katastrofa. Ne nic. Jen je žene do dluhových a exekučních pastí a vymlouvá se na manažerská pochybení ve vedení celorepublikového Úřadu práce. Tím mám na mysli pana ministra Jurečku. Já nic, já muzikant, nebo já nic, já jsem jenom ministr. Navíc dvou rezortů, práce a sociálních věcí a jako bonus ještě životního prostředí. Kdyby nebyla situace tak vážná, bylo by počínání vládních představitelů někdy, či spíše často až k smíchu, ale to tedy aspoň mně rozhodně není, protože, jak jsem říkal, na konci těchto problémů stojí miliony lidí, kteří jsou ve vážných problémech. A takhle je to spíš k pláči, k naštvání a v politické rovině k tvrdé kritice a k vyjádření nedůvěry vládě, a nikoliv z ideologických nebo osobních důvodů, ale jak vidíte, jsou to důvody zcela věcné, o kterých tady mluvíme, které se týkají milionů lidí, kteří žijí v této zemi.

Jak jsem již uvedl, polovina matek samoživitelek je aktuálně ohrožena příjmovou chudobou, anebo už se do ní přímo propadla. Vloni v létě přinesl server Seznam Zprávy čtyřdílnou sérii příběhů některých těchto matek samoživitelek. A je to skutečně síla, doporučuji se na to podívat. Opakuji – zdroj server Seznam Zprávy, tedy médium jednoznačně bližší, daleko bližší vládě než SPD. Společným jmenovatelem všech těchto příběhů je to, že tyto matky a jejich děti jakž takž přežívají jen díky finančním příspěvkům od neziskové společnosti Klub svobodných matek. Slyšíte dobře. Nikoli díky sociální pomoci státu, ale díky podpoře privátní organizace. Přitom jde ve všech případech o poctivě pracující ženy platící daně a povinné pojistné odvody. Dovolím si jen pár popisů situace a citací těchto žen a považuji to v této situaci za velmi důležité.

Cituji: "Teď mám mimořádné těžké období. Někdy se v noci vzbudím a jdu se na balkon vybrečet. Bojím se, co bude a jestli to zvládnu," přibližuje jedna z těchto žen dlouhodobý stres z toho, jak má vlastně uživit rodinu. Jiný příklad. Čtyři členové rodiny, matka a tři děti, žijí na sídlišti v panelovém bytě 1+1 o velikosti 35 m². Po odečtení nákladů na bydlení zbyde matce v průměru 5,5 tisíce korun. Čistě matematicky je to zhruba 40 korun na osobu a den. "Kdyby nebyly neziskové organizace, tak bychom neměli co jíst a kde bydlet," shrnuje tato paní. S nedoplatkem za vodu jí pomohl Klub svobodných matek a dlouhodobě využívají potravinovou pomoc od kutnohorské neziskovky Klubus. A opět, jde o celoživotně pracující ženu. Kde je stát? Kde je pomoc? Kde jsou ty vaše slavné zvýšené sociální dávky, kterými se chlubíte? Kde jste, pane premiére? Protože tady je první konkrétní případ lidí, které byste neměl nechat padnout.

Cituji: "Jsem teď v období, kdy jsem ztracená, nevím, do čeho se pustit, protože mám obavy z toho, jak se ceny budou vyvíjet dál. Koncem měsíce je to vždycky špatně. To musím hlídat množství jídla. Jedny těstoviny rozdělují třeba na dva dny, doslova dělím kolínka. Když nevyjdou, tak jsme o houskách a másle. Jenomže i to je poslední dobou čím dál dražší. Maso – máme ho tak dvakrát do měsíce. Jsou dny, kdy sama nejím, aby děti měly dost." Konec citace, která je zároveň syrovou a oprávněnou obžalobou této vlády, vás, pane premiére, jež vydá za desítky politických projevů. Až sem jste to dopracovali, dámy a pánové z vládních lavic a pětikoalice.

Pojďme dál. Průměrná reálná mzda českých pracujících občanů se ve třetím čtvrtletí loňského roku po zohlednění aktuální inflace propadla nejvýrazněji v historii samostatné České republiky, a to meziročně o 9,8 %. To jsou data Českého statistického úřadu. Opět to není žádná dezinformace, nevymýšlím si a cituji z veřejně dostupných zdrojů. Životní úroveň pracujících Čechů tedy klesla o desetinu. I to je v první řadě důsledek kroků vlády Petra Fialy a její zodpovědnost, přičemž dle vyjádření ekonomických expertů pro ČTK, když tato data komentovali, hrozí, že díky nečinnosti a nekompetentnosti vlády bude příští rok situace ohledně poklesu reálných mezd ještě horší, protože energeticky náročné provozy začnou propouštět zaměstnance a v důsledku vysokých cen energií podstatně klesnou i zisky firem napříč jednotlivými odvětvími hospodářství, což je právě nevyhnutelně spojeno s dalším poklesem úrovně mezd.

Teď si dokážu představit, že po mně na faktickou přijde nějaký ekonom z vládních hlavic a řekne, že pan poslanec Radim Fiala tady lhal. Prosím vás, já tady cituji ekonomické experty, kteří se vyjádřili pro Českou tiskovou kancelář. Neříkám to, že je to můj názor, i když s tím jejich názorem souhlasím. Tak jenom abyste zase tady neříkali něco, co není pravda.

Vláda si s touto situací vůbec neví rady a namísto snahy o její efektivní a funkční řešení šermuje výhrůzkami o zvyšování daní, zvyšování věkové hranice pro odchod do starobního důchodu a o krácení rodičovské dovolené a rodičovského příspěvku. Co se týče výroku o zvyšování daní, vláda všemožně mlží a snaží se tyto své úmysly zakrýt alibistickými frázemi o tom, že toto zvyšování bude rozpočtově neutrální, že se nezvýší celková daňová kvóta, anebo že se zvýší jen o některé daně. Přitom když se podíváme na výroky vládních představitelů, co se týče zvyšování daní, podrobněji, uvidíme, že ministr Stanjura hovoří, a to už docela konkrétně, o zvyšování DPH a ministr Jurečka o zvyšování daně z příjmů formou zvýšení a rozšíření daňové progresse, o zvyšování spotřebních daní a o zvyšování majetkových daní, konkrétně o zvýšení daně z nemovitostí. Samozřejmě to jsou jenom ty špatné daně, nejde vůbec o zvyšování daní. Zvýšíme jenom fakt ty špatné, nebojte se, nic vám nestane. Jenom z vašich kapes ubereme trochu víc peněz. Když tyto výroky seřadíme dohromady, jedná se o plány na zvýšení všech existujících typů daní v České republice, zatímco jsme dosud z vládních řad neslyšeli ani jeden výrok, který by hovořil o snížení alespoň jediného druhu daně.

A jsou tu i další nekompromisní statistiky. O více než pětinu se dle údajů Potravinářské komory z konce loňského roku v průměru za posledních 12 měsíců v České republice zvedly spotřebitelské ceny potravin, které tak rostou ještě rychleji než celková míra inflace. Ceny

mnoha potravin, často základních, stouply meziročně i o více než 50 %. Jedná se o mléko, mléčné výrobky, mouku, cukr, tuky, vejce, vepřové maso. Agrární analytici přitom uvádějí, že ovšem během zimy a v souvislosti s vysokými cenami energií jejich zákonitě vyšší spotřebou může dojít k ještě dalšímu pokračujícímu zdražení některých potravinových položek běžného nákupního seznamu, hlavně například zeleniny a ovoce.

My jsme tady před pár hodinami slyšeli pana ministra zemědělství. Já jsem ho tady slyšel asi podruhé za toto volební období. Myslím, že to bylo proto, že měl povinný projev, který tady řekl, a z toho projevu jsem si zapamatoval několik vět, které rozhodně nejsou vytržené z kontextu. Pan ministr zemědělství řekl, že z hlediska potravin vznikla nějaká panika a díky té panice že se zvýšily ceny, ale že už se to všechno upravuje, protože panika opadáva a ceny také opadávají. Tak já se vás chci zeptat i na základě toho, co jsem tady četl, když půjdete do jakéhokoliv supermarketu, obchodu, jestli stejně tak jak opadáva panika, opadávají ty ceny, protože o tom se tady bavíme. Ti lidé kašlou na paniku. Ti lidé potřebují jít do obchodu a nakoupit si a nakoupit si pro své děti. A jestli prostě nebudou mít na to, aby – jestli budou mít 40 korun na den, tak samozřejmě je to špatně a nekoupí si vůbec nic.

A opět, jak na to reaguje ministr zemědělství? Jaká připravuje opatření? Jaké návrhy zákonů nebo podzákonných norem, jakou připravuje pomoc zemědělcům a potravinářům? Upřímně řečeno, lze to jen velmi těžko hodnotit, protože k této situaci za rok jeho působení ve funkci nelze dohledat jediný použitelný výrok. Ještě si pamatuju, že na výstavě v Českých Budějovicích, na zemědělské výstavě, řekl, že doufá, že bude pršet a že bude dostatek vláhy, což by zemědělcům strašně pomohlo, a viděl jsem vyděšený pohled Václava Klause staršího, který se na něho v té chvíli podíval, jestli to je všechno, co v této fakt špatné situaci pro zemědělce i pro potravináře pan ministr zemědělství řekne.

Doplňuji, že ekonomové se v zásadě shodují na tom, a dlouhodobě to říkáme i my, že velmi negativní vliv na růst spotřebitelských cen potravin v České republice má kromě cenové politiky zahraničních maloobchodních řetězců také vysoká daň z přidané hodnoty, tedy DPH, která je v České republice nejvyšší ve střeoevropském regionu a jedna z nejvyšších v celé Evropě. Činí, jak víme, 15 %, zatímco v sousedních zemích je mnohem nižší. V Polsku je to standardně 5 %, přičemž zhruba rok je u některých základních potravin snížena na nulu, a v Německu je to 7 %, v Rakousku 10 %. Takže my jsme z hlediska daní, co se týče potravin, úplně exoti. Fialova vláda za celý rok své existence nepřikročila k jedinému regulačnímu ani jinému opatření, kterým by ulevila a pomohla těžce zkušným zemědělcům, potravinářům, spotřebitelům. Kromě opakování výroku, že trh to vyřeší, až panika klesne. Panika klesla, trh to nevyřešil. Vidíme, že nevyřešil ani ohledně potravin, a už vůbec ne v oblasti energií, a v poslední době vidíme, že selhal i ohledně situace v dodávkách léků a léčiv.

Spěju ke konci. Pokud bych měl na tomto základě shrnout dosavadní působení vlády jednou větou, tak by asi zněla: Dokázali jste, že to nedokážete. Nedokážete řídit náš stát. Nedokážete pracovat ve prospěch občanů České republiky. Zhoršili jste ekonomickou a sociální situaci prakticky ve všech oblastech, ohledech i parametrech.

Co říct závěrem? Asi nebudu příliš originální, ale úplně se nabízí parafráze – napsal jsem si tady slova lorda Olivera Cromwella, když v dubnu roku 1653 rozpouštěl anglický parlament: Sedíte zde již příliš dlouho. Odejděte prosím a nechte nás pracovat. Ve jménu božím jděte! Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců SPD a ANO 2011.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní jsou na řadě dvě faktické poznámky. Nejdříve pan místopředseda Skopec. Prosím, vaše dvě minuty.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji pěkně. Nebudu reagovat na samotný obsah, byť s ním samozřejmě nesouhlasím. Zaznamenal jsem tam celou řadu protichůdných argumentů, nesmyslů a polopravd, nicméně chtěl bych zareagovat na ten úvod pana předsedy

a ten jakýsi údiv nad tím, jakým způsobem tato schůze probíhá. Pan předseda se tady podíval nad tím, že vystupovali ministři. Tak opozice vyvolá hlasování o nedůvěře vládě, schůzi, vystoupí tady paní předsedkyně Schillerová za navrhovatele, měla velmi dlouhý úvodní projev, ve kterém nenechala nit suchou na této vládě, což je určitě legitimní právo opozice, a pak asi zřejmě kolegové z hnutí SPD a ANO čekali, že tady premiér a ministři budou sedět jako oukropci, nic nebudou říkat, budou si nechávat nadávat, kritizovat a budou tady přihlížet tomu, jak tady probíhá předvolební kampaň pro pana kandidáta Andreje Babiše.

Tak to fakt ne. Ve chvíli, kdy jste vyvolali hlasování o nedůvěře vládě, tak ministři mají plné právo svoji práci obhájit, zhodnotit a před tím hlasováním o samotné důvěře vyjádřit to, co za tu dobu udělali.

Pan předseda Fiala tady argumentoval tím, jak tady všichni hovořili o tom, jak je všechno bezvadné, úžasné a jak je všechno zalité sluncem. Myslím si, že to nezaznělo z úst žádného ministra ani premiéra. My si dobře uvědomujeme, že žijeme v době, která není jednoduchá, a jde jenom o to, jestli tou dobou provázíme Českou republiku lépe než vláda předchozí, a o tom jsme skutečně přesvědčeni. A ta vaše vystoupení a absence jakýchkoli alternativ toho je jenom důkazem. (Výrazný potlesk koalice.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za dodržení času. Nyní je přihlášen pan poslanec Flek s faktickou poznámkou, následuje pan poslanec Juchelka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Flek: Děkuji, vážená paní předsedající. Vážení kolegové, já jenom v krátkosti. Kolega mi vzal slova z úst. Opravdu, tato vláda ty problémy nevytváří. A my to tady všichni víme, víte to i vy. Tady opravdu problémy jsou. Jsou ve zdravotnictví, jsou v bezpečnosti, jsou opravdu v širokém spektru celých rezortů, ty problémy tady jsou. A jak řekl kolega pan Skopeček, nikdy tady nezaznělo, že je všechno zalité sluncem. To není pravda. Ministři tyto problémy vnímají a snaží se je řešit. A to vidíme i u těch léků. Tam opravdu došlo k hrubému nezvládnutí situace na straně výrobců a na vládě je opět tento problém vyřešit, a ne se opravdu v tom nějakým způsobem utápět. A podání pana předsedy Fialy z SPD, že tato vláda tyto problémy vytváří, nikoliv řeší, není to pravda. Opravdu to jsou takové polopravdy, které se dobře pamatují, ale není tomu tak. Ona lež se rychle zapamatuje, ale vyvrátit to, to nám bude opravdu trvat zase dlouho. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní tedy pan poslanec Juchelka s faktickou poznámkou, pak jsem přihlášená já. Prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Já moc děkuji, paní předsedkyně. Tak začneme těmi léky, odzadu. My když přejedeme v Ostravě hranice, tak nakoupíme například čípek pro děti proti horečce na každé pumpě, ne tak v lékárně u nás. A toto je jednoduše fakt. Já tam bydlím, já tam žiju, já to dělám.

Co se týče pana místopředsedy Skopečka, vaším prostřednictvím, paní předsedající, tak to si ale jako tady hodně nerozumíme. Takže když tato vláda tady řekne něco opozici a vládním poslancům o tom, jakým způsobem vládne a co dělá, a potom nikdo z nich nemá možnost na tato slova reagovat, ba bych řekl u některých je regulovat, ba bych řekl u některých je uvést na správnou a pravdivou míru, tak to znamená, že takhle si představujete nějakou demokratickou diskusi? Já jsem vděčný od dnešního rána panu ministru Baxovi, panu ministru Nekulovi. A u pana ministra Baxy to byla velmi korektní diskuse s námi jako s opozicí. Já jsem mu nenadával. Ale pozor, tady pan Skopeček říká dokonce, že se nesmí kritizovat ministr? Říkal, že tady budou sedět jako oukropci, aby jim někdo nadával a kritizoval je. Naopak. My jsme jako opozice tady proto – všichni poslanci jsou tady proto, aby tuto vládu, tu exekutivu

jednoduše hlídali, kritizovali, určitě nenadávali, ale to se tady od dnešního rána nedělo, já osobně jsem tady vystupoval několikrát a nedělal jsem to. Tak bych moc poprosil pana Skopecčka, aby si tu argumentaci nějak vycizeloval a uváděl ale hlavně pravdivé věci a pravdivé informace, protože tady toto jsem já tady od rána skutečně nezaznamenal, jenom jsme kritizovali vaši práci a vaše projevy. (Předsedající: Čas, pane poslanče.) A děkuji ještě jednou panu Baxovi a Nekulovi.

Místopředseda PSP Jan Skopecček: Děkuji. S faktickou poznámkou následuje paní předsedkyně Pekarová, já budu na pana kolegu reagovat až ve faktické poznámce. Paní předsedkyně, prosím.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Mě mrzí, že pan předseda Radim Fiala opustil, hned co dohovořil, sál, protože chci reagovat, a jedním příkladem za všechny, byť by se daly rozebírat jednotlivé věty, které tady zazněly, lustrovat, jak si zakládá na pravdivosti. On kritizoval, že se přihlásil na schůzi už před deseti dny a teprve druhý den, co probíhá, se dostává na pořadí, a kritizoval tady ten způsob vedení schůze. Přitom žádost o svolání schůze podali poslanci hnutí ANO v pátek 13. ledna, schůze byla ten den okamžitě následně svolána, dnes máme, nepletu-li se 18. ledna. Ať počítám, jak počítám, tak mně to nějak nevychází, že by se dalo přihlásit se na schůzi, o kterou ani nebylo požádáno, natož aby byla svolána, už před deseti dny. A takhle se to má s pravdivostí mnoha jeho výroků. Tak snad jen abychom si to tady řekli. (Potlesk poslanců koalice.)

Místopředseda PSP Jan Skopecček: Děkuji. Další faktická poznámka v tuhle chvíli zmizela, takže další v pořadí... Já se hlásím k faktické poznámce, jestli mě paní předsedkyně může vystřídat.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní tedy vystoupí pan místopředseda Skopecček s faktickou poznámkou.

Místopředseda PSP Jan Skopecček: Děkuji pěkně za slovo. Já chci reagovat na svého ctěného kolegu Juchelku. Jestli se chceme vybízet k tomu, abychom zlepšili svoji argumentaci, tak se prosím poslouchejme, klidně mně vytiskněte stenozáznam. Já jsem neřekl nic o tom, že opozice nemá právo kritizovat ministry. Já jsem ve svém vystoupení řekl, že je legitimní, že tady paní předsedkyně Schillerová vystoupila a ve svém velmi dlouhém projevu řekla všechny své kritické argumenty na stranu vlády, ministrů, k premiérovi. Já jsem jenom říkal, že se divím tomu překvapení, které tu předváděl pan předseda Fiala, že jako si ta vláda dovoluje vystoupit a taky se těm argumentům, často nesmyslným, často polopravdivým, či dokonce lživým, postavit. Já jsem se vám prostě snažil tady vysvětlit, že se zkrátka nemůžete divit tomu, že my tu nechceme asistovat v předvolební kampani prezidentského kandidáta Babiše v tom, že tu budete mluvit jenom vy a vláda se bude jen kritizovat, sedět a nic neříkat. Takto opravdu my fungovat nebudeme.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní s faktickou poznámkou je přihlášená paní poslankyně Peštová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Berenika Peštová: Já si myslím, že budu rychlejší. Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Pane místopředsedo, já k vám chovám úctu. Prosím vás, já už jsem prosila i včera, oprostěte se od toho, že toto je nějaká předvolební kampaň pana Babiše. Není tady, dneska už jste zaplat' pánbůh odnesli ty vaše fotky, které jste tady měli, které vám ho neustále připomínaly, asi zřejmě z nostalgie, že tady není. Prostě není tady, jsme tady my. A já si myslím,

že si zasloužíme věcnou debatu. A je zbytečné neustále ho tady vzývat. Ať si vedou nějakou svoji kampaň, je řádně omluvený, jestli přijde na hlasování, jako že je přihlášený, že na hlasování přijde, ať přijde na hlasování. Ale v současné době si myslím, že opozice s vámi chce vést věcnou debatu. A problém je ten, že tady nemáme ani jednoho ministra... Jednoho ministra, pana ministra dopravy... Ale většinou ty otázky, které tady byly... Pardon... (Jako přítomní v sále se hlásí ještě ministři Balaš a Šalomoun.) Ale s panem ministrem legislativy jsme si už o tom popovídali, dokonce jsme si to vyříkali i venku, abychom zbytečně neotravovali. Ale spíš nás mrzí, že tady nejsou ti ministři, se kterými bychom rádi tu debatu vedli.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Juchelka. V pořádku, s úsměvem, ano. Prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Tak děkuji moc, paní předsedající. (S úsměvem.) Já znovu budu reagovat na pana místopředsedu Skopečka. Tak. My tady jsme během vánočních svátků a nového roku řešili několik věcí, na které jsme upozorňovali poté na prvním jednání Sněmovny, a to tím, že jsme chtěli načítat jednotlivé body programu tak, jak nás ty věci trápí – nedostatek léků, nezvládnutý závěr předsednictví Evropské unie, chaotická příprava rozpočtu, kde chybí několik desítek miliard, jak říkala Alena Schillerová, jako dočerpání z evropských fondů. Proto jsme svolali mimořádnou schůzi Sněmovny, ano? A vy tady už podruhé jste, pane místopředsedo, řekl, vaším prostřednictvím, paní předsedající, že přece nemůžeme očekávat, že tady bude sedět vláda a že si bude nechávat od nás nadávat, anebo dokonce kritizovat.

Tak já říkám sám za sebe, já nenadávám tady této vládě, můžu ji kritizovat, protože jak správně říkáte, tak žádní oukropečci to nejsou a mohou nám tady odpovídat. Ale pokud teda vašimi slovy, a já to trošičku prostě z těch vašich slov cítím, mají strach se tady jako nám postavit a mají strach nám odpovídat na naše výtky a opravdu jako reagovat na tu naši kritiku, tak skutečně si myslím, že jsme neudělali nic lepšího, než jsme vyvolali hlasování o důvěře této vládě.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Jestli jsem dobře pochopila, pan místopředseda se hlásí s faktickou. (Ano.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Chtěl bych zareagovat na paní kolegyni Peštovou. Děkuju pěkně, také si vás vážím. Ale každý z nás už v politice nějakou chvíli je a dobře víme, že v politice jde i o jisté načasování. A zatímco prostě jste si mohli vybrat jakýkoliv jiný termín, tak že si zrovna vyberete termín hlasování o nedůvěře vládě, abyste tady vyvolali diskusi o schopnostech nebo neschopnostech této vlády zrovna na termín mezi prvním a druhým kolem, tak to mě zase, paní kolegyně, nepodceňujte z toho, že si neumím dovodit to, že tím primárním smyslem této schůze není ani tak zlepšení situace lidí v České republice nebo hledání nějakých věcných alternativ, ale že je to jisté vytvoření atmosféry před druhým prezidentským kolem. To zas mě nepodceňujte. To zase si umím nějakým způsobem spočítat.

Ke kolegovi Juchelkovi – nechci mluvit za své kolegy, kteří sedí ve vládě, ale věřte, že – protože se s nimi potkávám, tak jestli z někoho nemají strach, tak z vás opravdu ne.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ještě příště prostřednictvím. Nyní je přihlášena s faktickou poznámkou paní poslankyně Peštová, následuje pan premiér. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo. Jsem ráda, že tady vidím pana premiéra, protože zrovna tato otázka by mohla směřovat přímo na něj, protože on sám je politolog a jistě

mně poradí a řekne mi svoji odpověď na moji otázku. Co byste vy poradil svým studentům, kdyby se vás zeptali, když opozice se celou dobu snaží podle svého ústavního práva, nějakým způsobem načítá svoje zákony, svolává mimořádné schůze, neustále je opomíjena tím, že ani ty programy mimořádných schůzí nejsou schváleny, takže už nemá jinou možnost, jak postupovat, tak prostě svolá tuto schůzi? Co vy byste poradil svým studentům, jak by se opozice měla ještě víc chovat, aby dosáhla svých práv, která má zakotvena v ústavě? Děkuji. (Potlesk z lavic ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je přihlášen s faktickou poznámkou pan premiér Fiala. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Já bych neradil opozici a nebudu radit opozici, ale určitě svoje studenty bych vedl k tomu, aby všichni respektovali pravidla parlamentní demokracie. A k těm pravidlům nepatří jenom ta pravidla psaná, ale i ta pravidla nepsaná. Takže kdyby například opozice neblokovala dlouhé hodiny a dny jednání o programu schůzí Poslanecké sněmovny, kdyby neobstruovala v řadě případů, na to má taky opozice právo, ale kdyby to nedělala, tak bychom určitě se mohli bavit o věcech, které jsou pro všechny mnohem užitečnější. Taky bych studentům řekl, že jsou vládní strany, které se snaží respektovat práva opozice, proto například zařazují pravidelně opoziční okénka, snaží se prostě projednávat body v určitém pořadí, zatímco jsou vládní strany, které opozici úplně ignorují a opozice se není schopna třeba rok dostat k projednávání svých návrhů. To jsme tu taky zažili a nebyly to ty vládní strany, které jsou dnes ve vládě. Takže měřme všem spravedlivě. Dívejme se také na vlastní chyby a snažme se společně, pokud máte tu vůli pěstovat parlamentní politickou kulturu.

Ale já jsem se přihlásil kvůli úplně něčemu jinému. Já jsem tady poslouchal, co tady říkal pan poslanec Juchelka. Možná to vyjadřuje postoj i vás ostatních z hnutí ANO. A pak mě teda zajímá, jaký vlastně je? Protože jsem poslouchal v médiích i tady, jak od včerejška pláčete a stěžujete si, že členové vlády vystupují, argumentují, říkají, co vláda udělala, co se povedlo v jednotlivých rezortech, a pak zas, když se ministři přestanou hlásit a můžete vystupovat, tak si zase stěžujete, že členové vlády nemluví. Tak to se vám nemůžeme zavděčit nikdy. My se vám zavděčit nechceme. (Předsedající: Čas.) Ale pokud chcete tuto debatu vést rozumně, tak nám klad'te věcné otázky a pořád si nestěžujte a neplačte tady. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Prosím o dodržování času. Nyní nejdříve paní poslankyně Peštová, pan Juchelka teprve následuje po ní. Poprosím o faktickou poznámku nejdříve paní poslankyni.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo. Pane premiére, to všechno my jsme zkusili. Všechno, co tady říkáte, opozice zkusila, to znamená, načítala svoje body, dala do systému svoje zákony, které vlastně taky byly poslaneckou iniciativou. Ty zákony mají číslo jednací, nebo ne jednací číslo, ale číslo v systému mnohem nižší, než vy tam dáváte svoje zákony, to znamená, že vaše zákony předřazujete zákonům opozice. A vy říkáte opoziční okénko. To je fajn. Ale když se podíváte, kdy bylo naposledy opoziční okénko? Jednou? Dvakrát? Třikrát? Já už nevím. Opravdu to byl tak malý počet, že už si to ani nepamatuju. Když si vezmu za minulý rok, kolik bylo interpelací, tak z těch 18 jich bylo celkem osm, deset maximálně. To znamená, že každý týden má jeden čtvrtek, nebo respektive v každém týdnu je jeden čtvrtek, když vezmu, že Sněmovna zasedá co ob jeden týden, tak bylo jich 18, a z toho jste nám ubrali, naší opozici, na ty interpelace a na ty dny, kdy by měla být interpelace, tak jste nám dávali ty mimořádné schůze, které my jsme žádali, aby byly ty naše body. To už tady taky jednou bylo řečeno. Proč si opozice nepožádá o mimořádnou schůzi, vždyť tam můžeme diskutovat? Ale kdo tam diskutuje? Diskutují tam jenom ti, co mají přednostní právo, protože vy neschválíte ten program. Takže mimořádná schůze – zero, nula, nic. Takže kde máme diskutovat? Takže ta vaše odpověď je lichá – to, co vy byste řekl těm vašim studentům.

My se celou dobu snažíme diskutovat. Ale kde? Kde? Řekněte mi tu platformu, kde my s vámi máme diskutovat? Tady to nejde, protože vy nás nepustíte ke slovu. (Potlesk z lavic ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je tady přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Juchelka, následuje paní poslankyně Schillerová. Prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Moc děkuji. Vážený pane premiére, tady jde vidět, jakým způsobem je ten rozpor mezi tím, když jsme ve škole a učíme se, a potom přijdeme do té praxe, která je trošičku jiná. Já jsem například tady měl mimořádnou schůzi Sněmovny ohledně sociálních zákonů a sociálních témat. Nebyl schválen program. Mohli jsme o tom diskutovat. Měli jsme tady návrhy zákonů, které já mám ve Sněmovně už třeba desátý měsíc a na řadu prostě neprijdou dle mého názoru do konce volebního období, jako je například navýšení rodičáku a tak dále, což jsou typicky zákony pro lidi.

Za druhé – je to slušnost. Slušnost je také jednou právě z těch demokratických hodnot. Je to určitá tradice, se kterou my přistupujeme k parlamentní demokracii. A vy sám moc dobře víte, že jste už tu tradici několikrát, což je jeden ze základů demokracie jako takových, porušili například tím, že jste si personálie tady odhlasovali aklamaci, abyste se jeden druhému demokraticky pohlídali a podívali do kapes a do karet.

Slušnost podruhé tím, že se komunikuje s opozicí, a to i tak, že prostě nemám za sebou deset ministrů, kteří si vezmou hodinové projevy, ale to, že se diskutuje a že můžeme na ně reagovat. Protože já v tuto chvíli tady nevidím paní ministryni Černochovou, pana ministra Jurečku. A já jsem nemohl u pana ministra Jurečky, i když jsem měl spoustu věcí a otázek, ho nějak jako doplnit a zeptat se na to, jakým způsobem to myslel. A to je také slušné se domluvit s opozicí, když je takovéto mimořádná schůze Sněmovny, aby to nějakým způsobem fungovalo. Já si vybavuji, když to bylo v tom covidovém období, kdy tady stál opravdu Adam Vojtěch celou dobu a vysvětloval očkování, očkovací centra, vakcíny, zdravotnické pomůcky, roušky. Vy jste se ho na cokoliv mohli ptát, on vám odpovídal. Teď tady máme nedostatek léků, antibiotik, a Vlastimil Válek tady nebyl, ani nepamatuju, jenom u té mimořádné schůze Sněmovny, což jsme ho donutili.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Čas, pane poslanče. Paní předsedkyně Schillerová s faktickou poznámkou, pak následuje moje faktická poznámka. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji, paní předsedkyně. Nestěžuji si, pane premiére. Nefňukám, konstatuji. Vy a většina členů vaší vlády se včera přihlásila s dovětkem "před otevřením rozpravy". To je konstatování.

Rozpravu jste otevřeli v 19 hodin, to jsme se domluvili, to jsem samozřejmě uvítala, že aspoň v 19 hodin, a to už jste tu zase nebyli. Takže to je vaše pojetí demokracie jako premiéra, jako politologa. Dneska jsem si přečetla, že jste na tiskové konferenci řekl, že opozice je nervózní z toho, co tato vláda dokázala. To tedy jsme. (Smích a potlesk v sále.) A většina občanů je nervózní z toho, jestli to vůbec přežije. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času a další s faktickou poznámkou je přihlášena paní předsedkyně Pekarová. Paní předsedkyně, máte slovo.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Víte, já jsem teď už desátým rokem v této ctěné Sněmovně a přece jenom teď chci reagovat, vašim prostřednictvím, paní místopředsedkyně, například na paní poslankyni Peštovou. My jsme se potkávaly v minulém volebním období ve výboru pro životní prostředí. Vy jste tehdy působila jako

náměstkyně ministra, a tudíž i tehdy jste byla velmi blízko politickému dění, ale já vám mohu říci ze zkušenosti z toho období, jak minulého, tak předminulého, že skutečně nepamatuji, a doufám, že mi paměť ještě opravdu slouží natolik, že by i nám jakákoliv mimořádná schůze byla schválena, její program. Myslím si, že tady tyto nářky jsme tady tehdy zase vedli my. Ale abychom se právě tady neustále netočili kolem toho, kdo má jaký prostor a podobně, protože opravdu opoziční okénko bylo tak jako výjimečně jednou za půl roku, bylo možná i dokonce méně často, těch návrhů zákonů se nám – a bylo nás mnohem víc klubů v opozici – dostávalo na pořad tak málo, že to nemá srovnání s tím, jak velkoryse přistupujeme k vašim návrhům a vašemu opozičnímu okénku. Tak se teď tady zavazují, že oslovím Parlamentní institut, nechám, ať tady tato čísla srovná, ať to máme černé na bílém, ať to nejsou dojmy, ať jsou to fakta a ať s tím můžeme všichni jednou provždy pracovat a žít a nevyměňovat si to tady neustále jako takový nekončící ping-pong, kterým se nikam nedostaneme.

A padla tady řečnická otázka – kde spolu máme diskutovat? No, víte, kolegyně a kolegové, kdybychom tady teď nevedli od včerejška tuto diskusi, která nikam nevede, tak byly výbory. A víte, k čemu fungují a slouží výbory v legislativním procesu? K té podrobné diskusi nad těmi návrhy zákonů a řešeními problémů, které tuto zemi trápí.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Flek. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Josef Flek: Děkuji. Já bych jen krátce zareagoval vašim prostřednictvím na pana poslance Juchelku, kdy opravdu neustále vytahuje léky. Ano, ten problém tady je, byl, ale pan ministr Válek tady včera byl, byl tady i dnes a k této tematice se vyjadřoval. Já znovu zopakují, že ano, nedostatek léků na trhu je, nemáme ho jenom v České republice, je to evropský problém a je to hlavně ze strany výrobců.

Co se týče třeba... já chápu, jsem začátečník v politice, ale chápu vyslovení nedůvěry vládě v tom, že je problém, který vláda neřeší. Ale jsou problémy, které vláda řeší, a můžeme si to třeba říct u těch léků. Byl nedostatek léků, antipyretik pro děti, a objednalo se 300 000 krabiček. Ty léky se k nám dostaly. A to stejné se děje u antibiotik. Objíždí se opravdu kde co, kde kdo, aby se tyto léky k nám do České republiky dostaly. To je jedna věc.

Druhá věc. Doted' legislativně nebyly pořádně upraveny povinnosti pro výrobce těchto léků. To se nyní připravuje. A opět jsme u toho, že se na tuto problematiku dostatečně reaguje. Bohužel to chvíli trvá, než se to projeví. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je přihlášena s faktickou poznámkou paní poslankyně Pastuchová, následuje paní poslankyně Adámková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, paní předsedkyně. Nejdříve bych zareagovala na vás, paní předsedkyně, že jsou výbory. Ale to vy víte dobře tak jako já. Tak přece těch výborů není tolik ve čtvrtek a v pátek, tak jste tu schůzi mohla posunout a ty výbory nechat proběhnout, úterý a hlavně středu.

A protože k svému projevu se také dostanu možná někdy k půlnoci, tak bych si tady vypůjčila jednu citaci z minulého volebního období. A možná se v ní někdo najde. Cituji: Důvěra znamená ochotu spolehnout se na druhé a svěřit jim do rukou svou budoucnost. A já se vás ptám, dámy a pánové, aby si každý z vás upřímně odpověděl na tyto otázky a podle toho se rozhodl, jak bude hlasovat. Spoléhám se na tuto vládu? Věřím této vládě? Dokážu této vládě svěřit budoucnost svou, svých dětí a občanů této země? Konec citace. A víte, kdo toto řekl? Já ta gesta neumím. Toto řekl pan premiér Fiala při nedůvěře naší vládě.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dále je přihlášena paní poslankyně Adámková s faktickou poznámkou, pan poslanec Králíček následuje. (Poslanec Radim Fiala signalizuje.) Vidím vás, pane poslanče, k faktické... které jsou elektronicky, mají přednost a je jich tady hned několik ještě dalších. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážený pane premiére, vážení páni ministři, dámy a pánové, velmi se mně líbí, jak se tady vyměňují ty historické okamžiky, co kdy kdo řekl. Já bych byla jenom velmi ráda, kdyby tady pamětníci i minulého období si uvědomili, že v době covidu, kdy nikdo neměl kříšťálovou kouli, nikdo na světě nevěděl, co bude, tak bych byla velmi ráda, kdybyste ocenili skutečnost, a tou skutečností bylo, že pan premiér Babiš zřídil opoziční poradní sbor pro covid, a bylo tam mnoho kolegů, na které koukám i dnes, kterým naslouchal, ale neměl rozhodně větší řekněme důvěru než v ně. A to tu nezaznělo. A pokládám to za velmi neseriózní, protože tak tomu opravdu bylo. On naslouchal těmto kolegům, řídil se i tím, co oni říkali, říkal to potom i na klubu a (směrem do pléna) – vy jste tu nebyl, prostřednictvím paní předsedkyně, pane magistře – ale rozhodně to bylo tak, že opravdu on zřídil tento opoziční poradní orgán. O čem se radili, nevím, my jsme tam nebyli přizváni. A byla bych ráda, kdyby to tu zaznělo, že v době krize měla opozice velké slovo, jak do toho mluvit. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je tedy přihlášen pan poslanec Králíček, následuje pan poslanec Mašek, všechno faktické.

Poslanec Robert Králíček: Vážená paní místo... předsedkyně, pardon, omlouvám se. Já bych chtěl reagovat na vás. Já vítám to, že zadáte vašemu Parlamentnímu institutu tu analýzu, nicméně než se tak stane, tak bych jen připomněl, že mimořádné schůze, které jste svolávali vy v minulém volebním období, možná i v předminulém, tak minimálně tři byly schváleny i našimi hlasy. Byla to Bečva, kde jste měli hned jasno, bylo to Čapí hnízdo, kde jste měli taky jasno, a byl to covid. Takže není pravdou a je to lež, že jsme vám neschválili žádné mimořádné schůze. A co se týče vašeho výroku, že jsme dnes mohli mít výbory. Já se omlouvám, ale jestli si představujete, že my svoláme schůzi o nedůvěře vládě, kde chceme vysvětlit náš pohled na fungování vlády, vy nás za jeden den nepustíte ke slovu a pak to skončí, tak jste měli se s námi dohodnout. Ale vy se dohodnout nechcete, protože tomu rozumím, máte 108, budete mít za chvíli celou republiku a válčujete.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní tedy pan poslanec Mašek, následuje pan poslanec Vondráček. Prosím.

Poslanec Jiří Mašek: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já zareaguji na milého kolegu Fleka, vašim prostřednictvím, a na ten nedostatek léků, a jak se na to reagovalo. Pan kolega Flek pochopitelně se snažil postavit za pana ministra a řekl, že pan ministr tady krátce to okomentoval, a řekl, že se tomu věnuje výrazná pozornost a že léky se dovezou. Já bych se obrátil k tomu, že ta věc je více než půl roku stará. Pan ministr tady přiznal, že paní Vildumetzová skutečně tady na mikrofon o tom hovořila, o nedostatku některých léků pro děti, už v létě loňského roku.

Mimochodem, po covidu nás stejní odborníci, kteří radí i vaší vládě – oni ti virologové, epidemiologové a všichni ostatní radili i nám, jsou to pořád titíž lidé – tak nás všechny upozornili na to, že když odejde covid, tak o to přijde horší chřipka. A my jsme ještě nevěděli – a ve větším měřítku – a to jsme ještě nevěděli, že přijde RS viróza pro děti. Takže když se tady o tom mluvilo v létě loňského roku, tak se na to vůbec nereagovalo. Pak se prohloubil

nedostatek těch léků. A jenom připomenu skvělé bilanční schůzky – je to píárově úžasné – pana premiéra, jak chodí po ministerstvech, na obranu jde s kytkou, na zdravotnictví jsou možná chlebičky, a vždycky výsledek je stejný: děláme to skvěle, nejsou problémy, daří se nám, covid nás netrápí. Pan ministr přiznal, že covid nás netrápí, protože umřel sám od sebe, už nemá tu klinickou významnost a podobně. Takže všechny karty hrají relativně pro ministra bez jeho účasti. Ale bohužel na ty léky se nezareagovalo včas. A když ta informace tady byla na začátku prosince, tak přesto ministerstvo nic neudělalo a začalo to řešit až po Novém roce.

Takže přátelé, pane premiére, to ministerstvo nepracuje dobře, nereaguje a bohužel je to běžný obraz, jak tato vláda reaguje na všechny věci. Na energie, na stropování, všechno pozdě, všechno špatně. No prostě se vám nedaří, a proto tady dneska jsme.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je s faktickou poznámkou přihlášen pan poslanec Vondráček, následuje pan ministr Válek. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Já jsem váhal, jestli vystoupit, protože debata, co bylo v minulých obdobích, nás asi moc nikam neposouvá. Ale já jsem rád, jestli se to nechá zpracovat, bude to složité, protože v každé schůzi skoro byly včleněny nějaké opoziční body a těžko se zpětně bude zjišťovat, jaké opoziční body to byly. Ale zjistíte, že jsme schvalovali celkem běžně. Ta statistika bude zdeformovaná tím, že poslední opoziční okénko v tom předchozím volebním období bylo skutečně v březnu 2020, ale pak začal covid, za prvé.

A za druhé. My jsme měli 121 nebo kolik senátních vratek. My jsme ztratili hrozně moc senátního času tím, že nám jinak složený Senát běžně vracel zákony. To v tomto volebním období nenastává. Já vás jenom chci potěšit jednou historkou veselou, protože když byla předchozí vláda a bylo hlasování o nedůvěře vládě, tak bylo grémium a my jsme se nějak dohodli, že tedy budeme dělat ten zip, že ho umožníme. Vždycky jeden opoziční, jeden koaliční. Bylo dohodnuto, že první vystoupí opoziční lídr, což je současný premiér Petr Fiala, po něm vystoupil tehdejší premiér Andrej Babiš a pak se mělo střídát. A protože my jsme tenkrát udělali to co vy, také se ti naši ministři přihlásili první. Tak jsem první po Andreji Babišovi dal Alenu Schillerovou. Takže šli dva naši. A přišel za mnou naprosto rozčilený Honza Farský, co si to dovoluji, že jsem to naprosto přehnal a že ruším veškeré dohody. Jak je možné, že vystupují dva za ANO po sobě? A na konci mi říká: Radku, máš to zapotřebí? A odešel. A vidíte, a teď se to otočilo a vás je tady deset, patnáct po sobě a vůbec vám to nepřijde divné. Tak já vám jenom připomínám, že jestli funguje demokracie, tak příště budete třeba v opozici vy, pak se to zase vystřídá. Tak prosím vás, na to pamatujte, nenechme se do toho zatáhnout. Zkrátka jednou jste v koalici nebo v opozici, ale chovejme se k sobě nějak konzistentně. (Předsedající: Čas.) Dřív vám to vadilo. (Potlesk několika poslanců z řad ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pan ministr Válek nakonec nestahuje. Ale pak následuje pan poslanec Špičák – ten stahuje. Prosím, vaše dvě minuty.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: To snad ani nebudou... Děkuji, paní předsedající. Já jsem tady byl včera a jsem tady dneska. Budu tady, sleduji tu debatu, teď jsem zadal úkol, abych zjistil, co si to, vaším prostřednictvím, mohl pan poslanec Juchelka koupit za čípek na té pumpě v Polsku, protože mám o něj obavy, čípky se musí skladovat za poměrně přísných podmínek, je překvapení, že jsou na pumpě, a za jakých podmínek to legislativa v Polsku umožňuje.

Druhá věc, co řeším, tak je náhradní termín zdravotního výboru. Já chci, abychom se setkali se zdravotním výborem. Předpokládám, že to chtějí všichni členové, protože takhle mají šanci se bavit s úředníky ministerstva a tu předtím většinou neměli. Nevím, jestli můj předchůdce svolával někdy zdravotní výbor na ministerstvu a potkávali se s úředníky, ale asi

ano. Nicméně teď chci, aby to bylo pravidelně, takže hledám další termín. A samozřejmě online jednám s distributory, myslím si, že to jsou věci, které jsou důležité. A samozřejmě sleduji velmi pečlivě program, pokud se to týká zdravotnictví. Vždycky se tady objevím. Víte koneckonců všichni, že tak jako já, i vy máte ve svých kancelářích monitory a můžete to tak dělat.

V každém případě si myslím, že nemá smysl, abych znovu a znovu opakoval, že jsme reagovali včas. To, že po Novém roce – vím já, ví to, vašim prostřednictvím, i kolega Mašek, ale chápu, že to musí takhle říkat, ale jenom pak prosím, nedělejme takové ty věci, že si pak mezi čtyřma očima říkáme: Já jsem to takhle nemyslel. Tak já vím, že to tak nemyslíte, vašim prostřednictvím, já to také tak nemyslím, ale nepřehánějme to. Vy víte stejně dobře tak jako já, vašim prostřednictvím, paní předsedající, kolego Mašku, že Nurofen sem dorazil před 24. prosincem. To znamená, toto jsme začali zřizovat 15. prosince. To určitě není začátek letošního roku. Objednávky antibiotik, které dorazily v prvním týdnu tohoto roku, jsme zařizovali už mezi svátky. Prostě tak to je. Vy to víte, já to vím. Já vám pak rád předám všechny ty doklady, kdy jsme co objednávali. (Předsedající: Čas.) A bezesporu budu rád za každou radu a doporučení, která (Předsedající: Prosím o dodržení času.) zlepší situaci v České republice. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nakonec vám přece jenom nestačila dvouminutová dotace. Vracíme se k rozpravě, do které je nyní přihlášen pan ministr Balaš s přednostním právem. Než se dostaví k pultíku, načtu omluvu pana ministra Rakušana od 16.45 do 17.40 z pracovních důvodů. Prosím, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Vladimír Balaš: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, asi vyslyším přání Marka Bendy a nebudu mluvit dvě hodiny. Spíš to vezmu telegraficky a budu se zabývat možná ani ne tím, co ministerstvo dělalo a dělá, co hodlá dělat, ale ono se to prolíná, takže není to nic tak mimořádného. A jenom bych chtěl na úvod říct, že ta doba skutečně byla těžká, že děti v našich školách psychicky strádají. Důvodem je nejprve covidová pandemie, potom válka na Ukrajině a v současné době to, že někdo straší tím, že nás někdo chce zatáhnout do války, a to si myslím, že je velmi nezodpovědné. Myslím si, že to psychickému zdraví dětí rozhodně nepřispěje, a je to tedy opravdu ostuda.

Abych se vrátil k tomu, co Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy dělá. Tak primárně naplňuje Strategii 2030+ a při svém jednání a rozhodování rádo vychází právě z dat, která získává, postupně interpretuje, a z pokusného ověřování. Je to něco, čím navazujeme na ten vývoj, který byl předchozí, který jde přes mého předchůdce Petra Gazdíka k Robertu Plagovi a k těm dalším. Já jsem rád, že jak koalice, tak opozice chápou, že vzdělání je důležité, a jsem rád, že když se o tom bavíme, a nejenom na tomto místě, ale také na výborech nebo v kuloárech, tak vlastně panuje shoda na tom, že jedinou šancí, jak překonat problémy, které máme a které jsou opravdu velmi objektivní, ty důvody jsou velmi objektivní, je to kvalitní vzdělávání. Za to vám chci poděkovat, protože musím říct, že jsem to čekal horší, ale je vidět, že i opoziční poslanci, poslankyně si uvědomují, že budoucnost České republiky je právě v kvalitním vzdělávání a že se na tom musíme shodnout, jinak to skutečně nejde.

Říkal jsem, že budu stručný, zkusím tedy telegraficky minimálně říct, čím se zabýváme. Tak v současné době připravuje ministerstvo dlouhodobý záměr vzdělávání a stanoví základní priority. V rámci toho se zabýváme otázkou jednotných přijímacích zkoušek a jejich digitalizace také, což si myslím, že je velmi důležité a že jisté problémy v tom systému existují. Pokusně ověřujeme to, jakou roli má mít ta státní část a jakou si mohou školy stanovit samy. A je to myslím na dobré cestě.

To, na čem jsme se nedávno shodli, a to je zase otázka, která je velmi důležitá nejenom pro naše děti, ale pro osud České republiky, je otázka odborného vzdělávání, tedy jak na

středních odborných školách, tak na vyšších odborných školách. Takže jsme se shodli v rámci tripartity dokonce na spolupráci ve směru duálního vzdělávání a to si myslím, že je něco, co už jsme tady měli mít dávno, ale nějak se to zastavilo, takže doufám, že to nastavíme dál. Jsem rád, že ta shoda panuje nejenom mezi vládou a zaměstnavateli, ale že to podporují také zaměstnanci a jejich zástupci.

Navážu také na paní ministryni Langšádlovou trošku. Vy jste se ptali, jak je to s podporou vědy. Tak nepochybně ta internacionalizace vědy v České republice postupně probíhá. Kdybyste si dali práci nebo kdybyste získali ty informace, tak zjistíte, že máme celou řadu akademických nebo výzkumných pracovišť, která jsou natolik dobrá, že se do nich vlastně hlásí mladí vědci, a nejenom mladí, ale i renomovaní vědci z celého světa, a je to čím dál tím obvyklejší jev. Takže pokud jde o tuto stránku, nemám obavy. Naše věda možná není tak efektivní jako v Rakousku nebo v Německu, ale postupně se ta mezera zaplňuje a vyrovnává se to a myslím si, že ten trend je opravdu velmi zajímavý.

Pokud jde o internacionalizaci, rád bych také zmínil význam vědecké infrastruktury. Česká republika je jednou z mála zemí střední a východní Evropy, kde taková vědecká infrastruktura existuje. My samozřejmě podporujeme i tyto aktivity. Jeden z efektů, který je důležitý, je také to, že do tohoto zařízení mohou přijíždět a přijíždějí vědci z jiných zemí, nejenom z Evropské unie. Mohou přinášet know how, mohou tady testovat, mohou zapojit do té své aktivity mladé české vědce. Takže i z tohoto hlediska si myslím, že obavy o to, že bychom vědecky nestačili světu, jsou opravdu liché.

Zároveň s tím se zabýváme také novelou vysokoškolského zákona, to už tady paní ministryně zmínila. Děláme to samozřejmě společně, protože některé otázky se překrývají, takže to je určitě důležité. Ale kromě toho, že spolupracujeme s paní ministryní, tak také pravidelně spolupracujeme jak s Radou pro vědu a výzkum, tak s Českou konferencí rektorů. A to si myslím, že je také důležité. Nastavit financování na vysokých školách například tak, aby asistenti pracující na pedagogických fakultách neutíkali z těch škol, považujeme za zcela stěžejní, protože bez učitelů, bez těch, kteří učí, ti učitelé, by se ten systém samozřejmě mohl celý zhroutit. Takže řešíme teď otázku institucionálního financování vysokých škol. K tomu jsme si obstarali data, 16. a 17. února budu tuto otázku probírat na České konferenci rektorů. Ale ještě mezitím se rozjedou na univerzity po republice a budu to diskutovat s nimi odděleně. Je to věc, která je samozřejmě velmi důležitá, a některé ty rozdílnosti, které jsou třeba v platech vysokoškolských pedagogů, jsou jen těžko zdůvodnitelné.

Kromě toho, co se odehrává na poli vědy a vysokých škol, tak jenom chci připomenout, že Česká republika a vláda České republiky také podporuje budování významných infrastruktur, například se jedná o takzvané kampusy na Masarykově univerzitě, v Hradci Králové, na UK a na Albertově. Je to projekt, který je samozřejmě velmi důležitý a který zase pomůže pozvednout úroveň naší vědy v oblasti farmacie nebo v dalších oborech. Je to opravdu projekt velký, který pochopitelně je ohrožen tím, že výrazně stouply ceny stavebního materiálu a prací. Vzhledem k tomu, že když se tendrovalo, tak ty ceny byly jinde, bylo to před řekněme třemi čtyřmi lety, tak samozřejmě hledáme cesty pro to, abychom dokázali to, na co jsme dostali od Evropské unie prostředky, a jedná se až o 10 miliard, tak abychom dokázali využít smysluplně tak, aby tyhle projekty byly realizovány zase ve prospěch celé České republiky. To je, pokud jde o vědu a vysoké školství.

Pochopitelně takovou klíčovou oblastí, kterou se Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy zabývá, je regionální školství. V regionálním školství kromě dlouhodobého záměru vzdělávání pracujeme na revizi rámcových vzdělávacích programů. Chceme tedy modernizovat české vzdělávání na základních a středních školách a samozřejmě i v předškolní oblasti. Tak pokud jde o tu revizi, tak předpokládáme, že by příprava a propsání do curicul mělo být ukončeno během letošního roku s tím, že bude příští rok testováno a pak bude zavedeno přímo. Ale je to samozřejmě trošku složitější věc. Nejde jenom o ten papír, nejde jenom o to, co napíšeme, ale je třeba také implementovat ty plány a pomáhat i školám v tom,

aby propsaly tu modernizaci ve školských vzdělávacích programech. To si myslím, že se snad podaří. Minule, při minulé revizi, bohužel tedy asi selhala komunikace a přesvědčování, proč vlastně takovou věc děláme. Doufejme, že tentokrát přesvědčíme víc než 10 % škol oproti roku 2004. Takže to je jedna věc. Druhá věc je, můžeme mít tedy krásné papíry, ale musíme implementovat a pomáhat tedy nejenom školám metodicky, ale také připravovat na to učitele. Takže se zabýváme podporou i pregraduálního vzdělávání na pedagogických fakultách.

Samozřejmě v rámci toho systému bychom rádi individualizovali vzdělání a rádi bychom také podpořili školy ve vyloučených lokalitách, i na tom se pracuje, ty projekty už běží v současné době. Máme vytipováno 400 škol v těch vyloučených lokalitách, z nichž už téměř 300 v tom programu je, mohou čerpat prostředky, a dokonce dostávají metodickou pomoc. A je to zcela přirozené. Zbavit se problémů vyloučených lokalit lze jenom tím, že budeme poskytovat kvalitní vzdělávání a přivedeme děti do školy. Takže je to něco, co zase pomůže České republice, a to i v sociální oblasti.

Kromě toho jsme začali výrazněji podporovat také rozvoj školské infrastruktury. Bohužel tady nikdo víc než deset let nesledoval demografický vývoj ani to, že vznikají nové satelity kolem velkých měst, a najednou se divíme, že není dostatek míst na základních a středních školách, zejména v některých oblastech. Takže i tuhle otázku se nám daří postupně řešit. Ale není to něco, co bude hotovo ze dne na den. Nejde zázračně mávnout rákoskou a říct simsalabim, škola nebude postavena jenom jako proto. Ale myslím si, že i v téhle oblasti se nám podařilo tedy začít s výstavbou deseti tisíc míst a také s obnovou té školské infrastruktury.

No a v rámci té podpory regionálního školství se počítá také s podporou ředitelů v rámci středního článku podpory, ten také, ten projekt, už začíná fungovat, probíhá a samozřejmě s dalšími akcemi.

Tak já si myslím, že jsem vyčerpal ty nejdůležitější věci. Revizi jsem zmínil. Možná že vás nebudu déle připravovat o váš drahocenný čas. Jsem tady, kdybyste měli jakékoliv otázky, tak jsem samozřejmě připraven na ně reagovat. Jak jste si všimli, přihlásil jsem se až na dnes na odpoledne, takže doufám, že mě nebudete podezírat z toho, že se vám chci vyhýbat. Naopak, já jsem rád, že s vámi mohu diskutovat, že si můžeme vyměňovat názory. A chápu to, že zpětnou vazbu je třeba získávat z celého politického spektra, protože vy určitě máte ze svých regionů také vlastní zkušenosti a nejde se tvářit, že mě nezajímají. Naopak, já jsem velmi rád. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je tedy přihlášen s faktickou poznámkou nejdříve pan poslanec Juchelka a bude následovat pan poslanec Rais. S úsměvem, pane poslanče. Prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Já děkuji moc, paní předsedající. Vážená předsedkyně, vaším prostřednictvím, budu tady hovořit k panu ministru Balašovi.

Já samozřejmě nejsem vůbec jako školský expert a nebudu se vyjadřovat k těm jednotlivostem, které jste tady říkal ohledně školství. Na to máme jiné experty v hnutí ANO. Ale opravdu se mi nelíbí ten narativ, který tady používáte ohledně strašení lidí. Já s tím absolutně nesouhlasím, protože už na konci února minulého roku pan premiér poprvé použil na CNN Prima News, 27. února, tuto větu, cituji, kterou postrašil strašnou spoustu lidí, poněvadž i já mám zpětnou vazbu, že byli vystrašení, a to nejenom starší, ale třeba i otcové od rodin a tak dále, protože nevěděli v tu chvíli, co se děje.

Byla tam tato věta – cituji: "Jsme ve válce. Je to útok proti svobodnému světu. Musíme udělat vše, abychom Putina zastavili." Narativ "jsme ve válce" se od té doby začal používat úplně běžně, v každém diskusním pořadu. I já si sypu popel na hlavu, že jsem ho používal v souvislosti například s tím, že jsme ve válce dezinformační, kybernetické, ale to trojsloví

"jsme ve válce", kdy se začali strašit občané České republiky, že v nějaké válce jsme, tak pochází z úst pana premiéra. To není žádné strašení nikým jiným, ale pouze vámi jako vládou. Tak doufám, že jste se tenkrát ohradil úplně přesně, jako jste se třeba ohradil teď, u nějakých billboardů. A taky říkám za b), pokud vám to vadí, tak doufám, že budete kritizovat stejně i dekomunizaci a odporný billboard, na kterém je Husák s Babišem, úplně stejně jako billboardy koalice SPOLU, kde ho přirovnávali před komunálními volbami k Putinovi. Tak doufám, že budeme tady v tomto féroví. Ale "jsme ve válce", to jsou vaše slova.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Díky za dodržení času. Nyní je s faktickou poznámkou na řadě pan poslanec Rais. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. Já za ty dvě minuty neřeknu všechno, co bych chtěl, takže jsem přihlášený. Ale navázal bych tady na to strašení. Řada lidí u nás je vystrašena, když se podívá na svoji mzdovou pásku. Je to samozřejmě přehnané, to, co říkám, ale měli bychom se tady asi bavit o finanční situaci. Na jednu stranu tady byly jakési sliby, jakési naprosto konkrétní sliby naší předcházející vlády, a mohu říct, že tyto sliby, které se týkaly 150 % zvýšení hrubého platu, tak byly v podstatě splněny. Na druhou stranu je tady slib 130 %, abych to řekl přesně, mám to tady někde citované, 130 % průměrné hrubé měsíční mzdy. Tak v loňském roce k tomu nedošlo, v letošním roce, taky tady mám ty detaily uvedené, jak vlastně ta křivka padá. Bavili jsme se – jenom ještě ke všemu tahleta úvaha zahrnuje pouze pedagogy, nikoli učitele.

Já si myslím, že by bylo namístě, vzpomeňte například na vyjádření Asociace děkanů filozofických fakult, kdy v podstatě ti děkani hovoří o tom, že vlastně učitelé, kteří učí, dostanou asi o – pardon, kteří školí, dostanou asi o 15 000 menší měsíční plat než ti posluchači. Čili je tady těžce nevyrovnaná situace a je nutné to zlepšit. Já si myslím, že ta finanční situace je jedna z těch nejdůležitějších, byť těch problémů je víc v celém školství, které by tady měly zaznít naprosto jasně na mikrofon. A bylo by dobré, když máte konkrétní jakýsi příslib, tak aby tento příslib byl v průběhu těch čtyř let splněn, tak jak jsme to udělali my. Teď můžu říct, že prostě to splněno zatím není. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Zdravím, kolegyně, kolegové, přeji hezké odpoledne. Pan ministr Balaš bude chtít reagovat s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Vladimír Balaš: Ano, děkuji. Já jsem to svoje úvodní vyjádření trochu zkrátil, zapomněl jsem na ten zákon o pedagogických pracovnících. Tam pořád těch 130 % závazek je a doufejme, že se k němu propracujeme. Nám trvalo trochu delší dobu, než jsme se dostali vůbec k prvnímu čtení, takže se to zpozdilo jen díky tomuhle.

Pokud jde o ty filozofické fakulty, já s vámi souhlasím. Já jsem se zástupci Asociace děkanů filozofických fakult mluvil minulý týden, řešili jsme to a skutečně není pro mě pochopitelné, že za stejnou práci učitele na vysoké škole dostávají podle oboru někde řekněme x a někde třikrát x, protože rozhodně tam nemůže být důvod to, že to vzdělávání je rozdílně drahé, protože ta práce, která je odvedena, je v zásadě úplně stejná. Ale na druhou stranu je třeba také vidět, že existují stejné školy, které učí úplně stejný okruh dětí nebo studentů, a na jedné mají dvojnásobné platy než na té druhé. Takže to není jenom otázka podfinancování. Já vám uvedu příklad právnických fakult, pražské a brněnské. Učí téměř stejný počet dětí totéž a v Brně mají dvojnásobné platy. Takže to je ještě otázka vnitřního nastavení a fungování té které univerzity. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře. S faktickou se přihlásil pan poslanec Rais, a než mu udělím slovo, přečtu omluvy. Omlouvá se Jiří Kobza od 17 hodin z pracovních důvodů a Jan Richter od 12 do 19 hodin z rodinných důvodů. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: No častý argument z protistrany je ten, že vysoké školy mají autonomii a že si dělají "finančně, co chtějí". Ono to tak samozřejmě úplně pravda není. Ten propad je na všech úrovních, a jestliže vezmu průměrné platy docenta, tak ten je nižší než průměrný plat v podstatě vysokoškolského pracovníka, který pracuje v průmyslu. Ty údaje jsou zdrcující. Rada lidí nejenom z těch filozofických fakult, ale v podstatě už i z těch technik se minimálně rozhoduje, jestli zůstane tady na té vysoké škole, anebo jestli půjde do středního školství, kde má svoje, lidově řečeno, jisté. Teď ten zákon, o kterém jste hovořil, o akademických pracovnících, tam dává zase jakési solidní záruky přes třídní učitele a podobně. Čili ty nůžky se otvírají mimořádně. My na jednu stranu chceme, abychom nebyli montovnou, abychom byli v podstatě nějakou duševní institucí, na druhou stranu ty lidi vyháníme pomalu k pokladnám. To si myslím, že je velmi nepřijemné.

No nic, já zbytek nechám potom na to vlastní vystoupení. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Pan ministr chce reagovat s faktickou poznámkou.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Vladimír Balaš: Já neříkám, že je to jenom věc vnitřního rozdělování v těch školách, to máte pravdu, institucionální podfinancování skutečně existuje a snažíme se to řešit. Je pravda, že Česká republika dává asi 4 % HDP do vzdělávání podle statistik OECD, Německo dává 4,5, ale výrazně víc dává do vysokoškolského vzdělávání. Takže určitě nějaké rezervy tady jsou, a jak jsem říkal, posbírali jsme data, tu otázku budeme řešit. Otázka je, aby si také i vysoké školy ale uvědomily, že není ten problém jenom na jedné straně, ale je třeba ho řešit komplexně, a já budu rád pomáhat a doufám, že získám i vaši podporu. Protože skutečně už jenom to, že odcházejí lidé z pedagogických fakult učit raději na střední školu, protože tam mají výrazně vyšší plat, je alarmující, protože pak nebude mít opravdu kdo učit a celý ten systém se může rozložit. Takže rád budu spolupracovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře. A nyní se vracíme k řádně přihlášeným do rozpravy. Jako první teď vystoupí pan poslanec Letocha, připraví se pan poslanec Flek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Letocha: Děkuji moc. Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, v rámci svého vystoupení bych chtěl primárně vyjádřit důvody, proč dnes budu hlasovat proti návrhu na vyslovení nedůvěry vládě a naši vládu tak v jejím dalším setrvání podpořím.

Prvním z těchto důvodů je potřeba, aby zejména v této době měla Česká republika stabilní vládu, která se opírá o dostatečnou většinu v Parlamentu a zároveň se skládá z premiéra a ministrů, kteří unesou i nepopulistické rozhodování na svých rezortech. Protože ve chvíli, kdy několik set kilometrů od hranic České republiky probíhá válečný konflikt, jehož nepřímé následky se přímo dotýkají našich obyvatel, ve chvíli, kdy vysoká inflace doslova užírá úspory našich občanů a zdrazují nejen potraviny a léky, ve chvíli, kdy energetická krize trápí občany i firmy, a ve chvíli, kdy naše opozice pouze účelově přizívuje strach občanů, strach z toho, že nebudou mít na jídlo, strach z toho, že nebudou mít za co topit, a strach z ozbrojeného konfliktu na našem území – proto je pro mě důležité, aby v těchto chvílích Česká republika měla vládu, která realisticky a cíleně pomáhá potřebným. Nechci, aby se vrátila vláda chaosu, vláda nezodpovědného mrhání státním rozpočtem, vláda strachu a represí.

Obavy, které jsem před chvílí zmínil, jsou zároveň témata, která hýbou českou veřejností, jsou to témata, na která neexistují jednoduchá řešení, jak se nám snaží leckdo namluvit. Jejich řešení nejsou vždy jednoduchá ani populární, ale pokud si chceme zachovat demokratické hodnoty, musíme se za ně postavit

Jsem rád, že naše vláda stojí na straně Ukrajiny, přijala celou řadu opatření k pomoci Ukrajincům na našem území, ale také poslala humanitární a finanční pomoc přímo na území Ukrajiny. Poslali jsme na Ukrajinu také zbraně, kterými budou moci i nadále chránit své území před agresorem. Několikanásobně více však vláda pomáhá českým občanům, kterým nepřímo, ale významně válka na Ukrajině zhoršila životní úroveň.

Často slyším, že vláda nepomáhá našim občanům, a to je lež. Jen v minulém roce se třikrát zvýšily důchody, navíc vláda zavedla 500 korun měsíčně k důchodu za každé vychované dítě. Rodinám s dětmi vyplatila jednorázový příspěvek 5 000 korun na každé dítě. Zvýšila existenční a životní minimum, zvýšila a zefektivnila normativy na bydlení, které mají vliv na příspěvky na bydlení. Na pomoc pro občany v důsledku energetické krize vláda dala navíc 16,8 miliardy korun z minulého rozpočtu roku 2022 a na nákup zemního plynu do státních hmotných rezerv dalších 8,5 miliardy. Zvýšila mzdy učitelům, hasičům, policistům. A mohl bych takhle mluvit ještě dlouho. Kdo si pod tíhou těchto faktů troufá říct, že vláda neudělala nic pro naše občany? Rozumím tomu, že opozice může mít jiné recepty na zvládnutí těchto krizí, ale pokud tvrdí, že vláda nic pro své občany neudělala, tak jednoduše lže.

Naše země absolvovala náročný rok, počínaje energetickou krizí, jak už jsem zmiňoval, vyvolanou válkou na Ukrajině, náporu ukrajinských uprchlíků, rostoucími cenami. Šlo o naprosto bezprecedentní a výjimečný rok, který prověděl to, kdo má za řízení naší země odpovědnost, a naše vláda obstála. Ukázala, že je schopná a skvěle koordinovaná.

V rámci Ministerstva průmyslu a obchodu jsme na poli evropské energetiky zejména díky ministru Jozefu Síkelovi obstáli na výbornou. Podařilo se zastropovat ceny energií. Před zimou jsme měli plné zásobníky plynu. Dalším velmi důležitým výsledkem je úspěšný boj za posílení energetické bezpečnosti a nezávislosti na Rusku.

Z hlediska agendy Ministerstva vnitra úspěšně bojujeme proti nelegální migraci. Navýšili jsme platy příslušníků bezpečnostních sborů a skvěle jsme se vypořádali s přílivem vlny ukrajinských uprchlíků. Jako člen bezpečnostního výboru musím říct, že ministra vnitra opozice skutečně nešetří. A to je v pořádku. Ale prozatím veškeré úkoly a výzvy spojené se vším, co jsem již zmiňoval, ministr Rakušan zvládl výborně.

Ve školství se našemu ministrovi Vladimíru Balašovi povedlo vyjednat navýšení rozpočtu pro letošní rok, zahájili jsme výstavbu nových tříd a škol, které v budoucnu pojmu až 10 000 žáků, a zároveň potěšit učitele, kteří budou dosahovat v průměru minimálně 130 % průměrné mzdy v České republice.

A nezapomínejme také na to, že jsme zvládli skvěle uspořádat předsednictví Evropské unie. Za to jsme chváleni řadou evropských médií a představitelů okolních států. Nebojím se říct, že jsme České republice významně zlepšili prestiž. Díky houževnaté práci vlády a všech, kteří se na vedení předsednictví podíleli, jsme využili příležitosti a opět jsme ukázali Česko ve skvělém světle. Škoda jen, že ani v této otázce se s opozicí neshodneme.

Já dnes nebudu hodnotit důvody, proč byla svolána tato schůze, to ať si každý domyslí sám. Osobně si však myslím, že nedůvěra vládě je jednou z posledních záchranných brzd demokracie, na které by se mělo shodnout 101 poslanců, že vláda nemá jejich důvěru. Dovolím si tvrdit, že dnešní svolavatel domluvených 101 hlasů poslanců nemá, jediná vláda, která by dnes teoreticky mohla získat nedůvěru Sněmovny, je vláda stínová. Jistě bychom získali i více než potřebných 101 hlasů, ale všichni víme, že to nejde, a tak alespoň stínové vládě doporučím, ať v tom stínu zůstane. Mimochodem nepopírám právo opozice tuto schůzi svolat, i když 101

hlasů domluvených nemá, ale pak to na mě působí pachutí, že tyto základní demokratické pojistky zneužíváte pro politický marketing.

Minulý rok byl složitý, začíná rok nový a já nám všem i občanům České republiky přeji, aby byl po všech stránkách lepší, a také proto budu i nadále podporovat vládu Petra Fialy. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad koalice.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Vystoupení pana poslance vyvolalo několik faktických poznámek. Nejprve vystoupí paní poslankyně Peštová, připraví se pan poslanec Králíček. Než dorazí paní poslankyně k pultíku, přečtu omluvu. Omlouvá se Julius Špičák od 17 hodin ze zdravotních důvodů.

Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Já děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já věřím tomu, že ty vaše proslovy budou v obdobném duchu, takže teď to řeknu a myslím si, že už se nebudu muset opakovat.

Opozice straší lidi válkou. Kdo tady řekl, že jsme ve válce? To jste byli vy! Vy tady říkáte, že jsme ve válce. Vy strašíte lidi, ne my. Vy strašíte lidi. To je za prvé.

Důchody. Prosím vás, nepřivlastňujte si něco, na čem nemáte absolutně žádnou zásluhu. Kdyby nebylo současné opozice, která se zasloužila o valorizaci, tak vy byste teď tady neříkali, co děláte pro důchodce. Bod číslo dvě.

Ten cedník proti drahotě, nebo respektive ten váš cedník, kterému říkáte Deštník proti drahotě, ten je k ničemu. Běžte se podívat na úřady práce. Běžte se podívat na úřady práce, jak tam ti lidé padají – to se nedá říct jinak než na hubu. Na hubu, opravdu, myslím to vážně, já jsem s těmi lidmi mluvila, protože se to na ně valí a oni už nevědí, co mají dělat. Ti už za chvíli budou zobat všichni Lexaurin. To je za třetí.

Jestli chodíte do krámu, jako chodím do krámu já, protože mám dvě děti, takže neustále chodím nakupovat, jsou v tom věku, kdy neustále jedí, tak se běžte podívat, kolik vám v tom nákupním košíku za těch tisíc korun – co za to nakoupíte. To jsou ty zvedající se ceny potravin. To už tady také bylo.

No a zásobníky plynu? Tak si to řekneme. Ono to není o tom, jestli ty zásobníky plynu jsou v současné době naplněny, protože ony byly naplněny skoro vždycky v tom období, ale tam spíš jde o to, za kolik byly naplněny, kolik to stálo.

Takže myslím si, že – opakuji ještě jednou – že ty projevy budou stejné, já už se nebudu opakovat, toto bylo jednou a naposled. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní poslankyně. Nyní vystoupí s faktickou pan poslanec Králíček, připraví se paní poslankyně Pastuchová. Prosím.

Poslanec Robert Králíček: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, mě ten projev pana Letochy velmi mrzí. Mrzí mě z toho důvodu, že pokračuje v tom, co se stalo včera večer. Ten projev byl plný arogance, urážek a nenávisti. Svými výroky, pane poslanče Letocho, prostřednictvím paní předsedající, štvete společnost. Tvrdíte, že opozice tu straší společnost válkou, že někoho strašíme. Vy ji štvete proti nám. Štvete ji tak, až se stane násilí, a to půjde za vámi, protože to, co jste předvedl za projev, to byl podle mě projev možná, který jste psal ve spolupráci s KRITem, s vaším propagandistickým týmem.

Ano, vy nám tu zakazujete svolat schůzi o nedůvěře. My fakt nejsme idioti, abychom nevěděli, že nemáme 101 hlasů, ale naším právem je, abychom vyjádřili svoji nespokojenost,

protože jste prostě nás zase před 14 dny převálcovali, nechtěli jste nám schválit ani jeden z navržených bodů, a jediné, co umíte, tak nás tu dehonestujete, urážíte a svádíte to na nějakou prezidentskou kampaň. Ale paní předsedkyně Schillerová ve svém úvodním projevu neměla ani jedno slovo o prezidentské kampani. Řekla tu několik bodů, co vláda dělá špatně, a pak si poslechněte nenávistný projev pana Lipavského, nenávistný projev paní ministryně obrany, poslechněte si i projev pana premiéra, jak se o nás vyjadřovali a kdo zatáhl do té debaty prezidentskou kampaň. Fakt mě to mrzí, a zrovna od vás, pane poslanče. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Pastuchová. Připraví se pan poslanec Mašek. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já se budu opakovat, ale možná opakování je matka moudrosti. Vážený pane kolego Letocho, vaším prostřednictvím. Prosím, napište si už všichni někam na papír, že důchody nepřidala vaše vláda. Nepřidala vaše vláda, valorizace je podle zákona, takže vy jste důchodcům nedali ani korunu navíc. A prosím, načtete si, kdo schválil výchovné, také to nebyla vaše vláda, opravdu nebyla. Já jsem v minulém volebním období tady seděla, vaše vláda to opravdu neschválila.

A k tomu, co říká pan kolega Králíček, vaším prostřednictvím, s tím musím jenom souhlasit. Já doufám, že na nás jako včera večer tady nikdo nebude křičet, že snad svým vystupováním tady někoho šikanujeme. Máme 16.20 a dostal se první diskutující z řad vašich, ale to je teď úplně jedno, na řadu. Takže jsme zase celé dopoledne slyšeli samochvalu našich ministrů, jak se co podařilo. Ale to bylo. Ale lidi čekají na to, co bude. Teď jsou opravdu nespokojeni, nechtějí tuto vládu, a proto tu jsme.

Jestli vás mohu požádat, řekněte mi, z těch vystupujících, málo vystupujících z našeho klubu za hnutí ANO, za které mluvím, který z poslanců tady jedním slovem zmínil prezidentskou volbu, jako to děláte vy všichni z koalice.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Mašek. Připraví se paní poslankyně Hanzlíková. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mašek: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, ke kolegovi Letochovi, vaším prostřednictvím. My spolu sedíme v bezpečnostním výboru. Část jeho projevu k činnosti vlády, všechno to bylo zalité sluncem, všechno to nemůže být lepší. Ale já bych šel k tomu bezpečnostnímu výboru. Tam pan poslanec Letocha, vaším prostřednictvím, přiznal, že jako opoziční poslanci tam trošku panu Rakušanovi zatápíme. Ale ono to je málo platné, pan Rakušan nedbá. Pana Rakušana jsme už v lednu loňského roku upozorňovali na problémy kolem registrace Ukrajinců, vy jste to asi tady omylem nazval nábořem Ukrajinců, ale šlo o migrační vlnu, která se zvládla, ale ne díky ministrovi, ale díky obcím, krajům a jednotlivým občanům. Takže to je třeba si zopakovat.

Dále jsou tam věci, které se prostě evidentně nedaří ministrovi, nechám všechny ty skandály STANu, prostě zametání stop po korupčním hnutí a všechno to, co se tam děje, reorganizace NCOZ a věci související, mizerná personální práce. Připomeňme si pana Mlejnků, připomeňme si pana Knapu, odvolávání na dálku, potom tam zůstal na té, poště. Do pošty dolévání peněz. Prostě zavřela se voda. Je tam kupa věcí, které se vám nedaří. Policie rozvrácená, deficit 6 000 policistů se prohloubil o další tisícovku. 2 600 policistů odešlo v loňském roce, je to o 400 % víc. Docházejí peníze na přesčasy. Zevnitř policie zní, že v březnu nebude na přesčasy. Klesá úroveň služby policie na veřejnosti. Prostě je to tragédie. A vy jste to všechno zalil sluncem, je to prima, zatleskáme si. Prostě je to, pane kolego, špatně. Nedaří

se vám, nedaří se této vládě a vaše vystoupení bylo takové vystoupení jako z Marsu, úplně odtržené od reality. Děkuji. (Potlesk opozičních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Hanzlíková a připraví se pan poslanec Lang. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hanzlíková: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, ráda bych se obrátila na pana kolegu Letochu, vašim prostřednictvím, paní místopředsedkyně. On tady řekl, že u našich občanů opozice vyvolává strach. Já bych vám, pane poslanče, chtěla říci, že ten strach nevyvolává opozice, strach vyvolávají nedostatečné, naprosto nedostatečné a pomalé kroky této vlády, které ty lidi dostávají do chudoby, do naprosto neřešitelných sociálních a finančních situací. Chtěla jsem tady říci ten důchod, opravdu ho opět zmíním, i když jsem už asi třetí, ale ono to je opravdu důležité. Tato vláda valorizaci důchodů pouze realizovala, je daná zákonem. Možná že kdyby se tato vláda měla pro to rozhodnout, tak že ani k tomu nedošlo. Jinak tato vláda nechala půl roku obyvatele, ty nejchudší a nejzranitelnější cílové skupiny, bez pomoci.

My jsme tady několikrát interpelovali, chtěli jsme to zařadit jako body, ale koalice nás neposlouchala. A skutečně ti lidé na tu první pomoc, která přišla v srpnu, vlastně pětitisícová podpora pro rodiny, a bohužel zdravotně postižení a i ti, kteří opravdu mají velké problémy s nějakou dopravou, nebo ti, kteří jsou závislí na dýchacích přístrojích a podobně, tak čekali až do listopadu na zvýšení příspěvku na mobilitu, který nakonec byl naprosto nedostatečně zvýšen – o pouhých 350 korun. Navíc vláda nechala ty lidi tak dlouho bez pomoci, že v podstatě do chudoby upadá i střední třída. Já opravdu neznám jinou vládu, která by cíleně a zásadně zvyšovala skupinu lidí závislou na sociálních dávkách. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji za dodržení času. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Lang, připraví se pan poslanec Letocha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji, paní předsedající. Já bych také ke kolegovi Letochovi, prostřednictvím vás. Mě to nepřekvapuje, protože já když jsem viděl, že je tam přihlášen, tak jsem očekával, co bude následovat. On je prostě stanař. On je prostě zastánce ministra Rakušana, a kdyby čert na koze jezdil, tak on vždycky STAN a pana ministra vnitra vychválí. Pouze mě překvapilo, protože my jsme spolu v bezpečnostním výboru, tak kdybychom se dotýkali jenom té bezpečnostní problematiky, tak bych tomu rozuměl. Ale on to vzal z jedné vody načisto, přes zdravotnictví, zemědělství, zahraniční politiku, prostě všechno je bezvadné, všechno je krásné. Já si připadám jak v Jiříkově vidění, je to takové dějà vu. Včera jsme tu v tuto dobu byli a nebyli jsme ještě připuštěni úplně do té diskuse, dnes je ta situace trochu lepší, že můžeme alespoň fakticky reagovat. Ale ono to opravdu tak není, jak říkal můj předřečník, kolega Mašek, prostřednictvím paní předsedající, ono na tom něco je, je celá řada problémů. Já jestli se dostanu dnes nebo zítra nebo pozítří k nějakému svému projevu, který mám nazvaný "10 hříchů ministra Rakušana", tak já tam potom ozřejmím některé ty věci, které se mi z pohledu jako člověka zabývajícího se... nebo celý život pracujícího v rezortu vnitra, mi na tom vadí.

A to, co tady zaznělo od pana Letochy – já s tím nemohu souhlasit. Migrační krize, ano, nějakým způsobem jsme ji zvládli, zejména to zvládly ty kraje, zvládly to ty obce, zvládli to hejtmani, my jsme k tomu nějakým způsobem přispěli, ale není to úplně ideální, není to úplně růžové.

Bezpečnostní situace se zhoršuje, od policie odchází obrovské množství lidí, jak tady bylo zmíněno, 2 500 odchodů zkušených policistů, 25 let a více, je to tragédie personální z pohledu

ministra vnitra. To že přišlo 1 500 nováčků do pěti let... to je, jako kdyby tam nebyli. O 20 % se nám zvedla trestná činnost oproti loňskému roku, 145 vražd navíc proti loňskému roku. Tak mohu pokračovat. A budu to mít ve svém vystoupení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní s faktickou je přihlášen pan poslanec Letocha, připraví se pan předseda Výborný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Letocha: Děkuji. Bylo těch příspěvků na mě tolik, takže doufám, že většinu z nich zvládnu okomentovat.

Tak prvotně – já nemám rád, když tady říkáme, že se neposloucháme, protože chápou, že v kontextu toho, co tady člověk řekne, tak občas si někdo něco domyslí a ta fantazie funguje. Například že jsem řekl "obava z války". Řekl jsem obava z ozbrojeného konfliktu. A já věřím, že i vy dokážete pochopit – já chápou, na co jste naráželi, ale já věřím, že i vy dokážete pochopit ten kontext toho, co pan premiér říkal, že "jsme ve válce". Samozřejmě myslel válku ekonomickou, respektive válku, co se týče dezinformací, takže válku dezinformační a tak dále. To s kontextem a narativem, který v tuto chvíli se ve společnosti nastoluje – (Předsedající: Pardon, pane poslanče, prosím o klid. Děkuji.) –, že přijde ozbrojený konflikt na naše území a že snad začínáme hledat nějaké brance, to je absurdní. To tady v životě nepadlo a to je to, co tady v tuto chvíli opozice živí. Takže o tom to je. To je ten kontext té války.

Půjdu rychle dál. Co se týče té fantazie, já jsem vůbec nezmiňoval nic o zemědělství, zdravotnictví. Zmiňoval jsem rezorty hnutí STAN, ano, já jsem poslanec za hnutí STAN, já si stojím za tím, že pan ministr vnitra Rakušan svou práci dělá velmi dobře, zejména na poli té uprchlické krize, která tady byla. Vždyť se od nás inspirovali se nebo zajímali, jakým způsobem jsme to velmi dobře zvládli, Poláci, Němci a další země Evropské unie. Jsou tady prostě úspěchy, které našim ministrům nemůžete vzít, i kdybyste tady křičeli sebevíc. Myslím, že na vás tady dnes nebude nikdo křičet z nějaké šikany, ale poslouvejme se a budme féroví alespoň v tom kritickém hodnocení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní s faktickou pan poslanec Výborný, připraví se pan poslanec Exner. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, paní místopředsedkyně. Milé kolegyně, milí kolegové, já bych nejprve rád vašim prostřednictvím reagoval na paní kolegyni Pastuchovou. Říkejme ty věci pravdivě, tedy v úplnosti. Ano, vy máte pravdu, že tato současná vláda nepřipravila a nepřinesla sem ono takzvané výchovné, které Ministerstvo práce a sociálních věcí a vláda začaly teď od 1. ledna maminkám, to je ta pětistovka za vychované dítě, vyplácet. To se skutečně hlasovalo ještě v té minulé Sněmovně za vaší vlády. Ale je potřeba říci, že ten návrh samotný, lidovci, KDU-ČSL, poprvé předložili jako pozměňovací návrh v roce 2017 ještě za předsedy Pavla Bělobrádka. Potom se tak stalo za mého předsednictví, potom za předsednictví Mariana Jurečky. Myslím, že minimálně čtyřikrát nebo pětkrát jsme to tady předkládali. Vždycky to vláda hnutí ANO a sociální demokracie ve spolupráci s dalšími zamítla. Až na konci volebního období těsně před volbami a tak trochu navzdory paní ministryni financí tehdejší jste podpořili tento návrh, nebo respektive se odhlasoval tento návrh. Takhle je poctivé to říkat. Takhle to bylo. A my jsme za to rádi. Ano, vy máte pravdu v tom, že to není věc, kterou by prosadila tato vláda. Ale my jsme za to rádi a od začátku u toho mimo jiné byly hlasy KDU-ČSL, ale taky hlasy ODS, která tehdy pro to v té minulé Poslanecké sněmovně hlasovala. Takže to je jedna věc.

Druhá věc. Já bych chtěl velmi poprosit, abychom trochu zracionalizovali to jednání Sněmovny. Pokud budeme u každého vystoupení v rámci faktických poznámek reagovat na to,

co tady už opakovaně bylo vysvětleno, například to, proč včera předsedající postupoval tak, jak postupoval, tak se opravdu nedobereme nějakého rozumného konce dnešního jednání. Pojdme zkusit nereagovat opakovaně těmi samými argumenty na ty věci, které jsou tady přednášeny, a posuneme se k nějakému konci.

A na závěr na základě dohody předsedů poslaneckých klubů – i paní předsedkyně, vašeho poslaneckého klubu, hnutí ANO – (Předsedající: Čas.) Já s dovolením dokončím ten procedurální návrh, paní místopředsedkyně, mohu-li?

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Jestli s tím nemají kolegové problém ano, prosím, pokračujte.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji. Tak abychom skutečně dneska mohli hlasovat o vyslovení nedůvěry vládě České republiky, jak zní název této schůze, tak prosím, abychom si teď odhlasovali procedurálně, že budeme jednat po 19. a hlasovat po 19., 21., případně i 24. hodině. Ač pevně doufám, že se k tomu hlasování dostaneme dříve, než bude půlnoc. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Já přivolám kolegy z předsálí. Máme zde procedurální návrh, já ho zopakuji.

Návrh zní tak, že o vyslovení nedůvěry vládě bychom jednali po 19. a hlasovali po 19., 21. a 24. hodině. (Poslanec Benda upřesňuje mimo mikrofon.) Ano, to je pravda, děkuji za upozornění, po 21. a 24. hodině.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 4, přihlášeno 172 poslanců a poslankyň, pro 132, proti žádný. Návrh byl přijat.

A nyní budeme pokračovat ve faktických poznámkách. Přihlášen je pan poslanec Mašek k faktické poznámce, připraví se paní poslankyně Pastuchová. Prosím, máte slovo. (Výrazný hluk v jednacím sále.)

Poslanec Jiří Mašek: Vážená paní předsedající, kolegyně kolegové, nejprve...

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Omlouvám se, pane poslanče. Kolegové, kolegyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, prosím o klid! Pokud máte nějaké rozhovory, přesuňte je prosím do předsálí.

Poslanec Jiří Mašek: Nejprve zareaguji na podle mě absurdní výzvu pana kolegy Výborného, vaším prostřednictvím, k tomu, abychom nediskutovali faktickými, abychom to zrychlili. Po tom co jste tady, pane kolego Výborný, prostřednictvím předsedající, vlastně nás takhle vyzval, tak když jsme tady celý minulý den nemohli říct ani slovo kromě přednostních práv na začátku, tak opravdu mi to nepřipadá korektní.

A teď bych ještě kolegovi Letochovi, který tady v rámci faktické navázal na svůj předchozí projev a vychválil tady řešení migrace, znovu musím říct, že tu migraci díky občanům, obcím, hejtmanům a tak dále se nám podařilo zvládnout. Nicméně registrace byla špatná a napravujeme to teď díky lex Ukrajina 4 a pětkou a najednou si slibujeme, že budeme mít opravdu registraci. Doteď nevíme, jestli tady máme 150 nebo 200 tisíc Ukrajinců. Dá se to odhadovat jenom podle nástupu dětí do škol, který byl poloviční, než se předpokládal. Totéž malinko souvisí s povinností po 150 dnech si upravit svůj vztah se zdravotními pojišťovnami.

Tam to také udělala zhruba polovina předpokládaného počtu Ukrajinců, takže tady pan ministr, je škoda, že tady není, selhal. (Hluk v sále trvá.)

A k té nelegální migraci. To, že teď držíme dva měsíce už zbytečně zimní ostrahu slovensko-české hranice, když máme nulový záchyt převaděčů, to je zase jen takový dozvuk a promítne se to do toho, že nebudou peníze na přesčasy policistů. Čili všechno, co děláme, nebo tahle vláda dělá, začíná pozdě a potom pokračuje ve špatných rozhodnutích. (Předsedající: Čas.) Bohužel.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za dodržení času. A nyní vystoupí s faktickou jako zatím poslední přihlášená k faktické paní poslankyně Pastuchová. A ještě jednou, ještě jednou opakuji, kolegové, kolegyně, prosím, přesuňte své rozhovory do předsálí. Děkuji. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Tak já zareaguji na pana kolegu předsedu pana Výborného, vašim prostřednictvím, kde nás upozornil, ať nemáme asi faktické poznámky. Tak určitě je mít budeme, pane kolego. Protože jak řekl pan kolega Mašek, celý den jsme tu včera seděli, někdo z nás, do 11 hodin, myslím, nevím, jestli jste tu seděl vy. A vypůjčím si tady slova kolegy z koaličního, kdy 12. 1. na 360 stupních pan kolega Kohajda řekl, že standardem demokracie jsou diskuse. Tak já se tím budu řídit.

A další věc, k tomu vašemu výchovnému. Já jsem pouze upozornila pana kolegu, který tu v minulém volebním období nebyl, že výchovné, jak sdělil, neschválila tato vláda. Neschválila tato vláda, schválila to vláda naše a navrhla to paní ministryně Maláčová. A vy děláte vlastně teď úplně to samé, protože když si vzpomeneme na minulý týden a nikotinové sáčky, které teď běží ve všech novinách, jak jste je schválili, tak dva tyto návrhy to ležely už od dubna od našich poslanců. Takže si přivlastněte jenom to, co je opravdu vaše.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, to byla zatím poslední faktická poznámka. Nyní vystoupí v rozpravě řádně přihlášený pan poslanec Flek. Připraví se pan poslanec Hájek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Flek: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážení kolegové, pane ministře, já nebudu zdržovat. Já jsem se tady vyjadřoval několikrát k faktickým poznámkám. Já jenom krátce řeknu, že svým hlasováním podpořím vládu, a je to z toho důvodu, že si myslím, že skládat účty by měla až za čtyři roky, až bude prokazatelné cokoliv. Ne dvakrát do roka. Za mě si myslím, že hodnotit vládu za problémy, které nevytvořila, je pro mě nepřípustné. Takže svým hlasováním podpořím vládu České republiky, vládu Petra Fialy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní je přihlášen pan poslanec Jiří Hájek, toho tu nevidím, a dalším přihlášeným je pan poslanec Exner, připraví se paní poslankyně Šafránková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Exner: Vážená paní předsedající, vážené ministryně, ministři, vážené kolegyně, kolegové, jsme tu dnes kvůli návrhu na vyslovení nedůvěry vládě a já považuji za svoji povinnost vystoupit a říct, proč má vláda Petra Fialy moji důvěru a měla by pokračovat v dosavadní práci.

Ale ještě bych se chtěl trochu zeptat. Poslední hlasování o nedůvěře vládě vyvolala opozice před čtyřmi měsíci a vláda si důvěru udržela. Co se stalo za ty čtyři měsíce? Co závažného zkazila vláda za tu dobu, že opozice dnes svolává mimořádnou schůzi? Je výborový týden a dnes i včera jsme všichni měli mít jednání parlamentních výborů. Tedy vlastně ne

všichni, protože je jeden poslanec, který není ministr a není členem žádného výboru, podvýboru ani komise, a on většinou není ani na plénu, není tu ani dnes, nebyl tu ani včera, a pokud je tohle v pořádku u jednoho, co kdybychom to dělali všichni? Byla by prázdná sněmovna? Nebo co kdyby se nikdo nikdy nepřihlásil do žádného výboru, podvýboru? Bylo by to v pořádku? To by se výbory ani neustanovily za celé volební období? A proč je naše práce ve výborech blokována právě dnes a včera mimořádnou schůzí? Ministři a 199 poslanců ztrácí čas a zřejmě nikdo snad vážně ani neočekává, že by snad vláda dnes neprošla testem hlasování o nedůvěře. Včera i dnes tu několikrát zaznělo, že jste museli svolat mimořádnou schůzi, abyste mohli kritizovat vládu, vyjádřit názor a ptát se ministrů. Ale to děláte na výborech, děláte to na plénu při projednávání jakéhokoliv zákona, děláte to každé sněmovní úterý při projednávání pořadu schůze, kdy hodiny navrhuje množství dalších bodů schůze, a děláte to při interpelacích. A to ještě navíc k tomu máte v koncernu čtyři deníky, máte televizi, dvě rádia, desítky časopisů a dva internetové zpravodajské portály, což žádná jiná strana nemá.

To bych trošku reagoval, prostřednictvím paní předsedající, na pana kolegu Maška z bezpečnostního výboru a jeho dnešní poznámky o KRITu. To je samozřejmě ministerský Krizový informační tým. Je správně, že ministerstvo informuje o své činnosti, nevidím ani nic divného, že vyjadřuje samozřejmě politický názor pana ministra, nevidím nic divného na tom, že takový tým si vytvořil, a vůbec nevidím nic divného na tom, že si udělal někde nějaký billboard. Ptám se, jestli tohle, co tu dnes děláme, je ta práce pro lidi, o které tak rádi mluvíte. Já si myslím, že to je poměrně drahá PR kampaň za státní peníze a za čas ministrů a poslanců, kteří mohli dělat něco užitečnějšího.

Teď bych chtěl říci, proč budu hlasovat pro důvěru vládě. Chtěl bych zmínit úspěšné předsednictví České republiky v Radě Evropské unie, za které sklízíme chválu od špiček celé Evropské unie, a ačkoliv přípravy pod bývalým premiérem nasvědčovaly katastrofě, vláda pětikoalice dokázala zvládnout veškeré komplikace, které byly neočekávané a které přišly s ruskou válkou na Ukrajině. V rámci našeho předsednictví jsme zajistili společný nákup plynu a zastropování cen energií, návrh na dobrovolné evropské snížení spotřeby plynu jsme dotáhli během rekordních šesti dní, předběžně jsme se shodli na diverzifikaci dodávek energií a na vyšším využívání obnovitelných zdrojů energie. Válka totiž ukázala, že energetická bezpečnost a klimatická transformace jdou ruku v ruce, protože více energie ze slunce nebo vody znamená méně eur pro diktátory za plyn a ropu.

Dále jsme vyjednali schválení evropských sankcí na Rusko a v prosinci jsme schválili dokonce devátý balíček, a to i přes opakované obstrukce Maďarska. Podařilo se odblokovat přístupové procesy s Albánií a Severní Makedonií a dotáhli jsme vstup Chorvatska do eurozóny i do schengenského prostoru. Díky tomu už nebudou naši občané zdržováni kontrolami cestou k moři na dovolenou do Chorvatska. Jedním z vrcholů byl historicky první summit Evropského politického společenství, kterého se zúčastnily všechny spřátelené evropské země, a Praha se díky tomu stala centrem politického dění celého kontinentu.

Za druhý zásadní úspěch této vlády považuji zvládnutou migrační krizi po vypuknutí války na Ukrajině. Na začátku, když jsem viděl ta čísla uprchlíků, ten vývoj, tak jsem si myslel, že to nebude možné zvládnout, aniž bychom viděli nějaké žebráky v parku, nějaké matky s dětmi přespávající někde v metru, ale Ministerstvo vnitra pod vedením ministra Víta Rakušana ukázalo celé Evropě, jak rychle a efektivně se dá registrovat, ubytovat a začlenit do společnosti téměř 400 000 ukrajinských uprchlíků. S odstupem času se navíc ukazuje, že díky vysoké míře začlenění Ukrajinců do pracovního procesu získáváme více peněz do zdravotního a sociálního systému, než z něj Ukrajinci čerpají. A myslím si, že část mladých Ukrajinců u nás zřejmě zůstane, a ti nám mohou pomoci v budoucnu i s financováním důchodového systému. Česká republika tak Ukrajincům nejen pomohla, ale současně tím i získává.

Opoziční politici tvrdí, že naše vláda nemyslí na naše občany. Já s tím nesouhlasím. Za 13 měsíců ve funkci vláda navýšila minimální mzdu, takže se základní hodinová mzda dostala nad 100 korun, zvýšila platy policistů a příslušníků bezpečnostních sborů o 10 %, zastropovala

ceny energií a přispěla domácnostem na zvládnutí jejich nárůstu. Vláda schválila jednorázový příspěvek na děti, jako pomoc v energetické krizi zavedla úsporný tarif a zastropovala ceny pro velké firmy, usnadnila výstavbu malých solárních elektráren, tak aby mnoho lidí mohlo mít svou vlastní výrobu energie. Vláda chránila naše občany proti nelegální migraci zavedením dočasné kontroly hranic se Slovenskem, když bylo potřeba. A tady bych zase reagoval, prostřednictvím paní předsedající, na pana kolegu Maška. Ano, to, že nejsou už téměř žádné záchyty, je právě výsledkem těchto kontrol, které prostě byly úspěšné a kterými jsme přehradili tu migrační trasu přes Slovensko.

Vláda také modernizuje armádu, aby lépe chránila bezpečnost našich občanů, a zároveň stabilně navyšuje výdaje na obranu, aby postupně dostála svým závazkům vůči našim partnerům v NATO. V neposlední řadě během této vlády se třikrát zvýšil důchod podle zákona vloni, pěstounské dávky a zvýšily se částky životního a existenčního minima. Je ale samozřejmě doba pocovidová a v Evropě je velká válka, která ovlivňuje ceny a ekonomiky po celém světě. V takové situaci nerozumím rozporu, že se na jedné straně opozice díví rozpočtovému schodku a na druhé straně od opozičních politiků slyšíme, že se má rozdávat ještě více peněz, má se snad zlevňovat jízdné a další věci. Naopak si myslím, že v takové situaci je od opozice velmi nezodpovědné strašit občany a rozdmýchávat emoce. Je pochopitelné, že válku jistým způsobem neseme všichni.

A napříště bych byl velmi rád, kdyby mimořádná schůze byla svolána opravdu z nějakého závažného důvodu, nebo kdyby opozice měla nějaký důvod si myslet, že vláda důvěru nedostane, a zejména kdyby se jí zúčastnil předseda strany, která ji svolala. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Vaše vystoupení vyvolalo několik faktických poznámek. Nejprve vystoupí paní poslankyně Adámková, poté pan poslanec Brázdil. Prosím, paní poslankyně máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, jsem smutná. Jsem smutná z toho, co tady předvedl pan poslanec Exner. Jakým právem, prostřednictvím paní místopředsedkyně, si děláte legraci z člověka, který překonal téměř vlastní smrt? (Důrazně:) Jakým právem?!! Právem arogance, cynismu a naprosté, naprosté misantropie. Prosím vás, při té příležitosti – ale děkuji, pane poslanče, protože vy jste tady řekl jednu velmi důležitou věc, a já na vás znovu na všechny chci apelovat. Až tady budu opět s pokorou načítat, prosit vás, abyste vzali na pořad náš transplantační zákon ohledně dárců kostní dřeně, opět ho prosím pěkně neberte. Ale pak si musíte uvědomit, že závažné choroby, včetně smrtelných chorob, nejsou určeny pro ty venku, ale i pro ty u nás! Takže bych byla velmi ráda, kdybyste s pokorou hleděli na život člověka, na to, že je velmi smrtelný, a nedělali si tady z toho opravdu naprosto nemístné politické hrátky! Děkuji. (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Nyní s faktickou vystoupí pan poslanec Brázdil, poté pan poslanec Mašek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za slovo. Milé dámy, vážení pánové, vypadá to, že asi končí okénko, dvoudenní okénko, vládních poslanců a vlády. A nic proti ničemu. Nicméně jako červená niť se tady motá jedna obrovská dezinformace. Vláda chce proti ní bojovat a vy všichni skoro, a teď pan Exner taky na konci, jste se toho dotkli, tu dezinformaci šíříte. A ta dezinformace se jmenuje, že tohle bylo svoláno na základě toho, že se tím chce podpořit nějaký kandidát, nebudu ani říkat kdo. Poslouchejte mě. Ta myšlenka vznikla na našem klubu minulý týden. Důvody jsme řekli – protože jste nás nechtěli vyslyšet. Dobře, je to možné, tak uděláme hlasování o důvěře. Prosím vás, v pátek jsme to všichni podepsali, nebo většina, odevzdalo se to, ale nikdo nevěděl, nikdo z vás – a pokud jste to věděli, tak máte informace někde od něho

nahore – nikdo nemohl vědět, kdo se do toho druhého kola dostane. Vaše informace, vaše dezinformace, že tohle je dělané na základě toho, že se tím chce někdo podpořit, jsou liché.

Rozuměli jste mně, prosím vás, v této logické argumentaci? Nerozuměli. Pro pana profesora, pardon, docenta ještě jednou. (Předsedající: Prostřednictvím.) Prostřednictvím, ještě jednou. My jsme si minulý týden řekli, už je toho moc, uděláme nedůvěru hlasováním, nebo vyvoláme jednání. Podepsali jsme to, odevzdali, ale ještě v ten moment nikdo nevěděl, kdo bude v druhém kole! Tudíž toto nemůže být.... (Poslanec Svoboda z místa: Bylo to pravděpodobné.) Bylo to pravděpodobné, říká mi kolega. Ještě jednou. Někdy jeden z těch kandidátů dokonce říkal, že se ani do druhého kola nedostane. Ale vy jste věděl, že to je pravděpodobné, pane kolego. (Předsedající: Prostřednictvím předsedající.) Prostřednictvím. Je to dezinformace. A vidíte, jak je ta linie velmi křehká. (Předsedající: Čas.) A tím jsem skončil. (Potlesk opozičních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Prosím s faktickou poznámkou o vystoupení pana poslance Maška, poté vystoupí pan poslanec Babka. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji za slovo. Chtěl bych reagovat, vašim prostřednictvím, na ctěného kolegu Exnera a připomenout jednání výboru pro bezpečnost, kterému on předsedal v době, kdy jsem já byl mimo v zahraničí a neúčastnil se ani předseda výboru pan doktor Žáček. A tam se představoval tým KRIT, představoval ho jeho vedoucí pan Hanousek, vysvětlil nám v krátkosti, jak to funguje. Pro vás, je to čtyřčlenný tým, který má dbát o to, aby sledoval radikalizaci na státních úradech, na ministerstvech a podobně. V tom duchu jedná snad s týdenní frekvencí s pracovníky kolem pana Klímy pověřeného dezinformacemi, nebo potlačováním dezinformací na vládě. A tam nám vysvětlil ten člověk, že stojí oni, spolek Dekomunizace a pan ministr, za tou koláží, že si za tím stojí, to, co bylo s tím Putinem v pytlí na budově Ministerstva vnitra, a dokonce nám řekl účel. A říkal, bohužel se ten účel nenaplnil, že si představovali, že se tam mají původně sejít demonstranti a že jim měl být odebrán ten pocit vlastenectví, aby se styděli za to, že tam jdou. Oni by tam šli kvůli energiím a kvůli svým problémům. Tak to je jedna věc, která tam zazněla na mikrofon a je dokazatelná. Takže to je spolek Dekomunizace. Čili tam to byla zakázka. Spolek Dekomunizace pracoval na pověření ministra vnitra a jeho spolupracovníků, tam se za to platily peníze, za vyvěšení a podobně, tam se čtrnáct dní tohle to hlídalo, a pak se to všechno zametlo, že to vlastně bylo na zadní straně budovy, takže se vlastně nic nestalo. Trošičku výsměch. I když na to byla podána trestní oznámení, která řešilo NCOZ, které podléhá kupodivu ministrovi a policejnímu prezidentovi.

K otázce migrace na česko-slovenské hranici. Vyřešila to zima, vyřešilo to to, že si to ti lidi řekli, že tam přestali jezdit. Ta migrace se přes zimu zmírnila i na ostatních trasách. Toť vše, reakce na vás.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Pan poslanec Babka je přihlášen k faktické poznámce, poté pan poslanec Exner. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Babka: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Já už jsem to tady říkal včera, ale nedá mi to zopakovat znovu. Já se prostě divím tomu, že poslanci hnutí STAN tady dokola víceméně všichni recyklují ty samé projevy, ve kterých chválí vládu. Nedokážu si představit, proč to dělají. Musí mít buď problém sami v hnutí, nebo ještě hůře ve vládě, kdy tady musí recyklovat jedny a ty samé projevy, slyšeli jsme asi 16 podobných pochvalných projevů na vládu, jak to dělá dobře, jak je tady všechno zalité sluncem. A já si myslím, že – i za kolegy – jsme rádi, že tato vystoupení máme za sebou.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní s faktickou vystoupí pan poslanec Exner, poté pan poslanec Králíček. Prosím.

Poslanec Martin Exner: Aby nedošlo k nějakému nedorozumění. Tím poslancem, který tu není a není v žádných výborech, jsem pochopitelně myslel pana předsedu ANO Andreje Babiše.

Jinak k panu Maškovi, můžeme se sejít nad zápisem, já jsem tam úplně ta slova neslyšel, jak to říkáte vy, myslím si, že to tak úplně nebylo. A myslím si, že banner na Ministerstvu vnitra nebyl žádná hrůza, mně se taky líbil a myslím, že vyjadřoval docela dobře náš názor.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní pan poslanec Králíček s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Vondráček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Robert Králíček: Já bych chtěl reagovat na pana poslance Exnera. Nicméně směřem k panu poslanci Výbornému, který tu bohužel není. Mně se hrozně líbí, že pan poslanec Výborný nás žádá, abychom stokrát nebo x-krát nereagovali nebo nevytahovali věci, které už tu byly zodpovězeny. A já prosím pana poslance Výborného, prosím i pana předsedu klubu Cogana, prostřednictvím paní předsedající, prosím vás, stokrát už nás neurážejte, stokrát nevytahujte stejné lži, stokrát nás nedehtonujte a my to nebudeme dělat taky. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní pan poslanec Vondráček s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Flek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Velice stručná reakce na pana kolegu Exnera, který nás vyzval, jestli by nebylo lepší si vybrat nějaký vážnější důvod pro svolání schůze k nedůvěře vládě. Já prostě vážnější důvod než ohrožení slova v České republice neznám. A nevyslyšeli jste naše interpelace, nezařadili jste zvláštní bod, nevyslyšeli jste nás na mimořádné schůzi. Dostal jsem jednu arogantní odpověď na svoji interpelaci od ministra vnitra, který tam nebyl. Klobouk dolů, minulý čtvrtek tam byl a aspoň něco jsem se od něj dozvěděl. Ale v každém případě nejsem jediný – a budu o tom mluvit ve svém příspěvku – neznám vážnější důvod, než je to, co se děje, než jsou ty předpřipravené narativy. A to je i odpověď na to, co tady říkal kolega Milan Brázdil. To není dezinformace, co šíří kolega Exner. To je předpřipravený narativ. To se teď tak jmenuje. (Poslanec Brázdil mimo mikrofon: Aha. Děkuji.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. S faktickou pan poslanec Flek, poté pan poslanec Mašek. Prosím.

Poslanec Josef Flek: Děkuji. Já jsem chtěl jenom krátce zareagovat na pana kolegu Maška ohledně hlídání hranic. Ono to svůj účel splnilo, protože pokud si to trochu rozebereme, aktivní zálohy pomáhaly policii v hlídání hranic hlavně u nás na jižní Moravě. A ten úbytek té migrace, migrační vlny, nebyl jenom tím, že byla zima, ale opravdu že se ty hranice hlídaly. A bohužel, nebo bohudík, jak se to vezme, migranti si nachází nové cesty, jak se do Evropy dostat. A nachází nové trasy. A hlídáním těch hranic se to opravdu odklonilo. A my víme, že se snaží dostat do Evropy. Ale už to není přes Českou republiku, a to díky hlídání těch hranic. Já osobně jsem tam byl s paní ministryní Janou Černochovou, kde jsme byli na záchyťovém středisku v Břeclavi, a opravdu teď účel to splnilo. Hlídka tam byla aktivní jak ze strany armády, tak samozřejmě ze strany Policie České republiky.

Pak bych chtěl krátce reagovat na pana poslance Babku. My opravdu ve STANu nejsme loutky. Opravdu nepapouškujeme, co nám někdo říká. A jestli jste dobře poslouchal od mých kolegů, nepřijde mně, že by říkali, že je vše zalité sluncem. Oni se snaží argumentovat tím, co se za nás – a možná i tím vnímáním okolí – mohlo povést rezortům ministerstev Petra Fialy. A proto bych byl rád, kdybyste si odpustil takové připomínky, že máme piáristy, kteří nám to připravují. Není to pravda. Opravdu, jak vidíte, já se snažím mluvit úplně bez papíru a snažím se reagovat na ty věci, co tu zaznívají. A mí kolegové jsou na tom stejně. (Předsedající: Čas.) A opravdu si to připravují sami. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní pan poslanec Mašek s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Lang. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji. Hned několik reakcí na kolegu Fleka, vašim prostřednictvím. My jsme mluvili o tom, že vše je zalité sluncem, ve vztahu k projevu pana kolegy Letochy, vašim prostřednictvím, který skutečně byl zalit sluncem, jinak bych si to nedovolil říct.

Co se týká pomoci na hranicích, ta skutečně splnila svůj účel, splnila ho už po dvou měsících a poté rapidně klesly ty záchyty. Jde o tu rychlou reakci. Jestli to má smysl prodlužovat, což se nestalo, a prodlužovalo se to téměř v plném rozsahu, teď už jsou to jenom namátkové kontroly, což je dobře. A jinak je tam důležitý ten tlak na to, a budu rád, když to vaše vláda udělá, aby se hlídala schengenská hranice, o tom se hodně mluví, ale zatím od vás je příslib, že byste možná někdy na jaře navýšili počet o několik desítek policistů na ochranu schengenské hranice. Tak tady bych byl rád, kdybyste byli radikálnější.

K panu Exnerovi, vašim prostřednictvím. Ono s tím KRITem je to takové zvláštní. Já jsem poukázal na trojúhelník Rakušan, KRIT a Dekomunizace.cz a říkal jsem to v souvislosti s tou koláží, kterou, jak jste říkal, téměř obdivujete. A já bych to chtěl teď zmínit. Bohužel ta Dekomunizace.cz, ke které plynuly i nějaké peníze ze strany ministerstva, kam přišla objednávka na to, aby se udělaly údajně tři koláže, z čehož dvě nebyly vyvěšeny, byla vyvěšena jenom ta na zadní straně ministerstva, tak to stálo mnoho desítek tisíc korun. Ostraha té legrace stála také mnoho desítek tisíc korun a byli tam vyblokováni 24 hodin denně dva policisté. Takže ono to tak úplně jednoduché není. Je to ve všech souvislostech. A poslední souvislost je, že Dekomunizace.cz stojí za vyvěšením toho dehonestujícího banneru, který vlastně znevěrohodňuje možnost, aby Slovák – český občan mohl být prezidentem. A přátelé, jestli tam je nějaká souvislost, tak to už by bylo hodně smutné.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Čas. Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Lang s faktickou poznámkou, poté paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji, paní předsedající. K panu kolegovi Flekovi, prostřednictvím vás. Víte co? kdyby tady hovořil ministr, hovořil jeden zástupce stanového městečka, tak bychom to pochopili, že to je prostě nějaké zhodnocení situace. Ale prostě 15 nebo 16 oslavných proslovů, kdy asi úplně jste neříkali, že všechno je zalité sluncem, ale prostě všechno je to bezvadné. Já nevím, jestli vy žijete v nějaké jiné části Země, než žijeme my. Prostě jestli žijete někde na Marsu a my na Venuši? Já tomu nerozumím.

A ke kolegovi Exnerovi, prostřednictvím paní předsedající. Je tam celá řada zásadních témat. Jako vy jste se tady dotkl toho banneru, se kterým jste byl spokojen. Já potom ve svém vystoupení mám dokonce i fakticky doloženo, že pan ministr vnitra, který nám říkal, že on s tím nemá tak něco společného, tak vlastně to zadal tomu spolku Dekomunizace. Ten banner, který byl vyvěšen na zadní straně Ministerstva vnitra, je jedno, kdo tam byl v tom pytli, i kdyby tam

byl Eskymák, tak prostě to z našeho pohledu byla dehonestace státního symbolu, státní vlajky. To, že to bylo nakonec odloženo, protože to bylo na zadní straně budovy, je takové úsměvné.

Ale mě spíš zajímá, že – jak říkal kolega Mašek, prostřednictvím paní předsedající – ten jeden banner stál 70 000 korun. A byly tři. Jeden se povedlo vyvěsit, jeden měl být ještě na Staroměstském náměstí, jeden měl být na Václavském náměstí. Takže tři krát sedm je 210 000 korun. Zaplatilo se to ze státního rozpočtu, z rozpočtu Ministerstva vnitra, pravděpodobně, tyto hrátky. A mě by zajímalo, jestli pan ministr vnitra třeba bude takový borec, že třeba řekne ano, udělal jsem chybu, není to úplně ono, a zaplatí to třeba ze svého, pošle to na samoživitelky, pošle to na nějaké dobročinné účely nebo na nějakou charitu, ty peníze. Protože opravdu 210 000 korun není málo peněz.

A to, že tam ta policejní hlídka stála, my jsme se ptali na bezpečnostním výboru, 14 dnů dvoučlenná policejní hlídka 24 hodin hlídala tento banner, aby nedošlo k nějakému narušení na rubové straně kachlíkárny – Ministerstva vnitra, tak to mi taky připadá takové zvláštní. Bylo nám to zdůvodněno, že to jsou policisté z ochranné služby. (Předsedající: Čas.) Ale chyběli v tom případě někde jinde, že jo? Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Zatím s poslední faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Já si taky dovolím reakci. Kolegyně, kolegové, včera, když jsem tady vystupovala a chtěla jsem reagovat na pana ministra vnitra, tak mi to bylo odepřeno, jako to bylo odepřeno všem 200 poslancům. A pořád se nemusím opakovat s tím, že je na předsedajícím, jestli rozpravu otevře, nebo neotevře. Kdyby pan Bartošek řekl, že není shoda předsedů poslaneckých klubů, tak by to bylo správně. Ale je to vždy na předsedajícím schůze, kdy rozpravu otevře.

Chtěla bych vyzdvihnout všechny ministry, kteří tady dnes byli a postupovali tak a podstoupili tu rozpravu. Myslím si, že to bylo daleko efektivnější. Nepatří mezi ně ale pan ministr vnitra Vít Rakušan, který nechtěl, aby rozprava byla, a musí tady v tuto chvíli vystupovat za něj poslanci, kteří obhajují jeho práci, jako je třeba znovuzavedení kontrol na česko-slovenské hranici, ke které jsme ho vyzývali na bezpečnostním výboru už daleko dříve. On na to vůbec nereagoval. Reagoval až po volbách a až teprve pak znovu zavedl ty kontroly. Ale mělo to být už daleko dříve.

Zároveň bych chtěla zmínit, že tato vláda vůbec nejedí do regionů, nejedí do krajů. Vzpomeňte si na minulou vládu, jezdila do všech krajů, zajímala se o všechny problémy v krajích. Vůbec to neexistuje. A ty inspekční cesty pana premiéra, že přijede na Ministerstvo zdravotnictví, dají si kávičku, dají si koláček... Já se omlouvám, já si myslím, že takové cesty by měly být v nemocnicích, měly by být na úřadech práce, měly by být tam, kde jsou ty problémy, aby se řešily. Ale tak to vůbec bohužel není. A je to strašně smutné. Protože já nepamatuju, že by takováto vláda... Ta vláda je prostě arogantní a přezíravá. Tak to je. Děkuju. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Čas. Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Exner, poté pan poslanec Flek. A ještě než mu dám slovo, přečtu omluvy. Omlouvá se... Pardon. Pan poslanec Berki bere svou omluvu zpět.

Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Exner: Chtěl bych tu zareagovat na to, že banner byl nějak speciálně hlídán. Není to pravda. Budova Ministerstva vnitra je chráněná budova v hlídaném režimu,

takže tady žádné vícenáklady nevznikly. Zaznělo to i na výboru pro bezpečnost. Tak bych prosil, abychom zde nezanášeli takovéhle právě dezinformace nebo nepravdy.

A jinak prostřednictvím paní předsedající na pana Maška, zase moc nerozumím tomu, že... ano, pan ministr nechal vyrobit jakýsi banner s Putinem v pytli, ale vůbec nechápu ten oslí můstek k nějakému jinému banneru s Husákem. Vůbec nerozumím tomu, kde se to bere a co s tím má společného pan ministr. Jestli to dělá stejná firma, no prosím. Ale co to s tím má společného? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Flek, poté paní poslankyně Ochodnická. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Flek: Děkuji. Já opravdu jenom s faktickou – k paní kolegyni Vildumetzové. Není to pravda. Není pravda, že by ministři nejezdili po krajích, po regionech. Jenom já osobně jsem si vymohl do Jihomoravského kraje ministra školství se svou kolegyní Janou Krutákovou a Martinem Hájkem, aby objel školy. Máme tam... Byla tam paní ministryně Jana Černochová v Jihomoravském kraji. Do Jihomoravského kraje je pozván i ministr průmyslu a obchodu Jozef Síkela, kde máme naplánované cesty po firmách a po podnicích, ať to bude zdravotnická firma, nebo to bude i slévárna. Takže opravdu oni jezdí po krajích. Teď záleží na tom, zda si o to řeknete. Já si myslím, že ta komunikace musí být asi oboustranná. Proto nechápu, z jakého důvodu říkáte, že nejezdí po krajích. U nás po krajích teda jezdí. A už tam byl dokonce pan ministr Kupka v Jihomoravském kraji na pozvání, řešili jsme dálnici I/73 rychlostku. Takže opravdu za mě ministři jezdí, a do Jihomoravského kraje velice často. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní s faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Ochodnická, poté pan poslanec Mašek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Martina Ochodnická: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vaším prostřednictvím bych také ráda zareagovala na paní poslankyni Mračkovou Vildumetzovou a na výjezdy našich ministrů a členů vlády do krajů. Já sama jsem s panem ministrem zdravotnictví Vlastimilem Válkem absolvovala několik výjezdů do krajských nemocnic. Těch výjezdů se účastnili také zástupci zřizovatelů, to znamená ať už krajských úřadů, nebo městských úřadů. A pan ministr ve svém kalendáři pravidelně, a každý měsíc, má několik termínů právě určených pro návštěvy organizací, nemocnic a dalších. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. A nyní pan poslanec Mašek a připraví se paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Já bych rád odpověděl panu kolegovi Exnerovi, vaším prostřednictvím. Ta Dekomunizace, to není firma, to je spolek Dekomunizace.cz a má vlastně své místo, má své stanovy a také má svou náplň. A ta náplň je v tom názvu obsažená. A nic proti tomu samozřejmě. Takže tady bych chtěl jenom říct, jestliže tady byla spolupráce s Dekomunizací.cz na vytvoření koláže s Putinem a s dvěma státními vlajkami, tak jenom tady padl dotaz, a já jsem ho tady dneska dopoledne řekl v rámci jedné faktické, jestli byla spolupráce i na tom banneru, který dehonestuje tedy možnost, aby Slovák, český občan, nebo zpochybňuje tu možnost, byl prezidentem této republiky. A já jsem to tady řekl, mě oslovila potom parlamentní zpravodajka pro Ministerstvo vnitra a přinesla mně korektní odpověď, kde pan ministr řekl, že s touto druhou akcí on nic společného nemá a že tedy objednatel nebyl. Toť všechno. Snažím se být korektní. Odpovídám na to. Věřím tedy, nebo chci věřit, že tomu tak bylo. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášena jako poslední zatím paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Tak děkuji. Pro paní poslankyni a pana poslance z koaličního tábora. Doufám, že mě dobře poslouchali, že jsem říkala, že nejezdí vláda do regionů. Vláda má premiéra, v současné chvíli 18 ministrů, historicky nejvíc. A já jsem zažila jako hejtmanka, že do našeho Karlovarského kraje přijela celá vláda, všichni ministři. Sedli jsme si k problémům Karlovarského kraje. A mohu vám říct, že díky tomu máme vojenskou, policejní školu, udělaly se tři úseky D6, konečně se po 20 letech opravují Císařské lázně a přišel k nám investor BMW. Sešli jsme se a pak jednotliví ministři jeli s těmi jednotlivými náměstky a radními. Já si myslím, že ta vláda rozhoduje na vládě a že není to o tom, že ten druhý ministr jenom zvedá ruku, a že i on by měl vědět, jaké problémy ty jednotlivé regiony mají. Proto tady vyzývám vládu, která je ve vládě už přes rok a jako vláda nebyla ani v jednom regionu. Takže jsem hovořila pravdu. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Kuchař. A než mu dám slovo, přečtu omluvu. Jan Berki se omlouvá od 9 hodin do 17.30 z pracovních důvodů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Kuchař: Já bych jenom rád uvedl na pravou míru, co bylo tady teď momentálně řečeno paní kolegyní. BMW, paní kolegyně – byla jste při podpisu memoranda. To jste byla asi tak týden ve funkci hejtmanky. To je první věc. Ano, bylo to domlouváno ještě za minulého vedení Karlovarského kraje. A prosím, podívejte se na datum, kdy jste byla podepisovat memorandum o stavbě. Ano? To je první věc.

Druhá věc je – není pravdou, že u nás nebyl žádný ministr. Byl tam dvakrát ministr školství. Za prvé nejdřív pan Gazdík, za druhé potom pan Balaš a byl tam samozřejmě, a u toho jste byla vy taky, byl tam i pan ministr zdravotnictví Válek. Takže nemluvte tímto způsobem, protože ten Karlovarský kraj opravdu není zapomenut. A já chápu, že chcete mít nějaké zásluhy tady na té Sněmovně, ale prosím, mluvte aspoň pravdu. Děkuju. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. S faktickou chce reagovat paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane Kuchaři, prostřednictvím paní předsedající, to, co jste teď tady řekl, je obrovský faul a obrovská lež. Buďte tak laskav a přineste mi datum podpisu memoranda. Já jsem kvůli BMW absolvovala minimálně sto jednání. A bylo to velmi, těžké docílit toho, aby BMW do Karlovarského kraje přišla. A jsem na to pyšná, že se to povedlo. Zato, když vy jste teď ve vládě na kraji, byť jste volby nevyhráli a my jsme vyhráli o 11 %, tak jsem si nevěšila, že byste nějakého investora do Karlovarského kraje přivedli. Prosím vás, chovejte se slušně a korektně.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: S faktickou je přihlášen pan poslanec Šimek, poté pan poslanec Kuchař. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Šimek: Moc děkuji. Já si dovolím, prostřednictvím vás, paní místopředsedkyně, také reagovat na paní kolegyni Mračkovou Vildumetzovou. Já si myslím, že není důležité, jestli vláda jezdí v plné sestavě po regionech, ale je důležité, aby do toho regionu vyjela klidně po jednotlivých ministrech a zajímala se o problematiku v jednotlivých gescích.

Za nás, za Pardubický kraj, musím říci, že za ten rok jsme v Pardubickém kraji viděli pana ministra Nekulu, paní ministryni Hubáčkovou, pana ministra Gazdíka, pana ministra Jurečku, pana ministra Kupku, pana premiéra jsme potkali také v Pardubickém kraji na dvou aktivitách. Takže skutečně si troufnu říct, že polovina vlády navštívila během prvního roku Pardubický kraj při různých aktivitách a jednali jsme o různých problémech Pardubického kraje. A skutečně osobně mě netrápí, že nenajel celý jeden autobus v plné sestavě, ale velmi mě těší to, že zástupci této vlády se zajímají o území Pardubického kraje, a věřím, že i dalších částí této republiky. A to bud' me rádi, že funguje. A víc nemá smysl o tom diskutovat, jestli jezdí v plné sestavě, nebo v nějaké. Hlavně že jezdí a snaží se řešit to, co se v území děje. Děkuju. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní je přihlášen s faktickou pan poslanec Kuchař, poté paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Prosím.

Poslanec Jan Kuchař: Já nebudu reagovat na to, co bylo řečeno v té druhé interpelaci paní kolegyně, prostřednictvím vás, paní předsedající. Já jenom řeknu, že ještě tam v té první části bylo řečeno, že se strašně moc pohnula eršestka. Jenom chci říct, že v Karlovarském kraji není postaven ani metr, a dokonce tam nejsou ani územní úpravy. Takže to byly čtyři roky vaší vlády, paní hejtmanko.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní paní poslankyně Mračková Vildumetzová s faktickou poznámkou.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuju, paní místopředsedkyně. Já si tedy nechci vyřizovat účty ohledně Karlovarského kraje, myslím, že to je nedůstojné. Nepatří to sem. Jsme tady ze všech krajů, každý máme nějaké problémy. Ale pokud tady někdo lže, tak to je prostě, že se ten člověk musí ohradit. Takže já jsem si to mezitím, pane poslanče Kuchaři, našla. (Předsedající: Prostřednictvím...) Prostřednictvím paní předsedající. Hejtmankou jsem se stala v roce 2016, memorandum s BMW se podepisovalo v polovině roku 2018. Vím, co jsem dělala, co jsem pro to dělala a jaké jsem úsilí vynaložila. A to, co jste tady fakt řekl, je obrovská podpásovka.

Další věc – D6. Udělaly se tři úseky, 15 kilometrů. Předtím za 8 let se udělaly 4 kilometry. Já jsem šťastná, že se těch 15 kilometrů povedlo a že z Karlových Varů do Chebu není, nemusí se platit dálniční poplatek. A pan Kupka teď přichází s tím, že od roku 2024 se to bude platit. Tak jsem zvědavá, co z pozice koaličního poslance uděláte pro to, aby tomu tak nebylo. Začněte radši pracovat než chodit sem a lhát tady u mikrofonu.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní je přihlášená paní poslankyně Šafránková do rozpravy řádně. Připraví se pan poslanec Vondráček. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji vám za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji i mně se krátce vyjádřit k působení vlády Petra Fialy hlavně s důrazem na oblast sociální politiky, které se věnuji, a odůvodnit, proč tato vláda nemůže mít mou důvěru.

Právě z pohledu sociální politiky je rok působení současné vlády naprostou tragédií. Vláda ihned po svém nástupu odmítla zvýšit mzdy pracovníkům úřadů práce a sociálním pracovníkům, kterým v průběhu posledních let enormně narostla pracovní agenda a objem práce. A to jsme ještě netušili, že šlo ze strany vlády pouze o začátek nevybíravého tlaku vůči zaměstnancům úřadů práce v podobě přidávání povinností a dalšího faktického snižování jejich

mezd, kdy důsledkem je až paralyzace těchto úřadů, které nezvládají včas vyřizovat žádosti občanů o sociální pomoc.

Programové prohlášení této vlády bylo z hlediska jeho obsahu velkým varováním. Ale ještě mnohem horší byla ta skutečnost, že je Fialova vláda v některých ohledech velmi brzo začala naplňovat v praxi. A naopak, nenaplnila řadu slibů v tomto prohlášení obsažených, zejména ve vztahu ke zdravotně postiženým důchodcům a rodinám s dětmi. Už na začátku loňského roku jsme za SPD upozorňovali na zásadní dopad růst energií na naše občany. Vláda to zpochybňovala a zlehčovala a odmítla tehdy ceny energií zastropovat, co jsme od začátku navrhovali. Místo toho jste posílali občany na úřady práce pro sociální dávky.

Za velký problém jsme vždy považovala, a mluvila jsem o tom dlouho dobu, i enormní administrativní náročnost v průběhu vyřizování žádostí o příspěvek na bydlení a dalších sociálních dávek a také skutečnost, že dle odborné studie zveřejněné mimo jiné na serveru Seznam Zprávy mnoho osob, které by na tento příspěvek měly mít právní nárok, o jeho existenci ani neví. Tato studie odhaduje, že se jedná až o dvě třetiny občanů s tímto nárokem, tedy zhruba o 300 000 osob, zejména pak o nízkopříjmové seniory. Vláda tento stav nezměnila k lepšímu ani o pověstný milimetr, přestože je to zásadní problém sociálního systému ve vztahu k existenčně nejohroženějším skupinám obyvatel. I proto jsem později iniciovala a prosazovala usnesení, kterým Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby uložila ministru práce a sociálních věcí provedení revize všech formulářů používaných v rámci žádostí o dávky státní sociální podpory a pomoci v hmotné nouzi a následné předložení výsledků této revize předložila výboru pro sociální politiku. A aby rovněž tomuto orgánu předložil zprávu o aktualizaci podoby těchto formulářů. S tím, jak se pan ministr Jurečka k naplnění tohoto usnesení postavil, nemůžeme být spokojeni.

Dalším velmi asociálním opatřením Fialovy vlády bylo jarní výrazné snížení slev na jízděném pro studenty a seniory. Rozpočtová úspora tohoto kroku přitom byla naprosto marginální. Představovala jen okolo půl procenta aktuálního schodku státního rozpočtu a pouze asi desetinu procenta všech rozpočtových výdajů, ale došlo tím ke zcela nepřijatelnému snížení kvality života studentů a důchodců, kteří se mu nemohli nijak bránit.

V prvním čtvrtletí loňského roku přišla Fialova vláda s vlastním, velmi opožděným návrhem státního rozpočtu na rok 2022. A opět šlo o velmi asociální návrh, který obsahoval značné škrtky například v oblasti příspěvku státu na zdravotní pojištění státních zaměstnanců, v objemu prostředků určených na příspěvek na péči o zdravotně postižené občany či o krácení finančních prostředků na náhradní výživné pro rodiče samoživitele. Šlo doslova o facku do tváře těm sociálně nejslabším skupinám občanů.

Vládní koalice a její poslanci posléze ve Sněmovně odmítli náš návrh zákona na ukončení zneužívání sociálních dávek nepřizpůsobivými. Šlo o návrh, na kterém jsem spolu s odborníky na tuto problematiku a dalšími kolegy pracovala téměř tři roky. O návrh, který by ani v nejmenším neohrozil žádného slušného a poctivého člověka, který potřebuje od státu pomoc. Náš návrh zákona by současně ani nijak nepoškodil ty občany, kteří z objektivních důvodů nemohou pracovat, tedy naše seniory či zdravotně postižené. Tento návrh byl čistě zacílen na ty osoby, které sociální dávky vědomě zneužívají, nepracují, byť pracovat mohou, a nehledají si práci, podvádějí naše úřady a všechny slušné a pracovité občany, kteří je dlouhodobě a nedobrovolně financují. A umožnil by i ukončení nemravné praxe obchodu s chudobou a působil by proti rozšiřování stávajících a proti vzniku nových vyloučených lokalit.

Z našeho pohledu není možné donekonečna tolerovat stav, kdy mnoho osob čerpá sociální dávky neoprávněně a kdy jsou nedobrovolně z peněz poctivě pracujících daňových poplatníků léta sponzorováni občané vyhýbající se práci a obcházející zákony. Pracující lidé nesmí být oproti těm ostatním neustále diskriminováni. Vládní poslanci si to, hodnoceno na základě jejich hlasování a odmítnutí našeho návrhu, zřejmě nemyslí. Letní měsíce loňského roku byly časem, kdy vláda předložila návrh zákona o jednorázovém příspěvku na dítě ve výši 5 000 korun, který

jsme i my za SPD podpořili a předložili k němu řadu pozměňovacích návrhů. Jednalo se ale o návrh nedostatečný, nesystémový a opožděný. Agenda podávání žádostí o tento příspěvek byla pro občany často administrativně náročná a ještě více zahltila již tak nesmírně přetížené úřady práce i kvůli nesmyslnému rozdělování rodin do dvou skupin, z nichž jedna o příspěvek žádat nemusela a druhá ano.

Důležitou kapitolou sociální politiky je problematika důchodového systému, který akutně vyžaduje změny, jež by pomohly našim starobním, invalidním, pozůstalostním důchodcům, zejména hlavně těm nízkopříjmovým. Vládní aktivity v této oblasti se doslova rovnaly nule, anebo dokonce směřovaly proti zájmům důchodců, stejně tak jako úvahy ministra práce a sociálních věcí Jurečky a dalších vládních představitelů o zvyšování věku odchodu do důchodu, zpříšňování podmínek pro valorizaci důchodů a tak dále. Pro nás je neprolomitelnost hranice věku odchodu do důchodu na úrovni 65 let věku naprosto zásadním principem, který by měl být zakotven i do ústavy, aby naše budoucí seniory ochránil před cynicky asociálními vládami typu té současné.

Co se týče důchodové reformy jako takové, tak ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka do své Komise pro reformu důchodového systému jako první ministr v polistopadové historii nominoval pouze zástupce stran vládní koalice a nikoho z opozice, což je samo o sobě docela skandální a odsuzuje to tento projekt k neúspěchu, protože skutečná důchodová reforma, která má fungovat dlouhou dobu, předpokládá konsenzus napříč celým politickým spektrem.

Závěrečné čtvrtletí roku 2022 bylo bohužel charakteristické prudkým zhoršením sociální a příjmové situace širokých vrstev českých občanů. Příčinou a hlavním důvodem tohoto stavu byla naší vládou absolutně nezvládnutá energetická krize kulminující astronomickým růstem cen elektřiny a plynu a opožděnou a naprosto nedostatečnou vládní reakcí na něj. Vláda se pokoušela následky tohoto kritického stavu napravit novelou zákona o státní sociální podpoře, ke kterému jsem za SPD podala řadu pozměňovacích návrhů, protože vládní předloha byla opět absolutně nedostatečná a nekvalitní. Mé návrhy se týkaly úprav nastavení příspěvku na bydlení – šlo o zvýšení horní hranice měsíčních uznatelných nákladů na bydlení ve všech typech bytů z hlediska vlastnictví či pronájmu. A dále pak o návrat k předchozí praxi, kdy byly normativy na bydlení stanoveny zvlášť pro jednočlenné a zvlášť dvoučlenné domácnosti. Sloučení těchto dvou kategorií dohromady ze strany vlády se stejnou výší normativů totiž poškozují nízkopříjmové dvoučlenné domácnosti. Ještě výraznější zvýšení těchto normativů jsem považovala za nezbytné zejména z důvodu enormního růstu cen energií, který vládou stanovené normativy dostatečně nereflektovaly. Všechny tyto návrhy vládní koalice smetla ze stolu a poslala statisíce domácností do energetické chudoby a do velmi kritické situace z hlediska jejich schopnosti hradit dlouhodobě náklady na bydlení. Hořké plody tohoto vládního přístupu budeme sklízet ještě velmi dlouho.

Vláda a ministr práce a sociálních věcí rovněž naprosto rezignovali na jakoukoliv vlastní legislativní činnost ve směru nutné pomoci sociálně ohroženým skupinám občanů. Příkladem budiž situace zdravotně postižených občanů a rodin s nejmenšími dětmi. Jelikož vláda se svým rozsáhlým servisním aparátem nebyla schopna za celý rok připravit a předložit zde vlastní návrhy, snažila jsem se ve Sněmovně projednat a prosadit za SPD mnoho návrhů zákonů na pomoc těmto skupinám občanů.

Jedná se o zvýšení příspěvku na péči hlavně osobám v prvním a druhém stupni závislosti. Těmto osobám byl příslušný příspěvek naposledy zvýšen před sedmi lety v roce 2016 a jejich životní situace je více než zoufalá, zejména poté, co vláda od letošního ledna opět zdražila sociální služby pro osoby v prvním a druhém stupni závislosti. To je už opravdu likvidační a ještě markantněji to sníží kvalitu jejich životů a to bude mít vliv jednoznačně na negativní dopady a jejich zdravotní stav.

Dalším návrhem zákona, o jehož prosazení jsem bojovala, byla snaha o zvýšení rodičovského příspěvku ze současných 300 000 korun na 360 000. S ohledem na výrazný růst

inflace a cen základních životních potřeb a nákladů rodin za bydlení, energie, potraviny, pohonné hmoty, dětské potřeby, ale třeba také splátky hypoték a dále považují navýšení tohoto příspěvku za nejvyšší akutní a potřebné. V situaci, kdy se rodiny s malými dětmi, a zejména tam, kde se jedná o rodiče samoživitele, především matky, propadají ve velkých počtech pod hranici příjmové chudoby, přicházejí o úspory a hrozí jim pád do dluhové spirály či exekucí, považují zvýšení rodičovského příspěvku za nezbytně nutné. Už včera bylo pozdě.

A co pro to udělala vláda? Jedno velké nic. Je už asi nadbytečné říkat, že pětikoaliční poslanci tento návrh SPD opět nepodpořili. Ba co více, svým vědomým postojem znemožnili jeho projednání i projednání návrhu na zvýšení příspěvku na péči, když se nepřihlásili ke svým hlasovacím zařízením, ačkoliv byli v sále Sněmovny přítomni, a o našich návrzích tak nemohlo být z důvodu neusnášeníschopnosti Sněmovny meritorně hlasováno a jejich projednávání se zpozdlilo minimálně o půl roku. Kolegové z vládní pětikoalice, spí se vám dobře?

Dámy a pánové, můj výčet by mohl být jistě ještě obsáhlejší. Mohla bych hovořit o agendě sociálních služeb, pěstounů, péče o ohrožené děti, kolabujících úřadech práce a tak dále. Ve všech těchto oblastech vláda premiéra Fialy totálně selhává. Je nečinná. Její pracovní rychlost se nepřibližuje ani rychlosti pohybu šneka ve vysoké trávě. A nepomáhá slušným a pracujícím občanům a firmám, kteří pomoc naléhavě potřebují. Nezaslouží si naši důvěru a také jí mít nebude. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. A další do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Vondráček. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Radek Vondráček: (Přináší materiály k řečnickému pultíku.) Paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Já jsem chtěl demonstrovat, že materiálů mám dostatek, nicméně jsem se rozhodl vyslyšet zčásti výzvu pana předsedy Výborného a pokusím se to své vystoupení nějakým způsobem zracionalizovat, říkal, a zkrátit, protože když se podíváte, tak zbývá 34. Když by vůbec žádná faktická poznámka nebyla a každý by mluvil v průměru 10 minut, tak je to ještě 340 minut – a máme půl šesté. To si asi nepřál nikdo.

Já jenom v úvodu krátce ještě k té schůzi. Já to беру sportovně, zkrátka zorganizovali jste se, vymysleli jste parlamentní techniku, jakým způsobem nepustit opozici ke slovu. My to taky děláme, patří to k Parlamentu, který je podle našeho jednacího řádu bojiště a ne jeviště. Já se dokonce přiznám, že se v parlamentech, kde mají jiný jednací řád, vlastně nudím, a že už jsem jich projel hodně. Tak si myslím, že politický střet tady má pro mě nějakou hodnotu. Takže já vám nevyčítám to, že jste 51. schůzi, kterou jsme svolali my, vlastním způsobem ovládli. Já jenom chci říct, abyste se zamysleli nad tím motivem, že vlastně jediným motivem je na schůzi, kterou svolala opozice, protože nebyla slyšena a nebylo jí umožněno vystupovat, tak na této schůzi jste vlastně udělali to, abyste opozici vytlačili z denního světla. Do sedmi hodin jste včera obstruovali pomocí projevu ministrů, na které nebylo možné reagovat, a dneska se to víceméně s těmi projevy opakovalo. To byly zčásti obstrukční projevy. To, co ti jednotliví ministři řekli, se dalo říct během pár minut. Já říkám znova, respektuji to, akorát se prosím zamyslete nad tím, že když opozice říká, že není slyšena a nemůže mluvit, tak reagujete tím, že ji nenecháte mluvit. Jestli je to opravdu cesta tím správným směrem.

A já už jsem tady říkal tu svoji historku s Janem Farským v minulém volebním období, kdy jsme se dohodli na zipu. První vystoupil Petr Fiala, druhý Andrej Babiš a pak se měl dělat zip, akorát já jsem ten zip na začal tím, kdo se přihlásil první, a to byla Alena Schillerová. A přišel za mnou velice rozhořčený Jan Farský a říká, co jsem si to dovolil, že na začátku mluví dva za hnutí ANO. Tenkrát byla ještě navíc úplně jiná rovnováha mezi počtem přednostních práv. Vy jich máte mnohem víc dnes. A uplynou tři roky a já mám pocit, že se bavím s pacienty s amnézií, že si to prostě nepamatujete. Tak si, prosím vás, ti, co jste tu byli, tak si zkuste vzpomenout, jaké to bylo, a zkusme se podle toho k sobě chovat, protože opravdu demokracie je o tom, že

se ta opozice a koalice střídá. Ach, to nešťastné střídání vlád. Ale jestliže vám osm let něco vadilo, a strašně moc vadilo, tak proč to ještě krát dva ted' děláte nám? A proč není aspoň nějaká teoretická možnost se na grémiu vždycky na nějakém postupu domluvit?

Tahle schůze opravdu není o tom, že bychom dělali nějakou kampaň. Tahle schůze dokonce není ani o nedůvěře vládě, protože my víme, jak to dopadne, to hlasování, ale zbylo nám to jako jediná možnost, jak vystupovat a nebýt omezeni tím, že nám neschválíte program nebo neschválíte bod. Je to nadužívání jednacního řádu, mně se to nelíbí a já doufám, že se to nestane zvykem, jak se pomalu stává zvykem, že nadužíváte mimořádných schůzí k projednání nějakých vládních priorit. Taky to není dobrá cesta. A základem všeho je, že chybí komunikace mezi opozicí a koalicí. Dneska to není o čisté nedůvěře vládě. Já jsem přesvědčený, že tato vláda důvěru nemá, že už v okamžiku svého zvolení pro ni hlasovalo jenom 43 % obyvatel a všichni ostatní hlasovali proti ní. A určitou matematickou shodou okolností je tady pohodlná většina 108, mimochodem, s mnohem lepším volebním výsledkem. Premiér Topolánek měl pouhých 100 mandátů. To znamená, je to opravdu další věc, která by spíš měla vést vládní koalici k pokoře, a ono to dopadlo přesně opačně.

V současné době vláda dělá všechno pro to, aby důvěru ještě nadále snížila, a úplně devastujícím způsobem vystupuje tak, že vlastně odmítá ve veřejném prostoru připustit, jakkoliv připustit, že se třeba něco úplně nepovedlo. Vždyť co by se stalo, kdybyste řekli, že některé opatření, některá opatření nevyšla na 100 %? Ale my jsme si tady vyslechli dvoudenní přehlídku o tom, jak je všechno úplně super a že jste neudělali žádnou chybu. Já myslím, že vás to pomalu dohání, a dohání vás to i v tom veřejném prostoru.

Moje téma, které jsem, pro které jsem podepsal žádost, anebo ten návrh na svolání mimořádné schůze, je právě svoboda slova v České republice, kdy navzdory mým opakovaným návrhům, opakovaným interpelacím, opakovaným snahám o nějakou mimořádnou schůzi, tak jsme nebyli vyslyšeni. A já už jsem o tom tady podrobně hovořil. Já se zas můžu odkázat na nějaký rozhovor pana Hanouska, který už tady byl zmiňovaný, že vznikl tým KRIT, že mají vznikat ty týmy na všech ministerstvech a že to všechno má koordinovat nějaký vládní zmocněnec a že tady má docházet k nějakému omezování svobody slova v dobrém úmyslu. Pan ministr Rakušan tady aspoň minulý týden byl, aspoň mi odpověděl tedy, kolik lidí je v KRITu a co tam tak zhruba dělají, ale zároveň také odkázal, že všechno ví pan premiér, protože je to koncepce vládní, nikoliv koncepce z Ministerstva vnitra. Já bych chtěl připomenout, že opravdu v tom veřejném prostoru to žije, a mám tady – zkusím to nějak zrychlit – mám tady třeba komentář pana docenta Kudrny, ústavního právníka, který tady konstatuje, že si i občané všimli, že už tady vlastně proběhly tři vlny snah vlády nějakým způsobem omezit svobodu slova a přístup k informacím. A mají jedno: přesvědčení, že je nutné omezit svobodu slova z politických důvodů, protože řada vyjadřovaných názorů je problematických, a jsme svědky konkretizace způsobů, jak se to má dít.

V prosinci byla zveřejněna oficiální informace, že opatření mají mít čtyři pilíře – kriminalizaci osob vědomě šířících dezinformace s cílem významně poškodit demokratický charakter státu, vypínání a blokování dezinformačních webů, využití a financování neziskových organizací k označení dezinformací a financování nezávislých médií.

K těm čtyřem bodům – nejdříve třeba poškození demokratického charakteru státu. Víte, není náhodou, že Listina základních práv a svobod stanoví, že sice může, je-li to v demokratické společnosti nezbytné z důvodu ochrany práv a svobod druhých, bezpečnosti státu, veřejné bezpečnosti, ochrany veřejného zdraví a mravnosti, nějakým způsobem částečně omezit práva. A víte, co je zajímavé? Že Listina neříká nic o ochraně svobody a demokracie, záměrně, protože ochraňovat tyto hodnoty jejich omezováním je nesmysl. To je absurdní. Vy se tady snažíte omezením svobody slova chránit svobodu nás všech.

Další věc je, další absurdita je, že tady se mluví v dalším článku, že stát má plán boje s dezinformátory a je zapotřebí aspoň 150 milionů a že se má dát 50 milionů nevládním

neziskovým organizacím. Tak prosím vás, zamyslete se nad tím, jestli ta organizace, když dostane 50 milionů z vlády, je opravdu ještě nevládní, jestli to náhodou není už trochu orwellovské, jak píše pan docent Kudrna, a jestli je opravdu nezisková, když všichni ti lidé jsou tam profesionálové a všichni tam za to pobírají nějakou odměnu. Vždyť je to do nebe volající protimluv.

Co se týče kriminalizace, myslím si, že máme v současné době dostatečnou právní úpravu, která stíhá pomluvu, falešná obvinění, a veškeré tyto instituty jsou u nás nějakým způsobem pokryty. My jsme o tom už měli debatu někdy ve dvě odpoledne, tak prosím vás, já už se k tomu nebudu vracet. Ale chtěl bych vám ještě jedno říct k těm předpřípraveným narativům. Tady pan docent má krásný citát, že Napoleon prohlásil, že historie je bajka, na které se lidé dohodli. A já tvrdím, že ty předpřípravené narativy z Ministerstva vnitra a Úřadu vlády jsou bajky, které nám chce vnutit tato vláda a kterým má uvěřit běžný občan České republiky, a má nás to stát miliony a miliony korun. Mají se platit nezávislá média. Kdo je bude vybírat? Která to jsou? Na tuhle otázku jsem taky nedostal žádnou odpověď.

A hlavně – vracím se k tomu, co jsem říkal před chvílíčkou. Dokážete si představit, že budou další volby, bude tady úplně jiná vláda a ta to bude dělat taky a ještě tam přidá další nulu? Jak to asi bude vypadat a kde to asi může skončit? V první řadě bychom se měli opravdu zamýšlet nad tím, co to je ta dezinformace a co to je teda informace, a nějakým způsobem to definovat. Z vyjádření pana ministra vnitra já vnímám, že to chápe naprosto špatně. On mi dokonce odpověděl na nějakou moji interpelaci, kde jsem prostě žádal nějaké vysvětlení, a on mi odpověděl, že svým vystoupením, kdy jsem veškerou vinu za dnešní krizi svalil na naši vládu, potvrzují tezi: nesnažíme se dobrat pravdy, ale získat politické body. Takže když se snažíme nějakým způsobem kritizovat tuto vládu, tak vlastně jsme v rozporu s narativem, že v České republice probíhá politický střet a že energetická krize má být interpretována jako důsledek ruské energetické války, jež si klade za cíl rozklad české společnosti. Tolik citát z toho materiálu.

Já jsem tady hlavně minule citoval ale jiný materiál, ten se týkal nelegální migrace, že "médiá nevěnují tématu pozornost, což dává prostor jej aktivně formovat a utvářet. Z důvodu zahlcení podstatnějšími otázkami se nedá čekat, že by jej masově tlačily, ale nelze vyloučit, že jej zneužijí noviny a televize vlastněné nebo blízké hnutí ANO a také dezinformační scéna." Tím jste mi mimochodem odpověděli na otázku, která nezávislá média dostanou těch 100 milionů a která ne. Já si myslím, že ta otázka svobody slova v České republice je zásadní, proto jsme tady na této schůzi, a já vás prosím, vládní koalice, prosím vás, vládo, vypněte to. Vypněte to, zrušte to, zrušte KRIP, zrušte všechna tato opatření, najděte jinou práci pro vládního zmocněnce pro boj proti dezinformacím, protože dobře se to udělat nedá. Prostě pravda je pravda, lež je lež. Děkuji paní místopředsdkyni Richterové, že to tak řekla, že prostě lež není názor a názor není lež, a ti lidé si to musí přebrat sami. Všechno to, co děláte v téhle oblasti, je cesta do pekla a nemůže to dopadnout dobře. Proto mým hlavním apelem je: vypněte to. A je to jeden z důvodů, který devastuje důvěru této vlády v české společnosti. Tak, to je část týkající se svobody slova.

A teď to další už výrazně zrychlím. Co další zazlívám této vládě, je promarněné předsednictví a to, že nedokázala jednoznačným způsobem se vymezit v celé řadě otázek. Všichni už asi znáte to slavné video, které koluje po internetu, kdy náš pan premiér tam sedí, zatímco ho tam tepe europoslanec Verhofstadt a říká mu, jak je nutné zrušit jednomyslné hlasování v rámci Evropské unie, aby Evropa byla efektivnější, aby pracovala rychleji a lépe. Zatímco před volbami a v minulosti se pan Petr Fiala výrazně vymezoval proti těmto evropským, s prominutím, výmyslům, tak tenkrát tam jenom seděl a neřekl ani půl slova, jenom řekl, že to je složité. Měl dokonalou historickou možnost v té Evropě říct, že my si to nepřejeme jako Česká republika, že pro nás jako malý stát je to pohroma, že to pro nás nic dobrého neznamená, že to znamená, že už se taky bude rozhodovat o nás bez nás. Neřekl to, neřekl to ani jednou. Když organizoval summit na Pražském hradě, tak já nevím, jestli jste zaregistrovali,

že na Hradčanském náměstí byla nějaká demonstrace a že tam demonstrovali právě za zrušení té jednomyslnosti a že Macron k nim šel a že si s nimi povídal. On si s nimi povídal, protože on jim rozuměl. Ti lidé přijeli ze zahraničí. Oni přijeli k nám na Hradčanské náměstí protestovat a podporovat zrušení jednomyslného rozhodování v rámci Evropské unie. To se dělo na našem Pražském hradu, paradoxně u sochy T. G. Masaryka, který musel rotovat v Lánech ve svém hrobě. Ten by to nikdy nepřipustil. A náš premiér se proti tomu žádným způsobem nevymezil.

Stejně tak nesplnil s voje předvolební sliby týkající se emisních povolenek. Další slavné video, které mi dneska chodí, které pořád recykluje to, co říkal v předvolebních debatách pan premiér Fiala, že je třeba vyjednávat o emisních povolenkách, že je potřeba omezit i obchodování s nimi a ten trh. Co jsme udělali? Aktivně za našeho předsednictví došlo k ještě výraznějšímu zhoršení situace, kdy dopadnou ty emisní povolenky i na domácnosti a osobní auta – za našeho přispění. No nedivte se, že nás v Evropě tak chválí, protože někoho tak užitečného už tam dlouho neměli.

Poslední věc, na kterou jsem se chtěl zeptat – na co máme pana ministra Beka? Včera zrušil svoji přihlášku do rozpravy, jestli jsem si všiml, nevystoupil. Celé předsednictví ho nikdo neviděl, celé předsednictví vlastně nikdo neví, o čem kde kdo jak jednal. Naši europoslanci mi řekli, že pan Bek vzkázal europarlamentu, že jim věnuje hodinu konzultací, bude-li mít někdo zájem, což samozřejmě zase nadzvedlo ty europoslance, protože si to pan Bek spletl s vysokou školou. On má chodit za europarlamentem, a ne někomu dávat hodinu nějakých konzultací. Ale já bych se teda chtěl ještě zeptat, na co ho budeme mít teď po skončení předsednictví, za a). A za b) bych chtěl upozornit v souvislosti s tou svobodou slova, že mimo jiné se v rámci Evropské unie připravuje směrnice o politické reklamě, kdy se Evropská komise snaží nastolit nějaká pravidla, co může být politická reklama, co nemůže být politická reklama. Chtějí nějakým způsobem regulovat ten takzvaný targeting, to znamená, že oslovujete konkrétně nějakou skupinu na Facebooku. Tohle se připravuje v rámci Evropské komise, má to přijít do Evropského parlamentu. Spousta i neziskových organizací proti tomu bojuje, protože je to svým způsobem zase nějaké sešroubování a utahování šroubů těch politických debat a nějakých politických projevů. Hlavně protestují neziskovky. A za našeho předsednictví došlo k nějaké dohodě mezi členskými státy za aktivní účasti našeho pana ministra Beka.

Takže paní ministryně Hubáčková se nám postarala o emisní povolenky, pan Bek se nám postaral o omezení a regulaci politické reklamy, která může vést až k omezení nějaké svobody slova a vůbec svobody v rámci evropského prostoru, a proto tato vláda nemůže mít moji důvěru, protože jsme selhali jak v Evropě, tak v otázkách těch domácích otázek.

Měl jsem tu jiné předřečníky, nebudu se vyjadřovat k energiím, nebudu se vyjadřovat k těmto oblastem, ale prosím vás, svoboda slova, zásadní ohrožení, a jestli toho nenecháte, dopadne to špatně, ale včetně vás, to se netýká jenom nás. A prosím vás, to, co jste v té Evropě předvedli, to je prostě na čtyřku, čtyři minus. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další do obecné rozpravy je přihlášená paní poslankyně Pastuchová. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane ministře, já jsem zde několikrát vystupovala s faktickými poznámkami na jednotlivá vystoupení. Ale včera od devíti hodin ráno do jedenácti do večera a dnes od devíti ráno do této chvíle jsem tu opravdu poctivě seděla, když jsem si nebyla dát kávu, a pozorně jsem poslouchala vystoupení členů vlády a koaličních poslanců, o čem všem mluvili. Včera do sedmi hodin jsme reagovat na jednotlivá vystoupení bohužel nemohli, tak bych to jenom shrnula tak, že v takové zemi, což jsem už tu říkala jednou, a pod takovou vládou, která tak skvěle a kvalitně pracuje pro lidi, bych chtěla žít a byla bych ráda, kdyby napříště nemluvili o svých fantaziích, ale o České republice. Já jsem to už tady včera řekla.

Dala jsem si sem zde několik připomínek z těch diskusí, které tu proběhly, a jedna, ke které se musím vrátit, a vrátil se k ní několikrát i můj ctěný kolega, vaším prostřednictvím, pan doktor Mašek, je včerejší vystoupení jednoho z poslanců hnutí STAN, který řekl a komentoval, že vlastně Slovák nebo Čechoslovák, Slovák, člověk, který se narodil na Slovensku, byť má českou státní příslušnost teď, by – nebo nesmí – nebo nedoporučuje kandidovat na prezidenta. Já to shrnu tak, a řekla jsem to už včera, že mě to velice urazilo, velice mě to mrzí, a myslím, že to musí mrzet i všechny lidi, kterých se to týká. Já jsem se narodila v Československu, už mi také není dvacet ani třicet, a moje maminka se narodila na Slovensku, a mě se to hodně dotklo. Hodně se mě to dotklo, a proto to zde opakuji. A myslím si, že než tohle příště někdo řekne, tak ať si to hodně rozmyslí.

Trochu jsem se, když tady bylo vystoupení kolegyně, vaším prostřednictvím, Lucky Potůčkové ze STANu, zamyslela nad tím, jak tady zrekapitulovala naši vládu, která tu byla před tou vaší. A dnes, když tu byl pan premiér, já jsem byla ráda, že tu byl a uhodl to, že to byla jeho slova, ale znovu se k nim vrátím. A trochu jsem si tady v tom svém proslovu to změnila, a tak jako ona tady použije některé citace, které tu bývalí opoziční poslanci přednesli, když vyslovovali nedůvěru vlády naší vládě. Takže já vám to znovu přečtu, co zde řekl nynější, současný premiér Fiala: Důvěra znamená ochotu spolehnout se na druhé a svěřit jim do rukou svou budoucnost. A já se vás ptám, dámy a pánové, aby si každý z vás upřímně odpověděl na tyto otázky a podle toho se rozhodl, jak bude hlasovat. Spoléhám se na tuto vládu? Věřím této vládě? Dokážu této vládě svěřit budoucnost svou, svých dětí a občanů této země? – A já bych ráda zdůraznila, že tato otázka trvá a je stejná. Jen teď míří jiným směrem.

Říkám, že pokud lidé měli nějakou důvěru v současnou vládu, jsou – ne všichni samozřejmě, dnes jsem dostala do messengeru otázku, že nemluvím za všechny občany. Samozřejmě že ne, ale dostávám mnoho e-mailů, vy určitě také, že jsou velmi zklamáni a frustrováni, protože tato vláda, která se ohání slovíčky jako demokratická, proevropská, odborná, tak tato vláda myslím velice mnoho lidí zklamala. Tato vláda totiž hájí pouze omezené skupiny občanů, v podstatě zájmy pouze svých voličů, na ty ostatní bohužel kašle. Nebo možná to nazvu ještě hůř – ona je nevnímá, jako by je vůbec neviděla. Tato vláda má velmi omezený záběr a v podstatě by se dalo říct, že situaci České republiky vnímá optikou velkých měst, tedy svých voličů. Vnímá jejich problémy, zajímá se o jejich životní úroveň, všichni ostatní jako by pro tuto vládu propadli nějakým sítím a přestali existovat a ty jejich problémy neřeší. Nemáte na energie? Tak si vezměte svetr – to už je to ohrané, ale musím to zopakovat. Nevystačíte si s penězi? No, tak si zažádejte o dávky. Nestyďte se, běžte do fronty na úřad práce. Doufejte, že se dostanete na řadu, a doufejte, že vám ty peníze někdy pošleme v termínu.

Tato vláda svým přístupem řadu lidí dohnala do existenčních problémů. Příčiny neřeší, v podstatě vše zúžila na fakt, že za vše může válečný konflikt na Ukrajině. A já se tedy ptám: Ony jeho důsledky dopadají jen na Českou republiku? Nebo jak si mám jinak vysvětlit, že jiné evropské země podobné problémy neřeší, že v nich tolik lidí nežije na hranici existenčního minima a neupadá do chudoby?

Jak jsem zmínila, určitě jako mně v poslední době chodí řada výzev od občanů, které mají shodné téma, a to, že tato vláda nemá jejich důvěru a že jim tato vláda nepomáhá – znovu opakuji pro pisatelku, která mi dneska napsala na messenger, ať nemluvím za ni, nebudu mluvit za vás. Mluvím za ty občany, kteří mi píšou. A každý jsme tady zvoleni občany, kteří nás volili, takže můžu volit (mluvit) za občany, kteří mě zvolili.

Zase bych si dovolila jednu citaci a je to z toho e-mailu: Tato vláda zcela viditelně a prokazatelně čím dál víc závažně selhává, ať je to otázka energetické bezpečnosti, oblasti ekonomiky, v níž se zcela ztrácí konkurenceschopnost českých firem, a tak dále, a tak dále. Každý ten mail nebo několik těch e-mailů máte určitě ve své schránce, anebo jste ty e-maily smazali, vůbec jste nečetli, protože jsou vám nepříjemné. Asi chápu, že jednáte podle svého nejlepšího přesvědčení, opravdu bych nerada spekulovala nad tím, že ne, ale zkuste se zamyslet nad tím, že to přesvědčení vaše možná není správné a chtělo by ho trochu upravit.

Pan senátor Smoljak v jedné televizní debatě řekl, že tato vláda není monolit, že je v ní pět stran, každá s jiným programem. Já se omlouvám, ale ten pocit nemám. Možná si na to hrajete, ale nedovedu si vysvětlit vaše jednání. Chápu názorovou shodu TOP 09 a ODS, které se nikdy netajily tím, že jsou stranami s programem pro bohaté, ale kam se poděla určitá solidarita a soucitnost s druhými, které bych očekávala od lidovců? Kde je ten tah na branku a pomoc pro mladé, které bych čekala od Pirátů? Kde je ten boj za lidi z malých obcí a okrajových částí republiky, který bych čekala od Starostů? Nic takového tu nevidím. A stejně tak to bohužel nevidí lidé v naší zemi. Vidí pouze chaos, který jste vyčítali vy nám v minulém období.

A zase bych zde parafrázovala slova jednoho z momentálně vládních představitelů, místopředsedy vlády Ivana Bartoše, který v minulém volebním období svoje postupy mohutně opíral o výzkumy veřejného mínění. Dnes by jeho slova musela znít aktualizovaná asi takto – je to z listopadu 2022. Cituji: Co je zásadní? Vládě dnes podle celostátního měření nedůvěřuje zhruba 70 % lidí. Důvěru má rekordně nízkou zhruba 28 %. Spokojenost se současnou politickou situací vyjadřuje jen 13 % občanů, z nich 1 % velmi a 12 % spíše. To jsou čísla, jak jsem řekla, z listopadu loňského roku. A teď bych pana vicepremiéra citovala přesně: Vzhledem k tomu, že tato vláda očividně pozbyla důvěru veřejnosti, musí na to Poslanecká sněmovna, která zastupuje tuto veřejnost, zastupuje občany České republiky, reagovat. Reagovat jasně a srozumitelně. Tak my to děláme, v minulém období to udělal pan ministr Bartoš, teď to děláme my a vlastně nám k tomu dal návod. V minulém období takto Piráti vysvětlili svůj postoj k vládě Andreje Babiše. Očekávám tedy, i když je tu pouze jeden pan ministr za Piráty, a ještě není poslanec, takže hlasovat nemůže, že stejné stanovisko zaujmou i nyní a vysloví vládě Petra Fialy, které jsou součástí, nedůvěru.

A abych byla spravedlivá, ráda připomenu i slova místopředsedy vlády pana Rakušana, také doufám, že bude názorově konzistentní a bude se jimi řídit i nyní, když 3. 6. 2021 za tímto pultíkem řekl: Pan premiér se tady snažil tu dnešní schůzi interpretovat jako nějaký čistý politický střet té zlé opozice a té kvalitní a zodpovědné vlády. Ale ono to tak není. Ten dnešní den je vzkazem, vzkazem lidí, kteří nedůvěřují této vládě, vzkazem lidí, kteří mají své zástupce v Poslanecké sněmovně a po těchto zástupcích chtějí, aby tlumočili jejich názor a postoj k vládě chaosu tady v Poslanecké sněmovně. Vláda se odpoutala od reality. Konec citace nynějšího místopředsedy vlády pana Rakušana.

Těch příkladů, kdy vláda zavírá oči před realitou a utíká před ní, je opravdu spousta. O spoustě hovořili mí kolegové z koalice, kteří tuto vládu chválili, ale protože se na opoziční poslance čas na jejich debaty dostal v 17 hodin, tak vím, že kolegové budou každý mluvit z toho svého rezortu a určitě se k tomu vyjádří. Já už jsem tady o tom hovořila a hovořilo tady i mnoho mých kolegů, nebudu se tedy opakovat, o situaci s léky, které nejsou. Říkala jsem vám tady i minulý týden, že jsem si to prožila sama, když jsem sháněla antibiotika, mám auto, objela jsem tři lékárny, nakonec čtvrtá lékárna v jiném městě. Mám auto. Dobře, stalo se. Mluvili jsme tady také o tom, že někdo to auto nemá a bydlí na malém městě. Pan ministr zdravotnictví nám vysvětlil, čím to je. Jedním z důvodů je, že za to můžou vlastně občané, protože vykoupili naše lékárny a dělali si zásoby. Dozvídáme se, ať se nikdo nebojí, že vlastně v únoru nebo v březnu přijde dodávka léků a všechno zase bude fajn.

Když čteme vyjádření lékárníků, tak říkají, že 30 let, někteří starší, co provozují lékárny, takový výpadek léků v takovém množství ještě nezažili. Když si přepočítáme léky, u kterých pan ministr zdůrazňuje, že přijdou, nerada bych se mýlila, ale dodávka antibiotik v nějaké počtu, a rozpočítáme si to na počet lékáren v naší republice, tak sami lékárníci říkají, že to mají za jedno odpoledne z té lékárny pryč. Místo toho, aby pan ministr řešil toto, tak se dočítáme, že přemýšlí na zavedení nadstandardu ve zdravotnictví. Dlouhodobě, i za naší vlády, hovoříme o tom, že je nedostatek lékařů, že stárne generace praktiků, pediatrů, nejsou zubaři, a teď, v této době, se vlastně dozvídáme, že nám tu chybí i psychiatři, hlavně dětští psychiatři, a že ten nárůst toho onemocnění i vzhledem k době covidové, ale pokračuje to, je jich málo. Kraje nám ruší pohotovosti, lidé už nemají, kam jet k lékaři. Nebo mají, ale zase když nemají auto, tak ze své

pozice záchranáře mohou říct, tak si zavoláme tu 155. Takže my jedeme na tu chřipku. Já to nezlehčuji, protože ti lidé se o sebe samozřejmě bojí. Když někdo nemá auto a má teploty, tak si tu záchranku zavolá také.

My jsme vlastně, jak všichni říkáte, že tato schůze je něčím jiným, než proč jsme ji svolali, tak já osobně jsem zařazovala do programu schůze tyto body, abychom se o nich bavili. Stačil jeden výstup pana premiéra nebo kohokoli z vlády, který by nám všem opozičním tady řekl: podívejte se, tak teď jsme zavedli ten variabilní týden a v tom variabilním týdnu vám mohu slíbit, že jeden den z toho bude tím opozičním okénkem vašich návrhů. Já si myslím, že kdo tu seděl v minulém volebním období, tak mi může potvrdit, že naše vláda k tomuto byla vstřícná a že ve variabilním týdnu se na návrhy – koukám na mého kolegu, pana doktora Kaňkovského, a myslím, že mi to může potvrdit, že jsme zařadili body opoziční a poslanecké, které se ve variabilním týdnu řešily.

Ale my jsme dostali opoziční okénko každý čtvrtek od 18 hodin a vlastně většina z vás ve čtvrtek tu nesedí na interpelace, takže tu nesedí ani v 18 hodin. Je to takový vzkaz: tak si tady říkejte, co chcete. Ale já pamatuju opravdu, jsem tady třetí volební období, a ta opoziční okénka v tom variabilním týdnu byla. Takže stačilo říct: podívejte se, ano, variabilní jsme nechtěli, teď už ho chceme, tak my ten jeden den v týdnu bychom se s vámi domluvili, že ten jeden den bychom měli ty vaše zákony. To by úplně stačilo. Dnešní mimořádná schůze vůbec nemusela být, vůbec, kdybychom tohle ujištění od vás třeba dostali.

A jak říkal můj kolega Brázdil, vašim prostřednictvím, takže i já jsem se podepsala po našem poslaneckém klubu minulé úterý, kdy jste nám tady smetli, nebo minulé úterý jste nám smetli všechny naše návrhy, které se týkají občanů této republiky. Ale vy jste prostě jeli zákon o České televizi. Kdyby to byl nějaký důležitý zákon, který by byl pro naše lidi potřebný nebo který by změnil nějak jejich situaci, tak bychom se asi pro toto nerozhodli. Ale vy jste prostě tlačili na to, že musíte projednat do půlnoci, do kdykoliv zákon o České televizi, a přes to vlak nejel. A jeden jediný bod, který by se týkal něčeho, co by těm lidem pomohlo, jste nám nezařadili. A stačilo opravdu málo. Opravdu málo s tím příslibem, že třeba příští týden, pojd'me se domluvit, zařadíme vám to. To se nestalo. Takže i proto já zde vystupuji s tím, že jsme svolali, a já jsem ráda, že každý z našich poslanců tady může promluvit, má neomezenou dobu. Nemusí být při mimořádných schůzích, při mimořádné schůzi, které svoláme, mluví jenom přednostní práva. Pak si to odhlasujete, že nám neschválíte program, a jdeme zase pěkně všichni domů s tím, že žádný z poslanců za svůj region, za své občany, kteří je volili, kteří chodí do jejich poslaneckých kanceláří a říkají jim své problémy, nemůže tady vystoupit a něco říct.

Takže ty důvody jsem tady řekla, proč lidé vládě nevěří. Znovu zdůrazňuji, že ne všichni občané. Samozřejmě máme tu i příznivce této vlády, tak to prostě je. A nejsou to tedy jenom důvody ekonomické. Důvodem je nezájem vlády o život lidí. Naprosto nulová empatie, a co je nejhorší, tak je to ta neochota vlády naslouchat. Protože milá vládo to, že se nebavíte s námi, by nám možná tak nevadilo. Ale vy tímto způsobem naprosto ignorujete všechny, které my jako opoziční poslanci tady zastupujeme. Děkuju, paní místopředsedkyně, a tím svůj proslov končím.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo dvě faktické poznámky. První se přihlásil pan poslanec Kaňkovský. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobrý večer, vážená paní místopředsedkyně, milé kolegyně, kolegové. Já budu krátce reagovat na moji ctěnou kolegyni Janu Pastuchovou, prostřednictvím paní místopředsedkyně. Já velmi oceňuji to, že paní kolegyně Pastuchová tady mluvila věcně, klidně. Byly to názorové možná střety s námi poslanci a s vládou. Ale jedné věci se přece jenom dotknu. Nebudu teď polemizovat o tom, kolik prostoru tady dostávala opozice v minulém volebním období. Ano, čas od času, a to zdůrazňuji, čas od času jsme ten prostor dostali, a pak

jste nám zamítali jeden zákon za druhým. Ale čas od času se také stalo, že některý opoziční návrh prošel, a také jsme na některých věcech spolupracovali a to velmi oceňuji.

Ale jedné věci se musím dotknout a to je ten stav zdravotnictví. Vy jste tady zmínila některé problémy, se kterými se teď opravdu potýkáme. Nedostatek stomatologů, dětských praktiků a vůbec problémy vlastně personálního nedostatku v regionech. A tady ale se musím ohradit. Není úplně fér tady tvrdit, že pan ministr zdravotnictví Vlastimil Válek a tato vláda za necelých 13 měsíců své vlády mohli položit dětské praktiky v regionech a můžou za to, že nemáme stomatology v regionech. To si myslím, že fér není. A já jsem stál tedy za tím mikrofonom už tuším na podzim 2018 a interpeloval jsem pana ministra Vojtěcha ohledně kritické situace interních oddělení napříč Českou republikou. Tuto svoji interpelaci jsem v tom minulém volebním období opakoval. Pan ministr Vojtěch bohužel na tuto interpelaci nijak prakticky nereagoval. V lednu 2020 jsem interpeloval pana ministra Vojtěcha ohledně nedostatku stomatologů. On odpovídal velmi věcně, klidně, nicméně v podstatě jediným trumfem, který tady řekl, je, že podpořilo Ministerstvo zdravotnictví něco kolem 20 stomatologických ambulancí v České republice, což znamená, když si to přepočítáme (Předsedající: Čas, pane poslanče), zhruba podpořil jednu stomatologickou ambulanci na jeden kraj, bohužel.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Horák a připraví se pan poslanec Mašek. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Jiří Horák: Dobrý večer. Já bych také chtěl reagovat na paní předřečníci. Samozřejmě si uvědomujeme, jako starosta si uvědomuju ty sociální dopady, které jsou opravdu hluboké. Ti lidé za mnou chodí, takže v mnoha těch věcech, jak to na ty lidi dopadá, samozřejmě nelze než souhlasit. Nicméně trošku unfér mi přišla ta poznámka, že i ty okolní státy Evropy se s tím vyrovnávají lépe, nebo že Česko se s tím vyrovnává nejhůře. A to zkrátka není pravda. Já se bavím s kolegy z cizích zemí, se zahraničními partnery, a ty sociální problémy způsobené válkou, ne nějakou chybnou politikou vlády, ale prostě válkou, jsou velké v mnoha zemích. Když se podíváme na lednový Eurobarometr, čili průzkum veřejného mínění Evropské unie, tak 93 % Evropanů se obává rostoucích cen a zvyšování životních nákladů, 82 % Evropanů se bojí chudoby a sociálního vyloučení. Nejvíce v Kypru, Itálii, Portugalsku, v Pobaltí, je to taky tak. Tím samozřejmě nechci říct, že je to v pořádku. Ty sociální problémy jsou důležité, musí se řešit, ale opravdu příčinou je válka. A neříkejme, že jako v Česku je to řešeno nejhůře. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času a další je přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Mašek. Připraví se paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji, dovoluji si zareagovat na kolegu Kaňkovského, prostřednictvím paní předsedající. Pane kolego, ano, my jsme o tom vždycky diskutovali, o té personální nedostatečnosti, ale já chci reagovat na to, že teď jste měli bilanční schůzku na přelomu listopadu a prosince na Ministerstvu zdravotnictví. A skutečně všechno bylo OK. Tam se nepojmenovávaly problémy. Týden nato totální nedostatek léků, propad pohotovostí a tak dále.

A k tomu ministru Adamu Vojtěchovi. On skutečně se zasadil o to, aby se o 20 % navýšily počty studentů na fakultách, aby se zaktivizoval program Studuj zdrávku a podobně. Samozřejmě vy víte dobře, já také, že to pak trvá deset let, než si ten člověk sáhne na pacienta, u těch sester třeba pět let. Ale ty kroky jsme udělali, ty peníze tam šly. A já bych byl jenom rád,

abychom neříkali, že všechno je opravdu báječné, abychom se nechali vyfotit před ministerstvem, pan kolega ministr Válek, kterého si jinak lidsky vážím, a vycházíme spolu dobře, a netváříli se na občany, že to je bezva. Takže mně jde o to, abyste jenom navázali na ty kroky, se kterými jsme začali. Nic víc, nic méně. Nemluvil bych tady o tom, kdybyste vy sám nereagoval na paní kolegyni Pastuchovou.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další je přihlášená paní poslankyně Mračková Vildumetzová, připraví se pan poslanec Kaňkovský, s faktickými poznámkami. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Já určitě také na pana poslance Kaňkovského, prostřednictvím paní předsedající. Víte pan ministr zdravotnictví je zrovna ten z těch, který tady včera sice vystupoval, ale nemohli jsme reagovat na to, co tady říkal. Říkal tady, jak v srpnu jsem sice na Radiožurnálu říkala, že nebyl dostatek Nurofenu, že si to i našel, že je to pravda. Ale že jsem to říkala jenom na tom Radiožurnálu, že jsem to neřekla jemu!

Je to vůbec normální, aby toto řekl pan ministr zdravotnictví? On nemá dost poradců, nemá dost náměstků? Oni neví, jaké jsou stavy léků v nemocnicích a v lékárnách? Je normální, že pan ministr zdravotnictví se chlubí tím, že sehnal 10 000 balení, 10 000 kusů balení penicilinu? A že se situace vyřeší, nebo že je prakticky vyřešena? A když si to vydělíme v rámci sítě lékáren, která je v České republice, tak to vychází na tři kusy balení penicilinu do jedné lékárny! Myslíte si, že to je dostatečné? Myslíte si, že pan ministr zdravotnictví, který tady teda není, ale na Facebooku je aktivní, tak já bych mu doporučovala, aby především sháněl ty léky, řekne na tiskové konferenci v pátek, že začal nedostatek léků řešit v polovině prosince. o je absolutně neskutečné, jakým způsobem on ty věci řeší. Pak se dozvím, že to je celoevropský problém. A kdo měl to předsednictví v rámci EU? Neměla ho náhodou Česká republika? Neměl to tedy řešit ministr zdravotnictví Vlastimil Válek? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Další je přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Kaňkovský, připraví se paní poslankyně Mádlová. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážená paní místopředsedkyně, já ještě krátce k panu kolegovi Maškovi, prostřednictvím vás, paní místopředsedkyně. Myslím si, že my právě s panem kolegou Maškem velmi často diskutujeme stav českého zdravotnictví, a bylo tomu tak i v minulém volebním období. Myslím si, že jsme to vždycky diskutovali hlavně prakticky. A ano, já souhlasím s tím, že ty diskuse probíhaly, ale zároveň je potřeba říct, že kolega Adam Vojtěch některé problémy prostě ignoroval. A třeba stav těch interních oddělení, kde nám dneska krachují interní oddělení, například v Chrudimi, a to se pak dotýká krajské nemocnice v Pardubicích, a tak dále, a tak dále, tak na to jsme opravdu upozorňovali už v roce 2018, ještě dávno před covidem. Upozorňovali na to primáři interních oddělení napříč Českou republikou. Posílali mu otevřený dopis. A pan exministr na to vůbec nereagoval.

A pokud se týká toho nedostatku léků, pan ministr to tady říkal včera velmi obsáhle. Ministerstvo zdravotnictví reagovalo na nedostatek léků, a reagovalo nyní, tak jak mu šly ty informace. Ale je potřeba si také říci, kdo je primárně zodpovědný za lékovou politiku v České republice. To je Státní ústav pro kontrolu léčiv, ten má svoje vedení a to primárně za tento stav odpovídá. Ministerstvo zdravotnictví samozřejmě, když je pak takhle závažný problém, tak do toho problému vstoupilo. Pan ministr je v tom velmi aktivní stejně jako pan náměstek Dvořáček, jednají s výrobcí, s distributory, se zeměmi v podstatě napříč planetou, ale ten problém je skutečně dneska globální. Žádný kouzelník tady není, ti výrobci prostě mají nějaké výrobní

kapacity, které podcenili, a bude teď týdny trvat, než se ta situace stabilizuje. Ale svalovat to pouze na ministr zdravotnictví, si myslím, že je velmi krátkozraké a nefér.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s přihláškou k faktické poznámce je paní poslankyně Mádlová. Připraví se paní poslankyně Pastuchová. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Ivana Mádlová: Děkuji. Vážená paní předsedající, já bych ráda reagovala na pana poslance Kaňkovského v souvislosti s nedostatkem lékařů, stomatologů a jiných zdravotnických pracovníků. Já už jsem to opakovala, nebo jsem to sdělovala při, myslím, interpelacích pro pana pro pana ministra zdravotnictví. Ale je potřeba si připomenout i jeden z důležitých faktorů a to je nízká porodnost, která nepochybně se táhne už od roku 1998 do roku 2005, potom se rodilo nad 100 000 dětí, ale nicméně po roce 2018 to zase začalo trochu klesat. A tady je určitě důležitá propopulační a prorodinná politika, kterou vy vlastně máte v gesci, váš ministr, váš ministr sociálních věcí.

Jaká je tedy vaše rodinná politika? Když se podíváme na současnou situaci, ceny jsou nahoře, mladé rodiny nejsou vůbec nějak podporovány. Čili určitě jedna z důležitých věcí, jak zlepšit vůbec vlastně všechna odvětví, co se týče pracovní síly, tudíž i zdravotnictví, je určitě nastartovat, anebo pokračovat v nějaké prorodinné politice. Jinak určitě nevyřešíme, nevyřešíme ani zdravotnictví, ani jiná odvětví, protože prostě ty lékaře nenaklonujete, stomatology nenaklonujete, sestry nebudou, a je to důsledek, opravdu jeden z velkých faktorů, krom toho, co se diskutuje ve zdravotnictví na odborném poli, tak je jednoznačně prostě pokles populace. Prostě nemáme, nemáme naše občany. Porodnost je velmi nízká.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní je na řadě paní poslankyně Pastuchová, připraví se pan poslanec Mašek, všechno faktické poznámky. Paní poslankyně, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Já budu reagovat na pana kolegu ctěného Vítka Kaňkovského, vaším prostřednictvím. Já děkuji za to, že přiznal, že jsme někdy ale ta opoziční okénka nechali. Bylo to v normální pracovní den, bylo to od rána, nebylo to odpoledne a program jsme vám schválili. To se bohužel tady zatím nestalo.

A já jsem říkala, že dlouhodobě řešíme nedostatek lékařů, já to nesvedla na pana ministra. Já jsem jen říkala, že kdyby pan ministr s námi komunikoval, jako jsme nemohli reagovat na jeho vystoupení, teď tu nesedí, nebo kdyby nám zařadil jeden bod do programu, nebo jste nám řekli, že v tom variabilním týdnu opoziční den dostaneme, tak tato schůze opravdu vůbec nemusela být. Jenom pro vysvětlení, já jsem nenapadala. Jako my se můžeme ohánět tím, že naše vláda řešila covid a náš pan ministr zdravotnictví měl myslím víc práce ve své pozici ministra zdravotnictví s covidem než váš pan ministr při válce na Ukrajině. A jenom jsme chtěli, aby nám dal message tomu, že se tomu věnuje, nebo že bude pokračovat v jednání. Já nečekám, že za třináct měsíců se nám naplní ordinace praktiků, pediatrů a zubařů, to ne. Ale my jsme ani tu message nedostali, že s tím chce něco dělat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Mašek a připraví se paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Prosím.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji, paní předsedající. Velmi krátce vaším prostřednictvím na pana kolegu Kaňkovského. Připomenutí problematiky některých okresních nemocnic, například chrudimské, v interních oborech v minulém období. Dobře, já zareaguji. Možná

Adam Vojtěch, já za něj nechci mluvit, přímo nereagoval, ale ono jde o to, že na problematiku krajského zdravotnictví nereaguje pan profesor Válek a zdůvodňuje to tím, že v podstatě nemá na to kompetenci, že to je věc krajů, že si to kraje mají řešit. Takže naše ministerstvo skutečně dělalo ty věci, na které dokázalo sáhnout. To znamená například navýšení mzdových parametrů u sester a lékařů jedna celá šestinásobek, respektive dvě celé sedminásobek, což činilo se službami u sester asi 56 000, u lékařů asi 105 000, a prostě zvedli tu konkurenceschopnost zdravotnictví. Zájem třeba Slováků tady pracovat, prosím, evidujte ty skutečnosti na Slovensku, že se tam výrazně zdvihají platy právě nelékařského i lékařského personálu. Je tady hrozba, na kterou tato vláda nereaguje, a platy ve zdravotnictví stagnují. Já si to nechám na svůj příspěvek. Jenom jsem chtěl reagovat na to, že mně odpovídá pan profesor Válek na kolaps pohotovosti s tím, no, je to krajů, my to budeme řešit s panem hejtmanem Kubou a vytvoříme na to pracovní skupinu. Takže to jenom ta odpověď, proč zřejmě nedostatečně pružně ve vašich očích reagoval tehdejší ministr Adam Vojtěch.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní je s faktickou poznámkou na řadě paní poslankyně Mračková Vildumetzová, připraví se pan poslanec Brázdil. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Já také reakce Vít Kaňkovský, prostřednictvím paní předsedající. Pod co spadá Státní ústav pod kontrolu léčiv? Pod koho spadá? Pod ministra zdravotnictví. Takže ministr zdravotnictví má ty kompetence, má ty možnosti. Já jsem ráda, že pan ministr zdravotnictví přichází, takže mohu i říci, že jsem velmi bedlivě poslouchala páteční tiskovou konferenci, která řešila a měla nám říci, že už ty léky budou. Ale ona nám to ta tisková konference vůbec neřekla, protože pan ministr zdravotnictví řekl, že to začal řešit v půlce prosince. Pak řekl, že mohl jít cestou Správy hmotných rezerv, kde si tu rezervu mohl udělat, ale že se rozhodl, že touto cestou nepůjde, a jako jeden z důvodů uvedl, že Nurofen musí být v ledničce. Tak to jsem pomalu spadla, protože ten Nurofen samozřejmě používám a vím, že v ledničce být nemusí. Tak jsem si říkala, jestli už tohle tedy ministr zdravotnictví neví, tak že je to určitě na pováženou. A že tedy půjde cestou, že bude změna legislativy.

Nevím, kdy se té legislativy, kdy se jí dočkáme. Ale především občané, děti, lidé v nemocnicích potřebují léky. Potřebují je každý den, potřebují každou hodinu a minutu a potřebujeme, abychom ty léky měli. A pan ministr zdravotnictví to, že nedostatek léků je, ví od léta a začal to řešit v půlce prosince. A vyřešené to pořád není. Ty důvody jsem tady řekla. Deset tisíc kusů penicilinu, vycházejí tři balení na jednu lékárnu. To je absolutně nedostatečné.

A pane ministře, prostřednictvím paní předsedající, kdybyste tu byl, tak byste slyšel, že jsem říkala, že vláda nejezdí do regionů. Vláda, celá vláda. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Čas, paní poslankyně. Děkuji. A nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Brázdil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za slovo. Budu velmi krátký. My doktoři víme, že zdraví a medicína – je to strašně složité a chvílku platí to, chvílku ono, mění se guideliney. Je to všechno v pohybu. I ty léky, že dneska chybí, asi to není jenom chyba někoho, je to prostě soubor nešťastných věcí, rozhodnutí. Kolegové, kolegyně, ale všichni snad se musíme shodnout na tom, že těch 14 miliard, které v tom zdravotnictví mohly zůstat, otvírají dveře k tomu řešení. Třeba ne úplně, ale přece jenom už jenom tím, že dejme tomu vezmete vládní letadlo a tím byste letěli a koupili to třeba v Jižní Americe. Já přeháním, nejsem úplně orientovaný v tomto, ale přece jenom, když už ty peníze tam byly, mohly tam zůstat i jako rezerva. Nikdo by na to nesahal. A vím také to, že peníze nenahradí člověka. Když nikde nic nemáte, tak ani smrt nebere,

když tam nebude lidská bytost, a ony nejsou, ale zase ty peníze můžou pomoci k tomu, aby třeba byly, abychom je dotáhli odněkud.

Promiňte, já nedávám za vinu panu ministrovi nic, jako že by bylo úplně všechno špatně, ale ty prachy, ty tam měly, podle mého tam měly zůstat! To mě mrzí, mrzí to všechny zdravotníky a nesetkal jsem se s žádným, který by řekl ne, ne, ne, to jsme dali dobře, protože peněz ve zdravotnictví je dost. Tak dovolte mi, že jsem takhle zareagoval.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji a s faktickou poznámkou je přihlášen pan ministr Válek. Pane ministře, dvě minuty. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Já velmi děkuji, paní předsedající. Vaším prostřednictvím, pan poslanec Brázdil. To je opakované téma, které sporu diskutujeme, a já myslím, že k tomu se nemá smysl vracet. Pojišťovny mají dokonce větší rezervy, než se původně myslelo, a bezesporu každá koruna ve zdravotnictví je dobrá a jenom šílenec zdravotník by řekl, že chce méně peněz. Stejně tak žádný hasič to neřekne, ani voják, neřekne to žádný ve své profesi, ani učitel. To je logické, je to správně. Je to dobře, že to říkají i jejich organizace. To je jejich správná práce.

Já samozřejmě sleduji, co tady kdo říká o zdravotnictví, protože jsem celý den ve Sněmovně a přitom dělám další věci, ale sleduji ty projevy velice pečlivě. Vaším prostřednictvím, paní předsedající, nemá smysl asi komentovat, co říkala paní poslankyně Vildumetzová. Zase bychom spustili sérii poznámek, které by zbytečně braly čas opozičním poslancům pro jejich vystoupení, a to nebudu dělat. A já pak možná v rozhovoru nebo osobně jí všechno, co úplně třeba nezachytila z mých mediálních vystoupení nebo z toho, co jsem říkal v té své dlouhé řeči, kterou jsem měl včera, tak jí osobně vysvětlím. To teď tady slibuji.

A jen tak k těm regionům. Karlovarský kraj, letos tam půjde určitě na onkologii a bude tam teď komplexní onkologické centrum. Děkuji velmi současnému hejtmanu Karlovarského kraje, že během roku dotáhl tu věc do podpisu, děkuju doktoru Märzovi, že na tom spolupracoval, a jsem rád, že i v Karlovarském kraji bude komplexní onkologické centrum. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Už nemám žádnou přihlášku k faktické poznámce, budeme tedy pokračovat v obecné rozpravě a další na řadě je pan poslanec Kolovratník. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Dobrý ospalý podvečer, kolegyně a kolegové. Také já bych se rád v rámci řádné rozpravy přihlásil a vystoupil ke svému postoji a ke zdůvodnění, proč současná vláda nemá a nemůže mít moji důvěru jako opozičního poslance, který se tady ve Sněmovně věnuje především dopravě. Ale než ty argumenty zveřejním, než je povím, tak za prvé rychle navážu na kolegyni Janu Pastuchovou, a to je ten vzkaz, který chceme poslat. A chci připomenout to, co paní poslankyně Pastuchová říkala. Nám ty e-maily, kolegyně, kolegové z vládní koalice, chodí. Víme, že chodí i vám. Jenom vy o nich tady na mikrofonu asi z pochopitelných důvodů nemluvíte a mluvit moc nechcete, ale my o nich mluvit budeme. Já jsem je nepočítal do jednoho, ale jsou to nižší stovky e-mailů teď někdy od soboty, od pátku minulého týdne, kdy nás občané prosí, abychom vyslovili vládě nedůvěru, že jí nevěří, a prosí, abychom za ně bojovali. A to je i naše odpověď na ten váš narativ, který tady bohužel opakujete, ať už včera dopoledne ústy premiéra Fialy, tak v zásadě na úvod vystoupení každého z ministrů a v řadě vystoupení i vašich, že je to nějaká kampaň, že pomáháme svému šéfovi, a tak dál, a tak dál. Prosím, není to tak. Je to jedna z reakcí, je to naše velká reakce na to, po čem volají občané České republiky a naši a často i vaši zklamaní voliči.

A tím takzvaným krásným oslím můstkem se přesně dostávám do prvního bodu svého vystoupení, který jsem si připravil jako argument, a to je vaše nešťastná a nedostatečná komunikace a vaše veřejná vystoupení. A opět jsme u toho narativu, proč jsme tu a proč to svoláváme. Připomenu včerejší desátou dopolední hodinu, kdy předsedkyně našeho poslaneckého klubu Alena Schillerová tady jasně, stručně a srozumitelně v relativně rozumném časovém limitu představila těch 13 jasných důvodů, proč vládě nemůžeme důvěřovat, 13 přehledných argumentů, perfektně formulovaných: nezvládnutá energetická krize, nulová podpora firem, problémy průmyslu, ovlivňování, potenciální ovlivňování médií s hrozbou cenzury a dezinformací, krytí korupčních skandálů, státní rozpočet – nechci říci přímo v troskách, ale velmi nekvalitně připravený. Tak to jsme všechno řekli a jenom připomenu, my jsme o tom mluvili už minus od této chvíle 10 dnů, to minulé pondělí a úterý minulý týden, kdy z informací, které jsem měl, zástupci opozice slušně požádali na grémiu vás, zástupce koalice, aby alespoň některé z těch bodů byly minulý týden projednány, a víte moc dobře, že v to úterý minulý týden počet vámi odsouhlasených nebo zařazených bodů do programu schůze byl nula. A to byla naše reakce, pro kterou jsme se rozhodli minulý týden v úterý v podvečer na poslaneckém klubu, že zkrátka jinak nelze reagovat.

A jaká byla reakce pana premiéra včera dopoledne, kromě těch obrázků, které jste tady vyvěsili? Já jsem ho poslouchal velmi pozorně. Nejdřív jsem se doslechl opět o tom, že je to předvolební kampaň, že pomáháme svému šéfovi v prezidentské kampani. Pak jsem slyšel několik poměrně obecných, nejasných proklamací, že jste vše zvládli, že vládě se vše daří, a potom přišli, přátelé, pádné argumenty! Byly v tomto pořadí: Ukrajina – válka, Ukrajina – uprchlíci, válka, Ukrajina – pomoc Ukrajincům, vojenská pomoc, Ukrajinci – ruský plyn a ruská ropa. Stále a stále dokola. Nic nového. Pak tam byl útok, že předchozí vlády neudělaly nic, útok, že v té energetické soběstačnosti jsme na tom špatně kvůli předchozím vládám. Tak tady budu ironický. Já to vnímám tak, že od zástupce vlády, nejvyššího zástupce vlády a také ODS, to byla vlastně obdivuhodná sebekritika, protože, pane premiére, prostřednictvím paní předsedající, kdo byl u té divoké privatizace v 90. letech? Kdo organizoval rozprodej ČEZu, plynovodů, ropovodů, zásobníků plynu a další infrastruktury soukromým firmám? Kdo svítil u rozprodání vodárenských infrastruktur do rukou zahraničních soukromníků? Byla to ODS a byla to také tehdejší vláda, nebo strana KDU-ČSL, lidovci. Milí přátelé, byly to vaše strany, které se na tomto podílely už v té druhé polovině 90. let a na začátku tohoto tisíciletí.

Ale bohužel v tom vystoupení pana premiéra přišly i lži. Slyšeli jsme: my jsme spustili tendr na jádro, my jsme ho odstartovali. Není to pravda. Byla to vláda za hnutí ANO s ministrem průmyslu a dopravy Karlem Havlíčkem, která odstartovala tu nultou úvodní fázi teď běžícího tendru na rozšíření jaderné energetiky v České republice. Slyšeli jsme, že jádro v taxonomii prosadilo vaše vámi vedené české předsednictví. Není to pravda. Jádro do taxonomie a definice jádra jako bezemisního zdroje, byť s výjimkou, prosadila předchozí vláda a byl to Andrej Babiš a byl to Karel Havlíček, kteří na tomhle pracovali při jednáních na půdě Evropské unie. Zkrátka opravdu tohle bylo neslušné, neslušné přivlastňování zásluh vašich předchůdců.

Pak pan premiér včera mluvil o opatřeních a pomoci. Ano, o těch opatřeních, pane premiére, která jsme vám my jako opozice navrhovali už před rokem, dokonce v některých případech před začátkem toho válečného konfliktu, a vy jste se nám smáli, že jsme populisté a že to nejde a že to není možné, abyste je nakonec – jedno, druhé, třetí, čtvrté opatření z těch balíčků, které jsme tady trpělivě opakovali a nabízeli – přijali. Ale bohužel kvůli tomu časovému zpoždění velmi, velmi často neúčinně a neefektivně.

Taková je realita pomoci této vlády obyčejným lidem. A to je důvod, proč nám obyčejní lidé píšou a prosí o to, abychom o těchto věcech mluvili veřejně tady na plénu Poslanecké sněmovny a abychom se zasadili a zkusili to, zkusili vyslovit nedůvěru vaší vládě.

Než přejdu k hlavnímu pilíři svého vystoupení, to je debata o rezortu dopravy, budu mluvit o dvou důvodech, proč nemohu mít důvěru a proč jsem kritický k vašemu řečnickému pracovnímu postupu a k tomu, jak se k vládní odpovědnosti stavíte, tak se ještě zastavím

u dalšího vystoupení ministerského. A bylo to vystoupení pana ministra dopravy Martina Kupky včera večer plus minus před 24 hodinami. Tak ono to bylo zase přes kopírák, který asi použil a vyrobil někdo na Úřadu vlády nebo v sekretariátu ODS. Martin Kupka opět hovořil, že zde jde o něco jiného, že to je podpořit kampaň svého šéfa, že opozice svolává schůzi na podporu Andreje Babiše. Ne, ne a tisíckrát ne, pane ministře Martine Kupko. A znovu opakují, Alena Schillerová definovala ta témata těsně po Novém roce, o kterých chceme mluvit a která bychom rádi otevřeli, slušně o ně požádala minulé pondělí a minulé úterý na grémiu. Potom v úterý 10. ledna odpoledne jsme o ně slušně žádali tady při návrzích na úpravu programu. Hlasování o programu schůze – nula, nic, ani jeden. A my jsme museli reagovat a náš klub se rozhodl tímto podáním žádosti na podpisy o svolání této schůze. Takže to byla první lež Martina Kupky, která tady na tento mikrofon zazněla. A nebyla jediná.

Druhá lež Martina Kupky: české předsednictví přineslo revizi transevropských sítí, takzvaných TEN-T sítí. – No, pane ministře, nepřineslo ji české předsednictví. Tu revizi těchto sítí, novou definici transevropských dopravních koridorů, tak abychom si lépe sáhli, abychom dosáhli na evropské peníze při budování například důležitých vysokorychlostních tratí a propojení naší země jak se západní Evropou, tak třeba nově s Polskem a s pobaltskými zeměmi, což je správná věc. No to všechno odpracovali dva, dvaapůl, tři roky zpátky jak úředníci Ministerstva dopravy, tak naši zástupci v Evropské unii, tak pracovníci Správy železnic a také politicky my a naši kolegové, Karel Havlíček, jeho tým, já osobně jako tehdejší místopředseda správní rady, s našimi europoslanci jsme o tom jednali a tohle jsme připravovali, vyjednávali a lobbovali, abychom na evropské půdě získali podporu pro námi podaný návrh změny toho trasování transevropských sítí. A je to v dobrém slova smyslu lobbing jako každý jiný, museli jsme přesvědčovat zástupce ostatních zemí, Poláky, Maďary, Němce, aby nám na to kývli. To, co české předsednictví loni na podzim v prosinci odsouhlasilo na Evropské radě, byl formální krok, který byl připraven rok dopředu. To znamená, není pravdou, že to přineslo české předsednictví, to je ad jedna. A ad dva si prosím nebo dovolím doplnit, je to návrh, který teprve půjde do Evropského parlamentu, a v Evropském parlamentu stejně jako v tom českém ještě může být podroben velkému množství změn a jiných takzvaných pozměňovacích návrhů, takže ta věc ještě navíc není dopracovaná. Druhá lež, kterou jsme tu zaslechli při té včerejší obhajobě.

No a třetí lež: obnovitelné zdroje, poplatky za obnovitelné zdroje. Tak Martin Kupka ve své obhajobě řekl: my jsme to dotáhli, předchozí vláda to navíc slíbila, ale nezajistila dopravcům peníze na ty obnovitelné zdroje. Jaká je realita, přátelé? Ten příslušný pozměňovací návrh do energetického zákona byl z mé dílny. Já jsem byl jeho autorem a vláda ho přijala, tedy Sněmovna, předchozí Sněmovna v té tehdejší konstelaci, na podzim 2021. Už tehdy při přijetí, bylo to tuším v říjnu, v druhé půlce října, jsme věděli, že tuhle věc bude muset – bylo to ještě před volbami tedy, tak upřesňuji, bylo to možná v září, nepamatuji si přesně to datum – že tuhle věc následně bude muset schválit, jestli to není nedovolená podpora určitému segmentu dopravy, Evropská komise, tu takzvanou notifikaci. A co se stalo za nové vlády naší pětikoalice? Vy jste se tomu, přátelé, začali věnovat, a to je prokazatelné, dohledatelné ve veřejných zdrojích, v březnu 2022, tedy čtyři měsíce poté, co jste byli ve funkci. Oficiálně usnesením vlády dostalo Ministerstvo dopravy gebír, pověření, že má v tomto dál jednat a pokusit se to povolení, tu notifikaci získat. Získali jste ji na podzim, bylo to někdy v listopadu, v prosinci, a opět jsme slyšeli veřejná prohlášení ústy Martina Kupky, bylo to například na sněmu dopravních podniků ve Strašnicích, kde bylo slíbeno, že do konce roku 2022 bude vše vyplaceno i zpětně. Opět se ptám, jaká je realita? Je druhá půlka ledna, není vyplaceno nic. Žadatelé, ti oprávnění žadatelé, jak dopravci, tak dopravní podniky, teprve rozesílají, odesílají operátorovi trhu s energiemi, s elektřinou, žádosti a čekají na to, až jim to proplaceno bude. Ono se to stane, je to dobře, ale prosím, buďme féroví, nelžeme a prosím, přátelé, pane ministře Kupko, nepřivlastňujte si zásluhy, které jste buď neudělali, anebo které před vámi udělala ta předchozí vláda.

Tím se dalším oslím můstkem dostávám asi k tomu hlavnímu ve svém vystoupení, proč tato vláda nemůže mít moji důvěru a proč ve svém vystoupení, které přijde, věřím, že v dohledné době, já jako poslanec Parlamentu nemohu vyslovit důvěru této vládě. U dopravy je to rozpočet, financování rozpočtu. A já krásně opět mohu navázat jak na vystoupení pana premiéra Fialy, tak na vystoupení ministra dopravy Martina Kupky a na všechny ty možné tiskové zprávy a sociální sítě.

150 miliard, rekordní částka navýšení, dostatek investice na železnice, na silnice a na další dopravní módy. Ale není to pravda. Ta částka prostě je virtuální a do dnešního dne, do druhé půlky ledna, vám chybí skoro 31 miliard, tedy pětina toho rozpočtu, která prostě je virtuální. A připomínám tady na mikrofon, že jsme se na to společně s Karlem Havlíčkem a s Alenou Schillerovou ptali při prvním čtení rozpočtu, při druhém čtení rozpočtu, při třetím čtení státního rozpočtu: kde, pánové Kupko a Stanjuro, vezmete těch 30,7 miliard, které říkáte, že si půjčíte z Evropské investiční banky? Pod čarou dodávám, může to být dobrý nápad, ale taky nemusí, může to být dobrý sluha, nebo zlý pán. Stále a stále jsme byli ujišťováni, že se brzy parametry půjčky dozvíme, že logicky si stát půjčí, ať už to bude doprava, nebo finance, pouze pokud to bude výhodné, že si přece nepůjčí za vyšší úrok, než by mohli. Ale opakují, investoři dostali pokyn: utrácejte peníze – asi to není vhodné slovo – plánujte opravy, plánujte investice, uzavírejte smlouvy. Abych byl konkrétní, abych nebyl obecný, tak pro ŘSD je to částka 65,5 miliardy, pro Správu železnic 70,4 miliardy, ale stále, přátelé, z té celkové alokace 30,7 prostě nemáme – nemáte, nejsou. Ať to není jen názor opozičního poslance, tak budu citovat Mojžíra Hampla, předsedu Národní rozpočtové rady – cituji doslova: "Kdyby skutečné výdaje na dopravní infrastruktury byly tak, jak my si myslíme, správně součástí státního rozpočtu, tak by ten schodek byl o 30 miliard vyšší," konstatuje předseda Národní rozpočtové rady Mojžíra Hampl. Jinými slovy, já už se zbytečně opakují, je to účetní marketingový trik, aby ty veřejné informace o celkové výši státního dluhu byly pod určitou mírou, ale zkrátka 30,7 miliardy není a v druhé půlce ledna stále není nijak zdůvodněno. My jsme na to velmi zvědaví, s čím přijdete a jak to bude zdůvodňováno, jak budou ty peníze do Státního fondu dopravní infrastruktury zajišťovány. Nehledě na to, že v těch informacích, které jsme od vás dostali, pan ministr Kupka také pracoval s možností vlastního vydávání dluhopisů, mluvil o nějakých 5, možná 7 miliardách, které si SFDI zajistí řekněme sám po své ose. A tady podotýkám, opět máme druhou půlku ledna a potřebná změna zákona o SFDI, která by definovala – a za nás bychom ji podpořili, to podotýkám – která by řekla, že si SFDI může půjčovat a mít jako garanci stát, mít za sebou sílu státu, tak ta novela zatím nebyla projednána ani na vládě a není připravena tady v Poslanecké sněmovně.

Tak taková je realita toho, jak tato vláda pracuje, jak rozpočtuje a jak je ohromný rozdíl mezi tím marketingem, mezi tím, co říkáte, a tím, co se skutečně děje. Tím odpovídám i občanům, kteří nám píšou ty e-maily. Vidíte, že o tom víme, a mohu vás ubezpečit, že budeme hlasovat pro nedůvěru a že budeme na tyto problémy a nedostatky dál a dál upozorňovat.

A úplně poslední věc na závěr mého vystoupení je tempo, je rychlost Ministerstva dopravy. Já často a rád pracuji s termínem "buďme vysokorychlostní", "pracujme vysokorychlostně". A když budu rekapitulovat, když nám tady ti ministři včera rekapitulovali a obhajovali se, každý říkal hodiny, jak je skvělý a šikovný, tak i já budu, přátelé, rekapitulovat. V březnu 2017, tedy ještě předchozí Poslanecká sněmovna, omlouvám se, ne předchozí, ale předpředchozí, tři čtvrtě roku před volbami tady přijala poměrně zásadní usnesení, kde vyzývá vládu k tomu, aby odstartovala projekt výstavby rychlých spojení vysokorychlostních tratí. Za rok se to stalo. Správa železnic je dneska velmi daleko, má uzavřené smlouvy na převzetí technických norem s francouzským SNCF. V loňském roce navázala na to, co jsme my připravovali. Má ve svém týmu novou organizační jednotku Stavební správa VRT, ten tým má přes 50 lidí a vše běží, vše se chystá. Ale více než rok, rok a půl odborníci z dopravy říkají, vidíme před sebou problémy, potřebujeme upravit zákony, ať už to bude liniový zákon, který řada z vás moc dobře zná, anebo ať už to bude speciální zákon, v uvozovkách lex VRT, tedy

zákon o vysokorychlostních tratích. Kolegové říkají, potřebujeme jasné, transparentní kompenzace pro obce, tak jak je to třeba u jádra, u úložišť jaderného odpadu. Potřebujeme výrazně zjednodušit EIA, procesy EIA, už proto, že vysokorychlostní železnice je ze svého principu ekologická. Potřebujeme aktualizovat možnosti modernizací nebo možnosti aktualizací zásad územního rozvoje, umisťovat ty tratě do území. A potřebujeme financování. Víme, že pokud tato vláda chce dodržet sliby, které dala, a pokud chce udržet to tempo nastavené vládou předchozí, vládou hnutí ANO, že od roku 2026 bude potřeba v rozpočtu až 20 miliard každý rok na výstavbu, na rychlé tempo výstavby vysokorychlostních tratí.

Opět se ptám, jaká je realita? Ministerstvo dopravy má, přátelé, ve svém plánu legislativních prací na letošní rok jeden jediný zákon. Jeden zákon na celý rok. A je to, pěkně prosím, malá novela zákona č. 13/1997, tedy toho silničního, který definuje dálnice, silnice první třídy, který popisuje infrastrukturu. A pokud jsem se dobře díval, je to drobná malá implementace evropského práva ve věci vybírání mýtného, poplatků a interoperability mýtných systémů v rámci Evropy. Nic víc, nic jiného. Žádná novela liniového zákona, žádná příprava speciálního zákona k vysokorychlostním tratím. A to už vůbec nemluvím o stavebním zákoně, který jste demontovali, který jste rozebrali, a místo toho, aby dneska finišovaly přípravy na to, že měl od 1. července startovat, tak jsme v bodě nula, respektive jsme za neúspěšným prvním čtením a jsme v takovém momentě, že i gesční Ministerstvo pro místní rozvoj a pan ministr Bartoš museli uznat, že to, co připravili, je špatné, chybné, a jsou připraveni diskutovat a společně s námi – díky za to – připravit komplexní pozměňovací návrh. A toho času je extrémně málo. Takže pomalé dopravní zákony a prakticky nulové, velmi nízké tempo rezortu Ministerstva dopravy, žádný tah na branku. Taková je realita v lednu 2023.

A to je pro mě důvod, proč se nemohu vyslovit pro důvěru, ale naopak se vyslovím pro nedůvěru této vládě. To je vše za mě jako stínového ministra dopravy a poslance Parlamentu České republiky, přátelé. Bohužel vnímám, jak špatně komunikujete v obecné rovině, jak mlžíte, lžete o svých úspěších, jak si přivlastňujete úspěchy předchozí vlády, jak v rezortu dopravy ukazujete hezké tiskové zprávy, ale bohužel v zásadních rozvojových otázkách přešlapujete na místě a nemáte tah na branku. Tato vláda moji důvěru nemá a nikdy mít nebude. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Mám zde dvě faktické poznámky – první pan poslanec Strýček. Pane poslanče, prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Strýček: Paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já teď využiji nakrátko technickou nebo tady tuto dvouminutovou možnost říct tady svůj názor. O tom, že tady tato schůze, proč byla schválena tato schůze, a že se skutečně nejedná o předvolební kampaň, to už tady rozebírali mí kolegové. Já jenom řeknu svůj názor. Pokud tedy tato mimořádná schůze je považovaná za předvolební kampaň, tak za co potom lze považovat projev premiéra Fialy před loňskými komunálními volbami? To bylo taky těsně před volbami, taky jsme to neoznačovali, že se jedná o předvolební kampaň.

Nyní ale pojďme k meritu věci. Kabinet Petra Fialy, který tu máme už více než rok, je složen z politických stran, které ve sněmovních volbách získaly celkem 43,4 % hlasů všech voličů, kteří přišli k volebním urnám. Nyní je ale situace diametrálně jiná. Podle posledního šetření CVVM vládě důvěřuje jen 28,5 % lidí, naopak 68,1 % dle průzkumu vládě vůbec nedůvěřuje. V minulém roce jsme se rovněž dozvěděli, že i premiér Fiala má nejnižší popularitu ze všech premiérů Evropy, nedůvěřuje mu skoro 78 % lidí. Osm z deseti obyvatel podle průzkumu Česka si myslí, že se země ubírá špatným směrem. Velmi podstatným způsobem sílí i pesimismus na trhu. Důvěra v naši ekonomiku je na jedné z nejnižších hodnot v celé historii jejího měření a důvěra mezi spotřebiteli po listopadovém mírném oživení v prosinci podle Českého statistického úřadu rovněž znovu klesla.

My zde projednáváme návrh na vyslovení nedůvěry vládě. Této vládě však dle mého názoru už důvěra – (Předsedající: Čas, pane poslanče.) Děkuju. Já si vezmu ještě jednu technickou.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Upozorňuji, že faktická poznámka musí mířit k vystoupení konkrétního řečníka před vámi. Další s faktickou poznámkou pan předseda Výborný. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, paní předsedající. Děkuji, že jste to panu kolegovi připomněla. Tohleto je ukázkové zneužití faktické. Škoda.

Ale já jsem chtěl vašim prostřednictvím reagovat na pana kolegu Kolovratníka a požádat ho o jednu věc. Já považuju za naprosto legitimní, že nevyslovíte vládě důvěru, že máte kritické připomínky. Ale jestli něco bych byl rád, tak aby tady zazněly věci pravdivě. To, že jste už nedodal, že se pak rád, pane kolego, fotíte při otevírání například dálničního úseku D35, protože pan ministr Kupka je natolik seriózní, že i přestože jste opoziční poslanec, tak vás k té věci vezme. A vy tady budete povídat své příběhy o různých organizacích a podobně. A nikdo neupírá vaše zásluhy, když jste byli ve vládě. Ano, je to tak. Ale pokud tady pana ministra Kupku nařknete z toho, že tady něco říkal lživě, tak vás prosím, pojd'te sem a omluvte se za lež, kterou jste tady řekl, protože k tomu programu minulý týden jako druhý bod jsme navrhli a také schválili čistě opoziční návrh kolegy Patrika Nachera ve druhém čtení, novela občanského soudního řádu. Takže když jste tady na začátku říkal čistá nula, vůbec nic jste nepřipustili opozičního, tak to prostě není pravda. Pokud tedy tady něco říkáte, tak ty věci si prosím ověřte. A pokud se stala chyba – kolega Nacher tady přišel, ctěný kolega Nacher kýve hlavou, že to tak bylo – prosím, pojd'te se omluvit.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Kolovratník. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Zvedám hozenou rukavici a chci, aby to zaznělo na mikrofon. Ano, omlouvám se, pokud jsem řekl, a řekl jsem čistá nula, tak jsem to minulé úterý vnímal. A pokud jsem se tady mýlil a byl aspoň jeden z těch bodů, což si pamatuji dobře, tak toto uznávám, беру zpět a napravuji tímto své tvrzení. To ad jedna.

A ad dva. Myslím si směrem k Marku Výbornému, to drobné rýpnutí k dálnici D35 a různým spolkům a podobně je naprosto zbytečné. Víte moc dobře, že my s panem ministrem Kupkou, byť máme každý jinou roli, máme poměrně korektní, slušné vztahy. I v tomto duchu zaznělo mé vystoupení zrovna na té dálnici, kde jsme se shodli, a to se shodneme myslím všichni dnes, zítra i pozítří, že takto velké infrastrukturní projekty nejsou otázkou jednoho volebního období, ale mnohem více. A jenom si dovolím kolegovi Výbornému připomenout, že jsem tam také – (Předsedající: Mým prostřednictvím.) pardon – prostřednictvím předsedající, že jsem tam také třeba mluvil o liniovém zákonu, na kterém tady byla shoda napříč politickým spektrem. Takže myslím si, že ta vystoupení korektní byla.

Ale to, co jsem řekl tady, kdyby tu pan ministr byl, anebo až se potkáme příště, tak mu rád zopakuji z očí do očí. Já jsem si prostě dělal velmi dobře poznámky a reagoval jsem jen a pouze na to, co zaznělo. A jestliže slyším něco "my jsme zařídili nebo my jsme udělali", ale je to věc, kterou zařizovala ta vláda předchozí, tak na to se prostě reagovat musí a je potřeba to vysvětlit.

Každopádně, ať už končím a nezdržuji, řekl jsem nula, nebyla to nula, tuto výzvu přijímám a omlouvám se a opravuji. Děkuji za oboustranně korektní debatu.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji, pane poslanče, za dodržení času. A další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Králíček. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Robert Králíček: Já musím také zareagovat na pana předsedu Výborného. Pane předsedo, prostřednictvím paní předsedající, ale vždyť přece vy tvrdíte, nebo vy omlouváte to, že jste nám neschválili pro nás zásadní body, které se týkaly energií, léků a dalších, tak to omlouváte tím, že jste schválili navrhovaný bod Patrika Nachera a dalších ve druhém čtení. To přece od vás bylo vcelku laciné. A já jsem rád, že se Martin Kolovratník omluvil, že ukázal, že my se opravdu omluvit umíme.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Již nemám evidovanou žádnou faktickou poznámku. Než přistoupíme k dalšímu vystoupení v obecné rozpravě, načtu omluvy. Omlouvá se paní poslankyně Mračková Vildumetzová od 18.50 do 23.59 z rodinných důvodů.

A nyní je na řadě pan poslanec Mašek v obecné rozpravě. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Jiří Mašek: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, vážení ministři, já bych se chtěl vyjádřit ve třech oblastech. Tou první oblastí by byla činnost vlády jako celku, tou druhou oblastí by byla oblast zdravotnictví a tou třetí otázkou vnitřní bezpečnosti.

K té první otázce. Cituji z programového prohlášení současné vlády: Chceme stát, který nežije na dluh. Chceme stát chytrý, efektivní a úsporný. Chceme, aby rodiny měly kde bydlet a aby měly dobré vzdělání pro své děti. Chceme podporovat malé a střední firmy, pilíř naší ekonomiky. – To všechno se dá podepsat, ale ze současné činnosti vlády a z jejího současného postupu je trošku obava, aby některé z těchto bodů nepadly na oltář vlasti proto, že se připravuje úprava vládního programu.

Naopak bych chtěl říct, co vládě vyčítáme. Ono to tady musí odeznít a mělo by to tady odeznít několikrát a já si dovedu představit, že součástí vystoupení každého našeho opozičního poslance by mělo být zopakovat třináct hříchů Fialovy vlády, tak jak je dobře sestavila naše předsedkyně paní Schillerová, prostřednictvím paní předsedající.

Za prvé, historicky největší nárůst dluhu a rekordní výdaje státu. Za druhé, optické vylepšování deficitu státního rozpočtu, nepodložené, a dále nevyčerpání 54 miliard korun z Evropské unie. Za třetí, ztráta příjmů plynoucích z EET, kterou jste zrušili, a tím také podpora šedé ekonomiky. Za čtvrté, zvyšování daní a podpora hazardu. Za páté, největší chudnutí mezi zeměmi OECD a největší chudnutí obyvatelstva České republiky v historii. (Za šesté) Nejdražší elektřina a plyn v Evropské unii přes kupní sílu. Za sedmé, nedostatečná a pomalá pomoc rodinám... a, promiňte, firmám. Za osmé, narušení sociálního smíru. Za deváté, chaos ve zdravotnictví a neschopnost zajistit dostatek léků. Za desáté, snaha o cenzuru informací ve veřejném prostoru. Za jedenácté, snaha o ovládnutí České televize. Za dvanácté, neřešené korupční kauzy vládních stran. A za třinácté, nevyužití předsednictví v Radě Evropské unie.

Nyní k oblasti zdravotnictví. Dnes bych chtěl využít po více než 24 hodinách možnost zareagovat na vystoupení ministra zdravotnictví, pana profesora Válka. Včera jsme si tady vyslechli nejdříve takzvané PŠM – tomu se říkalo politické školení mužstva. Pan profesor Válek si neodpustil připomenout Trumpa, Berlusconiho, Ukrajinu, Putina a Andreje Babiše. Myslím si, že to bylo nadbytečné. Také nás upozornil na to, že vlastně všechno, co se nedaří, je dědictvím předchozí vlády. Na problematiku léků zmínil, že ji řeší od prosince. Vypadalo to, jako že jsme do toho šli prsy, ale ono to bylo o půl roku později, než bylo potřeba. Komise, která se o to stará, nyní zasedá každou středu, řeší se stanovení úhrady za léky.

Já chápu, že to může být určitý problém administrativní, ale například Němci to přešli velmi rychle, a když zjistili, že jim léky chybí, tak rychlým rozhodnutím řekli, že na ceně

nezáleží, že to nakoupí za každou cenu a že to budou řešit dodatečně. Zrovna tak šli do toho, že nebudou potřebovat příbalové letáky v němčině a akceptují je i v jiných jazycích. Tohle všechno u nás je problém, který je řešitelný, a můžeme ho řešit za běhu. A chci připomenout, že za minulé vlády by vzlétla skutečně letadla možná do několika kontinentů a s těmi léky se ta letadla vrátila. To je ten rozdíl v přístupu a v řešení problémů. Tady opravdu trochu signalizujeme problémy, chystáme se na jejich řešení, ustanovujeme komise.

Pan ministr tady zmínil, že vznikla panika kolem Nurofenu, jeho nedostatku, a že lidé ho vykoupili. Zčásti je to pravda. Ale jak je možné, že titíž lidé ten Nurofen zakoupili v Rakousku, v Polsku, v Německu, a to velmi blízko za hranicemi, a že obyvatelé těchto států nepropadli panice a neskoupili to jenom proto, že tam pojedou koupěchtiví Češi? Prostě ty ostatní státy v tak tristní situaci zdaleka nebyly. Totéž platí o antibiotikách, ale to bychom se točili možná v kruhu.

Potom tady pan ministr vysvětlil léky na Ukrajinu. Ano, skutečně nějaké spekulace typu kolik kamionů odjelo na Ukrajinu, to je asi opravdu špatně, a stačí říct, jaký to byl objem léků, co to bylo za léky, a uklidnit prostě občany, protože tohle zvyšuje zbytečnou nevraživost vůči pomoci Ukrajině a to se dostáváme někam jinam. Co mě tady zaujalo, a teď budu citovat. Pan ministr řekl – problémy jsou všude, ale my jsme nejlepší. Tak to mi opravdu rozum nedával, protože určitě nejlepší nejsme a opak je pravdou.

A poslední, co bych tady asi jmenoval, zase pan ministr to vztáhl k bývalé Babišově vládě. Covid za Babiše vše špatně, covid za naší vlády vše dobře. Ale připustil, že už to je jiný covid, že už je to jiná populace, která byla zčásti proočkováná, a že omikron má úplně jiný klinický obraz a závažnost než ty předchozí varianty. Připomněl také happy silvestr 2021 a podobné věci, ale říkám, když se na to podíváme objektivně, pane ministře, tak je to spíše zásluha covidu, a jak se chová, než vaší vlády.

Už jsem tady zmínil v rámci faktických, a připomenu velmi krátce, bilanční návštěvu na Ministerstvu zdravotnictví, kdy – a bylo to konkrétně 22. 11. 2022 – byl pan ministr pochválen, ministerstvo pracuje optimálně, nic se nemluví o lécích, nic o nedostatku lékařů a sester, nic o pohotovostech, a týden nato začaly opravdu ve velkém problémy. Výstup byl – kvalitní péče je tu pro každého.

Proč tedy nemohu dát podporu vládě v oblasti zdravotnictví? Chybí základní léky, kolabují pohotovosti. Připomenu, že například od 1. ledna v Motole přestala fungovat pohotovost pro děti, spád více než milion obyvatel, z toho tedy nějaké procento dětí, a bylo to bez náhrady, den ze dne. Já neříkám, že Motol by měl ze zákona povinnost tu pohotovost poskytovat, nicméně ji poskytoval, obyvatelstvo na to bylo zvyklé a nyní ti lidé nemají se kam s těmi dětmi na stomatologii obrátit. Podobně kolabovaly pohotovosti od 1. ledna, rušená tři místa pohotovosti třeba v Libereckém kraji a v jiných částech České republiky. Velké procento obyvatelstva nemá dostupnou stomatologickou péči. Například v Severomoravském kraji se uvádí, že je 100 000 lidí bez stomatologa, čili tito obcházejí, objíždějí po těch pohotovostech. Nejsou dětské lékaři, praktici, nejsou psychiatři. Chybí 1 000 lékařů a 3 000 sester. Přitom skutečně v minulém roce bylo zdravotnictví odebráno 14 miliard.

Já chápu, že na účtech těch pojišťoven možná by ležely, ale ležely by na správném místě a vláda by mohla i rozhodnout o jejich jiném uplatnění, ne je sebrat zdravotnictví a rozsypat to do jiných rezortů, ale právě je mohla použít při troše dobré vůle a při naší legislativní podpoře například na možnost zvýšení motivace zdravotníků, abychom si dokázali zaplatit dobře zdravotníky a přilákali sem zdravotníky ze zahraničí. Teď můžeme očekávat přesně opak, protože mzdy ve zdravotnictví stagnují.

Vláda v tuto dobu plánuje nadstandardy, které maskuje připojištěním. Pane profesore Válku, my oba dva víme, že v současnosti naši občané dostávají velmi vysoký standard a vytitrovat tam něco, co bychom mohli připojištěním... vlastně dolít ty peníze další do toho zdravotnictví, tak v podstatě skoro nejde, nebo bychom museli ty lidi připravit o část té péče,

kteřou mají garantovanou dneska ústavou. Mají garantovaný její rozsah, takže to prostě možné není. My to oba víme. A jestli se chcete bavit na téma snížení současného standardu a pak to doplnění nějakým připojištěním, řekněme to nahlas, bavme se o tom, ale myslím si, že to není namístě.

Další recept vaší vlády, kdy v době absolutního nedostatku některých léků vy vyjdete s tím, že chcete zvýšit DPH na léky, mně připadá také úplně mimo. Už jsem tady zmiňoval výsledky naší vlády, platové podmínky, které jsme dosáhli u sester a lékařů. To, že jsme dokázali navýšit tok financí o stovky miliard do zdravotnictví a dostali se tak mezi první ligu EU, kdy ze 7 %, 7,5 % DPH na zdravotnictví jsme se dostali na 10 %, a tomu odpovídala kvalita i rozsah péče, a my to teď, respektive vaše vláda to vrací do původních parametrů, tak nelze při zvyšování nákladů na vstupech očekávat nejenom to, že bychom garantovali současnou péči, nebo ji dokonce zvyšovali, zvyšovali kvalitu, zvyšovali dostupnost, ale samozřejmě to jsou kupecké počty, to musí dopadnout přesně opačně. A ti lidé to vnímají.

Potom, pane ministře, bych vám chtěl vyčíst ještě jednu věc. Vy dáváte ruce pryč od zdravotnictví jako celku a tváříte se, že máte vámi zřizované organizace, odtamtud dokážete získat informace, víte, jaká je doba třeba čekací, víte, jaká je kvalita péče a podobně, a říkáte, že vy víc nemůžete. Tvrdil jste to i o těch pohotovostech, že do toho nemůžete zasahovat, že pohotovosti jsou krajské a že to je na hejtmanech. Při dalších diskusích potom jste připustil, že musíte jednat s šéfem Asociace krajů a že to budete s kraji řešit, a věřím, že to už činíte. Ale potom bych byl rád, a my vám v tom určitě rádi jako opozice legislativně pomůžeme, řekněte si, co potřebujete, abyste mohl získávat validní informace i z krajských nemocnic. Aby když se dokážeme nějak věnovat těm pohotovostem, tak abychom věděli, i jak to vypadá v krajských nemocnicích, a mohli jsme je ovlivňovat. A mimochodem, je tady zákon č. 2/1969 Sb., zákon České národní rady o zřízení ministerstev a jiných státních orgánů, on to je hodně vousatý zákon, asi by chtěl doznat nějaké změny, protože to je vlastně kompetenční zákon, a ten jasně hovoří o tom, že Ministerstvo zdravotnictví zodpovídá za zdravotnické služby. Čili jinými slovy, je to tam hodně jednoduše napsané, ale vy ten mandát starat se o celkové zdravotnictví pro občany a jeho úroveň poskytované zdravotní služby, vy ten mandát prostě ze zákona máte. Je jenom otázka, jestli ho tam chcete hledat, nebo nechcete.

Takže to je několik poznámek ke zdravotnictví. Já jsem tady toho hodně řekl v různých faktických, takže bych to nechtěl extendovat.

Potom tady mám několik poznámek k otázce bezpečnosti. Je to jednak reakce na vystoupení pana Rakušana. Opět, nemohli jsme reagovat ihned. Takže v naší reakci na uprchlickou krizi na Ukrajině jsme šokovali celou Evropu. Beru. Opravdu kvantitativně to bylo úžasné, my jsme dokázali zaregistrovat statisíce Ukrajinců, pomáhat jsme chtěli. My jsme od začátku ale na výboru pro bezpečnost poukazovali, a to už od března, na nedostatečnou kvalitu té registrace. Na to, že není žádný migrační plán. A nakonec se ukázalo, že to skutečně oddřeli ti ostatní, ne to ministerstvo. Pan ministr vnitra chtěl ze sebe setrást tu zodpovědnost a opakovaně se v průběhu loňského roku pokoušel odstoupit a nechat se nahradit nějakým vládním zmocněncem pro migraci, což bychom nechtěli. My jsme tady argumentovali tím, že z díkce krizových zákonů je to o tom, že pan ministr za to zodpovídá. Nese za to politickou zodpovědnost. A on tam skutečně zůstal, sdílel to dál, ale skutečně to bylo s chybami, které v současnosti doháníme. Všichni víme, teď jsme tady nedávno schválili lex Ukrajina 4, budeme mít lex Ukrajina 5. Z polovičky jsou to dozvuky toho, že jsme to na začátku prostě podcenili.

Dodneška nevíme, kolik Ukrajinců tady máme. Podotýkám, že za ně platí stát jako za státní pojištěnce. Předpoklad je, že jich je tam zhruba polovička, ale je to odhad. Ten odhad vyplývá z toho, že nám podstatně méně dětí nastoupilo do škol, respektive že ti Ukrajinci, kteří měli splnit svou povinnost vůči zdravotním pojišťovnám, tak ji splnili z méně než 50 % procent, aby deklarovali, v jakém jsou vztahu vůči státu, jestli tady pracují nebo jsou evidováni na úřadu práce a podobně. Takže to se nám nepodařilo. My to doženeme, ale doháníme to po roce a půl, což je chyba. Pan ministr na to byl opakovaně upozorňován a ty problémy bagatelizoval.

Další záležitost. Prezentování výsledků Ministerstva vnitra, respektive budu konkrétní, Policie České republiky. Dostalo se mně té cti, že když jsem někde uvedl na Facebooku, že policejní prezident nás informoval o tom, že nám o 19 % narůstala kriminalita meziročně, tak mě pan ministr v nějakém tweetu označil za dezinformátora. Myslím si, že měl jsem tu čest, že jsem tak byl označen spolu se ctěnou kolegyní paní Mračkovou Vildumetzovou. A ony se ukázaly ale jiné věci. Skutečně celková kriminalita o 19 % stoupla. Můžeme se bavit o tom, jak to bylo před covidem, ale v porovnání s rokem 2021, 2020, 2022 to tak prostě je. Že předcovidová situace byla trochu jiná, je to možné. Ale já tady cituji jenom prezentaci policejního prezidenta. Nicméně když nám ale policejní prezident přednesl další tvrdá data, a to například, že počet vražd meziročně stoupl o 50 % ze 105 asi zhruba na 150, o 45, a další parametr, že kyberkriminalita nám stoupla o 100 %, tak to jsou prostě číslovky, o kterých se – já klidně o nich povedu odbornou diskusi, ale nepovažuji to prostě za dezinformaci, když jsou to čísla, která uvádí Policejní prezidium jako oficiální.

Další. K otázce migrace jsem se už zmínil u té legální migrace, ukrajinské. A teď ještě k té migraci, také jsme ji tady dneska zmínil, a to je ta nelegální. Šlo o to, že skutečně bylo potřeba chránit slovensko-českou hranici. Bylo to proto, že jsme se dostali do paradoxní situace, že nám tu projíždělo množství migrantů. Policie se tvářila úplně, že moc to nevádí. Nebyl na to asi oficiální pokyn, ale bylo to tak, že bylo dobře, když projeli a pokračovali dál do Německa. Pak se ale stalo to, že Němci nám je začali zadržovat a vracet. Protože jsou nějaké readmisní dohody a my jsme je ctili, takže my jsme je přebírali a při naší snaze vrátit je zpátky na Slovensko, odkud k nám přišli, tak ti Slováci se kupodivu šprajcli a nebrali nám je. Takže proto jsme začali chránit tu hranici. Bylo to dokonce na náš popud. My jako opozice jsme pana ministra k tomu vyzývali. Splnilo to svůj účel a zhruba po dvou měsících to kleslo téměř k nule. Byly to desítky zadržených denně. Jednotky denně byly těch převaděčů a to šlo k nule. Přesto, zase když jsme na to upozornili, že už teď to tolik potřeba není, že by stačily namátkové kontroly, tak se to ještě zhruba další dva měsíce protahovalo dál.

Máme veliký problém s tím, že nám ubývají policisté, co se týká počtu policistů. My jsme měli asi šestitisícový nedostatek policistů, říká se tomu podstav, a co se stalo? Za loňský rok odešlo 2 500 policistů, většinou jsou to ti, kteří mají za sebou 15 až 25 let práce, čili jsou to ti policisté, co jsou nejzkušenější, a jejich odchod strašně chybí. Je to o 400 %, jinými slovy čtyřikrát víc než v jiných letech, kdy to bývalo třeba kolem 600 policistů.

To, že se nám podařilo zrekrutovat zhruba 1 900 mladých, tak tam je velká otázka, kdo z nich tam skutečně zůstane. A jinak to trvá zhruba pět let, než z toho uděláte policistu, který je schopen ty bývalé aspoň zčásti nahradit a fungovat tak, jak by měl. Takže ta situace je tristní z hlediska personálního a chápu, s policejním prezidentem jsem se o tom bavil, že je tady snaha nějakým způsobem motivovat ty stávající, aby neodcházeli, ale prostě to nefunguje a je potřeba, abyste se na to jako vláda podívali a navrhli nějaké řešení, protože zatím tento personální vývoj je tragický a ohrožuje fungování policie.

Tady bych chtěl zmínit to, že policisté v podstatě už vyčerpali peníze na přesčasovou práci. Na jednotlivých místních odděleních mají policisté přesčasy, které dříve neměli, a podle mých informací, a tady bych poprosil eventuálně o reakci pana ministra Rakušana a velmi rád se omluvím, pokud to nebude pravda, někdy v březnu by měly ty peníze na přesčasovou práci dojít. Takže co budeme dělat potom?

Dále se v současnosti velmi hovořilo o situaci v oblasti dezinformací. Bylo to tady dneska velmi diskutováno na odborné úrovni mezi právníky. Já bych se chtěl jenom vlastně vrátit k tomu, že na ministerstvu vznikl nový útvar ministra, je to, jak jsme se dodatečně doptali, útvar ne ve služebním poměru, ale jsou to civilní zaměstnanci, jmenuje se KRIT, je to tým krizové intervence a jeho úlohou by mělo být dávat tomu ministrovi vlastně náměty k tomu, aby se sledovala situace, eventuální radikalizace například ve státní správě, a aby se na ni včas reagovalo a aby se pozitivně pracovníci státní správy motivovali. Tento tým KRIT se také zúčastnil spolu s panem ministrem a spolu se spolkem Dekomunizace.cz vlastně toho vyvěšení

koláže na budově Ministerstva vnitra. Dnes jsem o tom už mluvil, nebudu to dál rozmazávat. Nicméně tam se ukázalo, že se jednalo o obchodní vztah, o objednávku ze strany ministerstva k tomu spolku Dekomunizace, k objednání tří kusů těchto koláží, z nichž jenom jedna byla vyvěšena. Ale co mě tam zaráželo nejvíc, bylo, že na výboru pro bezpečnost, kde vystupoval a kde jsme měli možnost se dotázat na činnost tohoto orgánu, kterému se říká KRIT, ve vztahu právě k této koláži, tak tam vedoucí tohoto odboru pan Hanousek přiznal, že vlastně ta koláž vznikla úmyslně. Vznikla s tím, že v den oslavy státnosti měla být demonstrace na Letenské pláni a že právě ta vyvěšená koláž měla zapůsobit na ty demonstrující a potlačit jejich vlastně vztah k vlastnímu národu, vlastenectví a podobně, aby se zastyděli, protože oni, kteří tam z velké části šli proto, že chtěli protestovat proti současné vládě, proti tomu, jak neřeší jejich problémy, proti špatné ekonomické situaci, tak aby se cítili vlastně špatně, že jsou jako vlastizrádci nebo nějací proputinovci, což pro mě bylo velmi smutné, a pan Hanousek říkal: no nepodařilo se to, oni tu demonstraci přemístili někam jinam. Přišlo mi to, jako že mu to bylo líto. Takže pro mě jsou tyhle věci neskousnutelné a byl bych rád, aby Ministerstvo vnitra tímto způsobem vůči veřejnosti nepostupovalo.

O většině těch věcí už jsem tady mluvil, ale zmínil bych ještě jednu věc a to je personální politika ministra vnitra. Když si vzpomeneme, tak ministr vnitra udělal několik personálních přešlapů. Jeden, kde bych mu i fandil, ale on ho nedokončil, a to bylo takové to mediální odvolání pana ředitele Knapa z pošty za kontakty s panem Redlem, a předpokládám, že asi i za nepřilíživé vedení pošty, kterou v současnosti musela vláda sanovat poměrně vysokou částkou. Ale pro mě je velký otazník: před lidmi veřejně z pořadu OVM vzkaz – odchod, do konce září náhrada. Máme tady konec roku a pan Knap najednou bude asi jeden z adeptů na to, aby znovu tu poštu vedl. Nerozumím.

Potom to byla otázka nominace pana Mlejníka do čela ÚZSI, čili výběr hlavního špiona v zemi. Dopředu avizováno množství problémů kolem toho člověka, jeho kontakty, otázka podnikání jeho ženy s citlivým materiálem v zahraničí, zadržení jejího společníka ve firmě v Turecku, nějaké podivné vykupování z Turecka před několika lety a podobně. Přesto si na tom pan ministr trval. Přesto na tom trval na vládě. Z mého pohledu tu vládu i trochu obelhal, že není žádný problém, a dopadlo to, jak to dopadlo. Teď pokus instalovat pana Chrástěckého, advokáta, který, jak se ukázalo, měl problém s nějakým protežováním zločinců, za který byl i odsouzen. Tak to se naštěstí včas zase díky novinářům odhalilo a pan ministr si umyl ruce a shodil to na svého pirátského náměstka. Já ho znám z bývalého působení v bezpečnostním výboru, slušného kolegu, poslance pana Kolaříka. Prostě to jsou některé z minulých ministrů vnitra v oblasti personální.

A to, na co nelze zapomenout, je otázka – a my na to upozorňujeme už dlouhou dobu, v podstatě od začátku, kdy na Ministerstvo vnitra pan Rakušan nastupoval. Nestandardní ovlivňování bývalého policejního prezidenta, vlastně dotlačení k tomu, aby odstoupil, přes problémy financování STANu, které se uzavřely asi tím, že hlavní aktér zemřel, přes akci Dozimetr, přes urychlenou reorganizaci NCOZ, kdy víme, že každá reorganizace takového útvaru zbrzdí vyšetřování. A prostě za tím vším pan Rakušan. Pan Rakušan, předseda hnutí, které má největší vlastně korupční problémy v tomto období. Je toho moc, dalo by se vzpomínat na další věci, ale nechci to zdržovat.

Takže chtěl jsem tady vlastně říct, že je tam z hlediska ministra dlouhodobě špatná práce na tom ministerstvu, a důvody, které jsem tady uvedl, ať to byly důvody v oblasti bezpečnosti, tak důvody v oblasti zdravotnictví a špatná činnost těchto ministerstev, mě vedou k tomu, že v žádném případě nemohu podpořit tuto vládu a naopak podpořím hlasování o její nedůvěře. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. S přednostním právem má zájem vystoupit pan místopředseda vlády a ministr zdravotnictví Válek. Máte slovo, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Já děkuji, pane předsedající. Já jsem teď, a omlouvám se za to, zneužil přednostní právo a určitě nebudu odpovídat tak dlouze, ale nedal bych to do dvou minut. My bezesporu projednáme řadu těch věcí bez emocí a bez odvolání na Ministerstvu zdravotnictví, kdy bude zdravotní výbor, už máme předběžný termín začátkem února, pokud předseda zdravotního výboru ten termín potvrdí, tak si myslím, že se brzo potkáme a řadu věcí budeme diskutovat. Ale, a já teď rozumím, že je to dáno tím, že prostě poslanec, jedno, jestli z koalice, nebo z opozice, nemůže mít všechny ty informace, které má ministr, že tady zaznívají věci, které tomu, kdo ty informace má, mohou přijít jako řekněme nepravdy nebo třeba vědomé lži, ale to takhle není. Já tomu rozumím, a proto se vaším prostřednictvím absolutně na kolegu Maška nezlobím, protože je to dáno tím, že vychází z nějakých informací, které jsou v médiích nebo kde.

A typickým příkladem je ta informace o tom Německu, kdy ministr zdravotnictví Německa řekl, že nakoupí léky – to je kolega epidemiolog, velmi slušný člověk, který dělá politické prohlášení, které je naprosto nerealizovatelné. Protože – možná to ví, vaším prostřednictvím, pan poslanec Farhan, protože pracoval na Ministerstvu zdravotnictví a zná ty systémy v těch zemích. V Německu mají centrální nákup od jednoho distributora a je zcela mimo jejich možnosti provést jakýkoliv nákup, protože nemají podobnou legislativu, jaká je v České republice platná od 1. 12. 2023 (2022?). Tedy jejich stát nedokáže nic nakoupit. Ano, situace v řadě zemí je daleko horší. Já nechci jmenovat a rád pak osobně to řeknu, ale v současné době v Německu je zoufalý nedostatek jedné z naprosto základních a vitálních kategorií léků, který ohrožuje miliony občanů v naprosto základní léčbě. Ten problém je v celé Evropě, ve všech zemích, v každé chybí nějaká kategorie léků. Proto my to monitorujeme s tou skupinou. Proto se soustředíme na ten český trh a proto využíváme od 1. 12. zákon, který máme. Bez tohoto zákona bychom byli velmi, velmi oslabení a nemohli bychom řadu těch kroků udělat. To jsou prostě fakta, která si můžete ověřit. A já, protože si opravdu – a fakt to myslím smrtelně vážně – kolegů nejenom lékařů, ale především kolegů lékařů, ať jsou z jakékoliv strany v této Poslanecké sněmovně, vážím, tak pak mezi čtyřmi očima – nebo jak se to řekne správně? Očima? Mezi čtyřma očima? Čtyřma očima. Děkuju mockrát. Já jsem trochu nervózní – mezi čtyřma očima si to osobně vysvětlíme. Ale technicky bez toho zákona to nešlo.

Stejně tak ta informace, která tady zaznívá, a já jsem nepopřel, že padla jakási věta od kolegyně Vildumetzové, která ale byla jenom v rámci jednoho dlouhého projevu, tak zase to v žádném případě nebyl nějaký výpadek nebo něco, co by signalizovalo tu situaci. Vzpomeňme si, kdo chodí na zdravotní výbor informovat o tom, jaké jsou léky, jaké jsou výpadky. Koho koneckonců v minulém volebním období poslanci opozice, ale i koalice – a mohl bych některé jmenovat, vy to víte – koneckonců kritizovali, že ty informace nejsou dostatečně přesné a tak dále. Je to ředitelka SÚKLu, je to paní doktorka Storová, to koneckonců všichni víme. A SÚKL je špičkový orgán, má přes 500 zaměstnanců. Paní ředitelka vyhrála, když vedl Ministerstvo zdravotnictví – tehdy odvolali ředitele SÚKLu a pan ministr Vojtěch vybral ve výběrovém řízení paní ředitelku Storovou. A já jsem neměl důvod pochybovat a nemám důvod pochybovat, že je to špičková odbornice, když ji vybral můj předchůdce. No, a přesto tento orgán, který má navíc informace ze všech zemí Evropské unie, má je od ostatních "súklů", má přes 500 – já nevím – 80 zaměstnanců, a vede ho tedy odbornice, která vyhrála konkurzní řízení, státní úřednice, tak přesto tento orgán ještě v půlce, nebo začátkem, v první polovině listopadu informoval nejenom mě, ale i veřejnost: absolutně nic se neděje. Informoval nás takhle na zdravotním výboru, Až když jsem zjistil, že ty informace jsou řekněme lehce optimistické, a zjistil jsem to od lékárníků, ano, zjistil jsem to od veřejnosti, od vás, tak jsem okamžitě konal. Okamžitě jsem konal a během týdne se podařilo zajistit – během týdne se podařilo zajistit 340 000 kusů Nurofenu.

Ty zásoby – a teď hájím SÚKL a hájím všechny ty kteří řekněme v té organizaci mohli mít lepší predikce. Tady se stala situace, že se dovezlo opravdu obrovské množství těch léků,

relativně velké množství ve srovnání s předcovidovými roky i velké množství ve srovnání s covidovými roky, o tom se vůbec nemusím bavit. Ono pak po těch covidových rocích tady nebyly zásoby, ale to zase není kritika, je to definování toho stavu, a přesto ta spotřeba byla pak daleko vyšší. Tím vysvětlením není jenom ta nemocnost, tím vysvětlením je určitě i to, že byla jakási panika. Ale jsem rád, že ta situace se zvládá, že se zvládá dobře. My jsme dovezli, ano, 10 000 balení penicilinu pro jeden týden – pro jeden týden. Ta týdenní spotřeba je menší než 10 000 balení. My vycházíme opravdu z tvrdých dat a z tvrdých statistik. A to, že v některých zemích v určitou dobu ten lék je a v jiných není, to je naprosto logické a samozřejmé. Prostě proto, že ty výpadky nastaly v určitou dobu, a pokud ta země měla vyrobenou šarži, to balení v tom jazyce pro svoji zemi, kterou si tedy jejich distributoři objednali předtím, než začaly výpadky, no tak prostě dostala celé množství těch balení. Pokud ta země tu dodávku měla mít vyrobenou v té chvíli, kdy výpadky začaly nastávat, kdy postupně se začal hroutit trh, tak samozřejmě měla v té chvíli problém.

Musíme si říct, že máme českou firmu Zentiva – ona není česká, ale vnímá ji naše veřejnost jako českou firmu. Česká firma Zentiva vyrábí sirup pro děti na léčení, řekneme, na řešení teplot nebo nachlazení, který je variantou – mohl by být variantou toho Nurofenu. Těch výrobků, které jsou variantou Nurofenu, je daleko víc. Ale tento sirup není na českém trhu. No proč? Protože Zentiva ho nemá zájem registrovat na českém trhu. Já neznám ty důvody a budu se o tom bavit s vedením té firmy, proč nechce registrovat tento sirup na českém trhu. Odpověď zní, že dominantní postavení na českém trhu má právě výrobce Nurofenu a jim se nechce na ten trh pronikat.

Těch vysvětlení je celá řada, těch důvodů je celá řada. A pokud se budeme bavit bez emocí, a opravdu by to byla debata o tom – a tady vašim prostřednictvím, já jsem velmi sledoval debatu o vysokých školách a chtěl bych poděkovat za velmi korektní debatu ve smyslu problematiky filozofických fakult. Já jsem se o tom bavil s Martinem Barešem, děkanem... rektorem Masarykovy univerzity, člověkem, kterého si osobně extrémně vážím, stejně tak se o tom budu bavit s paní rektorkou Karlovy univerzity, čistě jenom z těch důvodů, že i lékařské fakulty jsou součástí toho systému. Tak tady je to odborný problém a jsem rád, že ta debata je odborná, že se tady snažíme najít nějaké řešení a všichni si uvědomujeme, že to řešení není vůbec jednoduché, že je komplikované. A je jedno, který ministr má zrovna v té chvíli tu problematiku na starosti, protože tady je potřeba řešit to komplexně. A pan ministr školství to velmi správně definoval. A – vašim prostřednictvím – pan poslanec Rais velmi dobře diskutoval a moc se mně to líbilo.

Tak já si myslím, že pokud se oprostíme od těch emocí spojených s odvoláváním vlády – a z logiky věci, když my jsme odvolávali předchozí vládu, také i tady samozřejmě ty emoce byly – tak opravdu Česká republika udělala pro zajištění trhu, a není to jenom kvůli tomu, že jsem ministr, to já bych to takhle, ale to kvůli tomu, že mám to štěstí, že se nám podařilo v loňském roce připravit legislativu, která mně umožňuje něco naprosto unikátního: v podstatě koupit jakýkoliv lék, dovézt ho do České republiky, stanovit mu v naprosto extrémně krátké době úhradu a ten lék mít na trhu. Ten zákon kdybych neměl, tak jak ho nemají moji kolegové, tak bych nic nenadělal.

No a poslední věc, o které bych se chtěl stručně zmínit, jsou ty pohotovosti. Ano, tady je potřeba říct, že téma zdvihl pan hejtman Kuba, já jsem za to velmi rád, ale ze zákona, a ten zákon všichni známe, a z prováděcích vyhlášek, a také je všichni známe, prostě odpovědnost za pohotovosti mají kraje. A teď já neříkám, že ten zákon je dobře napsaný. Neříkám, že ten zákon kvalitní, ale ten zákon vyžaduje konsenzuální přístup jednotlivých asociací, tedy praktických lékařů pro dospělé, praktických lékařů pro děti a samozřejmě praktických specialistů, a krajů, a my musíme hledat řešení a definici problémů, jaký je rozdíl mezi urgentním příjmem a pohotovostí. A to je odborné téma, které spolu diskutujeme. A asi se shodneme napříč všemi politickými stranami. Ti, kteří se tou problematikou zajímají, musíme hledat způsob, vybalancovat tu představu, že by každý lékař, který je praktik, který tedy není

v nemocnici, měl nějakým způsobem zajišťovat pohotovost, a přitom si uvědomit, že nám stárne ta populace lékařů a my nemůžeme chtít po lékaři v seniorním věku, kdy prostě jsme rádi, že se stará o registrované pacienty, aby ještě sloužil ty pohotovosti. Navíc musíme hledat i ten problém, že lékař, pokud tu pohotovost slouží v nemocnici, měl by být smluvním, měl by být zaměstnancem té nemocnice. A sloužit pohotovost před 30 lety, kdy nebyla digitalizace, elektronizace zdravotnictví, kde stačila tužka, papír a chorobopis? Dneska, kdy ten lékař musí umět pracovat s informačním systémem té nemocnice, musí se umět dostat do paxu, což je něco, co trvá, na což se musí zaškolit, musí mít svoje identifikátory, musí mít svůj kód, musí mít kartičku, kterou se přihlašuje, a přitom tu pohotovost by měl, nebo službu by měl mít třeba jednou za měsíc, jednou za dva měsíce, to není tak úplně jednoduché.

To znamená, tento zákon se bude muset nějakým způsobem změnit, ale musí se změnit tak, aby byl spravedlivý ke všem těm, kterých se to týká, a má mít jeden jediný cíl. Ten cíl je strašně jednoduchý: zajistit dostupnou urgentní péči a zajistit dostupnou pohotovost pro děti a dospělé v České republice, tak jak to dneska reflektuje ta situace a tak, abychom zohlednili to, že medicína se zásadním způsobem od toho roku, co ten zákon platí, změnila, že je digitální, že je tam telemedicína.

No a poslední věc, co bych stručně okomentoval, to jsou nadstandardy. Já jsem nikdy – a vláda nikdy neřekla, že chce zavést nadstandardy. Na programové konferenci naší strany jsem vysvětloval, proč je nesmysl se dneska bavit o nadstandardech. A já jsem myslím rád, že to lehce, vašim prostřednictvím, v tom, co říkal kolega Mašek, zaznělo. Je to tak, že my máme klinické doporučené postupy. Ty spustil můj předchůdce, předpředchůdce, teď si nebudu dělat srandu a nebudu počítat těch pět ministrů v tom jednom roce, ale bavím se o normálních standardních ministrech, to znamená, myslím, že to bylo spuštěné v době pana ministra Němečka a podílí se na tom paní profesorka Adámková, podílela se na tom (nesrozumitelné), myslím, že i pan profesor Špičák byl do toho vtažen, pan profesor Vyzula v tom byl vtažen a řada dalších kolegů, kteří jsou v této Poslanecké sněmovně i mimo ni. Nebyli tam vtaženi jako politici, byli tam vtaženi jako odborníci ve svých oborech. Já jsem se třeba podílel na klinickém doporučeném postupu pro kolorektální karcinom a karcinom rekta a některých dalších ne jako poslanec, ale jako člen výboru Společnosti gastrointestinální onkologie, jako vědecký sekretář té společnosti.

Tyto klinické postupy právě mají ne definovat, co je standard a co je nadstandard, ale definovat to, co je nepodkročitelná kvalita péče. Já jsem naprosto nadšený z toho, že se na tom shodli nejen všichni lékaři odborné společnosti, ale že se na tom především shodli ti lékaři z různých politických stran, odhodili stranou politické rukavice a dohodli se na společném postupu. Ale nikdy tam nezaznělo o standardech nebo nadstandardech. Zdravotní péče, tak jak je hrazena v České republice, musí zvyšovat svoji kvalitu a hlavně se musí sbližovat ty rozdíly směrem k tomu kvalitnímu. Prostě pokud před léčbou karcinomu rekta víme, že je nutné dělat magnetickou rezonanci rekta, pak toto vyšetření musí mít všichni pacienti s touto diagnózou v České republice. A pod to nesmí jet vlak.

Jiná věc je možnost připojištění. A tady existuje jakýsi prostor. Můžou to být nové postupy v telemedicině a propojení s některými umělými inteligencemi, mohou to být například oblasti sociálně-zdravotního pomezí, kde už dneska k platbám dochází. Ale nemůže to být nic z toho, co dneska konzumuje pacient v rámci zdravotního pojištění. Tam musíme zvyšovat dostupnost a kvalitu. Tedy nikdy tato vláda slůvkem nezminila a nikdy ani nezminí, pokud já budu ministrem zdravotnictví, že bychom měli prosazovat nějaké nadstandardy. Je jedno, co chci nebo nechci. Ten důvod je jednoduchý – to prostě ani teoreticky nejde. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane ministře. Díval jsem se v rychlosti, je to správně čtyřma očima. Takže je to tak, jak jste říkal.

Máme zde několik faktických poznámek. Pan Richard Brabec jako první, připraví se pan poslanec Kamal Farhan a jako další se připraví pan poslanec Robert Králíček.

Poslanec Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, krátká reakce na pana ministra zdravotnictví. Děkuji, že je možná ta reakce. Já nejsem lékař a mám v tuto chvíli tu možnost to nemístně zjednodušit, což by si Jirka Mašek nebo někdo další z ctěných kolegyně a kolegů lékařů nemohl dovolit. Ale byl jsem v té vládě osm let, byl jsem ve vládě, když skutečně jsme tady řešili covid, a tenkrát Adam Vojtěch byl tady podroben mnohokrát křížovým výsledkům a až brutálnímu vydírání typu: Pane ministře, to si zařídíte, jak chcete. Máte roušky? Nejdou na světě sehnat? Přivezte si je z jiné planety, z Marsu, je to jedno, prostě sežeňte je. A tohleto byl jasný rozkaz od tehdejší opozice, a to ty roušky v tu chvíli nebo krátce potom nebyly k dostání takřka nikde. Určitě celá Evropa je dovážela. Víte dobře, že je dovážela většinou z Číny letadly, všichni se o to přetahovali, skoro si ta letadla unášeli, aby přistálo dřív u nich než u nás. A v této situaci, pane ministře, když si to vezmu, a to byla ta situace opravdu krizová, víme – i já jako laik – že pan profesor Prymula před řadou měsíců varoval, že můžeme čekat silnou epidemii chřipky právě proto, že tady chřipka dva roky nebyla, že na to bychom měli být připraveni i lékově. A proto já úplně stejně jako vy jste tenkrát Adamovi, a Adam to tady s tou svojí vrozenou slušností vždycky vysvětloval a trpěl, tak úplně stejně já říkám: Pane ministře, udělejte si to jak chcete, ale sežeňte to. (Nesrozumitelné) SÚKL, vezměte si letadlo, ale zařídíte, aby antipyretika, antibiotika měl každý. Když to dokážou v Polsku, je to třeba i tady. Takhle to jde zjednodušit. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Farhan, poté pan poslanec Králíček.

Poslanec Kamal Farhan: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, děkuji za slovo. Já mám tři poznámky k těm vašim dvěma vystoupením.

První věc je, že vy jste tady říkal, že jste za týden sehnal 340 000 balení Nurofenu, což je chvályhodné, ale moje otázka je, proč jste nezačal o měsíc nebo o dva dřív s tím sháněním, když to trvá jenom jeden týden? Takže to je moje první připomínka.

Druhá připomínka je, že jste říkal, že měli přednost ti, co ta výroba byla v tom daném jazyce, ty léky. My máme podle zákona možnost dovézt do České republiky i cizojazyčné obaly, to znamená i obaly, které nejsou v češtině, ty léky. A dokonce můžeme dovézt, pokud je to nutné nebo to vyžaduje situace, i neregistrovaná léčiva.

A co mě tedy nejvíce zaujalo v tom předchozím vašem vystoupení, a teď budu citovat, bezesporu to byla ta reakce na sebrání těch 14 miliard ze zdravotního pojištění vládou Petra Fialy. Citace: Bezesporu každá koruna ve zdravotnictví je dobrá. Jen šílenec zdravotník by řekl, že chce méně peněz. – Já jsem ale nezaznamenal, že byste vy nebo kdokoli plédoval za to, aby nebyly tyto peníze zdravotnictví sebrány. Ani pravé spektrum, co já vím, nehlasovalo proti tomu, hlasovalo pro to, aby se ty peníze sebraly. A tímto mi na závěr dovolte, abych poděkoval zdravotníkům v levé části spektra, kteří tedy těmito šílenci nejsou. Děkuji. (Potlesk levé části sálu.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Teď prosím pana poslance Králíčka.

Poslanec Robert Králíček: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, já bych na začátek opravdu zcela upřímně ocenil to, že pan ministr vystoupil a že mluvil, protože je to jeden z mála ministrů, který tu vystupoval. Nicméně na tom jeho

vystoupení byla vidět ta zásadní disproporce, kdy my můžeme mluvit dvě minuty, on jako ministr může mluvit neomezenou dobu. Mluvil poměrně dlouze a obsáhle, za což mu dík, protože ta diskuse byla samozřejmě konstruktivní. Nejsem zdravotník, nechci to hodnotit, nicméně možná, kdyby před těmi 14 dny byl tak otevřen a schválil alespoň ten jeden bod ohledně těch léků a zdravotnictví, tak jsme tu nemuseli tři dny sedět.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. S další faktickou je přihlášen pan poslanec Zlínský a poté s přednostním právem se hlásí pan ministr.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Já se vaším prostřednictvím obracím na pana ministra, mám na něho dva dotazy.

Nevím, jestli jsem to dobře pochopil, on tady hovořil o nějakém nepodkročitelném minimu při léčbě různých onemocnění. Já mám takový pocit, že to právě otvírá prostor, on to nakonec řekl, pro nějaké formy připojištění. Takže si myslím, že skutečně to, že si stanovíme nějaké nepodkročitelné minimum, může vést pak k nějaké té diverzifikaci poskytování léčby.

Pak bych se chtěl zeptat, když on tady hovořil o systémech umělé inteligence a o telemedicině, jelikož já se přiznám, že jsem hodně zvědavý na detaily, tak bych ho chtěl poprosit, kdyby nám to bližší přiblížil, co by to v případě léčby toho kolorektálního karcinomu mělo být. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A pan ministr bude reagovat. Jako faktickou, anebo jako přednostní? Přednostní.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Vážený pane předsedající, děkuji, s přednostním. Ale zkusím být ještě kratší, než jsem byl předtím. Já jsem v té odpovědi ani omylem nedosáhl toho prostoru, který měl kolega Mašek, a nebudu zdržovat, protože teď je schůze o odvolání vlády. Interpelace bývají ve čtvrtek a já udělám maximum pro to, abych tady každé interpelace byl, a rád ty dotazy, které jsou, vždycky zodpovím, protože interpelace jsou daleko konstruktivní debata. Na druhé straně pak jenom moc prosím, abych nebyl kárán za to, tak jak minule, když jsem opravdu se snažil pečlivě, podrobně a do hloubky odpovědět na interpelaci mého váženého kolegy, vaším prostřednictvím, pana poslance Farhana, a nedostalo se na ty ostatní. Z toho důvodu znovu opakuji, a budu velmi rád, když se budeme se zdravotním výborem scházet nejenom na půdě Poslanecké sněmovny, ale ke konkrétním tématům na ministerstvu, kde současně mohou být i jednotliví pracovníci ministerstva. Já samozřejmě, byť se ve zdravotnictví pohybuji celý svůj život v různých funkcích, tak přesto nevím všechno, nemůžu vědět všechno, je vždycky lépe, když vám tu informaci podá. Vzpomeňte si, jak jste byli rádi, když paní ředitelka Grygarová vám poprvé řekla, co vlastně má být z národního plánu, respektive co předchozí vláda schválila z národního plánu. (Nesrozumitelné) vy jste to nevěděli. Nevěděli to ani poslanci opozice.

A teď k těm některým připomínkám. Já si nemyslím, že jsem se někdy choval k panu ministru Vojtěchovi způsobem, jaký tady, vaším prostřednictvím, komentoval jeden z vystupujících, ale to je věc, kterou asi nemá smysl pitvat. Já to prostě nemám v povaze. Já se daleko lépe budu bavit a raději bavit o odborných záležitostech, budu se bavit o tom, co je ku prospěchu pacientů. Znovu opakuji, že každý má nějakou svoji roli, a tak jak máme Státní úřad jaderné bezpečnosti, to je tedy ten úřad, který hlídá jadernou bezpečnost, kde věříme šéfovi toho úřadu, paní předsedkyni Drábové, že pokud se objeví jakékoliv riziko, upozorňuje příslušného ministra a vládu, tak máme Státní úřad pro kontrolu léčiv. Šéfka toho Státního ústavu pro kontrolu léčiv, paní doktorka Storová, neupozorňovala na rizika. A já jí to ani nemůžu úplně vyčítat, protože to množství léků v tom listopadu, které mělo být dovezeno a bylo dovezeno do republiky, bylo opravdu velké.

Problém byla zvyšující se spotřeba a problém byl, že naprosto nečekaně začali vypadávat jednak výrobci v Evropě, ale i některé články distribučního řetězce. Kombinaci těch věcí, to opravdu si nemyslím, že mohl někdo předpokládat. A to, že to nikdo nepředpokládal, je to, že ta situace je opravdu v celé Evropě. Já myslím, že je zbytečné to pořád dokola opakovat. Všichni z vás, co jste tady v této Poslanecké sněmovně a jste zdravotníci, máte řadu svých kolegů v těch zemích. Ano, můžeme si tady říct ty příklady, že zajedu do té či oné lékárny v té či oné zemi a nějaký lék, který tady v lékárně neseženu, tam v té lékárně seženu. Můžeme si ty příklady říkat. Ale pokud zavoláte svým kolegům a budete se opravdu ptát svých přátel, kteří tam pracují v lékárnách, dělají lékárníky nebo jsou členové těch jejich sdružení, tak vám potvrdí, že to, co tady říkám, je pravda.

Pro mě je naprosto nesmyslné a zbytečné, abych tady lhal. Jednak k tomu nemám důvod, jednak bych to považoval za něco, co dehonestuje mě. Nikdy jsem něco takového nedělal a dělat to nebudu. Na to jsem příliš starý a příliš si vážím této Poslanecké sněmovny a vás, co tady sedíte, jak vlevo, tak vpravo. Nemusíte mně věřit, můžete znovu a znovu vystupovat a útočit, ale stejně tím nezměníte to, že tady budu říkat pravdu. Prostě nic jiného vám neřeknu než to, co je pravda, co mám ověřené a co si opravdu zjišťuji. Za to ručím ne jako ministr nějaké vlády, ale jako profesor Vlastimil Válek, lékař, který se celý život zabývá medicínou a nezajímá ho nic jiného než pacienti. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A vzhledem k tomu, že – faktická, ano. Je zde ještě jedna faktická pana poslance Zlínského. Platí ta faktická? Ne, v pořádku. Tak můžeme přejít k dalším řádně přihlášeným. A to je pan poslanec Jiří Mašek... Ten byl ano, je to pravda, jenom jsem si tady vyměňoval s kolegyní (nesrozumitelné), takže jsem ho nevyrazil. A dalším je pan poslanec Rais. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Dobrý večer. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené kolegyně a kolegové, já bych se chtěl v tomto příspěvku zejména soustředit na školství. O vědě a výzkumu jsme se bavili a není tady paní ministryně, tak bych považoval za nefér se k tomu ještě dál vyjadřovat. Myslím, že z té odpolední diskuse celkem bylo zřejmé, že v podstatě je potřeba, abychom co nejrychleji dostali sem do Parlamentu tu takzvaně velkou novelu zákona o vědě a výzkumu. Ta malá novela byla schválena ještě předcházející Sněmovnou, a pokud se na to pamatuju, tam došlo ke konsenzu celkem, tak jak je ta fráze, napříč politickými stranami jsme se domluvili na tom zákoně. Tak doufejme, že i ta velká bude obdobná.

Takže k tomu školství. Vláda premiéra Fialy vydala letos... v lednu loňského roku programové prohlášení, ve kterém uvedla – a to cituji: "Budoucnost každé vyspělé země je úzce spjata s kvalitou vzdělání. Náš vzdělávací systém proto bude muset reagovat na výzvy, které před námi stojí, a mít takové školy, které dokážou připravit naše děti a mladé občany pro život ve společnosti 21. století." Tolik ta proklamace, kterou vláda chce naplnit celou řadou ambiciózních opatření. A jedno z těch hlavních opatření, která vláda slíbila realizovat je – cituji zase: "Získat pro školství více finančních prostředků."

Vláda ve svém celkem vágním volebním prohlášení, nebo programovém prohlášení, uvedla jednoznačně, že garantuje kvalitní platové ohodnocení pedagogických pracovníků a udržení platu na úrovni 130 % průměrné hrubé měsíční mzdy. Důraz plánovala klást na udržení 20% podílu nadstandardních složek platu a jejich efektivní využívání. V podstatě, tak jak jsem říkal odpoledne, k naplnění slibů udržení platů pedagogických pracovníků na úrovni 130 % průměrné hrubé měsíční mzdy nedošlo ani v loňském roce a nedojde k němu ani letos. Jeden z těch argumentů je ten, že v podstatě dochází k propadání se úrovně výše platu učitele od roku 2021 ve vztahu k průměrné mzdě. Mimo jiné o tom hovoří celkem dost detailně studie našich renomovaných kolegů Münicha a Smolky s názvem Platy učitelů v roce 2021: vrchol

dosažen a co dál? A zde právě hovoří o tom, že v podstatě platová křivka se propadá směrem dolů.

Co hůř, když se hovoří o pedagogích, tak v podstatě vlastně chybí tam platy administrativních pracovníků, školníků a prostě nepedagogických pracovníků, když to zobecním. Při té příležitosti, tak jak jsem říkal odpoledne, považuji za povinnost zdůraznit, že předchozí vláda Andreje Babiše svoje sliby v oblasti školské politiky naplnila. A tuto skutečnost akceptovala tehdejší opozice, která dnes vládne.

Odpoledne jsem hovořil o platech akademických pracovníků na vysokých školách. Nerad bych se tedy opakoval. Tarify učitelů vědců ve vysokých školách nebo na univerzitách ve srovnání s průměrem tarifů platů lidí s vysokoškolským vzděláním mimo univerzity jsou v České republice o 26 až 41 % nižší. Kategorie docent se pohybuje pod minus 10 % pod průměrem. A v podstatě učitelé regionálního školství jsou na tom lépe než jejich kolegové na vysokých školách. Co se týká kategorie odborný asistent, asistent, je to asi o 12 až 26 % nižší než v případě učitelů na středních školách či základních školách.

Toho jsme si byli vědomi na podzim, této situace, že by bylo potřeba zvýšit průměrnou měsíční hrubou mzdu o 5 až 6 %, a to formou na plošného navýšení tarifních složek mzdy zaměstnanců na vysokých školách. Kvalifikovaným výpočtem, výpočtem na základě aktuálních dat, jsme zjistili, že pro navýšení průměrných tarifů o 10 % včetně sociálního a zdravotního pojištění oproti stavu v roce 22 by bylo potřeba 1 430 000 000 korun, a proto jsem společně při projednávání státního rozpočtu předložil s předsedou školského výboru profesorem Vondrákem pozměňovací návrh na navýšení výdaje kapitoly 333 o citovanou 1 430 000 000 korun. Tento návrh samozřejmě, protože byl opoziční, byl smeten ze stolu.

V oblasti platu se na vysokých školách stále více a více otevírají nůžky mezi platem pedagogů, univerzitních vědců a odborného personálu na jedné straně a platů obdobně kvalifikovaných pracovníků v průmyslu a ve státní správě. Na jednu stranu vláda v programovém prohlášení hovoří o kvalitě vysokého školství, na druhou stranu si myslím, že v podstatě ta realita je úplně odlišná.

Na doplnění, nebo aby to bylo evidentní, že je to nezávislé, že to nemá nějaký politický podtext, tak si dovoluji stručně citovat z tiskové zprávy Asociace děkanů filozofických fakult, kde je konstatováno, že filozofické fakulty čelí odchodům akademických pracovníků do regionálního školství. Já už jsem se o tom zmínil v podstatě, že vlastně je tam rozdíl asi 14 000 korun méně, jestliže pracuje na filozofické fakultě, anebo jestliže učí na střední škole. No a ten závěr této zprávy je celkem dost takový tristní, protože ten děkan Filozofické fakulty Ostravské univerzity hovoří o tom, že mnozí akademičtí pracovníci nejsou schopni zajistit své životní náklady. Je to z listopadu z Ostravy, kdy tedy to setkání bylo. Čili jako obdobnou, ne tak detailní analýzu to jsem schopen v podstatě na řadě příkladů ukázat, co se děje mezi třeba matematiky a lidmi, kteří učí přírodovědecké předměty na technických univerzitách. Tam ta situace... prostě kteří nemají možnost si přivydělat bokem. Názory děkanů filozofických fakult bych nerad, aby došlo k nějakému zlehčování, protože jsou to lidé, kteří pracují v první linii a se zaměstnanci fakult, kteří znají podstatně reálněji situaci než tady poslanci v Poslanecké sněmovně.

Těch bodů, co si myslím, že je potřeba řešit společně s ministerstvem, je mnoho. Domnívám se zčásti odpoledne pan ministr o tom hovořil. Je potřeba dokončit revizi rámcových vzdělávacích programů s důrazem na objem, obsah a aktuálnost učiva. To si myslím, že je úplně jedna z klíčových věcí, které je potřeba dělat, a myslím si, že by bylo dobré, abychom postupně byli informováni v době, v čase, co vlastně Ministerstvo školství a příslušné komise dělají.

Co se týká kvality vysokoškolské výuky, tam mám tradiční názor, a trochu mně to potvrzuje i teď projednávaný zákon o pedagogických pracovnících, kdy kvalita je přesouvána na nižší manažerské úrovni z úrovně tělesa ministerského, která akredituje příslušné studijní programy na úroveň vlastně vzdělávacích neziskových institucí, což samozřejmě přispívá, což během doby evidentně se odrazí v nekvalitě, v nekvalitě toho konkrétního studijního programu.

Zas vycházím ze zkušenosti asi před čtyřmi, osmi lety, kdy jsme podobně takhle uhnuli ve studijních programech zahraničních, konkrétně LLM, a pak dalších MBA. Dneska, co to znamená, to vidíme pomalu ve své vlastní poště poslanecké, kdy vám to nabízí pomalu i s počítačem, a vůbec prostě hovořit o kvalitě těchto institucí vůbec nemá cenu. Takže toto beru jako trend, který je potřeba zastavit a který si myslím, že bychom měli jako poslanci nebo jako politici hlídat.

Dál je potřeba, abychom se – vláda deklarovala, že se zaměří na snížení celkového objemu učiva a podpoří kvalitu, to znamená porozumění před kvantitou, memorováním. Bylo by dobré, aby zase pan ministr průběžně hovořil o tom, jak si představuje tady vlastně tuto obecnou větu, která je samozřejmě správná, ale jak je to v realu.

Další takový problém, který je jenom nahozen a není vůbec zatím řešen, je podpora gymnázií a všeobecného vzdělávání. Čili jaká je představa ohledně zrušení víceletých gymnázií nebo jejich omezení, to bychom mohli samozřejmě řešit formou interpelací. Ale to jsou věci, které si ta vláda tam dala a po roce v podstatě o tom moc nevíme. To stejné se týká digitalizace. Co se týká financování vysokých škol, vláda řekla, že do ledna 2024 upraví systém financování vysokých škol tak, aby více zohlednila kvalitní výuku a vzdělání v profesně orientovaných studijních programech. Předložený rozpočet je nedostatečný a je zas problém, jestli tento bod bude naplněn.

Dále bych mohl hovořit o dopadu inflace jak na stravování, tak na bydlení studentů, což těch 17–18 % se v normálním, v životě normálního studenta velmi, velmi negativně odrazí. A jsou univerzity, které se snaží pomoci tomu aspoň částečně nějakým stipendiem, jsou univerzity, které to nechávají v podstatě na těch studentech. Toto si myslím, že je důležité, proč to nechávají na studentech, ten problém. Protože mají svých problémů dost. V podstatě stát sice poslal jako příspěvek na energie asi 800 000 000 milionů korun, ale zase podle názoru vysokých škol tento nárůst, tady tento drobný příspěvek ten nárůst cen nevykompenzuje. A teď je otázka, kde se na to vezmou finance, protože jsou sice rezervní fondy, ale ty nejsou taky nekonečné.

Čili je potřeba diskutovat, a myslím si, že toto zase v průběhu toho roku se moc nedělo, diskutovat o řešení energetické krize ve střednědobém a dlouhodobém horizontu a uvažovat o zvýšení energetické soběstačnosti formou zateplování pláštěů budov, instalaci střešních fotoelektrických panelů, instalací tepelných čerpadel a tak dál. Čili je potřeba zřejmě uvažovat o vypsání dotačních programů s nízkou mírou spoluúčasti vysokých škol. Myslím si, že ty školy, ta spoluúčast by měla být tak kolem 10 %.

Takže to jsou to jsou problémy, před kterými ty školy stojí. Snaží se je řešit samy, ale je tam potřeba evidentně pomoc vlády, která dost často zůstává tedy u těch proklamací.

Další problém, který vláda uvádí v programovém prohlášení, je, že připraví reformu doktorského studia, jeho financování s cílem vytvořit maximálně vstřícné podmínky pro kvalitní rozvoj nastupující vědecké generace. Toto podle schváleného plánu legislativních prací pro rok 2022 – Ministerstvo školství mělo uloženo do srpna 2022 předložit návrh zákona, kterým se mění ten klasický zákon číslo 111 o vysokých školách a o změně a o doplnění dalších zákonů. Cílem legislativních úprav má být zejména organizace a průběh doktorského studia. Víím, že ten materiál je rozpracován, ale zatím není tedy ještě tady ve Sněmovně, tak uvidíme, co nám v podstatě vlastně přinese.

Dosavadní trvalé přehlížení platové politiky celého rezortu školství a současně částečně i oblasti vědy a výzkumu spolu s řadou otázek, některé jsem jenom skutečně nastínil, mě vede k přesvědčení, že je potřeba vládě vyjádřit nedůvěru, protože jedna věc je hezký text programového prohlášení, sic vágní, a druhá věc je realita, která evidentně není plněna, i to, co slíbila. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče, a prosím dalšího řádně přihlášeného, pokud se nikdo nehlásí s přednostním právem, a to je pan poslanec Tomáš Helebrant. Máte slovo.

Poslanec Tomáš Helebrant: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pokusit se vyslovit nedůvěru vládě je právem každé opozice, ale v situaci, v jaké se naše země nalézá, a v kontextu toho, jakým způsobem vláda Petra Fialy vykonává svůj mandát, považuji tento postup dokonce za povinnost.

Jestli se této vládě něco nedá vytknout, tak je to rozhodně prvenství v počtu skandálů, které se jí od samého začátku týkají, ať už se jedná o celou kauzu Dozimetr hnutí STAN, nebo současnou krizi na rezortu životního prostředí, do jehož čela prezident odmítá jmenovat lidoveckého kandidáta Petra Hladíka, který je zřejmě zapleten do kšeftování s byty v Brně.

Co však osobně považuji za největší problém této vlády, je její absolutně nedostatečná a hlavně pomalá reakce na energetickou krizi. Vysílání signálů se dnes směje už celá republika a pan ministr Síkela je terčem řady dalších posměšných poznámek. Bohužel. Aby toho nebylo málo, začali pana ministra kritizovat i koaliční politici, především hejtmani, a dokonce média, která nejsou opozici úplně nakloněná, přišla s řadou článků, kdy jenom titulky z nich – S elektřinou zaspal, Měl zařídit, nezařídil – hovoří za své. Vláda prostě prováhala řešení energetické krize. Při hlasování o nedůvěře se tak jako jindy budete zcela jistě opírat o svou jistotu 108 hlasů. Rád bych ale zdůraznil a apeloval na to, abyste si uvědomili, že tuhle stoosmičku mezi voliči už dávno nemáte. Prohospodařili jste ji. Bohužel.

Na závěr mi dovoluje vyjádřit smutné konstatování, že zatímco předsedkyně Sněmovny a zároveň předsedkyně jedné z vládních stran se před volbami fotila v tričku s nápisem "už žádné fronty na banány", tak tento slib vláda v zásadě dodržela. V rámci slibu ale zapoměla občanům této země sdělit, že se sice nebudou stát fronty na banány, zato se budou stát fronty, a bohužel už stojí, na léky, kterých je nedostatek. Víte, hodit ručník do ringu není ostuda. Ostuda je lpět na funkcích, na které nestačíte. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A dalším z přihlášených je pan poslanec Marek Novák. Mezitím přečtu ještě omluvu, a to paní poslankyně Jany Pastuchové od 19.30 do půlnoci z osobních důvodů. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, vládo, děkuji. Po čtyřech měsících jsme byli opět nuceni svolat za hnutí ANO, ale hlavně za naše občany další jednání o vyslovení nedůvěry vládě pětikoalice Petra Fialy. Ano, opozice to déle nevydržela a dnes vyjadřujeme nedůvěru vládě, která se nestará o občany našeho státu a věnuje téměř veškerý čas pouze sama sobě. Vládě, která nadřadila svoje zájmy nad zájmy občanů. Vládě, která nechává lidi chudnout, bere jim úspory a fakticky je jí naprosto lhostejné, jestli mají lidé na čem vařit, čím topit a z čeho žít. A seniorům, kteří musí na úřad pro dávky, ještě pořádně škrábne slevu na jízdném.

Připomeňme si, co dělala tato partička v minulém půlroce. Chlubili se tím, že předsedají Evropské unii. Dostali také pochvalu. Pochvalu za práci pro Evropskou unii, nikoliv pro naši zem. Reálně pro naše občany v Evropě neudělali nic.

Ceny plynu a energií se díky mírné zimě a obrovskému vzepětí obyvatel tak nějak vyřešily samy. Někde se začalo opět topit uhlím a někde kdečím. Ceny záloh prostě stouply, přes ujišťování této vlády a jejího ministra přes katastrofy pana Síkely, a lidi sáhli do úspor a zatím se snaží platit. Otázka je, jak dlouho to ještě potrvá a jak dlouho to naši občané vydrží. Dopady inflace se podle vlády také asi tak nějak vyřeší samy. Podle toho, jak lidem docházejí

peníze, tak méně nakupují. Takže tato vláda kromě vypouštění signálů a hraběcích rad neudělala nic. Dnes vlastně uvažuje o zvýšení daní. Přesně na to jsem tady na tom místě nedávno upozorňoval, když jsem vám říkal, že lidem dojdou peníze, přestanou nakupovat a státu budou chybět peníze z výběru daní. Vše nakonec odnese na svých bedrech občan a jeho úspory. Možná je to ona strategická komunikace, na kterou má pan premiér Fiala zbytečného ministra. Neuděláme nic. Ono se to nějak vyřeší samo a my se pak pochlubíme, jak to dobře dopadlo, podle metody kdo nic nedělá, nic nezkaží. Jen musím podotknout, že zbídačená a ožebračená Česká republika a její občané to v současné situaci rozhodně neocení.

Kolegyně, kolegové, pojďme se ale podívat na nové lumpárny této vlády, které stihla nadělat za posledního půl roku. Začnu tématem poslední schůze, prací Ministerstva práce a sociálních věcí. Byla provedena systemizace, která způsobila ohrožení výplaty téměř všech dotací sekce rodinné politiky a sociálních služeb. Systemizace je tak průhledná a účelová, až zůstává rozum stát, že něco takového mohlo projít až na vládu. Tato systemizace způsobila kolaps financování nadregionálních sociálních služeb, kolaps financování dětských skupin, kolaps financování výkonu agendy sociálně-právní ochrany dětí, výkonu sociální práce a tak dále. Všechny záležitosti, které se týkají nejzranitelnější části občanů České republiky. To vám gratuluji!

V prosinci minulého roku sociální výbor Poslanecké sněmovny, který byl upozorněn odborovými organizacemi na veškerá rizika a nekalé jednání, přijal usnesení navržené mojí kolegyní Janou Hanzlíkovou, ve kterém požaduje tuto systemizaci pozastavit do 30. 6. 2023 a ukládá ministerstvu předložit k prozkoumání analýzy, studie a rozbor, na základě kterých byla tato systemizace navržena a ze kterých jednoznačně plyne onen údajný přínos, tedy zvýšení efektivity, optimalizace procesů a podobně. Předloženo nebylo nic, systemizace byla zahájena a ministerstvo je aktuálně totálně paralyzované. No jo, rozhodnutí příslušného sněmovního výboru je pro pana ministra práce nejspíš pouze nějakým štekem. Prostě se jím neřídí a také v tomto případě náš pan asociální ministr sociálních věcí Jurečka, opojen stoosmičlennou většinou tady ve Sněmovně, naprosto systematicky zlikviduje rezort a finanční systém. Přesně ten systém, který tady zůstává jako jeden z posledních, které mohou potřebným občanům pomoci. Jenže koalici to asi nezajímá. Tři poslanci se chtěli tímto bodem na minulé schůzi zabývat. A co na to koaliční poslanci? Ti to zamázli. A co pro ně bylo důležité? Pro ně byla důležitá Česká televize, ne český občan v nouzi. Takhle se chováte!

Dalším případem neschopnosti ministra práce je totální vyčerpání pracovníků úřadů práce. Ti už skutečně nemají síly na zpracování žádostí o sociální dávky. Právě o ten systém sociálních dávek, kterým se tady pan ministr chlubil. Nezpůsobili to pracovníci úřadů práce, způsobila to vláda, která čím dál více občanů žene do bída, a lidem nezbyvá nic jiného než přežívat z dávek. To znamená jít na úřad práce a zažádat si o ně. Jediným řešením by podle mě bylo okamžité odvolání ministra. Ale protože tohle pan premiér neudělá, musí se dle mého poroučet celá vláda.

Dalším důvodem pro vyslovení nedůvěry je zákonodárná aktivita této vládní koalice. V tomto volebním období zažíváme brutální chování koalice k opozici, nulovou komunikaci a despekt k návrhům, které jako opozice přinášíme. Přitom právě ty můžou také přispět a prospět celé zemi a třeba jako jeden z nich ochránit naše děti. Příkladem za všechny je právě nedávno schválená novela zákona o návykových látkách. Ta brání prodeji nikotinových sáčků mladistvým. V polovině loňského roku jsme se skupinou poslanců a mých kolegů z hnutí ANO připravili původní návrh, který tuto problematiku řešil. Ten tehdy odmítl ministr Válek s tím, že rezort zdravotnictví připraví návrh lepší. Tehdy vláda k celému tomu tisku vyjádřila neutrální stanovisko. A co se od té doby stalo, vážení přátelé? Třikrát během půl roku jsem vás tady z toho místa prosil, doslova prosil, abychom ochránili děti a tento návrh projednali. Vy jste našim dětem třikrát plivli do tváře. Nakonec si pětikoaliční poslanci náš původní návrh osvojili, změnili hlavičku a nějaké drobnosti a najednou projednání tohoto návrhu, a dokonce ve zrychleném projednání, nic nebránilo. Takhle pracuje naše vláda, takhle pracuje koalice? Místo věcné diskuse a hledání společných řešení se tady začalo vykrádat. Škoda, že se na to

nevztahuje autorský zákon. To by bylo řízení jedno za druhým. Proto si říkám, k čemu je vlastně tato vláda, když jenom opisuje? Podle mého k ničemu.

Vaše kroky k opětovnému pokřivení trhu, a to v oblasti gastronomie a ubytovacích služeb a dobrovolného vzdání se části příjmů do státní pokladny, jen podtrhly to, jak to s republikou myslíte. Ano, mluvím o EET. Pod heslem "chceme zpátky český Klondike" jste zamázli elektronickou evidenci tržeb. Přitom EET bylo jednoznačně také nástrojem, který pomáhal státu udržovat vědomí o finanční a daňové kondici. Jeho likvidací jste vlastně střelili stát do kolena. Ale jak pozoruji vaše vládnutí, tak je to zřejmě cíl. Chaos, nekompetence, skrývání se za prázdné proklamace, arogance a pohrdání vším a hlavně občany.

Další hvězdná chvílka tohoto kabinetu se jmenuje digitalizace. Tohle heslo tady slyšíme velmi často, slyšíme, jak se obrovsky daří. Ještě pořád ale máme v živé paměti čurbes s datovými schránkami. Měli je mít všichni původně. Nakonec ne všichni, jenom ti, co chtějí. Vlastně ne, jenom podnikatelé, nebo nakonec ne, jenom firmy... Prostě hokej, za který by se nemusel stydět jakýkoli klub NHL, kdyby se tedy hrálo na ledě, a ne v české exekutivě.

V těchto dnech procházel připomínkovým řízením ve vládě návrh na uvolnění peněžních prostředků z kapitoly Všeobecná pokladní správa – a pozor – položka vládní rozpočtová rezerva ve prospěch kapitoly 364 – teď takové překvapení – Digitální a informační agentura. To je ta vládní hračka pro Piráty za 151,5 milionu korun pro letošní rok. Digitální a informační agentura byla zřízena k 1. 1. 2023, takže už 18 dní pracuje, ale peníze na její fungování se teprve hledají. Teď teprve se hledají, ještě je nemám. Přitom se vznik agentury na sílu – a musím zdůraznit, že i na hodně velký truc Pirátů – schválil v polovině listopadu. Ještě v pohodě se daly tyto výdaje doplnit do připravovaného rozpočtu, kdyby je tam ovšem někdo doplnil, že? O té částce se vědělo. A kdo by je tam měl doplnit? No tak třeba ministerstvo dluhů. Nebo se toto zvýšení nákladů na chod státu prostě koalici nehodilo, a tak to chtěla takhle ubastlit, aby si toho nikdo nevšiml? To už není o práci vlády jako řádného hospodáře, ale doslova o punkovém večírku ve velkém stylu.

O zdravotnictví a aktuálním nedostatku lékařů už mluvit nebudu, ale pana ministra Válka na jednu věc upozornit musím. Pokud dále tato vláda povede naši zem, velmi brzy bude akutní nedostatek také antidepresiv.

Kolegyně, kolegové, uvedl jsem skutečně jen pár příkladů neschopnosti, ale mohl bych jich uvést daleko větší množství. Nebyla by to obstrukce, byl by to prostý seznam nedodělků, ignorací skutečného stavu a lajdáctví ministrů, kteří vstoupili do vlády s jediným tématem a cílem. Téma vlády je jednoduché – vše, co tady zavedly vlády před námi, je špatně. A cíl této vlády? No cíl, ten je taky – pořádně si to užít, ať to skončí, jak to skončí.

Na začátku tohoto roku koloval médii úvod z prvního novoročního projevu prezidenta Havla, který začíná oním "naše země nevzkvétá". Musím podotknout, ano, i dnes je to tak, právě díky vám. Ale vzkvétat naše země může. Kdyby tuto zemi řídili lidé se zkušenostmi s hospodařením ve vlastních firmách, úspěšní manažeři, lidé s vizí a hlavně lidé, kteří vidí dál než na špičku svého vlastního nosu. Takové lidi tato vláda odložených teoretiků a politiků nemá, a proto dle mého názoru musí skončit. Anebo se, vážená vládo, konečně projděte po ulicích českých a moravských měst, brzo pochopíte, že bez ochranky by to byla asi velmi trudná procházka. A za tento stav, za naštvání lidí, můžete vy svým amatérismem a neschopností. Proto prosím, doslova vás prosím, nepřekázejte těm schopným, co to po vás budou dávat hodně dlouho do pořádku. A vy, kolegyně, kolegové poslanci, myslete na ty, kteří vás volili a kterým jste se zavázali pracovat ve prospěch českých občanů a naší země. Pojd'me prosím agónii této vlády ukončit a vyslovme jí dnes konečně nedůvěru. Děkuji. (Potlesk opozičních poslanců.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Dalším z přihlášených je pan poslanec Robert Stržínek. Máte slovo.

Poslanec Robert Stržínek: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Kolegyně a kolegové, průměrné školní hodnocení vlády Petra Fialy za loňský rok se pohybuje v anketách a dotaznících mezi obyvateli naší země mezi trojkou a čtyřkou. Jako opoziční politik si dovoluji tvrdit, že toto hodnocení je bezesporu objektivní a spravedlivé. Sám se přikláním k tomu, že vládou spíše dostatečnou než dobrou. Odpovím také proč.

V loňském roce došlo nejprve k razantnímu navýšení cen pohonných hmot a poté také k raketovému růstu cen plynu a ostatních energií. Řešením vlády měl být nejprve takzvaný Deštník proti chudobě, což se ale nakonec ukázalo být jen jakýmsi administrativním internetovým návodem, kam se obrátit, bez praktického ekonomického dopadu.

Ministr průmyslu a obchodu Jozef Síkela následně strávil dlouhé týdny tvorbou takzvaného úsporného energetického tarifu a sliboval státního obchodníka s energiemi. Místo úsporného tarifu navrhovala opozice, a dokonce i koaliční hejtmani Martin Kuba a Martin Půta, okamžité zastropování cen těchto komodit, což premiér Fiala a jeho vláda označovali za nesmysl. A tak se stalo, že když na přelomu srpna a září po dlouhém dohadování konečně začal platit Síkelův úsporný tarif, pozbyl vzhledem k měnící se energetické situaci zcela smysl, a tak v září s několikaměsíčním zpožděním vláda konečně přijala myšlenku zastropování cen, přičemž její samotná výše a další technické detaily vykazují řadu problematických míst. Státního obchodníka s energiemi nemáme dosud.

Jaký je výsledek úporného, pomalého a chaotického snažení vlády v této oblasti? Přestože si elektřinu z velké části vyrábíme sami, máme ji nejdražší v rámci celé Evropské unie. České domácnosti platily za kilowatthodinu elektřiny v prosinci v přepočtu na paritu kupní síly 68,2 eurocentu, italské jen 53,7 eurocentu a německé dokonce jen 46,6 eurocentu za kilowatthodinu. A k tomu navíc Praha má dražší elektřinu než třeba Berlín i v absolutních cenách, tedy bez ohledu na výši příjmů. Na začátku prosince platili Pražané za kilowatthodinu v průměru o 1,8 eurocentu více než odběratelé v Berlíně. Můžeme tedy bez přehánění říci, že vláda nedokázala pomoc nasměřovat k potřebným. Místo toho vytvořila systém zbytečně nákladné plošné pomoci, jež přetížila veřejné finance a potřebné v důsledku podpoří méně, než mohla a měla. Finanční pomoc taky již mnohdy zbytečně šla k bohatým a dobře finančně situovaným lidem, kteří ji vůbec nepotřebovali.

Do dnešního dne, téměř rok od počátku turbulentních změn, není zřejmé, jak vláda bude ozdravovat veřejné finance, jak původně při svém nástupu slibovala. Pasivitu v této oblasti ale nelze donekonečna zdůvodňovat válkou na Ukrajině a za řešení určitě nelze považovat další zdražování života občanů formou avizovaného širokého navyšování různých daní nebo DPH u výdajů denní potřeby. Místo toho měl být zvolen přesně opačný proces, po kterém volá doba, a to naopak snižování DPH u potravin, které je nyní 15procentní a je nejvyšší z okolních zemí. Smysl dává její snížení, a to na takovou úroveň, aby český občan nemusel podnikat nájezdy do sousedního pohraničí, kde pořídí své nákupy až o desítky procent levněji. Rakušané a Slováci platí DPH 10 %, Němci mají DPH 7procentní, Maďaři na vybrané potraviny dokonce 5procentní. Poláci, jejichž vláda to myslí s pomocí svým občanům vážně, nemají v letošním roce daň žádnou.

Fialova vláda naopak došla k názoru, že lidem v tomto směru pomáhat nebude. Kromě nákladů spojených s bydlením jsou přitom výdaje za potraviny tou oblastí, kde se úspory domácností realizují jen velmi obtížně. Objektivní propočty přitom uvádějí, že snížená DPH na potraviny by průměrné domácnosti podle razantnosti snížení byla schopna měsíčně ušetřit 600 až 1 800 korun, tedy zhruba 7 až 21 tisíc korun ročně. To je určitě více než vládní příspěvek 5 000 korun na jedno dítě. Snížením DPH na potraviny by vláda pomohla také českým výrobcům a obchodníkům, protože by lidé neměli důvod jezdit nakupovat k zahraničním sousedům.

Vzpomínáte ještě v této souvislosti na Fialova slova o Babišově drahotě vyslovená v době, kdy inflace dosahovala výše 4,1 %? V listopadu 2022, rok od těchto Fialových výroků, za které by se dnes měl omluvit, dosáhla inflace výše 16,2 %. Podle údajů PAQ Research a Českého rozhlasu od loňského roku vzrostl počet lidí, kteří neušetří nic nebo jsou po zaplacení výdajů dokonce v minusu, z 20 na 34 %. Počet domácností s příjmem pod hranicí chudoby vzrostl z 9 % koncem roku 2021 na současných 16 %. Ještě v březnu, tedy už za nové situace po napadení Ukrajiny Ruskem, se Fialova vláda chlubila ambiciózním plánem na snížení předchozí vládou navrženého deficitu státního rozpočtu o 97 miliard na 280 miliard korun. O 8 měsíců později vláda na sílu přehlasovala veto prezidenta Miloše Zemana, kdy státní schodek rozpočtu narostl o 95 miliard na 375 miliard. Pro letošní rok Fialova vláda navrhuje rozpočtový deficit ve výši 295 miliard, což kritizují i konzervativní pravíci ekonomové, kteří by k této vládě měli mít teoreticky velmi blízko.

V reakci na ekonomický vývoj v zemi v polovině roku agentura Fitch, jedna ze tří nejvlivnějších ratingových agentur, poprvé od roku 1998 zhoršila ekonomický výhled České republiky ze stabilního na negativní. To znamená citelné zvýšení rizika zhoršení ratingu. Jde o jakési poslední varování před jeho samotným zhoršením. To v důsledku mimo jiné znamená, že Česko si na mezinárodních trzích bude muset za jinak stejných podmínek půjčovat za vyšší úrok, než by tomu bylo bez zhoršení tohoto výhledu.

Ve třetím čtvrtletí roku 2022 hospodařily vládní instituce České republiky s dosud nejvyšším dluhem v historii. Dosáhl úrovně 2 982,5 miliardy korun, což odpovídá 45,2 % hrubého domácího produktu. Dosud nikde v historii česká vláda nehospodařila s vyšším dluhem v poměru k HDP. Za celý rok 2022 pak hospodaření České republiky skončilo se schodkem ve výši 360,4 miliardy korun. Vláda přitom původně na loňský rok plánovala rozpočtový deficit jen ve výši 280 miliard. Celkový státní dluh tak vzrostl už bezmála na 3 biliony. Na každého Čecha tak připadá již nyní průměrný dluh 275 000 korun.

Vláda, která se při vzniku deklarovala jako vláda čistá, vláda boje proti korupci, se nedokázala vypořádat se zásadními korupčními kauzami, včetně té mediálně nejznámější Dozimetr, kterou jeden z jejích aktérů, ministr vnitra Vít Rakušan, eufemisticky nazval komunálním problémem. Na sílu při nerespektování vůle prezidenta republiky si vláda Petra Fialy prosadila na Ministerstvo životního prostředí na pozici nominálně prvního náměstka, ale s pravomocemi samotného ministra lidoveckého předsedu Petra Hladíka spojeného s kauzou obchodování s byty v Brně a podezřelého z dalších, když ne nelegálních, tak bezesporu neetických aktivit v komunální oblasti.

Kriticky se ke krokům pětikoalice vyjadřuje také iniciativa Rekonstrukce státu. Iniciativa, která v minulosti kritizovala předchozí vládu, se nyní silně ohrazuje vůči některým krokům vlády Fialovy.

Co více dokresluje neschopnost současné vlády a jejího ministra Josefa (správně Vlastimila) Válka než bezprecedentní nedostatek některých důležitých základních léků v lékárnách v celé zemi? Penicilin potřebný na stále častější angíny, Paralen, paracetamol na snížení teplot. Chybí Ibuprofen, Nurofen, sirup pro děti na záněty horních a dolních dýchacích cest. Takovou situaci včetně takzvaného podpultového prodeje po známosti nepamatuje tato země od dob komunismu. Nejenže uvedené základní léky na pultech lékáren chyběly a mnohé ještě stále chybí, ale navíc nejsou nebo nebyla ani známá centrální data o jejich dostupnosti v jednotlivých lékárnách. Také nedošlo k přijetí odpovědnosti za celou situaci ministrem zdravotnictví.

A na závěr, vážené kolegyně a kolegové, jeden příklad z praktického života prokazující účinnost vládních opatření a jejich dopad na finanční zdraví naší země. V loňském roce si vláda Petra Fialy prosadila zrušení EET, zavedené v roce 2016. Opatření, které bylo zřízeno za účelem narovnání konkurenčních vztahů na trhu, zamezení bujení šedé ekonomiky a zvýšení příjmů do státního rozpočtu bylo plně funkční. Podnikatelé jej technicky zvládli, zavedli platební

terminály a umožnili tak platit kartou i tam, kde to dříve nebylo možné. A i mentálně jej většina z nich nakonec přijala. Zrušení EET v době, kdy naše země již čelila výzvě ruské agrese a jejich ekonomických dopadů, se tak stalo čistě politickým gestem a pro stát tím nejhorším přístupem ze všech možných. Zdůvodněn nutností dodržet předvolební sliby koalice, tento legislativní akt jen prokázal, že se jedná o volební úplatek pro nepoctivé podnikatele, kteří si na šedé ekonomice postavili svou existenci, bez ohledu na zájmy většiny občanů a zdravé ekonomiky tohoto státu. Oslavné tirády na zrušení EET hovořily o tom, jak se podnikatelům především v pohostinství a ubytovacích službách uvolní strašný tlak, do kterého je uvrhl Andrej Babiš, a jak jim toto zrušení EET v jejich podnikání pomůže.

A jaká je realita? Minulý týden můj kamarád navštívil kavárnu, kde si obvykle dává kávu s něčím sladkým. Když chtěl zaplatit jako v předešlých letech kartou, dostalo se mu upozornění obsluhy, že platební terminál je nefunkční a platit je možno jen v hotovosti. Zaplatil tedy hotově a zeptal se, kdy bude terminál znovu fungovat. Odpověď dostal včetně úsměvu. Myslím, že terminál bude nefunkční teď už pořád, když je zrušeno EET. Otázka, zdali bude někdy zdaněn příjem za tyto útraty a odvedeno DPH z nich, je jedna věc. Druhou je, že zároveň se zrušením EET dostávají na frak i bezhotovostní platby kartou, čímž se vracíme o desítky let zpět. Podnikatelští piráti z devadesátých let, vítejte zpátky!

Dámy a pánové, to vše jsou důvody, proč spolu s mnoha dalšími svými kolegy a kolegyněmi dnes vyslovím vládě Petra Fialy svou nedůvěru. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopec: To byl pan poslanec Stržínek. Nyní načtu dvě omluvy. Jinak vám přeji hezký večer, vystřídali jsme se v řízení schůze. Omluvena je paní Berkovcová Jana od 14 hodin do 21 hodin ze zdravotních důvodů a pan poslanec Metnar Lubomír od 20.45 do 23 hodin z pracovních důvodů.

Další vystoupí pan poslanec Lang. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Hubert Lang: Dobrý večer. Kolegyně, kolegové, vážený pane předsedající, vážený jediný pane ministře, kterého zde vidím, shodou okolností také z Plzeňského kraje, jako jsem já, takže asi jsme nějakí silní jedinci. Máme 20.43 hodin, druhý den projednávání nedůvěry této vládě. Je to podruhé v tomto volebním období za třináct měsíců této vlády, kdy se zde scházíme v rámci zcela mimořádné schůze. Není to tak obvyklé, ale bohužel tato vláda činí kroky, které... nám nezbylo nic jiného než k tomuto zcela výjimečnému institutu přistoupit. A já stejně tak jako moji kolegové tady zmíním, proč nebudu hlasovat pro důvěru této vládě, proč se také postavím a budu doufat skrytě, že někteří koaliční poslanci prozíří a třeba vyjádří nedůvěru této pětikoaliční vládě.

Když jsem přemýšlel o tom, jakým způsobem bych měl strukturovat toto své vystoupení, jsem v tom trochu tápal, protože se pohybuji v oblasti bezpečnosti, jsem poslanec bezpečnostního výboru, celý život jsem se pohyboval v oblasti bezpečnosti a tyto věci mě zajímají, trápí mě bezpečnost a chtěl bych, abychom v naší zemi ctili bezpečnost, aby tady se žilo dobře. Jsme jedna z nejvíce bezpečných zemí na světě a chtěl bych, aby to taky i zůstalo. Paní předsedkyně našeho klubu, paní Schillerová, mě navedla potom na takovou strukturu, jak budu asi to své vystoupení tady říkat. Ona včera tady jmenovala třináct hříchů pana premiéra Fialy. Já jsem to své vystoupení nazval deset hříchů ministra vnitra, předsedy STANu, pana Rakušana. Ono je to ve své podstatě devět hříchů pana Rakušana a jeden hřích pana Jurečky, který mezi těmi hříchy také vyjmenuji. Moji kolegové z bezpečnostního výboru i další předřečníci z našeho opozičního klubu ANO, hnutí ANO 2011, hovořili tady o mnoha věcech. To, že na mě vyšlo takhle dlouho a v podstatě spousta věcí tady byla řečena, já bych chtěl tady některé věci pouze doplnit, takže některé ty hříchy budou trochu kratší, některé ty hříchy budou trochu delší.

Vůbec ten začátek této pětikoaliční vlády byl takový zajímavý z pohledu bezpečnosti, kdy ještě v době, kdy pan Fiala ještě ani nevěděl, jestli tedy bude opravdu jmenován, jestli bude premiérem a jestli budou jmenováni jednotliví ministři od pana prezidenta, tak pan Vít Rakušan, který v předchozím volební období pracoval v bezpečnostním výboru – já jsem nebyl členem této Sněmovny ctěně v minulém volební období, ale kolegové s ním pracovali v bezpečnostním výboru – tak on se na funkci ministra vnitra připravoval. Připravoval se na ni, deklaroval, že v případě, že tedy uspěje jeho uskupení PirSTAN, že bude mít tu ambici, aby se stal ministrem vnitra. Předpokládám tedy, že když někdo se připravuje na takovouto pozici, na takovouto funkci, cítí se na to, na těžký rezort z mého pohledu, tak opravdu jaksi ví, do čeho jde. Nejsem si zcela jist, jestli tomu tak je, ale ty první kroky, které už nastaly v okamžiku, kdy byl ještě nominantem pouze, tak už byly takové zvláštní. A už tam byla taková první pachůť a už jsme si říkali ha, tady asi něco není úplně v pořádku.

Kdo viděl film Kmotr, který má tři díly, tak tam v jednom díle toho mladého kmotra, který ještě teprve začíná tam fungovat, tak tam chodí za ním různí lidé, obchodníci s různými podněty, návrhy a přáními. A on vždycky si nechá políbit prsten a říká ano, já vám to vyřídím, já vám pomohu a potom možná budu chtít někdy něco zpátky. Takto mi to připadá, že nominant ještě na ministra vnitra pan Rakušan měl řadu schůzek, ty schůzky jsou některé opředeny tajemstvím ještě dodneška, jedna z nich proběhla s tehdejším policejním prezidentem panem Švejcarem, který byl uznávaným odborníkem v policejních kruzích, měl skoro třicet let služby, a on ve své podstatě ihned po této schůzce s nominantem ještě na ministra dal nějaké mediální vyjádření, takové velice stručné, že končí u policie a bude odcházet na výsluhu, a víc se k tomu nevyjadřoval. Já chápu ty jeho obavy, protože pustit se do nějakého sporu s budoucím ministrem vnitra by ho mohlo stát nějaké možná kroky, byl ještě ve služebním poměru a podobně. Takže to byl takový první krok. Potom proběhla nějaká řada dalších schůzek, kdy pan Rakušan se sešel pravděpodobně, nebo se říká, se šéfem Pošty. Tam taky proběhlo něco, nějaké řešení, potom se sešel s nějakými dalšími představiteli a takhle již tady probíhaly schůzky, aniž byl ještě ministr. Potom se stal ministrem, dostal všechny ty pravomoce, to nikdo nerozporuje, a samozřejmě pan Švejdar byl odejit, nebo odešel, rezignoval.

Svaté právo každého nového ministra vnitra je si zvolit své nejbližší vedení. Zvolil si z mého pohledu profesionála, policistu déle sloužícího, já osobně pana současného policejního prezidenta znám ještě z doby své praxe, uznávám ho jako odborníka, a došlo tedy k výměně policejního prezidenta. S tím starým policejním prezidentem odešlo i některé jeho vedení, odešel ekonomický náměstek, to znamená, došlo tam k nějakým změnám. Nám na bezpečnostním výboru byl ten nový management představen, byla představena nějaká vize. Tady je to asi v pořádku, prostě představili nějaké svoje představy a podobně. To, že se... a hned bych tady chtěl říci, že v předchozím volebním období byla koaliční vláda ČSSD, hnutí ANO – ano, premiérem byl pan Babiš, ale rezort vnitra jako silový rezort spravovalo ČSSD, to znamená pan Hamáček. Občas se tady setkáváme s tím, že nám jsou vyčítány určité věci, že nějak úplně to není konzistentní a podobně, ale my jsme neměli jako hnutí ANO kromě jednoho krátkého období, kdy pan Metnar, kolega Metnar, prostřednictvím pana předsedajícího, byl ministrem vnitra na krátké období a pak se přesouval na obranu.

Takže nelze spojovat jakoby hnutí ANO kromě té obecné odpovědnosti pana premiéra s rezortem Ministerstva vnitra. Proč to říkám? Říkám to z toho důvodu, že se budu za chvíli zmiňovat o lex Ukrajina, o migrační krizi, prostě o celé této problematice. Prostě nejde to, nejde, určité věci, které šly za panem Hamáčkem a za Českou stranou sociálně demokratickou, tak nejdu za hnutím ANO, byť občas je nám to předhazováno.

Když se podívám k tomu prvnímu, takové zvláštní situaci na Ministerstvu vnitra, a už to tady bylo několikrát zmíněno, tak je to ten takzvaný KRIT. Ted' se používá takové cizí slovo, narativ nebo prostě vyjádření nějakého názoru, prostě nějakého pojmu. Ten KRIT je krizový intervenční tým, už to tady moji kolegové také zmiňovali. Já bych vám chtěl jenom říci, že nechci k tomu KRITu dále hovořit, protože spousta věcí tady zazněla, a když jsem si

připravoval svoje dnešní vystoupení, tak já vám tady jenom ukážu výstupy. Jsou to pracovníci, kde přímo, když byli zmiňováni, tak vedoucí je pan Hanousek – už to tady zmiňoval můj ctěný kolega Mašek – který říká, zakladatel KRITu Petr Hanousek říká: "Je to tým, je to oddělení strategické komunikace rezortu a je součástí chystané strategické komunikace státu jako celku. Máme čtyři základní pověření." Ted' jsou tady vyjmenovaná ta pověření, dejme tomu, ale mě zaujala věta, kterou je třeba, aby si opravdu člověk poslechl. "KRIT neboli Krizový intervenční tým je součástí celku, který je řízen z Úřadu vlády, kde vznikají na jednotlivých ministerstvech další konkrétní oddělení, a my jsme také součástí tohoto celku." To znamená když jsme se ptali na bezpečnostním výboru – já jsem shodou okolností nebyl na tom bezpečnostním výboru, který to projednával, byl tam přítomen pan Hanousek, protože jsem byl nemocen, takže jsem byl omluven, ale samozřejmě informace a nějaký zápis jsem z toho četl – tak i předtím, než ten KRIT byl představen, tak bylo řečeno od pana ministra Rakušana, že to je nějaké oddělení, které má čtyři občanské zaměstnance, patří pod kabinet pana ministra a prostě oni mu připravují určité podklady. A my samozřejmě se budeme této problematice hluboce věnovat, protože opravdu ty podklady, které z toho KRITu vycházejí ven, tak jsou velice zvláštní. Já zase bych vám chtěl jenom ukázat, jak ten KRIT je jakoby plodný na tom Ministerstvu vnitra. Oni vydávají, prostě mají takový nápis, kde se jmenuje "připravil Krizový intervenční tým Ministerstva vnitra", mají takovou pěknou nějakou orlici, která je v nějakém kroužku, a tady vidíte jeden materiál: Nárůst nelegální migrace. Další materiál: Radikalizace společnosti s antisystémovými demonstracemi. Putin a hlad – to mě celkem zaujalo, Putin a hlad. Válka, energetická krize, nárůst nelegální migrace, radikalizace pracovníků státní a veřejné správy. – Je tady takový člověk, který si drží hlavu v dlaních, pravděpodobně asi, jak podléhá nějakým těm narativům a je radikalizován.

Já bych tady z toho ocitoval část, tady z tohoto jednoho materiálu. Ten je velice zajímavý: "V České republice probíhá politický ostrý střet," to probíhá, tedy ve Sněmovně určitě, ale nevím, jestli by měl probíhat na orgánech státní správy, na ministerstvech, případně na nějakých dalších, třeba na Policejním prezidiu, tomu nevěřím, "zda bude energetická krize interpretována jako selhání státu nebo jako důsledek například ruské energetické války, jež si klade za cíl rozložit českou společnost. Lidé jsou znejistěni krajně a bojí se své budoucnosti. Zjištění KRITu (nesrozumitelné) na místní úrovni z řad organizací občanské společnosti naznačuje rovněž rostoucí frustraci, příklon k antisystémovým subjektům a radikalizaci pracovníků státní a veřejné správy."

Tak. Potom je tady další materiál – Riziko poškození jaderné elektrárny Zápороží. Takže já být nějaký starší člověk, který umí komunikovat s internetem, otevřu si tato komunikační doporučení, tak se prostě zhrozím, že mi tady hrozí další Černobyl. Ano, v létě mi porostou půlmetrové hříby, ale prostě bych se bál této situace. Takže nevím, jestli tady někdo nestraší. Riziko použití taktických jaderných zbraní, taktických jaderných zbraní Ruskou federací. Takže zase vytváření strachu, vytváření anebo případně konec nouzového stavu. A tím bych skončil s KRITem konstatováním, prosím vás. Takže máme pod ministrem vnitra v jeho kabinetu čtyři nějaké specialisty, kteří mu připravují určitá doporučení, kteří opravdu jsou plodní. A co na to vnitra říká, což je strašně důležité: "Úředníci navrhuji několik základních opatření." To znamená, na dalších ministerstvech vzniknou nějaká další oddělení, to budou nějakí špioni pravděpodobně toho centrálního KRITu, kteří budou sdělovat informace. "Na prvním místě je třeba sbírat anonymní sběr dat o náladách mezi zaměstnanci státní a veřejné správy." To je teda fantastické. Představuji si, já když jsem pracoval taky na Ministerstvu vnitra na tom jednom velkém celorepublikovém útvaru, ted' jsem přišel do práce, měl jsem nějakou náladu, tak tam bude nějaký člověk, který bude zkoumat moji náladu, jo? A bude pravděpodobně sepsávat nějaké informace o náladě pana plukovníka Langa. Tak to teda opravdu je super.

"Anonymizovaný monitoring nálad ve státní a veřejné správě. Je třeba včas identifikovat osoby, které mohou šířit antisystémové nálady a jejich zapojení do dialogu," případně je prostě do toho vtáhnout, do toho dialogu, "a je třeba aktivně a empaticky sbírat kritické podněty." To

jsou úžasné věty. Já bych potom chtěl někdy po panu ministrovi, aby to komentoval, nebo pan Hanousek, aby mi to někdo komentoval, protože to je první hřích, to je KRIT. My jsme často jako opoziční strany nazývány, že my jsme jacísi populisté, druhá opoziční strana je dokonce nazývaná, že je stranou extremistickou, a podle nálady pravděpodobně potom nás bude někdo nějakým způsobem hodnotit. Třicet tři let po revoluci, za kterou jsme cinkali klíči. Někteří z nás, já ne, já jsem byl vojákem základní vojenské služby, tak jsem nemohl nikde cinkat, ale prostě měli jsme na to nějaký názor, tak po třiatřiceti letech se budou vytvářet tady na Ministerstvu vnitra, na silovém rezortu, jakási oddělení, která budou sledovat náladu a budou dávat ty správné narativy úředníků veřejné správy nebo státní správy. Takže výborné, takže to je KRIT.

Hřích číslo dvě, akce Dozimetr. Prosím vás, o akci Dozimetr, obrovský skandál, obrovský skandál, který tady otřásl Prahou, nasosání určité skupiny podnikatelů, Dopravní podnik hlavního města Prahy, známý podnikatel Slepíček, nejlepší člověk, který to vedl vlastně – Michal Redl, že jo, nesvéprávná osoba, která byla zbavena svéprávnosti, musí žít pod dohledem zdatného ošetřovatele, a k ní všichni chodili na různá jednání a podobně. A tak dále, a tak dále. My jsme se naivně domnívali, že při vypuknutí takového skandálu přijme pan ministr vnitra Rakušan, předseda hnutí STAN, jako hlava Starostů a nezávislých jakousi morální politickou odpovědnost za to, co se pod jeho křídly dělo, i když on, musím říct tady na jeho obranu, s tím nikdy nebyl úplně spojen, nikdy nebyl ani obžalován, nikdy nebyl ani obviněn, prostě není proti němu stín podezření v této věci. Ale pod ním, těsně pod ním prostě se děly tyto věci. Prostě pan ministr vnitra Rakušan to vymlčel, vydržel to. Samozřejmě kauza Dozimetr pořád běží, někteří ti lidé již byli z vazby třeba propuštěni, jsou tam nějakí spolupracující obvinění, ale prostě není to v pořádku z našeho pohledu. Prostě vrhá to špatné světlo, aby rezort Ministerstva vnitra řídil člověk, který má tu politickou odpovědnost za to hnutí STAN. Hnutí STAN, vlastně to vedení STANu, tam prakticky nepřežil skoro nikdo, tam přežila akorát paní místopředsedkyně Poslanecké sněmovny. Pan Gazdík musel rezignovat následně i na pozici ministra školství, což samozřejmě bylo neudržitelné, protože on napřed vůbec nevěděl, kdo je pan Redl, potom najednou zjistil, že pana Redla asi zná, pak najednou zjistil, že s panem Redlem někde lyžoval, v hale v jednom hotelu v Alpách se prostě setkali, a co je pro mě úplně jako pro člověka z bezpečnostní branže zajímavé, tak potom, když v tom různě kličkoval a obhajoval neobhajitelné, tak vlastně řekl, že vlastně na pana Redla měl i telefon, měl na něj telefonní číslo a měl to v šifrovaném telefonu. To mě teda šokovalo. Kdybych byl premiér, kdybych byl ministr obrany, kdybych byl ministr vnitra, tak mám šifrovaný telefon. Pan Gazdík měl také šifrovaný telefon. Dodnes vlastně nevysvětlil, kdo mu platil tu kryptoochranu toho šifrovaného telefonu, která se každý rok obnovuje.

Ve veřejném sektoru bylo takové zdůvodnění, že on to měl někde mezi ponožkami a jednou mu ten telefon zazvonil. On šel zrovna okolo, a ejhle, on to byl pan Redl. A neměl nikde jinde to číslo, měl to jenom v tom šifrovaném telefonu. Prostě takové zdůvodnění pro ministra školství, prostě úžasné. Takže tady jenom zůstává taková pachuť, že prostě někdo tady má šifrovaný telefon. A ještě úplně ideální je, že pan ministr vnitra Rakušan svému spolustraníkovvi tehdy doporučil, aby ten šifrovaný telefon vzal a rozšlapal ho, takže prostě důkaz, který byl v době, kdy pan Gazdík byl prověřován, tak ministr vnitra doporučuje svému spolustraníkovvi, místo aby ten šifrovaný telefon vydal orgánům činným v trestním řízení, které by do toho mohly vstoupit a zjistit, jak to teda bylo, kdo si tam telefonoval, co si telefonoval, co si tam povídali za moudra, tak prostě mu doporučil, aby ten šifrovaný telefon rozšlapal. Takže to je kauza Dozimetr, která prostě zanechala opravdu stopu, poměrně silnou z mého pohledu, na hnutí Starostů a nezávislých, na ministrovi vnitra, na místopředsedovi této pětikoaliční vlády. To je také jeden z důvodů, kdy prostě já nemůžu pro tuto vládu hlasovat.

Když se posouvám dál, tak třetí hřích, dá-li se to říci za hřích, tak to už jsou takové ty věci, které jsou praktické. Máme tedy ministra vnitra, ministr vnitra řídí policii, stanovil si policejního prezidenta, stanovili si nějakou koncepci. A je to vyhodnocení trestné činnosti za rok 2022. Opět už tady o tom kolegové hovořili. Zvýšila se celková trestná činnost o 19 %, asi

18,8 %. Když jsme se na to ptali na bezpečnostním výboru, tak pan policejní prezident argumentoval tím, že předchozí období bylo období covidu. To znamená, z nějaké základny když se nám zvedá ta trestná činnost, tak je tam ta nepřímá úměra, tak to by člověk i nějakým způsobem jako dokázal pochopit. Ale když jsem se na to díval podrobně, tak třeba tento materiál obsahuje pro mě docela taková smutná čísla, a už o tom hovořil i kolega Mašek, že se nám zvýšil počet vražd například. To znamená, není příliš bezpečno v naší zemi pod vedením pana ministra vnitra Rakušana. V loňském roce bylo spácháno celkem 150 vražd. Dokonaných trestných činů vraždy, to je asi nejhorší trestný čin, který může být, usmrcení osoby, a je to o 45 vražd víc oproti předchozímu období. Když se podíváme na celkový počet registrovaných trestných činů v České republice, tak v roce 2022 policie registruje 181 991 trestných činů. Vydělím to 36, vyjde mi 500 trestných činů na den, vydělím to počtem hodin a mám 21 trestných činů za hodinu. Ano, takže 21 trestných činů bylo spácháno v České republice každou hodinu v loňském roce.

A to ještě tady tento materiál hovoří o tom, že od října roku 2020 zákonodárci, to znamená předchozí kolegové, nebo někteří jste tady byli, zvýšili hranici škody a prospěchu trestné činnosti, kdy prostě předtím byly trestné činy od 5 000 korun výše. Došlo ke změně, takže do 10 000 korun se jedná pouze o přestupky, od 10 000 korun výše se jedná o trestné činy. Kdybychom tam započítávali i tyto přestupky, které prostě už nespádají do té kategorie, tak zjistíme meziročně, že máme ne nárůst trestné činnosti o 18,8 %, ale možná o 25 %. Takže opět tady narážím na to, co už zde říkal kolega Mašek, místopředseda bezpečnostního výboru, tak prostě není bezpečno v České republice, stoupá nám tady podíl, počet trestných činů.

Víte, že tady vůbec neříkám, že na té trestné činnosti se podílejí jak občané České republiky, tak samozřejmě i cizinci, aby někdo nám tady nehodil nějaký narativ, že máme tady půl milionu běženců z Ukrajiny, ze země zmítané válkou, a že prostě to chceme shodit jenom na ně. Já se ještě u toho dostanu asi u bodu 6, u hříchu 6, tam mám i vlastně podíl trestné činnosti Ukrajinců, ale obecně prostě stoupá nám nebezpečí. Máme oblasti, máme no-go zóny, máme prostě nedostatek policistů ve výkonu služby. Není bezpečno, začíná být nebezpečno na území České republiky, bohužel, přestože se policie snaží. A ono když ty lidi nemáte, tak samozřejmě s tím nic neuděláte. Když vám projede u nás na Plzni-severu jednou za noc hlídka dvoučlenná přes 10 vesnic, tak samozřejmě ten loupežník si počká, až ta hlídka přejede, a vyloupne tu samošku na druhý straně, a ten policajt je jenom jeden, že jo?

My samozřejmě máme policistů dost, my máme policisty, kteří nám 14 dní hlídali tu věc na Letné z té rubové strany, tam seděli dva zdatní, silní, dvojmetroví policisté ve vozidle. A jestli nám tady kolega z bezpečnostního výboru říkal, kde jsem k tomu přišel, prosím vás, já bydlím v Holešovicích a jezdím dvanáctkou. Já jsem člověk lidový, já jezdím do práce dvanáctkou, jezdím přes Letnou, a od toho 28. října, kdy po šesté hodině ráno jsem za šera jezdil sem do Sněmovní ulice, tak tam jsem viděl ty policisty. Jednou tam byli v octavii, jednou tam byli v takovém tom mikrobusu a podobně. Když jsem se dovolil zeptat na bezpečnostním výboru, proč tam ti policisté stojí, ještě tam stáli na trávě, takže se dopouštěli sami přestupku, topili si buřikem, prostě tam spali dva zapadlí takhle, prostě dva vlastenci vždycky, tak mi bylo řečeno ze strany prvního náměstka policejního prezidenta, že to jsou lidé z Ochranné služby kachlíkárny, Ministerstva vnitra. Což tedy opravdu je dobré, může to říct někomu, kdo nesloužil třicet let na vnitra. Prostě toto mě neuspokojilo, protože jestliže to byli tedy policisté z Ochranné služby Ministerstva vnitra nebo objektu Letné, tak asi v tom případě chyběli někde jinde, že? Takže byla nějaká bezpečnostní díra asi na vjezdu do garáže nebo na vrátnici. Prostě ti policisté tam někde chyběli. Někde jinde chyběli, jinak by tam nemohli být. To, že hlídali na rubové straně Ministerstva vnitra, performance, prostě tu věc, na kterou koaliční kolegové jsou hrdí, a já se za to stydím, protože jednoznačně došlo z mého pohledu k hanobení státního symbolu České republiky, což je státní vlajka, a trestní oznámení byla odložena se zdůvodněním, že je to na rubové straně státní budovy, tak já nejsem právník a možná by bylo zajímavé si udělat nějaký právní rozbor. To znamená, jestliže já tedy spáchám něco se státní

vlajkou, dám to na lící stranu státní budovy, tak prostě jsem trestně stíhán, když to udělám na rubovou stranu, tak je to v pohodě. To, že to je tam vlastně do toho parku a je to tam vidět víc než na té lící straně, to už je také takové zvláštní. Já to možná přeskočím, to je jeden z takových těch hříchů. Já mám hřích tadyhle tu státní vlajku, tu ukrajinskou vlajku a ten pytel s tím Eskymákem, nebudu říkat ruským prezidentem, protože fakt je to až nedůstojné. Já tam mám ten hřích, kdy to mám ještě ty červené trenky vyvěšené na Hradě ze skupiny Ztohoven, k tomu se ještě dostanu. Ale prostě není to v pořádku, i toto není v pořádku.

Tady pan ministr vnitra si nechá radit od nějaké performerské skupiny nějakých aktivistů zdivočelých, kteří se nazývají Dekomunizace a. s., nebo cz, ano, a on říká, že oni s tím přišli, ale já mám tady v materiálu přímo napsáno, kdy oni se té skupiny ptají. A oni říkají – pan ministr vnitra Rakušan přišel s tím nápadem. Také nás neinformoval úplně přesně, takhle to nezaznělo, protože my jsme se ptali, či to byl nápad, proč to tam vůbec je, co to má znamenat, to už jsme teda pochopili, že to mělo být pro ty demonstranty, pro ty naše občany, pro naše spoluobčany, asi ty naše voliče, jestli ty 2 000 000 voličů, co volili hnutí ANO, kteří by tam přišli na tu demonstraci, která se potom nekonala, protože máme drahé energie, jsou znejistění a podobně, takže prostě ten narativ tam byl, že to bylo pro tyto lidi. A oni se měli podívat na tu rubovou stranu toho ministerstva vnitra, měli se zastydět. Měli se zastydět, asi pravděpodobně rozlámat ty svoje třepetalky, jít domů a být spokojení a šťastní. Já nevím, jak to jinak jako popsat.

Takže prostě tento spolek Dekomunizace.cz to s panem ministrem dal dohromady, stát to zaplatil, 70 000 korun stála jedna ta instalace. Jak říkal můj ctěný kolega Mašek, prostřednictvím pana předsedajícího, ty věci byly tři, jednu stihli vyvěsit, dvě nestihli, jedna měla být ještě, aby se lidi styděli, na Václaváku a jedna byla, aby se lidi styděli na Staromáku. To už se nestihlo. Takže by tam nestáli dva policajti 24 hodin krát 14 dní, ale bylo by to 6 policistů krát 24 krát 14 dní na třech místech. Takže to se nestihlo, po těch 14 dnech se to sundalo, už se to nedá ani použít. Prostě tam bylo nějak řečeno, že to je z takového materiálu, že když to jednou roztrhnete, tak už prostě nemůžete to ani rozprodat. Třeba tu standartu, kterou Ztohoven ukradlo na Hradě, tak to si rozstříhali a prodávali to kamarádům, tady to nejde, takže jako žádná vratka nákladů tam není. Ale mě zajímá, kdo zaplatí ty náklady, prostě takovýto nápad pana ministra vnitra Rakušana, muže zralého věku, je mu, já nevím, 45 let, tak prostě kdyby to vymyslel nějaký dvacetiletý zdivočelý aktivista, tak bych to pochopil, ale ne ministr vnitra České republiky. Já bych opravdu chtěl vyzvat, ať doloží, kolik to stálo. Jsme v těžké ekonomické situaci, máme hluboko do kapsy, tady nám bylo zmiňováno od kolegů, kolik stojí jeden motoden tady ctěné Poslanecké sněmovny, tak 3 miliony, máme 210 000 dolů, už jsme na 2 800 000.

Pan ministr vnitra by to mohl zaplatit a mohl by to poslat na nějaké dobročinné účely. Matky samoživitelky, penzisty, na nějaký hospic, jako proč ne? Já bych ho k tomu chtěl i vyzvat. 210 000 korun z peněz daňových poplatníků je dost. Myslím si, že kdyby měl vlastní firmu a rozhodl se v nějakém pomýlení myslí, že toto spáchá, tak by to určitě neudělal. Ono z cizího krev neteče a ze státního se to nějak schová, že? Takže to je takový ten hřích pana ministra vnitra týkající se té státní vlajky, ale já se k tomu ještě dostanu. To jsem teprve u hříchu číslo 3. A to je teda ta statistika. Takže z mého pohledu opět pan ministr vnitra nezvládá situaci personálně, prostě máme, zvyšuje se nám počet vražd, zvyšuje se nám počet trestných činů. Něco se nám schovává do přestupků, ono se s těmi statistikami dá krásně prostě hýbat tak, aby nám to nějak vyšlo.

Tak další hřích je – už se dostáváme tedy k té situaci spojené s migrační krizí a s válkou na Ukrajině. Já jsem to nazval migrace, Ukrajina, převaděči, trestná činnost státních příslušníků Ukrajiny. Když vypukl ten válečný konflikt, kdy Ruská federace napadla samostatný suverénní stát Ukrajinu a my jsme se vždycky k tomu... jsme to odsoudili, od samého počátku jsme vám tady jako pětikoalici schvalovali všechna opatření, tak jak přicházela. Protože i my jsme se jasně připojili k tomu, že to není normální situace, aby jeden stát napadl druhý stát. Prostě je to

tragédie pro obě dvě země. Snahou by mělo být, aby se ten válečný konflikt ukončil nějakým příměřím, aby neumírali lidé ani na jedné straně fronty, protože prostě já tobě dám facku, ty mi ji vrátíš, a už to prostě nemá žádné ratio, a prostě v 21. století v Evropě by se takovéto věci dít neměly. A měli by všichni aktéři, kteří k tomu mají co říci, to znamená nějakí světové lídři, jak říká i náš pan předseda, ať už je to teda pan Macron, ať už je to německý kancléř, ať už je to americký prezident, ať už jsou to prostě další představitelé silných mocností, by měli přinutit obě strany zasednout k nějakému jednacímu stolu, a kdy by mělo začít jenom platit příměří, a potom si prostě vyřikávat zpátky ty věci mezi dvěma státy. Bylo by to pořád lepší, než aby tady pokračoval ten válečný konflikt.

Když sem začali chodit první migranti – a proto jsem tady říkal asi před těmi 20 minutami, že nemůžete nás spojovat jako hnutí ANO s věcmi, které jaksí zůstaly na Ministerstvu vnitra po panu Hamáčkovi. Mimo jiné také tam zůstal migrační plán, jmenuje se to migrační plán velkého rozsahu, který nikdy nikdo nepředpokládal, že sem přijde víc jak 20 000 migrantů, běženců, za nějaké období, ani to nebyl měsíc, ani to nebyl týden, se předpokládalo třeba za čtvrt roku, že se prostě tady objeví takováto migrační vlna. A tady jsme říkali, i panu ministru jsme dali za pravdu, že prostě on se dostal do situace, že kdybychom my byli v pozici a měli jsme ministra vnitra, také by to byla těžká situace. Ten první nápor, kdy prostě Ukrajinci otevřeli své hranice a ti lidé začali bezhlavě prchat, protože nikdo nevěděl, jak to bude, jak ten konflikt bude eskalovat, tak začali ti lidé přicházet.

Tím, že tady už před válkou jsme měli kolem 260 000 Ukrajinců, kteří tady různým způsobem pracovali, mají tady takovou jakoby svoji diasporu, tak logicky tedy jedou k nám. Jdou tam, kde prostě mají nějaké své příbuzné. Slovan jde ke Slovanovi, domluví se tu spíše a podobně. Takže přišla obrovská vlna lidí. Na to se nějakým způsobem reagovalo. Udělal se ten lex Ukrajina 1, jak jsme ho nazvali, prostě velice rychle, ušilo se to jakoby horkou jehlou – ale já chápu, že to byla horká jehla, byl to ten první nápor po tom začátku toho válečného konfliktu. Ale my už v tom počátku, už v tom březnu, jsme říkali, pane ministře a odpovědní za tu situaci, začněte opatrně. Budou přicházet nejenom ty maminky, jak tady pořád slyšíme. Když někdo nás chtěl trochu někam zatlačit, tak tady vystoupil někdo z koalice a říkal: Vy tady jdete proti maminkám a proti dětem a proti starým lidem a proti babičkám a podobně. Jo, to se jako dobře řekne, a potom jak se vůči tomu máte bránit? My jsme říkali například, že budou přicházet i lidé, kteří mohou mít nějakou kriminálně závadovou minulost. Jako jsou Ukrajinci a Ukrajinci a samozřejmě ti lidé také přišli.

A teď postupně vycházejí najevo zajímavé věci. Já jenom tady mám materiál, který se jmenuje Překvapivá čísla. Je to materiál, který jsem si stáhl z Ministerstva vnitra a z veřejně dostupných zdrojů, kde se hovoří: Migrační krize. Policie České republiky zajistila za rok 2022 22 000 nelegálních migrantů. Většinou z nich, týká se to převaděčů, byli to převaděči, byli občany České republiky a Ukrajiny. A teď je tady věta: Za převaděčstvím stáli v uplynulém roce podle údajů cizinecké policie překvapivě – pro mě ne teda – především občané Ukrajiny, kteří mají jinak kvůli válce na Ukrajině pro Evropskou unii volný pohyb. Policie zadržela podle předběžných údajů celkem 250 převaděčů z různých zemí. Věvodí však zejména Ukrajinci, následují Syřané, Gruzínci, ale i také Češi.

Takže já bych chtěl říci, že to, co jsme tady zmiňovali, a tehdy jsme se tady střetli poprvé s panem ministrem vnitra, který – já si pamatuju tu větu. Já ji nezapomenu do konce života. On mně řekl: Pane poslanče, já vás neznám. – Logicky, nemohl mě znát, když jsem tady poprvé. Říkal: Já vás musím vydýchat, jsem vás nikdy neviděl, vy tady nasadíte, že přijdou i kriminálně závadové osoby. – Já jsem říkal ano, protože já bohužel ze své praxe jsem se setkával se státními příslušníky Ukrajiny, kteří byli teda v devadesátých letech a dále větší rabijáci než například z Ruské federace, a prostě ukrajinská mafie je jako docela drsná. Takže logicky jsme předpokládali, že vždycky na této tragédii, ať už je to migrace, protože migrace z pohledu peněz je výnosnější byznys, než je prostituce a drogy, což možná se neví obecně, ale je to tak, tak prostě proč by se toho nechtyli, té možnosti? Když se to tady vysloveně nabízelo.

Takže co se týče teda jinak lex Ukrajina jako takových, tak lex Ukrajina 1 jsme podpořili jako hnutí ANO, lex Ukrajina 2 jsme podpořili jako hnutí ANO, už jsme k tomu měli určité výhrady a na bezpečnostním výboru, kde je nás 16 nebo 17, pardon 15, tak prostě vždycky jsme vznesli nějaké připomínky. Kolegové z vládní koalice pokývali hlavou, a buď nás teda pustili do nějakého usnesení takového, které nebylo ani makový, ani takový, anebo když to bylo usnesení, kdy my jsme něco navrhovali a jim to vysloveně nekonvenovalo, tak nás přehlasovali. Takže lex Ukrajina 3 jsme schválili též. U lex Ukrajina 4 už jsme se vesměs zdrželi, protože jsme říkali, že už máme opravdu velké výhrady. Naše stínová ministryně vnitra, paní Jana Mračková Vildumetzová, pan místopředseda bezpečnostního výboru, pan kolega Mašek, prostřednictvím pana předsedajícího, tak jsme dávali návrh, říkali jsme prostě zpřesněte to, není to tak úplně jednoduché. Nemáme přehledy, nevíme, kde ti lidé jsou. Prostě stojí to státní rozpočet poměrně dost peněz. Ti lidé si tady udělali elektronickou identifikaci a potom mnoho z nich odjelo zpátky na Ukrajinu. Tím, že oni v rámci lex Ukrajina získali vlastně statut cizince s dlouhodobým pobytem, tak vlastně mohli volně cestovat po celé Evropě. Nebyly jednotné evropské systémy. To znamená, ti lidé mohli si žádat o své dávky v České republice, o tu humanitární dávku 5 000, a duplicitně i v jiných státech. Pan ministr říkal, že to je jenom nějaké promile, ale i to nějaké promile tady bylo. Takže u lex Ukrajina 4 už jsme se jako hnutí ANO zdrželi právě z toho důvodu, že jaksi nebyly moc brány na zřetel nějaké naše návrhy.

A já jsem si jenom našel materiál, kde se hovoří, on to říká zase ministr práce a sociální věci, pan Jurečka, že vlastně český státní rozpočet ukrajinští naši přátelé, co tady jich máme skoro půl milionu, nás stáli 8,7 miliardy korun. A na druhé straně se k nám dostal materiál, který je v rámci připravovaného lex Ukrajina 5, kdy si myslím, že poradce pan Strava, jestli to říkám dobře, poradce MPSV, který 10. ledna 2023 rozeslal koaličním poslancům materiál, který byl pracovní a který teprve připravoval prostě lex Ukrajina 5, a omylem to poslal všem poslancům, to znamená i nám. Takže my jsme se dozvěděli s předstihem, co vlastně koaliční poslanci připravují do lex Ukrajina 5. A tam je zajímavá – já to nebudu číst, protože všichni ten materiál jsme dostali, bude dostatečný časový prostor, abychom k tomu lex Ukrajina 5 tady hovořili, ale tam je třeba úvodní poznámka. "Návrh je ve stavu překotných příprav." Takže my jsme v lex Ukrajina 5, jsme 11 měsíců, nebo 10 měsíců poté, co už tady prostě máme lex Ukrajina 1, 2, 3, 4, a zpracovatel pro poslanecký klub KDU-ČSL v první větě pro poslance hovoří: "Návrh je ve stavu překotných úprav. Některé parametry se mohou měnit a jiné ještě nejsou vůbec zřejmé."

To znamená, když teď přemýšlím, že když jsme dostali lex Ukrajina třeba 2, 3, 4 na bezpečnostní výbor, tak to prosím vás probíhalo takovým způsobem, že předseda bezpečnostního výboru si nás svolal před jednáním Poslanecké sněmovny, kolegové mi dají jistě za pravdu, kdy my jsme tam přišli a říkal pan předseda výboru: Máme tři hodiny na to, abychom to schválili, aby se to dalo do systému. A my jsme to viděli úplně poprvé. A opravdu je to těžké i pro mě, který se celý život zabývá cizineckou problematikou, bylo těžké to nastudovat, vůbec pochopit určité termíny a podobně. A teď jsme tam měli materiál, který obsahuje, nevím, 40, 45 paragrafů s dopadem do rozpočtu České republiky 8,7 miliardy za rok, a my jsme na to měli s kolegy tři hodiny. A byli jsme tlačeni, zvedněte pro to ruku, nebo pro to nehlasujte, prostě my si to stejně případně prohlásíme.

A už mi to zapadá do kontextu této zprávy. Jsou tam strašně zajímavé věci. Nechci tím zdržovat, nechci tady vyvolávat nějaké vášně vůči lidem, kteří přicházejí ze země, která byla napadena, je to obrovská tragédie, a já jsem se tady myslím jasně vyjádřil, a je to myslím i stanovisko našeho hnutí jako celku, jakým způsobem bychom asi měli postupovat. Jako malá země samozřejmě, byť jsme měli předsednictví v Evropské unii, jsme (mohli) udělat mnoho věcí, asi jsme toho moc neudělali, pro to, aby se přestalo bojovat. Spíš mi to připadá z vyjádření některých ministrů, že tady zatím jenom harašíme zbraněmi, a není to úplně řešení. Já jsem, přestože jsem tedy pracoval v bezpečnostních složkách, jsem spíš pacifista a taky asi si nepřeji, aby někde umírali lidé.

A tím bych asi toto lex Ukrajina ukončil. Není to jednoduchá situace. Co budeme dělat vlastně s těmi běženci, jestli se konflikt ukončí a ti lidé se vrátí na tu Ukrajinu, pravděpodobně ano, ale je to tady skoro půl milionu lidí. Já jsem říkal, je to 2,5 %, je to 5 % naší populace dneska. Matky, děti, ne všichni ti lidé se budou chtít vrátit zpátky, a my máme dneska schváleno v rámci lex Ukrajina 4, že oni mají víza do jara 2024. Potom budeme muset už pomocí odboru azylu, imigrační politiky k nim začít přistupovat jako k cizincům, jakýmkoli jiným cizincům, a musíme je dát do nějakého módu cizince s dlouhodobým pobytem, protože oni z dlouhodobého pobytu můžou přecházet na trvalý pobyt, z trvalého pobytu můžou žádat o české občanství. My si musíme tady politicky říct, jestli chceme tyto osoby začlenit, aby se staly našimi spoluobčany. Je to 5 % populace. Zase logicky asi ty babičky, ty, které by žily na vesnicích, tak asi neprchaly, doputovali sem většinou inteligentní lidi, vzdělaní lidi, a ti samozřejmě budou chybět Ukrajině při její obnově. A my nemůžeme tady jim slovit 200 nebo 300 tisíc lidí, když jim chceme pomáhat. Ti lidi jim budou chybět na té Ukrajině. To jsme potom jako Spojené státy, které nabídnou zelené karty a z celého světa sloví nejlepší mozky každý rok, a v rozvojových státech se potom nikdy nemůžou zvednout, protože nejlepší lidi odcházejí do vyspělých a bohatých zemí.

A samozřejmě ti Ukrajinci, kterým se otevřelo stejné okénko, jako se otevřelo po rozpadu Jugoslávie, když byla válka v 90. letech, což jsem sám aktivně zažil, tak tam byla spousta lidí, kteří prostě využili toho okénka a dostali se do té západní Evropy. Jinak ten Ukrajinec jako osoba mimo Evropskou unii... je iluzorní o tom, že v dohledné době by se dostali do Evropské unie. Prostě jsou tam hluboká přístupová jednání, bude to trvat dekády. A oni takhle se sem dostanou jednoduchým způsobem. A splní si cíl. Protože my jsme opravdu pro ně jakoby země bohatá, která prostě k nim má přístup, jsou to Slované, domluví se tady, začlení se do společnosti. I na vesnici, kde já žiju, máme několik ukrajinských rodin, které už jsou tady léta, a úplně v pohodě s námi na venkově žijí.

Pokračoval bych dalším hříchem ministra vnitra a je to hřích číslo 5. Tedy pardon, hřích číslo 5 není hřích STANu výjimečně, ale je to hřích KDU-ČSL. Vy jste říkali, že budete dělat politiku lépe, jinak, prostě voliči vám to uvěřili, prostě drtivě o to necelé 1 % jste porazili hnutí ANO ve sněmovních volbách. Já to vždycky, když to přirovnávám k zápasu v ringu, tak mám jednoho silného velkého dvoumetrového boxera, který je v jednom rohu toho ringu, a na druhé straně je takový tříčtvrteční boxer, a potom tři trpaslíci, nebo čtyři trpaslíci, a teď ten silný boxer nastoupí, naskočí na něj ti tři trpaslíci, teď ho mydlí, mydlí, mydlí, a on už začne být unavený, setřese je, ale nastoupí ten tříčtvrteční a ten mu dá jednu pecku, a ten lehne. Takhle jsme přesně dopadli my. My jsme prostě volby vyhráli, protože jako sebevědomé hnutí nemáme potřebu, abychom se s někým spojovali, abychom tříštili svoje síly. My nepotřebujeme napříč spektrem udělat pětikoalici, abyste tady mohli vládnout stoosmičkou. Já nepochopím, jak může v jednom pětispolku být ODS třeba s KDU-ČSL. Jak tam můžou být například Piráti se svými názory s KDU-ČSL. To je, jako když vezete vodu a poléváte to prostě ohněm, nebo přiléváte do ohně benzin. To prostě mi nesedí. Ale chápu, že to dalo nějakou logiku. Vy jste se spojili, slavně jste zvítězili, a teď prostě nás tady válčujete, a potom se divte, vy zbylí kolegové, kteří tady spíte, a ostatní to nejsou, že my se snažíme prostě nějakým způsobem – protože nám naši voliči píší. Naši voliči nám píší a říkají: silné sebevědomé hnutí s nejsilnějším poslaneckým klubem v Poslanecké sněmovně, proč víc nezvedáte prapor hnutí ANO a myšlenek hnutí ANO, proč ustupujete? A my jsme řekli ano, byli jsme vstřícní, naše paní předsedkyně klubu, paní Schillerová, byla, snažila se být vstřícná. A snažila se být vstřícná v rámci možností, a když už to prostě nešlo, tak jsme se usnesli na tom, že vyvoláme toto jednání o nedůvěře vládě.

Hřích číslo 7 (6). U pana Hladíka, já už to nechci, protože já jsem to interpeloval a hovořili o tom i kolegové přede mnou. To jsou takové ty náhody, že někdo náhodou si otevře inzerát, koupí dům, náhodou potom zrovna se tam dělá nějaká cesta, která stojí nějakou částku peněz. Pak se to navýší o 100 %. Prostě to je takový soubor náhod, který potom ty lidi... Já netvrdím, že pan Hladík, samozřejmě pan Hladík je dneska v roli svědka, pan Hladík byl ve své

době v roli podezřelého v počátku, což úplně neřekl médiím. Pak se překlopil zpátky do role svědka, ale to se pořád šetří, ta věc, to znamená, pan dneska náměstek na Ministerstvu životního prostředí, kdy to bylo obejito, protože pan prezident řekl, že ta věc se bude šetřit několik měsíců, a prostě odmítl jmenovat pana Hladíka jako nominanta KDU-ČSL do pozice ministra životního prostředí, tak se to prostě obešlo. Udělal se z něj náměstek, který ve své podstatě jako statutář tam to ministerstvo řídí, a čeká se, jak dopadnou pravděpodobně asi prezidentské volby a jestli ten nový prezident, jestli ten nový prezident České republiky bude vstřícnější. A tady zase oba dva kandidáti deklarovali, že když to pan premiér navrhne, tak budou jmenovat, a je to věcí premiéra, jakého kandidáta si tam dá. Takže myslím si, že i náš pan předseda hnutí, kdyby se stal prezidentem, tak by pana Hladíka jmenoval. Ale je to zase taková pachuť. Lidé nám píšou, říkají – jak je to možné, že prostě tento člověk, na kterém ulpívá tento stín podezření, vlastně vůbec se stal náměstkem na Ministerstvu životního prostředí.

Jako další věc, o které by chtěl hovořit, je hřích číslo 7 a to je ta personální politika Ministerstva vnitra. Za loňský rok nám odešlo do civilu 2 500 policistů. Jsou to lidé, kdy první výsluhový stupeň mezi patnácti lety, kdy už začíná prostě být nějaká atraktivita toho odchodu, a ti policisté, jestli mám dobré statistiky, tak jich odešlo 2 500, 25 let a více. To je policista úplně v tom nejlepším gardu, který může dělat šéfa z fleku, a ti lidé odcházejí. Přestože se Ministerstvo vnitra snažilo dělat nějaké náborové příspěvky, a pan policejní prezident nám to dokonce i deklaroval, že vyčlenil na to policejní prostředky, tak ti policisté nám nevěří. Oni nevěří, nevěří současnému vedení rezortu Ministerstva vnitra, nevěří vlastně panu ministrovi Rakušanovi, že nesáhne do služebního zákona, přestože nám to tady slíbil, ale už jsme viděli pracovní materiály, kde se hovoří o tom, že první výsluhový stupeň se bude posouvat v čase tou odchodovostí, a ti lidé prostě, když si to spočítají, jsou plní sil. Oni je vezmou do městské policie, vezmou je kdekoli jinde, vezmou si peníze od státu a stát přichází o profesionály.

Kolega Mašek tady zmínil prostřednictvím pana předsedajícího, že jsme nabrali 1 900 policistů. Ten policista, než je trošku schopný vůbec sloužit, aby by věděl, kde je levá, pravá ruka, tak je to pět let po škole policejní. Prostě je tam obrovský propad. A je to velké, velké nebezpečí. A ukazuje to, že vlastně ta trestná činnost se nám zvedá i z důvodu toho, že ti policisté odcházejí. Měli jsme už takhle poddimenzované stavy, teď nám odešlo dalších 2 500 policistů a ti policisté nám chybějí.

Já tady říkám, je to špatná personální politika současného vedení Ministerstva vnitra. Jak bychom to dělali my, vám říkat nebudu, protože my jsme opoziční poslanci. Nebudeme vám radit, ale prostě, pane ministře vnitra Rakušane, toto je špatně.

Hřích číslo 8 – spolek Dekomunizace. Tady trošku se to dotýká i té současné situace, kdy jsme bohužel, bohužel říkám, v té horké fázi druhého kola prezidentské volby. Tady se mi líbilo velice od našeho pana kolegy, který říkal, že jsme opravdu nevěděli, kdo postoupí do druhého kola, když nám tady dáváte, podsouváte nám, že jsme tady vyvolali nějaké hlasování o nedůvěře vládě proto, abychom podpořili našeho nominovaného pana Babiše. Prostě také pan Babiš nemusel postoupit do druhého kola, mohl tam být úplně někdo jiný a prostě my jsme tu schůzi svolali právě z těch důvodů, o kterých tady už druhý den všichni hovoříme.

Spolek Dekomunizace se sešel s druhým panem kandidátem na prezidenta a došlo tam k tomu, že – já jsem z toho musel vyhledat – došlo k té situaci, kdy se ztratila standarta z Pražského hradu. Státní symboly České republiky, pro připomenutí, je velký státní znak, malý státní znak, státní barvy, státní vlajka, vlajka prezidenta republiky, státní pečeť a státní hymna. Takže vlajka prezidenta republiky je symbolem České republiky a ta performentská skupina Ztohoven – ne Z toho ven, ale Ztohoven – tak se převlékla za kominíky, vylezli na Pražský hrad a ukradli tam státní symbol České republiky. Oni se k tomu přiznali. Proběhly nějaké soudy, kdy obvodní soud, státní zástupkyně navrhovala trest, navrhovala podmínku, obhájci navrhovali, že to půjde pouze jenom do přestupkového řízení. Potom s tím státní zástupce nesouhlasil, šlo to k druhé instanci, která potvrdila trest, to znamená, bylo potvrzeno, že byl spáchán trestný čin. Byla dána z toho nějaká pokuta a dostali podmínku.

Ted' jsem zaregistroval ve veřejném prostoru, že jeden z kandidátů na prezidenta se s těmito aktivisty sešel a oni mu řekli, že když bude zvolen ten správný prezident na Pražský hrad, tak že tu standartu vrátí. Pak to zaznělo i v nějaké debatě, kdy v případě, že by se jednalo pouze o přečin nebo přestupek, tak není oznamovací povinnost, ale v případě, že ten odvolací soud potvrdil pro ty performery, že se jedná o trestný čin, tak tady se už, přátelé, hovoří o § 219 trestního zákoníku č. 40/2009 Sb, § 219 – zatajení věci. Má to tři odstavce, já nebudu zdržovat, ale v tom prvním odstavci se hovoří: Kdo si přisvojí cizí věc nikoliv nepatrné hodnoty, která se dostala do jeho moci náležením, omylem nebo jinak bez přivolení osoby oprávněné, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo zákazem činnosti. To znamená, je tady oznamovací povinnost. To znamená, jestliže někdo ví, kde ta standarta prezidenta republiky, která údajně nebyla tedy úplně celá znehodnocena, se nachází, tak by měl jít toto oznámit na policii a policie by měla šetřit. Čili tady se opět ptám tedy pana ministra vnitra, jestli náhodou třeba by nestálo za to v tom činit nějaké kroky, nebo jestli jsou v tom již nějaké kroky činěny vůči té osobě, která řekla, že ví, kde se ta standarta nachází.

A tím se dostávám k hříchu číslo 9 a 10 a tady, abych nezdržoval, tak vládního zmocněnce pro dezinformace pana Klímu si necháme na bezpečnostní výbor a terorismus, extremismus a kyberkriminalitu jako nově vytvořený útvar z NCOZ, tu, kde přešlo 150 tabulkových míst a zatím je tam obsazen pouze ředitel a náměstek, tak to si nechám také na bezpečnostní výbor.

Na závěr bych chtěl říct jenom jedno. Určitě stávající vláda z těch všech věcí, které jsem tady jmenoval, moji důvěru nemá. Je to druhé hlasování o vyjádření nedůvěry této vládě za jedenáct měsíců, to znamená, z mého pohledu je to ostuda pro stávající pětikoalici, protože opravdu jsou to mimořádná jednání, mimořádná hlasování, kdy se vyjadřuje nedůvěra vlastně celé vládě. Vy jste to stihli dvakrát za 11 měsíců. (Poznámky z pravé části sálu.) My ne, vy jste to stihli, protože vy jste u moci. (Smích zprava.) Můžete se smát, jak chcete, prostě je to vaše ostuda, ne naše ostuda. A já bych chtěl, protože pan Fiala jako premiér vlády neustále vysílá nějaké signály do veřejného prostoru a pořád takhle vždycky říká pojd'te ke mně a inflace stoupá a já vás takhle všechny zachráním (gestikuluje), tak bych chtěl, a dal jsem si s tím práci, vyslat také signál této vládě – a teď trošku to bude pro pana kolegu, který to tady zaznamenává. Už jsem tady zaznamenal i předtím, že tady někdo zpíval, tak si myslím, že projev, kterým vyšlu ten jasný signál, vyšlu ho v morseovce a myslím si, že na Úřadu vlády pan premiér to určitě zachytí. (Pobavení.) A když tedy opravdu pochopí, že je to špatně, to, co se tady děje, tak třeba sám podá demisi, a tím vlastně tady nemusíme být a bude to vyřešeno.

Takže pro stenozáznam: "...-/.-./.-./---/ /"...."/-./---./.-./.-./.-./ (Smích) /.-/ /---/ Stíháte? (Ke stenografovi. – Ano.) .-/.-./ Už se blíží do polovičky. (Smích.) /.-./.-./.-./.-./.-./ Ted' je tam spelovaný pan Fiala. Pan Fiala je /.-./.-./.-./---/ Ted' je prosba. /.-./.-./---/.../.-./ (Smích v sále a komentáře.) Prosím vás, neskákejte mi do toho, nebo já ten signál nevyšlu! (Bouřlivý smích a potlesk.) Já jsem byl na vojně u spojařů, a tam když došlo k přerušení signálu, tak za to hrozila až jakoby trestněprávní odpovědnost na druhé tankové divizi Klementa Gottwalda ve Slaném. (Smích.) Takže teď jsem se ztratil a pro stenozáznam – myslím, že jsem skončil u /-.-.-/. Už se blíží k závěru. /.-./.-./---/ /.-./---/.../ Stíháte? (Ke stenografovi. – Souhlasně přikyvuje. Průběžný smích v sále.) /.-./---/ /.-./.../.-./.-./ Ted' je další. /.-./.-./.-./.-./.-./.-./.-./.-./.-./ Stíháte, pane kolego? (Opět se obrací ke stenografovi. – Ano.) Dobře. Poslední tři slova. /-.-.-/ A teď je ten apel na pana premiéra. Já doufám, že na Úřadu vlády jsou ty signály nastaveny sem na Poslaneckou sněmovnu: /---/.-./.../.-./.-./.-./.-./ Pozor! /-.-.-/ A na závěr /.-./.-./.-./ pro pravé spektrum /.-.-./ a nakonec, přátelé, /.-./"

A toto sdělení doufám, že tedy zachytili na Úřadu vlády, a je to moje závěrečné vyjádření v tomto projevu: Vládo pětikoalice a pane premiére Fialo, prosím, pro dobro České republiky odstupte! Děkuji. Děkuji za slovo. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji za to, že je konec toho vystoupení. Chtěl bych jenom poprosit, abychom i v tuto hodinu se snažili zachovávat důstojnost této Sněmovny. Tři vykřičníky, pane poslanče! (Potlesk zprava.)

Další vystoupí pan poslanec Brož.

Poslanec Lubomír Brož: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem se ve svém vystoupení, proč nemohu podpořit tuto vládu, zaměřil na oblast kultury. Uklidním vás ale, že budu opravdu velmi stručný, protože my jsme v oblasti kultury s mými kolegy již reagovali hodně při vystoupení pana ministra Baxy. Bohužel naše obavy nerozptýlil.

Já bych jenom shrnul takové nejzávažnější věci. Na začátek přečtu programové prohlášení z ledna 2022, kde vláda uvádí: Naším cílem je posílení místa kultury v životě české společnosti. Toho chceme dosáhnout nejen posílením financování celé kulturní oblasti, ale i přípravou legislativních norem, které budou odpovídat stavu kultury, památkové péče i médií v 21. století. – Nyní máme leden 2023 a bohužel já a ani další mí kolegové nevidíme v oblasti kultury světlo na konci tunelu.

Když se zaměřím na ty finance, rozpočet se zvýšil, aspoň za to minimum panu ministrovi díky, ale bohužel v této věci ta vláda je jako jeden muž a ve chvíli, kdy ta kultura nemá větší podporu, tak se asi nedá nic dělat. Bohužel tohle navýšení je v současné době naprosto nedostačující. Uvědomme si to, o čem tady mluvíme celý den – navyšující se inflace, ceny energií, lidské práce, materiálu, prostě všeho, všeho, co kolem je, a i to se týká těch kulturních oblastí. A nemluvíme jenom o příspěvkových organizacích Ministerstva kultury, ale samozřejmě i o provozovatelích a institucích z oblasti soukromoprávní. To je z těch financí, kde opravdu nemůžeme uznat, že se něco zvedlo a že by bylo nějaké světlo na konci tunelu.

Když se podíváme na tu druhou část, a to je příprava legislativních norem, tak to je snad ještě tristnější. Byly předloženy zatím tři návrhy, což byly všechno implementace evropských směrnic, a to jediné hlavní, co jsme viděli, byla novelizace zákona o České televizi, ale ještě jenom malá, částečná, která je zaměřená – tady o tom mluvíme a vedeme debaty dlouho a dlouho – na ovládnutí volby ředitele České televize, ke které by mělo brzy dojít. Takže za mě opravdu v tomhle tom nevidím opravdu nic, za co bych mohl říci: vláda má mou důvěru. A to jsem se teď soustředil opravdu na oblast kultury.

Ještě připomenu, co jsem tady říkal odpoledne. Tady nejde jen o peníze v rozpočtu, ono může být spousta zajímavých nápadů a myšlenek, které můžeme v dnešní době přidat, jako například snížení vstupu do kulturních institucí v době, kdy na to rodiny nemají a muzea, galerie se stanou zábavou pro horních deset tisíc. To asi nechceme. Chceme, aby hlavně naši mládeži zůstal přístup k těm kulturním hodnotám a mohli (?) v tom být, stejně tak jako daňové asignace, o těch jsme se před volbami bavili x-krát, kdekdo před volbami na to kýval. Neděje se absolutně nic. Takže opravdu, opravdu za mě ne. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji, pane poslanče. Než přistoupíme k dalším kolegům a kolegyním, načtu omluvy. Pan poslanec Dufek se omlouvá od 21 hodin bez udání důvodu, paní poslankyně Jílková Marie se omlouvá od 21 hodin do zítřejších 9 hodin ráno z rodinných důvodů a paní poslankyně Válková Helena od 21.30 do 23.55 z osobních důvodů.

A nyní vystoupí paní poslankyně Knechtová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Lenka Knechtová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, vážení ministři, co je pro mě současným nejzásadnějším problémem, je, že stát by měl především utvářet podmínky pro co největší hospodářskou konkurenceschopnost ekonomiky. K tomu má vláda celou řadu nástrojů z oblasti fiskální politiky. Jsme však svědky

zúžení narativu v prostoru pouze na mediální známou sociální pomoc občanům v nouzi. Kde je smysluplná podpora podnikání, snižování veřejných výdajů? Státní politika se zúžila na oblast sociální podpory a to v současných a zejména v budoucích náročných podmínkách prostě dle mého názoru nebude stačit. Tato vláda nám vlastně jako program nabízí šetření a snižování životní úrovně, aniž by uchopovala aktivní nástroje podporující růst.

Dále se podívejme na státní rozpočet. Loňský i letošní plánovaný schodek se od toho covidového příliš neliší. Rozdíl je snad jen v tom, že obdobné schodky se dají předpokládat na další minimálně tři roky. Když přicházela s výrazně schodkovými rozpočty předcházející vláda, řešila především možné sociální dopady pandemie, jejíž rozsah a trvání v té době nikdo nedokázal odhadnout, a vytvářela situaci, pro kterou tu v předchozích sto letech doslova nebyl precedens. Ministr financí úplnou náhodou zapomněl do státního rozpočtu započítat 150 miliard na straně výdajů. Ano, slyšíte dobře, 150 miliard. Opomněl započítat 20 miliard na valorizaci penzí, 30 miliard na dopravní investice a 100 miliard na kompenzace elektřiny. Věta "rozpočtová odpovědnost je naší prioritou" tak ta je dokonale vyprázdněná.

Pojďme se na závěr podívat na stanovisko Národní rozpočtové rady o hospodaření této vlády, a jak tato vláda a ministr financí si udělali ze státního rozpočtu de facto trhací kalendář. Je to stanovisko z 8. prosince 2022 číslo 7/22 k vývoji hospodaření sektoru veřejných financí a k nastavení fiskální a rozpočtové politiky:

V listopadu Poslanecká sněmovna schválila zákon o státním rozpočtu na rok 2023, který počítá s deficitem ve výši 295 miliard korun. Celková plánovaná nerovnováha je však vyšší, neboť rozsah dotace ze státního rozpočtu do Státního fondu dopravní infrastruktury neumožňuje pokrýt všechny jeho plánované výdaje. Hospodaření tohoto fondu v roce 2023 je tak předpokládáno s deficitem ve výši 30,7 miliardy korun. Schválený rozpočet je také zatížen vysokou mírou nejistoty. Rizikem ve směru vyššího deficitu jsou výdaje na mimořádnou valorizaci důchodů v roce 2023. – Tady se bavíme o těch 20 miliardách korun, které nejsou v aktuálním rozpočtu předpokládány. – Vzhledem k vysoké částce nelze rozumně předpokládat, že ji bude možné pokrýt z úspor v jiných položkách státního rozpočtu. Dalším rizikem na výdajové straně jsou kompenzace vyplývající z regulace cen energií pro domácnosti a malé a střední podniky. Jejich konkrétní výše se totiž bude odvíjet od cen energií v roce 2023, jakož i od konkrétní podoby kompenzačního mechanismu. Na příjmové straně lze pak očekávaný zhruba 100miliardový příjem z odvodů výrobců elektřiny a daně z neočekávaných zisků považovat pouze za kvalifikovaný odhad. Skutečný výsledek může být významně ovlivněn ekonomickým chováním jednotlivých daňových subjektů a opět také cenou elektrické energie v roce 2023.

Národní rozpočtová rada chápe, že geopolitická situace a s ní související energetická krize vyžadují některé nestandardní přístupy. Nelze však zcela rezignovat na snahu o zajištění reálnosti a pravdivosti rozpočtové dokumentace, zejména pokud krizové situace trvají již třetím rokem a připravuje se rozpočet na čtvrtý krizový rok. K tomu Národní rozpočtová rada poznamenává, že nelze upřednostňovat dosažení formálně příznivějších deficitů státního rozpočtu za cenu vědomé nereálnosti jeho obsahu, protože je to v rozporu se smyslem a cílem samotného procesu rozpočtování. Ignorování základních pravidel a principů tvorby rozpočtu povede ve střednědobém horizontu k zeslabení parlamentní kontroly veřejných financí, jakož i kredibility České republiky na mezinárodních trzích. Podstatně bude také zkomplikován návrat na udržitelnou úroveň.

Kolegyně, kolegové, já vím, že jednáme už druhý den, že je 21.48, ale zkuste o těch věcech popřemýšlet. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, paní poslankyně. Další vystoupí paní poslankyně Maříková, připraví se pan poslanec Zlínský. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a vážení kolegové, nevážená vládo, protože já si vlády, která žene své občany do bídy a svou zemi přibližuje o krok blíže válce, vážit prostě nemohu. Není to tak dávno, kdy jsem tu stála a kritizovala vaši vládu. A věřte, kdyby záleželo na SPD, stála bych tu ještě dříve, neboť tuto nedůvěru chtělo vyvolat již v prosinci, ale hnutí ANO řeklo, že to není na pořadu dne.

Pro nás je to na pořadu dne stále, protože vláda neudělala nic, co by zlepšilo ekonomickou situaci této země. Jelikož máte většinu v Poslanecké sněmovně a jste společně zaháčkovaní různými trafikami, dá se těžko očekávat, že by tento návrh prošel. Ale stojí to za pokus – aspoň zjistit, zda se ve vašich řadách třeba nenachází někdo, kdo nesouhlasí s tím, jak poškozujete ekonomické zájmy našeho státu a svou politikou doslova odíráte občany, kteří v mnoha případech, aby mohli zaplatit předražené energie a střechu nad hlavou, hladovějí. Ale je možné, že i ve vašich řadách je někomu líto starého hladovějícího člověka nebo hladovějících dětí matek samoživitelek – věřte, že těchto lidí v naší zemi neustále přibývá – a pohne se v něm třeba svědomí a řekne dost, nechci pomáhat vládě, která žene lidi do bídy, a vzpomene na svůj slib, který složil, když získal mandát.

Občané této země se propadají čím dál více do chudoby. Mnohé matky samoživitelky nemohly dát svým dětem na Vánoce ani dárky. Nízkopříjmové skupiny musejí řešit, zda se najedí, nebo zaplatí energie. Neziskové organizace hlásí, že je čím dál více seniorů, kteří třeba několik dní nejedli. Řada seniorů neměla několik týdnů maso a jedí pouze čínské polévky. Výsledkem bývá podvýživa, která vede ke zhoršení zdravotního stavu. Šetří na jídle a v domě svítí třeba baterkou. Důchodci přesto nezvládají zaplatit účty. Zatímco dříve trpěly chudobou jen jednotky procent seniorů, kteří žijí sami, nyní je to téměř každý druhý. Zdražování nájmu, energií, potravin a léků na ně totiž dopadá více než na ostatní. Čím dál většímu počtu z nich proto hrozí, že se ocitnou v dluzích a bez střechy nad hlavou. Měsíčně jim zbývá několik set korun. Nevědí, co s nimi bude. Nemají jídlo, hygienické potřeby. Co mají dělat, když si potřebují koupit boty? (Smích v pravé části sálu.) Vám to možná přijde k smíchu. Mají jít třeba žebrať? Nebo mají chodit bosí, jako dříve chodili žebrači? To vám opravdu přijde, pane kolego, prostřednictvím pana předsedajícího, k smíchu? Kolik takových lidí politika Fialovy vlády dostane do takové situace, těžko odhadnout.

Podle hloubkové studie projektu Neviditelní až 889 000 Čechů, tedy téměř milion, tedy téměř 10 % naší populace, patří mezi takzvané neviditelné seniory, tedy ty, kteří mají problém uhradit své živobytí, ale propadají systémem státní pomoci. To je vizitka vlády Petra Fialy, vlády ODS, TOP 09, Pirátů, Starostů a nezávislých a KDU-ČSL. Víte, ti lidé si nemohou dát kafčo a zákusek za stovku. Kolikrát jim nezbyvá ani těch sto korun na jídlo denně. Jsou to lidé, kteří třeba celý život pracovali. Tak funguje ten váš cedník proti drahotě, který je pouze marketingové PR a žádnou pomoc nepřináší.

Premiér této země neví ani, jak fungují dávky v hmotné nouzi. Jak tedy můžeme chtít adekvátní pomoc? Zatímco nízkopříjmové skupiny řeší, zda neskončí na ulici, a střední třída se propadá, tak Ministerstvo průmyslu a obchodu bude nabízet asi 70 mikin z českého předsednictví Evropské unie podepsaných politiky a dalšími známými osobnostmi. Vybrané peníze chce úřad následovně použít na nákup generátorů, teplometů a dalších technologií. A hádejte, kam je pošle? Na Ukrajinu! Pochopíte to? Naši občané nemají na energie, jídlo, bydlení, léky a Ministerstvo průmyslu a obchodu pořádá aukci a výtěžek použije opět na pomoc Ukrajině, kam peníze padají jak do černé díry, a nikdo neví, jak a kým jsou využity, nebo spíš zneužity. To se nám to rozdává, když nám banky půjčují a český občan to cáluje, třeba placením předražených energií. Pomáhejme lidem v nouzi, ale adekvátně s ohledem na ekonomickou situaci státu.

Pojďme se podívat na trochu čísel. Výdaje ze státního rozpočtu na pomoc uprchlíkům z Ukrajiny dosáhly ke konci října 15,3 miliardy korun. Další 3,8 miliardy korun činí výdaje samospráv. Nejvyšší položkou v nákladech tvořily vyplacené sociální dávky. Na sociálních dávkách Česko vyplatilo 7,6 miliardy korun. Zajištění zdravotní péče vyšlo veřejné rozpočty

na 3,9 miliardy korun. Výdaje spojené s ubytováním činily ke konci října 2,6 miliardy korun. Od únorového začátku války na Ukrajině udělil český stát téměř 458 000 uprchlíků dočasná víza. Určitě pomáhejme lidem prchajícím před válkou. Ale vše má své hranice. A nechovejme se jak váleční štváči a hauři, když nemáme na pomoc vlastním lidem.

Zatímco Česká republika prochází energetickou krizí, vláda České republiky se soustředí na pomoc Ukrajině. Prvního července začalo české předsednictví v Radě Evropské unie. A co myslíte, že bylo jednou z priorit Fialovy vlády? Poválečná obnova Ukrajiny. I dnes jste mohli slyšet pana premiéra, jak na kritiku rozpočtu a jejich práce reagoval projevem – opět pomoci Ukrajině. Nevím, zda si všiml, že většina občanů České republiky této vládě nedůvěřuje. Za více jak rok nám tato vláda předvedla, že více jak vládou České republiky je vládou ukrajinskou.

Snaha o řešení energetické krize pod velením naší vlády absolutně selhala. Neodborné řízení této země v oblasti energetiky nás bohužel může stát stovky miliard korun. Již nyní je státní dluh více jak 2,895 bilionu korun.

Jak jsem na samém začátku řekla, lidé vám dali důvěru, protože čekali změnu. Ale očekávání se nenaplnila. Přišly jen signály pana premiéra. Tak jako silničáře každý rok zaskočí sníh, tak Fialovu vládu zaskočila energetická krize, na kterou mimo jiné odborníci upozorňovali už v minulém volebním období. No, není se čemu divit, když rezort Ministerstva obchodu a průmyslu vede bankéř. Nejprve tedy přišla vláda s úsporným tarifem, který se ukázal jako populistický a nesmyslný. Tento tarif nevybízel k úsporám, a navíc byl často kontraproduktivní. Vládní opatření v podobě příspěvku 3 500 korun na vyrovnání vysokých cen elektřiny v době energetické krize totiž vyznělo absolutně paradoxně. Domácnosti, které vytápěly elektrickými přímotopy a měly roční spotřebu kolem 15 až 25 megawattů za hodinu, mohly zaznamenat nárůst ročních nákladů až o stovky tisíc korun. Ale obdržely pouze 3 500 korun. Naopak někteří lidé s chatou, tedy s distribuční sazbou D01d, upozorňovali, že příspěvek jim fakticky pokrývá celoroční spotřebu elektřiny. Domácnosti s tepelnými čerpadly a vysokou spotřebou kolem 10 megawattů za hodinu obdržely také pouze 3 500 korun, přestože jejich náklady mohly kvůli krizi skokově vzrůst o desítky tisíc. Navíc domácnosti, které vůbec nevyužívaly elektřinu k vytápění a měly spotřebu kolem 1 až 2 megawattů za hodinu ročně, také obdržely 3 500 korun.

Zastropování cen energií není cesta, zaplatí to střední třída a přináší to jen škodu, říkal premiér Petr Fiala a opozici nazýval populisty. No a co přišlo? Vláda zastropovala ceny energií, ovšem místo aby to bylo u výrobců, tak je zastropovala u dodavatelů. Fialovou vládou navržený cenový strop na úrovni 6 korun za kilowatthodinu silové elektřiny je nepřijatelně vysoký, když donedávna se kilowatthodina silové elektřiny včetně DPH prodávala za 2 koruny. Přitom má naše republika u nás vyráběné levné elektřiny přebytek. Trojnásobná cena je neúnosná. S poplatky za odběrné místo, přenos, distribuci, příkon a jistič je to 9 korun za kilowatthodinu. To samé platí pro zemní plyn. Vládou navržený strop 3 koruny za kilowatthodinu je více než čtyřnásobné zvýšení, kdy stála kilowatthodina okolo 70 haléřů. Pro ty, kteří plynem topí, je to absolutně likvidační.

Po pouhých 14 dnech vláda navrhla windfall tax, tedy daň z nadměrného zisku, kterou vláda rychle prosadila jako přílepek novely zákona o DPH s minimálním časem na připomínky, bude mít široké důsledky v podobě žalob. Rozhodnutí vlády o windfall tax vedlo ke snížení hodnoty akcií společnosti ČEZ o přibližně 35 %, což pro daňové poplatníky znamená ztrátu přibližně 150 miliard korun kvůli nižší tržní kapitalizaci společnosti, kterou stát vlastní zhruba ze 70 %.

Mimořádné daně mohou vést, už to také některé společnosti avizovaly, k odchodu firem do jiných, stabilnějších zemí. Velmi dobře si pamatuji sliby Petra Fialy, jak budou bojovat za uvolnění emisních povolenek, aby se zlevnila cena elektřiny a umožnila výrobu z uhlí po dobu potřebnou k překonání energetické krize. Nicméně pod vedením českého předsednictví Evropské komise bylo dohodnuto snížení počtu emisních povolenek, což vyvolalo paradox, kdy

se prosazuje naprostý opak toho, co bylo slíbeno. Domácnosti tak nepřímou budou platit emisní povolenky a připlatí si násobně více za benzin, naftu i topení plynem nebo uhlí. Ať žije zelené pokrytectví, které následuje naše vláda po vzoru Bruselu bez toho, aby použila svůj vlastní mozek.

Uvedu vám malý příklad, o jak velké pokrytectví jde. Současná hmotnost baterií elektromobilů se obvykle pohybuje kolem 250 až 350 kilo. Abyste vyrobili každou baterii pro elektromobil, musíte recyklovat 11 000 kilo solanky pro lithium, 14 000 kilo rudy na kobalt, 2 000 kilo rudy na nikl, 11 000 kilo rudy na měď, vykopat 226 000 kilo půdy, a to je jen jedna baterie. Typická baterie elektromobilu má 11 kilo lithia, 27 kilo niklu, 20 kilo manganu, 13 kilo kobaltu, 90 kilo mědi, 181 kilo hliníku, oceli a plastu. První čtyři složky pocházejí z omezených zdrojů a jejich podíl se bude nadále zvyšovat. Stroj, který toto musí vytěžit, spálí za 12 hodin 1 000 litrů paliva, přesune 250 tun hlíny za účelem vytěžení materiálu na výrobu jedné jediné baterie. A lidé tomu stále říkají nulové emise, když jezdí svým elektromobilem. Žádná ochrana přírody, ale absolutní pokrytectví, které má za cíl zvýšit zisk těch, kteří už jsou tak bohatí, že své peníze do konce svého života neutratí, a ožebračit ty, kteří už nyní mají hluboko do kapsy.

Každá tato baterie potřebuje lithium a kobalt. Primárním zdrojem kobaltu je demokratická republika Kongo. Jsme v Africe a nesmíme si samozřejmě idealizovat místní pracovní podmínky. Kobalt často těží v nelidských podmínkách také děti. Před časem se americká vláda začala o tyto doly zajímat ve snaze potírat dětskou práci. Po čtyři roky po sobě nebyli inspektoři vpuštěni do dolů, k čemuž pravděpodobně existuje dobrý důvod. Děti kolikrát i předškolního věku dostanou jednoduše plátěný pytel a následně holýma rukama probírají vytěženou zeminu a hledají v ní malé kousky kobaltu. Odhaduje se, že takovýchto pracujících dětí v kobaltových dolech až 35 000. Co prašné prostředí dolů udělá s lidským organismem, je asi každému jasné.

Elektromobilita nejenže má od ekologie hodně daleko, ale ještě jí podporujete dětskou práci. O kolik století nás to zelené pokrytectví vrátí zpátky, nám už zapoměli sdělit. Pozor, jenom běžné občany, protože vrchnost, ta si bude jezdit v elektromobilech, protože běžní občané na to nebudou mít, a jíst maso, a na nás zbude cvrččí mouka a kolo, abychom neměli moc velkou uhlíkovou stopu. Nevím, čím nahradí vajíčka, protože už i ta se brzo stanou úzkoprofilovým zbožím. Za chvíli se dozvíme jako v USA, že sporáky na plyn způsobují dětem astma, jen proto, abychom nespotebovávali plyn, který vláda nezajistila.

Jen doufejme, že až nám zaskočí ten cvrček krku, že se nám dostane adekvátní zdravotní péče, protože do chaosu se propadá už i naše zdravotnictví. Nemáme dostatek lékařů ani nelékařského zdravotního personálu. Lékárny hlásí výpadky i u životně důležitých medikamentů. Nejvíce chybí antibiotika a léky a léčiva pro děti postižené horečkami a respiračními chorobami. Konkrétně chybí například penicilin na léčbu angíny, chybí například Paracetamol neboli Paralen. Chybí Ibuprofen, Nurofen, sirup pro děti na záněty horních a dolních dýchacích cest a podobně. Pacienti, aby sehnali lék, který potřebují, musí objíždět lékárny kolikrát v okruhu desítek kilometrů. A co ministr zdravotnictví? Ten se snaží hasit požár, který však má už několik ohnisek.

Pojďme na obranu, která je pod velením ministryně obrany Jany Černochové, kterou přezdírají občané na sociálních sítích ministryní války. Ještě v živé paměti máme pád rakety v Polsku. Ministryně obrany Jana Černochová po zásahu dvou ruských raket na polské území nedaleko ukrajinských hranic se neuváženě vyjádřila na sociálních sítích, aniž by čekala na vyšetření incidentu. Od ministryně obrany by člověk čekal zdrženlivější reakce. Buďme rádi, že žádný z členských států NATO nejednal unáhleně jako naše paní ministryně. Představa, že by byla platná změna ústavy iniciovaná ministryní Černochovou, která v pátek prošla prvním čtením a umožní vládě vysílání ozbrojených sil České republiky mimo území našeho státu a naopak pozvat cizí vojska bez souhlasu Parlamentu až na 60 dní na území České republiky, tak by byla snad i schopná vyvolat válečný konflikt. Nic proti ženám ve vysokých funkcích, ale ten, kdo si hraje na generála a má problém s egem, by velet tomuto rezortu skutečně neměl.

Odbornost paní ministryně ilustruje chvála tanků leopard, protože je doporučuje ministr zdravotnictví Vlastimil Válek, jenž rád hraje tankové hry. Mohla bych pokračovat dál, ale to bychom tu byli dlouho.

Shrňme si to. Priority české vlády – podpora Ukrajiny, korespondenční hlasování, změna volby a počtu členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a změna ústavy, článků, které umožní vládě zmocnění pro pozvání cizích vojsk bez souhlasu Parlamentu až na 60 dní na naše území anebo vyslání ozbrojených sil České republiky mimo území našeho státu. Vidíte zde někde, že by tato vláda měla zájem zkvalitnit život občanů, aby se zvyšovala jejich životní úroveň, která klesá nejvíce za posledních 30 let, a mzdy v Česku se rekordně propadají? Já tedy ne. V letošním roce se k pokračující drahotě přidá propouštění, jaké Češi dlouho nepamatují. Upozorňují na to ekonomové. Například končí i fenomenální značka Botas, obuvnická firma ze Skutče, končí s výrobou botasek a důvodem je, jak jinak, obrovský nárůst cen energií, tak jako u dalších firem. Firma byla založena 4. července 1949 pod názvem Botana a běhal v jejích botách třeba Emil Zátopek a mnoho dalších sportovců, kteří v nich získali medaile na olympijských hrách. Tato vláda vyžene a zničí všechny. Možná si myslí, že je lepší vyrábět granáty a posílat je na Ukrajinu než boty.

Ministerstvo vnitra, to nějak mlčí o řešení kauzy Dozimetr, asi ze skromnosti, a chystá se nám zavřít tipec připravovanou cenzurou. No, tak to vypadá, když vládnou ti správní demokraté, co z kritiky a jiného názoru dělají dezinformace. Vzpomeňme si na covid, kdy každý, kdo připustil původ viru z laboratoře, byl nazván dezinformátorem. Dnes o tom otevřeně hovoří odborníci jako profesor Prymula. Dezinformace není nic jiného než informace posunutá v čase a často je to nehodící se pravda zrovna vládnoucí garnituře. Záměrně bývá smíchována se lží, u které lze prokázat, že jde o nepravdivou informaci v daném momentě a čase.

Mohla bych tady stát a do rána vyprávět o vládě bez sebereflexe, která nežije v reálném světě, anebo snad pracuje na zakázku zničit Českou republiku, protože jinak si její počínání nedovedu vysvětlit. Při poslechu pana premiéra Fialy si říkám, zda stál v tom správném parlamentu, když zmiňoval stále pomoc Ukrajině. A co pomoc našim občanům? Čí zájmy tedy vlastně hájí?

I dnes mám na závěr vzkaz také pro naše občany. Chtěli jste změnu, ale volby do Poslanecké sněmovny se moc nepovedly. Člověk by řekl, že jste se poučili, ale první kolo prezidentských voleb ukázalo, že ne. A teď stojíte před Sophiinou volbou. Pamatujte: kdo se ze svých chyb a historie nepoučí, musí je opakovat a žít je znovu. Suverénem v tomto státě nejsou manipulativní média. Nejsme to ani my politici, ale jste to vy, občané, České republiky. Je to lid. Ten je zdrojem veškeré státní moci, jak říká ústava. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci pěkný večer. přečtu omluvu. Pan poslanec Martin Hájek bere zpět svou omluvu, kterou nechal načíst, to znamená, pan poslanec Martin Hájek ruší omluvu.

Nyní tedy vystoupí s přihláškou do obecné rozpravy pan poslanec Vladimír Zlínský. Prosím.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, vážený pane ministře a hlavně vážená paní ministryně, děkuji vám, že jste tady a vyslechnete si můj projev. Já se přiznám, že budu zkracovat. Já jsem zachytil signál, taky jsem zachytil signál od kolegů z ANO, hlavně od některých, nebudu je jmenovat, už se smějí, kteří s hrůzou v očích se na mě dívali, jak to dlouho bude trvat, ten projev můj, a co tady budu říkat.

Tak já vám řeknu, o co všechno přijdete. Co jsem měl připraveno. Měl jsem připravený úžasný projev o energetice, kde jsem chtěl mluvit o fúzní energetice, o fúzních reaktorech, tak

bohužel se to nedozvíte. Nebudete o tom nic vědět. Jenom tady řeknu, že pro fúzní energetiku bude třeba lithium, Takže to máme v Krušných horách. To je celkem dobrá zpráva. Pak jsem tady chtěl hovořit o úžasném fotosyntetickém řetězci, jak ten fotosyntetický řetězec je fantasticky odladěný a jak umožňuje zachytávat světlo ze Slunce s fúzní reakcí na Slunci. Tak to se taky nedovíte. O tom taky nebudu hovořit, ať nezdržuji. Pak jsem chtěl hovořit o průzkumu vesmíru, o Stephenu Hawkingovi, který, těsně než zemřel, tak se vyjádřil, že je třeba, aby lidstvo pokračovalo do vesmíru, že je to hlavní jeho cíl. Tak o tom taky nebudu hovořit. Ani o těžbě hornin na blízkozemních asteroidech. Mimochodem se tam nacházejí prvky vzácných zemin, které jsou v současné době nedostatkové. Nebudu hovořit ani o biotechnologiích, o těch jsem už hovořil, o tom už víte, tomu už jste nerozuměli.

Takže mám nové téma, budu hovořit o novém tématu. A to nové téma je nástup artificial intelligence neboli umělé inteligence. Nástup nastal během tohoto a minulého roku. Možná jste si toho všimli, vy, kteří používáte sociální sítě, tak jste si všimli toho, že za prvé Facebook je schopen vám podstrkávat velice sofistikovaně věci, které vás zajímají a které vás udrží, udrží vaši pozornost sledováním různých nesmyslů, kdy ztrácíte čas, který nemůžete věnovat jiným produktivním činnostem.

Další věc, která se nesmírně vylepšila, tak jsou překlady. Doporučuji vám se, pokud jste si toho nevšimli, se podívat na Google Translate, dát si tam nějaký text, a podívejte se, jakým fantastickým způsobem se vám to přiloží z češtiny do angličtiny anebo opačně. Teď se budu věnovat tomuto fenoménu, který bohužel s sebou nese i mnohá negativa, a ta negativa nejsou moc reflektována. Mluví se jenom o pozitivěch a my jako zákonodárci bychom měli reflektovat hlavně ta negativa, protože vývoj je nesmírně rychlý v tomto směru a my ho musíme zachytit.

Rozvoj a spojení systému umělé inteligence a sociálních sítí digitálních platforem ukázaly cestu, jak nakrmit hydry, která nás bude kontrolovat a manipulovat směrem, který bude výhodný pro vlastníka dat a umělé inteligence a dá mu neuvěřitelnou moc. Tyto digitální platformy o nás vědí všechno. Všechno, všechny informace, které jim dáme k dispozici. Ale my nevíme o nich nic. My nevíme, co s těmi daty provádí. Politici si toho všimli a chtějí následovat jejich příkladu. A budou tvrdit, že to dělají v našem nejvlastnějším zájmu, že ta data potřebují, aby mohli efektivně řídit společnost.

Já jsem se jako zpravodaj evropského výboru, výboru pro evropské záležitosti, dostal k dokumentu, návrhu nařízení o Evropském prostoru pro zdravotní data. A padlo mně to, dalo by se říct, na hlavu, protože jsem tam byl jediný lékař. A možná shodou okolností se stalo to, že mě tady ta problematika té digitalizace hodně zajímá. Já jsem se tomu dříve věnoval, jsem autorem i programů a nějakých těch zlepšení ve své ambulanci, a tak jsem se tím začal zabývat a nastudoval jsem si tady nějakou literaturu.

Jaký je zdroj informací té umělé inteligence? Jak jsem říkal, krmíme je sami tím, že přispíváme na sociální sítě, interagujeme, nosíme wellness přístroje. Tím se myslí takové ty smart hodinky a náramky a podobné věci, které posílají informace o našich biometrických datech kdoví kam, případně sami uveřejňujeme na internetu. K čemu pak dojde? V podstatě Google a Facebook používají a krmí své umělé inteligence daty, které vlastně získají od nás, a vede to k tomu, že se neskutečně zlepšilo rozeznávání obrazu. To rozeznávání obrazu, možná jste si toho všimli, že když dáte fotku někde na internetu, tak vám to tam udělá takový obdélníček. A řeknete, že jste to vy nebo nějakí vaši kamarádi. Ale bohužel ono to má i negativní konsekvence. Ono to není jenom zábavné. Protože uvědomte si, že pak se nainstalují kamery, údajně je to v Číně, které jsou schopny rozeznávat každého člověka, který se pohybuje někde ve veřejném prostoru nebo někde, dá se to samozřejmě nainstalovat na dron, který případně, a to je tedy extrémní situace, může toho člověka nějakým způsobem zlikvidovat.

Já jsem tady zmínil ty překlady. Další věc, kde nastal ohromný pokrok, je převod textu na mluvené slovo a opačně. Toho jste si možná všimli, že to používáte i při navigacích, při ovládání navigací. Zase, může to mít velmi příznivé využití. Já si představím ve své ordinaci

lékaře, že bych mohl diktovat text při vyšetřování, a opačně by to mohlo být tak, že by se text převáděl jako hlas a já během vyšetřování bych se dozvěděl nějaká data o tom pacientovi. Takže tyto technologie jsou dobrý sluha, ale zlý pán. Já bych varoval před tím... abychom si uvědomili, musíme si uvědomit, že pokud bude pokračovat tento vývoj, tak se můžeme dopracovat k nějaké společnosti dohledu, ke kterému právě směřujeme shromažďováním a využíváním dat o jednotlivcích populací, která může znamenat totální kontrolu nad každým člověkem zapojeným do tohoto systému. Může to vést i k takové, řekl bych trochu nadneseně, digitální tyranii. A vše se to bude odehrávat pro naše dobro. Vzpomeňme si na covidovou dobu, kdy vlastně se tady odehrávala pro naše dobro taková soft verze té tyranie, kdy někteří lidé byli ostrakizováni, dehonestováni. Samozřejmě může být ta soft verze té tyranie trochu jako horší, jako se říká, že se to děje v Číně, kde údajně má docházet k tomu, že těm lidem, kteří mají ten nízký sociální kredit, je zakazováno studium, cestování, atraktivní práce, a viděli jsme to v Kanadě, kdy bylo saháno těm lidem i na jejich finanční hotovost, kterou měli v bankách.

Další věc, kterou jsem chtěl zmínit, že může vést používání těchto technologií k manipulaci s naším myšlením, a to na základě znalosti algoritmu chování a jednání, jak nás jako jednotlivců, tak skupin obyvatel. A já bych chtěl varovat, že je to hlavně nebezpečné u dětí a mládeže, a zůstává to bez povšimnutí, a tomu odpovídá často jejich smýšlení. Kdo bude ovládat data o nás, bude ovládat i naše myšlení skrze algoritmy umělé inteligence, aniž bychom o tom věděli. Já už jsem o tom říkal, že my o nich nevíme nic. Oni vědí všechno.

Co z toho vyplývá? Já si myslím, že každý občan by měl rozhodovat o tom, co se děje s jeho daty, která se týkají jeho osoby, byť by byla tato data anonymizována, a měl by vědět, k čemu jsou využívána. Na druhou stranu občanská společnost musí mít právo kontrolovat a vytěžovat data, která se týkají zásahu do jejich zdraví anebo jiných aspektů jejich života, která (?) je vynucena státní mocí či jiným subjektem.

Dále bych tady zmínil další nepříjemný aspekt té digitalizace a to je digitální demence. Zase se to bohužel týká naší mladé populace. I v mém okolí se tyto příklady bohužel vyskytují, i v mé rodině, kdy prostě ti mladí, hlavně chlapci, podlehnou, já to řeknu na rovinu, gamblerismu. Jsou ztraceni mnohdy pro studium i pro práci.

Dále bych tady zmínil, že ta umělá inteligence se může stát jakýmsi blackboxem, takže černou skříňkou, kdy vlastně ona se nějakým způsobem učí a my nevíme jak. Takže může dojít k tomu, že my pak nebudeme schopni ji kontrolovat a navrhnout nějaké zlepšení řešení a nebudeme vědět, jestli vlastně rozhodla dobře.

Teď se zmíním o něčem pozitivním, může to přinést ohromný průlom ve zdravotnictví. Protože to, že jsem lékař, tak si dovedu představit, k čemu by to mohlo vést, to použití té umělé inteligence, že by to lékařům mohlo nesmírně pomáhat. Na druhou stranu bohužel to může vést k odlidštění přístupu k pacientům. Takže já si myslím, že nějaký rozumný přístup, kdyby se to odladilo, tak by mohl být pozitivní, ale zdvihám varovně prst, abychom tomu nepodlehli.

Dále bych tady zmínil genetickou informaci každého z nás, na kterou si brousí zuby Evropská unie. Myslím si, že použití a využití genetické informace musí být jednoznačně vázáno na svolení a to musí být absolutně bezpodmínečné. Nelze bez souhlasu a náležitého poučení používat data týkající se chování, sociálního a pracovního statusu osob či menších či větších skupin obyvatel, která mohou být použita k řízení života společnosti za účelem prosazování jednostranných zájmů jednotlivých subjektů a nakonec i zájmů celospolečenských, o zdravotních datech ani nemluvě.

Zachovat demokratickou diskusi je nezbytné. Dezinformační narativ jako metla na nepříjemné opoziční názory je mylný. Bez diskuse, soupeření myšlenek a řešení není pokroku, bez pokroku nastane stagnace úpadek a pád. Směřování společnosti od demokracie a prosperity k centralistickému řízení a k úpadku dalšího rozvoje civilizace se zdá být bohužel pravděpodobné, protože ty systémy umělé inteligence tomu nahrávají, té centralizaci, z důvodů, které jsem uvedl.

Já tady zmíním jednoho autora, možná ho znáte. Speciálně upozorňuji pravou část sálu, protože je to, já ho nazývám prorok progresivismu. Jmenuje se Juval Harari, napsal knihu Sapiens, takže kdo jste ji nečetli na pravé straně sálu, doporučuji. Vlevo taky, protože je dobré vědět, že i naši oponenti dokážou psát zajímavé knihy a mají zajímavé myšlenky, které můžou inspirovat. Ale tento prorok progresivismu vystoupil na Světovém ekonomickém fóru v Davosu v roce 2018 a vykreslil velmi ponurý, ale možný pohled do budoucnosti na základě své teze, že se nyní nacházíme v době třetí revoluce. První revolucí myslel agrární nebo zemědělskou, druhou průmyslovou. Harari tvrdí, že bod, odkud není návratu, nastane, až bude technologie schopná extrahovat vysoce přesná biometrická data z lidí a podávat je zpět do centralizovaného systému kontroly rozhodování vlastněného vládami nebo korporacemi, nebo obojím. Tak to už máme. Už máme chytré hodinky, pásky a jiné věci. A v tom nařízení té Evropské unie pro prostor pro zdravotní data ten požadavek je. To znamená požadavek z wellness aplikací. Zatím to má být pro výrobce wellness aplikací dobrovolné, ale je třeba, aby to věděli lidi, kteří si ty náramky, ty hodinky kupují. A biometrii se myslí náš puls, tlak, složení potu, rozšíření zorniček a podobně. A on to tady nazývá, že je to detektor lží na steroidech. Já nepochybuji o tom, že není daleko doba, kdy tato chytrá zařízení budou dělat i rozbor krve.

Hlavní otázka, pokládá ji Harari, tedy zní: Kdo bude mít kontrolu nad těmito daty? Jak bude toto bohatství regulováno? K čemu povede vlastnictví dat několika dominantními vlastníky? K čemu budou data použita?

Občané ochotně dávají digitálním platformám informace o svém soukromí za možnost bezplatné interakce ve své sociální bublině, své biometrické informace firmám produkujícím prostředky pro jejich záznam a zveřejňují je vesele na sociálních sítích, a tím je dávají k dispozici digitálním platformám a jejich centralizované jednotce pro zpracování dat, aniž vědí, co se s nimi děje. Pokud jim bude tvrzeno, že na tom bude záviset jejich zdravotní stav a jsou nutné k péči o jejich zdraví, je jasné, co bude u většiny populace následovat. Známe to nakonec z doby covidové. V žádném případě nemohou být nuceni obyvatelé k tomu, aby povinně odevzdávali svá data, byť údajně anonymizovaná, komukoliv a byli za to jakýmkoliv způsobem penalizováni, penalizováni v případě nesouhlasu.

Dále je třeba kromě výhod zmínit i nevýhody digitalizace společnosti, což se ve veřejném prostoru v žádném případě neděje. Pokud většinová populace nepochopí možná rizika v dostatečném předstihu, forma společnosti dohledu bude natolik pevně zformována, že nebude možná žádná korekce. Moje vystoupení je první vlašťovkou tohoto typu. A doufám, že se další odborníci, kteří sdílejí stejné či podobné obavy jako já, postupně připojí.

Lze použít umělou inteligenci k pozitivní manipulaci ve prospěch celku? se ptám. Myslím si, že ano. Byla tady zmíněna třeba nutnost zvýšení porodnosti v umírajících populacích. Tak to si dovedu představit, že nějakým způsobem budeme ovlivňovat naši populaci, aby se zvýšila porodnost. Zlepšení zdravotnické prevence. To jo, to je taky dobrý. Zlepšení obecné vzdělanosti na úrovni a zájmu daného uživatele. Ale myslím si, že k tomu musí být celospolečenský konsenzus a souhlas poskytovatelů dat.

Vážené kolegyně a kolegové, omlouvám se za trošku hůře srozumitelný text, ale zkuste se nad tím zamyslet a popřemýšlet, jestli chceme takovou budoucnost. Často jsem osočován, že moje projevy patří spíše na vědecká fóra než do Parlamentu. Na tomto příkladu je vidět, jakým zásadním způsobem a jak rychle i nové technologie předechnaly naši schopnost na ni reagovat a patřičně je regulovat. A je jasné, že bez základní znalosti problematiky to vůbec není možné.

Ted' budu trochu kritický k vládě. Zatím jsem nebyl. Obávám se, že současná vláda pod vlivem progresivistické Evropské unie a část naší populace – já jsem tady zmínil ty děti, které jsou právě podle mého názoru pod vlivem té manipulace – si tuto budoucnost přejí, aniž vědí, co činí. Buď jim to dopřejeme, nebo se budeme tuto skutečnost snažit modifikovat jako protagonisté, možná to znáte někteří, Asimovovy ságy Nadace a dobu nejenom mnou

předvídaného úpadku se pokusíme zkrátit nebo úplně odvrátit. Já mám zatím pocit, že současná vláda jede na steroidech maximální neomezené digitalizace naší společnosti, kterou propagují orgány Evropské unie, jak jsem tady zmínil. Proto budu hlasovat pro návrh vyjádření nedůvěry současné vládě. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Pan poslanec Jan Síla ruší svoji přihlášku do obecné rozpravy.

Nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Viktor Vojtko a připraví se pan poslanec Zdeněk Kettner. Prosím, vaše faktická poznámka.

Poslanec Viktor Vojtko: Dobrý podvečer, dámy a pánové. Já jsem se držel zpátky, ale tady mi to nedalo a musím reagovat na projev pana poslance Zlínského, prostřednictvím pana předsedajícího. Ono je to bohužel... nebo možná pro vás bohužel, ale přesně naopak s tou umělou inteligencí. A tady zrovna se musím vlády poměrně výrazně zastat, protože zrovna v prosinci minulého roku na úrovni Evropské unie, které se taky musím zastat, jak jste ji osočil, se schválila nová pravidla pro používání umělé inteligence, která právě řeší to, co jste tady ve svém poměrně dlouhém projevu pojmenovával, a vyústila tak poměrně dlouhá diskuse na úrovni Evropské unie, která se tohoto tématu týká.

To, že jsme se tím nezabývali tady v českém Parlamentu, neznamená, že se to neřeší jinde. A zrovna tohle si myslím, že je téma, které je i pro Českou republiku do budoucna nesmírně významné. Určitě pro nás může být významným zdrojem konkurenceschopnosti do budoucna. Takže já bych si z toho akorát udělal v tomto smyslu přesně opačný závěr, než jste pronesl vy na konci. A vzhledem k tomu, že to téma opravdu i českou vládou bylo uchopeno a pracuje se na něm velmi aktivně, máme ty odborníky na umělou inteligenci, tak já zase naopak jsem pro, aby ta vláda důvěru měla. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a faktická poznámka pana poslance Zlínského. Prosím, vaše reakce.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Já jsem to tušil, pane Vojtko, vaším prostřednictvím, pane předsedající, že budete reagovat. Já si toho vážím, že tomu rozumíte, uznávám to, ale zase vy musíte chápat můj pohled, protože já se na to dívám pohledem toho, co jsem zpravodajoval, a tam ta nebezpečí vidím. Takže bohužel postoj Evropské unie mnohdy je pro mě ambivalentní, protože ona na jednu stranu nastavuje tvář takovou pozitivní a někde v hloubce se skrývá něco temného. Tak jsem já analyzoval ten Evropský prostor pro zdravotní data.

A co se týká toho, že se to řeší na evropské úrovni, to je hezké, ale vy víte dobře, že já nejsem velký příznivec Evropské unie. Já bych byl rád, aby se to hlavně řešilo pak na úrovni naší a aby ty výsledky byly reálné, aby to, co jsem tady zmínil, se řešilo v nějakém horizontu, abych viděl, že to není jenom nějaké – já to řeknu tak trošku vulgárně – mlácení prázdné slámy. A někdy ti odborníci říkají, že to řeší, řeší, ale v realu se neděje nic. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já děkuji za vaši faktickou poznámku. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Zdeněk Kettner a připraví se pan poslanec Roman Kubíček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Kettner: Děkuji, pane předsedající. Dobrý pozdní večer, dámy a pánové. Setkáváme se zde už podruhé při hlasování o důvěře vládě a trošičku bych nadhodil – chytrému napověz, ale asi marně. Samozřejmě já tady některé věci budu opakovat, vzhledem

k tomu, jak dlouho už tady sedíme, tak některé věci, o kterých jsem chtěl hovořit, mi přijdou naprosto zbytečné, protože už tady padly tolikrát, že možná i o půlnoci, když nás někdo vzbudí, tak to přesně odříkáme. To znamená, já bych do toho chtěl vnést takový svůj náhled.

Je tady několik věcí, které té vládě vnitřně osobně nemůžu odpustit. Když byly ty předvolební boje, samozřejmě politické strany se vybarvují v co nejlepším světle, něco nabízejí, a předpokládám, že volič, který na základě těchto slibů ten hlas dá, tak očekává, že to nebylo pouze plané mluvení, ale že to myslely smrtelně, smrtelně vážně. A já tady mám spoustu příkladů, kdy ty skutečné reálné činy jsou někdy dokonce i v přímém rozporu s těmi předvolebními sliby.

Byla slibována nová politická kultura, čistota politiky – a pod to se podepíší, myslím si, že každý člověk v této republice byl rád, kdyby tomu tak skutečně bylo. Pořád mluvíme o tom, jak lidé přestávají důvěřovat v politiku, přestávají věřit politikům a přestávají věřit Poslanecké sněmovně. A co si budeme povídat, my k tomu přispíváme měrou a děláme všechno pro to, aby ta nedůvěra byla čím dál větší.

Mluvili jsme o tom, že vláda slibovala čistotu. A my tady máme kauzu Dozimetr. Pak slyšíme, že vlastně je to naprosto v pořádku, protože ti dotčení po nějaké době se rozhodli rezignovat. Za mě by ta nová politická kultura byla skutečně taková, že by se ta kauza Dozimetr tady vůbec neobjevila. Že ani by nebylo co odhalovat. Pak bych začal věřit v čistotu a očištění politiky.

Za další, pořád tady... neustále slyším nějaké dělení na demokratické a nedemokratické strany. Já jako poslanec stále věřím v nestrannost soudů, ve funkčnost právního systému. Chce mi tady někdo v této Poslanecké sněmovně namluvit, že kdyby tady zasedla nějaká nedemokratická, skutečně nedemokratická strana, že by se vůbec dostala k volbám? Že by nebyla zrušena? Pokud tohle tvrdíte, pokud vy tvrdíte, že tady v této Poslanecké sněmovně sedí nedemokratická strana, tak vlastně říkáte, že selhal systém, selhal právní systém, protože to je přece něco nepředstavitelného. Takže bych byl rád, kdybychom se tady zdrželi podobných nesmyslných a nepravdivých útoků. Můžeme se pohádat o praktičnosti nějakých návrhů zákonů, ale tohle nálepkování, plivání špíny je opravdu Poslanecké sněmovny nedůstojné a opět přispívá k tomu, jak obyčejní lidé, běžní lidé, běžná populace, voliči, jak na nás nahlížejí.

Dále. Naše strana má v názvu "demokracie". A nejsme jediná strana, která ten název má. A já pak koukám, co vlastně ta vláda prosazuje – a nezlobte se na mě, je to všechno možné, jenom ne demokratické. Máme tady nerespektování volebního výsledku. Zase jenom na základě něčeho vyfabulovaného, že tady je nějaká demokratická strana, a proto nedostane žádnou funkci ve Sněmovně, tak jak byla celá léta zvykem. Takže nerespektujeme volební výsledek, vůli voličů. Pak tady máme blokování webů, máme tady KRIT, máme tady dotování spřízněných médií. Takže já očekávám, že tady vznikne nové Rudé právo, které bude držet ten správný směr, bude určovat, co je správné, všechno ostatní bude nepřípustné nebo se nechá finančně zajít na úbytě a vlastně za nic nemůžeme.

Já, když jsem v roce 1989 cinkal těmi klíči, tak by mě v životě nenapadlo, že se tady vrátí takové věci jako vyhazování z práce na základě nekorektních názorů. Ale kdo to určí, co je to, nekorektní názor? Já jsem si myslel, že tady existuje svoboda, názorová svoboda, a pokud neporuším zákon v tom, že nabádám k trestnému činu, pokud někomu nenadávám, neublížuji, tak vlastně mohu svobodně projevit svůj názor. A my tady máme propuštění pana profesora Druláka. Prosim vás, jenom opravdu člověk ducha mdlého věří tomu důvodu, proč byl propuštěn z ústavu, který on založil. Je to profesionál se vším všudy.

Pak tady máme navádění k donášení. Já jsem myslel, že bonzáctví, že se to pěstovalo za druhé světové války, jako když se donášelo na gestapo. Pak za komunistů se donášelo na StB, no a ono se to vrátí najednou. To mi zůstává, rozum stát, kam jsme to dopracovali? Pan Klíma, že ano, státní cenzor. A další věci.

Pořád jsou tady prosazovány věci jako korespondenční volba. Proboha, ta korespondenční volba byla už natolik, když to řeknu, pošpiněna tím, co se stalo během těch korespondenčních voleb v zahraničí. Pokud tu korespondenční volbu zavedeme, tak už dopředu zase znevěhodníme v očích občanů ty volby jako takové. Pak tady máme energetiku, Green Deal, emisní povolenky. Všichni víme, že je to zlo. Slyšeli jsme, že je potřeba to nějakým způsobem redukovat, snížit je. No a voilà, pak najednou v novinách, v televizi jásotně slyším, jak je to naprosto skvělé, že je dokonce ještě rozšíříme. Takže tady máme nějaké slova a naprosto odlišné činy.

A takhle bych mohl pokračovat. Pytel na mrtvoly, že jo? Já si myslím, že Ministerstvo vnitra jako státní instituce má plnit naprosto jiné funkce než prostě nějaké aktivistické výkřiky. Proč? Protože ta instituce má být vzorem profesionality. A tohleto opravdu profesionální nebylo. Další výkřik: raketa v Polsku. I ty největší světové mocnosti nabádaly ke zdrženlivosti, a já jsem tady slyšel výzvy pomalu jako k útoku. To znamená, i ta diplomacie už jaksi přestává být profesionální.

A já na závěr bych shrnul, proč vlastně budu hlasovat pro nedůvěru vládě, takové shrnutí jako na konci hodiny těmi základními body. Proč, co se mi nelíbí? Dvojí metr, pokrytectví, opojení mocí a aktivismus místo profesionality. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí pan poslanec Roman Kubíček a připraví se pan poslanec Jaroslav Bašta. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Milí členové vlády, dámy a pánové, já se dovolím obrátit na zbylé členy vlády a připomenu jim slib, který zde byl učiněn při projednávání energetického zákona v září tohoto roku, a to je zařazení zranitelných osob při příjmu elektrických, plynových a dalších energií. Na tomto místě jsem podával pozměňovací návrh, který se týkal toho, jakým závažným problémem může být odpojení od elektrické energie či plynu pro osoby zranitelné. Jsou to osoby v důchodovém věku, samoživitelky, invalidé a tak dále, a tak dále. Představil jsem tady dva poměrně jednoduché pozměňovací návrhy, které byly i koalicí nějakým způsobem kvitovány, a bylo mi slíbeno, že do konce roku 2022 bude připraven vládní návrh, s tím, že k tomu vládnímu návrhu bude dopracovaná kompenzace z dílny ministra práce a sociálních věcí Jurečky. To byl ten důvod, proč se to mělo udělat. Návazně na to měly prováděcí vyhlášky vlády upravovat dle nastalé situace tyto věci. No, máme půlku ledna a já jsem dočetl, že pouze bude k tomuto tématu vyhlášen seminář poslanecký, kde se tato záležitost bude projednávat.

Já bych si dovolil upozornit, byť nepředpokládám, že to bude nějaká masová záležitost, že k prvním odpojování může dojít již teď, protože, abychom si uvědomili, ten dopad ceny elektrických a dalších energií vlastně se objeví až teď při těch vyúčtováních a doplatcích. Ono s nějakou fixací jednotlivých tarifů nedocházelo k velkému a významnému navyšování plateb měsíčních, nicméně to vyúčtování od měsíce ledna do měsíce března bude chodit a věřím tomu, že určitému procentu domácností může způsobit problémy. A podle stávajícího energetického zákona, pokud tam nebudou uhrazené nedoplatky, tak ten distributor má v globálu povinnost do 30 dnů toho odběratele odpojit. Takže mohou být první vlašťovky. A nejsme připraveni na to, jak jim pomoci. Můžete říkat, že budou ti lidé si žádat o nějaké dávky, budou to nějaké podpory z Ministerstva práce a sociálních věcí, zajisté. Bude to možné, bude to postihovat určitou část a toto prohlubování může neustále narůstat. Podle posledních informací se do určitých finančních problémů dostává až 20 % domácností České republiky. To už je poměrně významné číslo. A ta elektrická energie podle výzkumu jednotlivých bank postihuje až 68 % těchto 20 % domácností. Je to nejvyšší náklad, na který nejsou připraveny.

Takže vážení pánové ministři a paní ministryně, já si dovolím připomenout panu premiérovi ten slib, který zde byl učiněn, a požádal bych vás, abyste urychleně zpracovali na

znění tohoto zákona včetně prováděcích vyhlášek, a současně tedy i na Ministerstvu práce a sociálních věcí pro vytvoření určité podpory pro tyto domácnosti. Já myslím, že to je akceptovatelné z mé strany. Já jsem tady na vás neútočil, já jsem tady měl trošku připraveno delší něco o energetice, ale už jsme to tady slyšeli asi devětkrát, tak si myslím, že není potřeba to neustále připomínat. Ale prosím o to, abyste tlumočili vašimi ústy mé přání a ten slib, který zde byl učiněn. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: A já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní tedy vystoupí pan poslanec Jaroslav Bašta a připraví se pan poslanec Igor Hendrych. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Bašta: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, už podruhé jsme svědky takového zvláštního představení, kdy přijde opozice s kritikou a uslyší přehled úspěchů při budování vyššího stadia liberální demokracie, a na druhé straně se ukazuje, že ta vláda postupuje tak, že by si možná zasloužila v některých případech zápis do Guinnessovy knihy rekordů za to, jakým způsobem dokáže zadlužovat Českou republiku, za to, jakým způsobem dokáže snižovat životní úroveň svých občanů, a za to, jak naopak nedokáže čelit problémům.

Já jsem přemýšlel, co mi to připomíná, a vzpomněl jsem si při té příležitosti na devadesátá léta, velkou privatizaci a takový krásný institut kindermanagementu. Což byli lidé, kteří byli dosazeni do některých firem, které byly určeny k privatizaci předem určenému zájemci, a jejich úkolem prostě bylo ten podnik co nejvíc zadlužit, co nejvíc zneschopnit, aby pak mohl být velice lacino prodán. A některé tendence tady můžeme vidět i teď. Takže já bych k tomu měl ještě jednu závěrečnou poznámku. Víte, všechny vlády, které se chovaly takhle asociálně za tu historii České republiky, za těch třicet let, vždycky skončily dříve, než byl konec jejich volebního období. Takže možná by bylo docela dobré, kdybyste se nad tím zamysleli, aby se nemusela opakovat tato podivná představení v této Sněmovně, a hlasovali s námi pro demisi vlády.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní tedy pan poslanec Igor Hendrych a připraví se pan poslanec Kamal Farhan. Máte slovo.

Poslanec Igor Hendrych: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážení páni ministři, vážené dámy, vážení pánové, já obvykle vystupuji k problematice sociální politiky a v ní jsem obvykle velmi kritický i k práci Ministerstva práce a sociálních věcí a panu ministru Jurečkovi. Nicméně dnes se k této problematice již vyjádřilo spousta mých předřečníků, takže dnes budu hovořit o něčem jiném.

Trošku to zkrátím a budu hovořit o tom, jak nenaplnuje nejen mé představy oblast programového prohlášení vlády pod titulkem, nebo pod nějakou sekci, která se nazývá Spravedlnost a právo, která, když to řeknu v kostce, tak se zabývá nebo měla by se zabývat podle programového prohlášení snižováním počtu odsouzených ve výkonu trestu a snižováním recidivy. Těch bodů tam je přibližně šest sedm, ale víceméně šest, které se na tuhle tematiku zaměřují. Já jsem byl poměrně ve velkém očekávání zhruba před rokem, protože tahle problematika je mi profesně poměrně blízká, a bohužel to, co se za ten rok stalo, tak mé představy tedy zatím rozhodně nenaplnuje. Já se v kostce zaměřím na ty jednotlivé body a budu klást víceméně řečnické otázky. Pan ministr tu není, já věřím tomu, že se odpovědí doberu někdy jindy. Musím uznat, že pan ministr Blažek je poměrně vstřícný v komunikaci, to se musí nechat, takže to probereme asi později.

Takže: Zaměříme se na problém nadužívání trestní represe u jednání s malou společenskou škodlivostí – to je bod 1.

Bod 2: Budeme se zasazovat o rozšíření výkonu alternativních trestů. Dobře. Ale zajímalo by mě, jakým způsobem se to provede, respektive v jaké fázi to momentálně je. Já osobně si neumím představit, že by to šlo nějak jinak než v podstatě změnou trestního zákona. A zasazovat se o rozšíření výkonu alternativních trestů, ano, jediné změna trestního zákona. Nadužívání trestní represe, tam vůbec nevím, jakým způsobem jiným než působením tím morálním apelem možná nebo nějakým apelem na soudce, protože oni jsou páni situace ve chvíli, kdy vynášejí rozsudek nad konkrétním odsouzeným, a těžko do toho může moc výkonná zasahovat. Takže tady by mě zajímala odpověď na tyhle věci.

Zajistíme výběr vhodného dodavatele elektronického monitorovacího systému, elektronických náramků. Tak tam jsem se už něco dočetl, že by to snad za dva roky mohlo začít znovu fungovat. Do detailů se pouštět nebudu, protože tohleto je jakoby chronická záležitost, která nás trápí, a už to mohlo fungovat mnohem déle, ale bohužel. Takže tomu celkem rozumím.

Zjednodušíme zaměstnávání a zvýšíme počet zaměstnaných vězňů. Tak tady bych také rád jako věděl, co se děje aktuálně. Žádné informace nemám. Trošku to sleduji a vím, že ta zaměstnanost odsouzených v podstatě nepodléhá ani nějakým ekonomickým vlivům, takže ani nějaká recese nebo konjunktura v průměru to zaměstnávání odsouzených neovlivňuje, aspoň podle čísel, která jsou k dispozici. Proti loňskému roku je pravda, že zaměstnanost vězňů se zvýšila o 3,5 % na nějakých 55 %, ale třeba v roce 2018 to bylo téměř 60 %. Takže nevím, je to poměrně složité, protože ne každý odsouzený je vhodný k tomu, aby byl zařazen do zaměstnávání, a zajímalo by mě, jakým způsobem se to má dít, jakým způsobem to současná vláda, respektive Ministerstvo spravedlnosti, zamýšlí.

Podpoříme rozšíření konceptu otevřených věznic. Tak na to jsem se ptal přímo u zdroje, přímo u Vězeňské služby, a zjistil jsem, že pouze jedna jediná otevřená věznice je v plánu. Měly být dvě původně podle programového prohlášení. Nebo takhle: Podle prohlášení vlády někdy ze srpna loňského roku, ale nejsou na to prý údajně finance, takže jenom jedna pro ženy ve Velkých Přílepech tady u pražské věznice na Ruzyni. Ale úplně od začátku. Bude to trvat minimálně dva roky, možná tři, protože to bude dům v podstatě na zelené louce, jak se říká lidově, takže všechny povolovací procesy a tak dále, dovedeme si představit, že to asi nebude za chvíli. Takže k tomu bych možná také chtěl více informací: Proč se v médiích objevila zpráva, že budou dvě otevřené dvě věznice, teď už jenom jedna, a kdy vlastně dojde k tomu, že bude otevřena.

No a podpoříme systémovou podporu penitenciární, postpenitenciární mezirezortní spolupráce a tak dále. Tak to je věc, která si myslím, že Českou republiku pálí úplně nejvíce, protože – právě jak jsem tady o tom hovořil v relativně krátké dvakrát, dneska potřetí- jsme na tom v tomhle ohledu velice špatně. Patříme k úplně absolutní špičce nejen v Evropské unii, ale i v Evropě v počtu vězňů na počet obyvatel. Máme obrovskou recidivu kolem 70, 75 % a v zásadě je to dlouhodobá záležitost, která se nějakým způsobem neřeší. Vznikla komise, já už jsem tady také o tom mluvil, jakási, která by měla tuhle problematiku řešit. Nicméně podle informací, které mám, se zaměřuje téměř výhradně na oblast trestní politiky, která by se nějakým způsobem měla změnit, upravit, tak aby řekněme nebyli recidivisté trestáni zvýšenými tresty, tak jak je to v dnešní době, a aby se snížily tresty za řekněme méně závažnou, společensky méně závažnou trestnou činnost. Ale já se domnívám, že je to málo, protože ty faktory, které se podílejí na tom, že máme ve vězení tak vysoký počet lidí, jsou ještě minimálně dva takové zásadní, a to je to, jak to funguje přímo v těch věznicích, jestli skutečně jsou programy k zacházení s odsouzenými efektivní, respektive jak působí faktor toho pozitivního působení proti faktoru takzvané prizonizace. Dál se tím nebudu zabývat, protože kdybych měl vysvětlovat, co ta prizonizace je, tak tady stojím ještě hodně dlouho. Ale já myslím, že pan ministr, který si vyslechne můj projev určitě, tak tomu bude rozumět.

No a úplně největší problém shledávám v oblasti takzvané postpenitenciární péče, to znamená v oblasti, která by se měla zabývat sociální inkluzí, sociálním začleňováním lidí po výkonu trestu. A tam se domnívám, že Česká republika má největší dluh nebo největší problém,

protože v téhle oblasti se za třicet let, nebo více než třicet let po sametové revoluci téměř nic nezměnilo. A tahleta takzvaná postpenitenciární péče klade mnohé bariéry, mnohé významné bariéry k tomu, aby ti lidé začali žít život běžného občana. Říká se tomu v prvotní fázi desistence, to znamená, že zanechá trestné činnosti a následně je schopen se postupně začlenit do běžného občanského života bez toho, aby mu někdo pomáhal. A tam si myslím, že je ten největší problém.

Takže já to už v podstatě zkrátím nějak, říkal jsem, že budu stručný. Škoda, že je to v tomto čase a že tu pan ministr není. Tahleta problematika je velmi zásadní a bohužel se jí tedy nikdo nevěnuje v současné době. Tak já jsem ten, který tohleto téma tady bude nést a budu ho nést i na dalších schůzích při dalších příležitostech. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní je řádně přihlášený pan poslanec Kamal Farhan a připraví se pan poslanec Oldřich Černý. Prosím, máte slovo.

Poslanec Kamal Farhan: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, děkuji za slovo. Já jenom v krátkosti zmíním několik bodů týkajících se zdravotnictví a stručně bych je zde okomentoval.

Já bych chtěl říct, že civilizovaná země musí mít vládu sebejistou, konsenzuální ve svých názorech, vládu, která umí rozhodovat, vládu, která je schopná pomáhat sociálně slabším skupinám obyvatel, vládu, která umí řídit nejen ekonomiku, ale i sociální a zdravotní systém. My zde máme vládu chaotickou. Vládu, která likviduje životní standardy občanů. Vládu, která neví, co chce. Svými kroky české zdravotnictví dovede do stavu, kdy budou lidé muset doplácet a platit za lékařskou péči, kdy vláda hovoří již dnes o nutnosti vybírat peníze na některé úkony, poté co sebrala 14 miliard, aby si vylepšila svůj děravý rozpočet. Na druhou stranu musím říct, že mě dneska pan ministr Válek potěšil. Já si dovoluji citovat z jeho vystoupení, to znamená ze stenozáznamu. Považuji to za velmi důležité a říkám radostnou zprávu, kterou vyslal, vyslal jasný signál. Cituji: Jen šílenec zdravotník by řekl, že chce méně peněz. Bezesporně každá koruna ve zdravotnictví je dobrá. – Je to poprvé, co jsem slyšel z vládních lavic něco takového, protože vlastně, jak všichni víme, tak těch 14 miliard vláda českému zdravotnictví sebrala. A to, co dnes řekl pan ministr, považuji za jasný signál, ale nerozumím mu v kontextu toho, co v minulosti tady vysílal za signály. Myslím, že všechny segmenty zdravotnictví by měly vládě vyslat také jasný signál, když nesouhlasí s těmi chaotickými kroky ministra zdravotnictví.

Zdravotnictví se v posledních letech ve svých rozpočtech k poměru HDP začalo srovnávat s vyspělými západoevropskými zeměmi. Začalo se vymaňovat z podfinancování. Při současné dvouciferné inflaci plánovat na letošní rok platby nemocnicím, ambulantům a praktickým lékařům na úrovni 8 % navýšení znamená reálné snížení objemu peněz na poskytování zdravotní péče, takže hrozí, že se té vyspělé Evropě začneme opět vzdalovat. Vláda svým rozhodnutím o škrtu plateb za státní pojištění, kdy sebrala českému zdravotnictví 14 miliard, zvýšila deficit systému veřejného zdravotního pojištění. Vymítá deficit státního rozpočtu deficitem veřejného zdravotního pojištění.

Další z takových věcí, co zde předložil ministr zdravotnictví, byl pandemický zákon. Víme, jaké diskuse vlastně zde probíhaly okolo pandemického zákona. Nakonec se vládě a Ministerstvu zdravotnictví i přes nesouhlas opozice a jejich koaličních kolegů v Senátu podařilo tento zákon prosadit. I v Senátu jejich práci ohodnotili a tento zákon jako zmetek. To není moje citace, to je citace ze Senátu. Věnovali týdný na to, aby do něj prosadili omezování venkovních aktivit mateřských a vysokých škol, i přesto, že ke zvládnutí zhoršené situace měli jiné legislativní nástroje. I tímto dalším svým krokem ukázali, kde se nachází jejich priority namísto řešení situace s nedostatkem finančních prostředků, nedostatkem lékařů, sester a situací v některých nemocnicích.

Krátce bych zde pohovořil ještě o lécích. Vidíme zde, že přístup k nedostatku léků, který se snaží řešit, není za pět minut dvanáct, ale už je to po dvanácté. A zase vidíte priority, že jejich hlavní prioritou je snižování peněz do zdravotnictví. Naši spoluobčané musí tyto léky potom kupovat v zahraničí, jako bylo Polsko, Slovensko, Rakousko.

Dalším krokem k likvidaci českého zdravotnictví je situace v hygienické službě. Vůbec nechápu, jak může vláda v současné situaci a po zkušenostech z minulých pandemických let udělat to, že redukuje kapacitu orgánů ochrany veřejného zdraví, to znamená hygienických stanic. Léta byly tyto instituce na okraji politického zájmu, což se nám v pandemii vymstilo. Viděli jsme to v přímém přenosu, jak hygieny nebyly kapacitně s to zvládat nápor epidemie. A přesto si myslím, že boj s pandemií ještě není u konce. Absurditu tohoto rozhodnutí podtrhuje skutečnost, že desítky zaměstnanců hygien vláda propustí, ale nemá problém nabírat nové zaměstnance pro nová ministerstva k uspokojení své pětikoaliční vlády.

Jenom krátce bych se zmínil k odpovědi na moji písemnou interpelaci, když jsem se pana ministra ptal, jak sleduje čekací doby na lékařské výkony, jak je vyhodnocuje. Jeho odpověď, černé na bílém, opět cituji. "Ministerstvo zdravotnictví nevyhodnocuje čekací doby. Povinnost hlášení čekacích dob na Ministerstvu zdravotnictví není stanovena." Podle údajů Ministerstva zdravotnictví aktuálně chybí českému zdravotnictví 3 000 všeobecných sester, 1 000 lékařů. Navíc hrozí propad kapacit praktických lékařů a praktických lékařů pro děti a dorost. To je jen několik střípků, několik perliček z přehršle nezájmu, přezíravosti Ministerstva zdravotnictví k řešení akutních věcí, které zajímají nejen nás poslance, ale věřím, že i veřejnost. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: A já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní tedy pan poslanec Oldřich Černý a připraví se pan poslanec Ivo Vondrák. Prosím.

Poslanec Oldřich Černý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení občané, od včerejšího rána zde bylo v rámci vystoupení členů vlády a koaličních poslanců řečeno velmi mnoho informací, co tato vláda vytvořila a udělala pro blaho občanů České republiky, a také zde padaly nářky na to, kolik každý jednací den stojí a že by naše vystoupení měla být věcná a konstruktivní. Takže měl jsem připravený několikastránkový výčet připomínek ke krokům této vlády v neprospěch občanů, které denně slyším v médiích, na ulici, v obchodě, kolem sebe a v různých diskusích, a moje vysvětlení, proč za své voliče budu hlasovat pro návrh vyslovení nedůvěry vládě. A na rady vás, zkušenějších kolegů, jsem se tedy rozhodl své vystoupení podstatně zkrátit. Dal jsem dohromady to podstatné z vašich projevů, činů a především vládních kroků a nařízení za dobu působení vaší vlády s tím, jak to vnímá většina občanů. Čerpal jsem ale také z médií, ze sociálních sítí, z diskusí, jak už jsem uváděl, a především takzvaně z ulice. A překvapivě se mi podařilo dát dohromady ta vaše doporučení všem obyvatelům, živnostníkům, malým, středním i těm velkým českým firmám, mladistvým i důchodcům, zdravým i nemocným. Dovolím si to vše tedy za vás shrnout a pro ty z vás tady v sále a u televizních obrazovek, co by si chtěli dělat poznámky, budu mluvit pomaleji a pro jasné pochopení nebudu ta doporučení rozvádět.

Takže: (důrazně) netopit, nesvítit, nejezdit, nestavět, nevařit, nenadávat, nekritizovat, nestávkovat, nemarodit, neúnavně pracovat, našetřit si na důchod a v neposlední řadě nemyslet. Ale teď je otázkou, jak dlouho se to bude většině občanů České republiky líbit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Nyní je řádně přihlášený pan poslanec Ivo Vondrák. Není přítomen, přihlášku mažu. Nyní tedy paní poslankyně Zuzana Ožanová a připraví se pan poslanec Patrik Nacher. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážení páni ministři, dámy a pánové, přiznám se, že včera jsem ještě neměla nachystaný žádný proslov. Můj proslov vznikl až na základě toho, jak tu vláda prezentovala své výsledky činnosti. Chtěla jsem klást dotazy, nemohla jsem, proto se teď zmíním k některým z pánů ministrů a k jejich vlastně pochvalám, k své sebechvále, kterou tady přednesli.

K panu ministru Lipavskému, jak jsem dívala do omluv, asi ho ani dneska neuvidím ani při hlasování. Ten řekl, že výsledek předchozí diplomacie byla stoprocentní závislost na ruském plynu. Takže připomeňme si docela nedávný rok 2010 a studenta Lipavského, který ve své bakalářské práci dospěl k závěru: Samotné energetické dodávky nejsou skutečným politickým nástrojem Ruské federace. Přesto bakalářskou práci s tímto závěrem obhájil na Karlově univerzitě. A teď říká: Měli jste to vědět. Pro lepší přesnost budu citovat celý předposlední odstavec zmíněné bakalářské práce: "Ačkoliv si Rusko velmi dobře uvědomuje své postavení na trhu s energetickými surovinami a otevřeně deklaruje, že právě rozvoj energetického sektoru pomůže Ruské federaci navrátit lesk velmocenského postavení, analýza odhaluje, že samotné energetické dodávky nejsou skutečným politickým nástrojem Ruské federace." Tolik citace. Takže pan ministr ještě v době, kdy nebyl ministrem, vybádal, že to není politickým nástrojem, ale včera říkal: Měli jste to vědět.

K panu ministru Bartošovi. Evropská komise od roku 2014 sleduje pokrok členských států v digitální oblasti a každoročně zveřejňuje zprávy o indexu digitální ekonomiky a společnosti DESI. Zprávy zahrnují každý rok profily jednotlivých zemí, což členským státům pomáhá určit, v jakých oblastech potřebují přednostně přijmout opatření, a tematické kapitoly obsahují analýzu klíčových oblastí digitální politiky na úrovni EU. Index DESI řadí členské státy podle úrovně jejich digitalizace a analyzuje jejich relativní pokrok za posledních pět let s ohledem na jejich výchozí situaci.

A nyní k České republice. Podle výsledku indexu digitální ekonomiky a společnosti DESI za rok 2022 se Česko mezi 27 členskými státy Evropské unie řadí na devatenácté místo, oproti roku 2021 si tedy o jedno místo pohoršilo. Tolik z této zprávy a k úspěchům na poli digitalizace. Jediným úspěchem na poli digitalizace je, že ředitel agentury pro digitalizaci nemusí mít vysokou školu. Za mě to je jediné, co si z minulého roku k digitalizaci беру od pana ministra.

K ministru Kupkovi, který je zde přítomen. K výčtu úspěchů této vlády zařadil pan ministr prodloužení platnosti evidenční kontroly silničních motorových vozidel ze 30 dnů na jeden rok. Já to chápu, je to úspěch, protože přece jenom zmenšuje to byrokratickou zátěž. Nicméně v minulém volebním období existoval tisk 1046, kde s tímto nápadem již přišlo Ministerstvo dopravy. Bylo to prodloužení z 30 dnů na dva roky. Potom různými poslaneckými návrhy a diskusemi se dospělo, že tedy kompromisně jeden rok. Nicméně vzhledem ke konci volebního období minulého tento tisk již nestihl projít třetím čtením. Takže byť to pan ministr uvedl jako úspěch této vlády, ano, je to úspěch, protože jsme tento zákon dokončili, nicméně práce na tomto poli začala již minulé volební období. Já jsem za to ráda, ale větší úspěch by byl, kdyby se tehdy přijala lhůta dva roky, tak jak původně ministerstvo navrhovalo, protože tato věc by řešila především problémy těch lidí, kteří své vozidlo přeprodat, zapomenou, že by měli splnit svou zákonnou povinnost a na registru vozidel změnit provozovatele vlastníka vozidla, a potom se diví, když jim správní orgány posílají... a potom se diví, když jim správní orgány posílají výzvy k úhradám částek například za překročení povolené rychlosti jízdy či jízdu na červenou. Protože vozidlo prodali, nevědí, kde je, ale stále jsou evidováni v registru vozidel. Jsou zodpovědní za tyto přestupky provozovatelé vozidla, musí potom dojít k přeregistraci. Dojdou na úřad, tam zjistí, že to musí jít administrativně, s novým vlastníkem se nedomluví a probíhá správní řízení. Podmínkou k přeregistraci vozidla je platná evidenční kontrola. A když se nedomluví s novým vlastníkem, tak ji nemají jak zařídit. No a kdyby to byly ty dva roky místo toho jednoho roku, tak by to měli jednodušší, protože to je lhůta pro technickou kontrolu. Ale nicméně jinak nemám žádné výhrady k tomu, co pan ministr říkal.

Celkově vláda neustále prosazuje a říká, jak sníží počty úředníků. No já nevím. Máme o pár ministrů víc, tedy přibližně o víc než 70 úředníků, manažerské pozice. To není snížení počtu úředníků, to je zvýšení počtu úředníků.

Ještě bych se možná krátce vyjádřila taky k programovému prohlášení vlády. Tady na tomto poli za mě, já bych řekla, že mám i zklamání. Byť nejsem členkou koaličního uskupení, tak přece jenom se domnívám, že by mohlo jít o určitý dokument, podle kterého se dá predikovat postup koaličních partnerů. A i jako opoziční ve své podstatě bych měla vědět, co bude následovat. Tady jsem byla hodně zklamaná ve vztahu k zákonu o státní službě. Tato koalice prezentovala, že tento zákon změní, že to bude společná změna. Nicméně předsedové podali tento návrh na změnu zákona, předsedové koaličních klubů, nikoliv vláda. A tady dojde k meritu věci. Ty diskuse byly dlouhé, nehodlám je opakovat. Jedním z argumentů bylo, že to mělo projít standardním legislativním kolečkem, tak jak tato vláda slibovala ve svém programovém prohlášení, aby byly ty zákony kvalitní. K tomu nedošlo.

A k čemu nyní dochází na jednání našich výborů? Dle jednacích řádů Poslanecké sněmovny návrhy zákonů předkládané vládou – samozřejmě vládu zastupuje ministr. Ten má přijít na výbor představit zákon, případně může jeho náměstek. Do zákona o státní službě se vsunulo, že pro jednání na těch výborech tedy pan ministr pověří a na tu chvíli se vrchní ředitel sekce stane náměstkem, aby mohl splnit tuto zákonnou povinnost. Jenomže, vážení kolegové, lex specialis, jednacích řádů Poslanecké sněmovny, je fakt v tomto případě nadřazen zákonu o státní službě. A většina ministrů, zatím nedošlo k mnoha výborům, posílá vrchní ředitele sekcí. Já chápu, že jsou to odborníci. On si každý náměstek může na to jednání přizvat. Ale návrhy vládních zákonů má prezentovat zástupce vlády, ministr může být z jakéhokoliv ministerstva, když se domluví, případně jeho náměstek, a nikoliv úředník. Přípustné by bylo, kdyby tam náměstek byl, řekl pár vět a dále předal odborníkovi slovo. To ne.

Takže díky tomu, že vládní koalice nedodržela svoje vládní programové prohlášení, děkuji za upozornění kolegyni, díky tomu, že vládní koalice nedodržela svoje vládní prohlášení, tak došlo k chybě. Jak ji nyní napravíme? Budeme otvírat kvůli tomu celý jednacích řád Sněmovny? Je to na vašem zvážení. Ale bylo by dobré, kdybyste na půdě Poslanecké sněmovny respektovali zákony, a tedy i na výbory chodili sami ministři předkládat vládní návrhy zákonů, nebo jejich náměstci. Já vás o to prosím, protože opravdu nechci toto na každém výboru opakovat, že porušujete jednacích řád Sněmovny. Dále k tomu už nebudu hovořit. Mí kolegové řekli mnoho, já se jenom přidám k tomu zástupu, který říká, tato vláda nemá mou důvěru.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Přečtu omluvu. Od 23.20 bez udání důvodu se omlouvá paní poslankyně Marie Pošarová.

Nyní vystoupí pan poslanec Radek Koten a připraví se pan poslanec Patrik Nacher. Prosím, máte slovo. A ještě než začnete mluvit, poprosím v levé části sálu, byť chápu, že je pokročilá hodina, částečně o ztišení. Děkuji vám. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Koten: Děkuji, pane předsedající. Vzhledem k tomu, jaká je už nyní pozdní hodina, tak se budu snažit o maximální stručnost a v podstatě jenom tady zopakuju to nejdůležitější. A dá se říci, že co se týká programového prohlášení této vlády, tak ta slibovala, že nebude zdražovat, že nebude zvyšovat daně a tak dále, a tak dále. Bohužel nic z toho se neplní. Kromě tedy toho, že ta rozpočtová odpovědnost, kterou inzerovala, bohužel je spíš rozpočtovou neodpovědností, protože ten deficit státního rozpočtu je čím dál tím větší.

Co se týká zdražování energií, jak to tady v České republice dopadá, tak u těch energií, tam je to nejmarkantnější hlavně u elektrické energie, kterou si tady vyrábíme sami, a bohužel Fialova vláda nebyla schopná s tímto pro občany České republiky absolutně nic udělat. A myslím si, že za ty kroky, které učinila, si zaslouží skutečně, skutečně ohodnocení jako

lichvář roku. Protože prodávat něco, co elektrárny ČEZu vyrobí za 30 až za 50 haléřů, tak to prodávat za 6 korun a tam zastropovat cenu, to je opravdu majstrštyk.

Co se týká postupného zavádění a plíživého zavádění cenzury a rušení ústavních práv, jako je svoboda slova, tak tam si myslím, že by si zasloužila Fialova vláda s Bruslem také medaili. Protože to, co se tady v podstatě snaží zavést, nás bude vracet někdy do padesátých let minulého století. Ale já bych to zkrátil ještě více. Jenom podotknu, že ty finanční prostředky, které vnitro hodlá dávat spřáteleným médiím a neziskovým organizacím, které mají tedy takzvané čekovat fakta a mají jaksi hodnotit, co je a co není pravda, na základě toho ještě vláda bude platit zhruba sto, sto milionů spřátelená média toho hlavního proudu, který tedy bude dávat za pravdu vládním názorům, to si myslím, že je tedy úplný vrchol. Ale já si myslím, že všichni, kdo neznají historii, tak jsou odsouzeni si tu historii prožít znovu a znovu, protože neznalost historie skutečně neomlouvá. A já bych tady –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale jak v pravé, tak v levé části sálu požádám o ztišení.

Poslanec Radek Koten: Já si myslím, že teď už to bude opravdu krátké. A jenom se vrátím k té historii. Je to poměrně velmi, velmi stará historie, ale já tady budu citovat projev jednoho ze zákonodárců jisté země, kterou jsme považovali za kolébkou demokracie. Myslím si, že je tedy nejvyšší čas. Cituji: "Ukončit vaše zasedání, jež jste zostudili opovrhováním vším dobrým a poskvřili všemi neřestmi. Nejste než se branka a odpůrci blahodárné správy. Nejste než nájemní ničemové. Svou zemi byste zaprodali za kus bídného žvance jako Ezau, svého Boha zradili pro pár drobných jako Jidáš. Je ve vás vůbec něco dobrého? Existuje nějaká hanebnost, jež by vám nebyla vlastní? Věřící nejste o nic víc než můj kůň. Zlato je vaším bohem. Kdo z vás neumlčel své svědomí za úplatek? Je mezi vámi alespoň jeden, jenž by sebenepatrněji hájil zájmy Commonwealthu? Vy mrzké děvky! Což jste svým nestoudným pletichařením a podlostmi znesvětili toto posvátné místo a z Božího stánku učinili doupe lotrovské? Jak hnusně odporní jste celému národu, jenž vás pověřil k napravování křivd. Tak tedy seberte si své saky paky, zamkněte za sebou a ve jménu Boha jděte!" Je to tedy citát Olivera Cromwella z 20. dubna roku 1653. Tím tedy končím můj projev tady a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. A další vystoupí pan poslanec Patrik Nacher, zatím poslední přihlášený do rozpravy. A opět připomínám, kolegové v pravé části sálu, stejně tak levé, o ztišení, aby bylo rozumět tomu, co pan poslanec říká. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Tak děkuji, pane místopředsedo. Vážená vládo, dámy a pánové, dneska to na mě vyšlo, že jsem poslední. (Smích v sále.) Ale aspoň jak se to urychlilo, tak aspoň skončíme v nějaký rozumný čas. Já jsem si původně tady připravil těch poznámek víc, ale velmi to zkrátím, takže si myslím, že to budu mít do deseti minut. To je informace pro všechny, abyste už svolali svoje kolegy, že se bude blížit hlasování. Vidíte, jak jsem fěr.

Já nejdřív budu reagovat na tu rozpravu a tu diskusi, která tady, která tady probíhala. Na Twitteru se dost často o tom píše jako kňu a fňu, kňourání, fňukání, přesně tak. Tady jsem si chtěl půjčit takový, tu kapa desku, ten plakát, jak jste tady měli, s tou fotkou Andreje Babiše. A tam bylo napsané "kampaň" v reakci ironizující, že on to často používá. Ale dneska, když jsem poslouchal koaliční poslance, tak jste to nejčastěji říkali vy, že vlastně celá ta schůze je kampaň. Takže vy jste vlastně naplnili to, čím jste tady chtěli ironicky upozornit, že dělá někdo jiný. Protože vy jste řekli, že to je kampaň. Když jsem si dělal čárky, pak už jsem přestal, tak slovo Andrej Babiš jste tady opakovali s podobnou frekvencí, jako když jste byli v opozici a on byl premiér. Ale ta situace se vyměnila, kolegové. My jsme v opozici, vy jste koalice, vy jste

vláda, vy se zpovídáte Poslanecké sněmovně, takže vymlouvat se na opoziční politiky mně přijde jako málo.

A když už jsme u té kampaně, tak já jsem přemýšlel, jak by to tedy bylo, abyste byli spokojeni, kdy bychom měli takovouhle schůzi svolat. Kdybychom to udělali v prosinci, tak řeknete, že to je na konci našeho předsednictví. Kdybychom to udělali na začátku ledna, tak řeknete, že to je před prvním kolem. Tady já upozorňuju, že my jsme na klubu sbírali ty podpisy před tím prvním kolem, takže jsme nemohli vědět, jak ten výsledek dopadne. Vy se smějete, ale přece vy jste tady vybízeli ty demokratické kandidáty, aby se spojili, a do toho finále se dostali dva demokratičtí kandidáti. Takže vy jste přece dělali všechno pro to, aby tedy Andrej Babiš se do druhého kola nedostal. A my jsme sbírali podpisy před tím druhým kolem. Kdyby se naplnila vaše vize, tak dneska tady je schůze a to finále té prezidentské kampaně je úplně v jiném složení. (V sále velmi hlučno.)

Dobře, kdybychom tu schůzi svolali po prezidentských volbách, tak bychom zase byli kritizováni v případě, že by vyhrál Petr Pavel, tak že to je jako pomsta opozičního klubu, v případě, že by vyhrál Andrej Babiš, že to je první krok ke spojování, v uvozovkách, ironicky míněno. Takže v zásadě se téměř vylučuje doba, kdy bychom měli a mohli jako opozice svolat – což vy jste udělali třikrát v tom minulém volebním období, třikrát – aniž bychom za to byli kritizováni. Tak to je tolik k tomu kňu a fňu. Prostě opozice na to má právo. My jsme to respektovali. Já jako koaliční poslanec jsem vždycky s respektem vystupoval tady a nazýval jsem to, jestli si na to vzpomínáte, stejně tak jako důvěra vlády, nedůvěra vlády, jako svátek demokracie.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Tak kolegyně a kolegové, je to poslední vystupující zatím řádně přihlášený v rozpravě. Já vás požádám, abyste mu věnovali patřičnou pozornost a v případě, že chcete řešit jiné věci, abyste šli diskutovat do předsálí... Kolegové, poprosím... Prosím, pokračujte.

Poslanec Patrik Nacher: Tak já děkuju panu místopředsedovi. My jsme takový tým. Vždycky když se ten hluk zvýší, tak já se na vás otočím a děkuju za to vybízení ke klidu.

No a teď základní poznámky, proč budu hlasovat pro nedůvěru této vlády. V zásadě by se to dalo shrnout do toho, že vláda dělá přesně to, co kritizovala na té předchozí vládě. Také nejčastější argument – s kýmkoliv z vás jsem v televizi, tak je, když už nevíte, kudy kam, tak řeknete: vy jste to dělali taky. Vy jste to dělali taky. Cokoliv. Od obstrukcí počínaje přes snahu o zařazení mimořádných bodů, mimořádné schůze a podobně. Dneska jsme se bavili o tom, jestli při vyvolání hlasování o nedůvěře, když jsou ta přednostní práva, že my jsme zipovali, vy jste někteří říkali, že jsme nezipovali. A když už nevíte kudy, tak řeknete, vy jste to dělali taky. Ale vy jste přece kandidovali a v těch volbách vyhráli s tím, že to bude změna. Tak prostě nemůže od vás padnout argument, že jste to dělali, že jsme to dělali taky, protože to žádná změna není. A teď já vám – mám tady poznámky, písemně, nic nečtu, co jsem si udělal ručně, co všechno jste říkali a co teď všechno děláte jako vládní většina. (Hluk v sále trvá.)

Válcování, opozice. Vám to vždycky vadilo. A já si pamatuju, že když jsme vám něco nepodpořili, tak vždycky po tom hlasování tady vystoupili ti poslanci s přednostním právem a stěžovali si na to, že to, že jsme vás přehlasovali. To samozřejmě kňourání nebylo. Když to děláme my, tak to kňourání je.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás opět přeruším, pane poslanče... A požádám o ztišení. Prosím, pokračujte.

Poslanec Patrik Nacher: Připomenu. Mimořádnou schůzi jste neschválili ani jednu. S opozičním okénkem to také nevypadá moc dobře, nedopadlo to moc dobře. A v zásadě vlastně vy naplňujete všechno to, co se vám nelíbilo v tom předchozím volebním období. Ano, je pravda, že ve druhém čtení je návrh můj a mých kolegů ohledně změny OSŘ. To je pravda, to je jediný bod, který je na programu. A já za to děkuji. Takže to není ta absolutní nula. Tak je to prostě novela, jedna tahleta záležitost.

Vy jste kritizovali při schvalování rozpočtu s tím, že se tam pracuje, v té předchozí vládě, s příjmy, s kterými se nepočítá, kvůli kterým je potřeba změnit zákon. A teď jste udělali přece to samé, dokonce dvakrát. Nejprve těch 14 miliard za ty zvýšené platby za ty státní pojištění a pak ten windfall tax. Vlastně jste naplnili přesně to, co jste kritizovali na té předchozí vládě, že si dovolila tam dát příjmy z digitální daně, která se tady projednávala mezi druhým a třetím čtením. Zvýšení zadlužení jste kritizovali, ale vy ho zvyšujete také. A já se ptám, kde je tedy, kde jsou ty škrty z hlediska počtu zaměstnanců ve veřejné správě? Což byla také jedna z nejčastějších kritik. Není. Naopak je tam nárůst na základě schváleného státního rozpočtu na rok 2023.

Některé další věci potom jste dělali buď opožděně bez jakékoliv komunikace s opozicí, a to byla přece věc, kterou vy jste kritizovali v době covidu. Aby vláda více komunikovala s vámi jako s opozicí. A já si pamatuju, že tady byla různá setkání, kulaté stoly mezi ministry a opozičními lidry, hejtmany a podobně. A teď my navrhujeme zastropování, vy řeknete, že to je populismus, a za 14 dní přijdete se zastropováním.

Obchodování s emisními povolenkami jde opačným směrem. Snížení DPH – bude zvýšení. Kritizovali jste předchozí vládu ohledně daní. Předchozí vláda i přes to všechno, že zvyšovala platy, snižovala daně. Snižovala daně. A byl tam ten covid. Nebyla to nějaká standardní doba. Výsledkem toho je, že máme nejvyšší ceny elektřiny a plynu v rámci našich příjmů. To znamená při přepočtu na příjmy občané v České republice platí nejvíc. A to jakkoliv my jí vyrábíme tolik, že ji vyvážíme. A to jsou prostě legitimní, legitimní otázky opozice, na které vy v Poslanecké sněmovně prostě nechcete, nehodláte odpovídat.

A jak se stalo minulý týden, z těch všech návrhů, těch šesti bloků, jste prostě nezařadili ani jeden, ani na jednu tu problematiku jste nebyli ochotni odpovídat. A já jsem tady přece kritizoval, že třeba – konkrétní věc, která není moje problematika, to je ten nedostatek léků. To přece píše občané i vám. Pan ministr na to neodpovídal a potom při písemných interpelacích zabral dvěma písemnými interpelacemi dvě hodiny.

Takže já to hodně zkrátím. Suma sumárum... (Odminka kvůli hluku v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám. Kolegyně a kolegové, a dívám se tentokrát opět doprava, žádám vás o ztišení, ať je rozumět, co zde pan poslanec říká. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Suma sumárum, mě to mrzí. Ale jak říkám, tato vláda a většina 108 poslanců dělá dost často to, co kritizovala na té předchozí vládě. Nepouští nás tady sem do diskuse, já si teď tady nestěžuji, i jak probíhá tohle vyslovování nedůvěry vládě. Ale pak nám neříkejte, že to trvá dva dny, když celý ten první den zaberete vy. Já jenom, aby to bylo jasné, protože už teď, už teď probíhá na sociálních sítích, že to trvá dva dny, jako bychom to zavinili my.

Je před námi ohlášená změna programového prohlášení, což mimochodem je také docela důležitá věc, která tady nebyla tak často zmíněna. Prostě vy budete měnit programové prohlášení, protože nejste schopni dodržet všechno, co jste tam slíbili. Takže bych se možná chtěl zeptat – a je to spíš řečnická otázka, protože očekávám, že už jsou tady všichni, plný sál, už chcete hlasovat – jestli s tou změnou programového prohlášení přijdou i nějaké personální změny. A jestli si přijdete aspoň potom pro hlasování o důvěře, nikoliv o nedůvěře, že pak byste

potřebovali 101 aktivních hlasů, nikoliv jak je to teď obráceně. Myslím si, že by to slušelo. Když se změní programové prohlášení, tak by s tím měla být spojena i nová důvěra.

Dámy a pánové, já děkuju, že jste – za tu pozornost teď v půl dvanácté, maximálně jsem to zkrátil v respektu k vám, k zaměstnancům Poslanecké sněmovny, abychom tady nejeli přes další noc, a přeji vám hezké hlasování.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: A já vám děkuji, pane poslanče. Už nevidím žádnou další přihlášku. A je-li tomu tak, já končím rozpravu. Táži se, zda si chcete vzít závěrečná slova, pane premiére? Není tomu tak. V tom případě nyní přistoupíme k hlasování a já předám řízení schůze.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Hezký pozdní večer, vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci. Ještě načtu dvě zrušení omluv, a to paní poslankyně Mračková Vildumetzová a také paní poslankyně Pastuchová, obě svoji omluvu ruší.

Nyní tedy máme ukončenou rozpravu. Já jenom připomenu, že podle § 85 odst. 1 a 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny se o návrhu na vyslovení nedůvěry vládě hlasuje podle jmen. K přijetí usnesení, kterým se vyslovuje vládě nedůvěra, je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců.

Žádám nyní určené ověřovatele této schůze, kterými jsou poslankyně Renáta Zajíčková, poslanec Stanislav Berkovec, aby zaujali místa u stolku zpravodajů.

Nejdříve přistoupíme podle § 74 odst. 4 jednacího řádu Poslanecké sněmovny k vylosování jména poslance, od něhož se bude v abecedním pořadí hlasovat. Kontrola lístků se jmény poslanců byla provedena. Dubský Tomáš byl vylosován.

Já poprosím o ztišení. Připomínám, že podle § 74 odst. 4 jednacího řádu se vyvolaný poslanec vysloví "pro návrh", nebo "proti návrhu". Jestliže se zdržuje hlasování, řekne "zdržuji se". Jiný projev poslance se považuje za zdržení se hlasování. Prosím, aby každý vyvolaný poslanec své stanovisko řekl dostatečně hlasitě, abych jej mohla v souladu s jednacím řádem opakovat.

Nyní ještě jednou požádám o ztišení a přikročíme k hlasování. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje vládě nedůvěru."

Nyní vás tedy budu vyvolávat a prosím o vyslovení se.

Zahajují hlasování. Dubský Tomáš.

Prosím o kultivované jednání a kolegy, kteří jsou vyvoláni, aby sdělovali jenom své stanovisko. Bylo to proti návrhu.

Dufek Aleš: Omluven.

Dvořák Jaroslav: Taktěž omluven.

Exner Martin: Proti návrhu.

Faltýnek Jaroslav: Pro návrh.

Farhan Kamal: Pro návrh.

Feranec Milan: Pro návrh.

Fiala Petr: Proti návrhu.

Fiala Radim: Pro návrh.

Fialová Eva: Pro návrh.

Fifka Petr: Proti návrhu.

Fischerová Romana: Pro návrh.
Flek Josef: Proti návrhu.
Foldyna Jaroslav: Pro návrh.
Fridrich Stanislav: Asi omluven. Fridrich Stanislav: Omluven.
Gazdík Petr: Proti návrhu.
Golasowská Pavla: Proti návrhu.
Haas Karel: Proti návrhu.
Hájek Jiří: Proti návrhu.
Hájek Martin: Proti návrhu.
Hanzlíková Jana: Pro návrh.
Havel Matěj Ondřej: Proti návrhu.
Havlíček Karel: Pro návrh.
Havránek Jiří: Proti návrhu.
Helebrant Tomáš: Pro návrh.
Heller Šimon: Proti návrhu.
Hendrych Igor: Pro návrh.
Hofmann Jan: Proti návrhu.
Horák Jiří: Proti návrhu.
Hrnčír Jan: Omluven.
Jáč Ivan: Pro návrh.
Jakob Jan: Proti návrhu.
Janda Jakub: Omluven.
Janulík Miloslav: Omluven.
Jílková Marie: Omluvena.
Juchelka Aleš: Pro návrh.
Jurečka Marian: Proti návrhu.
Kaňkovský Vít: Proti návrhu.
Kasal David: Pro návrh.
Kašník Pavel: Proti návrhu.
Kettner Zdeněk: Pro návrh.
Klíma Pavel: Proti návrhu.
Knechtová Lenka: Pro návrh.
Kobza Jiří: Pro návrh.
Kocmanová Klára: Proti návrhu.
Kohajda Michael: Proti návrhu.
Kohoutek Tomáš: Pro návrh.
Kolář Ondřej: Proti návrhu.

Kolovratník Martin: Pro návrh.
Koten Radek: Pro návrh.
Kott Josef: Pro návrh.
Kovářová Věra: Proti návrhu.
Král Václav: Proti návrhu.
Králíček Robert: Pro návrh.
Krejza Karel: Proti návrhu.
Krutáková Jana: Proti návrhu.
Kubíček Roman: Pro návrh.
Kubík Jan: Pro návrh.
Kučera Michal: Proti návrhu.
Kuchař Jan: Proti návrhu.
Kukla Martin: Pro návrh.
Kupka Martin: Proti návrhu.
Lacina Jan: Proti návrhu.
Lang Hubert: Pro návrh.
Langšádlová Helena: Proti návrhu.
Prosím vás o ztišení, kolegyně a kolegové.
Lesenská Vladimíra: Pro návrh.
Letocha Petr: Proti návrhu.
Levko Jarmila: Proti návrhu.
Liška Petr: Omluven.
Lochman Ondřej: Proti návrhu.
Mádlová Ivana: Pro návrh.
Major Martin: Proti návrhu.
Malá Taťána: Pro návrh.
Maříková Karla: Pro návrh.
Mašek Jiří: Pro návrh.
Metnar Lubomír: Pro návrh.
Michálek Jakub: Proti návrhu.
Mračková Vildumetzová Jana: Pro návrh.
Müller Tomáš: Proti návrhu.
Munzar Vojtěch: Proti návrhu.
Nacher Patrik: Pro návrh.
Naiclerová Hana: Proti návrhu.
Navrátil Jiří: Proti návrhu.
Němečková Crkvenjaš Zdenka: Proti návrhu.

Novák Marek: Pro návrh.
Nováková Nina: Proti návrhu.
Nový Miloš: Proti návrhu.
Oborná Monika: Pro návrh.
Ochodnická Martina: Proti návrhu.
Okamura Hayato: Proti návrhu.
Okamura Tomio: Pro návrh.
Okleštěk Ladislav: Pro návrh.
Olšáková Eliška: Proti návrhu.
Opltová Michaela: Proti návrhu.
Oulehlová Renata: Pro návrh.
Ožanová Zuzana: Pro návrh.
Pastuchová Jana: Pro návrh.
Pekarová Adamová Markéta: Proti návrhu. Proti návrhu.
Peštová Berenika: Pro návrh.
Petrtýl František: Pro návrh.
Philipp Tom: Proti návrhu.
Pivoňka Vaňková Pavla: Proti návrhu.
Pokorná Jermanová Jaroslava: Pro návrh.
Pošarová Marie: Omluvena.
Potůčková Lucie: Proti návrhu.
Pražák David: Pro návrh.
Quittová Petra: Omluvena.
Rais Karel: Pro návrh.
Rakušan Vít: Proti návrhu.
Rataj Michael: Proti návrhu.
Ratiborský Michal: Pro návrh.
Richter Jan: Pro návrh.
Richterová Olga: Proti návrhu.
Rozvoral Radek: Pro návrh.
Růžička Pavel: Pro návrh.
Ryba Drahoslav: Pro návrh.
Sadovský Petr: Pro návrh.
Salvetr Rudolf: Proti návrhu.
Schillerová Alena: Pro návrh.
Síla Jan: Pro návrh.
Skopeček Jan: Proti návrhu.

Sládeček Karel: Pro návrh.
Slavík Jiří: Proti návrhu.
Smetana Karel: Proti návrhu.
Staněk Pavel: Proti návrhu.
Stanjura Zbyněk: Proti návrhu.
Strýček Jiří: Pro návrh.
Stržínek Robert: Pro návrh.
Svoboda Bohuslav: Proti návrhu.
Svoboda Pavel: Proti návrhu.
Šafránková Lucie: Pro návrh.
Šebelová Michaela: Proti návrhu.
Šimek David: Proti návrhu.
Špičák Julius: Omluven.
Štefanová Iveta: Pro návrh.
Štolpa David: Pro návrh.
Teleky Róbert: Proti návrhu.
Tesařík Antonín: Proti návrhu.
Tureček Karel: Pro návrh.
Turek Libor: Proti návrhu.
Urbanová Barbora: Proti návrhu.
Válek Vlastimil: Proti návrhu.
Válková Helena: Pro návrh.
Vích Radovan: Pro návrh.
Vlček Lukáš: Proti návrhu.
Voborská Milada: Proti návrhu.
Vojtko Viktor: Proti návrhu.
Volný Jan: Pro návrh.
Vomáčka Vít: Proti návrhu.
Vondráček Radek: Pro návrh.
Vondrák Ivo: Nepřítomen. Omluven.
Vrána Petr: Pro návrh.
Výborný Marek: Proti návrhu.
Wenzl Lubomír: Pro návrh.
Wenzl Milan: Omluven.
Zajíčková Renáta: Proti návrhu.
Zborovský Miroslav: Proti návrhu.
Zlínský Vladimír: Pro návrh.

Zuna Michal: Proti návrhu.
Žáček Pavel: Proti návrhu.
Ženíšek Marek: Proti návrhu.
Adamec Ivan: Proti návrhu.
Adámková Věra: Pro návrh.
Babiš Andrej: Omluven. (Potlesk.)
Babišová Andrea: Pro návrh.
Babka Ondřej: Pro návrh.
Bačíková Jana: Proti návrhu.
Balaš Vladimír: Proti návrhu.
Balaščíková Margita: Pro návrh.
Poprosím ještě jednou o ztišení, kolegyně, kolegové.
Bartoš Ivan: Proti návrhu.
Bartošek Jan: Proti návrhu.
Bašta Jaroslav: Pro návrh.
Bauer Jan: Proti návrhu.
Baxa Martin: Proti návrhu.
Beitl Petr: Proti návrhu.
Bělíca Josef: Omluven.
Bělobrádek Pavel: Taktéž omluven.
Bělohávková Romana: Proti návrhu.
Bělou Roman: Proti návrhu.
Benda Marek: Proti návrhu.
Bendl Petr: Proti návrhu.
Benešík Ondřej: Proti návrhu.
Berki Jan: Proti návrhu.
Berkovcová Jana: Pro návrh.
Berkovec Stanislav: Pro návrh.
Bernard Josef: Proti návrhu.
Blaha Stanislav: Proti návrhu.
Blažek Pavel: Proti návrhu.
Brabec Richard: Pro návrh.
Brázdil Milan: Pro návrh.
Brož Lubomír: Pro návrh.
Bureš Jan: Proti návrhu.
Bžoch Jaroslav: Omluven.
Carbol Jiří: Proti návrhu.

Cogan Josef: Proti návrhu.

Černochová Jana: Proti návrhu.

Černý Oldřich: Pro návrh.

Decroix Eva: Proti návrhu.

Dostálová Klára: Pro návrh.

Dražilová Lenka: Pro návrh.

Tímto jsme hlasovali všichni. Táži se, zda všichni poslanci byli čteni, případně zda nejsou nějaké pochybnosti k průběhu hlasování? (Bez námitek.) Prosím tedy ověřovatele, aby mi sdělili, jaký čas potřebují k zjištění výsledku hlasování.

Poslankyně Renáta Zajíčková: Potřebujeme 15 minut.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Patnáct minut. Vzhledem k tomu, že je potřebných 15 minut, je 23.57, přerušuji jednání do dvanácti minut po půlnoci.

(Jednání přerušeno ve 23.57 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
19. ledna 2023
Přítomno: poslanců

(Jednání pokračovalo v 0.12 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, čas určený na přestávku nebo přerušení jednání již vypršel. Já vás tedy požádám o ztišení, abychom mohli vyslechnout ověřovatele. Poprosím vás opravdu o klid. A nyní poprosím také o vystoupení ověřovatele, kteří nám sdělí výsledek hlasování. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Renáta Zajíčková: Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi sdělit výsledky hlasování o vyslovení nedůvěry vládě. Pro vyslovení nedůvěry hlasovalo 81 poslankyň a poslanců, proti vyslovení nedůvěry vládě hlasovalo 102 poslankyň nebo poslanců. Konstatuji, že Poslanecká sněmovna návrh usnesení na vyslovení nedůvěry vládě nepřijala. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Já konstatuji, že Poslanecká sněmovna návrh usnesení nepřijala. Vidím zájem o vystoupení s přednostním právem paní předsedkyně. Prosím tedy o ztišení.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dovolte mi, abych volně použila slova pana prezidenta Masaryka: "Tož, demokratické strany bychom tady měli, jenom v nich chybí ti demokrati." A myslím si, že jste to jednoznačně ukázali. Deset hodin čistého času jste tady mluvili, aniž byste nás pustili ke slovu. Jste jako ty tři opičky, které si zakrývají ústa, uši i oči. A chcete, aby občané si zakryli oči před tím, jak se pod vaší vládou jim žije. Nás ale neumlčíte, my budeme dál mluvit. Už v úterý budeme zařazovat dále body na jednání Poslanecké sněmovny a budeme chtít a využívat všech nástrojů jednacího řádu, abychom vás donutili. Donutili se s námi bavit.

A ještě jednu poznámku. Nejvíce z vašich úst byl citován ten, který tady ani nebyl, ani nehlasoval, ani se nijak neúčastnil... se slovy, se slovy, že si tady snad dělá kampaň. Ale tu kampaň jste mu tady dělali jenom vy! Děkuji. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Další s přednostním právem je přihlášen pan předseda Radim Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Velmi stručně. Asi bych byl bláhový, kdybych od vás čekal nějakou sebereflexi, nicméně my jsme včera... my jsme dneska prohráli možná jedno hlasování, ale nemylte se, s občany prohráváte vy. A o dost. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pan předseda Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já řeknu jenom jednu větu – osmdesát jedna je fakt málo. Sorry. (Hlasité projevy, potlesk.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Paní poslankyně, páni poslanci, už se nikdo nehlásí. Projednali jsme stanovený pořad 51. schůze Poslanecké sněmovny, kterou tímto končím. Připomínám, že v úterý 24. ledna tohoto roku ve 14 hodin bude pokračovat přerušená 50. schůze Poslanecké sněmovny. Přeji vám dobrou noc.

(Schůze skončila v 0.16 hodin.)